

ΔΗΜΟΣ Ι. Π. ΜΕΣΣΟΛΟΠΤΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΗΣ:

ΔΩΡΕΑ

ΠΑΛΙΜΑΤΩΜΕΝΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΗΜΕΡ. ΕΣΤ. ΩΡΗΣ:

25-01-13

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΣΤΑΓΩΓΗΣ:

23.064

ΑΡΙΘ. ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ:

885.5 ΠΟΛ

ΠΑΡΕΡΓΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

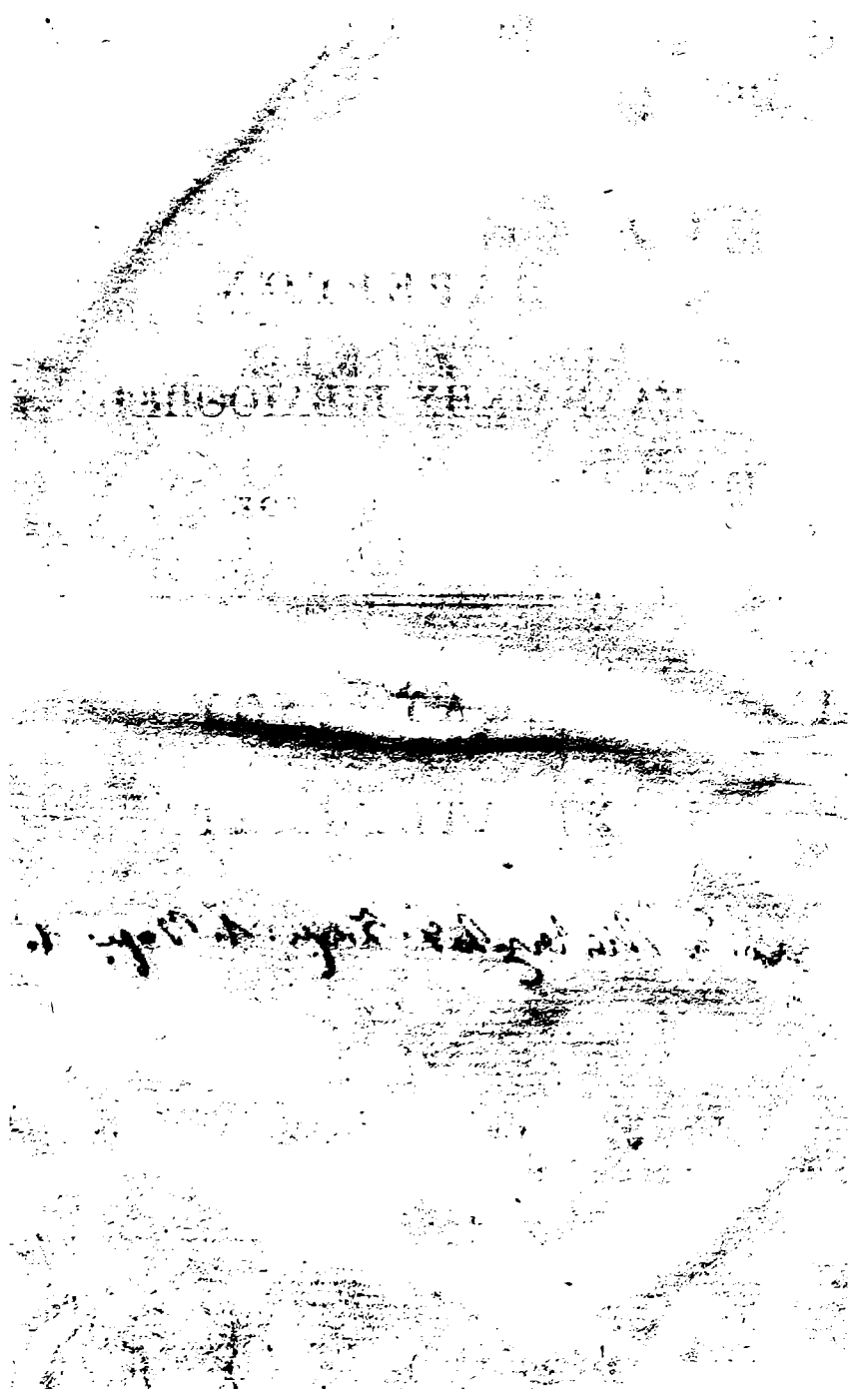
ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ.

αρχ. Γ. Μακρυβ. Σ. Συμ: 1. Τόμ: 1.

680

Α.Ε. 23.064

2000, 1917

ΠΟΛΥΔΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΟΙ ΟΚΤΩ.

Φιλοτίμω δαπάνη τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ, παιδείας ἕνεκα
τῶν τῆν Ἑλλάδα φωνῆν διδασκομένων Ἑλλήνων.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ι. Μ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

ΑΘΕ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Εἰς τοῦ Πολυαίνου τῶν Στρατηγημάτων τὴν ἔκδοσιν Προλεγόμενα πολλὰ δὲν ἔχω. Ποῖος ἐχρημάτισε, καὶ πότε ἤκμασεν, ἀν' αὐτὸς δὲν τὸ ἐφάνερονεν, ἤθελεν εἰσαεῖ εἰς ἡμᾶς ἀδελφον.

Ὁ Πολύαινος ἦτο τὴν πατρίδα Μακεδῶν, τὸ ἐπάγγελμα δικανικὸς ῥήτωρ, καὶ σύγχρονος Μάρκου Αντωνίου τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅσιν, βασιλεύσας κατὰ τὸ 161 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, κοιωνὸν τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ἐδέχθη τὸν ~~Αὐτοκράτορα~~ ~~Θυήρον~~. Εἰς τοὺς δύο τούτους ~~Αὐτοκράτορας~~ προσφωνεῖ ὁ Πολύαινος τὰ ~~Στρατηγήματα~~, συνταγμένα εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου πιθανὸν εἶναι ὅτι καὶ διέτριψε μέρος τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὸ περισσότερον.

Παρά τὰ Στρατηγήματα, ἀναφέρει ὁ Σουΐδας (1) δύο ἄλλα τοῦ Πολυαίνου συγγράμματα, ἐπιγραφόμενα, τὸ ἓν, Περὶ Θεῶν, καὶ τὸ ἄλλο, εἰς βιβλία τρία, Τακτικά. Ὑποπεύομαι ὁμοίως μὴν ἐσύγγρυσεν ὁ Σουΐδας τὰ Τακτικά μὲ τὰ Στρατηγήματα, τῶν ὁποίων δὲν ἐγνώρισε παρά τὰ τρία πρῶτα βιβλία, ἐάν ἀντιὸν, δὲν ἔγραψαν κακῶς οἱ ἀντιγραφεῖς του Τρία.

Τῶν μόνων σωζομένων Στρατηγημάτων τὰ ὀκτὼ ταῦτα βιβλία ἔπασαν πολλῶν ἄλλων συγγραμμάτων τὴν κοινὴν τύχην.

(1) « Πολύαινος Μακεδῶν, ῥήτωρ. Περὶ Θεῶν· Τακτικά βιβλία
« γ' καὶ ἄλλα ».

ἔχουν ἐκολοθῶσθῃσαν εἰς μέρη τινα (1), ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸν ἀσύμφωνον τῶν κεφαλαίων μὲ τὸ κείμενον αὐτῶν κατάλογον.

Πρῶτος ἐξέδωκε τὸν Πολυαῖνον ὁ Κασσωδῶν κατὰ τὸ 1589 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ. Ἄλλ' ὁ εὐφύεστος οὗτος κριτικὸς τὸν εὐρηκε τόσοσ ἐφθαρμένον ἀπὸ τοὺς ἀντιγραφεῖς, ὡσε μ' ὅλας τὰς πολλὰς καὶ σοφὰς διορθώσεις, ὅσας, μέρος ἐξ ἰδίας του κρίσεως, καὶ μέρος βοηθούμενος ἀπὸ τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν (ἐκδοθεῖσαν ἀρχήτερα, κατὰ τὸ 1550 ἔτος), ἔκαμεν εἰς αὐτὸν, τοῦ Πολυαῖνου τὸ κείμενον ἔμεινε ἀληθινὴ κόπρος τοῦ Αὐγείου.

Δεύτερος ἐκδότης τοῦ Πολυαῖνου κατὰ τὸ 1690 ἔτος ἐχημάτισε Παγκράτιος ὁ Μασσουίκιος. Ὅτι δὲν ἦτον οὗτος ὁ προσδοκώμενος Ἡρακλῆς, νὰ καθαρῖση τὸ κείμενον, τὸ δείχνει ἡ ἐκδοσίς του, τὸ δείχνει ἡ περὶ αὐτῆς ὁμόγνωμος κρίσις τῶν σοφῶν. Βοηθούμενος ἀπὸ δύο ἀντίγραφα, ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ κάμη πολλὰς διορθώσεις· ἀλλ' αἱ πολλαὶ του διορθώσεις δὲν εἶναι σχεδὸν τίποτε παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς ὁποίας ἠμέλησε νὰ κάμη, ἢ πρὸς τὰς νέας τοῦ κειμένου σρεβλώσεις, μ' ὅσας ἠύξησε τῶν ἀντιγραφῶν τὰ παλαιὰ σφάλματα. Τόσσο ἦτον ὀλίγη τοῦ εἰς ἄλλα σοφοῦ ἀνδρὸς τούτου τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἡ εἰδησις.

Τρίτη ἐκδοσίς τοῦ Πολυαῖνου εἶναι ἡ παρούσα· ἐπειδὴ ἡ εἰς Βερολίνον δημοσίευσις αὐτοῦ, κατὰ τὸ 1756 ἔτος, εἶναι ἀκριβοῦς μετατύπωσις (2) τῆς Μασσουικιανῆς ἐκδόσεως, καὶ παρὰ

(1) Καὶ μάλιστα εἰς τὸ Πέμπτον (σελ. 189) καὶ εἰς τὸ ἕκτον (σελ. 209) βιβλίον.

(2) Πρέπει νὰ σημειωθῇ τοῦτο εἰς χάριν τῶν νέων, διὰ νὰ μὴ συγ-

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜ. ΤΟΥ ΠΟΛΥΔΑΙΝΟΥ. γ'

τὸν προστεθέντα μικρὸν Πίνακα τῶν Ἑλληνικῶν λέξεων ἄλλο τι σχεδὸν δὲν ἔκαμεν εἰς αὐτὴν ὁ δημοσιεύσας Μυρσίννας.

Παρά τὴν ἔκδοσιν τοῦ Μασουϊκίου ἐὰν ἦναι ὀρθωτέρα ἢ ἔμ-
δοσίς μου, παράδοξον δὲν εἶναι μετὰ τόσον ἀξίαις ἔκδοσιν εὐ-
κολον ἦτο καὶ εἰς ἀμαθέστερόν ἄλλον ἐμοῦ νὰ ἐκδώσῃ τὸν
Πολύδαινον ὀρθωτέρον, ἢ καὶ ἑλληνικώτερον, Βοηθούμενος ἀπὸ
τάς διαφόρους γραφάς, καὶ ἀπὸ τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν,
μετέβαλα πολλότατα μέρη τοῦ κειμένου. Δὲν εἶναι ὀλίγα μὲν
ὄσας ἐξ ἰδίας εἰκασίας μου, ἢ ἀπὸ διορθώσεις ἄλλων κριτικῶν
ἔκαμα μεταβολὰς εἰς αὐτό. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐντρέπομαι νὰ
ὁμολογήσω, ὅτι πολλὰ μέρη τοῦ κειμένου προσμένουσιν ἀκόμη
νέου ἐκδότου καὶ διορθωτοῦ ἐπιμελείαν. Μήτ' ἢ ἄλγῃ μου φύ-
νομαι, μήτ' ὁ θαπανηθεὶς εἰς τὴν ἔκδοσιν ὀλιγότατος παρ' ἑ-
μὲν ἐσυγχώρου νὰ τὴν νῦν κειμένην. Καθ' αὐτὸ εἰς τὴν

χίωσι τὰ πράγματα δι' ἑλλειψιν ἀκριβοῦς τῶν πραγμάτων ἑννοίας.
Ὅταν δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου πρώτην φοράν συγγραφεὺς, ἐὰν τὸ
κειμενον τοῦ ἀντιγράφου, ὅθεν ἐτυπώθη, φυλαχθῇ ἀπαράλλακτον, ἢ
δημοσιεύσας ὀνομάζεται ἀπλῶς ΤΥΠΩΣΙΣ [Impression]· ἐὰν διορ-
θωθῇ (καὶ ποῖον ἀντίγραφον δὲν ἔχει χρεῖαν διορθώσεως;), τὸνομα
τῆς δημοσιεύσεως εἶναι ἘΚΔΟΣΙΣ [Édition]. Ἡ μετὰ τὴν πρώτην
ἐκδοσιν δημοσιεύσας, ἐὰν φέρῃ ἀπαράλλακτον τὸ κείμενον τοῦ προτε-
ρου ἐκδότου, λέγεται ΜΕΤΑΤΥΠΩΣΙΣ [Réimpression]· ἐὰν ἀλλα-
γμένον μὲ νέας διορθώσεις (καὶ τίς ἔκαμε ποτὲ τόσον ἀνελλιπῆ ἐκδοσιν,
ὥστε νὰ μὴν ἀφήσῃ τίποτε χρεῖαν ἔχον διορθώσεως;), λέγεται ΔΕΥ-
ΤΕΡΑ ἘΚΔΟΣΙΣ [Seconde édition], καὶ οὕτω καθεξῆς. Αἱ μετα-
τυπώσεις εἶναι πολλάκις ἀνάγκης, καὶ πλεονάκις καπηλείας, ἔργου. Μά-
νει οἱ τιμῶντες ἀδόλωγ τὰς Μούσας κάμνουσιν ἐκδόσεις.

Ἑλληνικῆν Βιβλιοθήκην, καὶ μερικῶς εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν Βίων τοῦ Πλουτάρχου ἀσχολούμενον, εἰς ἐμὲ ὁ Πολύαινος ἔγινεν ἀληθινὸν πάρεργον (1). Ὅθεν μὴδὲ σημειώσεις σχεδὸν ἕκαστα εἰς αὐτὸν, ἀλλ' ἠρκέσθη εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ κειμένου τῆς ἐκδόσεώς μου μετ' ὁ κείμενον τοῦ προτέρου ἐκδότου, καὶ εἰς τὸν μετ' αὐτὴν Πίνακα τῶν λέξεων.

Καιρὸς εἶναι νὰ κρίνωμεν καὶ τὸ Λεκτικὸν καὶ τὸ Πραγματικὸν (2) μέρος τῶν Στρατηγημάτων τοῦ Πολυαίνου, διὰ νὰ τιμηθῇ δικαίως ἢ προσδοκωμένη ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ ὠφέλεια.

Προσφύεσθαι ἄλλως νὰ κρίνω τὸ Πραγματικὸν τοῦ Πολυαίνου δὲν ἐμπορῶ παρὰ συγκρίνων αὐτὸν μετ' ὁ Αἰλιανόν. Καθὼς ὁ Αἰλιανὸς, οὕτω καὶ ὁ Πολύαινος ἐσυναξεν ὅσα ἰσορεῖ ἀπὸ διαφόρων συγγραφῶν προγενεστέρας· ἐκ τῶν ὁποίων ἐπειδὴ ὁ χρόνος ἠφάνισε πολλοὺς, τοῦ Πολυαίνου τὰ στρατηγήματα, ὡς καὶ ἡ Ποικίλη ἰστορία τοῦ Αἰλιανοῦ (3), εἶναι βιβλίον ἀναγκαῖον εἰς τῆς ἰστορίας τὴν εἰδησιν. Ἀλλὰ, καθὼς ὁ Αἰλιανὸς εἰς τὴν Ποικίλην ἰστορίαν, ἀπαράλλακτα καὶ ὀλίγα ἔτη ἀρχαιότερος Πολύαιμος εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Στρατηγημάτων ἔδειξε φανερά τὴν ἀφιλόσοφον ἀκρισίαν του· σφαλμα κοινὸν εἰς τοὺς ὅσοι δὲν

(1) Ἄν ὁ καιρὸς μετ' ὁ συγχωρήσῃ, ὡς Πάρεργα τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, θέλω εἰς τὸ ἐξῆς ἐκδόσει καὶ ἄλλους Συγγραφῶν ἐξ ἐκείνων, ὅσοι, ἂν καὶ δὲν συναριθμοῦνται μετ' ὁ λεγομένους Κλασσικοὺς, εἶναι ὁμως ὅπωςδήποτε ἀναγκαῖοι εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

(2) Περὶ τοῦ Λεκτικῶν καὶ Πραγματικῶν πάσης ἀπλῶς συγγραφῆς ἢ ποιήσεως, ἴδε ὅσα ἐσημειώθησαν εἰς τὸν Ἰσοκράτην (Μέρ. Α, σελ. ια').

(3) Ἰδε Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης σελ. ρυζ'.

ἔχουν ἰδέαν ἀκριθεῖ τοῦ εἰς τὸ ὁποῖον καταγίνονται πράγματα.

Ἡ λέξις Στρατήγημα σημαίνει «Σόφισμα στρατηγοῦ, σκοπὸν » ἔχοντος νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθροὺς, ἢ νὰ μὴ νικηθῇ ἀπ' αὐτούς». Καὶ ὅμως ὁ Πολύαινος, ἀφοῦ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα του, ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ, ὡς νὰ ἐλησμόνησε καὶ τὴν ἐπιγραφὴν καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον, καταλέγει εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατηγημάτων, ποτὲ μὲν ἀποφθέγματα, ἢ ἔργα, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν οἰκειότητα ἔχουσι μὲ τὰληθινὰ στρατηγήματα· ποτὲ δὲ τὰς κολακείας αὐτὰς τῶν ἀνδραπόδων (1)· ἄλλοτε πράξεις, ὁποίας ὄχι στρατηγὸν σοφόν, ἀλλὰ καὶ τὸν πλέον μωρὸν ἰδιώτην διδάσκει ἢ πρόνοια τῆς ἰδίας, ἢ τῶν φίλων αὐτοῦ, σωτηρίας νὰ πράξῃ· ἄλλοτε (καὶ τοῦτο εἶναι τὸ χειρότερον) μεταβάλλει εἰς στρατηγήματα, τὰς ἀδικίας, τὰς ἐπιουρίας, καὶ τὰς ἀποθρονωτικὰς σκληρότητας τῶν ληστῶν ἢ ἀποθρονωτικῶν (2), ἢ ἐξεναντίας τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς φιλανθρωπίας (3). Ἐξω τούτων διηγεῖται

(1) Ὅποῖον εἶναι τὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Πολυαίνου στρατήγημα τοῦ ἀναισχύντου Δημοκλέους (Ε, Μτ, σελ. 189).

(2) Εἰς αὐτὸ τοῦ πρώτου βιβλίου τὸ προοίμιον, ὀνομάζονται στρατηγήματα αἱ κλοπαὶ τοῦ Αὐτολύκου, καὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἢ κατὰ τοῦ Παλαμήδους θανατηφόρος συνοφάντια· ἔχουν πράξεις, κατὰ τῶν ὁποίων οἱ νόμοι θίωριζαν ἀνστηράς ποινάς. Στρατήγημα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Πολυαίνου, εἶναι καὶ ἡ προδοσιὰ τοῦ πειρατοῦ Νίκωνος (σελ. 74)· στρατήγημα καὶ ἡ ἐπιουρία τῶν Λοκρῶν (σελ. 207), καὶ ἄλλαι πολλὰ τοιούται παρανομίαι.

(3) Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Σίμπιωνος πρὸς τὴν Φοίνισσαν παρθένου (σελ. 260), καὶ τοῦ Καμίλλου τὸ πρὸς τὸν προδότην παιδαγωγὸν (σελ. 252). Ὁ Πλούταρχος (Μέτρ. Α, σελ. 240 τῆς ἐκδόσεώς μου),

ὁ Πολύαινος καὶ ψευδῆ τινα, καὶ συγκεχυμένα ἄλλα, ἢ διὰ μνημονικὸν ἀμάρτημα, ἢ διότι ἀκρίτως τὰ κατέγραψεν εἰς τὸ σύνταγμα του, ὡς τὰ εὗρηκεν εἰς ἄλλους ὄχι πολλῆς πίστεως ἀξίους ἱστορικούς. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Πραγματικοῦ μέρους τῶν Στρατηγημάτων τῶν ὁποίων ὁμοῦς προξενεῖ καὶ ἡδονὴν, διὰ τῶν ἱστορουμένων τῆν ποικιλίαν, καὶ ὠφελειαν, δι' αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἢ ἀνάγνωσις.

διηγούμενος τὸ τελευταῖον τοῦτο, τὸ ἀποδίδει εἰς τὴν ἀρετὴν τοῦ Καμίλλου ὁ Πολύαινος τὸ ὀνομάζει « Εὐσεβὲς στρατήγημα ». Δικαιότερον ἦτο νὰ τὸ ἀποκλείσῃ παντάπασιν ἀπὸ τῆν ἱστορίαν τῶν στρατηγημάτων, ὡς « Εὐσεβεῖς ἔργον ». Ἄν καὶ ἦναι ἐνδεχόμενον νὰ τὸ ἐπραξεν ὁ Κάμιλλος ὄχι ἀπὸ μισοπόνηρον φιλανθρωπίαν, ἀλλὰ μὲ σκοπὸν νὰ ἀπατήσῃ τοὺς Φαλερίους, τὸ χρέος ὁμοῦς τοῦ ἱστορικοῦ εἶναι νὰ ἐπανῆν τὰ καλῶς πραχθέντα, μηδὲ νὰ μαντεύῃ τὰ ἀδηλα τέλη διὰ τὰ ὁποῖα ἐπράχθησαν, παρὰ τοῦ, ἐξ ἡ λοιπῆ διαγωγῆ τοῦ πράξαντος δὲν δικαιῶν τὴν μαντείαν. Ὡς τὸ διηγεῖται ὁ Πλούταρχος, τὸ ἔργον τοῦ Καμίλλου γίνετα βιωφελὲς ἰσόρημα· ὡς τὸ διηγεῖται ὁ Πολύαινος, ὁ Κάμιλλος, καθὼς καὶ ὁ προδότης παιδαγωγὸς, ἐπραξεν ὃ, τι ἐσύμφερεν εἰς αὐτόν· καὶ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἀλλῆ δὲν μένει, πλὴν ὅτι ὁ μὲν Κάμιλλος εὐρέθη εἰς περίεσασιν εὐτυχῆ νὰ τὸ πράξῃ διὰ τῆς φιλανθρωπίας, ὁ δὲ παιδαγωγὸς εἰς τοιαύτην, ὁποῖα μέσον ἄλλο εἰς αὐτόν δὲν ἐσυνγῶρει παρὰ τὴν προδοσίαν. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα, ἂν καὶ ἄφ' ἑαυτοῦ ὄσως μὲ προσοχὴν ἀναγινώσκῃ εἶναι ἱκανὸς νὰ κρίνῃ, ἔπρεπε ὁμοῦς νὰ σημειώσῃ, μάλιστα μὲν διὰ τοὺς νέους, ἔπειτα καὶ διὰ τοὺς ἐπαγγελιομένους τὰ Καλὰ γραμματικά. Ἡ ἐπιστῆμη τῶν λέξεων, ὅταν δὲν ἔχῃ τέλος καὶ σκοπὸν τὴν φιλόσοφον ἐπιστῆμην τῶν πραγμάτων, ἐάν ἴσως δύναται νὰ κάμῃ μεταφραστὰς καὶ Δραγομάνους, ἀνδρας φρονίμους ποτὲ βέβαια δὲν εἶναι καλὴ νὰ κάμῃ.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜ. ΤΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ. ζ

Ἐχει δὲ καὶ τὸ Λεκτικὸν αὐτῶν, ἂν καὶ παρὰ τοῦ Αἰλιανοῦ ὀρθώτερον, ὅχι ὀλίγα ἐλαττώματα (1). Καὶ πρῶτον μὲν μεταχειρίζεται μέχρις ἀηθίας τὸ λεγόμενον Ἀσύνθετον σχῆμα (2)· τὸ ὅποσον, ἕσον ἐμψυχώνει τὸν λόγον (3), ὅταν συμφωνῇ μετῶν λεγομένων τὴν φύσιν, καὶ τοῦ λέγοντος μετὴν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτὸν τοῦ λέγειν τῆς ψυχῆς διάθεσιν, τόσον τὸν ἀσχημίζει, ὅταν τὸ μεταχειρίζεται τις χωρὶς κρίσιν. Ἐξενουσίας ἄλλοτε κατασωρεύει τὰ συνδεσμικὰ μόρια, καὶ ἐξαρέτως τὸ, ΚΑΙ Δὴ, ὅπου δὲν εἶναι χρεία συμπλοκῆς, ἢ ὅπου εἶναι ἱκανὸς μόνος ὁ ΚΑΙ (4).

Δὲν εἶναι μὴδὲ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ῥηματικῶν διαθέσεων ὁ

(1) Ἐξεδόθη κατὰ τὸ 1770 ἔτος εἰς τὴν Λεψίαν, ἀπὸ σοφοῦ τινὸς Γερμανοῦ συνταγματίου ἐπιγραφῆς αὐτοῦ, «Περὶ τῶν ἀρετῶν καὶ κακῶν τοῦ ἀσκητοῦ τοῦ Πολυαῖνου». Μὴ δυνῆσαι νὰ τὸ εὗρω, ἀγνοῶ καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ κρίσιν τοῦ Γερμανοῦ.

(2) Σελ. 21, «Ἐπέισθησαν, ἐπέθησαν, ἐναυμάχησαν, ἐνίκησαν». Σελ. 102, «Κεκηκότες, ἀσύντακτοι, διεσπαρμένοι... βεβρωκότες, ἀναπαυσασμένους, συντεταγμένους». Σελ. 286, «Λαθοῦσα, πάλιν ἐπὶ θάλασσαν κατελθοῦσα, ἀκίτιον εὐροῦσα, πνεύματος ἐπιτυχούσα, τὸ ἀπόγειον ἐλύσασα, μόνη ἀνελθεῖσα, κατέπλευσεν εἰς Ἑλλάκην ἢ καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ἠθονῆς ἀνεκλαλήτου πρόξενα εἰς τὰς ἀθλίας ἀκοάς τῶν ἀφιλοσόφων γραμματικῶν.

(3) Ἴδε περὶ τοῦ Ἀσυνθέτου ὅσα ἐσημειώθησαν εἰς τὸν Ἡλιόδορον (Μέρ. Β, σελ. 15 καὶ 56).

(4) Σελ. 16, «Καὶ δὴ Σαμίῳν τύραννος ἦν». Σελ. 103, «Καὶ δὴ ἀποπλεύσας ὤχετο». Σελ. 174, «Καὶ δὴ ἐπιστάλας Φιλίππου» καὶ πολλὰ ἄλλα ὅμοια, ἢ παρόμοια. Ἴδε περὶ τοῦ Πολυσυνθέτου τὰ σημειωθέντα εἰς τὸν Ἰσοκράτην (Μέρ. Β, σελ. 33).

Πολύαινος ανέγκλητος. Τὸ σφάλμα τοῦτο ὅμως τὸ ἔχει κοινὸν μὲ συγχρόνους ἄλλους, καὶ τινὰς προγενεστέρους αὐτοῦ συγγραφεῖς. Οὕτω, παραδείγματος χάριν, μεταχειρίζεται κἀμμίαν φοράν τὸν μέσον τύπον, Ἀπαντῶμαι, ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ, Ἀπαντῶ (1), καὶ ἅπαξ ἀντὶ τοῦ, Συνελέξε, τὸ, Συνελέξατο (2).

Κοινὸν ὡσαύτως μ' ἄλλους ἀμάρτημα τοῦ Πολυαίνου εἶναι καὶ ἡ ἀκυρολεξία, ἧγουν τῶν λέξεων ἢ εἰς ἄλλην παρὰ διὰ τὴν ὁποίαν εὐρέθησαν, ἢ εἰς τὴν ὁποίαν οἱ δόκιμοι συγγραφεῖς τὰς μεταχειρίζονται, σημασίαν χρῆσις. Τοιαῦτα εἶναι τὸ Ἄλλη καὶ Ἄλλαχου (3), ἀντὶ τοῦ Ἄλλοσε, τὸ Ἐσία (4), ἀντὶ τοῦ Ἐσιασις,

(1) Σελ. 169, «Πίμιονος ἀπηντᾶτο αὐτοῖς η. Σελ. 245, «Αἱ Περ-
» σίδες, ἀπαντῶμεναι τοῖς φεύγουσιν η. Συνεχέσερον τὸ μεταχειρί-
ζεται ὀρθῶς εἰς τὸν ἐνεργητικὸν τύπον· εἰς ταύτην ὅμως τὴν φράσιν
(σελ. 14), «Προελθῶν ἄλλοις ἀπηντᾶτο πλείοσιν ἐκαμ κακὰ γὰ τρέψω
τὸ, Ἀπηντᾶτο, εἰς τὸ, Ἀπηντᾶ, ἐπειθὴ καὶ ὁ πολὺ ἀρχαιότερος τοῦ
Πολυαίνου Πολύβιος ἐπέσειν εἰς τὴν κακὴν ταύτην χρῆσιν, τὴν ὁποίαν
κατακρίνει καὶ ὁ Λουκιανὸς (Λεξιφάν. § 25) ὡς ἀνάττικον. Οἱ Ἄττικοὶ
συγγραφεῖς μόνον τὸν μέλλοντα (Ἀπαντήσομαι) μεταχειρίζονται μέσως,
καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων ῥημάτων, Ἀκούσομαι, Ἀρπάσομαι, Γελά-
σομαι, Κλαύσομαι, Λήψομαι, Σιωπήσομαι κ. τ. λ.

(2) Σελ. 239· ἐὰν τὸ ἀναφέρῃς ὀηλαθὴ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν, Σεύθης.
Ἐὰν ὅμως μετεχειρίσθῃ τὸ, Πολλὰ χρήματα, ἀντὶ ὀνομαστικῆς, τὸ
Συνελέξατο, εἶναι ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ, Συνελέχθη· μηδὲ τοῦτο ὀρθῶς.
Τὸ μόνον ὀρθὸν ἦτο, «Ταχέως ὁ Κερσοβλέπτης πολλὰ χρήματα συν-
» ἐλέξατο», ἢ καὶ, «Ταχέως τῷ Κερσοβλέπτῃ πολλὰ χρήματα συν-
» λέξε η.

(3) Σελ. 36, 44, 90, καὶ εἰς ἄλλα μέρη.

(4) Σελ. 84. Ἰδὲ καὶ σελ. 529.

ὁ ἀόριστος Ἐξεῦρε (1), ἀντί τοῦ παρατατικοῦ Ἐξεύρισκε, ὁ παρακείμενος Πεφροντικέναι (2), ἀντί τοῦ ἐνεσῶτος Φροντί-
ζειν, καὶ κάμμιάν φοράν ἢ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν (3), ἢ διὰ τὴν
ἔλλειψιν (4) τῶν λέξεων, ἀσάφεια. Ἐμπόρουν νὰ καταριθμῶσω
καὶ ἄλλα, ἢ τοῦ Πολυδαίνου ἴδια, ἢ κοινὰ τοῦ καιροῦ, εἰς τὸν

(1) Σελ. 11.

(2) Σελ. 272, ἴδε καὶ σελ. 388.

(3) Παραδείγματος χάριν, εἰς διάστημα τριῶν στίχων (σελ. 52) μετα-
χειρίζεται τὴν μετοχὴν, Ἐμπεσῶν, καὶ δι' ἐκεῖνον, ὅστις πίπτει αὐτός
διὰ κακὴν τύχην εἰς κακὸν, καὶ δι' ἐκεῖνον, ὅστις πίπτει κατ' ἄλλου μὲ
γνώμην νὰ τὸν κακοποιήσῃ. Καὶ αἱ δύο αὗται σημασίαι εἶναι Ἑλληνικαί.
Οὕτω λέγομεν καὶ εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν, Ἐπεσα εἰς χεῖρας τῶν ἐχ-
θρῶν, καὶ Ἐπεσαν οἱ ἐχθροὶ ἐπάνω μου. Τὸ ἀμάρτημα εἶναι ὅτι τὰς
μετεχειρίσθη τόσον σιμὰ μίαν τῆς ἑλληνικῆς.

(4) Σελ. 12, ~~«Λυκοῦργος παρήγγελλεν, Ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς κ. τ. λ. »~~
καὶ μετ' ὀλίγα, «Λυκοῦργος προσέειπε... Τοὺς πολεμίους κ. τ. λ. »
ἔπου μετὰ τοὺς ὀριστικούς παρατατικούς λαίπει μετοχὴ, Λέγων, ἢ
Φάσκων. Τοιοῦτον εἶναι (σελ. 254) τὸ, «Ἵπεκρίνατο, Βασιλεὺς κ. τ. λ. »
μὲ τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν τοῦ Λέγων. Τοιοῦτον καὶ (σελ. 298) τὸ «Ἐψη-
» φίσαντο, Ἵλην παμμεγέθη κ. τ. λ. » μὲ ἔλλειψιν τοῦ Λέγουσαι. Ἀπὸ
τὴν κακὴν ταύτην χρῆσιν ὀδηγούμενος ἔπρεπε νὰ διορθώσω δύο τόπους
τοῦ Πολυδαίνου. Ὁ πρῶτος εἶναι (σελ. 281) «Καὶ δὴ ΣΥΝΕΘΕΝΤΟ, Ἡκέτω
κ. τ. λ. » ὅπου γράφει ΣΥΝΕΘΕΤΟ, καὶ ὑπονοεῖ τὴν μετοχὴν Λέγουσα. Εἰς
τὸν δευτέρον (σελ. 288), «Ἄντεῖπε τῇ γνώμῃ, καὶ καλὸν ἔφη ταῖς » ἀντὶ
νὰ προσθέσω τὸ, Ἐφη, ἀκολουθήσας τὴν διορθώσιν τοῦ Κασωθῶνος,
ἔπρεπεν ἐξεναντίας νὰ ἀφαιρέσω τὸν σύνδεσμον, «Ἄντεῖπε τῇ γνώμῃ,
» Καλὸν ταῖς », ὑπονοῶν καὶ πάλιν τὸ, Λέγουσα, ἂν καὶ τὴν ἔλλειψιν ἐδῶ
τὴν δικαιοῦν τρόπον τινὰ τὸ σύνθετου Ἄντεῖπε, τοῦ ὁποῖου μέρος εἶναι
τὸ, εἶπε.

ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Πολύαινος, σφαλματα, ἂν δὲν ἦτον εὐκόλου εἰς τὸν μὲ προσοχὴν ἀναγινώσκοντα, ὅταν ἐξετάξῃ μάλιστα τοὺς συγγραφεῖς μὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους σύγκρισιν, νὰ τὰ ἀνακαλύψῃ καὶ χωρὶς τὴν ὀδηγίαν μου.

Μεταφράσεις τῶν Στρατηγημάτων τοῦ Πολυαίνου εἶναι δύο Γερμανικαί, μία Ἰταλική, καὶ μία Γαλλική. Κάμμισιν ἀπ' αὐτάς δὲν ἐγνώρισα καὶ, ἂν τὰς ἐγνώριζα, καιρὸν νὰ τὰς ἐξετάσω δὲν εἶχα. Ἡ ἔκδοσίς μου εἶναι πάρεργος καὶ ἀληθῶς αὐτοσχέδιος καὶ ὡς τοιαύτην νὰ τὴν κρῶωσιν ἐπιθυμῶ, ὅσοι εἶναι καλοὶ νὰ κρῶωσι τὰ τοιαῦτα.

ΠΟΛΥΔΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὴν μὲν κατὰ Περσῶν καὶ Παρθυσῶν νίκην, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, παρὰ τῶν Θεῶν ἔχετε, καὶ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς, καὶ παρὰ τῆς Ῥωμαίων ἀνδρείας, μεθ' ὧν αἰεὶ, καὶ παλαι, καὶ νῦν εἰώθατε νικᾶν τοὺς ὑπάρχοντας πολέμους, καὶ μάχας· ἐγὼ δὲ Μακεδῶν ἀνὴρ, ἔχων πάτριον τὸ κρατεῖν Περσῶν πολεμούντων δύνασθαι, οὐκ ἀσύμβολος ὑμῖν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ γενέσθαι βούλομαι. Ἄλλ', εἰ μὲν ἤκμαξέ μοι τὸ σῶμα, καὶ στρατιώτης πρόθυμος ἂν ἐγενόμην, Μακεδονικῇ ῥώμῃ χρώμενος. Ἐπεὶ δὲ μοι προήκουσαν τὴν ἡλικίαν ὄρατε, οὐ μὴν οὐδὲ νῦν ἀσράτευτος παντάπασιν ἀπολειφθήσομαι· ἀλλὰ τῆς στρατηγικῆς ἐπιστήμης ἐφόδια ταυτὶ προσφέρω, ὅσα τῶν παλαι γέγονε στρατηγήματα, ὑμῖν τε αὐτοῖς πολλὴν ἐμπειρίαν παλαιῶν ἔργων, τοῖς τε ὑφ' ὑμῶν πεμπομένοις πολεμάρχους, ἢ στρατηγοῖς, ἢ μυριάρχους, ἢ χιλιάρχους, ἢ ἑξακοσιάρχους, ἢ ὅσαι ἄλλαι ὀπλιτῶν ἀρχαί, διδασκομένοις ἀρχαίων κατορθωμάτων ἀρετὰς καὶ τέχνας. Ἀνδρεία μὲν γάρ, ὅστις ἀληθῆ χρῆσάμενος

πολεμίων μαχομένων ἐκράτησεν· εὐβουλία δὲ, ἀμαχεὶ τέχνη καὶ δόλω περιγίγνεσθαι. Ὡς ἔστι πρώτη δεινῶν στρατηγῶν σοφία, κτᾶσθαι τὴν νίκην αἰνιδυνοῦν. Ἄριστον δὲ καὶ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ παρατάξει μηχανᾶσθαι, ὅπως ἂν ἡ γνώμη τὸ κρατεῖν ἐσπισπᾶτο, προλαβοῦσα τὸ τέλος τῆς μάχης. Δοκεῖ δὲ μοί γε ταῦτα συμβουλεύειν καὶ Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλαίαις ἄδη, ἢ « Δόλω, ἢ ἐβίηφι, » ἄλλως οὐ παραγγέλλει, ἢ τέχναις καὶ στρατηγήμασι χρῆσθαι κατὰ τῶν πολεμίων· εἰ δὲ μείον ἐν τούτοις ἔχοις, τμηκᾶθε τῇ βίᾳ τῶν σωμάτων ἀποκινδυνεύετεον.

Πρῶτος μὲν τοίνυν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἀπάτῃ καὶ δόλω χρῆσασθαι λέγεται Σίσυφος ὁ Αἰόλου· μαρτυρεῖ δὲ Ὅμηρος·

Ἐθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιος γένετ' ἀνδρῶν.

Δεύτερος δὲ τὸ ἀπατηλὸν ἐξήλωσεν Αὐτόλυκος ὁ Ἐρμού, κλέπτων· καὶ τοῦτο πάλιν αὖ μαρτυρεῖ Ὅμηρος·

Παρνησῶνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἱας,
Μητρὸς ἐῆς πατέρ' ἐσθλόν, ὡς ἀνθρώπους ἐνέκατο
Κλεπτοσύνη θ' ὄρκω τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἐρμείας.

Ἐγὼ δὲ καὶ Πρωτέα τὸν μεταβαλλόμενον εἰς παντοδαπὰ ζῶα καὶ δένδρα, ἡγοῦμαι ζῶα μὲν καὶ δένδρα οὐκ ἂν ποτε γενέσθαι τὰς μεταβολὰς δὲ αὐτοῦ τῶν τεχνασμάτων ἐμυθοποίησεν Ὅμηρος, ὡς δεινοῦ κρατεῖν ἀπάτῃ ὧν ἂν βούλοιοτο. Τόν γε μὴν Ὀδυσσεά ἴσμεν καὶ ἀλαξονευόμενον τῇ σοφίᾳ τοῦ δόλου·

Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὡς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἴκει.

Οἱ δ' ἥρωες καὶ τὴν νίκην αὐτῷ ἀνῆψαν·

Σῆ δ' ἦλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.

Καὶ ἀλλαχοῦ ἄλλοι πάλιν αὖ μαρτυροῦσιν ἀλῶναι τὸ Ἴλιον Ὀδυσσεώς

Βουλῇ καὶ μάθοις καὶ ἡπεροπηίδι τέχνη.

Τὰ γε μὴν στρατηγήματα, οἷς κατὰ τῶν πολεμίων ἐχρήσατο, πολλάκις ἄδει Ὀμηρος·

Αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικλήσει θαμάσσας,

αὐτομόλῃσαι δὴ ὡς τοὺς πολεμίους ὑπεκρίνατο. Καὶ τὸν ἵππον δὲ τὸν δουράτεον,

..... Τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,

καὶ τοῦτο στρατήγημα Ὀδυσσέως ἦν. Ὀρθῶς δ' ἂν τις καλοῖ καὶ τὸν Οὔτιν, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸν δαλόν, καὶ τὸν κριόν, στρατηγήματα κατὰ τοῦ Κύκλωπος. Καὶ ὁ κηρὸς δὲ τοῖς ὡσί τῶν ἐταίρων ἐναλειφόμενος, καὶ αὐτὸς ὀρθὸς ἐν ἰστοπέδῃ δεσμευόμενος, καὶ ταῦτα ἐκεῖνος ἐστρατήγει κατὰ τῆς Ὀλεθρίου μουσικῆς. Τί δ' ἂν φαίης τὴν πῆραν τοῦ πτωχοῦ; καὶ ὅσα πρὸς Εὐμαιον, ἢ πρὸς τὴν Πηνελόπην ἐπλάττετο;

Ἰσχε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα,

Καὶ μέντοι καὶ Ἴρω παλαῖσαι, καὶ ἔκ τού καπνοῦ μεταθεῖναι τὰ ὄπλα τῶν μεираκίων μεθυόντων, ἀπὸ τε τῶν θυρῶν τὸ τόξον ἐκτεῖναι· ἀρ' οὐχὶ πάντα ταῦτα ἦν κατὰ πολεμίων στρατηγήματα; Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἢ ὅσα τοιαῦτα, διδάσκων Ὀμηρος ἀρκείτω. Οἷον δὲ κάκεινο στρατήγημα Ὀδυσσέως οἱ τραγωδοὶ ἄδουσι. Παλαμῆδην ἐνίκησεν Ὀδυσσεὺς ἐν δικαστηρίῳ τῶν Ἀχαιῶν, ὑποβαλὼν αὐτοῦ τῇ σκηνῇ βαρβαρικὸν χρυσίον· καὶ ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνος ἠλω προδοσίας, δόλω καὶ στρατηγήματι. Ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν τραγωδῶν ἰκανῆ διδάσκειν ἢ σκηνή· ὅσα δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἔργα, στρατηγίας ἔχοντα κατὰ πολεμίων, ἢ κατὰ ἐχθρῶν, συνεξελεξάμην, καὶ δὴ τούτων μεμνήσομαι, σύντομον τὴν περὶ ἐκάστου μνήμην ποιούμενος. Ἔστι δὲ ἡ πᾶσα σύνταξις, βιβλία ὀκτώ, στρατηγημάτων ἐννακοσίων, ἔχοντα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Διονύσου.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1. ΔΙΟΝΥΣΟΣ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλαύνων, ἵνα δέχοιντο αἱ πόλεις αὐτόν, ὅπλοισ μὲν φανεροῖς τὴν στρατιάν οὐχ ὤπλισεν· ἐσθῆσι δὲ λεπταῖς καὶ νεβρίσι· δόρατα ἦν κισσῶ πεπυκασμένα· ὁ Ζύρσος εἶχεν αἰχμὴν. Κυμβάλοισ καὶ τυμπάνοισ ἐσήμαιεν ἀντὶ σαλπιγγος, καὶ οἶνω τοὺς πολεμίους ἰαίνων εἰς ὄρχησιν ἔτρεπεν. Καὶ ὅσα δὲ ἄλλα Βακχικὰ ὄργια, πάντα ἦν Διούσου στρατηγήματα, οἷς Ἰνδοὺς καὶ τὴν ἄλλην Ἀσίαν ἐδουλώσατο.

2. Διόνυσος ἐν Ἰνδικῇ, τῆς στρατιᾶς οὐ φερούσης τὸ φλογῶδες τοῦ ἀέρος, κατέλαβε τὸ τρικόρυφον ὄρος τῆς Ἰνδικῆς. Τῶν δὲ κορυφῶν, ἡ μὲν κληθίζεται Κορασιβίη, ἡ δὲ Κονδάσκη, τὴν δὲ τρίτην αὐτὸς ἐκάλεσε Μηρόν, τῆς αὐτοῦ γενέσεως ὑπόμνημα. Ἐνταῦθα πηγαὶ πολλαί, ἡθεῖαι πιεῖν, θῆραι περισσαί, ὀπῶραι ἄφθονοι, χιόνες ἀναψύχουσαι. Ἐν τούτοις ἡ στρατιὰ διαιωμένη, τοῖς ἐν τῷ πεδίῳ βαρβάροις ἐξαίφνης ἐπεφάνετο, καὶ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ ὑπερδεξίων ἀκοντίζοντες τοὺς πολεμίους ῥαδίως ἔτρέποντο.

3. Διόνυσος, Ἰνδοὺς ἐλὼν, αὐτοὺς τε Ἰνδοὺς καὶ Ἀμαζόνας ἄγων συμμάχους, εἰς τὴν Βακτρίων ἐνέβαλεν· ὀρίζει δὲ τὴν Βακτρίαν ποταμὸς Σαράγγης. Οἱ Βάκτριοι τὰ ὄρη κατέλαβον τὰ ὑπὲρ τὸν ποταμὸν, ὡς Διόνυσῳ διαδαινόντι ἄνωθεν ἐπιθησόμενοι. Ὁ δὲ, στρατοπεδεύσας παρὰ τὸν ποταμὸν, τὰς Ἀμαζόνας καὶ τὰς Βάκχας διαδαινέειν ἔταξεν, ἵνα οἱ Βάκτριοι καταφρονήσαντες γυναικῶν κατελθοῖεν ἀπὸ τῶν ὄρων. Αἱ μὲν δὴ διέδαινον, οἱ δὲ κατέβαινον, καὶ τῷ ρεύματι ἐπιβαίνοντες ἀνακόπτειν αὐτὰς ἐπειρῶντο. Αἱ δὲ ἀνεχώρουν ἐπὶ πόδα. Βάκτριοι μέχρι τῆς ὄχθης ἐδίωκον. Τότε Διόνυσος μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐκθορήσας, πεπεδημένους τῷ ρεύματι τοὺς Βακτρίους κτείνων, διέβη τὸν ποταμὸν ἀκινδύνως.

Κ Ε Φ. Β.

ΠΑΝ.

1. ΔΙΟΝΥΣΟΥ στρατηγός ἦν ὁ Πάν· οὗτος πρῶτος τάξιν εὔ-
 ρεν, ὠνόμασε φαλαγγα, κέρας ἔταξε δεξιὸν καὶ λαίον. Ταύτη τοι
 ἄρα κερασφόρον τὸν Πᾶνα δημιουργοῦσιν· ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος
 οὗτος πολεμίους φόβον ἐπέβαλε σοφίᾳ καὶ τέχνῃ. Ἦν γὰρ Διονύσω,
 ἐν κοίλῃ νάπη, ἤγγειλαν οἱ σκοποῦ· μυρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπέ-
 κεινα στρατοπεδεύειν, ἔδεισεν ὁ Διόνυσος· οὐ μὴν ὁ γε Πάν·
 ἀλλὰ ἐσήμανε νύκτωρ τῇ Διονυσιακῇ στρατιᾷ ἀλαλάξει μέγιστον.
 Οἱ μὲν ἠλαλάξαν· ἀντήγησαν δὲ αἱ πέτραι, καὶ τὸ κοῖλον τῆς
 νάπης ἤχον πολλῶ μείζονος θυνάμεως τοῖς πολεμίους ἐνεποίησεν.
 Οἱ μὲν δὴ φόβῳ πληγέντες ἔφευγον. Τοῦ δὲ Πανὸς τὸ στρατή-
 γημα τιμῶντες, τὴν Ἠχώ τῷ Πανὶ φίλην ἄδομεν, καὶ τοὺς κενούς
 καὶ νυκτερινούς τῶν στρατευμάτων φόβους Πανικούς κληρίζομεν.

Κ Ε Φ. Γ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1. ΗΡΑΚΛΗΣ, ἐξελεῖν βουλόμενος τοῦ Πηλίου τὸ Κενταύρων
 γένος, οὐ μὴν αὐτὸς ἄρξαι μάχης, ἀλλ' ἐκείνους ἐκκαλέσασθαι,
 κατήγετο παρὰ Φόλω· οἴνου δὲ ἀνθοσμίου πίθον ἀνοίξας, αὐτὸς
 τε καὶ ὅσοι ἀμφ' αὐτὸν ἠρύσαντο· Ἦσθοντα οἱ γείτονες Κένταυροι·
 καὶ συνδραμόντες ἐπὶ τὸ ἄντρον τοῦ Φόλου τὸν οἶνον ἤρπαζον.
 Ἡρακλῆς δ' ὡς ἄδικα θρῶντας ἀμυνόμενος, τοὺς ἐπελθόντας ἀπ-
 ἔκτεινε Κενταύρους.

2. Ἡρακλῆς τὴν ἀλκὴν τοῦ Ἐρυμανθίου συὸς φοβηθεὶς δόλω
 τὸν Θῆρα εἶλεν. Ὁ μὲν ὑπὸ τῇ φάραγγι εὐνάζετο· μεστὴ δὲ χιό-
 νος πολλῆς ἦν ἡ φάραγξ. Ὁ δὲ λίθους πολλοὺς ἄνωθεν ἐπέβαλεν·
 ὥστε ἀγριανθεῖς ὁ σῦς, ἐξάλλεται· καὶ θυμῷ φερόμενος, τῇ
 χιόνι ἐμπεσὼν, καταδύομενός τε καὶ περιπταίων ἀλίσκεται.

3. Ἡρακλῆς πλεύσας ἐπὶ Τρούϊαν, αὐτὸς μὲν ἀπέβη πεζομαχίῃσιν, τοῖς δὲ κυβερνήταις προσέταξε τὰς ναῦς ἀνακωχεῖν. Οἱ μὲν οὖν πεζοὶ Τρώες ἤττωντο. Οἱ δὲ ἵππεῖς ἐπὶ τὰς ναῦς ἔδραμον· οὐ μὴν αἰροῦσι τὰ σκάφη σαλεύοντα ἄνω θαλάσσης. Ἡρακλῆς δὲ διώξας ἔκτεινε πάντας παρὰ τὴν ἡῖονα, φεύγειν οὐκ ἔχοντας διὰ θαλάττης.

4. Ἡρακλῆς ἐν Ἰνδικῇ θυγατέρα ἐποίησατο, ἣν ἐκάλεσε Πανδαίην. Ταύτη νείμας μοῖραν τῆς Ἰνδικῆς πρὸς μεσημβρίαν καθήκουσαν εἰς θαλάσσαν, διένειμε τοὺς ἀρχομένους εἰς κώμας τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε, προστάξας καθ' ἑκάστην ἡμέραν μίαν κώμην ἀναφέρειν τὸν βασιλείου φόρον, ἵνα τοὺς δίδοντας ἔχοι συμμαχούς ἢ βασιλεύουσα, καταπονοῦσα αἰεὶ τοὺς δοῦναι ὀφείλοντας.

5. Ἡρακλῆς Μινύαις πολεμῶν (ἦσαν δὲ ἵππομαχεῖν ἐν τῷ πεδίῳ οἱ Μινύαι δεινοί), μάχην συνάψαι μὴ θαρρῶν, ποταμὸν ἐπαφῆκεν. Ἦν δὲ ὁ ποταμὸς Κηφισσὸς ὀρίζων ὄρη δύο, Παρνασσὸν, καὶ Ἡδύλιον. Τέμνων δὲ μέσσην τὴν Βοιωτίαν, πρὶν ἐκβαλεῖν εἰς θαλάσσαν, ἐμπίπτων μεγάλῳ χάσματι, ἀφανὴς γίνεται. Τοῦτο δὲ τὸ χάσμα ὁ Ἡρακλῆς πέτροις μεγάλοις περιτειχίσας ἀποστρέφει τὸν ποταμὸν εἰς τὸ πεδίον, ἔνθα Μινύαι καθιππάζοντο. Καὶ δὴ τοῦ πεδίου λιμνάσαντος, τοῖς Μινύαις ἦν ἀχρεῖον τὸ ἵππιόν. Ἡρακλῆς κρατήσας ἀποτειχίζει τὸ χάσμα· καὶ ὁ Κηφισσὸς ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπανέρχεται.

Κ Ε Φ. Δ.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

1. ΘΗΣΕΥΣ ἐν ταῖς μάχαις τὰ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς ἀπεκείρετο, τῶν τριχῶν τὴν ἀντιληψὶν ἀφαιρούμενος. Μετὰ Θησέα, ὅσοι Ἕλληνες οὕτως ἐκείροντο. Ἡ κουρὰ, Θησηὶς ἐκλήθη. Ζηλοῦσι τὴν κουράν μάλισα δὴ Ἑλλήνων Ἄδαντες. Μαρτυρεῖ ἄδων Ὀμηρος,
— Ἄδαντες. . . . ὄπιθεν κομῶντες.

Κ Ε Φ. Ε.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

Ι. ΔΗΜΟΦΩΝ παρά Διομήδους τὸ Παλλάδιον παρακαταθήκην λαβὼν ἐφύλαττεν. Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος, τὸ μὲν ἀληθινὸν ἔδωκεν ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ, καλουμένῳ Βουζύγῃ, κομίζειν Ἀθήνας· ἴσον δὲ καὶ ὅμοιον ἄλλο κατασκευάσας εἶχεν ἐπὶ τῆς σιηνῆς. Ἀγαμέμνονος δὲ σὺν πολλῇ χειρὶ ἐπελθόντος, ἀπεμάχето ἐπὶ μακρὸν, δόξαν ἐμποίων ὡς ὑπὲρ τοῦ ἀληθινοῦ προκινδυνεύοι. Πολλῶν δὲ γενομένων τραυματιῶν, οἱ μὲν ἀμφὶ Δημοφῶντα ὑπεῖξαν Ἀγαμέμνωνος δὲ, λαβὼν τὸ παραπεποιημένον Παλλάδιον, ἔξαπατηθεὶς ὤχετο.

Κ Ε Φ. Σ.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ.

Ι. ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ καὶ Τημέωνος, καὶ οἱ Ἀριστόδημου παῖδες, τὴν Πελοπόννησον ἐνέμοντο. Ἐδοξε τριχῇ νεῖμαι τὴν γῶραν, Σπάρτην, Ἄργος, Μεσσήνην. Κρεσφόντης βουλόμενος τῆς Μεσσήνης, ὡς ἀρίστης, κρατῆσαι, γνώμην ἀγορεύει· « Λαχῶν ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος ἐλέσθω Σπάρτην, ἡ Ἄργος· Μεσσήνη δ' ἔστω τοῦ τρίτου ». Ἐπίσθησαν, καὶ τοὺς κλήρους καθῆκαν· οἱ μὲν ἐκ λίθου λευκῆς, εἰς κάλπιν ὕδωρ ἔχουσαν· Κρεσφόντης δὲ βῶλου λευκῆς ὁμοίας λίθῳ. Ἡ μὲν δὴ βῶλος αὐτίκα ἐτήκετο· οἱ δὲ τῆς λίθου κλήροι προελθόντες, ἔδωκαν Ἄργος Τημέω, Σπάρτην τοῖς Ἀριστόδημου παῖσι. Κρεσφόντης Μεσσήνην τέχνη λαβὼν τύχῃ λαβεῖν ἔδοξεν.

Κ Ε Φ. Ζ.

ΚΥΨΕΛΟΣ.

Ι. ΚΥΨΕΛΟΣ Ἀρκαδίας ἦρχεν. Ἡρακλείδαις, στρατεύουσιν ἐπ' Ἀρκαδίας, χρησμός ἦν, ξέμια παρ' Ἀρκαδῶν εἰ λάβοιεν, σπένδε-

σθαι. Κύψελος, ὥρα Θέρους, προσέταξε τοῖς γεωργοῖς τὴν ὀπώραν ἀφελόντας, καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν Θέντας ἀναχωρεῖν· οἱ στρατιῶται τῶν Ἡρακλειδῶν ἄσμενοι ταῖς ὀπώραις ἐχρήσαντο. Κύψελος ἀπαντήσας ἐπὶ ξένια τοὺς Ἡρακλειδᾶς ἐκάλει· τῶν δὲ, μνήμη τοῦ μαντείου, τὴν τιμὴν ἀπωθουμένων, «Καὶ μὴν (ἔφη) φθάνουσα ἡμῶν ἡ στρατιὰ, ξένια παρ' ἡμῶν τὴν ὀπώραν ἔσχεν.» Οὕτως ἄρα Ἡρακλειδαὶ τῇ τοῦ Κυψέλου σοφίᾳ πρὸς Ἀρκάδας ἐσπίεσαντο.

Κ Ε Φ. Η.

Α Λ Ν Η Σ.

Ι. ἌΛΝΗΣ, βασιλεὺς Ἀρκάδων, Τέγεαν πορθούντων Λακεδαιμονίων, ὅσοι μὲν ἐν ἀκμῇ, κατὰ κορυφῆς ἐπεμψε τῶν πολεμίων, νυκτὶ μέσῃ κελύσας ἐπιθέσθαι. Ὅσοι δὲ γέροντες καὶ παῖδες, τούτους ἐκέλευσε πρὸ τῆς πόλεως, τὴν ἴσῃν ὥραν φυλάζοντας, πῦρ ἀνακαῦσαι μέγιστον. Οἱ πολέμιοι πρὸς τὴν τοῦ πυρὸς ὄψιν ἐκπλαγέντες ἐς τοῦτο ἀπεσκόπουν. Οἱ δὲ κατὰ κορυφῆς, ἐμπέσόντες, τοὺς πλείους αὐτῶν διέφθειραν· πολλοὺς δὲ ζωγρήσαντες ἔδησαν. Καὶ τὸ λόγιον ἐτελευτήσῃ

Δώσω τοι Τεγέην ποσσείροτον ὀρχήσασθαι.

Κ Ζ Φ. Θ.

Τ Η Μ Ε Ν Ο Σ.

Ι. ΤΗΜΕΝΟΣ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλειδῶν εἰς τὸ Ῥίον περαιούσθαι βουλόμενος, ἐπεμψε Λοκροὺς αὐτομόλους, Πελοποννησίους ἀγγελοῦντας· «Ὅτι ναυλοχοῦσιν ἐν Ναυπάκτῳ, τῷ δοκεῖν ἐπὶ τὸ Ῥίον πλευσοῦμενοι· ὁρμὴ δὲ ἐστὶν αὐτοῖς χωρεῖν ἐπὶ τὸν Ἴσθμόν.» Πισεύσαντες οἱ Πελοποννήσιοι μετῆλθον ἐπὶ τὸν Ἴσθμόν. Οἱ δ' ἀμφὶ Τήμενον μεθ' ἡσυχίας τὸ Ῥίον κατέσχον.

Κ Ε Φ. Ι.

ΠΡΟΚΛΗΣ.

1. ΠΡΟΚΛΗΣ καὶ Τήμενος Ἡρακλεΐδαι Εὐρυσθεΐδαις, κατέχουσι τὴν Σπάρτην, ἐπολέμουν. Ἡρακλεΐδαι μὲν δὴ ἔθνον τῆ Ἀθηνᾶ τῶν ὀρίων ὑπερβατήρια· Εὐρυσθεΐδαι δὲ ἄφνω εἰς μάχην προσέπιπτον. Οὐ μὴν ἔδεισαν Ἡρακλεΐδαι· ἀλλὰ τοὺς αὐλητάς, ὡς εἶχον, ἠγεῖσθαι κελεύουσιν. Οἱ μὲν τοῖς αὐλοῖς ἐμπνέοντες ἠγοῦντο· οἱ δὲ ὀπλίται πρὸς τὸ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν ἐμβαΐνοντες, ἄρρηκτοι τὴν τάξιν ἐγένοντο, καὶ τοὺς πολεμίους ἐνίκησαν. Ἡ πείρα ἐδίδαξε τοὺς Λάκωνας τὸν αὐλὸν ἔχειν ἀεὶ στρατηγὸν ἐν ταῖς μάχαις. Αὐλὸς ἠγεῖται Λακωνῶν ἐς πόλεμον ἰόντων, καὶ τὸ ἐμβατήριον αὐλὸς ἐνδίδωσι τοῖς μαχομένοις. Οἶδα ἐγὼ καὶ τὸν Θεὸν ἀνελόντα νίκην Λάκωσιν, ἔστ' ἂν πολεμῶσι μετὰ αὐλητῶν, καὶ μὴ πρὸς αὐλητάς. Τὸ λόγιόν ἠλεγξεν ἐν Λεύκτροις ἡ μάχη, ἐν ᾗ τῆ Λεύκτροις, αὐλητῶν οὐχ ἠγούμενων, οἱ Λάκωνες παρετάξαντο πρὸς Θηβαίους, οἷς πατριὸν ἀσκεῖν αὐλητικὴν ὥσε δῆλος ἦν ὁ Θεὸς προαγορεύσας ὅτι νικήσουσι ποτὲ Θηβαῖοι Λάκωνας αὐλῶ μὴ στρατηγούμενους.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

ΑΚΟΥΗΣ.

1. ΑΚΟΥΗΣ, Λακεδαιμονίων Τέγεαν προδοσίᾳ νύκτωρ καταλαβομένων, τοῖς ἰδίῳις ὀπλίταις ἔδωκε σύνδημα, κτείνειν τοὺς τὸ σύνθημα ἐρωτῶντας. Οἱ μὲν δὴ Ἀρκάδες, οὐκ ἐπρωτῶν. Οἱ δὲ Σπαρτιαῖται, ὡς ἐν νυκτὶ ἀγνοοῦντες, καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτῶντες, ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἀνηροῦντο.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

ΘΕΣΣΑΛΟΣ.

ΘΕΣΣΑΛΟΣ, Βοιωτῶν, τῶν Ἄρην οἰκούντων, Θεσσαλοῖς πηλομούντων, τέχνη ἐκράτησεν ἄνευ μάχης. Νύκτα παραφυλάξας ἀσέληνον, καὶ σκοτεινὴν, ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας διασπαρέντας ἀνὰ τὸ πεδίον ἄλλον ἀλλαγῆ κατὰ κορυφὰς τῶν ὄρων δάδας καὶ λύχνους ἀνάπτειν, καὶ μετεωρίζειν, καὶ πάλιν αὐ̄ καθαιρεῖν. Οἱ Βοιωτοὶ τὴν ὄψιν τοῦ πυρός, ὡσπερ ἀστράπας κυκλομένας, ἰδόντες ἐδεδίξαντο, καὶ πρὸς ἰεσσίαν τῶν Θεσσαλῶν ἐτράποντο.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ι. ΜΕΝΕΛΑΟΣ ἐπανιὼν ἀπ' Αἰγύπτου, τὴν Ἑλένην ἄγων, Ῥόδῳ προσέσχε. Τληπολέμου δὲ ἐν Τροίᾳ τεθνηκότος γυνὴ Φιλοξῶν, πενθοῦσα, ἐπειδὴ τις ἠγγεῖλε Μενέλαον μετὰ τῆς Ἑλένης ἦκειν, τιμωρήσασα τῶν ἀνδρῶν βαυλομένη, μετὰ Ῥοδίων ἀπάντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, αἰρομένων πῦρ καὶ λίθους, ἐπὶ τὰς ναῦς κατέδραμε. Μενέλαος, ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀναχθῆναι κωλύμενος, τὴν μὲν Ἑλένην εἰς κοιλὴν ναῦν κατέκρυψε, τὸν δὲ κόσμον αὐτῆς καὶ τὸ διάδημα θεραπαίνῃ τῇ * μάλισα* καλλίστη περιέθηκεν. Οἱ δὲ, μάλισα πιτεύσαντες Ἑλένην εἶναι, πῦρ καὶ λίθους ἐπὶ τὴν θεραπαίναν ἔπεμπον, καὶ ὡς ἰκανὴν δόκην ἐπὶ τῷ Τληπολέμῳ λαβόντες τὸν Ἑλένης θάνατον, ἀνεχώρησαν. Μενέλαος δὲ τὴν Ἑλένην ἔχων ἀπέπλευσεν.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ.

Ι. ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, Ἀργείοις ἐπολέ-

μει, καὶ ἀντεγγρατοπέδευεν, Ἦν τοῖς Ἀργείοις ἀκριβῆς φυλακῆ τῶν ὀρωμένων τοῖς πολεμίοις· καὶ γὰρ πάντα ὅσα Κλεομένης βούλοιο, ὑπὸ κήρυκος ἐσήμαινε τῇ στρατιᾷ· καὶ αὐτοὶ τὰ ἴσα δρᾶν ἐσπούδαζον. Ὀπλιζομένων, ἀνθωπλίζοντο· ἐξιόντων, ἀντεπεξήεσαν· ἀναπαυομένων, ἀντανεπαύοντο. Κλεομένης λάβρα παράγγελμα ἔδωκεν, ὅταν ἀριτοποιεῖσθαι κηρύξῃ, ὀπλίσασθαι. Ὁ μὲν ἐκήρυξεν· οἱ δὲ Ἀργεῖοι πρὸς ἄριστον ἐτράποντο. Κλεομένης, ὀπλισμένους ἐπαγαγὼν, εὐμαρῶς ἀόπλους καὶ γυμνοὺς τοὺς Ἀργεῖους ἀπέκτεινεν.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ.

1. ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ, Λακεδαιμονίων Μεσσηνίους πολεμούντων εἴκοσι ἔτεσι, πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς ἐτέρας οἰκίας βασιλέα Θεόπομπον διαφορὰν ὑπεκρίνατο· καὶ αὐτόμολον ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα, ὅτι στασιαζέουσι δὴ, καὶ κατακλιψουσιν ἀλλήλους. Μεσσηνιοὶ παρέφύλαττον. Θεόπομπος μὲν ἀνέξευξε, καὶ οὐ μακρὰν ἀπέκρυψε τὴν στρατιὰν εἰς ἀναχώρησιν. Ταῦτα ὄρωντες οἱ Μεσσηνιοὶ καταφρονοῦσι μόνου τοῦ Πολυδώρου, καὶ πασσυδὶ τῆς πόλεως προελθόντες, εἰς μάχην ἐτράποντο. Θεόπομπος, τῶν σκοπῶν σημανάντων, ἐξ ἀφανοῦς περιελθὼν, τό τε ἄγυ ἔρημὸν εἶλε, καὶ κατοπιν ἐμβάλλει τοῖς Μεσσηνίοις· οἱ δὲ περὶ Πολυδώρον κατὰ πρόσωπον. Ἀμφίβολοι γενόμενοι Μεσσηνιοὶ κατὰ κράτος ἐάλωσαν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

1. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ, Λακεδαιμονίους θειοτέρῳ φόβῳ κατηνάγκασεν ὑπακοῦσαι τοῖς νόμοις. Εἴ τινα νόμον ἐξεῦρε, κομίσας εἰς Δελφοὺς ἠρώτα τὸν θεὸν εἰ συμφέροι· ἢ δὲ προφήτις χρήμασι

πεπεισμένη ἀεὶ συμφέρειν ἔχρα. Οἱ Λάκωνες δὲ, φόβῳ τοῦ Θεοῦ, τοῖς νόμοις ὡς χρησιμοῖς ὑπήκουσαν.

2. Λυκούργος παρήγγειλεν, « Ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς, ὧ Λάκωνες, μὴ στρατεύετε πολλάκις, ἵνα μὴ πολεμεῖν τοὺς ἐναντίους διδάσκητε ».

3. Λυκούργος προσέτατε τοῖς Λάκωσι, « Τοὺς πολεμίους φεύγοντας μὴ φονεύετε, ἵνα μὴ τοῦ φεύγειν ἡγοῦντο τὸ μένειν λυαιτελέστερον ».

Κ Ε Φ ΙΖ.

ΤΥΡΤΑΙΟΣ.

1. ΤΥΡΤΑΪΟΣ, Λακεδαιμονίων μελλόντων παρατάττεσθαι Μεσσηνίοις, καὶ βεβουλευμένων νικᾶν, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ μάχῃ· ἵνα δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐν τῇ τῶν νεκρῶν ἀναίρεσει γνωρίζοιτο ἕκαστος, ἐπὶ τὰς σκυταλίδας τοῦνομα γραψάντων, καὶ περὶ τῆ λαιᾶ χειρὶ φερόντων, βουλόμενος ἐκπλήξαι τοὺς Μεσσηνίους τοῦτο μαθόντας, παρήγγειλε μὴ παρατηρεῖν τοὺς αὐτομολοῦντας Εἰλωτας. Οἱ δὲ, μηδένος παραφυλάττοντος, ἀνέδην αὐτομολήσαντες ἤγγειλαν τοῖς Μεσσηνίοις τὴν ἀπόνοιαν τὴν Λακωνικὴν. Οἱ δὲ, καταπλαγέντες, ἀσθενέστερον ἀγωνισάμενοι, τὴν νίκην οὐ διὰ μακροῦ Λακεδαιμονίοις ἔδωκαν.

Κ Ε Φ ΙΗ.

ΚΟΔΡΟΣ.

1. ΑἸΘΗΝΑΪΟΙΣ καὶ Πελοποννησίοις πόλεμος ἦν. Ὁ Θεὸς ἔχρησε νικᾶν Ἀθηναίους, εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀποθάνοι πρὸς ἀνδρὸς Πελοποννησίου. Κόδρος ἦν Ἀθηναίων βασιλεὺς. Οἱ πολέμοι, τὸ λόγιον εἰδότες, κοινὸν αὐτοῖς ἦν παράγγελμα ἐν ταῖς μάχαις ἀπέχεσθαι Κόδρου. Ὁ δὲ, ἦν γὰρ ἐσπέρα, σχῆμα φρυγανισῆρος λαβὼν, τοῦ χάρακος προελθὼν, ἔτεμνε τὴν ὕλην.

Ἐτυχον δὲ καὶ Πελοποννήσιοι ἄνδρες κατὰ φρυγανισμόν ἦκοντες. Ἀψιμαχεῖ τούτοις Κόδρος, ὥστε καὶ τὸ δρέπανον ἐπ' αὐτοὺς ἀνατεινόμενος ἔτρωσεν. Οἱ δὲ φθάσαντες κατακαίνουσιν αὐτὸν τοῖς δρεπάνοις· καὶ γαννύμενοι ἀπηλλάγησαν, ὡς ἀνδραγάθημα δὴ πεποιηκότες. Παιωνίσαντες Ἀθηναῖοι (τί γὰρ οὐκ ἔμελλον, τοῦ λογίου πεπληρωμένου;) Θυμῶ καὶ ῥώμῃ πλείου προΐασιν ἐς μάχην. Καὶ πρὸ τῆς μάχης κήρυκα πέμψαντες ἤτησαν ἀναίρεσιν τοῦ βασιλέως. Πελοποννήσιοι μὲν οὖν, συνέντες τοῦ γεγονότος, ἔφυγον. Ἀθηναῖοι δὲ νικήσαντες Κόδρω τιμὰς ἀνεσήσαντο τῶν ἡρώων, ὅτι περ τοὺς πολεμίους ἐκουσίῳ θανάτῳ κατεστράτηγασεν.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

ΜΕΛΑΝΘΟΣ.

1. **Ἀθηναίων στρατηγὸς ἦν Μελάνθος, Βοιωτῶν Ξάνθος. Ἐπολέμου Μελανῶν περὶ Μελαιναί, χωρίον μεθόριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Ὁ Θεὸς ἔγρησε τῷ Ξάνθῳ,**

Τάξιν ἀπάτη ὁ μέλας φόνον ἔσχε Μελαινας.

Τοῦ λογίου τὸ ἔργον ἀποβαίνει τῆδε. Οἱ στρατηγοὶ μονομαχοῦσι τῆς νίκης περὶ καὶ συνιόντων ὁ Μελάνθος ἔφη, «Καὶ μὴν ἀδικεῖς δευτέρος ἰὼν ἐπὶ τὴν μάχην». Ὁ Ξάνθος ἐπεστράφη τὸν δευτέρον ὀψόμενος, καὶ ὑπὸ τοῦ Μελάνθου τῷ ξυστῷ διελασθεῖς, ἀνῆρέθη. Ἀθηναῖοι, τῷ στρατηγήματι τῆς ἀπάτης νικήσαντες, ἐτήσιον ἑορτὴν κατεστήσαντο, ἣν γε δὴ κληῖζουσιν Ἀπατούρια.

Κ Ε Φ. Κ.

ΣΟΛΩΝ.

1. **Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμου χρόνῳ μακρῷ, Σαλαμίνοσ περὶ. Ἡσώμενοι Ἀθηναῖοι, νόμον ἐκύρωσαν, «Τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμίνοσ μάχῃ, θάνατος ἔστω». Σόλων, τὸν θά-**

νατον οὐ φοβηθείς, λύει τὸν νόμον· λύει δὲ ὧδε. Μανίαν ὑποκρίνεται, καὶ προελθὼν εἰς ἀγορὰν ἐλεγεία ἤθε. Τὰ δὲ ἐλεγεία ἦν Ἀρηία ἄσματα. Τούτοις ἤγειρεν Ἀθηναίους ἐπὶ τὴν μάχην. Οἱ δὲ, κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἄρεος, αὐτίκα τε ἀνήγοντο ἄδοντες ὁμοῦ καὶ ἀλαλάζοντες· καὶ Μεγαρεῖς κατὰ κράτος ἐνίκων. Καὶ πάλιν ἡ Σαλαμῖς Ἀθηναίων κτήμα ἦν. Σόλων δὲ μάλα ἐθαυμάζετο, καὶ τὸν νόμον λύσας τῇ μανίᾳ, καὶ τὸν πόλεμον νικήσας τῇ μουσικῇ.

2. Ἦν πόλεμος Ἀθηναίους καὶ Μεγαρεῦσι, Σαλαμῖνος πέρι· Σόλων ἐπλευσεν ἐπὶ Κωλιάδος, ἔνθα αἱ γυναῖκες Δήμητρι ἐορτὴν ἐτέλουν, ἐπ' αὐτῇ τῇ Θαλάσσει. Αὐτόμολον ἐπέμπει Σόλων ἀγγελιοῦντα Μεγαρεῦσιν, « Ἦν ἐπὶ Κωλιάδος πλεύσητε, τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας αἰρήσετε χορευούσας· ἀλλὰ μὴ μέλλετε ». Μεγαρεῖς τῇ ἀπάτῃ πείθονται. Οἱ μὲν δὴ ἐπέπλεον. Σόλων δὲ, τὰς μὲν γυναῖκας ἀναχωρῆσαι κελεύει· μεῖράκια δὲ ἀγένεια ταῖς τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι κεκοσμημένα, στεφάνους περικείμενα, κρυπτοῖς ἐγχειριδίοις ὠπλισμένα, παρὰ τὴν ἡῖονα παίξειν καὶ χορεύειν ἔταξεν. Οἱ δὲ Μεγαρεῖς, τῇ ὄψει τῶν ἀγενείων, καὶ τῇ ἐσθῆτι τῶν γυναικῶν ἐξαπατώμενοι, τῶν νεῶν ἀποβάαντες ἐπειρῶντο συλλαμβάνειν, οἷα δὴ γυναῖκας. Οἱ δὲ, σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια, μάλα δὴ ἀντὶ γυναικῶν ἄνδρες ἐφάνησαν, τοὺς πολεμίους ἐκτείναν, τῶν νεῶν ἐπέβησαν, τῆς Σαλαμῖνος ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. Κ Α.

ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

1. ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ ἀπ' Εὐβοίας ἐστράτευσεν εἰς Ἀττικὴν ἐπὶ Παλληνίδος· καὶ τοῖς πρώτοις τῶν πολεμίων προσπεσῶν ἔκτεινε πάντας. Προελθὼν, ἄλλοις ἀπήντα πλείοσι. Παράργλημα ἔδωκε θαλλῶ στεφανοῦσσαι, καὶ μὴ κτείνειν τοὺς ἀπαντῶντας· φράζειν δὲ, ὡς ἐσπέισαντο τοῖς πρώτοις. Οἱ δὲ πιεῦσαντες ἄρα σθέν-

δονται, καὶ Πεισιγράτῳ τὸ ἄστυ ἐπέτρεψαν. Ὁ δὲ, ἄρματος ἐπιβάς, παραστησάμενος γυναῖκα μεγάλην καὶ καλήν, ὄνομα Φύνη, Παλλαδικοῖς ὄπλοις κεκοσμημένην, δόξαν ἐνδοῦς ὡς Ἀθηναῖα κατὰγει Πεισίστρατον, ἀδελῶς εἰσήλασε, καὶ τῆς τυραννίδος τῶν Ἀθηναίων κατέσχευεν.

2. Πεισίστρατος, Ἀθηναίων τὰ ὄπλα βουλόμενος παρελῆσθαι, παρήγγειλεν ἦκειν ἅπαντας εἰς τὸ Ἀνάκειον, μετὰ τῶν ὄπλων. Οἱ μὲν ἦκον· ὁ δὲ προῆλθε δημηγορῆσαι βουλόμενος, καὶ σμικρὰ τῇ φωνῇ λέγειν ἤρχετο. Οἱ δὲ, ἐξακούειν μὴ δυνάμενοι, προελθῆν αὐτὸν ἠξίωσαν εἰς τὸ προπύλαιον, ἵνα πάντες ἐπακούσειαν. Ἐπεὶ δὲ, ὁ μὲν ἡσυχῇ διελέγετο, οἱ δ' ἐντέυναντες τὰς ἰσυχὰς προσεῖχον, οἱ ἐπίκουροι προελθόντες, καὶ τὰ ὄπλα ἀράμενοι, κατήνεγκαν εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀγραύλου. Ἀθηναῖοι δὲ γυμνοὶ κταλειφθέντες, τότε ἦσθοντα τῆς Πεισιγράτου βραχυφωνίας, ~~οἱ ἄρα ἦν τέχνασμα κατὰ τὰ ὄπλα.~~

3. Πεισίστρατος Μεγακλεί διεπολιτεύετο· καὶ ἦν ὁ Μεγακλῆς ὑπὲρ τῶν πλουσίων τεταγμένος, ὁ δὲ Πεισίστρατος ὑπὲρ τῶν πενήτων. Καὶ δὴ ποτε ἐν ἐκκλησίᾳ πολλὰ τῷ Μεγακλεῖ λαιδορῆσάμενος, καὶ ἀπειλήσας, ἀπηλλάγη· κατατρώσας δ' ἑαυτὸν οὐ καιροῖς τραύμασι, τῆς ὑστεραίας προῆλθεν εἰς τὴν ἀγορὰν, δεικνύων τοῖς Ἀθηναίοις ταῦτα. Ὁ δὲ δῆμος ὑπερηγανότησεν, ὡς ὁ κηδόμενος αὐτῶν δι' αὐτοὺς ταῦτα εἶη παθῶν, καὶ ἐς φυλακὴν τοῦ σώματος ἔδωκεν αὐτῷ τριακοσίους φύλακας· οἷς κορυνηφόροις χρῆσάμενος, αὐτὸς τε τύραννος Ἀθηναίων ἐγένετο, καὶ τοῖς παισὶ τὴν τυραννίδα κατέλιπεν.

Κ Ε Φ. Κ Β.

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝ.

1. ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝ, ὑπὸ τῶν δορυφόρων στρεβλούμενος περὶ τῶν συνειδῶτων, τῶν μὲν συνειδῶτων ὠμολόγησεν οὐδένα· πάντας δὲ

τοὺς Ἰππίου φίλους κοινωνῆσαι τῆς ἐπιθέσεως· Ὅποτε δὲ τούτους Ἰππίας ἀπέκτεινε, τότε ὁ Ἀριστογείτων ὠνείδισεν αὐτῷ τὸ κατὰ τῶν φίλων στρατήγημα.

Κ Ε Φ. ΚΓ.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

1. ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΙ Σαμίῳ, καταθέοντι τὴν Ἑλληνικὴν θαλάτταν, ἔδοξεν εἶναι στρατηγικόν, εἰ κατάγοι καὶ τὰ τῶν φίλων, ὡς, εἰ ἀπαιτούμενα λαμβάνοιεν, φιλτέρους ἕξων· οὐδὲν δὲ λαθῶν, οὐδ' ἂν ἀποδοῦναι δύνασθαι.

2. Πολυκράτης, μελλόντων Σαμίων ἐν τῷ ἱερῷ Θυσίαν ποιεῖν τῆς Ἥρας πάνδημον, ἐν ἧ μεθ' ὅπλων ἐπόμπευον, πλεῖστα ὅσα τῇ προφάσει τῆς ἑορτῆς ὄπλα συλλέξας, τοὺς μὲν ἀδελφούς Συλοσῶντα καὶ Παντάγνωστον συμπομπεύειν ἔταξε. Μετὰ δὲ τὴν πομπὴν, τῶν Σαμίων Θύειν μελλόντων, οἱ πλεῖστοι τὰς πάνοπλίας ἀπέθεντο παρὰ τοῖς βωμοῖς, προσέχοντες ταῖς εὐχαῖς καὶ ταῖς σπουδαῖς. Οἱ δ' ἄμφι Συλοσῶντα καὶ Παντάγνωστον, τὰ ὄπλα ἔχοντες, ἀνὴρ ἀνδρὶ παρασάς, ἐφεξῆς ἅπαντας ἐκτίννου. Πολυκράτης, τοὺς ἐν τῇ πόλει τῆς ἐπιθέσεως μετέχοντας ἀλίσας, προκατελάβετο τῆς πόλεως τοὺς ἐπικαιροτάτους τόπους, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ μετὰ τῶν ὅπλων σπουδῇ θέοντας τοὺς ἀδελφούς καὶ συμμάχους δεξάμενος. Τειχίσας δ' ἀρόπολιν τὴν καλουμένην Ἀσυπαλαίαν, καὶ μεταπεμφάμενος παρὰ Λυγδάμιδος τοῦ Ναξίων τυράννου στρατιώτας, καὶ δὴ Σαμίων τύραννος ἦν.

Κ Ε Φ. ΚΔ.

ΙΣΤΙΑΙΟΣ.

1. ΙΣΤΙΑΙΟΣ ὁ Μιλήσιος, ἐν Πέρσαις διάγων παρὰ Δαρείω βασιλεῖ, βουλόμενος Ἰωνίαν ἀποσηῆσαι, γράμματα πέμπειν οὐ Σαρδῶν διὰ τοὺς φύλακας τῶν ὁδῶν, οἰκέτην πιστὸν ἀποξύρα-
 τὰς

τάς τρίχας, σίγματα ἐνέγράψε τῇ κεφαλῇ, « Ἰστιαῖος Ἀρισαγόρα Ἰωνίαν ἀπόσθησον. » Καί τοις σίγμασιν ἐπέθρεψε τὰς τρίχας. Τοῦτον τὸν τρόπον λαθὼν τοὺς φύλακας ὁ σιγματοφόρος, καταβάς ἐπὶ θάλασσαν, ἀποξυράμενος ἔδειξεν Ἀρισαγόρα τὰ σίγματα. Ὁ δὲ, ἀναγνούς, τὴν Ἰωνίαν ἀπέσθησεν.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ.

1. ΠΙΤΤΑΚΟΣ καὶ Φρύνων ἐμονομάχουον Σιγείου πέρι ἔδοξεν ἀμφοῖν ἴσα ἔχειν ὄπλα. Τὰ μὲν δὴ φανερά ἴσα ὄπλα ἦν. Πιττακὸς δὲ ὑπὸ τῇ ἀσπίδι κρύψας ἀμφίδησον περιθάλει τὸν Φρύωνα, καὶ ῥαδίως ἐπισπασάμενος κτινύει καὶ Σίγειον τοῖς δεσμοῖς, τῷ τε λίνῳ ἐθήρευσεν. Οἶον καὶ νῦν οἱ μονομαχοῦντες λίνον ἔχουσι, Πιττακὸς ἐδίδαξεν.

ΒΙΑΣ.

1. ΚΡΟΪΣΟΣ Λυδὸς ἐπιπλεῖν τοῖς νησιώταις παρεσκευάζετο. Βίας ὁ Πριηνεὺς ἐξέπληξε τὸν Λυδὸν, εἰπὼν, « Οἱ νησιῶται πολλὴν ἵππον ἐπὶ σε ὠνοῦνται. » Ὁ δὲ γελάσας ἔφη, « ὦ Ζεῦ, νησιώτας ἐν ἠπειρῷ λάβοιμι. » Ὁ δὲ Βίας, « Τί ὄλλο (ἔφη) κακείνους εὐχεσθαι οἶει, ἢ ὅπως Κροῖσον τὸν ἠπειρώτην ἐν Σαλάττῃ λάβοιεν ; » Ὁ λόγος τοῦ Βιάντος Κροῖσον ἔπεισεν ἐπὶ τὰς νήσους πλεῦσαι μηκέτι.

Κ Ε Φ. Κ Ζ.

Γ Ε Λ Ω Ν.

1. ΓΕΛΩΝ Δεινομένους Συρακούσας, ἐν τῷ πρὸς Ἰμῆλιωνα τῶν Καρχηδόνιων πολέμῳ, στρατηγὸς αὐτοκράτωρ χειροτονηθεὶς, λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ κρατήσας, παρελθὼν εἰς ἐκλιχίαν,

καί εὐθύνας δούς τῆς ἀυτοκράτορος ἀρχῆς, τῆς θαπάνης, τῶν καιρῶν, τῶν ὄπλων, τῶν ἵππων, τῶν τριηρῶν, ἐπὶ πᾶσιν ἐπαινεθεῖς, τέλος ἐξέδου τὴν ἐσθῆτα, καὶ ζῶας ἐν μέσῳ γυμνός· «Οὗτος ἐγὼ (ἔφη) γυμνός ὑμῖν ἔστηκα, ὑμεῖς δ' ἔνοπλοι· ὥστε, εἴ τι μοι πέπρακται βίαιον, χρήσασθε κατ' ἐμοῦ, καὶ σιδήρῳ, καὶ πυρὶ, καὶ λίθοις.» Ὁ δὲ δῆμος ἐπεβόησεν, ὡς ἄριστον στρατηγὸν ἐπαινῶν. Ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, «Καὶ εἰσαυθὶς οὖν τοιοῦτον στρατηγὸν χειροτονήσατε.» Πάλιν ὁ δῆμος, «Ἀλλὰ τοιοῦτον ἄλλον οὐκ ἔχομεν.» Οὕτω δὴ παρακληθεὶς δεῦτερον στρατηγήσαι, ἀντὶ στρατηγοῦ, Συρακουσίῳ ἐγένετο τύραννος.

2. Γέλων Σικελῶν τύραννος Ἰμίλκων βασιλεῖ Καρχηδονίων, διαπλεύσαντι ἐπὶ Σικελίαν, ἔκτιστρατοπεδεύων, μάχη μὲν συμβαλεῖν οὐκ ἐθάξρει. Πεδίαρχον δὲ τὸν τοξοτῶν ἠγούμενον, ὁμοιον ἑαυτῷ τὴν ἰδέαν, ἀμφιέσας τὴν ἑαυτοῦ τυραννικὴν ἐσθῆτα, ἐκέλευσε προελθεῖν τοῦ στρατοπέδου, καὶ θύειν ἐπὶ τῶν βωμῶν· ἐπεσθαι δὲ αὐτῷ τοξότας ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, κατέχοντας μυρρίνας, τόξα ὑπὸ ταῖς μυρρίναις, κρύπτοντας. Ἡνίκ' αὖν δὲ ἴδωσιν Ἰμίλκωνα, καὶ αὐτὸν ὁμοίως προελθόντα, καὶ θύοντα, τοξέειν ἐπ' αὐτόν. Οὕτω δὲ τούτων πραχθέντων, Ἰμίλκων οὐδὲν ὑπιδόμενος, προελθὼν ἔθυσεν· ὅς σπένδων, θύων τε ἅμα, ἄφνω πολλῶν τοξευμάτων ἐπ' αὐτὸν ἐπελθόντων, ἐτελεύτησεν.

3. Γέλων, τὸ Μεγαρικὸν βουλόμενος καταλύσαι, ἐποίκουσ μὲν ἐκάλει τοὺς ἐθελοντας Δωριέων· Διογνήτῳ δὲ, τῷ Μεγαρέων ἄρχοντι, χρήματα παρὰ δύναμιν ἐπέταξεν· ὁ δὲ τοῖς πολίταις. Οἱ δὲ, τοῖς τέλεσιν ἀπαγορεύοντες, εἰς τὴν ἀποικίαν τὴν ἐν Συρακούσαις ὑπήκουσαν, ὑποβαλόντες αὐτοὺς τῇ Γέλωνος δυναστείᾳ.

ΚΕΦ. ΚΗ.

ΘΗΡΩΝ.

1. ΘΗΡΩΝ Καρχηδονίους παρετάσσετο. Τῶν δὲ πολεμίων φευγόντων, οἱ Σικελιώται ἐμπίπτοντες στρατόπεδον, ὡς διαρπασόμενοι τὰς σκηνάς, ὑπὸ τῶν Ἰβηρῶν παραβοηθούτων ἀηροῦντο. Θήρων πολὺν τὸν ὄλεθρον ἰδὼν, ἔπεμψε τοὺς κυκλωσομένους, παραγγείλας ὅπισθεν τὰς σκηνάς καταπρῆσαι. Φλογὸς δὲ πολλῆς αἰρομένης, οὐκ ἔχοντες οἱ πολέμιοι σκηνάς, ἐπὶ τὰς ναῦς ἔφευγον. Οἱ δὲ Σικελιώται διώκοντες, παρά ταῖς ναυσὶ τοὺς πλείους διέφθειραν.

ΘΗΡΩΝ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ.

1. ΣΕΛΙΝΟΥΝΤΙΟΙ, Καρχηδονίους παράταξάμενοι, πολλῶν πεσόντων καὶ ἀτάφων κειμένων, καὶ τῶν πολεμίων ἐπικειμένων, θάψαι τοὺς νεκροὺς οὐ θάρβουντες, οὐ μὴν οὐδὲ ἀτάφους περιορᾶν ὑπομένοντες, ἐβουλεύοντο τί χρὴ πράττειν. Θήρων ὑπέσχετο, εἰ λάβοι τριακοσίους οἰκέτας τοὺς τεμαῖν ὕλην δυνησομένους, αὐτὸς σὺν αὐτοῖς προελθὼν, καὶ τὰ σώματα καῦσαι, καὶ πολυάνδριον αὐτῶν ἐγεῖραι· εἰ δὲ οἱ πολέμιοι κρατήσειαν αὐτῶν, οὐδὲν μέγα κινδυνεύσεισθαι τῇ πόλει, ἐὰν ἓνα πολίτην ἀπολέσῃ, καὶ τιμὴν ἀνδραπόδων τριακοσίων. Ἐπήνεσαν οἱ Σελινούντιοι τὴν γνώμην, καὶ αὐτῷ συνεχώρησαν ὡς βούλοίτο οἰκέτας αἰρεῖσθαι. Ὁ δὲ, τοὺς εὐρώσους καὶ ἀκμάζοντας ἐπιλεξάμενος, ἐξήγαγε, δρέπανα καὶ πέλκεϊς καὶ ἀξίνας ἔχοντας, ὡς τεμοῦντας ὕλην εἰς πυρκαϊᾶν νεκρῶν τσοσούτων. Ἐπεὶ δὲ ἐξῆλθον, πείσας αὐτοὺς Θήρων ἐπιθέσθαι τοῖς δεσπόταις, βαθείας ἐσπέρας ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Οἱ δὲ τῶν τειχῶν φύλακες γνωρίσαντες, εἰσεδέξαντο. Θήρων αὐτοὺς τε τοὺς φύλακας φονεύσας, καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς πλείους ἀποκτείνας καθεύδοντας, κατέλαβε τὴν πόλιν, καὶ τύραννος Σελινουντίων ἐγένετο.

Κ Ε Φ. Κ Θ.

ΙΕΡΩΝ.

1. **ΙΕΡΩΝ**, ποταμὸν καλυόμενος διαδῆναι ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐπισήσας τοὺς ὀπλίτας ἐπὶ τῆς διαβάσεως, ἐκέλευσε τοὺς ἵππεῖς προσάγειν ἄνω τοῦ ποταμοῦ ὡς διαθησομένους ἐκεῖθεν, τοὺς δὲ ψιλοὺς ἀνωτέρω τῶν ἵππέων. Οἱ μὲν οὖν πολέμιοι ἀντιπαρήγον, ὡς τοὺς ἵππέας καὶ τοὺς ψιλοὺς κωλύσοντες. Ὁ δὲ Ἴερων διήγαγε τοὺς ὀπλίτας, βιασάμενος ὀλίγους ὄντας τοὺς καταλελειμμένους τῶν ἐναντίων καὶ παραχρήμα σημεῖον ἤρε τοῖς ψιλοῖς καὶ τοῖς ἵππευσιν. Οἱ δὲ, ὑποσρέψαντες, διέβησαν, τῶν προδιαδάντων ὀπλιτῶν τοὺς ὑποσρέψαντας πολεμίους ἀνείργόντων.

2. Ἴερων, Ἰταλιώταις πολεμῶν, ὅποτε λάβοι τινὰς αἰχμαλώτους τῶν εὐγενῶν, ἢ πλουσίων, οὐκ εὐθύς ἀπεδίδου τοὺς λυτρουμένους, ἀλλὰ, πολλὰς ἡμέρας κατασχὼν, κοινωήσας αὐτοῖς ἐξίας, καὶ τιμῆς, καὶ προεδρίας, τηνικαῦτα προσιέμενος τὰ λύτρα, τοὺς ἀνδρας ἀπεπέμπετο. Οἱ δὲ, ἐπανελθόντες, ὑποπταὶ παρὰ τοῖς πόλιταις ἦσαν, ὡς φίλας Ἰέρωνι κεκοινωνηκότες.

Κ Ε Φ. Α.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ.

1. **Ἀθηναίοις** ὁ θεὸς ἔχρησεν,
ὦ θεῖη Σαλαμίς, ἀπολείς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν.

Θεμιστοκλῆς, Ἀθηναίων τὸ λόγιον δεδιότων, «Κατὰ γε τῶν πολεμίων ἐστίν (ἔφη)· οὐ γὰρ ἂν θεῖην τὴν Σαλαμίνα ὁ θεὸς ἀνηγέρευσεν, εἰ ἐμελλεν ἀπολλύειν τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων.» Τοῦτο λεχθεὶς Σάρσος Ἀθηναίοις ἔδωκε· καὶ ἡ νίκη τὴν ἐξηγήσειν ἐπισώσατο. Τῷ θεοῦ χρῆσαντος,

Ταῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς,

οἱ μὲν ἄλλοι Ἀθηναῖοι τειχιζοῦσιν τὴν ἀκρόπολιν ἡγόρευον· Θεμιστοκλῆς

δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβαίνειν, ὡς ταύτας οὐσας τὸ ξύλινον τεῖχος τῶν Ἀθηναίων. Ἐπέισθησαν, ἐπέβησαν, ἐναυμάχησαν, ἐνίκησαν.

2. Θεμισοκλῆς ἐναυλόχει περὶ Σαλαμίνα· τοῖς Ἕλλησιν ἐδόκει φεύγειν, Θεμισοκλεῖ ναυμαχεῖν ἐν σενῇ θαλάσῃ. Ὡς δὲ μένειν οὐκ ἔπειθεν, ἦν αὐτῷ Σίκινος εὐνοῦχος παιδαγωγὸς τοῖν παιδοῦν, νύκτωρ τὸν Σίκινον τοῦτον ὡς βασιλέα πέμπει, μηνύσοντα κατ' εὐνοίαν δῆθεν ὅτι, « Ἀποιδράσκει τὸ Ἕλλησικόν· ἀλλὰ ναυμάχει. » Πείθεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ναυμαχεῖ· καὶ τὸ πλῆθος τῶν τριηρῶν συνέτριψεν ἡ σενὴ θάλασσα. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἄκοντες ἐνίκησαν τῇ σοφίᾳ τοῦ στρατηγοῦ.

3. Οἱ Ἕλληνες, νικήσαντες ἐν Σαλαμίῃ, βουλευόνται πλεῖν ἐφ' Ἕλλησποντον, καὶ τὸ ζεῦγμα λύειν, ἵνα βασιλεὺς μὴ φύγη. Θεμισοκλῆς ἀντιβουλεύεται, λέγων, « Βασιλεὺς ἀποληφθεὶς ἀναμαχεῖται τάχα· πολλὰς δὲ ἀπόνοια δίδωσιν, ὅσα μὴ ἔδοκει ἀνδρεία. » Πέμπει δὲ ταῦν ὡς βασιλέα τοῦτον οὐχ ἄλλον Ἀρσάκην, οὕτως ὡς προσηγορεύεται· εἰ μὴ φύγοι διὰ τάχους, ἡ γέφυρα τοῦ Ἕλλησπόντου διαλύεται. Βασιλεὺς ἔδεισε, καὶ φθάσας τὸ Ἕλλησικόν, διέβη τὸ ζεῦγμα, καὶ φυγὼν ἄχετο. Θεμισοκλῆς δὲ τοῖς Ἕλλησιν ἐφύλαξε τὴν νίκην ἀκίνδυνον.

4. Ἀθηναῖοι τὰ τεῖχη τοῦ ἄσπεος ἤγειρον· Λάκωνες ἐφθόουν· ἠπάτησεν αὐτοὺς ὁ Θεμισοκλῆς. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀπάτης ἦν οὗτος. Ἀφίκετο εἰς Λακεδαίμονα πρεσβευτής, καὶ ἦν πρὸς τοὺς Λάκωνας ἔξαρκος, ἢ μὴν οὐκ ἐγερθεῖσθαι τὸ τεῖχος. « Εἰ δὲ ἀπισεῖτε (ἔφη), τοὺς ἀρίστους ἐπέμψατε κατασκόπους, ἐμὲ κατασχόντες. » Οἱ μὲν ἔπεμψαν· Θεμισοκλῆς δὲ κρύφα πέμψας ἐνετείλατο Ἀθηναίοις κατέχειν τοὺς κατασκόπους, ἕς' ἂν ἐγείρωσι τὸ τεῖχος. Ἐπειδὴν δ' ἐγείρωσι, μὴ πρότερον αὐτοὺς ἀποπέμπειν, εἰ μὴ πρόσθεν αὐτὸν ἀπολάβοιεν. Καὶ ταῦτα οὕτως ἐγένετο. Ἠγέρθη τὸ τεῖχος, καὶ ἐπανήλθε Θεμισοκλῆς. Ἀπεδόθησαν οἱ κατασκόποι, ἐτειχίσθησαν Ἀθηναί, Λακεδαιμονίων ἀκάντων.

5. Θεμιστοκλῆς ἐν τῷ πρὸς Αἰγινήτας πολέμῳ, μελλόντων Ἀθηναίων τὴν ἐκ τῶν ἀργυρίων πρόσουδον, ἑκατὸν τάλαντα, διανέμεσθαι, κωλύσας, ἔπεισεν ἑκατὸν ἀνδράσι τοῖς πλουσιωτάτοις, ἕκαστῳ δοῦναι τάλαντον. Κἂν μὲν ἀρέσῃ τὸ πραχθῆσόμενον, τῇ πόλει τὸ ἀνάλωμα λογισθῆναι· ἐὰν δὲ μὴ ἀρέσῃ, τοὺς λαβόντας ἀποδοῦναι. Ταῦτα μὲν ἔδοξεν. Οἱ δ' ἑκατὸν ἄνδρες, ἕκαστος μίαν τριήρη κατέστησε, σπουδῇ χρησάμενος κάλλους καὶ τάχους. Ἀθηναῖοι καινὸν σῶλον ποιήσαντες ἤσθησαν· καὶ οὐ μόνον κατὰ Αἰγινήτων ταῖς τριήρεσι ταύταις, ἀλλὰ καὶ κατὰ Περσῶν ἐχρήσαντο.

6. Θεμιστοκλῆς, Ἰώνων Ξέρξῃ συμμαχοῦντων, ἐκέλευσε τοῖς Ἕλλησι καταγράφειν ἐπὶ τοὺς τοίχους, « Ἄνδρες Ἴωνες, οὐ δίκαια ποιεῖτε στρατεύοντες ἐπὶ τοὺς πατέρας, » Τούτων ἀναγινωσκομένων, βασιλεὺς τοὺς Ἴωνας ὑπόπτους ἠγήσατο.

7. Θεμιστοκλῆς φεύγων Ἀθηναίους, νεὼς ἐπιβάς, ἀγνοοῦμενος ἐκομίζετο τὴν ἐπὶ Ἰωνίας. Ἐπεὶ δὲ ἡ ναῦς ὑπὸ χιμῶνος ἐπὶ Νάξου κατεφέρετο, πολιορκουμένην ὑπ' Ἀθηναίων, τῷ ναυκλήρῳ φοβηθεὶς ἔφρασεν ὅς τις εἴη. Καὶ εἰ μὴ σώσειεν αὐτὸν, κατερεῖν ἠπειλήσεν Ἀθηναίοις, ὡς χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγοι· « Ὅπως οὖν ἀμφοτέροι σωθείημεν, μηδεὶς ἐκδαινέτω τῆς νεώς· » Ὁ ναύκληρος φοβηθεὶς, οὔτε ἐκθῆναι συνεχώρησε, καὶ διὰ τάχους ἀναχθῆναι ἔσπευσεν.

ΚΕΦ. ΛΑ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

1. ἈΡΙΣΤΕΙΔΗΣ καὶ Θεμιστοκλῆς, ἐχθρότατοι πάντων ὄντες, διεπολιτεύοντο. Τοῦ δὲ Πέρσου διαβάντος, ἀλλήλων λαβόμενοι, τῆς πόλεως ἕξω προελθόντες, ἐς ταῦτὸν ἐκάτερος τὴν δεξιὰν χεῖρα καθέντες, συνηγμένων τῶν δακτύλων, ἐπεφώνουν· « Τὴν ἐχθραν ἐνταῦθα καταθώμεθα, ἕως ἂν πρὸς τὸν Πέρσῃ διαπολεμήσωμεν. »

Ταῦτ' εἰπόντες, ἄραντες τὰς χεῖρας, διαλελυμένων τῶν δακτύλων, ὡς δὴ τι καταθεθεικότες, ἔπειτα συγχώσαντες τὸν βόθρον, ἐπ-
σπῆλθον, καὶ διετέλεσαν παρὰ πάντα τὸν πόλεμον ὁμοιοῦντες.
Ἡ δὲ τῶν στρατηγῶν ὁμόνοια, μάλιστα δὴ τοὺς βαρβάρους ἐνί-
κησεν.

Κ Ε Φ. Λ Β.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ.

1. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ἐν Θερμοπύλαις παραταξάμενος, τῇ ξενότητι τοῦ χωρίου, ἀχρεῖον ἐποίησε τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων.

2. Λεωνίδας, μάχην συνάπτειν μέλλων, ὄρων νεφέλας χειμε-
ρίους ἀλιζομένας, πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ἔφη, « Οὐ χρὴ Σαυμάξειν
βροντῶν καὶ ἀστραπῶν γινομένων ἀνάγκη γὰρ αὐτὰ συμβαίνειν,
ἄσρου κινουμένου ». Πολλῶν οὖν διοσημιῶν γιγνομένων, οἰ-
μὲν τοῦ Λεωνίδου, προειδότες τὰ μέλλοντα, θαρσύνοντες ἠπειγόντο. Οἱ
δὲ πολέμοι ἐπιπλέοντες, ἄθυμοι πρὸς τὸν κίνδυνον ἐγένοντο,
καὶ παρὰ τοῦτο ἠττήθησαν.

3. Λεωνίδας ἐμβαλὼν ἐς χώραν πολεμίων, νύκτωρ διαπέμ-
ψας ἄλλους ἀλλαγῆ, προσέταξεν, ὅταν ἄρη τὸ σημεῖον, δένδρα
κόπτειν, καὶ τὰς ἐπαύλεις ἐμπιπράναι. Ταῦτα ὄρωντες οἱ κατὰ
τὴν πόλιν, καὶ πάμπλου τὸ πλῆθος εἶναι νομίσαντες, οὐκ ἐπ-
εξῆλθον, ἀλλὰ τὴν λείαν ἄγειν αὐτοῖς προήκοντο.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

ΛΕΩΤΥΧΙΑΗΣ.

1. ΛΕΩΤΥΧΙΑΗΣ, περὶ Μυκάλην τῶν Ἑλλήνων ναυμαχοῦν-
των, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καταπεπληγόντων, τῶν δὲ
Ἴωνων μηδίζοντων φόβῳ μᾶλλον ἢ γνώμῃ, μετέβαλεν ἀπάντων
τὸ φρόνημα, πλασάμενος ἀγγελίῳ ἤκει, ὡς τῶν ἐν Πλαταιαῖς
Ἑλλήνων τοὺς Πέρσας νενικηκότων. Οἱ δὲ Ἴωνες ἀκούσαντες

ἐθάρόρησαν, καὶ προσέθεντο τοῖς Ἕλλησιν. Ἡ τύχη τὸ Λεωτυχίδου στρατήγημα. ἐποίησεν ἀληθές, νίκην παρασχοῦσα τοῖς Ἕλλησιν τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

ΚΙΜΩΝ.

1. ΚΙΜΩΝ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ νικᾷ τοὺς βασιλέως σατράπας. Καὶ πολλὰ σκάφη βαρβαρικά ἐλὼν, εἰς ταῦτα τοὺς Ἕλληνας ἐμβήναι κελεύει, καὶ Σολᾶς ἐνδύναι Μηδικὰς, καὶ πλεῖν ἐπὶ Κύπρου. Κύπριοι, τῇ ὄψει τοῦ βαρβαρικοῦ ἐξαπατώμενοι σχήματος, τὸν Σολὸν ὡς φίλιον ὑποδέχονται. Οἱ δὲ, ἀποβάντες, καὶ σφόδρα γε ἀντὶ βαρβάρων ἐφάνησαν Ἕλληνες, καὶ Κυπρίους ἐνίκησαν, μείζω τὴν ἐκπληξὴν τῆς δυνάμεως ἔχοντες.

2. Κίμων ἀπὸ Σησοῦ καὶ Βυζαντίου πολλὰ αἰχμάλωτα βαρβαρικά εἶλε καὶ, τῶν συμμάχων δεηθέντων, διανομὴν ἐγένετο. Μοῖραν μίαν ἔταξε γυμνά τὰ σώματα, μοῖραν ἐτέραν ἀναξυρίδας, κἀνδύς, σρεπτά, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Οἱ σύμμαχοι αἰροῦνται τὸν κόσμον. Ἀθηναῖοι γυμνά τὰ σώματα. Γέλων ὀφλισκάνει Κίμων ὡς τὴν μείζω μοῖραν τοῖς συμμάχοις προέμενος. Οὐκ ἐς μακρὰν τῶν αἰχμαλώτων οἱ συγγενεῖς ἀπὸ Λυδίας καὶ Φρυγίας καταβάντες μεγάλα λύτρα ὑπὲρ τῶν οἰκείων κατέβαλον. Τότε ἡ σοφία Κίμωνος ἐθαυμάζετο. Ἀθηναῖοι δὲ πολλῶν πλείων χρήματα λαβόντες, μάλα δὴ τῶν συμμάχων κατεκερτόμησαν.

Κ Ε Φ. Λ Ε.

ΜΥΡΩΝΙΔΗΣ.

1. Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι παρετάσσοντο. Μυρωνίδης Ἀθηναίοις παρήγγειλεν, ὅταν ὑποσημήνη, θεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀρξαμένους ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου. Ὁ μὲν ἐσήμηεν· οἱ δ' ἔθειον. Ὡς δὲ βραχὺ προήλθον, Μυρωνίδης ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας δραμῶν,

μέγα ἐβόα, « Νικῶμεν κατὰ τὸ εὐώνυμον. » Ἀθηναῖοι μὲν, τῷ λόγῳ τῆς νίκης ἐπιρρώσθέντες, προθυμότερον ἐμβάλλουσι· Θηβαῖοι δέ, τῷ ἀγγέλματι τῆς ἥττης καταπλαγέντες, ἔκλιναν εἰς φυγὴν.

2. Μυρωνίδης Ἀθηναῖος ἦγεν ἐπὶ Θήβας· καὶ προελθὼν εἰς τὸ πεδίον, ἐκέλευσεν αὐτοὺς θεῖναι τὰ ὄπλα, καὶ περισκοπεῖν ἐν κύκλῳ. Τῶν δὲ περισκοποῦντων, « Ὅρατε (ἔφη) τὸ πεδίον ὄσον. Ἐν πεδίῳ τόσῳ πολεμίων ἵππους ἔχόντων, ἦν μὲν φεύγωμεν, ἀνάγκη διωκόντων ἰπέων ἀλῶναι· ἦν δὲ μένωμεν, πολλαὶ τοῦ νικᾶν ἐλπίδες. » Οὕτως ἄρα πείθονται μένειν· καὶ προῆλθε Μυρωνίδης, κρατῶν, μέχρι Φωκίδος, καὶ Λοκρῶν.

Κ Ε Φ. Α Ζ.

ΠΕΡΙ ΚΛΗΣ.

1. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙ τὴν Ἀττικὴν ἐδήουν. Περικλῆς ἐξέπεμψε τρηήρεις Ἀθηναίων, αἵ δὲ ἠρώσαντο τὰ παραλία τῆς Λακωνικῆς, χωρὶς ἀποστῆσαι πλείω πάσχειν, ἢ ὄραν συμβαίη.

2. Περικλῆς πλουτῶν χώραν πολλὴν ἐκέκτητο. Ἀρχίδαμος, φίλος ὢν αὐτῷ παλαι καὶ πρόξενος, ἐπέβαλε δηρώσων τὴν Ἀττικὴν. Περικλῆς προειδόμενος, ὡς ἄρα τιμῶν Ἀρχίδαμος τὴν προξενίαν, τῶν αὐτοῦ χωριῶν ἀποσχίσσοιτο, ἵνα μὴ γένοιτο Ἀθηναῖοις ὑποπτος, φθάσας τὴν δῆλωσιν, ἐς ἐκκλησίαν παρελθὼν, ἐχαρίσατο τῇ πόλει τὴν γῆν ἔκεκτητο.

Κ Ε Φ. Α Ζ.

Κ Λ Ε Ω Ν.

1. ΚΛΕΩΝ Ἀβυθηνοῖς Σησὸν παρέδωκεν, οὐ φανερά μάχῃ, ἀλλ' ἀφανεί τέχῃ. Θεόδωρος φρουρῶν Σησὸν, ἐταῖρος Κλέωνος, μοιχεύων ἐν προασειῷ γύναιον, τῆς ὑδρορρόβης διὰ τοῦ τείχους σενῆς φερομένης, ἓνα λίθον ἐξαίρων, διὰ νυκτὸς ἐξίων καὶ εἰσιῶν, τὸν λίθον ἐναρμόττων, καὶ τοῦτο λανθάνων, τῷ

Κλέωνι τὸ πραττόμενον ὠμολόγησεν, ὡς παίγνιον. Ὁ δὲ, τοῖς Ἄδουθηνοῖς τὸ ἀπόρρητον ἐξαγορεύσας, ἀσέληνον νύκτα παρατηρήσας, κατὰ τὴν ὑδρορρόην, τοῦ Θεοδώρου τὸν λίθον ἐξηρηκώτος, καὶ περὶ τὴν μοιχείαν ἀσχολουμένου, τοὺς στρατιώτας ὑπεισήγαγεν· οἱ τοὺς φύλακας ἀνελόντες, τὰς πύλας ἐνδοθεν ἀνοίξαντες, πᾶσαν δεξάμενοι τὴν δύναμιν, τῆς Σησοῦ βραδίῳ ἐπράτησαν.

Κ Ε Φ. Λ Η.

ΒΡΑΣΙΔΑΣ.

1. ΒΡΑΣΙΔΑΣ περὶ Ἀμφίπολιν ἐπολιορκεῖτο ἐπὶ λόφου κρατεροῦ, προσβαλλόντων ἐν κύκλῳ τῶν πολεμίων. Οἱ μὲν δὴ, δεδιότες μὴ νύκτωρ ἀποδραίῃ, λίθοις τὸν λόφον περιτειχίσαν, καὶ τεῖχος ὑψηλὸν ἤγειραν. Οἱ δὲ Λάκωνες ἠγανάκτου, ἅτι μὴ προῆγεν αὐτοὺς ἐς μάχην, ἀλλὰ περιτειχισθέντες αἰσχίστα λιμῶσθώσονται. Βρασίδης, αὐτὸς ἔφη τὸν καιρὸν τῆς μάχης εἰδέναι. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλείω τοῦ λόφου περιτειχίσαι, λοιπὸν δὲ ἦν ἀτείχισον ὅσον πλεθρον αὐταρκές, τοῖς μετ' αὐτοῦ πρὸς μάχην παρήγγειλε τοῦτου εἶναι τὸν καιρὸν, ὀρμῶσιν ἐπὶ τὴν ἔξοδον. Καὶ δὴ ὀρμήσαντες, πολλοὺς τῶν πολεμίων διαφθείραντες, διεσώθησαν· ἡ γὰρ ξενοχωρία ἐλάττονας ὄντας οὐκ ἔβλαψεν· ὁ δὲ περιτειχισμὸς ὠφέλησε καὶ μάλλον, κωλύσας μηδένα κατὰ νώτου πολέμιον αὐτῶν γενέσθαι. Ὡστε τῷ τείχει τῶν ἐναντίων, τὸ μὲν ἐκείνων πλεθρος ἀχρεῖον, ἡ δὲ ἔξοδος ἀσφαλές· ἔρα τοῖς Λάκωσιν ἐγένετο.

2. Βρασίδης Ἀμφίπολιν προδοθεῖσαν εἶλε· καὶ τοῖς προδόταις κελεύει κλειῖσαι τὰς πύλας, καὶ λαβῶν τὰς βολανάγρας ἐβρίψεν ὑπὲρ τὸ τεῖχος, ὅπως ἂν ἀμύνοντο τοὺς πολεμίους, εἰ καὶ κλίμακας προσθέντες βιάζοντο.

3. Βρασίδης, ἐπ' Ἀμφίπολιν ἐλθὼν λάθρα, καὶ συνιδὼν ταραχὴν τῶν ἔνδον, οὐχ ἠγούμενος ἀσφαλῆ τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχην,

ἐκήρυξεν Ἀθηναίοις μὲν ἄδειαν, ὑποσπόνδοις ἀπιοῦσι, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν ἔχουσιν· Ἀμφιπολίταις δὲ αὐτόνομον τὴν πατρίδα, εἰ σύμμαχοι Λακεδαιμονίων γένοιτο. Τῷ κηρύγματι πεισθέντες, Ἀθηναῖοι μὲν ἀπαλλάσσονται, Ἀμφιπολίται δὲ Λακεδαιμονίοις προσέθεντο. Βρασιδάς δὲ Ἀμφίπολιν καθ' ὁμολογίαν προσεκτήσατο.

4. Βρασιδάς, νυκτὸς ἐπιπλέων Σκιώνῃ, τριήρη φιλίαν προπλεῖν ἔταξεν. Αὐτὸς δὲ ἐν ὑπηρετικῷ κατόπιν εἶπετο· ὅπως, εἰ μὲν τι μείζον τοῦ ὑπηρετικοῦ πολέμιον σκάφος ἐπιφανῆ, ἢ τριήρης ἀμύνοι· εἰ δὲ ἀντίκαλος ἄλλη τριήρης, ἐν ὧσιν πρὸς ἐκείνην διαγωνίζεται, αὐτὸς ἐν τῷ ὑπηρετικῷ διασωθῆναι φθάσειεν.

5. Βρασιδάς, ἐν τόπῳ σενῶ προσκειμένων κατὰ τὴν οὐραγίαν τῶν πολεμίων, ἐκέλευσεν ἀπὸ λόφου κόπτοντας ἐν μέρει ξύλα κομίζειν. Τὴν δὲ ὕλην πῦρ ἐμβαλὼν ἐνέπρησεν· ὥστε πολλὰς φλογὸς αἰρομένης, οἱ πολέμοι κατὰ τὴν οὐραγίαν προσπίπτειν ἐκωλύοντο, αὐτὸς δὲ ἀσφαλῶς τὴν ἀναχώρησιν ἐποιήσατο.

Κ Ε Φ. Λ Θ.

ΝΙΚΙΑΣ.

1. ΝΙΚΙΑΣ, ἐπιπλεύσας τῇ Κορινθίᾳ νύκτωρ, ἐνθά ὁ Σολύγης λόφος, ἀποβιβάσας Ἀθηναίων ὀπλίτας χιλίους, καὶ ἄλλους ἀλλαγῇ λοχῆσαι τάξας, ἀπέπλευσεν. Ἐπεὶ δὲ ὑπηύγαξεν ἔως, πάλιν αὖ φανερώς ἐπέπλευσεν. Οἱ μὲν Κορίνθιοι σπουδῇ ἐκδοηθῶντες ἔθεον, κωλύσοντες ἐκθαίνειν· οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐνέδραις, ἐπανιστάμενοι, τοὺς πλείους αὐτῶν διέφθειραν.

2. Νικίας, στρατοπεδευόντων Ἀθηναίων περὶ τὸ Ὀλύμπιον, εἰς τὸ πρὸ τοῦ στρατοπέδου χωρίον, ὁμαλὸν ὄν, ἐκέλευσε νύκτωρ τριβόλους κατασπεῖραι. Ἐπεὶ δὲ τῆς ὑσεραίας Ἐκφαντος ὁ Σύρακουσιῶν ἱππαρχος προήγαγε τοὺς ἵππεῖς, ἦν αὐτῶν αἰσχροῦς φυγῆ, τῶν τριβόλων ἐμπηγνυμένων ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων. Πολλοὶ δ' αὐτῶν

οὐδὲ προβαίνειν οἰοί τε ἦσαν· ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελταστῶν, ἑρρεᾶ ὑποδήματα ἐχόντων, διεφθείροντο.

3. Νικίας ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ τεύχους ἀπελείφθη μετ' ὀλίγων ἑρατιωτῶν, τῆς ἄλλης δυνάμεως περὶ Θάψον οὔσης. Τῶν δὲ Συρακουσίων τὸ προπύργιον τοῦ κύκλου λαδόντων, ἐν ᾧ ξύλα πολλά ἦν, οὐχ' ἰκανὸς ὢν ἀμύνασθαι, τὰ ξύλα ἐνέπρησεν. Ἡ δὲ φλόξ, ἐπὶ μέγα αἰρομένη, τοὺς πολέμιους ἀπεκρούετο. Ἐν τῷ τέως ἢ ἀπὸ Θάψου δύναμις ἐπελθοῦσα προσεδόθησεν.

4. Νικίας ὑπὸ Γυλίππου διωκόμενος, ἤδη καταλαμβανόμενος, ἔπεμψε κήρυκα πρὸς αὐτὸν, φάσκων πάντα ποιήσειν τὰ προσαττόμενα· καὶ ὡς ἤδη τινα χρῆ πέμπειν τὸν δῶσοντα ὄρκους καίληψόμενον. Γυλίππος, τῷ κήρυκι πισεύσας, κατεσρατοπέδευσε· καὶ τοῦ διώκειν ἀποσχόμενος, τῷ κήρυκι τῷ ἀπὸ Νικίου συνέπεμψε τὸν συνθησόμενον. Ἐν δὲ τῷ τέως Νικίας, τόπων ὄχρωτέρων λαδόμενος, πάλιν ἐπολέμει, τὴν ἀποχώρησιν τῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀπάτη ἑρατηγήσας.

Α Λ Κ Ι Β Ι Α Δ Η Σ.

1. ἈΛΚΙΒΙΑΔΗΣ δοκιμασίαν φίλων τοιάνδε ποιεῖται. Εἰδῶλον ἀνδρὸς ἐν οἰκίσκῳ σκοτεινῷ καθεῖρξε, καὶ τῶν φίλων ἕκαστου εἰσάγων ἐδείκνυεν, ὡς ἀνδρα δὴ πεφονευμένον· καὶ παρεκάλει συμπράττειν ὅπως ἂν τὸ δεινὸν λάθοι. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κοινωνῆσαι τοῦ μιάσματος ἔφυγον. Καλλίας δὲ ὁ Ἰππονίκου προσήκατο τὸ εἰδῶλον· ᾧ ἔδειξεν ἐπὶ δοκιμασίᾳ φίλων πεποιημένον. Πιστὸν φίλον ἡγεῖται Καλλίαν· καὶ τὰ πάντα ἦν Ἀλκιβιάδῃ Καλλίας.

2. Ἀλκιβιάδης, προσπλεύσας πολεμίας πόλει, τοὺς ἑρατιώτας ἀποσιβάσας νύκτωρ, καὶ ἡμέραν ἀναμείνας, τῶν πολέμιῶν οὐκ ἐξιώντων, ἐνέδραν ἐγκαταστήσας, καὶ τὰς σιγῆς ἐμπρήσας, ἀνήχθη. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως, ἀνηγμένον ἰδόντες, ἑσπράξαντες,

ἐξελεθόντες, ἀνεσκεδάννυτο ἀνά τὴν χώραν. Οἱ λοχῶντες ἐπανα-
 ζάντες οὐκ ὀλίγα σώματα εἶλον, καὶ λείαν ἄφθονον. Ἀλκιβιάδης
 πάλιν προσπλεύσας, καὶ ἀναλαβὼν αὐτὰ τὰ ληφθέντα καὶ τοὺς
 λαβόντας ἀπέπλευσεν.

3. Ἀλκιβιάδης, πολιορκούντων τὰς Ἀθήνας τῶν Λακεδαιμο-
 νίων, βουλόμενος τοὺς φύλακας τοῦ ἄρσεος, καὶ τοῦ Πειραιῶς,
 καὶ τῶν σκελῶν τῶν ἄχρι Θαλάσσης, ἀγρύπνους περὶ τὴν φυλα-
 κὴν κατασκευάσαι, προηγόρευσεν, ὡς αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως
 κύκτωρ τρεῖς ἀνασχῆσοι τὸν λαμπτήρα· ὅς δ' ἂν μὴ ἀντανάσχη,
 ὡς φυλακὴν ἐκλιπὼν κολασθήσεται. Οὕτω δὴ πάντες ἀγρυπνοῦν-
 τες ἐφύλαττον τὴν ἀκρόπολιν, ἵν', αἶροντος τοῦ στρατηγοῦ τὸ
 πῦρ, ἀντᾶραι δύναιτο, σημαίνοντες, ὡς ἐγγηγορότες φυλάττοιεν.

4. Ἀλκιβιάδης πλέων ἐπὶ Σικελίαν, ἐλθὼν ἐς Κέρκυραν, πολ-
 λὴν οὔσαν τὴν δύναμιν τριχῇ διεΐλεν· ἵνα τῶν ἐπιθηδείων μάλλον
 εὐποροῖεν κατὰ μέρος ταῖς πόλεσι προσεβαλλέσθαι. Ἐπεὶ δὲ κατήρευ
 εἰς Κατάνην, οὐ δεχημένῶν αὐτῶν Καταναίων, ἐπρεσεύσατο,
 βουλόμενος μόνος παρελθὼν εἰπεῖν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα. Τῶν
 δὲ ἐπιτρεψάντων, καὶ θεόντων ἐς ἐκκλησίαν, συνέταξεν, ὅσαι τῶν
 τειχῶν ἦσαν πυλίδες ἐνοικοδομημέναι σαθρῶς, ταύτας ἐξελόν-
 τας εἴσω παρελθεῖν. Ὁμοῦ δὲ συνέβαινεν Ἀλκιβιάδην μὲν ἄρχε-
 σθαι δημηγορεῖν, Ἀθηναίους δὲ Κατάνην ἔχειν.

5. Ἀλκιβιάδης Κατάνην κατασχών, ἄνδρα Καταναῖον πιστὸν
 αὐτῷ, Συρακουσίους γνῶριμον, καθῆκεν ἐς Συρακούσας, ὡς πεμφθέν-
 τα ὑπὸ τῶν ἐν Κατάνη φίλων ὄντων αὐτοῖς, ὧν τὰ ὀνόματα γιγνώ-
 σκειεν. Οὗτος ἠγγεῖλεν Ἀθηναίους, καταλιπόντας τὸ στρατόπεδον,
 ἀόπλους εἴσω Κατάνης ἀυλίζεσθαι· εἰ δὲ αὐτοὶ ἅμα ἔω καταλά-
 βοιεν τῶν Ἀθηναίων τὸ στρατόπεδον, δύνασθαι τοὺς ἐν τῇ πόλει
 γυμνοὺς ἀποκλεισθέντας ἀλῶναι βραδίως. Ἐπίστευσαν οἱ στρατηγοὶ
 τῶν Συρακουσίων, καὶ παρήγγειλαν ἐξιέναι πανδημεὶ τὴν ἐπὶ
 Κατάνης. Καὶ προσελθόντες ἐστρατοπεδεύσαντο πρὸς τῷ Συμαί-

Ἐν ποταμῷ. Ἀλκιβιάδης προσιόντας αὐτοὺς ὡς ἤσθετο, τὰς τριήρεις πληρώσας σπουδῇ, προσέπλευσε τῇ πόλει τῶν Συρακουσίων κενῇ καὶ οὐδενὸς εἴργοντος· τὸ δὲ κατὰ πλευρὰν αὐτῶν προτείχισμα ἐξελὼν διήρπασεν.

6. Ἀλκιβιάδης, ἀπὸ Σικελίας ἀναχθεὶς ἐπὶ τὴν κρίσιν τὴν περὶ τῶν Ἐρμῶν, καὶ τῶν Μυστηρίων, στρογγύλης νεῶς ἐπίδασ, ἐς Λακεδαιμόνα κομίζεται καὶ πείθει τὴν ταχίστην πέμψαι Συρακουσίους βοήθειαν· καὶ Δεκείλιαν αὐτοῖς ἐπιτείχισαι, ὡς οὐκ ἂν ἔτι σχόντων οὔτε τὰς ἀπὸ τῆς χώρας προσόδους, οὔτε τὰς ἀπὸ τῶν ἀργυρίων· ἀλλὰ μὴν καὶ οἱ νησιῶται πολιορκουμένοις αὐτοὺς ἰδόντες αὐτομολήσουσι. Τούτων γενομένων, ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι κάθοδον Ἀλκιβιάδῃ.

7. Ἀλκιβιάδης παρετάττετο Συρακουσίους. Ἦν μεταξύ τῶν στρατοπέδων, πτέρις ξηρὰ, δαψιλῆς. Ἄνεμου προσπεσόντος παμμεγέθους, ὃς ἦν κατὰ νότου τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ πολεμίοις κατὰ πρόσωπον, [ἀνήψε τὴν πτέριν· τοῦ δὲ καπνοῦ προσπίπτοντος] ταῖς ὄψεσι τῶν Συρακουσίων, τροπὴν αὐτῶν ἰσχυρὰν εἰργάσατο.

8. Ἀλκιβιάδης Τιριδαζὸν ἐφευγεν. Ὀδὸς ἦν μία. Τιριδαζὸς μένοντι μὲν οὐκ ἐμάχετο, φεύγοντι δὲ ἐπέκειτο. Ἀλκιβιάδης νύκτα μένας, ξύλα πολλὰ κόψας, ταῦτα νήσας, καὶ πῦρ ἐμβάλων, ἀπιὼν ἔρχετο. Οἱ βάρβαροι, τὴν ἀγῆν τοῦ πυρὸς ὀρώντες, ᾤοντο μένειν τοὺς Ἕλληνας. Ἐπεὶ δὲ ἔγνωσαν, διώκειν ὀρμήσαντες, τὴν ὁδὸν πεφραγμένην ὑπὸ τοῦ πυρὸς διελθεῖν οὐ δύνηθέντες, τῆς διώξεως ἐπαύσαντο.

9. Ἀλκιβιάδης περὶ Κύζικον Θηραμένην καὶ Θρασύβουλον ἔπεμψε μετὰ πλειόνων νεῶν, ὅπως τοὺς ἐς τὴν πόλιν ἀποχωρήσαντας πολεμίους ἀνείργοιεν. Αὐτὸς δὲ μετὰ ὀλίγων τριηρῶν ἐπὶ τὴν ναυμαχίαν ἀνήγετο. Μίνδαρος καταφρονήσας μετὰ πλειόνων ἀνήχθη. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν, οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀλκιβιάδην προσεποιήσαντο φεύγειν· οἱ δὲ περὶ τὸν Μίνδαρον, περιχραεῖς ὡς

νικῶντες, εἰδῶκον. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς τῶν περὶ τὸν Θηραμένην καὶ Θρασύβουλον ἐγένοντο, Ἀλκιβιάδης μὲν τὸ σημεῖον ἄρας ἐπέστρεψε τὰς ναῦς ἀντιπρώρους. Μινδάρου δὲ ἀποστρέψατος περὶ τὴν πόλιν, οἱ περὶ τὸν Θηραμένην ἀπήντησαν ἀποκλείοντες· ὁ δὲ ἐπὶ τοὺς Κλήρους καλουμένους τῆς Κυζικηνῶν γῆς ἀποχωρεῖν ἐπειράτο. Ἀλλὰ κακεῖ Φαρναβάζου στρατόπεδον ἐμβαίνειν ἐκώλυεν. Ἀλκιβιάδης δὲ διώκων, τὰς μὲν μετεώρους τῶν νεῶν ἐμβολαῖς ἀνερῆργυνε· τὰς δὲ προσορμιζούσας τῇ γῇ, χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαῖς ἀφείλε· τοὺς δὲ ἀποβαίνοντας ἀνέκοπτον οἱ Φαρναβάζου. Τέλος δὲ Μίνδαρος πεσὼν, Ἀλκιβιάδῃ λαμπροτάτην νίκην ἔδωκεν.

Κ Ε Φ. Μ Α.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ.

1. **ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ**, ἐν Ἀρκάδιᾳ μέλλων παρατάσσεσθαι τῇ ὑστεραῖα, ἐπέβρωσε τοὺς Σπαρτιάτας, διὰ νυκτὸς βωμὸν ἰδρυσάμενος, καὶ κοσμήσας ὅπλοις λαμπροτάτοις, καὶ ἵππους δύο περιαγαγῶν. Ἐπεὶ δὲ ἦν ἕως, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι καινὰ ἔπλα, καὶ δυοῖν ἵπποιν ἔχρη, καὶ βωμὸν αὐτόματον ἰδόντες, διήγγειλαν, ὡς οἱ Διόσκουροι συμμαχήσοντες ἤκοιεν. Οἱ στρατιῶται θαρβήσαντες, καὶ τὰς γνώμας ἐνθεοὶ γενόμενοι, γενναίως ἠγωνίσαντο, καὶ τοὺς Ἀρκάδας ἐνίκησαν.

2. Ἀρχίδαμος ἐπολιόρκει Κόρινθον. Ἦν ἐν τῇ πόλει εἰσὶς τῶν πλουσίων, καὶ τῶν πενήτων· τῶν μὲν ὡς ὀλιγαρχίαν πρατόντων, τῶν δὲ ὡς προδοσίαν. Ταῦτα μαθὼν Ἀρχίδαμος ἀνῆκε τὸ σφοδρὸν τῆς πολιορκίας· οὐκ ἔτι μηχανήματα προσῆγεν, οὐκ ἔτι περιετέφρευεν, οὐκ ἔτι τὴν χώραν ἔτεμνεν. Οἱ πλούσιοι, φθόβηθέντες ὡς ἄρα τοῖς πένησι προδιδοῦσι χαρίζοιτο, φθάσαντες ἐπεκηρυκέυσαντο, καὶ τὴν πόλιν ἐνέδωκαν Ἀρχιδάμῳ, εἰσαυθὶς ἀσφαλῶς πρὸς αὐτὸν συνθέμενοι.

3. Λακεδαιμονίων ἡ πόλις ἐσείσθη· καὶ πέντε μόναι διεσώθησαν οἰκίαι. Ἀρχίδαμος ὄρων τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸ σώζειν τὰ ἐν ταῖς οἰκίαις τραπομένους, θείσας μὴ πάντες ἀποληφθέντες ἀπόθλιτο, τῇ σάλπιγγι πολεμίων ἐσήμανεν ἔφοδον. Πιστεύσαντες οἱ Λάκωνες, πρὸς αὐτὸν συνέδραμον. Αἱ μὲν οἰκίαι συνέπεσον· αὐτοὶ δὲ οὕτως ἐσώθησαν.

4. Ἀρχίδαμος, κρατούντων Ἀριάδων, αὐτὸς ἤδη παρεμμένος ὑπὸ τραύματος, φθάσας ἐπεκηρυκεύσατο περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, ὅπως μὴ καὶ οἱ λοιποὶ προσάποθλιοντο.

5. Ἀρχίδαμος νύκτωρ τοὺς στρατιώτας ἤγεν ἐπὶ Κάρας. Ὀδὸς ἦν ἀνυδρος, τραχεῖα, πολλή· καὶ ἡγανάκτου οἱ στρατιῶται τῷ πόνῳ. Παρεμυθεῖτο αὐτοὺς Ἀρχίδαμος, ὡς οἶόν τε ἦν, καὶ πρκεκαλεῖ μηδαμῶς ἐνδιδύσαι. Ἐπεὶ δὲ, ἄφω προσπεσόντες, καὶ πολλοὺς τῶν πολεμίων κτείναντες, ἐξεῖλον τὸ χωρίον, οἱ μὲν ἐδειπνοποιοῦντο, ἐπὶ τῇ νίκῃ γεγηθότες. Ἀρχίδαμος δὲ ἤρετο Πηνίκα δοκοῦσιν ἀλῶναι τὴν πόλιν; Λεγόντων δὲ, τῶν μὲν, Ἡνίκα προσεβαλομεν· τῶν δὲ, Ἡνίκα ἐτοξεύομεν· «Οὐδαμῶς (ἔφη αὐτὸς), ἀλλ' ὅτε τὴν πολλὴν καὶ ἀνυδρον ὁδὸν ἐπορευόμεθα. Τὸ γὰρ βούλεσθαι πονεῖν, πάντων κρατεῖν πέφυκεν.»

Κ Ε Φ. Μ Β.

ΓΥΛΙΠΠΟΣ.

1. ΓΥΛΙΠΠΟΣ, βουλόμενος αὐτοκράτωρ γενέσθαι τῆς ἐν Συρακούσαις δυνάμεως, συναγαγὼν τοὺς στρατηγοὺς τῶν Συρακουσίων εἶπεν, ὡς χρὴ λόφον τινα, μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἀθηναίων, τειχίσαι. Τῶν δὲ πεισθέντων, νύκτωρ αὐτὸς ἐπεμψεν αὐτόμολον ἀγγελοῦντα τοῖς πολεμίοις τὰ δεδογμένα. Οἱ μὲν δὴ μαθόντες, αὐτοὶ προκατέσχον τὸν λόφον. Γύλιππος δὲ ἐσχετλίασεν, ὡς τῶν ἀποροήτων ἐξαγγελισμένον. Ὅπως οὖν εἰσαῦτις τοῦτο μὴ γένοιτο, οἱ προύχοντες τῶν Συρακουσίων

κουσίω ἐνὶ καὶ μόνῳ Γυλίπῳ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἐπέτρεψαν.

2. Γύλιππος, τὸν προκατεσχημένον λόφον ὑπὸ Ἀθηναίων αὐτὸς βουλόμενος κατασχεῖν, ἀπὸ τῶν τριηρῶν, πολλῶν οὐσῶν, εἴκοσι πληρώσας, πυκνάς τὰς μελέτας ἐποιεῖτο. Τῶν δὲ πληρωμάτων συγροτηθέντων, νυκτὸς ἀφῆκεν αὐτὰς εἰς τὸ πέλαγος, παραγγείλας καταπλεῖν ἀρχομένης ἡμέρας. Ὡς δὲ οἱ πολέμοι καταπλεύσας εἶδον, ἐπ' αὐτὰς ἀνήχθησαν. Τῶν δὲ, μεταβαλλόμενων εἰς φυγὴν, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετὰ σπουδῆς ἐδίωκον. Ὁ δὲ Γύλιππος τὰς ὑπολοίπους ναῦς πληρώσας, ἀντανήγето. Ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, περὶ τὴν ναυμαχίαν τῶν Ἀθηναίων ἀσχολουμένων, οἱ πεζοὶ Γυλίππου συνταχθέντες ῥᾶστα κατέσχον τὸν λόφον, τοὺς φύλακας τῶν Ἀθηναίων ἐκβαλόντες.

Κ Ε Φ. Μ Γ.

ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ.

1. **ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ**, τῶν ἐν Συρακούσαις ἐπαναστάντων, καὶ χεῖρὸς πολλῆς οἰκετικῆς ἠθροισμένης, πρὸς τὸν ἡγούμενον αὐτῶν Σωσίστρατον ἐπεμψε πρεσβευτὴν, ἕνα τῶν ἱππάρχων Δαίμαχον, ὃς ἦν αὐτῷ συνήθης καὶ φίλος, ἀγγελοῦντα παρὰ τῶν στρατηγῶν ὡς ἄρα τὸ φρόνημα αὐτοῦ θαυμάζοντες, πάντας μὲν ἐλευθέρους ἀφιάσι, πάντας δὲ ὀπλιῦσι, καὶ σιτηρέσιον δώσουσι τὸ ἴσον, αὐτὸν δὲ τὸν Σωσίστρατον συνάρχοντα ἀποφαίνουσι καὶ ἤδη γε ἤκειν [χρῆ] βουλευσόμενον μετὰ τῶν στρατηγῶν, ὅσα τῶν πολιτικῶν κατεπέριγει. Ὁ δὲ Σωσίστρατος, τῇ φιλίᾳ τοῦ Δαίμαχου πιστεύσας, παραλαβὼν εἴκοσι τοὺς ἡγεμονικωτάτους τῶν δούλων, ἦκε πρὸς αὐτούς. Οὗτοι μὲν συλληφθέντες ἐδέθησαν Ἐρμοκράτης δὲ, μετὰ ἑξακισχιλίων ὀπλιτῶν ἐξελθὼν, καὶ τοὺς δούλους λαβὼν, ὤμοσεν, ἥ μὴ μηδὲν αὐτοῖς δεινὸν ἂν γενέσθαι, πρὸς τὸν αὐτοῦ δεσπότην ἕκαστος εἰ ἐπανέλθοι. Πεισθέντες ἐπανῆλθον ὅτι μὴ μόνον τριακίσιοι πρὸς Ἀθηναίους ἠτύτομολησαν.

Γ

2. Ἀθηναῖοι τὴν ὑστάτην ἐν Σικελίᾳ ναυμαχίαν ἡσῶνται· καὶ νύκτωρ φεύγειν ἔδοξε. Συρακούσιοι, θύσαντες ἐπινίμια, ὑπὸ μέθης ἀνεπαύοντο. Ἐρμοκράτης, μεθύοντας καὶ καθεύδοντας ἐπὶ μάχην ὅπως μὴ ἐξάγοι, αὐτόμολον πέμπει φράσσοντα πρὸς Νικίαν, ὡς οἱ μέχρι νῦν πάντα μηνύοντες φίλοι προαγορεύουσιν, «Ἦν ἀποκινήσης νύκτωρ, ἐνέδραις ἐμπίπτεις, καὶ λόχοις.» Πιστεύει Νικίας· καὶ ἀναμείνας ἕως ὄρθρου, τὸ στρατόπεδον οὐκ ἐκίνησεν. Ἐρμοκράτης τοὺς Συρακουσίους, ἅλις ἔχοντας ὕπνου, ἀνέστησεν εὐρώστους· οἱ δὲ, προκαταλαβόντες τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν καὶ τὰς γεφύρας, πανωλεθρία τοὺς Ἀθηναίους διέφθειραν.

Κ Ε Φ. Μ Δ.

ΕΤΕΟΝΙΚΟΣ.

1. ἘΤΕΟΝΙΚΟΝ Λάκωνα ἐν τῇ Μιτυλήνῃ Κόνων Ἀθηναῖος ἐπολιόρκει. Κελῆς ὑπηρετικὸς ἦκεν ἀγγέλλων, «Καλλικρατιδῆς ὁ ναύαρχος Λακεδαιμονίων ἐν Ἀργινούσσαις οἴχεται ἠττημένος.» Ἐτεόνικος τοὺς ἀγγέλους ἐκέλευσε νύκτωρ ὑπεξελθεῖν, καὶ μεθ' ἡμέραν ἐς Μιτυλήνην ἐστεφανώμένους, καὶ παιωνίζοντας, νίκην ἀγγέλλοντας ἦκειν. Ἐτεόνικος μὲν ἔθυσεν εὐαγγελία· Κόνων δὲ καὶ τὸ Ἄττικόν ἐξεπλάγη καὶ ἡσύχαζεν. Οὐ μὴν ἡσύχαζεν Ἐτεόνικος. Ἀλλὰ τὸ μὲν ναυτικὸν εἰς Χίον ἐξέπεμψε· τὸ δὲ στρατιωτικὸν ἐς Μήθυμναν, φίλην πόλιν ἐξήγαγεν.

Κ Ε Φ. Μ Ε.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ.

1. ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ, τοῖς ἐν Μιλήτῳ φίλοις ὑποσχόμενος τῶν ὀψιμων συγκαταλύσειν, ἦκεν εἰς Μίλητον· καὶ τοῖς μὲν νεωτερίζουσι λόγῳ χαλεπὸς ἦν, τοῖς δὲ δημόταις ἐλευθερίαν συμπράττειν ἐπηγγέλλετο. Πιστεύσας ὁ δῆμος Λυσάνδρῳ, χρηστά λέγοντι, ἀπράσκειος ἠλπίζε τὰ βελτίονα. Οἱ φίλοι κοινῶ συνθήματι ἐπ-

ανίστανται, καὶ τῷ δήμῳ προσπεσόντες, πολλοὺς κτείνουσι, καὶ ἡ Μιλήτος ἦν ὑπὸ τοῖς φίλοις Λύσανδρου.

2. Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ Ἀθηναῖοι τετράκις ἀνήχθησαν, ἐφ' ᾧ τε ναυμαχεῖν Λύσανδρος ὁ Λάκων οὐκ ἀντανήγετο. Οἱ μὲν οὖν ἀποπλέουσι γανύμενοι, παιᾶνας ἄδοντες· Λύσανδρος δὲ κατόπιν πέμπει δύο τριήρεις. Οἱ τριήραρχοι, τοὺς Ἀθηναίους ἐκβάνας ὡς εἶδον, σημεῖον μετέωρον αἴρουσι χαλκῆν ἀσπίδα. Λύσανδρος αὐτίκα ὑπεσήμενεν ἐπίπλουν· καὶ οἱ Λάκωνες εἰρεσία πολλὴ ἐπίπλευσι, καὶ τοὺς Ἀθηναίους καταλαμβάνουσιν ἄρτι ἐκβάνας· ὧν οἱ μὲν ἀνεπαύοντο, οἱ δὲ, ἄλλος ἄλλό τι ἔδρα, γυμνοὶ πάντες. Οἱ Λάκωνες, ἄφνω προσπεσόντες ὀπλισμένοι γυμνοῖς, συντεταγμένοι ἀσυντάκτοις, ἐνίκησαν· αἰρουῶσιν οὖν ἄνδρας αἰχμαλώτους καὶ τὰς τριήρεις ἀπάσας· ὅτι μὴ μία ἡ Πάραλος ἔφυγεν Ἀθήνας· μόνη τῆς ἡττης ἄγγελος.

3. Λύσανδρος παρήγγελλεν, ἐξαπάτην χρῆναι παιῖδας μὲν ἀστραγαλοῖς, πολεμικοῦς δὲ ὄρκοις.

4. Λύσανδρος ἐκράτησε Θασίῳ, παρ' οἷς ἦσαν ἀττικίζοντες πολλοί, κρυπτόμενοι τοῦ Λάκωνος φόβῳ. Ὁ δὲ, τοὺς Θασίους ἐς τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἱερὸν συναγαγὼν, φιλανθρώπους λόγους διεξήλθεν· ὡς θεὸν συγγνώμην ἔχειν τοῖς κρυπτομένοις ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων, καὶ θαυροῦν αὐτοὺς προσήκεν, ὡς μηδὲν δεινὸν πεισομένους, τῶν λόγων ἐν ἱερῷ γινομένων, καὶ ταῦτα ἐν Ἡρακλέους πόλει τοῦ πατρώου. Οἱ μὲν οὖν κεκρυμμένοι τῶν Θασίων, πιστεύσαντες τῇ φιλανθρωπίᾳ τῶν λόγων, προήλθον· Λύσανδρος δὲ, διαλιπὼν ὀλίγας ἡμέρας, ὅπως ἀδέστεροι γένοιτο, προσέταξε συναρπασθέντας ἀποσφραγῆναι.

5. Λύσανδρος, τὰς Ἀθήνας κατασκάπτειν βουλομένων τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν συμμάχων, ἔφη μηδαμῶς συμφέρειν· τὴν γὰρ Θεβαίων πόλιν, ἐγγυὲς οἰκουμένην, ἰσχυροτέραν, καὶ μείζονα κατ' αὐτῶν γενήσεσθαι· ἐὰν δὲ διὰ τυράνων κατέγῳσι

τάς Ἀθήνας, ἐγγύθεν παραφυλάξειν τοὺς Θηβαίους, καὶ διὰ παντὸς ἔξειν ὑποδεστέρους. Ἄριστα λέγειν δόξας Λύσανδρος, ἔπεισε τὰς Ἀθήνας μὴ κατασκάψαι.

Κ Ε Φ. ΜΣ.

ΑΓΙΣ.

1. ἌΓΙΣ, Πελοποννησίων Λακεδαιμονίοις πολεμούντων, ἐν λιμῶ γνώμην ἠγόρευσε, παρὰ μίαν ἡμέραν αἰτεῖν. Φοβῆσαι δὲ τοὺς πολεμίους βουλόμενος, αὐτομόλους ἔπεμψεν ἀγγελοῦντας ὡς μεγάλη συμμαχία τῇ μελλούσῃ νυκτὶ τοῖς Λάκωσιν ἀφίξεται. Τῶν μὲν κτηνῶν τὰ στόματα ἔδησε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, νυκτὸς δὲ ἀρχομένης ἔλυσεν ὥστε τὰ κτήνη πεινῶντα, τῶν δεσμῶν ἀπολυθέντα, πύας καὶ νομῆς λαβόμενα, ἀνεσκίρτα καὶ ἐφρυάττετο, καὶ ψόφον ἤγειρε πολὺν· συνεπήχουν δὲ καὶ τῶν ὄρων αἱ φάραγγες. Τοὺς δὲ στρατιώτας ἐκέλευσεν, ἄλλον ἀλλαγῶ σκεδασθέντας, διπλαῖ καὶ τριπλαῖ πυρὰ ἀνακαῦσαι. Οἱ Πελοποννησίοι, τῷ πλήθει τῆς κραυγῆς, καὶ τῷ μεγέθει τοῦ ψόφου φενακισθέντες, ὡς μετὰ γάλης ἐπικουρίας ἠκούσης, αὐτίκα φεύγοντες ὄχοντο.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

ΘΡΑΣΥΛΟΣ.

1. ΘΡΑΣΥΛΟΣ, βουλόμενος τοῖς πολεμίους φανῆναι ὀλίγας τριήρεις ἔχων, προσέταξε τοῖς κυβερνήταις ἐς δύο τὰς ναῦς καταστῆσαι, καὶ τῆς μὲν ἐτέρας ἄρσασθαι τὰ ἰστία, τὴν δὲ πρὸς τὸν ζυγὸν καλωδίους προσλαβεῖν, τῇ Θεούσῃ παραθέουσαν, καὶ μὴ φαινομένων μετεώρων τῶν ἰστίων τῆς ἐτέρας τριήρους. Τούτῳ τῷ τρόπῳ τὰς ἡμίσειας τῶν νεῶν ἀπεκρύψατο.

2. Θρασύλος, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν στρατηγοὶ, Βυζαντίοις ἐπέκειντο. Οἱ περὶ Ἀναξίλων στρατηγοὶ Βυζαντίων, δείσαντες μὴ κατὰ κράτος ἢ πύλις ἀλῶ, συνέθεντο χρόνον, ἐν ᾧ παραδί-

σουσι τὸ Βυζάντιον, καὶ τῆς συνθήκης ὁμήρους ἔδωκαν. Οἱ περὶ Θρασύλον ἀνήχθησαν μὲν ἐπὶ τούτοις τὴν ἐπ' Ἰωνίας· αὐτῆς δὲ νυκτὸς ἀναστρέψαντες κατελάβοντο τὴν τῶν Βυζαντιῶν πόλιν ἀφύλακτον.

Κ Ε Φ . Μ Η .

Κ Ο Ν Ω Ν .

1. Κόνων, καταλειπόμενος ὑπὸ τῶν συμμαχῶν, αὐτόμολον ἔπεμψε, φράσσοντα τοῖς πολεμίοις, ὡς μέλλοιεν ἀποδιδράσκειν, καὶ ὄθεν, καὶ πηνίκα. Οἱ μὲν δὴ, ἐνεθρεύοντες παρεφύλακτον. Κόνων δὲ προεῖπε τοῖς συμμαχοῖς ἀσφαλέστερον ἀναχωρεῖν, ὡς ἐνέδραν προκεπυσμένους· οἱ δὲ ἀναχωροῦντες, προαισθόμενοι τῆς ἐνέδρας, ἀνέστρεψαν, καὶ παραμείναντες μέχρι νύκτας αὐτῷ διεπολέμησαν.

2. Κόνων Καλλικρατίδαν, διπλασίας ἔχοντα τριήρεις, ὑπέφευγεν ἐν τῇ Θαλάττῃ· καὶ ἤδη πλησίον Μιτυλήνης ἦν. Τῶν δὲ Λακωνικῶν νεῶν ἐν τῇ διώξει διεσπασμένων, ἐπῆρε τὴν φοινοῦίδα· ἦν δὲ ἄρα μάχης σύνθημα τοῖς κυβερνήταις. Οἱ δὲ, ἐπιστρέψαντες ἀντιπύρους τὰς ναῦς, ἐμβαλλουσι ταῖς Λακωνικαῖς. Αἱ δὲ, ἀσύνητατοι καὶ τετραραγμένοι, τὸ παράλογον τῆς ἐπιστροφῆς ἐκπλαγεῖσαι, πολλαὶ μὲν ἀνερράγησαν, πολλαὶ δὲ κατέδυσαν. Κόνων δὲ τοῦ παντὸς ἔργου τὴν νίκην ἀπηνέγκαστο.

3. Κόνων, Φαρναβάζω συμμαχῶν, Ἀγσιλαίου τὴν Ἀσίαν πορβοῦντος, ἔπεισε τὸν Πέρσην χρυσίον πέμψαι τοῖς δημαγωγοῖς τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος· ὁ λαβόντες πείσουςι τὰς πατρίδας ἐκφέρειν τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον. Οἱ μὲν δεκάσθεντες ἔπεισαν· καὶ συνέστη πόλεμος Κορινθιακός· οἱ δὲ Σπαρτιαῖται τὸν Ἀγσιλαον ἐκ τῆς Ἀσίας ἀνεκαλέσαντο.

4. Κόνων, ἐν Μιτυλήνῃ κατακεκλεισμένος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, σπεύδων Ἀθηναίοις μηνύσαι τὴν πολιορκίαν, λαθεῖν τοῦς ἐφορμοῦντας οὐχ οἷός τε ὦν, κατασπάσας δύο τὰς ταχυναυ-

τούσας τῶν νεῶν, καὶ τοὺς ἀρίστους ἀπὸ τῶν πληρωμάτων ἐρέ-
τας ἐμβιβάσας, ὅσα χρῆ ἐξείργασμένους, κελύσας ἐν τοῖς
σκάφειν ἡσυχάζειν, ἐσπέρας προσιούσης θρασάμενος τοὺς
παραφυλάσσοντας ἀνὰ τὴν γῆν ἐσκεδασμένους (οἱ μὲν σώματα
ἐτημέλουν, οἱ δὲ πῦρ ἀνέκαιον, οἱ δὲ δεῖπνον παρεσκεύαζον), καὶ
δὴ τότε ἀφῆκε τὰ σκάφη, παραγγειλας πλεῖν ὁρόμον ἀλλήλοις ἐναν-
τίον ἔν', εἰ θάτερον ἀλίσκειτο, θάτερον γοῦν σωθῆναι δυνηθῆ-
ἄμφω δὲ ἐσώθη, τῶν πολεμίων διὰ τὴν ἀσχολίαν διῶξαι βρα-
δυνάντων.

5. Κόνων ναυμαχεῖν μέλλων, ἀγγειλαντος αὐτομόλου, ὡς
αἱ τῶν πολεμίων ἄρισται τριήρεις πεποίηται σκοπὸν ελεῖν τὴν
Κόνωνος ναῦν, κατασκευάσας ὁμοίαν τριήρη τῇ ἑαυτοῦ, καὶ τὸν
στρατηγικὸν κόσμον περιδεῖς, ἔταξεν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας· καὶ
προσέταξεν ἀπὸ ταύτης ἄραι τὸ σημεῖον τῷ παντὶ στόλῳ. Οἱ μὲν
πολέμοι, ταῦτα ἰδόντες, ὅσοι τὰς ἀρίστας ναῦς εἶχον, εὐθέως
ἐπὶ τὴν στρατηγίδα ὠρμησαν· Κόνων δὲ τῷ λοιπῷ στόλῳ προσ-
πεσῶν, τὰς μὲν κατέδυσε, τὰς δὲ κατεδίωξεν.

Κ Ε Φ. ΜΘ,

Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν.

1. Ξενοφῶν ἐπανῆγε τοὺς μυρίους. Τῶν περὶ Τισαφέρνην
ἰππέων ἐνοχλούντων τὰ σκευοφόρα, γνώρην ἠγόρευσε τὰς *μὲν*
ἀμάξας καὶ τὰ περισσὰ τῆς σκευῆς καῦσαι, ὅπως μὴ συμβαίη τοῖς
Ἕλλησι περὶ ταῦτα μαχομένοις τελευτᾶν, ἢ καλύεσθαι προσω-
τέρω βαδίζειν.

2. Ξενοφῶν, τῶν βαρβάρων κατὰ τὴν πορείαν ἐπικειμένων,
τάξας ἀμφίστομον τὴν φάλαγγα, ὅσα ἦν ἀναγκαῖα σκευοφόρα
λαθῶν ἐντός, ἐπορεύετο, καταστήσας ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἰππεῖς,
ἀκοντιστὰς, πελταστὰς· οἱ τοὺς προσπίπτοντας τῶν βαρβάρων
ἀπεκρούοντο.

3. Ξενοφῶν, τῶν βαρβάρων προκαταλαβόντων στενὸν τόπον, ἢ τὴν πάροδον ἀναγκαῖον ποιεῖσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἦν, συνιδὼν ἀπὸ τινος ὄρους εὐοδὸν ὄντα τὸν λόφον, ἐφ' οὗ τὴν φυλακὴν εἶχον οἱ βάρβαροι, παραλαβὼν Ἕλληνας ὅσους ὑπελάμβανεν ἱκανοὺς εἶναι, τὴν πορείαν ἐπὶ τούτου ἐποιεῖτο, κατὰ κεφαλῆς αὐτῶν βουλόμενος γενέσθαι. Οἱ μὲν βάρβαροι τοὺς πολεμίους ὑπεράνω γενομένους ἰδόντες ἔφυγον· Ξενοφῶν δὲ ἀσφαλῶς διήγαγε τοὺς Ἕλληνας.

4. Ξενοφῶν, ποταμὸν πειρώμενος διαβαίνειν, ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀντικαθημένων κωλυόμενος, τῶν Ἑλλήνων χιλίους ἐπιλέξας ἐπεμψε κατ' ἑτέραν διάβασιν· αὐτὸς δὲ κατὰ στόμα προάγων, διαβαίνειν ἐδιάζετο. Τῶν πεμφθέντων διαβάτων ἐπὶ τοὺς ἀντικαθησταμένους, καὶ γενομένων ὑπὲρ κεφαλῆς, πολλὰς τε πληγὰς ἐμβαλόντων αὐτοῖς, οἱ μετὰ τοῦ Ξενοφῶντος ἀκινδύνως διέβησαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τότε ὑμῖν δεύτερον βιβλίον, ιερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐήρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· καὶ αὐτοῖς δῆπου συνιέναι δυναμένοις ἀφ' ὅσης ιστορίας, καὶ ὅσῳ πόνῳ τάδε συλλεξάμενος, ὠφέλειαν σύντομον ὑμῖν δίδωμι· καὶ ταῦτα, σχολὴν οὐκ ἄγων, ἀλλὰ καὶ δίκας ἐφ' ὑμῶν λέγων.

Κ Ε Φ. Α.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ.

1. Ἀγησίλαος Ἀκαρνασῖν ἐπολέμει καὶ ἀπῆει, ὅτε τὴν γῆν σπεῖρειν ἐχρῆν. Οἱ Λακωνεῖς ἐβούλοντο τοὺς πολεμίους εἰργεῖν· Ἀγησίλαος ἀπέτρεψεν, ὡς μᾶλλον εἰρήνης ἐπιθυμήσοντας, εἰ καρπούς ἔχοιεν, ὑπὲρ ὧν φοβηθήσονται. « Εἰ δὲ εἰρήνης μὴ γλίχονται, ἡμῖν ἄρα (ἔφη) εἶεν ἂν ἐσπαρκότες. »

2. Λακεδαιμόνιοι Θηβαίους καὶ Ἀθηναίους ὁμοῦ παρετάσσοντο. Τὸ μὲν δὴ κοῦφον καὶ πελταστικὸν τοῖς Λάκωσιν ἀχρεῖον ἦν· τὴν δὲ φαλαγγα ὄλην ἐπάγειν ἔδοξεν Ἀγησίλαῳ. Χαθρίας Ἀθηναίους, Γοργίδας Θηβαίους, παραγγέλλουσι μὴ προδραμεῖν, ἀλλὰ μένειν ἡσυχῇ, τὰ μὲν δόρατα ὀρθὰ προτειναμένους, τὰς δ' ἀσπίδας ἐς γόνυ προσερείσασμένους. Ἀγησίλαος, καταπλαγείς τὸ στάσιμον σχῆμα τῆς μάχης, ἀνεχώρησε, στρατηγιῶν ἡγούμενος πολεμιῶν ῥώμην φυλάξασθαι.

3. Ἀγησίλαος περὶ Κορώνειαν ὅσον οὐπω παρετάσσετο· ἤκε τις ἀγγέλλων· « Τέθνηκε Πείσανδρος ὁ ναύαρχος Λακεδαιμονίων ἡττηθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου ». Ὅπως οὖν ἀθυμῶ καὶ φόβος μηδα-

μῶς ἐμπέσοι τῷ στρατεύματι, Ἀγησίλαος προστάσσει τοῖς ἀγγέλοις, « Τάναντία πρὸς τοὺς στρατιώτας ἀγγέλλετε· Λακεδαιμόνιοι νικῶσιν ἐν τῇ Θαλάττῃ. » Ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς προῆλθεν ἐστεφανωμένος, ἔθυσεν εὐαγγέλια, διέπεμψε τοῖς φίλοις μερίδας ἀπὸ τῶν ἰσρείων. Οἱ στρατιῶται ταῦτα ἀκούσαντες, καὶ ὄρωντες, πλέον θάρρησαντες, μετὰ μείζονος προθυμίας ἐν τῇ Κορωνείᾳ παρετάξαντο.

4. Ἀγησίλαος ἐν Κορωνείᾳ Ἀθηναίους ἐνίκησεν. Ἠγγεilé τις, « Οἱ πολέμοι συμφεύγουσιν εἰς τὸν νεῶν τῆς Ἀθηνᾶς· » ὁ δὲ προσέταξεν, ἔστω αὐτοὺς οἱ καὶ βούλοιντο ἀπιέναι· ὡς ἄρα εἶη σφαλερὸν συμπλέεσθαι τοῖς ἐξ ἀπονοίας ἀναμαχομένοις.

5. Ἀγησίλαος ἐπὶ τῆς Ἀσίας τοὺς στρατιώτας ἔπεισε καταφρονεῖν τῶν βαρβάρων, οὓς τέως ἐδεδοίκεσαν, αἰχμαλώτους Πέρσας ἀποδύσας, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐπιδειξας, τὰ μὲν σώματα αὐτῶν ἀσθενῆ, καὶ λευκὰ διὰ τὴν τρυφήν, τὸν δὲ κόσμον καὶ τὴν ἐσθῆτα πολυτελεῆ, κάκεινο Λακωνικῶς εἰπῶν « Πρὸς οὓς μὲν τὸν ἀγῶνα ἔχομεν, εἰσὶν οὗτοι· ὑπὲρ ὧν δὲ, ταῦτα. »

6. Ἀγησίλαος τοῖς φεύγουσι τῶν πολεμίων διόδου διδόναι παρήγγελλεν.

7. Οἱ σύμμαχοι Λακεδαιμονίους ἠτιῶντο, « Αὐτοὶ μὲν στρατευόμεθα πολλοί, Λάκωνες δ' ὀλίγοι. » Ἀγησίλαος ἐν πεδίῳ προσέταξεν ἰδίᾳ μὲν καθίσει τοὺς Λάκωνας, ἰδίᾳ δὲ τοὺς συμμάχους. Οἱ μὲν διακριθέντες ἐκάθηντο. Κήρυξ δὲ ἠγόρευεν· « Ἀναστάντων οἱ κεραμεῖς· » ἀνέστησαν ἀπὸ τῶν συμμάχων οὐκ ὀλίγοι. « Δεύτεροι οἱ χαλκεῖς· » ἀνέστησαν πολλοί. « Τρίτοι οἱ τέκτονες· » ἀνέστησαν πλείονες. Καὶ τοὺς ἄλλους βαναύσους, καὶ τεχνίτας ἐφεξῆς κατέλεξεν. Ὡς τε ὀλίγου δεῖν πάντες ἀνέστησαν οἱ σύμμαχοι· Λακεδαιμονίων δὲ οὐδεὶς· ἀπείρητο γὰρ αὐτοῖς τέχνην βάνουσον ἐργάζεσθαι. Οὕτως ἄρα ἐδιδάχθησαν οἱ σύμμαχοι, πλείονας αὐτῶν εἶναι στρατιώτας τοὺς Λάκωνας.

8. Ἀγησίλαος εἰς Ἀσίαν ὅτε διέβη, καὶ τὴν βασιλιέως ἔλυ-

μαίνετο, Τισαφέρνης ανοχάς συνέσθετο. Αἱ δὲ ανοχαί, τρεῖς μῆνες, ἐφ' ᾧ τε βασιλέα πείσαι, ὅσαι πόλεις Ἕλληνίδες ἐν Ἀσία, αὐτονόμους ἀφεῖναι. Οἱ μὲν Ἕλληνες ἀνέμενον τὴν προδεσμίαν· ὁ δὲ Πέρσης πολλὴν χεῖρα συλλέξας, ἐπέθετο τοῖς Ἕλλησιν. Ἦν ὀρρώδια καὶ φόβος. Ἀγησίλαος δὲ, φαιδρὸς τὴν ὄψιν, μάλᾳ δὴ γαννύμενος, ἐστρατήγησε, λέγων, «Χάριν οἶδα Τισαφέρην τῆς ἐπιπορίας· ἐαυτῷ μὲν γὰρ πολεμίους τοὺς Θεοὺς ἐποίησεν, ἡμῖν δὲ συμμάχους. Ἴωμεν δὴ θαρρόντες ὡς μαχοῦμενοι μετὰ τηλικούτων συμμάχων». Ἀνεθαύρησαν οἱ Ἕλληνες τῷ λόγῳ τοῦ στρατηγοῦ, καὶ συμβαλόντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν.

9. Ἀγησίλαος ἐπὶ τὰς Σάρδεις ἐλαύνων καὶ ἔθηκε λογοποιούς, ὡς, ἔξαπατῶν Τισαφέρην, στέλλεται μὲν φανερώς ἐπὶ Λυδίας, τρέπεται δὲ ἀφανῶς ἐπὶ Καρίας. Ἠγγέλθη ταῦτα Τισαφέρην. Ὁ μὲν Πέρσης ὤρμησε Καρίαν φυλάττειν· ὁ δὲ Λάκων κατέδραμε Λυδίαν, καὶ λείαν πολλὴν κατέσυρει.

10. Ἀγησίλαος ἐς τὴν Ἀκαρνᾶνων εἰσέβαλε. Τῶν δὲ ἀναφυγόντων εἰς τὰ ὄρη, οὐκ ὄξειαν τὴν ἐπιδρομὴν ἐποίησατο· ἀλλ' ἐς τὰ πλάγια τῆς χώρας διαπέμπων ἐκέλευσεν ἐκ ριζῶν ἀκυστᾶν τὰ δένδρα. Οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες καταφρονήσαντες αὐτοῦ τῆς βραδυτήτος, καὶ τῆς περὶ τὰ δένδρα ἀσχολίας, ἐκ τῶν ὄρων κατέβησαν ἐς τὰς πόλεις τὰς ἐν τοῖς πεδίοις. Ὁ δὲ, ἑκατὸν ἐξήκοντα στάδια ὀλίγῳ μέρει τῆς νυκτὸς διαδραμῶν, ἀρχομένης ἔω, καταλαβὼν ἐν τῷ πεδίῳ τοὺς Ἀκαρνᾶνας, πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων καὶ βοσκημάτων, καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων λαφυραγωγῆσας, ἀνέξευξεν.

11. Ἀγησίλαος, πυθόμενος Θηβαίους τὴν κατὰ Σκῶλον φυλάττειν πάροδον, πάσαις ταῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις ἐν Θεσπιαῖς ἀναμένειν συνέταξεν· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ σιτία τῆς στρατιᾶς συγκομίζειν ἐκέῖσε. Θηβαῖοι, ταῦτα πυθόμενοι, μετήλθον ἐπὶ τὴν κατὰ Θεσπιάς πάροδον, καὶ ταύτην παρεφύλαττον. Ἀγησίλαος δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν ἐν μᾶ ἀνύσας,

τὴν κατὰ Σικώλον πάροδον ἐρήμην εὐρών, ἄνευ μάχης διήλθεν.

12. Ἀγησίλαος ἐπύρθει τὴν Θηβαΐδα. Οἱ δὲ κατέλαβον * τὸν * λόφον ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ δύσβατον, ὃν καλοῦσι Ρέας ἔδος, ὡστε ἦν καὶ τὸ παρατάσσεσθαι δύσμαχον, καὶ τὸ προχωρεῖν ἀδύνατον. Προσποιεῖται δὴ, λοξώσας τὴν στρατιάν, ἄγειν ἐπὶ τὸ ἄστυ τῶν Θηβῶν· καὶ γὰρ ἦν ἐρημον, ἐξεσρατευκότων ἀπάντων. Θηβαῖοι περὶ τῆ πόλει δέισαντες, τὸν λόφον καταλιπόντες, ἠπείγοντο ἐς τὸ ἄστυ. Ἀγησίλαος τὸν λόφον ἀκωλύτως διήλθεν.

13. Ἐν Λεύκτροις Λακεδαιμονίων πολλῶν ῥιψάντων τὰ ὄπλα, καὶ λιπόντων τὴν τάξιν, ἵνα μὴ πολὺ πλῆθος ἄτιμον γενοίτο, ἤξιώσεν ἀποδείχθῃαι νομοθέτης. Ἐπεὶ δὲ ἀπεδείχθη, οὐ καινοὺς νόμους ἔγραψεν· ἀλλὰ τοὺς παλαιοὺς ἰσχύειν μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην.

14. Ἀγησίλαος, ἐν τῇ Σπάρτῃ στάσεως γενομένης, ὡς τε τῶν ὀπλιτῶν οἱ πολλοὶ κατέλαβοντο λόφον ἱερὸν Ἀρετέμιδος Ἰσσωρίας ἐγγὺς Πιτάνης· ἐνέκειντο δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἀρκάδες ἐμβεδηκότες· καὶ δέας ἦν ἀμήχανου ἐν τε τῷ πολέμῳ καὶ τῇ στάσει· οὐ μὴν αὐτὸς ἔδειξεν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὄπλοις βιάζεσθαι τοὺς ἐπὶ τοῦ λόφου σφαλερόν, τὸ δὲ ἰκετεύειν ταπεινὸν ὃν παρήκειν. Αὐτὸς δὲ μόνος ἄοπλος ἀτρέπτω καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ πρὸς τὸν λόφον ἔλθων, «Οὐκ ἐνταῦθα (ἔφη), ὦ νεανίαι, ὑμᾶς ἔταξα· ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἐς τόνδε τὸν λόφον (ἕτερον δείξας), ὑμεῖς δὲ ἐς τόδε τὸ χωρίον ἄπιτε, καὶ φρουρεῖτε». Οἱ δὲ Λάκωνες, ὡς ἀγνοοῦντος τὴν διάνοιαν αὐτῶν τῆς ἀποστάσεως, κατηδέσθησαν· καὶ οἱ προσέταξευ εὐπειθῶς ἀνεχώρησαν. Νύκτωρ δὲ τοὺς ἐξάρχους τῆς στάσεως, ἀνδρας δῶδεκα, ἄλλον ἄλλη ὑπεξάγων ἔπαυσε τὴν στάσιν.

15. Ἀγησίλαος, πολλῶν αὐτομολούντων, καὶ τῆς στρατιᾶς περιδεῶς ἐχούσης, ἵνα λαμβάνοιεν τοὺς μένοντας οἱ ἀποδιδράσκοντες, περιπέμπων ἐν ταῖς νυξίν, ἀνά τὰς στιβαδάς, καὶ τὰ συσσίτια, τὰς ἐρριμμένας ἀσπίδας ἐκέλευε συλλέγειν, καὶ ὡς αὐτῶν

κομίζειν ἵνα μὴ κειμένης ἀσπίδος ὁ δεσπότης ζητοῖτο. Οὐ τοίνυν οἱ αὐτομολοῦντες ἔτι ἐγινώσκοντο, τῶν ὄπλων οὐ φαινομένων.

16. Ἀγησίλαος ἐπολιόρκει Φωκέας χρόνῳ μακρῷ· καὶ οὔτε τὴν πόλιν ἐλεῦν ἴσχυε, καὶ τοῦ χρόνου τὴν τριβὴν οὐκ ἔφερε. Πολλῶ γε μὴν μᾶλλον ἐταλαιπώρουν οἱ τῶν Φωκέων σύμμαχοι. Ὁ δὲ, διαλύσας τὴν πολιορκίαν ἀνεχώρησεν· ἄσμενοι δὴ καὶ οἱ τῶν Φωκέων σύμμαχοι, τῶν πολεμίων ἀπελθόντων, ἀπηλλάγησαν. Τότε Ἀγησίλαος ἐπιστρέφει, καὶ συμμάχων ἔρημον τὸ Φωκέων ἄστυ κατελάβετο.

17. Ἀγησίλαος, Μακεδονίαν διοδεύων, ἔπεμψε πρὸς Ἀέροπον βασιλέα Μακεδόνων, ἐπὶ τῇ δίοδῳ σπενδόμενος. Ἀέροπος οὐκ ἐσπείσατο, ἀλλ', αὐτὸς φήσας ἀπαντήσσειν, τὸ ἵππικὸν ἐξέταττε, πυθόμενος ὀλίγους ἵππείας εἶναι τῷ Λάκωνι. Ὁ δὲ, ἵνα δόξειε τῶν ὄντων πλείονας ἵππείας ἔχειν, τὰ μὲν περὶ τὰ τέλη προέταξεν· ὀπισθεν δὲ τοὺς ἵππείας, ὄσους εἶχεν, ἐς διφαλαγγίαν ἐπιστήσας· ἀνέμειξε ὄνους, καὶ ἡμίονους, καὶ τῶν ἵππων ὅσοι διὰ γῆρας ἀχθοφοροῦντες ἐπέπαυτο. Τούτοις ἐποχοῦμενοι ἄνδρες ὄπλισιν ἵππικὴν ἔχοντες, φαντασίαν παρέσχον ἵππικου πολλοῦ. Ἀέροπος καταπλαγεῖς, τὴν δίοδον ἐσπείσατο.

18. Ἀγησίλαος ἐν Βοιωτίᾳ ἐστρατοπέδευε. Τῶν συμμάχων συνάψαι μάχην δεδιότων, λάθρα δὲ ἐς Ὀρχομενὸν, φίλην πόλιν, ὑποῤρεόντων, ἐμφανῶς πέμψας πρὸς Ὀρχομενίους, ἐκέλευσε μηθὲνα χωρὶς αὐτοῦ σύμμαχον δέχεσθαι. Οὐ τοίνυν ἔχοντες ποῖ τρέποιντο οἱ σύμμαχοι, οὐκ ἔτι περὶ φυγῆς, ἀλλὰ περὶ νίκης ἐβουλεύοντο.

19. Ἀγησίλαος Θηβαίοις παρετάσσετο. Οἱ δὲ, τὴν Λακωνικὴν φαλαγγα ρῆξαι βουλόμενοι, καὶ διεξελεθεῖν, καρτερῶς ἠγωνίζοντο· καὶ φόνος ἀμοτέρων πολὺς. Ἀγησίλαος παρήγγειλε· « Πausάμενοι τῆς θυμομαχίας διαστῶμεν. » Οἱ μὲν διέστησαν· Θηβαῖοι δὲ διαδραμόντες ἔφευγον. Ἀγησίλαος κατὰ τὴν οὐρα-

γίαν αὐτοῖς ἐπέκειτο· καὶ οὐκ ἔτι φόνος ἦν ἀμφοτέρων, ἀλλὰ μόνων τῶν φευγόντων.

20. Ἀγησίλαος παραταξάμενος, ἰδὼν ἐβелоκακοῦντας τοὺς συμμάχους, ἀνεχώρησεν· ἦν δὲ ἡ ἀσχώρησις διὰ στενῶν ὁρῶν, ἐν οἷς προσεδόκα τοὺς Βοιωτοὺς ἐπιχειρήσειν. Ἐτάξεν σὺν τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις προηγεῖσθαι, τοὺς δὲ συμμάχους οὐραγεῖν, ἵνα, τῶν πολεμίων κατὰ τὴν οὐραγίαν προσκειμένων, ἀνάγκην ἔχοιεν ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι.

21. Ἀγησίλαος, ἐμβαλὼν ἐς Βοιωτίαν, δηοῦν καὶ δενδροτομῆν τὴν χώραν ἐκέλευσε τοῖς συμμάχοις. Τῶν δὲ ὀκνοῦντων, παρήγγειλεν ἀπέχεσθαι δηώσεως· τὰς μὲν τοι μεταστάσεις τοῦ στρατοπέδου δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας ἐποιεῖτο. Ἀναγκαιῶς οὖν τὰς καλύδας ἐγείροντες ἔτεμνον τὰ δένδρα διὰ τὴν αὐτῶν χρείαν, οὐ διὰ τὴν τῶν πολεμίων βλάβην· ἴσον δὲ ἄρα ἦν τοῖς πολεμίοις τὸ βλάπτεσθαι.

22. Ἀγησίλαος ἐν Αἰγύπτῳ, Νεκτανεβῶ συμμοχῶν, ἐς χωρίον κατακλεισθεὶς περιτειχίζετο. Τοῦ δὲ Αἰγυπτίου τὸν περιτειχισμόν οὐ φέροντος, ἀλλὰ διακινδυνεύειν ἀξιοῦντος, οὐκ ἐπέστη, ἀλλ' ἐνέμεινεν, ἕως περιετασφρεύθη, καὶ περιτειχίσθη τὸ πᾶν, πλὴν ὀλίγου τοῦδε, ὃ στόμα καὶ δίοδος ἦν τοῦ τείχους. Ἀγησίλαος ἀνεβόησεν, «Οὔτος τῆς ἀλκιῆς ὁ καιρὸς»· καὶ διὰ τοῦ στόματος ἐξώρμησεν, οὐκ ὀλίγους τῶν πολεμίων ἐν τῇ στενότητι φονεύων, καὶ τὸ περιβεβλημένον τεῖχος ἔρυμα ἔχων πρὸς τὸ κυλωθῆναι μὴ δύνασθαι.

23 Ἀγησίλαος πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς παρετάξατο. Ἦν ἀμφίβροπος ἡ νίκη· νῆξ γὰρ διέλυσε τὴν μάχην. Ὁ δὲ μέσης νυκτὸς τοὺς πιστοτάτους διέπεμψε, κελύσας οὓς δύναιντο γνωρίσαι Σπαρτιάτας νεκροὺς, ἐπαμησαμένους κόνιν ἀποκρύψαι. Οἱ μὲν τοῦτο πράξαντες πρὸ ἡμέρας ἀνεχώρησαν· οἱ πολέμιοι, ἡμέρας γενομένης, τοὺς αὐτῶν νεκροὺς ἰδόντες ἅπαντας κειμένους, τοὺς

δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ὀλίγους, ἄθυμοι καὶ δειλότεροι ταῖς γνώμας ἐγένοντο, ὡς Λακεδαιμονίων τὴν νίκην ἐχόντων.

24. Ἀγησίλαος ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἐπανιών διὰ Βοιωτίας ἐπορεύετο. Θηβαῖοι προκατελάβοντο τὰ στενά δι' ὧν ἐχρῆν πορεύεσθαι· ὁ δὲ ἐπιμηκύνας τὴν φαλαγγα, ἤγεν ἐπὶ δύο τάξας, παραγγειλας φανερώς ὀρμαῖν ἐπὶ τὴν πόλιν. Θηβαῖοι, δείσαντες μὴ καταλάβοιτο τὰς Θήβας, ἔξω τῆς δυνάμεως οὔσης, ἀπολιπόντες τὰ στενά, διὰ τάχους ἐπανήλθον ἐς τὴν πόλιν. Ἀγησίλαος δὲ ἀσφαλῶς τὸ στράτευμα διεπόρευσεν.

25. Ἀγησίλαος ἐς Θήβας ἐνέβαλε. Θηβαῖοι τὸ πεδῖον διετάφρυσαν, καὶ ἀπεχαράκωσαν· τοῦ χαρσαϊώματος ἐκατέρωθεν δύο πάροδοι στεναί. Βουλόμενος Ἀγησίλαος παρελθεῖν, πλινθίου τάξας κοῖλον, προῆγεν ἐπὶ τὴν πάροδον τὴν κατὰ τὸ εὐώνυμον, Θηβαίων ἐνταῦθα πάντων ἀντιταξαμένων. Ὁ δὲ μεταβαλόμενος ἀπ' οὐράς ἐπὶ τὴν ἐτέραν πάροδον, τοὺς εἴργοντας οὐκ ἔχουσαν, εἰσω παρελθὼν, τὴν χώραν τεμῶν, ἐπανήλθεν οὐδενὸς ἀντιστάτος.

26. Ἀγησίλαος ἐστρατοπεδεύσατο Λαμψάκου πλησίον. Ἦκου τινὲς ἐκ τῶν μετὰ τὸν ἐκπεπηδηκότας Ἕλληνας, ἀγγέλλοντες, ὡς ἄρα Λαμψακηνοὶ πάντας μεταλλεύουσιν οὓς ἂν λάβωσι. Τὸ στράτευμα ἠγανάκτησε· καὶ πρὸς τὸ τεῖχος ὤρμησε διαρπασόμενον τὴν πόλιν. Ἀγησίλαος, καλύσαι μὴ δυνάμενος, σῶσαι δὲ τὴν πόλιν βουλόμενος, ὡς ὑπεραγανακτῶν δὴ, ἐκελευσεν αὐτοὺς δραμίντας ἐκκόψαι τὰς ἀμπέλους πρώτας· εἶναι γὰρ τῶν πρώτων Λαμψακηνῶν. Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἐκκόπτειν ἐτρέπαντο· ὁ δὲ καιρὸν ἔσχε πέμψας μηνῦσαι Λαμψακηνοῖς, ὡς χρῆ τὴν πόλιν ἀσφαλῶς φυλάττειν.

27. Ἀγησίλαος, ἀντικαθημένων Λακεδαιμονίων καὶ Θηβαίων, μέσου τοῦ ποταμοῦ διείργοντας, ὄρων τοὺς Λακεδαιμονίους διαβαίνειν τὸν Εὐρώταν προθυμουμένους, δεδωκίως πλείονας

τοὺς Θηβαίους ὄντας μετὰ τῶν συμμαχῶν, λογοποιοὺς καθήκεν ὡς ἄρα χρησμὸς εἶη, τοὺς προτέρους τὸν ποταμὸν διαβάνας ἠττάσθαι. Οὕτω μὲν δὴ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπισχῶν, ὀλίγους τῶν συμμαχῶν ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ καταλιπὼν, καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῶν τὸν Θάσιον Σύμμαχον, ἐντειλάμενος, Θηβαίων τὸν ποταμὸν διαβάτων, αὐτοὺς φεύγειν ὅτι τάχος, ἄλλους τινὰς ἐς ἐνέδραν κατέκρυψεν ἐν τοῖς κοίλοις χωρίοις· αὐτὸς δὲ τοὺς στρατιώτας ἐς ὄχυρόν καὶ δασὺ χωρίον ἀγαγὼν ἐπέστησε. Θηβαῖοι δὲ, τοὺς περὶ Σύμμαχον ὀλίγους ὄντας ἰδόντες, θαρρόυντες διαβάτες, φεύγοντας θιώκοντες, ἐς τὴν ἐνέδραν ἐμπεσόντες, ἀνηρέθησαν ἐξακόσιοι.

28. Ἀγησίλαος ἐς τὴν Μεσσηνίαν ἐμβαλὼν ἔπεμψε κατάσκοπον. Τοῦ δὲ ἀγγελιαυτοῦ, ὡς οὐ μόνον οἱ Μεσσηνιοὶ τῆς πόλεως ἐξω προΐασιν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ ἐλεύθερα σώματα, ἀνέζευξεν, ὡς ἀπεγνωκότων τοῦ ζῆν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνδρειωτέως μαχησομένων.

29. Ἀγησίλαος, ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι, κατακλεισθέντες εἴσω τῆς Σπάρτης ὑπὸ Θηβαίων, οὐκ ἔφερον τὸ τειχήρεις μετὰ τῶν γυναικῶν φρουρεῖσθαι, ἀλλ' ἐπέξελθόντες, γεναιὸν τι δρώντες, ἢ κρατεῖν, ἢ ἀποθνήσκειν ἠροῦντο, ἀπέτρεψεν αὐτοὺς, ἀναμνήσας, ὅτι καὶ « Ἡμεῖς ποτὲ Ἀθηναίους τειχήρεις ἐποιήσαμεν· οἱ δὲ οὐκ ἠξίωσαν ἐπέξελθόντες αὐτοὺς ἀναλῶσαι πάντας, ἀλλὰ τῆς πόλεως καὶ τῶν τειχῶν φύλακας καταστησάμενοι, αὐτοὺς διεσώσαντο, τῶν πολιορκούντων ποιηθέντων τῷ χρόνῳ, καὶ αὐτῶν ἐκόντων ἀποστάντων.

30. Ἀγησίλαος ἐν Ἀσίᾳ λείαν ἦγε πολλήν. Τῶν βαρβάρων ἐπικειμένων, καὶ τοξευόντων, καὶ ἀκουτιζόντων, ὁ δὲ ὅσους εἶχε τῶν αἰχμαλώτων βαρβάρων δεδεδεμένους προέταξε τοῦ στρατοπέδου. Οἱ προσκείμενοι, γνωρίζαντες τοὺς οἰκείους, ἐπαύσαντο ἀφιέντες τὰ βέλη.

31. Ἀγησίλαος

31. Ἀγησίλαος, εἰς Μένδαν ἀπτικίζουσαν λάθρα νυκτὸς παρελθὼν, τὸ καρτερώτατον τῆς πόλεως κατασχών, τῶν Μενδαίων ἀγανακτούντων, καὶ σπουδῆ συνελθόντων εἰς ἐκκλησίαν, ἐπιστάς, «Τί (ἔφη) θορυβεῖσθε; οἱ γὰρ ἡμίσεις ὑμῶν κοινωνοῦσι τῆς προδοσίας τῶν ἐμοὶ καταλαβεῖν τὴν πόλιν παρασχόντων. Οἱ Μενδαῖοι, ἀλλήλους ὑπόπτους ἠγησάμενοι, τῆς ταραχῆς ἐπαύσαντο.

32. Ἀγησίλαος τοὺς ἐνδόξους καὶ πολυφίλους αἰγμαλώτους ἀνευ λύτρων ἀπεδίδου, ποιῶν αὐτοὺς ἀπίστους παρὰ ταῖς πολίταις.

33. Ἀγησίλαος ἐν ταῖς διαπρεσβείαις, ἡξίου τῶν πολεμίων τοὺς μάλιστα δυνατοὺς πέμπεσθαι πρὸς αὐτὸν, οἷς διαλέξηται περὶ τῶν κοινῆ συμφερόντων. Τούτοις ἐπὶ πλεῖστον συγγινόμενος, καὶ κοινῶν ἐστίας, καὶ σπονδῶν, ταῖς πόλεσιν στάσιν ἐνεποιεῖ διὰ τὰς τῶν πολλῶν ὑποψίας.

Κ Ε Φ. Β.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ.

1. ΚΛΕΑΡΧΟΣ, πολλὴν στρατιὰν ἄγων, ἦλθεν ἐπὶ ποταμὸν, τῇ μὲν εὐδιάβατον, ἄχρι κνήμης, τῇ δὲ βαθεὺν ἄχρι μαστοῦ· πρῶτον μὲν ἐπειράτο κατὰ τὸ εὐδιάβατον ἄγειν. Τῶν δὲ πολεμίων ἀπώτερω τοῦ ποταμοῦ σφενδονούντων, καὶ τοξενόντων, καὶ τοὺς διαβαίνοντας ἀνειργόντων, ὁ Κλέαρχος τοὺς ὀπλίτας ἤγαγε διὰ τοῦ βαθυτέρου· ἵνα τὸ μὲν πολὺ τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ κρύπτοιτο, τὰ δὲ ὑπερέχοντα τοῦ ὕδατος τῇ ἀσπίδι φυλάσσοιτο. Οἱ μὲν ὀπλίται ἀσφαλῶς διαβαίνοντες ἀνέκρουσαν τοὺς πολεμίους· ἡ δὲ λοιπὴ στρατιὰ κατὰ τὸ εὐπόρον τοῦ ποταμοῦ διήλθεν ἀκλύτως.

2. Κλέαρχος, Κύρου πεσόντος, ἀναχωρῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐστρατοπέδευσεν ἐν κώμῃ τροφῆν ἄφθονον ἐχούσῃ. Τισαφέρνης πρέσβεις πέμψας ἡξίου μένειν αὐτόθι τοὺς Ἕλληνας παρα-

Δ

δόντας αὐτῷ τὰ ὄπλα. Κλέαρχος ὑπεκρίνατο προσίεσθαι τοὺς λόγους· ὅπως Τισαφέρνης, ἐλπίδι σπονδῶν, εἰς τὰς κώμας διαπέμψειε τοὺς πολλοὺς τῶν Περσῶν. Ὁ μὲν δὴ, νομίσας εἶξαι τὸν Κλέαρχον, διέλυσε τὴν δύναμιν. Ὁ δὲ, νύκτωρ τοὺς Ἕλληνας ἐξαγαγὼν, τῇ πορείᾳ προέλαβεν ἡμέραν ὄλην καὶ νύκτα, τοῦ Τισαφέρνου βραδῆως τοὺς διαλυθέντας συναγαγόντος.

3. Κλέαρχος Κύρω μὲν συνεβούλευεν αὐτὸν μὴ κινδυνεύειν, ἀλλ' ἐφορᾶν τὴν μάχην· μαχόμενον γὰρ, μηδὲν [ἀν] μέγα συμπραΐσαι τῷ σώματι, παθόντα δὲ, πάντας ἀπολέσαι τοὺς μετ' αὐτοῦ. Τὴν δὲ φάλαγγα τῶν Ἑλλήνων κατ' ἀρχὰς μὲν βιάσθην ἤγε, τῇ εὐταξίᾳ τοὺς βαρβάρους ἐκπλήττων· ὡς δὲ βέλους ἐντὸς ἤμελλεν εἶναι, δρόμῳ χρῆσθαι παρήγγειλεν, ὅπως μηδὲν ὑπὸ τῶν βελῶν βλάπτουτο. Καὶ δὴ τὸ Ἑλληνικὸν κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τοὺς Πέρσας ἐνίκησεν.

4. Κλέαρχος μετὰ τὸν Κύρου θάνατον, τῶν Ἑλλήνων κατασχόντων χώραν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν (ποταμὸς ἐκυκλοῦτο τὴν χώραν, ἐλαχίστῳ διειρηγομένην ἰσθμῷ μὴ νῆσον εἶναι), κωλύων ἔνδον στρατοπεδεύειν, ὡς οὐκ ἔπειθε, πεπλασμένον αὐτόμολον παθῆκεν ἀπαγγέλλοντα, «Βασιλεὺς τὸν ἰσθμὸν ἀπειλεῖ ἀποτειχίσαι». Τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἕλληνες, καὶ πεισθέντες Κλεάρχῳ, στρατοπεδεύουσιν ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ.

5. Κλέαρχος, λείαν ἄγων πολλὴν, ἐπὶ λόφου καταληφθεὶς, περιχαρακευόμενος ὑπὸ τῶν πολεμίων, δεομένων τῶν ἡγεμόνων διακινδυνεύειν, πρὶν ἅπαντα περιχαρακωθῆναι τὸν λόφον, θάρρειν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, ὡς πρὸς ὀλίγους ἐσομένης διὰ τὸ χαράκιμα τῆς μάχης. Ἐσπέρας δὲ προσιούσης, καταλιπὼν τὴν λείαν, κατὰ τὸ διαλείπον τοῦ χάρακος διεξεπαίσατο, τοὺς ἀπαντῶντας ἐγστενῶ κατακόπτων.

6. Κλέαρχος, λεηλατήσας Θράκην, μὴ φθάσας ἐπανελθεῖν εἰς Βυζάντιον, ἔστρατοπέδευσε πλησίον ὄρους Θρακίου. Τῶν δὲ

Θρακῶν ἀθροισομένων, εἰδὼς ὅτι συνθέοντες, ἐκ τῶν ὀρῶν ὀρμώμενοι, νύκτωρ ἐπιθήσονται, προσέταξεν ἐν ταῖς ὕπλοις διατελεῖν, καὶ τὰς ἐγέρσεις ποιῆσαι πυκνάς. Αὐτὸς δὲ, νυκτὸς οὔσης ἀφεργῶς, λαβὼν μέρος τοῦ στρατεύματος ἐπεραίνετο, τύπτων τὰ ὄπλα τὸν Θρακείον τρόπον. Οἱ δὲ, ὡς τῶν πολεμίων ἐπιφαινομένων, ἦσαν ἔτοιμοι πρὸς μάχην. Ἐν τούτῳ καὶ οἱ Θρακῆς ἐπεφάνησαν, ὡς καθεύδοντας αἰρήσοντες· οἱ δὲ, ἐγρηγοράτες, καὶ ὠπλισμένοι, δεξάμενοι τοὺς ἐπιδραμόντας, πλείστους αὐτῶν ἀπέκτειναν.

7. Κλέαρχος, ἀποστάντων Βυζαντιῶν, ζημιωθεὶς ὑπὸ τῶν ἐφόρων, εἰς Λάμπσакον κατέπλευσε, ναῦς ἔχων τέσσαρας· καὶ διέτριβεν ἐνταῦθα, μεθύειν καὶ κωμάζειν προσποιούμενος. Ἐπολιμοκροῦντο ὑπὸ Θρακῶν Βυζαντιοὶ καὶ ἤδη ἐπεμψαν τοὺς στρατηγούς δεησομένους τῆς Κλεάρχου βοήθειας. Ὁ δὲ, ὡς ἀδυνατῶς ἔχων διὰ τὴν οἰνοφλυγίαν ἐντυχῆν αὐτοῖς, ἡμέρα τρίτη προσήκατο καὶ δεηθέντας οἰκτεῖρειν φάσκων, ὑπέσχετο συμμαχήσειν. Πληρώσας δὲ ναῦς δύο πρὸς ταῖς τέτταρσι, κατέπλευσεν εἰς Βυζάντιον καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, συνεβούλευσε πάντας τοὺς ἰππέας, καὶ τοὺς ὀπλίτας, ἐπιθῆναι τῶν νεῶν, ὡς ἐπιδησομένους ὀπίσσειν τοῖς Θραξί· τοὺς δὲ κυβερνήτας ἀναχθέντας ἐπ' ἀγκυρῶν σαλεύειν, ἕς' ἂν ἴδωσιν αἰρόμενον ὑπ' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τῆς μάχης. Οὕτω δὴ πάντων ἀναχθέντων, ὁ Κλέαρχος διψῆν ἔρη πρὸς τοὺς στρατηγούς· καὶ πλησίον ἰδὼν καπηλεῖον, μετ' αὐτῶν εἰσελθὼν, φυλακὴν καταστήσας, ἔνδον ἀπέκτεινεν ἀμφοτέρους· καὶ συγκαίσας τὸ καπηλεῖον, καὶ κελύσας τῷ καπήλῳ σιωπᾶν, τῶν στρατηγῶν ἀνηρημένων, τῶν πολιτῶν ἀνηγμένων, αὐτὸς τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας διὰ τάχους εἰσαγαγὼν, κατέσχε τὸ Βυζάντιον.

8. Κλέαρχος ἐληλάτει τὴν Θρακίαν, καὶ πολλοὺς ἐκτείνε Θρακῶν· οἱ δὲ, πρέσβεις ἐπεμψαν δεησομένους διαλύσασθαι τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ, τὴν εἰρήνην ἐπιζήμιον ἡγούμενος, ἐκέλευσεν ἐκ

τῶν Θρακῶν νεκρῶν σώματα δύο ἢ τρία διατεμόντας τοὺς ὀφιοποιοὺς ἀνακρεμάσαι· εἰ δὲ οἱ Θρακῆς ἰδόντες ἔροιντο τὴν αἰτίαν, προσέταξε λέγειν, «Κλεάρχῳ δεῖπνον παρασκευάζεται.» Ταῦτα οἱ πρέσβεις τῶν Θρακῶν ἰδόντες, φρίζαντες ἀνεχώρησαν, μηδὲν περὶ διαλύσεων εἰπεῖν ἔτι τολμήσαντες.

9. Κλεάρχος, ὀπλίτας ἔχων ἐν πεδίῳ, προσκειμένων πολεμίων ἱππέων, καὶ ἱπποκρατούντων, συνέταξε τὸ στρατόπεδον οὕτῳ τῷ βιάσῳ· καὶ κατέστησεν ἀραιότερους, ἢ κατὰ σχῆμα πλυνθίου. Καὶ παρήγγειλε τὸ ἐγχειρίδιον καζέντας ὑπὸ τὴν ἀσπίδα βαβύτατον ὀρύξαι βόθρον. Οἱ μὲν ὤρυξαν· ὁ δὲ τοὺς ὀπλίτας ἐπανήγαγεν ἐκ τῶν ὀρυγμάτων ἐς τὸ πρόσω τοῦ πεδίου. Τῶν δὲ πολεμίων ἱππέων ἐμπεσόντων, ἀναχωρεῖν ἐπὶ πόδα παρήγγειλεν ἕως τῶν ὀρυγμάτων· οἱ δὲ πολέμιοι, μηδὲν προειδότες, ἐπελαύνοντες τῇ ἵππῳ σφοδρῶς, ἐμπεσόντες τοῖς ὀρύγμασι, ἔπιπτον ἐπ' ἀλλήλους· οἱ Κλεάρχιοι δὲ ἀνήρουν τοὺς ἱππέας χαμαὶ κειμένους.

10. Κλεάρχος ἦν ἐν Θρακίᾳ· νυκτερινοὶ φόβοι τὸ στρατεύμα κατελάμβανον. Ὁ δὲ παρήγγειλεν, εἰ γένοιτο νύκτωρ θόρυβος, μηδένα ὀρθὸν ἀνίστασθαι· ὁ δὲ ἀναστάς ὡς πολέμιος ἀναιρείσθω. Τὸ παράγγελμα τοῦτο ἐδίδαξε τοὺς στρατιώτας καταφρονῆσαι τοῦ νυκτερινοῦ φόβου· καὶ οὕτως ἐπαύσαντο ἀναπηθῶντες καὶ ταραττόμενοι.

Κ Ε Φ . Γ .

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ.

1. Ἐπαμινώναδος τῆς γυναικὸς ἠράσθη Φοιτιάδης, φρουρῶν τὴν Καδμείαν. Ἡ δὲ τῷ ἀνδρὶ τὴν πείραν ἐμήνυσεν. Ἐπαμινώνας προσέταξεν αὐτῇ τὸν Φοιτιάδην φιλεῖν ὑποκρίνασθαι, καὶ νύκτα συνέσθαι, ὡς καὶ τοῖς φίλοις αὐτοῦ γυναῖκας ἄλλας ἄξουσιν. Ταῦτα μὲν δὴ συνέθετο· αἱ δὲ ἤκον, καὶ συνέπιον τοῖς περὶ τὸν Φοιτιάδην ἄχρῳ μέθης. Καὶ ἠτήσαντο πρὸς ὀλίγον

ἐξελθεῖν ἐπί τινα θυσίαν νυκτερινήν, ὡς αὐτίκα ἀναστρέψουσαι. Οἱ μὲν ἐπέτρεψαν, τοῖς πυλωροῖς προστάξαντες πάλιν αὐτάς ἐσδέξασθαι· αἱ δὲ ἀπήλθον. Πρὸς δὲ ταῖς πύλαις ἀγένειοι νεανίσκοι τὰς τῶν γυναικῶν ἐσθῆτας ἀλλαξάμενοι, καὶ μίαν αὐτῶν παραλαβόντες ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ τῆς ἔνδον, ἣ καὶ βραχέα λαλήσειν τοῖς πυλωροῖς ἔμελλεν, οὕτως ἄρα ἐπελθόντες, τὸν τε Φοιδιάδην αὐτὸν, καὶ ὅσοι ἀμφ' αὐτὸν, πάντας ἀπέκτειναν.

2. Ἐπαμινώνδας ἐν Λεύκτροις προσῆγεν ἤδη τὴν φάλαγγα· Θεσπιεῖς ἐΞελοκαοῦντες εἶποντο. Οὐκ ἠγρόησεν Ἐπαμινώνδας· ἀλλ' ὅπως μὴ ταράττοιο ἢ τάξις ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης, ἐκήρυξε, «Βοιωτῶν ἀπιέναι τοῖς βουλομένοις ἐξέστω.» Θεσπιεῖς μὲν αὐτοῖς ὅπλοις ἀπηλλάσσοντο· Ἐπαμινώνδας δὲ, τοῖς μείνασιν ὀπλίταις συντεταγμένοις καὶ προθύμοις χρησάμενος, εὐκλεῶς ἐνίκησεν.

3. Ἐπαμινώνδας ἐπέβαλεν εἰς Πελοπόννησον. Οἱ πολέμοι, κατὰ τὸ ὄνειον ἐμβαλόντες, ἐστρατοπέδευοντο. Βροντὴ γίνεται, καὶ φόβος αἰρεῖ τοὺς στρατιώτας. Ὁ μὲν μάντις ἐπισχεῖν ἐκέλευεν. Ἐπαμινώνδας δὲ, Μηδαμῶς, ἔφη· τοὺς πολεμίους γὰρ ἐν τοιούτῳ χωρίῳ στρατοπεδεύσαντας ἐμβεβροντησθαι. Ὁ λόγος τοῦ στρατηγοῦ θάμβος ἐπέδωκε τοῖς στρατιώταις, καὶ προθύμως ἠκολούθησαν.

4. Ἐπαμινώνδας Θηβαίων ἠγεῖτο, Λακεδαιμονίων Κλεόμβροτος· Λεύκτρα ἔνθα ἡ μάχη· τὸ μὲν ἔργον ἰσόβροπον ἦν. Ἐπαμινώνδας παρὰ Θηβαίων ἠτήσατο, «Ἐν βῆμα χαρίσασθέ μοι, καὶ τὴν νίκην ἐξομεν.» Ἐπίσθησαν, ἐνίκησαν. Οἱ Λάκωνες εἶξαν· καὶ Κλεόμβροτος ὁ βασιλεὺς ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ.

5. Ἐπαμινώνδας ἐπέβαλεν εἰς τὴν Λακωνικὴν, καὶ οἷός τε ἦν διαρπάσαι τὴν Λακεδαιμονίων πόλιν· ἀλλὰ μεταγνοὺς, σὺχ' ἀψάμενος τῆς πόλεως, ἀνέξευξεν. Οἱ συνάρχοντες ἠπειλοῦν αὐτῷ θύκην· ὁ δὲ δείξας αὐτοῖς τοὺς συμμάχους Ἀργάδας, Μεσση-

νίους, Ἀργεῖους, καὶ ὅσοι ἄλλοι Πελοποννήσιοι, « Εἰ Λακεδαιμονίους ἀναστάτους πεποιθήκειμεν (ἔφη), νῦν ἐχρῆν πᾶσιν ἀν τούτοις μάχεσθαι· ὡς καὶ νῦν συμμαχοῦσιν ἡμῖν, Λακεδαιμονίους κατὰ φαιρῶντες, οὐχὶ Θηβαίους αὐξήοντες. »

6. Ἐπαμινώνδας τοὺς Θηβαίους ἔπεισε τοῖς ἐπιδημοῦσι Λακεδαιμονίων ἐν τοῖς γυμνασίοις παλαιῖν· οἱ δὲ, εὐκόλως καταβάλλοντες αὐτούς, ἐδιδάχθησαν καταφρονεῖν αὐτῶν, καὶ ὡς ἀνδρείωτεροι, τὸν πρὸς αὐτούς πόλεμον θαρρόντες ἐξήνεγκαν.

7. Ἐπαμινώνδας αἰεὶ τὴν δύναμιν ἅμα ἠλίψ προῆγε, δόξαν ἐμποιῶν ὡς ἐκ τοῦ διαφανοῦς διαμάχουτο· ἐν δὲ Πελοποννήσῳ, νυκτὸς ἔπαναστάς, προσέπεσεν ἀπροσδοκῆτως Λακεδαιμονίοις ἔτι καθεύδουσιν.

8. Ἐπαμινώνδας ἠγεῖτο Θηβαίων, Κλεόμβροτος Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν συμάχων, τετρακισμυρίων. Ἐδεδοίκεσαν οἱ Θηβαῖοι τὸ πλεῖθος τῶν πολεμίων. Ἐπαμινώνδας θαρρόρειν αὐτούς ἔπεισε δυοῖς τεχνάσμασι. Περσεκέυασεν ἄνδρα ἀγνώστα, προσελθούσιν αὐτοῖς τῆς πόλεως, ἐστεφάνωμένον καὶ ταινίας ἔχοντα, πρῶτον ἀπαντήσαι ἀγγέλλοντα· « Ὁ Τροφώνιδης μοι προσέταξεν ἀπαγγεῖλαι Θηβαίοις, ὅτι νίκην δίδωσι τοῖς ἄρχουσι τῆς μάχης. » Τῶν δὲ Θηβαίων θαρρησιάντων, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ πρόσθεσιν προσκνησιάντων, Ἐπαμινώνδας ἐκέλευσε, καὶ εἰς τὸ Ἡρακλεῖον ἐλθόντας προσεῦξασθαι. Ἦν δὲ ἄρα καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέους ἱερέα παλαι προσυγκείμενον, τὸν μὲν νεῶν νύκτωρ ἀνοῖξαι, τὰ δὲ ἀνακείμενα ὄπλα καθελεῖν, καὶ ἀποσμήξαντα παραθεῖναι τῷ Θεῷ· καὶ αὐτὸν τε καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ζακάρους ἐκ ποδῶν οἴχεσθαι, μηδενὶ μηδὲν ἀπαγγεῖλαντας. Ἐπεὶ δὲ οἱ στρατιῶται, σὺν τοῖς ἡγεμόσιν εἰς τὸ ἱερόν ἐλθόντες, εἶδον μὲν τὰς θύρας ἀνεωγμένας, οὐδενὸς τῶν ζακάρων παρόντος, εἶδον δὲ καὶ τὰ ὄπλα τὰ παλαιὰ νεόσμηκτα καὶ λάμποντα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ἠγάλαξαν, καὶ ἰαμμονίου θαρσύνους ἐνεπλήσθησαν, ὥσπερ τὸν Ἡρακλεῖα στρα-

τηγόν τῆς μάχης ἔχοντες. Οὕτω δὴ συνέβη * τοῖς * θρασῆσαι κρατῆσαι τῶν τετραμισυρῶν.

9. Ἐπαμινώνδας, βουλόμενος ἐμβαλεῖν εἰς Λακεδαιμόνα, ἐπειδὴ τὸ Ὀνεῖον κατεῖχε φυλακὴ Λακωνικὴ, ἐνδείξάμενος ὡς μέλλοι νυκτὸς παρεῖναι, τὸ στράτευμα κατεκοίμισεν ὑπ' αὐτῶ τῷ Ὀνεῖῳ. Οἱ δὲ τὴν πάροδον φρουροῦντες, ἐν τοῖς ὄπλοις τὴν νύκτα ὄλην ἐταλαιπύρησαν ἐργηγορότες. Ἐπεὶ δὲ ὑπέλαμψεν ἡ ἕως, ἀναστήσας τὸ στρατόπεδον Ἐπαμινώνδας ἐπέβητο τοῖς φύλαξιν ἐς ὕπνον τετραμμένους· καὶ χειρωσάμενος αὐτοὺς ῥαδίως παρῆλθεν.

10. Ἐπαμινώνδας ἐπεχείρησε νυκτὸς καταλαβέσθαι τὴν Λακεδαιμονίων πόλιν, ἐρήμην οὖσαν πολιτῶν. Ἀγησίλαος τὴν ἐπίβησιν παρ' αὐτομόλων μαθὼν, συντόνωσεν δραμῶν μετὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως, φθάσας εἰσω τῆς πόλεως παρελθεῖν, ἀνέμεινε τοὺς Θηβαίους· οἱ δὲ, προσπεσόντες, ἐξώσθησαν μετὰ βίας ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Ὡς δ' ἐν ἰσχυρῷ κινδύνῳ ταραχωδῶς ἐκπεσόντες, καὶ διὰ νυκτὸς φεύγειν ἀσθέντες, ἀπέβηλον πολλοὶ τὰς ἀσπίδας, Ἐπαμινώνδας, ἰδὼν τὸ γεγονός, οὐ βουλόμενος ἐλεγχθῆναι τοὺς ῥιψάσπιδας, ἐκήρυξε, « Μηδεῖς τῶν ὀπλιτῶν αὐτὸς φερέτω τὴν ἀσπίδα, ἀλλὰ διδύτω τοῖς ὑπασπισταῖς, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀκολούθοις· αὐτοὶ δὲ μόνα τὰ δόρατα καὶ τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντες τῷ ἡγεμόνι ἐπέσθωσαν. » Οὕτως ἄρα τὸ πλῆθος ἔλαθον οἱ τὰ ὄπλα ἀποβαλόντες· καὶ προθυμότερον ὑπήκουον τοῦ Ἐπαμινώνδου πρὸς τοὺς μέλλοντας κινδύνους ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας ταύτης.

11. Ἐπαμινώνδας Λακεδαιμονίους παρετάσσετο· τῆς δὲ μάχης κρατερᾶς γενομένης, πολλῶν ἀμφοτέρωθεν πεσόντων, νυκτὸς γενομένης πρὸ τοῦ τέλους τῆς νίκης, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἕκαστοι. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὐκ ἀτάλῃ κατὰ λόχους καὶ μόρας, [καὶ] ἐνωμοτίας, καὶ συσσίτια, στρατοῦ δεύοντες, ἔμαθον τὸ πλῆθος τῶν ἀπολωλότων· καὶ οὕτως ἀθυμήσαντες ἐς ὕπνον ἐτρέποντο. Θη-

θαίσις δὲ παρήγγειλεν Ἐπαμινώνδας καταστρατοπεδεύειν, ὡς ἔτυχον ἕκαστοι, καὶ μὴ ζητεῖν τοὺς λόχους, μηδὲ τάς τάξεις, ἀλλ' ὡς τάχιστα δειπνήσαντας ἀναπαύεσθαι, ἀνδρα ἀνδρὶ ἐκ τῶν παρόντων ἐπιτηδείων ἐπαρκέσαντα. Συνέβη τοίνυν δειπνήσαντας αὐτοὺς διὰ τάχους, ἀναπαύσασθαι· καὶ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν, ἀγνοῆσαι τοὺς ἀπολωλότας, οὐκ ἐν τοῖς οἰκείοις συσσιτίοις, ἀλλὰ σποράδην δεδειπνηκότας· Εἰδιότως ἄρα τῆς ὑστεραίας Θηβαῖοι μὲν, παραταξάμενοι γενναιότερον, ἐκράτησαν· Λακεδαιμόνιοι δὲ, διὰ τὸν θάνατον τῶν οἰκείων, ἐώκεσαν προηττημένοις.

12. Ἐπαμινώνδας Θηβαίους ἦγεν ἐπὶ τετρακισμυρίους Σπαρτιατῶν, καὶ τῶν συμμάχων. Τῶν δὲ πολιτῶν, οἷον εἰκὸς, δεδιότων τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, τὴν διουθυμίαν αὐτῶν ἰάσατο. Ἦν ἐν Θήβαις τὸ βρέτας τῆς Ἀθηναῖς, τὸ μὲν δόρυ τῇ χειρὶ διειληφὸς τῇ δεξιᾷ, τὴν δὲ ἀσπίδα κειμένην ἔχον πρὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ, νύκτωρ τεχνίτην ἐπαγαγὼν, μετεσχημάτισε τὸ ἄγαλμα, καὶ τὴν θεὸν ἐποίησε διὰ πόρπακος ἔχουσαν τὴν ἀσπίδα. Ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἦν ἐξόσθου, τοὺς νεὸς ἀποπέλας ἀνέωξεν, ὡς εὐσίωσιν ὑπὲρ τῆς στρατείας. Οἱ δὲ στρατιῶται, τὸ σχῆμα τῆς θεοῦ μεταβεβλημένου ἰδόντες, κατεπλάγησαν, ὡς τῆς Ἀθηναῖς αὐτῆς ὀπλιζομένης κατὰ τῶν πολεμίων· καὶ πολὺς ἦν Ἐπαμινώνδας ἐγκλειζόμενος θάρρειν, ὡς τῆς θεοῦ τὴν ἀσπίδα κατὰ τῶν πολεμίων προβεβλημένης. Οὕτως ἀνεξάρτησαν οἱ Θηβαῖοι, καὶ συμβαλόντες ἠγωνίσαντο λαμπρῶς, καὶ τοὺς πολλῶν πλείονας πολεμίους ἐνίκησαν.

13. Ἐπαμινώνδας πρὸς τὴν γεφύρα τοῦ Σπερχειοῦ, Θεσσαλῶν ἀντικαθημένων, ὁρῶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ περὶ τὴν ἕω πολλὴν καὶ βαθεῖαν ὁμίχλην αἰρομένην, παρήγγειλεν ἐκάστῳ λόχῳ, δύο κομίσει φορτία ξύλων, τὸ μὲν χλωρόν, τὸ δὲ αἶον· καὶ περὶ μέσην νύκτα τὰ μὲν αὐὰ κάτωθεν, τὰ δὲ χλεῖρα ἄνωθεν [θέντας ἀνάπτειν]. Ὁμοῦ νύξ, καὶ ὁμίχλη, καὶ καπνὸς· ὁ μὲν ἀπὸ τοῖς πολεμίοις ἀόρατος ἦν· ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας ἐπὶ τὴν γέφυραν διεβίβασε τοὺς

στρατιώτας. Οἱ δὲ αὖ κατὰ μέσον πεδίου ὄντες, ὅποτε ὁ καπνὸς μετὰ τῆς ὀμίχλης διεσκαδάσθη, οἱ Θεσσαλοὶ τῆς διαβάσεως τῶν πολεμίων ἤσθοντο.

14. Ἐπαμινώνδας, περὶ Τέγεαν διακινδυνεύων πρὸς Λακεδαιμονίους, βουλόμενος ὑπερδέξιους καταλαβέσθαι τόπους, ἵνα λάθῃ τοὺς πολεμίους, προσέταξε τὸν ἵππαρχον μετὰ τῶν ἱππέων, χιλίους ἑξακοσίους, προῖππεῦσαι τῆς φαλαγγος, καὶ πυκνὰς ποιῆσθαι τὰς ἀναστροφὰς τῆδε κάκεισε. Ὡς δὲ πλείστον ἐπαύεσθησε κοινορτόν, ἐπισκήπτοντα ταῖς τῶν πολεμίων ὕψεσιν, ὁ μὲν ἔλαθε κατασχὼν τὰ ὑπερδέξια· οἱ δὲ Σπαρτιάται, καταλήξαντος τοῦ κοινορτοῦ, τὸ γεγονός ἰδόντες ἐνόησαν τὴν αἰτίαν τῆς προῖππασίας.

15. Ἐπαμινώνδας, προτρέπων Θηβαίους προθύμως ὀρμήσαι ἐπὶ Λακεδαιμονίους, μέγιστον ἔχιν συλλαβῶν, ἔδειξεν αὐτοῖς, καὶ πάντων ἐναντίον τὴν κεφαλὴν τοῦ θηρίου συντρέψας, «Ὀράτε (ἔφη) ὅτι τὸ λοιπὸν σῶμα ἄχρηστον, τῆς κεφαλῆς οἰχομένης· οὕτω δὴ, ἣν τὴν τῶν πολεμίων κεφαλὴν, τὸ Λακωνικὸν τοῦτο, συντρέψωμεν, τὸ λοιπὸν σῶμα τῶν συμμάχων, ἄχρηστον [ἔσαι].» Τούτῳ τῷ παραδείγματι Θηβαῖοι πεισθέντες, ὀρμήσαντες προθύμως ἐπὶ τὴν φαλαγγα τὴν Λακωνικὴν, ἐτρέψαντο, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων ἔφυγεν.

Κ Ε Φ. Δ.

Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α Σ.

1. ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ ἐπολιόρκει ἀκροπόλεις ἀπεχούσας ἀλλήλων ἑκατὸν εἴκοσι στάδια. Πλησίον ὧν τῆς ἐτέρας συνέταξεν, ἐπειδὴν προσᾶγη τοῖς τείχεσι, τέσσαρας ἱππεῖς ἐστεφανωμένους θέοντας ἦκειν, ἀγγέλλοντας τὴν ἐτέραν πόλιν ἐαλωκένας. Ὁ δὲ ἀκούσας ἀνέβηκεν ἐπὶ τὴν δοκοῦσαν ἠτᾶσθαι, καὶ πρὸ τῶν τειχῶν ὕλην πολλὴν ἄψας, καπνὸν ἡγχεῖρε μέγαν, ἵνα τοῖς ἑτέροις ἐμποιήσῃ

φαντασίαν πόλεως καταπεπρησμένης. Οἱ δὲ, ὡς εἶδον, καταπλαγέντες τὴν μέλλουσαν ἄλωσιν, σφᾶς αὐτοὺς τῷ Πελοπίδᾳ παρέδωκαν. Ὁ δὲ, τὴν παρά τούτων δυνάμιν προσλαβὼν, ἐπὶ τῇ ἑτέρᾳ πόλιν ἔλθων, κάκεινῃν παρεστήσατο, οὐκ ἔτι θάρροῦσαν ἀντιτάσσασθαι. Οὕτως ἄρα τὴν μὲν εἰληφέναι δόξας, τὴν δὲ λαβῶν, ἀμφοτέρων ἐκράτησεν.

2. Πελοπίδας ἐν Θετταλίᾳ, ποταμὸν διαβῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπικειμένων πολεμίων, στρατοπεδεύσας τοῦ ποταμοῦ πρόσθεν, χάρακα περιέβαλετο· πολλὴν ὕλην τεμῶν, ἀναπαύσας τοὺς στρατιώτας, νυκτὶ μέσῃ τὸν χάρακα κατέφλεξε. Τοῦ δὲ πυρὸς ἐπὶ μέγα αἰρομένου πανταχόθεν, οἱ μὲν πολέμοι διώκειν ἐκωλύοντο· οἱ δὲ ἀμφὶ Πελοπίδαν ἀσφαλῶς τὸν ποταμὸν διήλθον.

3. Θήβας ἐφύλασσε φρουρὰ Λακωνικῆ, καὶ φρουράρχος ἐπὶ τῆς Καθμείας ἐτέτακτο. Ἦν Ἀφροδίτης ἑορτὴ· αἱ μὲν γυναῖκες ἔπαιζον τῇ θεῷ· οἱ δὲ ἄνδρες ἀμφὶ ταύτας εἶχον. Ἐδοξε τῷ φρουράρχῳ τιμῆσαι τὴν θεόν· ἐκάλεσεν ἐταῖρας. ἔχων ξιφίδιον κρυπτὸν Πελοπίδας εἰσέρχεται, καὶ τὸν φρουράρχον ἀνελὼν, ἤλευθέρωσε τὰς Θήβας.

Κ Ε Φ. Ε.

ΓΟΡΓΙΑΔΑΣ.

1. Γοργιάδης πρῶτος ἐν Θήβαις τὸν ἱερὸν λόχον συνέταξεν. Ὁ λόχος ἦν ἑρασταὶ καὶ ἐρώμενοι τριακόσιοι. Φιλοῦντες γὰρ δὴ ἀλλήλους, οὐκ ἂν ποτε φύγοιεν, ἀλλ' ἢ ὑπὲρ ἀλλήλων ἀποθάνοιεν, ἢ νικῶεν τοὺς πολεμίους.

2. Γοργιάδης, ἱππεῖς ἔχων Θεβαίους, παρετάσσετο Φοβίδᾳ πελταστὰς ἔχοντι· στενόπορον ἦν τὸ χωρίον. Γοργιάδης, φε γειν προσποιούμενος τοὺς πελταστὰς, ἐπὶ πόδα ἀνεχώρει· τῶν δὲ πολεμίων ἐγκειμένων, ὑπήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν εὐρυχωρίαν. Ἐῖθα δὴ Γοργιάδης, κράνος ἐπὶ θόρατος ἀνατείνας, σημεῖον ἔδωκεν

ἀναστροφῆς. Ὡς δὲ ἐν πλατυτέρῳ χωρίῳ τὸ ἵπικόν ἀνέστρεψε, τὴν ἐμβολὴν τῶν ἵππων οὐ φέροντες οἱ πελτασταί, προτροπάδην ἐς Θεσπιάς ἔφυγον... ἀφ' ὧν ἔφευγεν ἐν τῇ φυγῇ. Φοιβίδας δὲ διώκων, αὐτίκα φεύγων ὤχετο.

Κ Ε Φ. ς.

ΔΕΡΚΥΛΛΙΔΑΣ.

1. ΔΕΡΚΥΛΛΙΔΑΣ ὤμοσε Μειδίᾳ τῷ τυράννῳ τῆς Σκήψεως, ἐφ' ᾧ προελθόντα ταχύ καὶ ὁμιλήσαντα πάλιν εἰς τὴν πόλιν ἀφείναι. Καὶ δὴ ὁ μὲν τύραννος προήλθε· Δερκυλλίδας δὲ προσέταξεν ἀνοῖξαι τὰς πύλας· εἰ δὲ μὴ, φονεύσειν αὐτὸν ἠπειλήσεν. Ἐπεὶ δὲ φοβηθεὶς ἀνέφωξεν, « Ἀφίημί σε (ἔφη) νῦν ἐς τὴν πόλιν· τοῦτο γὰρ ὤμοσα· καὶ γὰρ δὲ μετὰ τῆς ἐμῆς δυνάμεως εἰσέρχομαι. »

Κ Ε Φ. ζ.

ΑΛΚΕΤΑΣ.

1. ΑΛΚΕΤΑΣ Λακεδαιμόνιος, ἀπὸ τῆς Ἰστιαίας ὁρμώμενος, βουλόμενος λαθεῖν, πεπληρωκῶς ναῦς πολλὰς, καθελύσας τριήρη μίαν, καὶ ἐς ταύτην ἀνὰ μέρος ἐμβιδάζων τοὺς στρατιώτας, ἵνα δοκοῖη τοῖς πολεμίοις ἐν σκάφος ἔχειν, ἦν καὶ τῶν τριηρῶν ἀπασῶν τὰ πληρώματα.

Κ Ε Φ. η.

ΑΡΞΙΛΑΙΔΑΣ.

1. ΑΡΞΙΛΑΪΔΑΣ ὁ Λάκων, μετὰ στρατεύματος διαπορευέσθαι μέλλων ὁδὸν ὑποπτον, ὃ μὴ προήδει γενησόμενον, ἐλογίζετο δὲ δύνασθαι γενέσθαι, τοῦτο ὡς προεγνωκῶς ἀπήγγειλε τῷ πλήθει· καὶ προσέταξε διεσκευασμένους πρὸς μάχην ὁδοίπορεῖν, ὡς τῶν πολεμίων λοχόντων. Κατὰ τύχην δὲ εὐρεθέντος μεγάλου λόχου, ὡς ἀν' οὐ προειδόσι τὴν τῶν πολεμίων παρασκευὴν, αὐτὸς

φθάσας ἐπέθετο, καὶ ῥαδίως ἅπαντας διέφθειρε τοὺς ἐνεδρεύσαντας, τῷ προπαρεσκευάσθαι καταστρατηγίσας.

Κ Ε Φ . Θ .

Ι Σ Α Δ Δ Σ .

1. **ΙΣΑΔΑΣ** ὁ Λάκων μετὰ τὴν περὶ Λεῦκτρα συμφορὰν, Γύθιον, τὸ τῆς Σπάρτης ἐπίκειον, Θεβαίων ἔμφρουρον ποιησάντων, ἑκατὸν ἡλικιώτας κοινωνοὺς προσλαβὼν, λίπα τε ἐποίησεν αὐτοὺς ἀλείψασθαι, καὶ στεφάνους ἐλαίας περιθέσθαι, καὶ ξίφος ὑπὸ μάλης ἔχοντας ἐπεσθαι. Αὐτὸς μὲν δὴ γυμνὸς ἐξῆλθε δρόμῳ πολλῶ· οἱ δὲ ἡλικιώται γυμνοὶ συνέθεον. Τῶν δὲ Θεβαίων, ὑπὸ τοῦ σχήματος ἀπατηθέντων, καὶ γυμνοὺς καὶ παίζοντας δεξάμενων, οἱ Λάκωνες τὰ ξίφη σπασάμενοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἐξέβαλον· καὶ τὸ Γύθιον αὐτοὶ κατέσχον.

Κ Ε Φ . Ι . •

Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ι Δ Α Σ .

1. **ΚΛΕΑΝΔΡΙΔΑΣ**, ἐπὶ Τέριναν ἀγαγὼν τὴν στρατιάν ὁδὸν κοίλην, λάθρα προσπεσεῖν ἐπεχείρησε τοῖς Τεριναίοις· οἱ δὲ, προαισθόμενοι δι' αὐτομόλων, σπεύσαντες ἐπὶ τὴν ὁδὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἐγένοντο τοῦ Κλεανδρίδου. Ὁ δὲ, τῶν στρατιωτῶν ἀθύμως ἔχόντων, θαρραῖν αὐτοὺς κελύσας, τὸν κήρυκα διὰ τῆς στρατιᾶς ἤγε, κελύσας ἀναβοᾶν, «Ὅς ἂν Τεριναίων τὸ σύνθημα λέγῃ τὸ προκειμένον, τοῦτον φίλον ἡγεῖσθαι.» Ἀκούσαντες οἱ Τεριναῖοι τοῦ συντάγματος ὑπόπτως ἔσχον, ὡς δὴ σφῶν αὐτῶν ὄντας τινὰς προδότας· καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς, τὴν ταχίστην ἀπαλλαγεῖσι, φυλάττειν τὴν πόλιν. Οἱ μὲν, ἐξαπατηθέντες ἀπεχώρουν. **Κλεανδρίδας** δὲ ἀκινδύνως ἀνεβίδασεν ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τὴν στρατιάν, καὶ προσέτι ληλατήσας τὴν χώραν, ἀσφαλῶς ἀπηλλάγη.

2. **Κλεανδρίδας**, Θουρίων ἡγούμενος, μάχῃ νικήσας Λευκας

νοὺς, μετὰ τὴν νίκην ἤγε τοὺς Θουρίους ἐπὶ τὸν τόπον τῆς μάχης, δεικνύων αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ μὲν, ἐν τῷ αὐτῷ μείναντες, διὰ τοῦτο ἐνίκησαν· οἱ πολέμοιοι δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων πεσόντες, τοῦτο ἔπαυον τῷ μὴ μένειν, ἀλλὰ διασπᾶσθαι. Ταῦτα διεξιόντος πρὸς τοὺς Θουρίους, ἐπεφάνησαν οἱ Λευκανοὶ, πολλῶ πλείω δύναμιν ἔχοντες. Ὁ δὲ ἐκ τῆς εὐρυχωρίας εἰς στενόπορον χωρίον ὑπεξήγαγε τὴν ἑαυτοῦ στρατιάν, ἵνα, τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων ἐχρεῖον κατασκευάσας, ἴσους τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐν τῇ στενότητι τοῦ τόπου πρὸς τὸν κίνδυνον καταστήσῃ· καὶ δὴ πάλιν Λευκανοὺς ἐνίκησαν οἱ Θούριοι.

3. Κλεανδρίδας τοὺς ἀρίστους Τεγεατῶν λακωνίζειν ὑποπευομένους ἐποίησεν ὑποποτότερους, τὰ τούτων χωρία μόνον μὴ θηώσας, τὰ δὲ τῶν ἄλλων λυμηνάμενος. Οἱ μὲν οὖν Τεγεάται σὺν πολλῇ ὀργῇ τοὺς ἄνδρας ἐς δίκην προδοσίας ὑπήγαγον· οἱ δὲ, ἀλώνας δεύσαντες, τὴν ψῆφον προλαβόντες, προέδωκαν τὴν πόλιν, τὴν ψευδῆ ὑποψίαν ἀληθῆ ποιῆσαι φάσκον βιασθέντες.

4. Κλεανδρίδας, Λευκανοῖς πολεμῶν, ὑπερέχων ἡμιολίῳ πλήθει, λογισάμενος ὡς, εἰ φανερόν τὸ πλῆθος γένοιτο τοῖς πολεμίοις, ἀναχωρήσουσι [μὴ] διακινδυνεύσαντες, τὴν φαλαγγα συνήγαγεν ἐς βιάσας. Ἐπεὶ δὲ Λευκανοὶ, καταφρονήσαντες ὡς ὀλίγων, ἐπὶ μῆκος ἐξέτειναν τὰ ζυγὰ, ὑπερφαλαγγῆσαι πειρώμενοι, καὶ κεκλεισμένη ἦν αὐτοῖς ἡ ἀναχώρησις, ἠπλωμένης τῆς φαλαγγος, παρήγγειλε τοὺς ἐπιστάτας μεταβαίνειν εἰς παραστάτην· πολλῶ δὲ ποιήσας ὑπερμηκεστέραν τὴν τάξιν, ὑπερφαλάγγησε τοὺς Λευκανοὺς. Οἱ δὲ, κυκλωθέντες, βαλλόμενοι πανταχόθεν, πάντες ἀπώλοντο, πλὴν ὀλίγων, οἱ διεσώθησαν αἰσχροῦς φεύγοντες.

5. Κλεανδρίδας, Θουρίοις ἐλάττωσιν οὔσι παραγγέλλων μὴ συμβάλλειν πλῆθει πολεμίων, ἔφη, « Ὅπου μὴ ἐξαρκεῖ ἡ λεοντή, τότε χρὴ καὶ τῆς ἀλωπεκῆς προσράπτειν. »

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Φ Α Ρ Α Κ Ι Δ Α Σ.

Ι. ΦΑΡΑΚΙΔΑΣ, Καρχηδονίων έφορμούτων Συρακούσαις, περιπεσών κατά τόν πλοῦν Καρχηδονίαις τριήρεσι, καί ἀπό τούτων έννέα λαβών, ὅπως ήσυχάσειαν οί Καρχηδόνιοι καταπλέοντος, ές τάς αίχμαλώτους τριήρεις τάς έννέα άνεβίδασε τούς ίδίους έρέτας, καί στρατιώτας· Καρχηδόνιοι γνωρίζοντες τά οικεία σκάφη, προσπλέοντας αὐτούς τῷ λιμένι τών Συρακουσίων οὐκ έκώλυσαν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Δ Η Ι Φ Ο Ν Τ Η Σ.

Ι. ΔΗΪΦΟΝΤΗΣ τοῖς Δωριεῦσι συνέταξεν έκαλεισθαι τούς Άργείους ές μάχην. Αὐτός δέ τών νεῶν έπιβάς ὑπό λόφῳ τινί περιωρμίσατο, ένθα οὐκ ήν κάτοπτος. Σκοπός ήγγειλε, « Δωριεῖς μὲν περιελαύνουσι λείαν, Άργεῖοι δέ έκβοηθοῦσι, τό στρατόπεδον καταλιπόντες.» ΔηΪφόντης καί οί σύμμαχοι, τών νεῶν έκδραμόντες, αίρουσι τό στρατόπεδον έρημον. Άργεῖοι, πατέρων, καί παιδῶν, καί γυναικῶν, έαλωκότων, έφ' ᾧ τε σώσαι τούτους, τήν τε χώραν καί τάς πόλεις παρέδωκαν Δωριεῦσιν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Ε Υ Ρ Υ Τ Ι Ω Ν.

Ι. ΕΥΡΥΤΙΩΝ βασιλεύς Λακεδαιμονίων, ὄρων τόν πρός Άρκάδας πόλεμον μηκυνόμενον, στάσιν αὐτοῖς έμποιῆσαι μηχανώμενος, κήρυκα έπεμψεν άγγελόντα, « Λακεδαιμόνιοι παύονται πολεμοῦντες, εάν γε τούς έναγείς έξελάσητε.» Τούτους δέ εἶναι τούς Αἴγιναν ήρηκότας. Οί δέ τοῦ φόνου την αίτίαν έχοντες, προσδοκῶντες ὑπό τοῦ δήμου διωχθήσεσθαι διά τήν τῆς ειρήνης

ἐπιθυμίαν, σὺν ἐγχειριδίοις ἐλθόντες, ἀπέσφαξαν ὅσους ἠδύ-
ναντο· πολλοὺς δὲ καὶ συμμαχοὺς προσεποιήσαντο, τὴν ἔλευ-
θερίαν ὑπισχνούμενοι. Οἱ δὲ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμοῦντες συν-
στάχθησαν, ὥστε δίχα διαιρεθέντες, ὀπλισάμενοι, προελθόντες
παρετάξαντο· οἱ δὲ τὰ τοῦ δήμου φρονοῦντες ἠττηθέντες, πρὸς
μέρος τι τοῦ τείχους καταφυγόντες, τὰς πύλας ἀνοιξάσας, Λα-
κεδαιμονίους ἐδέξαντο. Οἱ δὲ κατέσχον τῆς στάσει Μαντινείαν,
ἧς τῷ πολέμῳ κρατεῖν οὐκ ἠδύνατο.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

ΕΦΟΡΟΙ.

1. Οἱ Ἐφοροί, μηνυθέντος ἐπιβουλεύειν Κιναθῶνα, συλλα-
θεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει συμφέρειν οὐχ ἠγούμενοι, τῶν ἰππέων
τινάς κρύφα προπέμφσαντες ἐς Αἰλῶνα τῆς Λακωνικῆς οὐ πρὸ
πολλοῦ, τὸν Κιναθῶνα καλέσαντες μετὰ δύο στρατιωτῶν, ἐς
Αἰλῶνα ἔπεμψαν, ὡς ἐπὶ πράξιν ἀπόρρητον. Ὡς δὲ ἀφῆκτο, οἱ
προπεμφθέντες ἰππεῖς, συλλαβόντες αὐτὸν, στρεβλώσαντες, μα-
θόντες τοὺς κοινωνοὺς τῆς ἐπαναστάσεως, ἐπέστειλαν τοῖς Ἐφό-
ροις. Οἱ δὲ μαθόντες τοὺς μηνυθέντας, ἄνευ ταραχῆς ἀπέκτει-
ναν, οὐ παρόντος τοῦ μεμνηνκότος.

2. Οἱ Ἐφοροί, πυθόμενοι τοῖς Παρθενίαις σημεῖον ξυγεί-
μενον, ὅταν μέλλωσιν ἄρχεσθαι τῆς ἐπαναστάσεως, ἐκ μέσης
τῆς ἀγορᾶς πῖλον ἀνασχεῖν, προσέταξαν τῷ κήρυκι ἀναγορεῦ-
σαι, « Οἱ τὸν πῖλον αἶρειν μέλλοντες, ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄπιτε. » Τού-
του δὲ κηρυχθέντος, οἱ κοινωνοῦντες τῆς ἐπιθέσεως ἐπέσχον, ὡς
προεγνωσμένης τῆς πράξεως.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΙΠΠΟΔΑΜΑΣ.

1. ἸΠΠΟΔΑΜΑΣ ὑπὸ Ἀρκάδων ἐν Πρασιαῖς ἐπολιορκεῖτο.

Λιμὸς ἦν· οἱ Σπαρτιᾶται κήρυκα ἔπεμψαν· εἴσω παρελθεῖν Ἀρκάδες οὐκ ἐπέτρεψαν. Ἴπποδάμας ἀπὸ τοῦ τείχους τῷ κήρυκι ἀπεκρίνατο, «Τοῖς Ἐφόροις ἀγγελλε, τὴν γυναῖκα λύειν, τὴν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Χαλκιοῖκου δεδεμένην.» Οἱ μὲν Ἀρκάδες οὐκ ἐνόησαν· οἱ δὲ Λάκωνες συνῆκαν ὅτι λιμὸν λύειν ἐπισέλλοι. Ἦν γὰρ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Χαλκιοῖκου ἀνακειμένη λιμοῦ γραφή, γυνὴ γεγραμμένη, ὠχρῶσα, λεπτή, τῷ χεῖρε ὀπίσω δεδεμένη· ὥστε τὸ ἀφανὲς τοῖς πολεμίοις, φανερόν τοῖς πολίταις Ἴπποδάμαντος ἦν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Γ Α Σ Τ Ρ Ω Ν.

Ι. ΓΑΣΤΡΩΝ Λακεδαιμόνιος, μέλλων ἐν Αἰγύπτῳ συμβαλεῖν τοῖς Πέρσαις, μετενέδυσσε τὰς πανοπλίας· καὶ τὰς μὲν τῶν Ἑλλήνων τοῖς Αἰγυπτίοις, τὰς δὲ τῶν Αἰγυπτίων τοῖς Ἕλλησι περιέθηκε. Κρύψας δὲ τοὺς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς Ἕλλησι, παρατάξας προῆγε τοὺς Ἕλληνας. Τῶν δὲ, οὐδὲν ἐνδιδόντων, ἀλλ' εἰς τοῦμπροσθεν βιαζομένων, καὶ προθύμως κινδυνευόντων, ἐξάνεσθησε τοὺς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς ὅπλοις τοῖς Ἑλληνικοῖς. Ἰδόντες δὲ οἱ Πέρσαι, καὶ τοὺς Ἕλληνας ὑπονοήσαντες ἐπίηται, λύσαντες τὴν τάξιν ἐφυγον.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Μ Ε Γ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ.

Ι. ΜΕΓΑΚΛΕΪΔΑΣ συμφυγῶν ἐς ὄρος δασύ, πολιορκούμενος, διελὼν τοῦ στρατεύματος, ὃ μὲν ἀχρεῖον ἦν καὶ βαρύτερον, φεύγειν ἐκέλευσε διὰ τῆς ὕλης, εἰδὼς ὅτι φανερόν ἔσαι τοῖς πολεμίοις. Οἱ μὲν ὤρμησαν ἐπὶ τοὺς φεύγοντας. Ὁ δὲ, τὴν εὐχρηστον καὶ γενναίαν δύναμιν ἔχων, ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν τῆς ὕλης τραπέμενος, ὑπεξέφυγεν ἀσφαλῶς.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΑΡΜΟΣΤΗΣ.

Ι. ΑΡΜΟΣΤΗΣ Λακεδαιμόνιος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπολιορκεῖτο, θυεῖν ἔτι λοιπὸν ἡμερῶν ἔχων ἔνδον τροφάς. Κήρυξ ἦκε Σπαρτιάτης· οὐ· συνεχώρουν Ἀθηναῖοι βαδίζειν εἴσω τοῦ τείχους, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τείχους λέγειν ἅ βούλοιο, πάντων ἀκούοντων. Ὁ κήρυξ, «Θαῦρέιν (ἔφη) κελεύουσί σε Λακεδαιμόνιοι, καὶ προσδέχεσθαι βοήθειαν διὰ τάχους·» ὁ δὲ Ἄρμοςθης, «Μὴ πάνυ, (ἔφη) σπεύσητε βοηθοῦντες· τροφάς γὰρ ἔχομεν πέντε μηνῶν ἔτι.» Ἀθηναῖοι, καὶ γὰρ χειμῶν προσήει, πρὸς μακρὰν καὶ χειμερινὴν πολιορκίαν ἀπαγορεύσαντες, καὶ δὴ διαλύσαντες τὸ στρατόπεδον ὤχοντο.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

ΘΙΒΡΩΝ.

Ι. ΘΙΒΡΩΝ, ἐν Ἀσίᾳ χωρίον πολιορκῶν, τὸν φρούραρχον ἔπεισεν ἐπὶ συνθήκας προελθεῖν, ὁμόσας εἰ μὴ συντίθειτο, πάλιν αὐτὸν εἰς τὸ φρούριον καταστήσειν. Ὁ μὲν προῆλθε, καὶ λόγων ἐκοινωνήσεν· οἱ δὲ τοῦ φρουρίου φύλακες διαλύσεως ἐλπίδι βραχυότερον εἶχον. Ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ προσβαλόντες οἱ Θιβρώνιοι κατὰ κράτος αἰροῦσι τὸ χωρίον. Θιβρων δὲ, τὸν φρούραρχον εἰς τὸ χωρίον ἀγαγὼν κατὰ τοὺς ὄρκους, προσέταξεν αὐτὸν ἔνδον ἀναμεθεῖναι.

Κ Ε Φ. Κ.

ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ.

Ι. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, ἐπισέλλων Σπαρτιάταις περὶ τῆς Ξέρξου στρατείας, ἐς πτύχα ἀκέρωτον τὴν ἐπισὸν γράψας ἐπεκλήρωσεν, ἵνα ὡς ἄγραφος διὰ τῶν φυλάκων κομισθῇ.

Ε

Κ Ε Φ. Κ Α.

ΗΡΙΠΠΙΔΑΣ.

1. ΗΡΙΠΠΙΔΑΣ, ἀφικόμενος εἰς Ἡράκλειαν τὴν Τραχινίαν, συναγαγὼν ἐκκλησίαν, περισήσας τοὺς ὀπλίτας, ἐκήρυξε τοὺς Τραχινίους καθίσσαι χωρὶς. Οἱ μὲν ἐκάθισαν· ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτοὺς, περὶ ὧν ἀδικοῦσιν, Λακεδαιμονίοις κρίσιν ὑποσχεῖν, ὡς νόμιμον ἔστιν ἐν τῇ Σπαρτιατίδι, δεθέντας. Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῶν ὀπλιτῶν δεθέντες, ἔξω πυλῶν ἤχθησαν, καὶ δὴ πάντες ἀνηρέθησαν.

Κ Ε Φ. Κ Β.

ΙΣΧΟΛΛΟΣ.

1. ΙΣΧΟΛΛΟΣ ἐν Αἴῳ, πλησίον ὀρῶν Ἀθηναίους ἐφορμοῦντας ραυσὶ πολλαῖς, δεθροικῶς μὴ νύκτωρ ἐπιπλεύσαντες πολλὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ μετὰ βίας ἀποσπάσσει, πρὸς τὸν πύργον τὸν ἐπὶ τοῦ χόματος, ἅπαντα προσαγαγὼν, ἔδησεν ἐκ τῶν ἰσῶν· τὰ δὲ πορρωτέρω σχοινοῖς ἐκ τῶν πλοίων συνῆψεν, ὥστε τὸν σύνδεσμον εἶναι δι' ἀλλήλων. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, νυκτὸς ἐπελθόντες, ἀφελκεῖν πειρώμενοι, τῶν πλοίων οὐδὲν ἀπέσυραν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αἴου, τῶν φυλάκων ἀγγελιάντων, ἐπεξελθόντες, ἐδίωξαν τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν.

2. Ἰσχόλλος ἐν ὁδῷ, κατὰ μὲν θάτερον ἀποκρήμνω καὶ σφαλερᾷ, κατὰ θάτερον δὲ ὄρος ἐχούσῃ, ὃ κατεῖχον οἱ πολέμιοι, πνεύματος γενομένου μεγαλοῦ, τὴν ὕλην ἐνέπρησεν· ὥστε τῶν παραφυλαττόντων πολεμίων ὑπὸ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ πυρὸς διωχθέντων, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσφαλῶς τὴν δύναμιν ἤγαγεν.

3. Ἰσχόλλος ὑπὸ Χαθρίου πολιορκούμενος ἐν Δρυῖ, μέλλουτος προσάγειν τοὺς κριοὺς, αὐτὸς φθάσας μέρος κατέβαλε τοῦ τείχους· ἄμφω μηχανώμενος, τοῖς μὲν αὐτοῦ στρατιώταις, ἀνδρειότερον ἀγωνίσασθαι, τὸ τοῦ τείχους ὄχυρόν οὐκ ἔχουσι, τοῖς

δὲ πολεμίους τὸ καταπεφρονῆσαι τὴν παρασκευὴν τῶν πολιορκη-
τικῶν μηχανημάτων. Ἀμελει, τὴν ἐκούσιον ἀποτείχισιν φοβηθέν-
τες, παρελθεῖν εἰς τὴν πόλιν οὐκ ἐθάρασαν.

4. Ἰσχύλαος, προσκατημένω Ἀθηναίων, πυθόμενος εἶναι
τινας τῶν φυλάκων τοὺς προδιδόντας, νύκτωρ ἐφοδεύων τὰς
φυλακὰς, ἐκάσῳ τῶν φυλάκων παρέξευξε τῶν μισθοφόρων ἕνα.
Τοῦτο πράξας, ἀταράχως ἔφυγε τῆς προδοσίας τὸν κίνδυνον.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

Μ Ν Α Σ Ι Π Π Ι Δ Α Σ.

1. ΜΝΑΣΙΠΠΙΔΑΣ ὀλίγον πλήθος ἤγεν. Ἐπεὶ δὲ νυκτὸς ἐπ-
έθεντο πολέμοι, τοὺς φίλους καὶ τοὺς σαλπικτάς ἐκέλευσεν ἐν
τῷ σκότῳ περιελθόντας ὄπισθεν τῶν ἐπιτιθεμένων σημαίνειν τὸ
πολεμικόν, καὶ ἀκροβολίζεσθαι. Οἱ δὲ, ὡς ὑπὸ πλήθους πολλοῦ
κυκλούμενοι, διὰ τάχους ἀνεχώρησαν.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

Α Ν Τ Α Λ Κ Ι Δ Α Σ.

1. ΑΝΤΑΛΚΙΔΑΣ, ἐν Ἀβύδῳ μετὰ ναυτικοῦ πλείονος διατρί-
βων, Ἀττικὰς τριήρεις ὀρμούσας ἐν Τενέδῳ μαθὼν, φοβουμένας
εἰς Βυζάντιον διαπλευῖσαι πρὸς Ἰφικράτην, ἀγγελιστὸς τινὸς ὡς
Ἰφικράτης πολιορκοῖ Χαλκηδόνιους, φίλους ὄντας, παρήγγειλεν
ἀποπλεῖν εἰς Χαλκηδὸνα καὶ ἀναχθεῖς ἐνήθρευσε περὶ τὴν Κυ-
ζικηνίην. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Τενέδου, τὴν ἀναγωγὴν τὴν Ἀνταλκίδου
πυθόμενοι, κατὰ τάχος ἐπειρῶντο πρὸς τὸν Ἰφικράτην πλεῖν.
Ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο κατὰ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις, οὐχ ὀρωμένας,
ἄλλ' ἀφανῶς ἐφορμούσας, Ἀνταλκίδας ἄφνω προσπεσὼν ταῖς
Ἀττικαῖς, τὰς μὲν κατέδυσε, τῶν δὲ πλείονων ἐκράτησεν.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

ΑΓΗΣΙΠΟΛΙΣ.

1. ΑΓΗΣΙΠΟΛΙΣ Μαντίειαν ἐπολιόρκει μετὰ τῶν συμμάχων· οἱ, πρὸς τοὺς Μαντινεῖς εὖ διακείμενοι, διὰ τὸ Λακεδαιμονίους ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, εἶποντο μὲν ἐπὶ τὸν πόλεμον, κρύφα δὲ εἰσέπεμπον τοῖς Μαντινεῦσι νυκτὸς ὧν ἐδέοντο. Ἀγησίπολις, μαθὼν τὰ δρώμενα, κύνας περὶ τὸ στρατόπεδον ἠφίει πολλοὺς· πλείονας δὲ κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς τὴν πόλιν, ὅπως μηδεὶς αὐτομολοίῃ, φυλαττόμενος ὑπὸ τῶν κυνῶν ἀλῶναι.

Κ Ε Φ. Κ Σ.

ΣΘΕΝΙΠΠΟΣ.

1. ΣΘΕΝΙΠΠΟΣ Λάκων, ζημιωθείς χρήμασιν ὑπὸ τῶν Ἐφόρων προσποιητῶς, αὐτομολῆσαι πρὸς τοὺς Τεγεάτας ὑποκρινάμενος, δεξαμένον αὐτὸν ὡς αἰτίαν ὀργῆς δικαίας ἔχοντα, τοὺς διαπολιτευομένους τῷ ἄρχοντι αὐτῶν Ἄριστοκλεῖ διαφθεύρας, μετὰ τούτων, πομπῆς οὔσης, θύειν αὐτὸν μέλλοντα προσπεσῶν ἀπέκτεινεν.

Κ Ε Φ. Κ Ζ.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣ.

1. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣ Κυρηναῖος, τὸν τὴν ἄκραν Μαγνησίας φυλάττοντα [ῥήτησεν ἀρρώστους] αὐτοῦ δέξασθαι τέσσαρας. Τοῦ δὲ, ἐπιτρέψαντος, ἕκασον θωρακίσας κατέκλινε, σπάθας αὐτοῖς παραθείς, γλάνιδα ἐπιβαλὼν ἄνωθεν. Ἐπεὶ δὲ, κλίνας τέσσαρας φέροντες, ἕνδον πυλῶν ἐγένοντο εἴκοσιν ὁμοῦ νεανίαι, ὠπλισμένοι, τοὺς φύλακας ἀποσφάξαντες, τὴν ἄκραν κατέσχον.

2. Καλλικρατίδας, ἐν Μαγνησίᾳ πολιορκοῦμενος, τῶν πολέμιων κριοῦς προσαγόντων τοῖς τείχεσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἀπρόσμα-

γον τοῦ τείχους παραρρήξας τοῦ πύργου μέρος, παραφυλάξας τὸν καιρὸν τῆς τῶν προσβαλλόντων διαδοχῆς, περιῆλθε τὸ τεῖχος· καὶ κατὰ νώτου προσπεσῶν, πολλοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειρεν, οὐκ ὀλίγους δὲ ἐξώγησε· μετὰ δὲ τὴν νίκην τὸ τεῖχος ἀνωκοδόμησεν.

Κ Ε Φ. Κ Η.

Μ Α Γ Α Σ.

1. Μάγας, ἀπὸ Κυρήνης ἐκστρατεύων, κατέλειπε μὲν καὶ τῶν φίλων τοὺς φρουρήσοντας τὴν πόλιν, ὄργανα δὲ, καὶ βέλη, καὶ μηχανήματα, κατέκλειεν εἰσὼ τῆς ἄκρας, ἀφήρει δὲ καὶ τῶν τειχῶν τὰς ἐπάλξεις· ὅπως, εἴ τινες νεωτερίσειαν, ἀνεωγυῖαν ἔχοι τὴν διὰ τῶν πυλῶν εἴσοδον.

2. Μάγας, Παραιτώνιον κατασχὼν, συνέταξε τοῖς φρυκτωροῖς πυρσὸν φίλιον αἶρειν ἐσπέρας· καὶ πάλιν βαθέος ὄρθρου τὸν αὐτόν. Τῇ τῶν πυρσῶν ἀπάτῃ προῆλθε τῆς χώρας ἄχρι τοῦ Χίου καλουμένου.

Κ Ε Φ. Κ Θ.

Κ Λ Ε Ω Ν Υ Μ Ο Σ.

1. Κλεώνυμος, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, Τροιζήνα πολιορκῶν, κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως ὄξυβελεῖς περισχίσας, ἐκέλευσεν ἀφιέναι, τοῖς βέλεσιν ἐπιγράψας, «Ἦκω τὴν πόλιν ἐλευθέρωσων.» ἔχων δὲ καὶ Τροιζηνίους αἰχμαλώτους, ἀφῆκεν ἄνευ λύτρων. Οἱ μὲν αἰχμαλῶτοι εἰσὼ παρελθόντες εὐηγγελίζοντο. Εὐδαμίδας δὲ, στρατηγὸς Κρατεροῦ, φυλάττων τὴν πόλιν, τοῖς νεωτερίζουσι παρετάττετο. Καὶ δὴ, τῶν ἔνδον ἀλλήλοις μαχομένων, Κλεώνυμος προσθεῖς κλίμακας ἐξείλε τὴν πόλιν, καὶ διήρπασε, καὶ Σπαρτιάτην ἀρμοςὴν μετὰ φρουρᾶς ἐπέστησεν.

2. Κλεώνυμος, Ἐδεσσακῶν πολιορκῶν, τοῦ τείχους πεσόντος, τῶν πολεμίων ἐπεξεληθόντων σαρισσοφόρων (ἐκάστη δὲ σάρισσα

πηχῶν ἦν ἐκκαίδεκα), ἐπύκνωσε τὴν αὐτοῦ φαλαγγα ἐς βάρους· τοὺς δὲ πρωτοστάτας καὶ τοὺς τούτων ἐπιστάτας ἀνευ δοράτων ἔταξε, παραγγείλας, ἂν συμμίζωσιν οἱ σαρισσοφόροι, διαλαβεῖν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τὰς σαρίσσας, καὶ κατέχουσιν· τοὺς δὲ ἐπομένους, παρὰ πλευρὸν ἐκάστου παρελθόντας, ἐνεργεῖν τὴν μάχην. Οἱ μὲν ἐλάδοντο τῶν σαρισσῶν· οἱ δὲ ἀνδείκον αὐτάς· οἱ δὲ, κατόπιν παρελθόντες, ἀνείλον τοὺς σαρισσοφόρους, καὶ ἄχρηστον ἠλέγχθη τὸ σαρίσσης μέγεθος, τῇ Κλεωνύμου δεινότητι.

Κ.Ε.Φ. Α.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ.

1. ΚΛΕΑΡΧΟΣ Ἡρακλεώτης, ἀκρόπολιν ἀνασηῆσαι βουλόμενος, μισσοφόρους συνέταξε λεληθότως ἐξιέναι νυκτός, λωποδυτεῖν, ἀρπάζειν, ὑβρίζειν, τιτρώσκειν. Ἀγανακτοῦντες οἱ πολῖται, παρεκάλεσαν Κλέαρχον βοηθεῖν· ὁ δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη δυνατὸν εἶναι τὴν ἀπόνοιαν αὐτῶν κατασχεῖν, εἰ μὴ τις αὐτοὺς περιτειχίσειεν. Συγχωρησάντων Ἡρακλεωτῶν, τόπον τῆς πόλεως περιτειχίσας, ἀκρόπολιν κατασκευάσας, οὐκ ἐκείνους ἐκώλυσε, ἀλλ' αὐτῷ τὸ ἐξιέναι πάντας ἀδικεῖν παρέσχεν.

2. Κλέαρχος, Ἡρακλείας τύραννος, ἐλογοποίησεν, ὡς ἀπαλλαγῆναι βουλόμενος μετὰ τῶν δορυφόρων, καὶ τῇ βουλῇ τῶν τριακοσίων παραδοῦναι τὰ πράγματα. Οἱ δὲ συνῆλθον ἐς τὸ βουλευτήριον ὡς ἐπαινεσόμενοι Κλέαρχον, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀποληψόμενοι· ὁ δὲ, περισήσας τῷ βουλευτηρίῳ στρατιώτας, τῶν τριακοσίων ὑπὸ τοῦ κήρυκος ἀνακαλουμένων, κατ' ἓνα συλλαβῶν, ἐκέλευσε πάντας ἄγειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

3. Κλέαρχος, βουλόμενος πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀποκτείνειν, πρόφασιν οὐκ ἔχων, κατέλεξε τοὺς ἀπὸ ἐκκαίδεκα ἐτῶν μέχρι πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐπὶ στρατείας ἐν τοῖς κυνικοῖς καύμασιν, ὡς πάλιν Ἄσσηον πολιορκήσων. Ἐπεὶ δὲ ἦκε τῆς Ἀσάκου πλησίον, τοὺς μὲν πολί-

τας ἐν ἐλώδει χωρίῳ καὶ νημέῳ, καὶ μεσῶν σασίμων ὑδάτων, ἐκέλευσε στρατοπεδεῦσαι, παραγγείλας προσέχειν, μὴ Θραῖκες ἐπιφανῶσιν ἐκ τῆς χώρας. Αὐτὸς δὲ, ὡς κακοπαθήσων περὶ τὴν πολιορκίαν, μετὰ τῶν ξένων ὑψηλὰ χωρία καὶ σύσκια, ὕδασι ἐπιρρέεμενα, καταλαβόμενος, ἐστρατοπέδευσε. Καὶ μέχρι τοσοῦτου τὴν πολιορκίαν ἐξέτεινεν, ἕως τοὺς πολίτας αὐτοῦ διέφθειρεν ὥρα θέρους τὸ ἐλῶδες καὶ ἐπίνοσον τοῦ στρατοπέδου. Ἐπεί δὲ διεργάρασαν ἅπαντες, τότε μετὰ τῶν μισθοφόρων ἀνέβηξε, λοιμῇ προσθεὶς τὴν αἰτίαν τῆς τῶν πολιτῶν τελευτῆς.

Κ Ε Φ. ΛΑ.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ.

1. Ἀριστομένης Λακεδαιμόνιος, Διονυσίῳ συμμαχῶν, ῥοπῆς βραχείας γενομένης, ὄρων τὰς τριήρεις ἀναμεμιγμένας, παρήγγειλε τοῖς αὐτοῦ στρατιώταις βοᾶν, «Ἐὰ φεύγεω.» Οἱ πολέμιοι, τῆς βοῆς ταύτης ἀκούσαντες, ἐς φυγὴν ἐτράποντο, δόξαντες κατὰ κράτος ἠτῶσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΟΣ.

1. Ἀριστομένης, Μεσσηνίων ἡγεμῶν, τρις ἑκατομόφονα Σύσας κατὰ Λακεδαιμονίων, ἰσχυροῖς ποτὲ τραύμασι περιπεσὼν, ἐάλωσεν ἄλλοις πλείοσιν. Ἐδόξε τοῖς Λάκωσιν ἅπαντας κατακρημνίσαι, τοὺς μὲν ἄλλους γυμνοὺς, τὸν δὲ Ἀριστομένην, διὰ τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς, ἐν τοῖς ὅπλοις. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κατενεχθέντες παρακρηματέτελεύτησαν· τοῦ δὲ Ἀριστομένου ἡ ἀσπίς, ἐφέλκομένη τὸν ἄερα, ἐλαφρῶς αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν κατήνεγκεν. Ὁ δὲ, ἐς τὸ ὕψος ἀναβλέπων καὶ τοὺς κρημνοὺς ἐν κύκλῳ περιέχοντας, οὐκ ἀνῆκε τῆς ἐλπίδος. Ἀλλὰ τὸ σύμπαν ὄρος ἀνασκοπούμενος, κατανοήσας εἰσδυσίαν σενωτάτην, καὶ δι' αὐτῆς ἀλώπεκας εἰσιούσας, ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ὄσοῦν κλάσας, μᾶς τῶν ἀλώπεκων

λαβόμενος τῆς οὐραῖς, θακνόμενος ὑπ' αὐτῆς, συνεξεδύετο αὐτῇ, τὰ ξενόπορα τοῦ ὄρου τῷ ὄσῳ παραιρῶν, καὶ παρακόπτων. Καὶ δὴ προελθὼν ἤκεν εἰς τοὺς Μεσσηνίους, προίει μὲλλοντας εἰς τὴν μάχην· καὶ αὐτίκα ὀπλισάμενος, αὐτοῖς ἤγειτο τῆς φάλαγγος. Οἱ δὲ Λάκωνες, Ἄρισομένην ἰδόντες πάλιν ἐν τοῖς ὄπλοις, πάλιν ἀριστεύοντα, πάλιν διώκοντα, τὸν βεβλημένον κατὰ τῶν κρημνῶν, ἀφ' ὧν οὐδεὶς ἐσώθη πώποτε, πάντες ἐνέκλιαν εἰς φυγὴν, θνητῆς φύσεως μείζονα εἶναι τὸν ἄνδρα ἠγούμενοι.

2. Ἄρισομένης Μεσσηνίος, αἰχμαλωτος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ὦν, καὶ φρουρούμενος, τῷ παρακειμένῳ πυρὶ ἑαυτὸν προσεκύλισε, καὶ τοὺς δεσμοὺς κατακούσας, τοὺς μὲν φύλακας ἀνεῖλε· κρούφα δὲ εἰς τὴν Σπάρτην παρελθὼν, καὶ τὰς ἀσπίδας αὐτῶν προσηλώσας τῷ τεμένει τῆς Χαλκιοίκου, ἐπέγραψεν ἌΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΑΠὸ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ἈΒΛΑΒῆΣ ἈΝΕΞΩΘΗ. Τοῦτο ποιήσας εἰς Μεσσήνην ἐπανῆλθε.

3. Ἄρισομένης ὁ Μεσσηνίος, Λακεδαιμονίων τοῖς Διοσκούροις πόνδημον θυσίαν ἐπιτελούντων, μετὰ ἐνὸς φίλου, λευκῶν ἵππων ἐπέβησαν ἄμφω, καὶ ταῖς κεφαλαῖς περιεθηκάτην χρυσοῦς ἀσέρας· καὶ, νυκτὸς ἤδη προσιούσης, ἐπεφάνησαν κατὰ σύμμετρον διάστημα τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἔξω πόλεως μετὰ γυναικῶν καὶ παιδιῶν πανηγυρίζουσιν. Οἱ μὲν δὴ, Διοσκούρων ἐπιφάνειαν οἰηθέντες γεγονέναι, προίεσαν εἰς μέθην καὶ ἠδονὴν πλείονα· οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν ἵππων καταδάντες, τὰ ξίφη σπασάμενοι, πλείστους καταφονεύσαντες αὐτῶν, καὶ δὴ ἀφιππεύσαντες ὤχοντο.

Κ Ε Φ. ΔΒ.

Κ Ι Ν Ε Α Σ.

1. Περί Μαντινείαν ἀγὼν ἴσος ἦν Θηβαίοις καὶ Μαντινεῦσιν. Ἐμέλλον οἱ Μαντινεῖς ἐπικηρυκεύεσθαι πρὸς Θηβαίους περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως. Κινέας ὁ Ἀθηναῖος (ἐτεθνήκει δὲ ὁ

ἀδελφὸς αὐτοῦ Δημήτριος ἐν τῇ μάχῃ) πρὸς τοὺς Μαντινέας ἔφη, μᾶλλον ἂν τὸν ἀδελφὸν ἄταφον περιθεῖν, ἢ τοῖς πολεμίοις ἤτταν ὁμολογήσαι· καὶ γὰρ τὸν ἀδελφὸν διὰ τοῦτο προσύμωσ ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ σαθῇ τρόποιον κατ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς πατριδος. Οἱ Μαντινεῖς ἀκούσαντες, τῆς ἐπικηρυκείας ἀπετρέποντο.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

ΗΓΗΤΟΡΙΔΗΣ.

Ι. ΘΑΣΟΝ ἐπολιόρκουν Ἀθηναῖοι. Νόμον ἐκύρωσαν Θάσιοι « Τῷ γράψαντι σπείσασθαι πρὸς Ἀθηναίους θανάτος ἕξω. » Ἡγητοριδῆς Θάσιος, ὄρων πολλοὺς πολίτας ἀπολλυμένους μακρῷ πολέμῳ καὶ λιμῷ, βρόχον τῷ τραχήλῳ περιβαλὼν, ἐς ἐκκλησίαν εἰσελθὼν, « Ἄνδρες (ἔφη) πολῖται, ἐμοὶ μὲν ὡς βούλεσθε, καὶ ὡς ὑμῖν συμφέρει, χρήσασθε· τοὺς δὲ ὑπολειπομένους πολίτας διασώσατε τῷ ἐμῷ θανάτῳ, λύσαντες τὸν νόμον. » Θάσιοι, ταῦτα ἀκούσαντες, καὶ τὸν νόμον ἔλυσαν, καὶ τὸν Ἡγητοριδῆν σώων ἐφύλαξον.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

ΔΕΙΝΙΑΣ.

Ι. ΔΕΙΝΙΑΣ Τελεσίππου, Φεραῖος, ἐν Κρανῶνι τῆς Θετταλίας διῆγε, θηρεύων ὅσα ἐν λίμναις καὶ ποταμοῖς ὀρνίθια. Ἀπὸ τοιοῦτου βίου προῆλθεν ἐπὶ τυραννίδα διὰ ταύτης τῆς τέχνης. Οἱ Κρανῶνιοι τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως ἀπεμίσθουν. Ὁ δὲ Δεινίας ἐμισθώσατο· καὶ μέχρι τριῶν ἐτῶν ἀκριβεστάτην ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν, ὥστε τὰς νύκτας εἶναι τῶν ἡμερῶν ἀσφαλές ἕρως τοῖς ἄωρὶ βυθίζουσιν. Ἐπαινούμενος ἐπὶ τούτοις, αἰεὶ καὶ πλείονας προσεμισθοῦτο φύλακας, ὡς μᾶλλον εὐδοκιμοίη, τὴν φρουρὰν ἰσχυροτέραν ποιούμενος. Τῆς δὲ πόλεως τὴν τοῦ σίτου δεκάτην ἀπομισθούσης, ἀδελφὸν αὐτοῦ νεώτερον ἀτελεῖ σαθῆκε μισθω-

σόμενον, ὑπεράρας εἰς πολὺ τὴν πρόσδοον. Οὕτω δὴ τὸν ἀδελφὸν δεκατηλόγον τῆς χώρας ἀποδείξας, καὶ πολλοὺς νεανίσκους ἀμαΐζοντας ἐγχειρίσας αὐτῷ, περιπόλους τῶν χωρίων, καὶ συλλογέας τῶν δεκατευομένων καρπῶν, ἑορτῆς οὔσης τῶν κολουμένων Ξειῶν, ἐν ἧ πάντες Κρανῶνιοι παίζουσι, ἀναμίξας τοῖς ἐν τῇ πόλει φύλαξι τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως τελώνας, καὶ νήφοντας ἐπίσησας οἰνωμένοις, πλείους χιλίων πολίτας ἀποκτείνας, τύραννος Κρανωνίων ἐγένετο.

Κ Ε Φ. ΛΕ.

ΝΙΚΩΝ.

1. ΝΙΚΩΝ πειρατής, ἐκ Φερῶν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ συνεχῶς ὀρμώμενος, πολλὰ Μεσσηνίους ἠδίκει. Ἀγήμαχος, Μεσσηνίων στρατηγός, λοχίσκας αὐτὸν καὶ ἐλὼν, προήγαγεν εἰς ἐκκλησίαν τῶν Μεσσηνίων βασιανισθησόμενον· ὁ δὲ ὑπέσχετο παραδῶσει αὐτοῖς τὰς Φεράς, εἰ σώον αὐτὸν φυλάξαιον. Πεισθέντων Μεσσηνίων, ἀσέλγηνον νύκτα φυλάξας, τοὺς μὲν πολλοὺς ἐκέλευσεν ἀπὸ βραχέος διαστήματος ἐπεσθαι· ὀλίγους δὲ ἀκολουθεῖν αὐτῷ, φορτία μεγάλα σίτου καλάμης αἰρομένους. Προσελθὼν δὲ τῷ τείχει περὶ δευτέραν φυλακὴν, ἀνεκάλεσε τοὺς φύλακας, τὸ σύνθημα εἰπῶν. Τῶν δὲ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ τὸ σύνθημα γνωρισάντων, καὶ ἀνοιξάντων τὰς πύλας, οἱ τὰ φορτία φέροντες, ταῦτα ῥίψαντες, τὰ ξίφη σπασάμενοι, τοὺς ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐφόνευσαν. Οἱ δὲ κατόπι ἐπόμενοι συμπεσόντες, τῆς πόλεως ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. ΛΣ.

ΔΙΟΙΤΑΣ.

1. ΔΙΟΙΤΑΣ, στρατηγὸς Ἀχαιῶν, τὴν Ἡραίων πόλιν φανεροῦς εἶναι οὐ δυνάμενος, ἀφανῶς εἶλε, φθειράς μεγαλοῖς χρήμασι τῶν Ἡραίων τινάς. Οἱ φοιτῶντες ἐπὶ τὰς πύλας πολλὰκις καὶ

καθομιλοῦντες τοὺς πεπιστευμένους τὰς κλειῖδας τῶν πυλῶν, καὶ σὺν αὐτοῖς πίνοντες, ἔλαθον ἀπομαζάμενοι τὰς βαλανάγρας, καὶ τὰ ἐκμαγεῖα τῷ Διοίτᾳ διέπεμψαν. Ὁ δὲ, παραπλησίας καὶ ἴσας κλειῖδας ταῖς δημοσίαις κατασκευάσας, ἀντέπεμψεν αὐτοῖς, νύκτα συνθέμενος, καὶ ἦν οἱ μὲν ἀνέωξαν τὰς πύλας, ὁ δὲ Διοίτας μετ' ὀλίγων στρατιωτῶν εἰσῆλθεν. Ἐν μὲν τοῦτο στρατήγημα τῶν βαλαναγρῶν παρέσχεν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον· ἐτέρῳ δὲ εἰσελθῶν ἐχρήσατο. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ Ἡραιεῖς, τοῦ γενομένου συνέντες, ἐξεπήδησαν, πολλοί τε ὄντες, καὶ τῶν τῆς πόλεως τόπων ἔμπειροι, φοβηθεὶς αὐτοὺς Διοίτας, τοὺς σαλπικτὰς ἐκέλευσε κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως διασπάντας τὸ πολεμικὸν σημαίνειν. Οἱ δὲ Ἡραιεῖς, πολλαχόθεν πολλῶν σαλπίγγων ἀκούοντες, περιηχοῦμενοι, πάντα μεσὰ πολεμίων εἶναι νομίσαντες, ἐξέλιπον τὴν πόλιν· καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπρεσβεύσαντο πρὸς Διοίταν, ἰκετεύοντες ἀπολαβεῖν τὴν πατρίδα, ὡς εἰσαυθις ὑπήκοοι γενησόμενοι τοῖς Ἀχαιοῖς.

Κ Ε Φ. Λ Ζ.

ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ι. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ, ἄγων τὸ στρατόπεδον, ὄρνεις πολλοὺς ἰδὼν ὑπὲρ τὸν τόπον περιπετομένους, οὐ μὴν ἐπὶ τῆς γῆς ἰζάνοντας, συνῆκεν ὡς δεδιότες ἀνθρώπους ἐγκαθήμενους ἰζάνειν ὀκνοῖεν· καὶ τὸ χωρίον ἐρευνησάμενος, τοῖς ἐγκαθήμενοις ἐπιθέμενος, κατέκοψε τοὺς λοχῶντας Ἴωνας.

Κ Ε Φ. Λ Η.

ΟΝΟΜΑΡΧΟΣ.

Ι. ΟΝΟΜΑΡΧΟΣ Φωκεὺς, πολιορκουμένης Ἐλατείας ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, τὴν δύναμιν ἐξαγαγὼν, τὰς πύλας ἀποικοδομήσας, τέκνα μὲν καὶ γυναῖκας, καὶ μητέρας ἐσησεν ἐφεξῆς, καὶ πατέρας· πρὸ δὲ τούτων τοὺς ὀπίστας ἔταξε. Πελοπίδας, συνείς τὴν παρα-

σκευήν τῆς ἀπονοίας, ὡς ἀποθνήσκειν ἢ κρατεῖν προθυμοῖντο, μὴ συνάψας μάχην ἀνεχώρησεν.

2. Ὀνόμαρχος, Μακεδόσι παρατασσόμενος, ὄρος μνησιδῆς κατὰ νώτου λαβὼν, καὶ ταῖς ἐκατέρωθεν κορυφαῖς ἐγκατακρύψας πέτρους, καὶ πετροβόλους, προῆγε τὴν δύναμιν ἐς τὸ ὑποκείμενον πεδίον. Ὡς δὲ οἱ Μακεδόνες ἀντεπιόντες ἠκροβολίζοντο, οἱ Φωκεῖς προσεποιήσαντο φεύγειν ἐς τὰ μέσα τοῦ ὄρους. Οἱ μὲν δὲ Μακεδόνες θυμῷ καὶ ῥώμῃ διώκοντες ἐπέκειντο· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κορυφῶν τοὺς πέτρους βάλλοντες συνέτριβον τὴν Μακεδονικὴν φάλαγγα. Τότε δὲ Ὀνόμαρχος ἐσήμανε τοῖς Φωκεῦσιν ἐπιστρέφειν, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐμβαλλεῖν. Οἱ δὲ Μακεδόνες, τῶν μὲν ὕπισθεν, ἐμβαλλόντων, τῶν δὲ ἄνωθεν, τοὺς πέτρους βαλλόντων, σὺν πολλῷ πόνῳ φυγόντες ἀνεχώρησαν. Ἐν αὐτῇ τῇ φυγῇ τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων Φίλιππον φασὶν εἰπεῖν, « Οὐκ ἔφυγον, ἀλλ' ἀνεχώρησα, ὥσπερ οἱ κριοί, ἵν' αὖθις ποιήσωμαι σφοδρότεραν τὴν ἐμβολήν. »

BIBLION TPITON.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν τρίτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων ἀφ' ὧν οὐ πολεμοῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἄγουσιν, ὠφελιμώτατον ἂν χρῆμα γένοιτο ἢ στρατηγικὴ σοφία, καὶ τέχνη. Ἄπασι μὲν γὰρ τοῖς ἄρχουσι τῆς πολιτικῆς δεῖ στρατηγίας καὶ προμηθείας, ἣ τὰς πόλεις ἐς τὸ πράσσειν ἅ χρῆ ὑπάξονται. Ὑμεῖς δὲ, τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντες, καὶ τῶν ὄλων προεσηκότες, αἰεὶ μετὰ στρατηγικῆς ἐπιστήμης βουλευέσθε τὰ συμφέροντα τοῖς ἀρχομένοις· ὥστε ἐν μὲν εἰρήνῃ, καὶ ἐγγυμνάξῃ τὴν γνώμην τοῖς στρατηγικοῖς ἐν θυμήμασιν· ἐν δὲ πολέμῳ, τί χρῆ καὶ γράφειν; πρόδηλον γάρ.

Κ Ε Φ. Α.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

1. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, Πύλου Λακωνικὴν φρουρὰν ἐχούσης, ἐπλευσεν ἐπὶ τὴν Ἄκραν. Οἱ Λάκωνες, τὴν Πύλον ἐκλιπόντες, ἐπὶ τὴν Ἄκραν ἴεσαν, ὡς ἀποθησόμενον εὐρόντες ἂν ἦδη, τῆς ὁδοῦ [οὐ] μακρᾶς οὕσης. Ἢδη μὲν ἐπέλαζον οἱ πολέμιοι τῇ Ἄκρᾳ· Δημοσθένης δ' ἐπιστρέψας ἐπὶ τὴν πόλιν κατέσχε τὴν Πύλον ἀνδρῶν κενῆν.

2. Δημοσθένης, Ἀκαρνάνων καὶ Ἀμφιλόχων στρατηγῶν, ἀντικρὺ Πελοποννησίων ἐσρατοπέδευε, χαράδρας μεγάλης διειργούσης. Ὅρων δὲ πολλῶ πλείονας τοὺς πολέμιους, καὶ τὸ στρατόπεδον ὑπερφραγαγούμενον, ἐς τὸ κοῖλον καὶ λοχμῶδες ἐνελόχισεν

ὀπλίτας καὶ ψιλοὺς τετρακοσίους· ὅπως, ἐπειδὴν ὑπερφαλαγγήσωσιν· οἱ ἐναντίοι κατὰ τὸ ὑπερβάλλον αὐτῶν, ἐξαναστάντες κατὰ νώτου γένοιντο. Οἱ μὲν ὑπερφαλαγγήσων· οἱ δὲ ἐξόπισθεν ἐπανέστησαν, καὶ ἄφνω προσπεσόντες, οὐ σὺν πολλῷ πόνῳ τὴν μάχην ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. Β.

ΠΑΧΗΣ.

1. ΠΑΧΗΣ, Νότιον πολιορκῶν, Ἰππίαν στρατηγὸν Πισσοῦ-
θου κοινολογησόμενον προελθεῖν ἔξω τοῦ τείχους ἤξιώσε, συν-
θέμενος ἀβλαβῆ καὶ ζῶντα ἀποπέμψειν. Ἐπεὶ δὲ προήλθε, φυλακὴν
αὐτῷ περιεσχέσας, τὸ Νότιον κατὰ κράτος ἐξείλε. Καὶ τότε Ἰππίαν
εἰς τὴν πόλιν ζῶντα εἰσήγαγεν, ὡς ἐσπέισατο, καὶ μετὰ τοῦτο
κατηκόντισεν.

Κ Ε Φ. Γ.

ΤΟΛΜΙΔΗΣ.

1. ΤΟΛΜΙΔΗΣ, Ἀθηναίων ψηφισαμένων αὐτῷ δοθῆναι
κατάλογον ἀνδρῶν χιλίων, ἐκάστῳ προσιῶν τῶν νέων, ἔφασκεν
ὡς μέλλοι καταλέγειν αὐτόν· εἷη δὲ ἄμεινον ἐκόντα στρατεύεσθαι.
Τρισχίλιοι μὲν ἀπεγράψαντο ἐκόντες· οἱ λοιποὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο.
Τολμίδης ἐκ τῶν μὴ πειθομένων κατέλεξε τοὺς χιλίους, καὶ πεν-
τήκοντα τριήρεις ἐπλήρωσεν, ἀντὶ χιλίων, τετραμισχιλίους ἀνδράσι.

Κ Ε Φ. Δ.

ΦΟΡΜΙΩΝ.

1. ΦΟΡΜΙΩΝ, ἀποβάς εἰς τὴν Χαλκιδικῶν, ἀρπάσας οὐκ ὀλίγα
τῶν ἐκ τῆς χώρας, Κύρρῳ προσέσχε. Χαλκιδιεῖς ἐπρεσβεύσαντο
ἀπαιτοῦντες· ὁ δὲ κρύφα καθῆκεν ὑπηρετικόν, ὡς Ἀθήνησεν
ἦκον, τοῦ δήμου καλοῦντος αὐτὸν εἰς Πειραιᾶ διὰ τάχους. Τοῖς

μὲν πρῆσθευταῖς ἀπέδωκεν ὅσα ἔτυχον ἀπαιτοῦντες· αὐτὸς δὲ ἀναχθεῖς ὑπὸ νησίῳ ὠρμίσατο τὴν νύκτα. Οἱ Χαλκιδεῖς, καὶ τῷ κομίσασθαι τὰ ἴδια, καὶ τῷ νομίσει τὸν Φορμίωνα Ἀθήναζε πεπλευκέναι, ἀφυλάκτως καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας εἶχον. Ὁ δὲ, ἀφυλάκτοις ἐπελθὼν, ὀλίγου μὲν καὶ τὴν πόλιν κατέσχευ· ὅση δὲ ἦν λεία κατὰ τὴν χώραν, ἅπασαν ἐξήγαγεν.

2. Φορμίων, τριάκοντα ναῦς ἔχων, πρὸς πεντήκοντα ναῦς πολεμίων ἀναχθεῖς, ἔταξε τὰς ἰδίας ἐπὶ πέντε· καὶ παρὰ τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων αὐτὰς ἐκείνας προσῆγεν ὀρθοῖσι τάγμασι. Τῶν δὲ ἐναντίων διὰ τὴν πολλὴν προθυμίαν ταχέως διασπαρριστῶν, καὶ τῶν ταχίστων τριηρῶν πολὺ τὰς ἄλλας ἐν τῇ διώξει καταλιπουσῶν, συνιδὼν τὴν ἀταξίαν αὐτῶν Φορμίων, ἐπιστρέψας τὴν ἑαυτοῦ πενταναῖαν, ἐνέβαλε ταῖς γενομέναις πλησίον αὐτοῦ τριήρεσι· καὶ ταύτας καταδύσας, ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐπέπλει· καὶ τῶν ἄλλων τριηραρχῶν ταῦτά πράσσειν πειρωμένων, φυγὴ τῶν πολεμίων ἐγένετο. Οἱ δὲ περὶ Φορμίωνα, διώκοντες, πλείστας αὐτῶν καταδύσαντες, τὴν νίκην ἀνειλοντο.

3. Φορμίων περὶ Ναύπακτον, ἐν τῇ παραλίῳ πλέων, ὑπὸ δύο τριηρῶν ἐδιώκετο. Ὀρμούσης δὲ ἐπὶ σαλοῦ νεὼς ὀκτάδος, ἤδη καταλαμβανόμενος, περὶ ταύτην ἔκαμψε, καὶ τῇ βραδυτέρᾳ τῶν τριηρῶν κατὰ πρύμναν ἐνσείσας, κατέδυσσε· καὶ διὰ τάχους ἐπὶ τὴν ἐτέραν ἐπιστρέψας, εὐκόλως καὶ ταύτην διέφθειρεν.

Κ Ε Φ. Ε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

1. ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Κίρραον ἐπολιόρκει. Μάντευμα ἦν Κίρραίοις, ἀνάλωτον ἔσεσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν ψαύσῃ τῆς ἱεράς γῆς ἢ θαλάσσης. Οἱ μὲν Κίρραῖοι κατεφρόνουσι, πλείστον ἀπέχοντες θαλάττης. Ἡ δὲ Κίρρα τῆς ἱεράς γῆς ἔψαυε, καθηκούσης ἐπὶ θαλατταν. Ὁ Κλεισθένης, τὸ μαντεῖον μαθὼν, καθιέρωσε τῷ

Θεῶ τήν τε πόλιν, καί τήν χώραν τήν Κιρράϊαν, ἵνα πάσα ἱερᾶ γενομένη, κατὰ τὸν χρησμὸν, ψαύσειε τῆς θαλάττης. Τοῦτο πράξας ἐπράτησε, καί ἀνέθηκε τήν χώραν τῷ Θεῷ.

Κ Ε Φ. Ϛ.

Φ Ρ Υ Ν Ι Χ Ο Σ .

1. ΦΡΥΝΙΚΟΣ, ἐν Σάμῳ στρατηγῶν, προδιδούς τήν πόλιν, ἐν τῷ μέλλειν διαβληθεῖς, καταφανῆς γίνεσθαι μέλλων, φθίσσας προεῖπε τοῖς Σαμίοις ὅσα ὄραν ἔμελλον οἱ πολέμοιοι. « Κατὰ τὸ ἀτειχίσσον τῆς Σάμου μέλλουσι προσβάλλειν, οὐ πασῶν οὐσῶν ἔνδον τῶν νεῶν. Ἀλλὰ προλαβόντες τειχίσωμεν. » Οἱ μὲν ἤρχοντο τοῦ τειχισμού. Οἱ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθροὶ, γράμματα Σαμίοις ἔπεμψαν, μνηύοντα τήν Φρυνίχου προδοσίαν. Σάμοιοι τοῖς ἔργοις Φρυνίχου μᾶλλον ἐπίστευσαν ὡς ἀγαθοῦ στρατηγοῦ, ἢ τοῖς τῶν ἐχθρῶν γράμμασιν.

Κ Ε Φ. Ϝ.

Λ Α Χ Α Ρ Η Σ .

1. ΛΑΧΑΡΗΣ, ἀλισκομένων Ἀθηνῶν ὑπὸ Δημητρίου, ἐσθῆτα οἰκετικὴν καὶ ἄγροικον ἀναλαβὼν, μέλανι χρίσας τὸ πρόσωπον, κάλαθον ὑπὸ κόλπου κομίζων, διὰ πυλίδος μικρᾶς ὑπεξελθὼν, ἐπιβάς ἵππου, δαρεικοὺς χρυσοῦς μετὰ χειρας ἔχων, ἔφευγεν. Ἴππεῖς Ταραντῖνοι πολλῇ σπουδῇ διώκοντες οὐκ ἀνίσταν· ὁ δὲ κατ' ὀλίγους τῶν δαρεικῶν ἐρρίπτει κατὰ τῆς ὁδοῦ· οἱ δὲ καταβαίνοντες ἀπὸ τῶν ἵππων συνέλεγον τὸ χρυσίον. Τούτου γενομένου πολλάκις, ἢ διώξεις μὲν διεκόπητο· Λαχάρης δὲ ἵππεὺς ἐφθασεν εἰς τὴν Βοιωτίαν.

2. Λαχάρης, Θηβῶν ἀλισκομένων, εἰς τοὺς ὑπονόμους καταδύς, μετὰ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας, ἐσπέρας ὑπεξελθὼν, εἰς Δελφοὺς ἀφίκετο, κακείθεν ὡς Λυσίμαχον.

2. Λαχάρης

3. Λαχάρης, τῶν πολεμίων Σησοῦ κρατησάντων, ὀλίγας μὲν ἡμέρας ἐν λάκκῳ διήγαγε καταδεδυνκώς, τροφὰς ὀλίγας ἔχων, ὅσον μὴ τελευτῆσαι· γυναικὸς δὲ ἐκφορὰν οἰκείου νεκροῦ ποιουμένης, ἐν γυναικείᾳ σολῇ ταῖς πενθούσαις ἀναμεμιγμένος, καλύπτραν ἔχων μελαιναν, ἐξῆλθεν ἔξω τοῦ τείχους, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης εἰς Λυσιμαχίαν διεξῆλθεν.

Κ Ε Φ. Η.

ΑΡΧΙΝΟΣ.

1. ἈΡΧΙΝΟΣ, Ἀργείων ὄπλα ποιουμένων δημοσίᾳ πᾶσι τοῖς πολίταις, ἐπιμελητὴς τῶν ἐργαζομένων ἀποδειχθεὶς, καινὸν ὄπλον ἐκάσῳ τῶν πολιτῶν διδούς, τὸ παλαιὸν ἀνελάμβανεν, ὡς ἀναθήσων τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ οὕτως ἦν τοῖς Ἀργείοις δεδωγμένον. Ἐπεὶ δὲ τὰ παλαιὰ πάντων ὄπλα μόνος ἤθροισεν, ὀπλίσας ξένους, καὶ μετοίκους, καὶ ἀτίμους, καὶ πένητας, τὴν Ἀργείων τυραννίδα κατέσχευεν.

Κ Ε Φ. Θ.

ΙΦΙΚΡΑΤΗΣ.

1. ἸΦΙΚΡΑΤΗΣ ἐπὶ τοὺς πολεμίους προῆγε τὴν φάλαγγα· τῶν στρατιωτῶν τινὲς ὀκνηροὶ, καὶ δειλοὶ, καὶ ὠχριῶντες εἶποντο. Τούτους ἰδὼν Ἰφικράτης, κατὰ βραχὺ προελθὼν, ἐκήρυξε· «Τῆς στρατείας ἄφνω γενομένης, εἴ τις ἀπολείπει τι, ἀνασρεφέτω, καὶ παρασκευασάμενος καλῶς, ἐπανημέτω.» Ἦσθησαν οἱ δειλοὶ, καὶ αὐτίκα ἀνέσρεψαν. Ὁ δὲ Ἰφικράτης οὐκ ἀναμείνας, «Νῦν (ἔφη) ἄνδρες, τῶν ἀνδραπόδων ἀπηλλαγμένοι, ἡμεῖς τοῖς πολεμίοις συνάπτωμεν, ἵνα καὶ μόνοι τοὺς καρπούς τῆς ἀνδραγαθίας λάβωμεν.» Πολλῶ μᾶλλον οἱ στρατιῶται ἐθάρρῃσαν· καὶ συμβαλόντες ἄνευ τῶν δειλῶν ἐνίκησαν.

2. Ἰφικράτης, τοὺς πολεμίους εἰς φυγὴν τρεψάμενος, εἶπετο,

σχέδην ἄγων τὴν φαλαγγα· καὶ παραγγέλλων ἔφη, « Οἱ μὲν ἔλαφροὶ, φυλάττεσθε τὰς ἐνέδρας· τῶν δὲ φευγόντων τοῖς ὑπολειπομένοις ἐνοχλεῖτε· ἢ ποταμῶν διαβάσεις, ἢ καὶ τόποι σενοὶ καὶ τάφροι, ταύτη μαλιστα κυκλοῦσθαι τοὺς φεύγοντας οὐ χρή, ἵνα μὴ ἀναγκάζονται ἐξ ἀπονοίας μάχεσθαι· τῶν τειχῶν ἐγγύς διώκειν οὐ συμφέρει· πολλοὶ γὰρ ἤδη λαθόντες, ἐντὸς βέλους ἐγένοντο, καὶ κακῶς παθόντες ἀνεχώρησαν. »

3. Ἰφικράτης νύκτωρ κατελάβετο πολεμίαν πόλιν. Οἱ δὲ συνέφυγον εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ τὸ πλῆθος ἠθροίζοντο. Ἰφικράτης ἀνοίγειν ἐκέλευσε τὰς πύλας, παρέχων αὐτοῖς ἀφορμὴν τοῦ φεύγειν, ἵνα τῆς πόλεως αὐτὸς ἀκινδυνώτερον κρατήσκειν.

4. Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ ἐπέβη. Τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ φοβηθέντων τοὺς πολεμίους, καὶ ἐς φυγὴν τρεπομένων, ἐκήρυξεν, « Ὅς ἂν μηνύσῃ τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον ἐς τὰ ὄπλα [μισθὸν λήψεται], ὡς δὴ πανικοῦ γεγονότος. Τούτῳ τῷ κηρύγματι, τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν ἀνεκαλέσατο, καὶ πρὸς τὸ μένειν εὐθυμοτέρως ἐποίησεν.

5. Ἰφικράτης, διὰ μέσων πολεμίῳν ἐξελεθεῖν βουλόμενος, ἔπεμψε νύκτωρ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν κατεχομένων χωρίων σαλπικτὰς, τὸ πολεμικὸν σημεῖον προσάξας. Οἱ μὲν ἐσήμηναν· οἱ πολέμοι δὲ ἀνέδραμον πρὸς τὸν ἦχον τῶν σαλπικτῶν. Ἰφικράτης ἀσφαλῶς διήλθε, τῶν πολεμίῳν τὸν μέσον τόπον ἔρημον καταλιπόντων.

6. Ἰφικράτης ἠτήθει, μετ' ὀλίγων κατέφυγεν ἐς χωρίον δασύ καὶ πολύδενδρον. Ἐπεὶ δ' ἐφυλάσσετο, προσέταξε νύκτωρ κατὰ θάτερον μέρος ποιῆσαι θόρυβον. Τῶν πολεμίῳν τραπομένων πρὸς τὸ θορυβοῦν μέρος, αὐτὸς κατὰ θάτερον ἐξῆλθεν ἀκωλύτως.

7. Ἰφικράτης στρατιώτας εἶχε πλείους τῶν πολεμίῳν, καὶ οἱ μάντις καλὰ τὰ ἱερά προὔλεγον· ἀλλ' οὐκ ἔκρινε παρατάξασθαι. Ὡς δὲ παραλογος ἢ μελλισις τοῖς πολεμίῳις ἐγένετο, « Τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ μου ἱερά οὐκ ἐπέτρεψεν (ἔφη) συνάψαι μάχην· πολλοὶ

γάρ ὄντες οἱ στρατιῶται, οὔτε προβαλέσθαι ὁμοῦ δυνατοὶ ἦσαν, οὔτε παιωνίσαι· ἤνικα δὲ παρήγγεिला κλῖναι ἐπὶ δόρυ, πλείων ἐξηκούετο ψόφος τῶν ὀδόντων ἢ τῶν ὄπλων. »

8. Ἰφικράτης, ἀντιστρατευομένων τῶν πολεμίων, προῆλθε τρισὶν ἡμέραις λαθὼν. Μηχανώμενος δὲ τὸ λαθεῖν, ξύλα ξηρὰ ὑψηψε, καὶ τοῖς ξηροῖς χλωρὰ ἐπέθηκεν· ὁ δὲ αἶψα, παχύς καὶ ὀμιχλώδης γενόμενος, ἐπεσκόπησε ταῖς τῶν πολεμίων ὕψεσιν.

9. Ἰφικράτης, τῶν μάντεων ἀπαγορευόντων, οὐκ εὐθύς ἐπέθετο· ἀλλ' ἢ τὸ πλῆθος μετέταπτεν, ἢ τὴν χώραν ὑπέλλαπτεν, ἢ τὸ χωρίον μετέβαλλε, καὶ πάλιν ἐπὶ τούτοις ἐθύετο. Τοῦτο ἐποίει πολλάκις, οὐ μᾶ σέψει τὸν τοῦ παντός κίνδυνον ἐπιτρέπων.

10. Ἰφικράτης Λακεδαιμονίοις παραταξόμενος ἤρχετο. Πολλοὶ παρεκάλουν αὐτὸν ὅπως ἀποφῆνῃ τὸν μὲν χιλιάρχον, τὸν δὲ πεντακοσίαρχον· καὶ ἄλλος ταξίαρχος, καὶ λοχαγὸς ἕτερος ἐσπούδαζε γενέσθαι. Πάντας τοὺς παρακαλοῦντας ἀνεβάλετο εἰς καιρὸν ἐπιτήδειον. Ὁ δὲ καιρὸς, οὗτος ἦν. Προάγει τὴν σάλαγγα καὶ κασιγάρμενος τὴν τάξιν, ἐκέλευσεν ἐν ἀπορήτῳ κινήσαι πανικόν, ὡς τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων. Ταραχὴ μεγάλη πάντων· οἱ μὲν δειλοὶ φοβηθέντες ἀνεχώρουν· οἱ δὲ ἀνδρῆοι προῆλθον ἀντιταξόμενοι τοῖς πολεμίοις. Ἰφικράτης γελάσας, ὠμολόγησε τὸ πανικὸν αὐτὸς κεκινηκέναι, πειρώμενος τῶν δυναμένων ἠγεῖσθαι. Τοῖς μὲν δὴ μείνασι, χιλιάρχοις καὶ ταξίαρχοις ἔδωκεν εἶναι τοὺς δὲ ἀναχωρήσαντας ἐκέλευσε τούτοις ἔπεισθαι.

11. Ἰφικράτης, μέλλων καταστρατοπεδεύειν, ἔπεμψε τινὰς καταληψομένους τόπον ὄχυρον πορρωτάτω τοῦ στρατοπέδου. Θαυμασάντων τῶν παρόντων, καὶ ἐρομένων, « Τί καταλαμβάνεις; » Ἰφικράτης ὑπολαθὼν ἔφη, « Τὸ, Τίς ἂν ἤλπισε τοῦτο ἔσεσθαι; » παιδεύων, ὡς ἐν πολέμῳ χρὴ φυλακὴν εἶναι καὶ τῶν οὐκ ἐλπίζομένων.

12. Ίφικράτης ἐν πεδίῳ μεγάλῳ παρετάττετο. Οἱ πολέμοιο πολλῶ πλείους ὄντες προσέβαλον· ὁ δὲ κατόπιν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν, τάφρον βαθεῖαν ὤρυξεν, ὡς, μὴ φυγῆς ἐλπίδας ἔχοντες, γενναιότερον ἀγωνίζοιντο μένοντες.

13. Ίφικράτης, εἰ μὲν ἀγυμνάσις παρετάσσετο, στρατιώτας ἔχων ἡσκημένους, οὐ παράχρημα συνῆπτεν ἐς μάχην· τρίβων δὲ τὸν χρόνον ἐν τῇ συσάσει, προσέβλεπε τοὺς πολεμίους, ὡς ποιεῖν ἔλαττον εἰθισμένους, καὶ τότε ἐπετίθετο. Εἰ δὲ προγεγυμνασμένοις ἔμελλε μάχεσθαι, αὐτὸς ἔχων στρατιώτας ἀγυμνάστους, συνεπλέκετο παραχρημα ἐς μάχην, ταῖς πρώταις ὁρμαῖς τῶν οἰκείων ἀκμαίως ἀποχρώμενος.

14. Ίφικράτης πολεμίους τρεψάμενος, εἰς χωρίον σενὸν συνήλασεν· ὄρῳ δὲ μηδεμίαν ὁδὸν ἀναχωρήσεως αὐτοὺς ἔχοντας, ἢ μόνην τὴν ἐκ τοῦ νικᾶν ἀνάγκην, εἰπὼν, « Μὴ ἀναγκάσωμεν ἀγαθούς γενέσθαι τοὺς πολεμίους », ἔδωκεν αὐταῖς πρὸς τὸ φυγεῖν καιρὸν καὶ τόπον, ἵνα τὴν νίκην αὐτὸς ἀκινδύνως ἔχοι.

15. Ίφικράτης, θανάτου δίκην φεύγων, παρεσήσατο νεανίσκους ἐγχειρίδια κατέχοντας· οἱ παραφαίνοντες τοῖς δικασαῖς τὰς λαβὰς, οὕτως αὐτοὺς κατέπληξαν, ὥς ε φοθηθέντες ἀπεδίκασαν τὴν δίκην.

16. Ίφικράτης καὶ ὡς τὸν κηδεστὴν ἀπιὼν ἐπὶ τὴν ἐστίαν, τὸν θώρακα ἐνεδύετο λέγων, « Μελετῶ φυλάττεσθαι. »

17. Ίφικράτης καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ τὸν χάρακα ἐβάλλετο λέγων, « Οὐ στρατηγικὸν τὸ, Οὐκ ὤμην. »

18. Ίφικράτης, πολεμίους ἐγγύθεν ἐπικειμένους λαθεῖν βουλόμενος, καὶ ἀκινδύνως ἀναξεῦξαι, ὅσα ἦν ἐν τῷ τόπῳ δένδρα περιέκοψε, καὶ προσήρτησεν αὐτοῖς ἀσπίδας, κράνη, θόρακα. Οἱ μὲν δὴ πολέμοιο φαντασίαν εἶχον μενάντων. Ίφικράτης δὲ μετὰ τοῦ στρατοπέδου παντὸς ἀσφαλῶς ἀνέξευξεν.

19. Ίφικράτης, εἰ μὲν πλείους τῶν πολεμίων ἔχοι στρατιώτας,

βουλόμενος λαθεῖν, ἵνα καταφρονοῦντας αὐτοὺς λάβοι, μίαν σιβάδα τοὺς δύο στρατιώτας ἐκέλευε ποιῆσθαι, ἐπὶ ταύτης ἀνὰ μέρος ἀναπαύεσθαι, καὶ τὰ ὄπλα ἐπ' ἄλληλα τιθέναι. Εἰ δὲ ὀλίγους ἔχοι, ὅπως μὴ καταφρονοῖντο, τὸν ἕνα στρατιώτην δύο σιβάδας ποιῆσθαι προσέταττε· καὶ ταχέως ἐς ἄλλο χωρίον μετανίστατο. Τῶν δὲ πολεμίων τὰς σιβάδας καταμαθόντων, καὶ τὸ πλῆθος καταπλαγέντων, τηνικαδὲ προσπεσῶν συνῆπτε μάχην.

20. Θηβαῖοι νύκτωρ εἰσπεσεῖν Ἀθήναζε διανοοῦντο. Ἰφικράτης μαθὼν, παράγγελμα ἔδωκεν Ἀθηναίοις, νύκτωρ ὑποσημῆναι τὸ, «Εἰς ἀγορὰν ἀθροίξεσθε· προδίδεται ἡ Θηβαίων πόλις· καὶ μετὰ ἡσυχίας ἐξελθόντες, ἄφνω προσπεσόντες, ἀμαχεῖ Θήβας αἰρήσομεν.» Τοῦτο δὲ ἐξαγγελθὲν Θηβαῖοι μαθόντες, ἀπέσχοντο προσπεσεῖν ταῖς Ἀθήναις· ἐς δὲ τὸ φυλάττειν τὴν πόλιν αὐτῶν κατέστησαν.

21 Ἰφικράτης ὀλίγους εἶχε στρατιώτας, καὶ τούτους ἀθυμοῦντας. Βουλόμενος αὐτοῖς θάρσος ἐνδοῦναι, μεταξὺ δειπνοῦντας συγκαλεῖ λοχαγοὺς καὶ ταξιάρχους, καὶ κελεύει φέρειν ὕσον ἕκαστος ἔχει ἀργύριον, ἢ χρυσίον, ἢ κόσμον, ὡς προδοσίαν τῶν πολεμίων διαπραξόμενος, καὶ δεόν, δῶρα δόντας, ἤδη βαδίζειν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους. Οἱ μὲν ἐκόμισαν· ὁ δὲ λαβὼν, σύνθημα ἔδωκεν ἙΡΜῆΝ ΦΙΛΙΟΝ, ὡς τοῦτο πρὸς τοὺς ἐνδιδόντας αὐτῷ συγκείμενον· καὶ βραχὺ διαλιπὼν, ἐπῆγε τοὺς στρατιώτας. Οἱ δὲ, πισεύσαντες ὡς ἔχοιεν τοὺς προδώσοντας, εὐθαρσέεροι πρὸς τὴν μάχην ἐγένοντο.

22. Ἰφικράτης τὴν σύνταξιν τῶν στρατοπέδων εἶκαζε τῷ σώματι. Θώρακα ἐκάλει τὴν φαλαγγα· χεῖρας τοὺς ψιλοὺς· πόδας τὴν ἵππον· κεφαλὴν τὸν στρατηγόν. Τὰ μὲν δὴ ἄλλα ὅταν ἐπιλείπη, γῶλόν, καὶ πηρόν τὸ στρατόπεδον· ὅταν δὲ ὁ στρατηγὸς ἀπόληται, τὸ πᾶν ἄχρηστον οἴχεται.

23. Ἰφικράτης ἐν Μιτυλήνῃ λόγον ἔδωκεν, « Ἀσπίδας χρη

κατασκευάσαι διὰ τάχους πολλάς, ὡς τε τοῖς τῶν Χίων οἰκέταις πέμψαι.» Χῖοι, τοῦτο ἀκούσαντες, καὶ τὸ οἰκετικὸν φοβηθέντες, παραχρῆμα ἔπεμψαν αὐτῷ χρήματα· καὶ συμμαχίαν συνέθεντο.

24. Ἰφικράτης Σικυῶνι προσέβαλλε. Λάκων ἀρμοσῆς βοήθειαν ἐκ Λακεδαιμόνος μεταπέμπεσθαι σκηψάμενος, τοὺς πεμφθέντας εἰς ἐνέδραν καθίσαι προσέταξεν. Οἱ μὲν δὴ ἐλόχων. Ἰφικράτης δὲ βαδίζων ἐπὶ τὴν πόλιν παρῆλθε τὴν ἐνέδραν. Νεανίσκοι τινὲς ἐκ τῆς πόλεως θρασύτερον ἠπέλιθσαν, «Νῦν γέ τοι δώσεις δίκην.» Ἰφικράτης ὑπονοήσας εἶναι τινας, οἷς οὗτοι πεποιθήσασιν, αὐτίκα ἀναστρέφει κατ' ἄλλην ὁδὸν σύντομον· καὶ τοὺς εὐρωστοτάτους ἐπιλέξας, αὐτὸς ἄφνω προσέπεσε τοῖς ἐνεδρεύουσι, καὶ πάντας διέφθειρεν, ὁμολογῶν ἁμαρτεῖν, ὅτι μὴ προηρευνήσατο τοὺς τόπους. Τῷ δὲ ταχέως ὑποπτεῦσαι τὸν λόχον ἄριστα ἐχρήσατο, προὔμπεσῶν ὀξέως τοῖς ἐνεδρεύουσιν.

25. Ἰφικράτης ἐμέλλε βαρβάρους μαχεῖσθαι· καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας εὐτολμοτέρους ποιῆσαι, «Δέδοικα (ἔφη), μὴ οὐκ ἠσθημένοι εἶεν οἱ βάρβαροι, ὡς τοὺς πολεμίους εἶωθα καταπλήττειν, τῷ Ἰφικράτης εἶναι· ἀλλ' ἔγωγε φροντιῶ, ὅπως νῦν γε τοῦτο μαθόντες, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπαγγεῖλωσι· μόνον καὶ ὑμεῖς συμφιλοτιμηθήσασθέ μοι.» Ἐπεὶ δὲ συνήεσαν αἱ δυνάμεις, φήσαντός τινος φοβερούς εἶναι τοὺς πολεμίους, «Καὶ πόσω (εἶπεν) ἡμεῖς ἐκείνοις φοβερώτεροι;»

26. Ἰφικράτης παρεκάλεσε τοὺς στρατιώτας, ἀνθ' ὧν πολλοὺς καὶ ἐνδόξους ἀγῶνας νενικήκασιν, αὐτοῦ ἡγουμένου, τοῦτο μόνον αὐτῷ χαρίσασθαι, ζῆναι προτέρους ἐν τῷ προσιέναι τοῖς ἐναντίοις, εἰδὼς ὅτι, τοῦτο ποιῆσαι μὴ φιλοτιμηθέντων, συμβήσεται τοὺς ἐναντίους προτέρους τοῦτο πράξαι.

27. Ἰφικράτης ὑπέσχετο τοῖς στρατιώταις τὴν νίκην παραδῶσειν, ἐάν, τὸ σημεῖον ἄραντος, παραθαρσύναντες ἀλλήλους ἐν βῆμα προδῶσιν. Ἦν μὲν ἐπὶ ῥοπῆς ὀξυτάτης ἡ μάχη· τὸ δὲ

σημεῖον ἦρεν ὁ στρατηγός, καὶ οἱ στρατιῶται προέβησαν ἐπαλαλάξαντες, καὶ τοὺς πολεμίους ὠσάμενοι, εἰς φυγὴν ἔτρεψαν.

28. Ἰφικράτης περὶ Κόρινθον Ἀθηναίων ἐστρατήγει πολέμωντων Θηβαίους. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι σφόδρα ἠπειγόντο ἐξελθεῖν ἐπὶ τὴν μάχην· Ἰφικράτης δὲ, ὄρων τοὺς πολεμίους πλείονας, καὶ ἐπὶ προσφάτῳ τῇ ἐν Λεύκτροις νίκη μεγαλοφρονούντας, οὐ προῆγεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· « Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἐς τοῦτο ἀνδρείας προήγαγον, ὥστε καταφρονεῖν Βοιωτῶν δύνασθαι τῶν δὲ ἐμοῦ κρειττόνων στρατηγῶν παραλαβῶν τις ὑμᾶς προαγέτω. » Οὕτως εἶλε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τῆς ὀρυμῆς ἔπαυσεν ἢ παρὰ [τοῦ] στρατηγοῦ ἀρετὴ, [τῷ] μὴ συνεξορμηῆσαι τοῖς προεξανισαμένοις, ἀλλὰ τὸν θυμὸν αὐτῶν λογισμῷ κατασχεῖν.

29. Ἰφικράτης προδοσίας δίκην ἔφευγεν. Ἀρισοφῶν καὶ Χάρης ἐδίωκον· αἰτία δὲ ἦν ὅτι ἄρα περὶ Ἐμβάτα, δυνάμενος ἐλεῖν τοὺς πολεμίους, οὐ διεναυμάχησεν. Ὄρων τὸ δικαστήριον ὑποφερόμενον εἰς τῶναγτίον, τοῦ λόγου παυσάμενος, παρέφηγέ πως τὸ ξίφος τοῖς δικασαῖς· οἱ δὲ καταδείσαντες μὴ τὴν ἐταιρίαν ὄλην ἐξοπλίσας κυκλώσειε τὸ δικαστήριον, ἄφρσιν αὐτῷ πάντες ἐψηφίσαντο. Μετὰ τὴν νίκην, φήσαντός τινος, ὡς παρεκρούσατα τοὺς δικαστάς, « Εὐήθης ἂν εἶην (ἔφη) ὑπὲρ Ἀθηναίων μὲν στρατηγῶν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ δὲ πρὸς Ἀθηναίους μηκέτι. »

30. Ἰφικράτης, ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων, ἔπεισεν Ἀθηναίους τὰ ὑπερέχοντα τῶν οἰκοδομημάτων ἐς τὰς δημοσίους ὁδοὺς ἀποκόπτειν, ἢ πιπράσκειν· ὥστε οἱ δεσπότες τῶν οἰκιῶν πολλὰ εἰσῆνεγκαν χρήματα ὑπὲρ τοῦ μὴ περικοπῆναι καὶ σαθρὰ γενέσθαι τὰ οἰκοδομήματα.

31. Ἰφικράτης μετὰ μὲν τὴν μάχην, ἀπὸ τῶν ληφθέντων ἄξια τῶν πόνων διένεμεν ἐκάσῳ. Εἰ δὲ ξένια παρὰ πόλεων ἐκομίσθη, καὶ ἀπὸ τούτων διέπεμπεν ἐκάσῳ, οὐ κατὰ ἓνα μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη, καὶ κατὰ λόγους, καὶ κατὰ τὰς ὀπλίσεις·

ἰππεῦσιν ἄλλα, ὀπλίταις ἄλλα, ψιλοῖς ἕτερα. Πρὸ [δὲ] τῆς μάχης, σιγὴν κηρύξας ἐπηγγέλλετο τῷ ἀρισεύσαντι ἐν τοῖς ὀπλίταις ἄθλον· καὶ τῷ πάλιν ἐν τοῖς ἰππεῦσιν, ἢ ἐν τοῖς πελτασταῖς, καὶ ἐφεξῆς ἐν ἀπάσαις ταῖς τάξεσιν. Ἐν γε μὴν ταῖς ἑορταῖς, καὶ πανηγύρεσιν, ὅσοι ἀνδριότεροι τῶν ἄλλων, προετίμα προεδρίας. Ταῦτα πάντα ἐσρατήγει, προθυμοτέρους ποιῶν τοὺς στρατιώτας ἐν τοῖς κινδύνοις.

32. Ἰφικράτης ποικίλως ἐγύμναζε τοὺς στρατιώτας, μηχανώμενος ψευδοβοηθείας, ψευδοενέδρας, ψευδοπροδοσίας, ψευδοαυτομολίας, ψευδεφόδους, ψευδοπανικά, ἴνα, εἴ ποτε καὶ τοιοῦτόν τι γένοιτο, μηδαμῶς ἐκπλήσσοιντο.

33. Ἰφικράτης περὶ τὸ Ἱερὸν ὄρος, ἀντικαθισταμένων αὐτῷ πολεμίων, καὶ ἀπεχόντων σάδια πέντε, καὶ κατεχόντων ὑψηλότατον τόπον παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ τῆς πόρειάς τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐφ' ἓνα οὔσης (τὸ δὲ λοιπὸν χωρίον ἀπόκρημνον ἦν εἰς τὴν θάλασσαν), ἐπιλεξάμενος ἄνδρας εὐρώστους, νύκτα παραφυλάξας καὶ νημεῖαν, ἀλειψάμενος λίπα, σὺν τοῖς ἀναγκαιῶς ὄπλοις διὰ τῆς θαλάττης παριῶν, ὅσα γε μὴν βαδύτερα παρανηχόμενος, παρελθὼν τοὺς φύλακας, ἐκβάς, ὀπίσθεν αὐτῶν γενόμενος, ἀπέκτεινε πάντας· καὶ τὸ αὐτοῦ στρατόπεδον ἤγαγε διὰ τῆς σενῆς ὁδοῦ παρὰ τὸν κρημνόν· καὶ τοῖς πολεμίοις, ἔτι νυκτὸς οὔσης, ἀφυλάκτοις καὶ μὴ προσδοκῶσιν ἐπιθέμενος, τινὰς μὲν διέφθειρε, τινὰς δὲ ἐζώγηρσεν.

34. Ἰφικράτης περὶ χειμῶνας καὶ κρυμοὺς, ὄρων καιρὸν ἐπιθέσεως, προάγειν ἐβούλετο τοὺς στρατιώτας. Διὰ [δὲ] γυμνότητα καὶ κρύος οὐ προθυμουμένων, αὐτὸς ἐνδὺς ἐσθῆτα φαύλην, καὶ τῶν ἄλλων ἀθλιωτέραν, παριῶν τάς σκηνάς, ἕκασον ἐπιχειρῆσαι τοῖς πολεμίοις παρεκάλει. Οἱ δὲ πρόθύμως ἠκολούθησαν, ὀρῶντες τὸν στρατηγὸν ταπεινῶς ἡσθημένον, καὶ ἀνυπόδητον, ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας προθυμούμενον.

35. Ἴφικράτης, εἰ μὲν μὴ ἔχοι διδόναι μισθοφορὰν, ἤγε τοὺς στρατιώτας εἰς ἀοίκητα χωρία, καὶ ἀκτὰς, ἵνα ὡς ἐλάχισα ἀναλίσκοιεν· εἰ δὲ εὐποροίη χρημάτων, ἤγεν αὐτοὺς ἐς πόλεις καὶ χωρία εὐδαίμονα, ὅπου, τάχιστα τὸν μισθὸν ἀναλώσαντες, σπουδάζοιεν τι πράττειν, διὰ τὴν τοῦ ἀργυρίου ἔνδειαν. Οὐ μὴν ἐπέτρεπεν αὐτοῖς οὐδὲ σχολάζειν· ἀλλ' εἰ μὴ πόλεμος ἦν, αἰεὶ τι προσέταπτεν, ἢ ὀρύττειν, ἢ ταφρεύειν, ἢ δένδρα κόπτειν, ἢ ἀναξενγύειν, ἢ μετασκευάζειν, ὡς ἐν τῇ σχολῇ νεωτερίζειν βουλομένων.

36. Ἴφικράτης, Σάμον κατασύρας, εἰς Δῆλον κατέπλευσε. Σαμίων πρέσβεις ἀφίκοντο, λυτροῦσθαι βουλόμενοι τὰ ληφθέντα· ὁ δὲ ὁμολογῶν ἀποδώσειν, κρύφα ὑπηρετικὸν ἐκπέμψας, ὡς ἐξ Ἀθηνῶν ἐκέλευσε καταπλεῖν, κομίζον ἐπιστολὴν πεπλασμένην, ὡς Ἀθηναίων αὐτὸν ἐπανήκειν κελευόντων. Ὁ δὲ, πρὸς τοὺς Σαμίους διαλυσάμενος φιλανθρωπῶς, τοῖς τριηράρχοις ἀναγωγὴν παραγγείλας, ἀποπλεύσας εἰς ἐρήμην νῆσον, ὠρμίσατο νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Οἱ Σάμοι, πυθόμενοι ὡς ἀπέπλευσεν Ἴφικράτης, φιλανθρωπῶς αὐτοῖς χρησάμενος, κατὰ τε τὴν πόλιν ἀδεῶς διέτριβον, καὶ ἐς τὴν χώραν ἀδεῶς διεξήεσαν· ὁ δὲ, διεσκεδασμένων, πάλιν ἐπιπλεύσας ἐς τὴν Σάμον, πολλῶ πλείονα λείαν τῆς προτέρας ἤρπασε. Τοῦτο καὶ ὁ Φορμίων πρότερος ἐποίησε Χαλκιδεῦσιν.

37. Ἴφικράτης Λακεδαιμονίους καὶ Θηβαίους πολεμοῦντας ἐπεχείρει διαλλάσσειν. Οἱ σύμμαχοι Θηβαίων, Ἀργεῖοι καὶ Ἀρκάδες, ἀντέπρασσον· ὁ δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐνίοις προσέταξε λεηλατῆσαι τὴν Ἀργολίδα. Τῶν δὲ Ἀργείων ἐγκαλούντων, τοὺς φυγάδας αὐτῶν ἔφη αἰτίους εἶναι. Προελθὼν δὲ, καὶ ὡς τοὺς φυγάδας ἀφελόμενος, τὴν λείαν τοῖς Ἀργείοις ἀπέδωκεν· οἱ δὲ, ἀπολαβόντες, ὡς εὐεργέτη καὶ φίλῳ τῷ Ἴφικράτει προσέφευγον, καὶ τὴν εἰρήνην αἰρεῖσθαι Θηβαίους ἔπεισαν.

38. Ἴφικράτης, βασιλεῖ στρατηγῶν μετὰ Φαρναδάξου, πλέων ἐπ' Αἰγύπτου, τῆς χώρας οὐσης ἀλιμένου, παρήγγειλε τοῖς τριη-

ράρχοις, «Τεσσαράκοντα σάκκους ἕκαστος ἐχέτω.» Προσορμιζομένων δὲ, τοὺς σάκκους ἄμμου πλήσας, κεφαλίδας ἐξήπτεν ἑκάστης νεῶς, καὶ οὕτως ἀνείλκυσεν αὐτάς τεταρσωμένας.

39. Ἴφικράτης ἐν Ἐπιδαύρῳ, μικρὸν ἄνω θαλάσσης παρατάσσετο· γενόμενος δὲ κατὰ ἄλλος βαθὺ, καὶ σύσκιον, ἀνεβόησεν, ἐξανίστασθαι τοὺς ἐγκαθημένους. Οἱ πολέμιοι, φοβηθέντες ἐνέδραν μεγάλην, ἀνέσρεψαν· καὶ διὰ τάχους εἰς τὰς ναῦς καταφυγόντες ἀνεχώρησαν.

40. Ἴφικράτης ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ Ἰάσων ὁ τύραννος, πλησίον ποταμοῦ σπείσασθαι βουλόμενοι, δι' ἀγγέλων ἠρεύνησαν ἀλλήλους, καὶ τὰ σώματα ἐγύμνωσαν· καὶ ρῦτως ὑπὸ τὴν γέφυραν ἐλθόντες διελέξαντο. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς ὄρκους διὰ τῶν ἱερείων ἐχρῆν ποιήσασθαι, Ἴφικράτης μὲν δὴ ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀνῆλθεν· Ἰάσων δὲ τὸ ἱερεῖον παραλαβὼν, τοῦ ποιμένος ἀπαλλαγέντος, σφαγιάζειν εἰς τὸν ποταμὸν ἤρχετο. Καὶ δὴ τότε Ἴφικράτης καθαλόμενος, τῆς σφαγίδος ἐπιλαβόμενος, αὐτὸν μὲν ἀποκτεῖναι ἀπέσχετο, προσομολογήσαι δὲ ἅ συνέφερεν αὐτῷ κατηνάγκασεν.

41. Ἴφικράτης ἐν Θράκῃ, προσκαθημένων πολεμίων, ἐνέπρησε νυκτὸς τὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων ὕλην καὶ τὰ σκευοφόρα, καὶ πολλὰ τετράποδα, καταλιπὼν, τοῦ καπνοῦ σκοτεινοτέραν τὴν νύκτα ποιούντος, ἀνεχώρησεν εἰς τόπον δασύν καὶ σύσκιον. Ἡμέρας δὲ γενομένης, οἱ Θραῖκες, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐλθόντες, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων εὐρόντες, ὥρμησαν ἐπὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν τετραπόδων, καὶ τῶν σκευοφόρων. Ἴφικράτης διεσπαρμένοις ἐπιφανείς ἐκ τοῦ χωρίου συντεταγμένος, καὶ τοὺς πολεμίους ἐνίκησε, καὶ τὰ σκευοφόρα ἔσωσεν.

42. Ἴφικράτης, νύκτωρ ἐπιθέμενος χωρίῳ, τοὺς σαλπικτάς ἐπὶ πολλὰ μέρη διαπέμψας, ἐκέλευσε σημαίνειν. Οἱ πολέμιοι πρὸς τὸν ἦχον ἄλλος ἄλλῃ διέθεον. Ὁ δὲ, ἐλαχίστους τοὺς καταλειφθέντας νικήσας, ῥαδίως ἐκράτησε τοῦ χωρίου.

43. Ἰφικράτους ὄντος ἐν Κορίνθῳ, Λακεδαιμόνιοι παρήλθον ἐς τὴν πόλιν. Ὁ δὲ οὐκ εὐθύς ἀπεικιδύνευσε τὴν δύναμιν, συμβαλῶν. Ἀλλὰ μαθὼν, ὡς ἔσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ὀχυρώτατα χωρία, ἡρέμα ταῦτα προκαταλαβὼν, τοῖς ἐν τῇ πόλει προὐκήρυξεν ἰέναι πρὸς αὐτόν. Ἐξιόντων δὲ πάντων καὶ ἀθροισομένων, οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸ πλῆθος φοβηθέντες, καὶ τὴν φυλακὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων, ἀμαχεὶ φεύγοντες ὄχοντο.

44. Ἰφικράτης, Ἄβυθνοῖς πολεμῶν, περὶ Χερρόβοννησον ὦν, χωρίον τι καταλαβὼν εἰτείχιζεν, ὡς φοβούμενος Ἀναξίβιον τὸν Λάκιωνα. Ἄβυθνοὶ δὲ, ὀρῶντες οἰκοδομοῦντα τὸ τεῖχος, κατεφρόνησαν ὡς φοβουμένου, καὶ προελθόντες τῆς πόλεως κατὰ τὴν χώραν ἐγίνοντο. Ἰφικράτης ἰδὼν ἀσυντάκτους, νυκτὸς μέρος τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ἄβυθνῶν διαδιβάσας, τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν καταδραμῶν, ἐκράτησε πολλῶν σωματίων καὶ χρημάτων.

45. Ἰφικράτης, ὦν ἐν Κορίνθῳ, πυθόμενος ὡς οἱ τάναντία πράττοντες μισθοφόροισι ἐκ Λακεδαιμόνος νύκτωρ ἐκδέχασθαι μέλλοιεν, ἀγείρας τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἔνδον φυλάττειν· τοὺς δὲ ἄλλους ἔξω πυλῶν ἀγαγὼν, καὶ ἐς τάξιν καταστήσας, ἔσπευσεν ἐπ' ἐκείνην τὴν πύλην, ἣν ἦνοιζαν οἱ δεχόμενοι τοὺς πολεμίους. Οἱ μὲν τοὺς πολεμίους ἐσῆγον· τῶν δ' ἐσχαίων ἐσιόντων, ἐξαίφνης ἐπιστὰς συνηκολούθησεν αὐτοῖς, καὶ συνέπεσεν εἰς τὴν πόλιν. Ἀθήλου δὲ ὄντος τοῦ γεγονότος, ὡς ἐν νυκτί, πολλοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειρεν, ἡμέρας δὲ γενομένης πολλοὺς εἰς τὰ ἱερά φυγόντας ἐχειρώσατο.

46. Ἰφικράτης ἐς Θράκην ἀναβάς, μετὰ στρατιωτῶν ὀκτακισχιλίων ἐστρατοπέδευσε· πυθόμενος τοὺς Θράκας νύκτωρ ἐπιτίθασθαι μέλλειν, ἀναλαβὼν τοὺς στρατιώτας ἀνεχώρησεν ἐσπέρας, ὅσον σάδια τρία εἰς φάραγγα, κρύψαι δυναμένην. Οἱ Θράκες ἐμπεσόντες εἰς τὸ στρατόπεδον ἔρημον, διήρπαζον ἀτάκτως, κατασφελῶντες τῶν Ἑλλήνων ὡς φευγόντων. Ἰφικράτης ἐξ ἀφανοῦς

ἐξορμήσας, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, πολλοὺς δὲ καὶ αἰγ-
μαλώτους ἔλαβε.

47. Ἴφικράτης, μέλλων ὁδὸν ἀνδρῶν δυσὶν ἡμέραις πορεύ-
εσθαι, παρήγγειλε δειπνοποιησαμένους, ὕδατος πληρῶσαι τὰ
ἀγγεῖα· καὶ ἡλίου δύντος ἤγαγε τὴν δύναμιν διὰ νυκτός. Ἡμέρας
δὲ γενομένης κατεσρατοπέδευσε, καὶ προσέταξε σιτοποιεῖσθαι
τῷ ὕδατι χρῆσασθαι· καὶ κοιμηθέντας δι' ἡμέρας, δειπνοποιή-
σασθαι, καὶ συσκευασαμένους, ὀδεῦσαι διὰ τῆς νυκτός πάλιν·
ὥστε ἀντὶ δύο ἡμερῶν, δύο νύκτας ἀναψύχοντες διεξήλθον· καὶ
ἡμέρα μᾶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς ἰκανὸν ἐγένετο.

48. Ἴφικράτης, περὶ Ἐπίδαυρον λείαν ἤγε πολλήν. Ὁ φρουρὸς
τῆς χώρας Λάκων ἐδίωκεν αὐτὸν, ἐγγίζοντα ταῖς ναυσίν· οἱ μὲν
διώκοντες ἦσαν ἐπὶ λόφου. Ἴφικράτης δὲ πρὸ τῆς λείας τοὺς
ὀπλίτας τάξας κούφους καὶ φιλοὺς κατ' ὀλίγους ἄλλον ἄλλῃ, τῷ
Λάκωνι προσέβαλε· τοῦ δὲ, προσέχοντος τοῖς πολλαχόθεν ἐφορ-
μῶσιν, οἱ τοῦ Ἴφικράτους, τὰ ὑπερδέξια χωρία καταλαβόντες,
κατὰ νότου τῶν πολεμίων ἐγένοντο, καὶ πάντας αὐτοὺς διέ-
φθειραν.

49. Ἴφικράτης ἐν Φλιοῦντι διὰ σενῶν τόπων ἐβάδιξε. Τῶν
πολεμίων ἐπιθεμένων τοῖς τελευταίοις, παραγγείλας τοῖς στρα-
τιώταις ἐκ τῶν σενῶν ὅτι τάχος ὑπεξίεναι, αὐτὸς διὰ μέσου ἐπ'
οὐρὰν διαδραμῶν, καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἀρίστους προσλαβὼν,
ἀκμαίων ἐμπεσὼν τοῖς ἐπικειμένοις ἀτάκτοις, πολλοὺς αὐτῶν
διέφθειρεν.

50. Ἴφικράτης, ἐς Θράκην ἐμβαλὼν, ἐν πεδίῳ κατεσρατοπέ-
δευσεν ὑπὸ ὄρους περιεχομένῳ, διέξοδον ἔχοντι σενὴν διὰ γεφύ-
ρας, ἣν ἔμελλον διαδάντες οἱ Θράκες νύκτωρ ἐπιθέσθαι. Ὁ δὲ,
πυρὰ πολλὰ καύσας ἐν τῷ στρατοπέδῳ, πρὸς τὴν ὑπώρειαν ἀνα-
δραμῶν σὺν τοῖς στρατιώταις, ἐγγὺς τῆς γεφύρας ἐν τῇ ὕλῃ
συγκαθίσας ἠσύχαζεν. Οἱ μὲν δὴ Θράκες, διαδάντες τὴν γέφυ-

ραν, ὤρμησαν ἐς τὰ πυρά, τοὺς πολεμίους ἐκεῖ νομίζοντες εὐρήσειν. Ἰφικράτης δὲ, τοὺς στρατιώτας ἐκ τῆς ὕλης ἀναλαβὼν, τὴν γέφυραν διελθὼν, ἀσφαλῶς ἀνεχώρησεν.

51. Ἰφικράτης ἤρξε τοῦ πλείους στρατεύματος πεζοῦ καὶ ναυτικοῦ, ἐν τῇ δόσει τοῦ μισθοῦ, καθ' ἕκαστον μῆνα ὑφαιρῶν τὸ τέταρτον μέρος, ὡσπερ ἐνέχυρον ἐκάστου κατέχων, ἵνα μὴ λίποιεν τὸ στρατόπεδον. Οὕτως ἄρα καὶ πολλοὺς εἶχεν αἰεὶ τοὺς στρατευομένους, καὶ εὐπόρους, τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ φυλαττόμενον ἔχοντας.

52. Ἰφικράτης τοῖς Λακεδαιμονίων συμμάχοις ἀντιστρατοπεδεύων, νύκτωρ τὴν δύναμιν μετημφίασε, τοῖς μὲν στρατικαῖς περιθλαίς τὴν τῶν οἰκετῶν ἐσθῆτα, τοῖς δὲ οἰκέταις τὴν τῶν στρατιωτῶν. Οἱ μὲν δὴ στρατιωτικῶς ἠμφισμένοι πόρρω τῶν ὄπλων ἐβάδιζον, τὴν τῶν ἐλευθέρων σχολὴν μιμούμενοι. Οἱ δὲ οἰκετικῶς κατεσκευασμένοι πλησίον τῶν ὄπλων ἦσαν, ὅσα εἰκὸς διακονοῦμενοι. Ταῦτα ὀρώντες οἱ πολέμιοι, κατὰ ζῆλον τῶν ἐναντίων, οἱ μὲν στρατιῶται ῥαθυμῶς ἔξω τοῦ στρατοπέδου βαδίζοντες ἐσχόλαζον· οἱ δὲ οἰκέται ταῖς ἀναγκαίαις ὑπηρεσίαις παρέμενον. Ἐνταῦθα δὴ σημεῖον αἴρεται· οἱ δὲ Ἰφικράτιοι, τὰ ὄπλα ταχέως ἀναλαβόντες, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν ἐναντίων ἐλθόντες, τῶν μὲν οἰκετῶν τῶν ἐν τῇ διακονίᾳ φυγόντων, τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀόπλων καταληφθέντων, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους ἤγαγον.

53. Ἰφικράτης, ἀντιστρατοπεδεύοντων τῶν πολεμίων, καὶ κατὰ τὴν ὥραν διὰ παντὸς ἀριστοποιουμένων, προσέταξε τοῖς αὐτοῦ στρατιώταις πρὸ τῆς ἑω προσενέγκασθαι τὸ ἄριστον. Τοῦτο πράξας, συνέβαλε τοῖς ἐναντίοις, καὶ τὸν ἀκροβολισμὸν ἄχρι δείλης παρέτεινεν. Ἐπεὶ δὲ ἀλλήλων ἐχωρίσθησαν, οἱ μὲν πολέμιοι πρὸς τὸ δεῖπνον ὤρμησαν· ὁ δὲ, προηρησιχότας ἔχων τοὺς στρατιώτας, προσπεσὼν δεῖπνοποιουμένοις, οὐκ ὀλίγον ὄλεθρον αὐτῶν εἰργάσατο.

54. Ἰφικράτης περὶ Φλιούντα ὠδοιπόρει, τῆς φάλαγγος διὰ τὰς δυσχωρίας, μακρᾶς ἐτεταμένης. Οἱ πολέμιοι, κατὰ τὴν οὐραγίαν ἐπικείμενοι, πολλοὺς ἐτίτρωσκον, καὶ πολλὰ ἤρπαζον. Ὁ δὲ, μετὰ τῶν παρὰ πλευρὰν ἀνδρῶν ἐπιστρέψας, τῇ μὲν φάλαγγι παρήγγειλε ἑᾶττον προχωρεῖν· τῶν δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς εὐωνύμου πλευρᾶς ἀνδρῶν, ἐπιλέγων τοὺς ἡγεμόνας, καὶ τοὺς ἀρίστους, μετ' αὐτοῦ συνέταττε. Τῆς δὲ οὐραγίας ἐγγυὺς γενόμενος, προσπεσὼν τοῖς πολεμίοις, κεκμηκόσιν ἐν τῇ διώξει καὶ τεταραγμένοις ἐν τῇ τῶν σκευοφόρων ἀρπαγῇ, πολλοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειρε, πολλῶ δὲ πλείονας ἤγαγεν αἰχμαλώτους.

55. Ἰφικράτης ἐν Κερκύρα, Κρινίππου προσπλέοντος ἐκ Σικελίας ἕνδεκα πληρώμασι, τῶν πυρσούρων ἀγγελιάντων ὑφορμῆν αὐτὸν νήσω τινὶ τῶν ἐρήμων, προσταξάς πυρσὸν ἀνάπτειν φῆλον, νύκτωρ ἐπιπλεύσας ἐκράτησε τῶν δέκα πληρωμάτων, ἐνὸς ἐκφυγόντος.

56. Ἰφικράτης ἐν Ἄκῃ πυθόμενος δύο τῶν ἡγεμόνων προδιδοῦναι, καλέσας τοὺς ἀρίστους τῶν ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου, προσέταξεν, ὅπουταν τοὺς αἰτίους τῆς προδοσίας μεταπεμφθήμενος ἐξετάξῃ τὸ πρᾶγμα, προλαβεῖν αὐτοὺς τὰ τούτων ὄπλα, καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῖς τεταγμένων λόγων. Οἱ μὲν προλαβόντες κατέσχον τὰς πανοπλίας. Ἰφικράτης δὲ, τὴν προδοσίαν ἐλέγξας, τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἐκόλασε θανάτῳ· τοὺς δὲ στρατιώτας γυμνοὺς ἐξήλασε τοῦ στρατοπέδου.

57. Ἰφικράτης, δισχιλίῳν μισθοφόρων πρὸς τοὺς Λάκωνας αὐτομολησάντων, ἀπόρρητα γράμματα ἔπεμψε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν ἀποσάντων, παρακαλῶν μεμνησθῆαι τοῦ συγκεκριμένου καιροῦ, καθ' ὃν καὶ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν συμμαχίαν προσδέχοιτο· εἰδῶς τὴν ἐπιστολὴν ἐμπεσουμένην τοῖς φύλαξι τῶν ὁδῶν. Ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες ἐκόμισαν τὰ γράμματα τοῖς Λακεδαιμονίοις, οἱ μὲν ὤρμησαν συλλαμβάνειν τοὺς αὐτομόλους· οἱ δὲ ἀγαπητῶς ἐξέφυγον,

Ἀθηναίοις μὲν ἄπιστοι γενόμενοι, Λακεδαιμονίοις δὲ δόξαντες.

58. Ἴφικράτης ἐν Χίῳ, τοὺς Λακωνίζοντας ἐλέγξει βουλό-
μενος, ἐνίους τῶν τριηραρχῶν ἐκέλευσε, νυκτὸς ἐκπλεύσαντας,
μεθ' ἡμέραν ἐπιπλεῦσαι κόσμῳ Λακωνικῷ. Οἱ μὲν Λακωνίζοντες,
ὡς εἶδον, μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπὶ τὸν λιμένα κατέδραμον· ὁ δὲ
κυκλωσάμενος αὐτοὺς τοῖς ἀπὸ τῆς πόλεως προελθῶσι, συν-
ελαβέ τε, καὶ κολασθησομένους Ἀθηναίοις ἔπεμψεν.

59. Ἴφικράτης, ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων, τῶν στρατιωτῶν θορυ-
βούντων, καὶ κοινὴν ἐκκλησίαν αἰτουμένων, ἄνδρας ἐμπείρους
τῆς Περσίδος γλώττης σολᾶς Περσικὰς ἐνδύσασθαι προσέταξε,
πληθούσης τε τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῆναι, καὶ παρελθόντας ἀγγέλλειν
βαρβαρισί, « Πλησίον οἱ τὰ χρήματα κομίζοντες· ἡμεῖς δὲ
προεπέμφθημεν τοῦτο σηματοῦντες. » Ταῦτα μνηύσαντες, οἱ
στρατιῶται διέλυσαν τὴν ἐκκλησίαν.

60. Ἴφικράτης ἐκ τῆς Ὀδρυσιάδος λείαν πολλὴν περιήλασεν·
ἐδίωκον οἱ Ὀδρυσᾶιοι πλῆθει πολλῷ. Ὁ δὲ, ἵππεῖς ἔχων ὀλίγους,
ἔδωκεν αὐτοῖς καιομένας λαμπάδας· καὶ προσελαύνειν ἐκέλευσε
τοῖς ἐναντίοις. Οἱ δ' ἵπποι τῶν Ὀδρυσῶν, τῆς φλογὸς τὴν ὄψιν
ἀσυνήθει μὴ φέροντες, ἀναστρέψαντες ἔφυγον.

61. Ἴφικράτης, ἐπιὼν πόλει, τὸν ἀπὸ τῆς χώρας ποταμὸν, διὰ
μέσης τῆς πόλεως ῥέοντα, διαβῆναι ἀναγκαῖον ὄν, ἐσπέρας διέβη
μετὰ τοῦ στρατεύματος, ἵνα τὸ ἐκ τῆς διαβάσεως τοῦ πλῆθους
θολερὸν, διὰ νυκτὸς παροδεῦσαν, λάθῃ τοὺς ἐν τῇ πόλει. Καὶ δὴ
λαθὼν μεθ' ἡμέραν ἐπέθετο μὴ προσδοκῶσιν.

62. Ἴφικράτης ἐν Θράκῃ πολλοὺς ἔλαβεν αἰχμαλώτους Ὀδρυ-
σῶν. Οἱ μὲν δὴ σφοδρῶς ἐπέκειντο βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες.
Ὁ δὲ τοῖς πρωτοστάταις ἕκαστον αἰχμαλῶτον γυμνὸν παρέστησεν,
ἐξ ἱμάντος ὀπίσω τῷ χεῖρι δεδεμένον. Οἱ δὲ Ὀδρυσᾶιοι, τοὺς
οἰκείους μὴ βουλόμενοι τιτρώσκειν, τοῦ βάλλειν καὶ ἀκοντίζειν
ἀπείχοντο.

63. Ἰφικράτης περί Φοινίκην καταπλέων ἑκατὸν τριακοντόροις, ἔνθα τεναγῶδης αἰγιαλὸς ἦν, ἰδὼν τοὺς Φοίνικας παρά τὴν ἡϊόνα συνθέοντας, παρήγγειλεν, ὅταν τὸ σημεῖον ἀναδειχθῆ, τοῖς μὲν κυβερνήταις ἀγκυραν ἀφεῖναι κατὰ πρύμναν, καὶ τὴν καταγωγὴν ἐν τάξει ποιῆσθαι· τοῖς δὲ στρατιώταις ὀπλισαμένοις, ἕκασον κατὰ τὴν αὐτοῦ κώπην εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὸν κασιέ- ναι, καὶ τὴν αὐτοῦ τάξιν διαφυλάττειν. Ὡς δὲ ἤδη σύμμετρον ὑπέλαβεν εἶναι τὸ τῆς θαλάσσης βάθος, ἀνέτεινε τὸ σημεῖον τῆς ἐκβάσεως. Αἱ τριακόντοροι μὲν ἐν τάξει κατήγοντο διὰ τῶν ἀγκυρῶν· οἱ δὲ ἄνδρες ἐν τάξει προβαλλόμενοι προῆγον. Οἱ δὲ πολέμιοι, καταπλαγέντες τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ τὴν τόλμαν, ἔφευγον. Οἱ δὲ Ἰφικράτιοι, τινὰς μὲν διώξαντες ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ ἐζώ- γρησαν· καὶ λείαν πολλὴν περιελάσαντες, καὶ ταύτην ἐς τὰς ναῦς ἐμβολόμενοι στρατόπεδον ἐπὶ τῆς γῆς κατεσῆσαντο.

Κ Ε Φ. Ι.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ.

1. Ἐν Ἀττικῷ στρατοπέδῳ σπάνις ἦν νομίσματος. Τιμόθεος ἔπεισε τοὺς ἐμπόρους χρῆσθαι νομίσματι τῆ ἑαυτοῦ σφραγίδι· ἀλλασσομένους δὲ τὴν σφραγίδα τὸ ἀργύριον λαμβάνειν. Ἐπί- στευσαν οἱ ἔμποροι, καὶ τὴν ἀγορὰν τοῖς στρατιώταις παρέσχον ἐπὶ τῇ σφραγίδι τοῦ στρατηγοῦ. Ἀπαλλασσομένοις αὐτοῖς, ἐν τῷ τέως εὐπορήσας χρημάτων Τιμόθεος, τὴν τιμὴν διέλυσε τὴν ὡμο- λογημένην.

2. Τιμόθεος ἀνήγετο τῷ σὺλῳ παντί. Πταρμὸς ἐγένετο· ὁ κυβερνήτης ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν· οἱ ναῦται τῶν τριηρῶν ἐπιβαίνειν οὐκ ἐθάβρουν. Τιμόθεος μειδιάσας, « Ποῖον γὰρ (ἔφη) γέγονεν οἰώνισμα, εἰ τοσοῦτων περιεσηκότων, εἰς ἔπταρην ; » Οἱ ναῦται γελάσαντες ἀνήχθησαν.

3. Τιμόθεος παράγγελμα ἔδωκεν ἐκβοηθῆσαι τὴν ταχίστην
ὀλίγοι

ὀλίγοι στρατιῶται προῆλθον· ὁ λοχαγὸς ἠγόρευε, χρῆναι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀναμεῖναι. Ὁ Τιμόθεος οὐκ ἀνέμεινεν, ὡς τοὺς μέλλοντας προθύμως μαχεῖσθαι τοῖς πολεμίοις ἔχων ἅπαντας· τοὺς δὲ βραδύως ἐξιόντας, ἀχρήστους ἂν γενέσθαι καὶ παρόντας.

4. Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι περὶ Λευκάδα ἐναυμάχουν, Τιμόθεου στρατηγοῦντος Ἀθηναίων, Νικομάχου ναυαρχοῦντος Λακεδαιμονίων. Ἦν ἑορτὴ Σκίρα. Τιμόθεος, κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν μυσίνῃ σφρανώσας τὰς τριήρεις, ἤρε τὸ σημεῖον ἀναχθεῖς, ναυμαχῆσας, ἐνίκησεν· οἱ γὰρ στρατιῶται μετὰ ἐλπίδος ἀγαθῆς ἠγωνίσαντο, θεῖον ἔχειν οἰόμενοι σύμμαχον.

5. Τιμόθεος, πόλιν περιστρατοπεδεύσας, ἀφώριξε τὸν τόπον τοῖς στρατιώταις, ὅθεν δὴ προνομεύσουσι. Τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς χώρας, καὶ ὅσον ἦν ὄφελος αὐτῆς, ἀπεδίδοτο. Οὐκ ἐπέτρεπε δὲ οὔτε οἰκίαν, οὔτε ἔπαυλιν καθαιρεῖν. Οὐ μὴν οὐδὲ ἡμερον δένδρον ἐκκόπτειν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς καρποὺς λαμβάνειν. Καὶ τὰδε οἱ στρατηγοῦντι περιῆν· εἰ μὲν κρατοῖεν, τὸ πλείους φόρους ἐκλέγειν· εἰ δὲ ὁ πόλεμος μηκύνοιτο, τροφὰς ἀφθόνους καὶ καταγωγὰς ἔχειν· τὸ δὲ τούτων μείζον, πολλὴν τὴν εὐνοίαν παρὰ τῶν πολεμίων ἐθήρευεν.

6. Τιμόθεος, ναυμαχεῖν Λακεδαιμονίοις μέλλων, αὐτὸς μὲν ἐκ τριηρῶν τὰ πληρώματα παρὰ πρύμναν ἔχων ἀνέπαυσε· τὰς δὲ ταχυναυτούσας ἕικοσι προσέταξε τοῖς τριηράρχοις ἀντιπαρεξάγειν ταῖς πολεμίαις ναυσί, καὶ πυκνάς ποιεῖσθαι κινήσεις, καὶ τροπὰς. Οἱ μὲν δὴ πολέμιοι, πονέσαντες εἰρεσίᾳ, ἀσθενῶς τὰς κώπας ἀνέφερον. Τιμόθεος δὲ ἀμαιοῖς πληρώμασιν ἐπαναχθεῖς, ναυμαχῶν ἐνίκησεν.

7. Τιμόθεος, τὴν Ὀλυνθίαν βουλόμενος παρελθεῖν, δεδιωκὼς τὸ ἵππικόν τῶν Ὀλυνθίων, ἔταξε τὸ στρατόπεδον εἰς ἑτερόμηκες πλινθίον, τὰ μὲν σκευοφόρα, καὶ τὴν ἵππον εἰς τὸ μέσον λαβῶν, τὰς δὲ ἀμάξας πυκνάς ἄγων, καὶ συνηρημένας, τοὺς δὲ ὀπίστας

τούτων ἐξώθεν περιβαλὼν ὥστε τοῖς Ὀλυνθίοις ἰππεῦσιν ἀδύνατος ἦν ἡ ἰππασία.

8. Τιμόθεος· περί Ἀμφίπολιν ἐστρατοπέδευεν. Ἦγγεῖλε τις ἐσπέρας, ἀθροίζεσθαι τοὺς πολεμίους ἐπ' αὐτόν· καί ὡς πολλαπλάσιοι τὸ πλῆθος ὄντες τῆς ὑσεραίας ἐπιθήσονται. Ὁ δὲ τοῖς μέν στρατιώταις οὐ προεῖπε τῶν πολεμίων τὸ πλῆθος, ἵνα μὴ καταπλαγεῖεν· αὐτὸς δὲ, ὡς ἐπιθήσόμενος αὐταῖς ὀλίγοις οὔσι καὶ ἀτάκτοις, τὸ μὲν ἀχρεῖον τοῦ πλῆθους προὔπεμψε διὰ τῶν δυσπόρων, ἤπερ ἦκιστα οἱ πολέμοι παραφυλάξειν ἔμελλον· αὐτὸς δὲ τὴν φάλαγγα ἐκίνησε, τοὺς ψιλοὺς τελευταίους ἐπιτάξας· τὰς δὲ τριήρεις ἐν τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πληρῶσαι οὐ θυνηθεῖς, ἐνέπηρσεν. Καὶ ταῦτα πάντα μᾶ νυκτὶ πράξας, ἀσφαλῶς ἀνεχώρησεν.

9. Τιμόθεος ἐπολιόρκει Σάμον, ξενολογήσας στρατιώτας ἑπτακισχιλίους· οἷς οὐκ ἔχων δοῦναι μισθὸν, ἔγκαρπον ὄρων τὴν νῆσον, ἐξελὼν χωρίον ἐς προνομήν, τοὺς ἄλλους καρπούς ἀποθόμενος, ἀσφαλείαν τοῖς καρπολόγοις παρασχών, εὐπορήσας χρημάτων ἀπὸ τούτων, μέρος τῶν μισθῶν διανείμας, προθυμότεροις χρησάμενος τοῖς στρατιώταις, κατὰ κράτος εἴλε τὴν Σαμίων πόλιν.

10. Τιμόθεος, πολιορκῶν Σάμον, ἐπεὶ πολλοὶ ξένοι εἰσπλέοντες συχὰ τῶν ἐπιτηδείων ἀνήλισκον, καὶ διὰ τοῦτο σπάνις ἦν, παρήγγειλε μὴ πωλεῖν ἄλευρον, μηδὲ κοτύλην ἐλαίου ἢ οἴνου· ἀλλὰ σίτου μὲν, μεδίμνου μὴ ἔλαττον· τῶν δὲ ὑγρῶν μετρητὴν τοῦλάχιστον· τὰς δὲ σιτουργούς μύλας μηδένα ἔχειν, ἢ ἐν τοῖς λόφοις. Οὕτω δὲ συνέθη τοὺς μὲν ξένους, οὐκ ἔχοντας τὴν ἀγορὰν τῶν ἐφ' ἡμέραν ἀναγκαιῶν, [σύν] αὐτοῖς κομίζειν· τὴν δὲ παρασκευὴν τῶν αἰτίων μόνους ἀναλίσκεσθαι τοὺς στρατιώτας.

11. Τιμόθεος, ναῦς ἔχων τεσσαράκοντα, βουλόμενος ἀπὸ τούτων πέντε προπέμψαι πλειόνων ἡμερῶν ἐχούσας ἐφόδια, μισθῶν οὐκ ἔχων δοῦναι, παράγγελμα ἔδωκεν, ἀνάγεσθαι τὰς ναῦς ἀπάσας

τριῶν [ἡμερῶν] σιτία ἐχούσας· ἐπεὶ δὲ γῆσσι τινὶ προσωρμίσατο, τοῖς τριηράρχοις ἐκέλευσεν, ἕξ ἑκάστου πληρώματος αὐτῶ κομίσαι δύο [ἡμερῶν] σιτία. Ταῦτα ταῖς πέντε ναυσὶ διαδοῦς, τὰς μὲν ἐξέπεμψε πλειόνων ἡμερῶν ἐπισύστημα ἐχούσας· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν τριάκοντα καὶ πέντε νεῶν, εἰς τὸν ἴδιον ὄρμον ἐπανήλθεν.

12. Τιμόθεος, ναυμαχεῖν μέλλων περὶ Λευκάδα Νικολόχῳ τῷ Σπαρτιάτῃ, τῶν μὲν πλειόνων νεῶν τὰ πληρώματα παρήγγειλεν ἐπὶ γῆς ἀναπαύεσθαι παρ' αὐτῇ τῇ θαλάσῃ. Ταῖς δὲ ἄριστα πλεούσαις εἰκοσιν ἀναχθεῖς, προσέταξε ταῖς τριηράρχοις μὴ συντάπειν ταῖς πολεμίας τριήρεσιν ἐντὸς βέλους· ἐκκλίνας δὲ καὶ φυγομαχεῖν ἐκουσίως, ἵνα κατακόπους ποιήσῃσι τοὺς ἐναντίους ἐρέτας. Ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν ἐφυγομάχουν, οἱ δὲ ἐλέλυτο καύματι καὶ κόνῳ, Τιμόθεος τὸ ἀνσωλητικὸν ἐσήμωσεν. Καὶ κατασχὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀναπαυσαμένους ἐρέτας ἐμβιδιάσας, διὰ τάχους τοὺς πολεμίους πεποιηκότας διώξας, πολλὰς αὐτῶν τριήρεις, τὰς μὲν κατέδυσε, τὰς δὲ, ἄπλους ἐποίησεν.

13. Τιμόθεος, Λακεδαιμονίους καταναυμαγήσας, φοθηθεὶς δέκα ναῦς Λακωνικάς, ἃς προέπεμψεν ὁ ναύαρχος ἐπὶ καταγωγῇ πλοίων σιταγωγῶν, μὴ ποτε ἀναχωροῦσι τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιθιοῦντο, παρήγγειλε τοῖς τριηράρχοις τὴν ἀρχαίαν τάξιν μὴ ζητεῖν, ἀλλὰ ἦν ἕκαστος ἐπὶ τοῦ παρόντος χώραν ἔχει ταύτην φυλάσσειν· ἵνα μὴ, μεταγομένων τῶν σκαφῶν ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν τάξεις, ἐπιπλεύσαντες οἱ παλέμοι προσβάλωσι τῷ ναυτικῷ λελυμένων. Τάξας δὲ τὰς ναῦς ἐν μηνοειδῇ σχήματι, τὰ μὲν ἔμβολα τῶν νεῶν, καὶ τὸ περιφερὲς τοῦ σχήματος πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐπέσρεψε· τὰ ναυάγια δὲ, καὶ τὰς ἀχμαλώτους τῶν νεῶν ἐς τὸ κοίλωμα τοῦ μηνοειδοῦς συναγαγὼν, ἔπλει κατὰ πρύμναν.

14. Τιμόθεος, Χαλκιδεῦσι πολεμῶν μετὰ Περδίκου, Κύπριον χαλκὸν Μακεδονικῷ νομίσματι μίξας, ἐπίσημον ἔκοψεν, ὥστε τὰς παλαιὰς πέντε δραχμὰς ἔχειν ἀργυρίου τεταρτημόριον, τὸ δὲ

λοιπὸν χαλκοῦ φαύλου. Πλείσθης δ' εὐπορήσας μισθοδοσίας, τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας ἔπεισε, πρὸς χαλκὸν πιπράσκειν· ἀντιφορτιζόμενοι δὲ τὰ παρ' ἀλλήλων οὐδὲν τοῦ νομίσματος ἐφύλαττον· ἀλλὰ τοῦτο περιήει παλιν εἰς τὴν μισθοφορὰν τὴν στρατιωτικὴν.

15. Τιμόθεος ἐπολιόρκει Τορώνην. Οἱ μὲν Τρωναῖοι μεγάλα ὕψη ἀντανίσασαν, φορμῶν ψάμμου πληρουμένων. Ὁ δὲ Τιμόθεος μηχανήμασι μακροτέροις ἐξ ἰσοῦ ἀκίδας περιθείς, καὶ δρέπανα ἐπὶ τὰ ἄκρα τοῦ ἰσοῦ ἐμβάλων, ταῖς ἀκίσι τὰς διφθέρας διερρήγνυε, τοῖς δὲ δρεπάνοις ἀνέτεμνε τοὺς φορμούς, ὥστε ρεῖν τὴν ἄμμον. Τοῦτο δρώμενον ἰδόντες Τρωναῖοι πρὸς ὁμολογίαν ἐτρέποντο.

16. Τιμόθεος μετὰ Κερκυραίων, καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων, πρὸς Λακεδαιμονίους ναυμαχῶν, τὰς ἄριστα πλεούσας τῶν νεῶν προέταξε, κελεύσας ἐν τῷ σχήματι τῆς παρατάξεως ἡσυχίαν ἔχειν. Ἐπεὶ δὲ οἱ προτεταγμένοι διενουμάχησαν, ἐπὶ πολὺ κεκηκότες ἤδη τῶν πολεμίων, σημεῖον ἦρε τοῖς ἡσυχάζουσιν· οἱ δὲ ἀκμηῆτες ἐμβάλοντες ἐτρέψαντο τοὺς κεκηκότες.

17. Τιμόθεος περὶ Λευκάδα Λακεδαιμονίους ναυμαχήσας ἐνίκησε. Πολλῶν συντριβέντων σκαφῶν, περιῆσαν δέκα νῆες τῶν πολεμίων ἀναυμάχητοι, ἃς ἐδεδοίκει. Τιμόθεος, ἐπανίων ἐπὶ τὸν ναῦσταθμον, καὶ δὴ τὸ ναυτικὸν ἔταξεν ἐν μηνοειδῇ σχήματι πρὸς τοὺς πολεμίους τὸ κυρτὸν, ἐντὸς τὰ ναυάγια συναγαγῶν. Τὸν δὲ ἀπόπλουον ἐποιεῖτο πρὸς τὴν γῆν, κελεύσας ἐλαύνειν ἐπὶ πρύμναν, ὅπως ἀντίπρωροι τὰς πολεμίας δέκα ναῦς ῥαδίως ἀφύνοιντο. Τοῦτο τὸ σχῆμα τῆς τάξεως οἱ ἀπὸ τῶν δέκα νεῶν φοβηθέντες οὐκ ἐπέθεντο.

ΧΑΒΡΙΑΣ.

1. ΧΑΒΡΙΑΣ τοῖς στρατιώταις παρήγγελλεν, « Ἐπειδὴν μέλωμεν μάχεσθαι, μὴ τοι νομίζωμεν ὡς πολεμίους συμβάλλοντες· ἀλλὰ ἀνθρώποις αἷμα καὶ σάρκας ἔχουσι, καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἡμῖν κεκοινωνηκόσι. »

2. Χαβρίας, περὶ Νάξον ναυμαχῶν, ἐνίκησε Βοηδρομιῶνος ἕκτη ἐπὶ δέκα, τάντην τὴν ἡμέραν ἐπιτήθειον τῇ ναυμαχίᾳ κρίνας, ὅτι ἦν μία τῶν Μεγάλων μυσηρίων. Οὕτω γέ τοι καὶ Θεμισοκλῆς τοῖς Πέρσαις ἐναυμάχησε περὶ Σαλαμίνα. Ἀλλὰ οἱ μὲν περὶ Θεμισοκλέα σύμμαχον ἔσχον τὸν Ἰσάκον· οἱ δὲ περὶ Χαβρίαν, Ἄλαδε μύσται.

3. Χαβρίας, ναῦς Λακωνικὰς κατασκόπους δώδεκα ἐφορμύσας, οὐ μὴν ἐπαναχθῆναι θαρρόσας, ἐξεκαλέσατο οὕτω πως αὐτάς ἀναχθῆναι· ναῦς δεκαδύο κατὰ δύο ζεύξας, καὶ τὰ ἰστία ταῖν δυοῖν ἐπὶ μιᾶς ἀράμενος. Οἱ πολέμιοι καταφρονήσαντες, ὡς πρὸς ἕξ τριήρεις, αὐτοὶ δεκαδύο ἔχοντες, ἐπανήχθησαν. Χαβρίας, ἐπὶ πλεόν αὐτῶν τοῦ πελάγους προελθόντων, καθελὼν τὰ ἰστία, τὰ σκάφη διαζεύξας, ἐπέσρεψε, καὶ τὰς ἡμίσειας τῶν πολεμίων ἔλαβεν αὐτάνδρους.

4. Χαβρίας, διάσειων τόπων ἀναχωρῶν, ὀλίγους ἔχων, πολλῶν πολεμίων ἐπικειμένων, αὐτὸς τῆς πορείας ἡγούμενος, τοὺς μάλιστ' εὐρώσους οὐραγεῖν ἔταξεν, ὅπως προσκειμένους ἀμύνοντο. Οὐδεὶς οὖν τῶν οὐραγούντων ἔφυγεν, οὐ τολμῶν τὸν στρατηγὸν παρελθεῖν ὡς [ἀν] κωλυθεῖς, ἢ καὶ κολασθεῖς. Τῷ σχήματι τούτῳ τῆς πορείας ἀσφαλῶς διήγαγε τὸ στρατόπεδον.

5. Χαβρίας Θάμω, Αἰγυπτίων βασιλεῖ, χρημάτων ἀποροῦντι συνεβούλευσε, τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ κεκτημένους ἰκανὴν οὐσίαν κελεῦσαι παραχρημα εἰσενεγκεῖν ἅσον τις ἔχοι χρυσίον ἢ ἀργύριον.

κομιδὴν δὲ αὐτοῖς ὧν διδόνασι γενέσθαι ἐκ τῶν φόρων, οὓς κατ' ἔτος ἐτέλουν. Οὕτω δὴ πολλὰ συνελέγη χρήματα, οὐδενὸς ἀδικηθέντος, ἀλλὰ πάντων ὑσερον ἅ ἔδωκαν ἀπολαβόντων.

6. Χαβρίας, εἰς Ἔλος τῆς Λακωνικῆς ἐμβαλὼν νυκτός, τὸν ποταμὸν διαβάς, λείαν πολλὴν λαβὼν, τὴν μὲν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν εἰς τὴν φιλιάν ἀπεπέμψατο· αὐτὸς δὲ, τοὺς ἄλλους στρατιώτας φαγεῖν κελεύσας, ἀνέμενε μέχρι μεσοῦσης ἡμέρας, τοῦτο προσδοκῶν, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο. Οἱ γὰρ Λακῆδαιμόνιοι μαθόντες ἐξεβοήθησαν, ὡς ἀφαιρησόμενοι τὴν λείαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ· καὶ σπουδῆ δραμόντες διακόσια σάββα, κερμηλότες, ἀσύντακτοί, διεσπαρμένοι, πρὸς μάχην ἦσαν ἄχρηστοί. Ὁ δὲ, τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας βεδρωκότας, ἀναπαυσασμένους, συντεταγμένους, προσαγαγὼν, ῥαδίως τοὺς πλείους αὐτῶν διέφθειρεν.

7. Χαβρίας ἦν ἐν Αἰγύπτῳ, στρατηγῶν τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων. Τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐπιστρατεύσαντος περὶ τῆς δυνάμει, καὶ ναυτικῆς, ὃ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ναῦς πολλὰς ἔχων, ἠπόρει πληρωμάτων συγκροτημένων. Χαβρίας, καταλέξας Αἰγυπτίων τοὺς νεωτάτους, ἰκανοὺς πληρῶσαι ναῦς διακοσίας, ἐξέλων τὰς κώπας τῶν τριήρων, ξύλα μακρὰ παραβαλὼν ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, ὥστε ἐφ' ἓνα καθῆσθαι, δούς αὐτοῖς τὰς κώπας, καὶ κελευσάς τῶν διγλώσσων ἐπιστήσας, ὀλίγαις ἡμέραις ἐλάυνεῖν αὐτοὺς ἐδίδαξε, καὶ ἐρετῶν συγκροτημένων ἐπλήρωσεν.

8. Χαβρίας ὁπότε νεοσύλλογον ἔχοι δυνάμιν, καὶ μέλλοι παρατάττεσθαι, διὰ τοῦ κήρυκος ἐκέλευε τοὺς ἀρρώστους ἔχοντας χιρῆς τίθεσθαι τὰ ὄπλα. Ὅσοι δὲ θελοῖ, ἀρρώστιαν προσποιούμενοι, χωρὶς ἐτίθεντο τὰ ὄπλα, τούτοις ἐς μὲν τὴν μάχην οὐκ ἐχρήθη· ἐς δὲ τὰς προκαταλήψεις τῶν ὀχυρῶν τόπων, ἵνα τὸ γοῦν πλῆθος ἐπιφανόμενον αὐτῶν φόβον ἐνεργάζοιτο τοῖς πολεμίοις. Καιροῦ δὲ παρὰς ἄντος, ἐποίει ταχέως αὐτοὺς ἀπαμίσθους.

9. Χαβρίας, προσπλεύσας πολεμιά πόλει, νυκτὸς τοὺς πελτασὰς ἀπεοίβασεν. Αὐτὸς δὲ, ἀρχομένης ἔω, ἐπὶ τὸν λιμένα ἔπλει, ἀπωτέρω τῆς πόλεως ὄντα. Οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐξέδραμον κωλύσοντες ἀποθῆναι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν· οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐνέδρας πελτασαί, ὕπισθεν ἐπιφανέντες, τοὺς μὲν διέφθειραν αὐτῶν, τοὺς δὲ ζωγρεία λαβόντες, τῶν νεῶν ἐπιβάντες, ἀνήχθησαν.

10. Χαβρίας ἀπὸ τῶν πελτασῶν δέκα τοὺς δρομικωτάτους ἐφ' ἐκάστην ναῦν παρεοίβασατο· καὶ νυκτὸς ἐς τὴν πολεμίαν ἀπεοίβασε, καὶ λεηλατεῖν τὴν χώραν ἐκέλευσεν. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως, ἐκδοθησάντες, ἐπικρατεῖν τῶν λεηλατούντων ἔμελλον. Ὁ δὲ, προϊδὼν, κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὴν πόλιν ἔπλει. Οἱ δὲ ἐκδοθησάντες, τὸν ἐπίπλου ἰδόντες, ἐσπούδασαν, ἵνα μὴ καταλάβοι τὴν πόλιν. Ὁ δὲ τὰς ναῦς τῇ χώρᾳ προσορμίσας, τοὺς πελτασὰς καὶ τὴν λείαν ὄσσην ἔλαβον ἀναλαβῶν, καὶ δὴ ἀποπλεύσας ὤχето.

11. Χαβρίας ἐν Νάξῳ, μέλλων ναυμαχεῖν πρὸς Πόλλιν, παρήγγειλε τοῖς τριηράρχοις, ἐὰν ἰσοπαλεῖς κατὰ τὸν κίνδυνου ὦσι, τὰ σημεῖα τῶν ἰδίων νεῶν λάθρα καθελόντας, εἰδέναι τὰς ἐπισήμους πολεμίας οὔσας. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἐγένετο, οἱ μὲν τοῦ Πόλλιδος κυβερνῆται, ταῖς ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπαντῶντες, διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὰς τὸ Ἄττικὸν σημεῖον, ἀμφιγνοοῦντες παρέπλεον. Οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ παράγγελμα ταῖς ἐπισήμοις τῶν νεῶν ἔφθασον διδόντες διττὰς ἐμβολὰς. Τὸ τέχνασμα τοῦτο νίκην Ἀθηναίοις ἔδωκεν.

12. Χαβρίας, εἰς Αἴγιναν νυκτὸς καταπλεύσας, τριακοσίους ἀνδρας εἰς τινα τόπον ἐπιτήθειον ἀποοίβασας, αὐτὸς παρέπλει. Οἱ μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἐπεξελθόντες, τοῖς ἀποδοῶσι παρετάσσοντο, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνήρουν· ὁ δὲ διὰ τάχους ἐς τὴν πόλιν εἰσέπλευσεν. Οἱ πολῖται, φοβηθέντες μὴ τῆς πόλεως ἀποκλεισθῶσι, καταλιπόντες τὴν πρὸς τοὺς τριακοσίους μάχην, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὴν πόλιν.

13. Χαβρίας πρὸς τὰς ἐπιβολὰς τῶν κυμάτων ὑπὸ τὴν παρεξαιρεσίαν ἑκατέρου τοίχου δέξρεις κατελάμβανεν, καὶ κατὰ μόνας ἀρτίους τῷ κατασρώματι κατὰ τὸ ὕψος φράγμα κατελάμβανεν αὐτὸ πρὸς τὰς παρεξαιρεσίας. Τοῦτο δὲ ἐκώλυε τὴν ναῦν ὑποβρύχιον φέρεσθαι, καὶ τοὺς ναύτας ὑπὸ τῶν κυμάτων βρέχεσθαι. Καὶ τὰ ἐπιφερόμενα κύματα οὐχ ὀρώντες διὰ τὴν τοῦ φράγματος πρόσθεσιν, οὐκ ἐξάνισταντο θιά τὸν φόβον, οὐδὲ τὴν ναῦν ἔσφαλλον.

14. Χαβρίας πρὸς τοὺς πελαγίους πλοῦς, καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ χειμῶνας, κατεσκευάζεν ἐκάστη τῶν νηῶν δισὰ πηδάλια. Καὶ τοῖς μὲν ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς εὐδαίαις ἐχρητο· εἰ δὲ ἡ θάλασσα κοίλῃ γένοιτο, θάτερα διὰ τῆς παρεξαιρεσίας κατὰ τὰς θρανίτιδας κώπας παρετίθη, τοὺς ἀνχένας ἔχοντα καὶ τοὺς οἴσικας ὑπὲρ τοῦ κατασρώματος, ὥστε, ἐξαιρουμένης τῆς πρύμνης, τούτοις τὴν ναῦν κατευθύνεσθαι.

15. Χαβρίας, καταλαβὼν τὴν Λακωνικὴν, καὶ λείαν πολλὴν ἀρπάσας, Σπαρτιατῶν ἐκβοηθησάντων, ὧν Ἀγησίλαος ἠγεῖτο, συναγαγὼν τοὺς στρατιώτας ἐπὶ λόφον ὑψηλὸν, τὰ σκευοφόρα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἀγαγὼν ἐπὶ τὸ ὄχυρώτατον, περιεστρατοπέδευσεν. Οἱ δὲ Λάκωνες ἀπὸ πέντε σταδίων ἀντεστρατοπέδευσαν. Χαβρίας παρήγγειλεν ὡς πλεῖστα πυρὰ καίειν διὰ νυκτός· καὶ περὶ δευτέραν φυλακὴν παρήγγειλε, τὰ μὲν ὑποζύγια καὶ τὰ βοσκήματα καταλιπεῖν, αὐτοὺς δὲ ἀναχωρεῖν κατὰ τὸ ὀπίσθην μέρος τοῦ λόφου. Οἱ μὲν δὲ λαθόντες ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ Λάκωνες, τό τε πῦρ ὀρώντες, τῆς τε φωνῆς τῶν ὑποζυγίων ἀκούοντες, μένειν τοὺς Ἀθηναίους νομίζοντες, ὑπὸ τὴν ἔω διασκευασάμενοι, πρὸς μάχην σύνθημα λαβόντες, τῷ λόφῳ προσῆγον. Ἐπεὶ δὲ, ἐγγὺς γενόμενοι, κενὸν τὸ στρατόπεδον εἶδον, ἀνεβόησεν Ἀγησίλαος, « Ἄριστός γε στρατηγὸς Χαβρίας. »

Κ Ε Φ. Ι Β.

Φ Ω Κ Ι Ω Ν.

1. ΦΩΚΙΩΝ Ἀθηναίους ὠρμηκῶτας στρατεύειν ἐπὶ Βοιωτοὺς ἐκώλυεν· οἱ δὲ πολλῇ ὀρμῇ χρώμενοι τὸν πόλεμον ἐψηφίσαντο, καὶ Φωκίωνα στρατηγόν. Ὁ δὲ τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν ἐκέλευσεν· « Ὅσοι Ἀθηναίων μέχρι ἐξήκοντα ἐτῶν ἀπὸ ἡθης, πέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντες, εὐθύς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἔπεσθέ μοι. » Θόρυβος ἦν πολὺς. Οἱ πρεσβύτεροι καὶ μᾶλλον ἐβίων, ἀνεπήδων, ἡγανάκτου. Τότε δὴ Φωκίων, « Οὐδὲν (ἔφη) δεινὸν ὑπομενεῖτε· καγὼ γὰρ ὁ στρατηγός, ὀγδοηκοσὸν ἔχων ἔτος, μεθ' ὑμῶν κείσομαι. » Τοῦτο ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, τῆς ὀρμῆς τῆς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐπαύσαντο καὶ μετεβάλλοντο.

Κ Ε Φ. Ι Γ.

Χ Α Ρ Η Σ.

1. ΧΑΡΗΣ, ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατασκόπους ὑπονοήσας εἶναι, φιλικὴν ἔξωθεν τοῦ χάρακος ἐπισήσας, προσέταξεν ἕκαστον ἐπιλαμβάνεσθαι τοῦ πλησίον· καὶ μὴ πρότερον ἀφίεναι, πρὶν εἰπεῖν ὅς τις εἴη, καὶ τίνος τάξεως. Οὕτω δὴ συνέδη τοὺς κατασκόπους αἰῶναι, μὴ δυναμένους εἰπεῖν μήτε τάγμα, μήτε λόχον, μήτε συσσίτιον, μήτε σύνθημα.

2. Χάρης ἐν Θράκῃ, χειμῶνος ὄντος ὑπερβολῇ, τοὺς στρατιώτας ὀρῶν φειδομένους τῶν ἱματίων, καὶ πρὸς τὸ πράττειν ἀχρῆ διακειμένους ὀκνηρῶς, παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀλλάττειν παρ' ἀλλήλων τὰ ἱμάτια. Τούτου γὰρ γενομένου, τῶν ἀλλοτριῶν ἐσθίτων ἕκαστος οὐ φειδόμενος, ἐτοιμότερος ἦν πράττειν τὰ κελευόμενα.

3. Χάρης ἀπήγε στρατόπεδον ἐκ Θράκης· ἐπέκειντο οἱ Θράκες καὶ τὴν οὐραγίαν ἔθρανον. Ὁ δὲ βουλόμενος, ἀποστῆσας

τοὺς πολεμίους, διελθεῖν ἀσφαλῶς, τόπον ἄποπτον συνιδῶν, ἀναβιδάσας τῶν σαλπικτῶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, καὶ συμπέμψας αὐτοῖς ὀλίγους τῶν ἱππέων, ἐκέλευσε περιπνευσάμενους τὴν ταχίστην, γενομένους ὀπισθενῶν πολεμίων, τὸ πολεμικὸν σημεῖναι. Οἱ μὲν ἐσήμηναν· οἱ δὲ προσκείμενοι Θραῖκες, ἐνέδραν εἶναι νομίσαντες, τὴν τάξιν λύσαντες, φεύγοντες ὤχοντο. Χάρης δὲ ἀσφαλῆ τὴν ἀποχώρησιν ἐποιήσατο.

Κ Ε Φ. Ι Δ.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ.

1. ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Ἰλίων λεηλατούντων αὐτοῦ τὴν πόλιν, οἰκέτην Ἰλίου, προελθόντα ἐπὶ λείαν, συλλαβῶν, μεγάλοις δώροις ἔπεισε προδοῦναι τὴν πόλιν. Ἴνα δὲ πισὸς φανεῖη τοῖς φυλάττουσι τὰς πύλας, ἔδωκεν αὐτῷ πολλὰ πρόβατα καὶ ἀνδράποδα δῖς πού καὶ τρεῖς ἀγαγεῖν. Οἱ δὲ φύλακες, ταῦτα νειμάμενοι, συνεχώρουν αὐτῷ πολλάκις ἐξίεναι νύκτωρ, καὶ σὺν αὐτῷ ἄνδρας πλείονας, τὴν λείαν περιελαύνοντας. Χαρίδημος τοὺς μὲν σὺν αὐτῷ συλλαβῶν ἔδρασε· τὰ δὲ τούτων ἱμάτια περιβαλὼν ἰδίους ἀνδράσιν ὠπλισμένους, ἔδωκεν αὐτοῖς τὰ τε ἄλλα τῆς λείας, καὶ ἵππον ὡς αἰχμάλωτον. Οἱ φύλακες, ἵνα δέξαιτο τὸν ἵππον, πᾶσαν τὴν πύλην ἀνέωξαν. Οἱ στρατιῶται, τῷ ἵππῳ συνεισπεσόντες, τοὺς τε φύλακας ἀπέκτειναν, καὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν δεξάμενοι, τῆς ὄψεως ἐκράτησαν· ὥστε, εἰ χρή τι καὶ παῖξαι, δεύτερον ἐάλω τὸ Ἴλιον, πάλιν ἵππῳ καταστρατηγούμενον.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ο ΦΑΛΗΡΕΥΣ.

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Φαληρεὺς, συλλαμβάνεσθαι μέλλων ὑπὸ τοῦ Θρακῶν βασιλέως, κατακρύψας αὐτὸν ἐς ἄμαξον χορτοφόρον, ἐς τὴν ὄμορον χώραν διεσώθη.

Κ Ε Φ. ΙΣ.

ΦΙΛΟΚΛΗΣ.

Ι. ΦΙΛΟΚΛΗΣ, Πτολεμαίου στρατηγός, Κάνω προσεστρατοπέδευσε, καὶ χρήμασι διαφθείρας τοὺς σιτοφύλακας, συνέθετο. Οἱ μὲν, ἐν τῇ πόλει παρήγγειλαν τοῖς στρατιώταις δόσιν [σίτου]· οἱ δὲ, τὰς φυλακὰς τῶν τειχῶν ἀπολιπόντες, τὸν σῆτον ἐμετροῦντο. Φιλοκλῆς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ προσπεσῶν ἀφύλακτου ἔλαβε τὴν πόλιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν τέταρτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· τοῦτο μὲν δὴ καὶ ἡδίων τῶν ἄλλων συγγράφας, ἐν ᾧ καταμάθοιτε ἂν τὰς ἀρετὰς τῶν ὑμετέρων προγόνων, οἱ τῆς Μακεδονίας ἐβασίλευσαν.

Κ Ε Φ. Α.

ΑΡΓΑΙΟΣ.

1. ἈΡΓΑΪΟΣ βασιλεὺς Μακεδόνων, Ταυλακτίων Γάλαυρος· Ταυλάντιοι στρατεύουσιν ἐπὶ Μακεδόνας. Ἀργαῖος, ἦν γὰρ αὐτῷ χεὶρ ὀλέγη, κελεύει τὰς παρθένους τῶν Μακεδόνων, ἐπειδὴν οἱ πολέμοι προσάγωσι τὴν φάλαγγα, αὐτὰς ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Ἐρεβοίας ἐπιφανῆσαι. Οἱ μὲν δὴ προσῆγον· αἱ δὲ ἐπεφάνησαν, καὶ κατήσαν ἀπὸ τοῦ ὄρους παρθένοι πολλαί, θύρσους ἀντὶ δοράτων πάλλουσαι, καὶ σεφάνοις τὰ πρόσωπα σκιάζουσαι. Γάλαυρος ἐξεπλάγη, ἄνδρας εἶναι τὰς παρθένους ἀπὸ μακροῦ νομίζων· καὶ τὸ ἀνακλητικὸν ὑπεσήμαιεν. Ταυλάντιοι δὲ ἔφευγον, τὰ τε ὄπλα ἀποβαλόντες, καὶ τὰ σκευοφόρα καταλιπόντες. Ἀργαῖος ἀμαχεὶ κρατήσας, ἱερόν ἰδρύεται Διονύσω Ψευδάγορι· καὶ τὰς παρθένους, ἃς πάλαι Κλώδωνας ἐκλήζον οἱ Μακεδόνες, αὐτὸς κλήζειν ἔταξε, διὰ τὴν μίμησιν τῶν ἀνδρῶν, Μιμαλλόνας.

Κ Ε Φ. Β.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

1. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐπὶ στρατοπέδου Δόκιμον Ταραντῖνον λουτρῶν

θερμῶ χρησάμενον, τὴν ἡγεμονίαν ἀφείλετο, φήσας· « Ἄγνοεῖν μοι δοκεῖς τὰ Μακεδόνων, παρ' οἷς οὐδὲ γυνὴ τεκοῦσα θερμῶ λούεται. »

2. Φίλιππος ἐν Χαιρωνείᾳ, παρατασσόμενος Ἀθηναίοις, εἶξας ἐνέκλινε. Στρατηγὸς Ἀθηναίων Στρατοκλῆς ἐκδοήσας, « Οὐ χρὴ ἀποσῆναι προσκειμένους, ἕως ἂν τοὺς πολεμίους κατακλείσωμεν ἐς Μακεδονίαν », οὐκ ἀνήκεθ' ὀρώων. Φίλιππος, εἰπὼν, « Οὐκ ἐπίσανται νικᾶν Ἀθηναῖοι », ἐπὶ πόδα ἀνεχώρει, συνεσπειραμένην ἔχων τὴν φάλαγγα, καὶ ἐντὸς ὅπλων πεφυλαχμένος. Μετ' ὀλίγον ὑπερθεξίων τόπων λαβόμενος, παραθαρρύννας τὸ πλῆθος, ἀνασρέψας, εὐρώσως ἐμβαλλει τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος ἐνίκησεν.

3. Φίλιππος ἐπὶ Θηβαίους ἐσφράττευσεν. Ἀέροπος καὶ Δαμάσιππος ἡγεμόνες, ἀπὸ πανδοκείου μισθωσάμενοι φάλτριαν, ἐς τὸ στρατόπεδον εἰσήγαγον. Οὐ μὴν ἔλαβον Φίλιππον· ἀλλὰ καὶ μαθὼν, ἀμφω τῷ ἡγεμόνε τῶν ὄρων τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐξεκήρυξεν.

4. Φίλιππος πρέσβεις ἐπεμψεν ἐς πολεμίων Θρακῶν πόλιν. Οἱ μὲν ἐκκλησίαν συνήγαγον, καὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἐκέλευον ἀγορεύειν· καὶ ἦν ἀπάντων σπουδὴ περὶ τὴν ἀκρόασιν ὧν ἀγγελουσί. Φίλιππος ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, μὴ προσδοκῶσιν ἐπιθέμενος, τῆς πόλεως ἐκράτησεν.

5. Φίλιππος ἤτησε παρὰ τῶν πολεμίων Ἰλλυριῶν ὑποσπόνδους νεκρούς. Τῶν δὲ διδόντων, ἠνίκα οἱ ἕσχατοι ἐκομίζοντο, σημήνας, ἀφυλάκτως ἐπῆλθεν.

6. Φίλιππος ἐν παλαίστρᾳ καὶ Μνηστήρης ὁ παγκρατιαστῆς ἐκυλίοντο. Οἱ στρατιῶται κύκλῳ περιστάντες κατεβόων, τὴν μισθοφορὰν ἀπαιτοῦντες. Οὐκ ἔχων ὁ Φίλιππος, προσῆλθεν, ἰδρῶτι ρέομενος, κεκοιμημένος, [καὶ] προσμειδιάσας αὐτοῖς, « Δίκαια (ἔφη) λέγετε, ὧ συστρατιῶται, ἀλλὰ τοι καγὼ διὰ τοῦτο νῦν ἐπὶ τὸν βάρβαρον ἀλείφομαι, ὅπως ὑμῖν πολλαπλασίως ἀποτίσαιμι τὰς

χάριτας.» Ταῦτα εἰπὼν, καὶ ταῖν χεροῖν κροτῶν, διὰ μέσων θραμῶν, ἐς κολυμβήθραν ἐπέβριψεν [ἑαυτὸν]· καὶ οἱ Μακεδόνες ἐγέλασαν. Ὁ Φίλιππος μέχρι τοσούτου διαβαπτιζόμενος πρὸς τὸν παγκρατιασθῆν, καὶ κατὰ τοῦ προσώπου βαινόμενος, οὐκ ἀνῆκεν, ἕς' ἂν οἱ στρατιῶται καμόντες ἀπεβύρυσαν. Τοῦ στρατηγήματος τούτου καὶ αὐτὸς Φίλιππος παρὰ τοὺς πότους ἐμέμνητο πολλάκις, ὡς ἀσείως διακρουσάμενος τοὺς ἀπαιτοῦντας.

7. Φίλιππος ἐν Χαίρωνείᾳ, γινώσκων τοὺς μὲν Ἀθηναίους ἕξει καὶ ἀγυμνάστους, τοὺς δὲ Μακεδόνας ἡσικηκότας, καὶ γεγυμνασμένους, ἐπὶ πολὺ τὴν παράταξιν ἐκτείνας, ταχέως παρέλυσε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ εὐχειρώτους ἐποίησε.

8. Φίλιππος ἐπὶ τὴν Ἀμφισσέων ἐστράτευεν. Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι τὰ σενὰ προκατελάθοντο· καὶ ἦν ἡ δίοδος ἀμήχανος. Ἐξαπατᾷ τοὺς πολεμίους Φίλιππος, ἐπισολὴν πεπλασμένην Ἀντιπάτρῳ πέμφας ἐς Μακεδονίαν, ὡς τὴν μὲν στρατείαν τὴν ἐπ' Ἀμφισσεῖς ἀναβαλλάσκει, σπεύδει δὲ ἐς Θράκην, πετυσμένος τοὺς ἐκεῖ νεωτερίζειν. Ὁ γραμματοφόρος [δήει] διὰ τῶν σενῶν. Οἱ στρατηγοί, Χάρης καὶ Πρόξενος, αἰροῦσιν αὐτόν, καὶ τὴν ἐπισολὴν ἀναγνόντες, πιστεύουσι τοῖς γεγραμμένοις, καὶ τὴν φυλακὴν τῶν σενῶν ἀπολείπουσι. Φίλιππος δὲ λαθόμενος ἐρημίας ἀφυλάκτως διεπέμφατο, καὶ τοὺς στρατηγούς ἀνασρέψαντας ἐνίκησε, καὶ τῆς Ἀμφίσσης ἐκράτησεν.

9. Φίλιππος οὐκ ἐλάττω δι' ὀμιλίας, ἢ διὰ μάχης κατειργάζετο. Καὶ νῆ Δία μείζον ἐφρόνει ἐφ' οἷς διὰ τῶν λόγων ἐκτάτο, ἢ διὰ τῶν ὄπλων· τῶν μὲν γὰρ κοινωνεῖν αὐτῷ τοὺς στρατιώτας· τῶν δὲ αὐτῷ μόνῳ μετεῖναι.

10. Φίλιππος ἤσκει τοὺς Μακεδόνας τρόπῳ κινδύνων, ἀναλαμβάνοντας τὰ ὄπλα, τριακόσια σάδια πολλάκις ὀδεύοντας, φέροντας ὄμοῦ κράνη, πέλας, κνημίδας, σαρίσσας, καὶ μετὰ τῶν ὅπλων ἐπισαιτισμέν, καὶ ὄσα σκεύη καθημερινῆς διαίτης.

11. Φίλιππος, ἀφικόμενος εἰς Λάρισσαν, ἵνα τοὺς ἐκ τῆς τῶν Ἀλευαδῶν οὐκίας κατέλῃ, νοσεῖν ὑπεκρίνατο, ὅπως εἰσιόντας αὐτοὺς ὡς ἐπισκεψομένους συλλάβοι. Βοῖσκος ἐξήγγειλε τοῖς Ἀλευάδαις τὴν ἐπίθεσιν· καὶ διὰ τοῦτο τέλος οὐκ ἔσχεν ἡ πράξις.

12. Φίλιππος ἠξίωσε Σαρνουσίους ἐκκλησιαζέουσι διαλεχθῆναι. Οἱ μὲν συνήεσαν. Τοῖς δὲ στρατιώταις παρήγγελο ἰμάντας ὑπὸ μάλης κομίζειν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Φίλιππος ἀνέτεινε τὴν δεξιὰν ὡς δημηγορήσων, τοῦτ' ἦν ἄρα σημεῖον τοῖς στρατιώταις τοῦ θῆσαι πάντας τοὺς παρόντας. Οὕτω Σαρνούσιοι δεθέντες εἰς Μακεδονίαν ἤχθησαν πλείους μυρίων.

13. Φίλιππος, διωκόμενος ὑπὸ Θρακῶν, παρήγγειλεν, ἐπειδὴν ὁ σαλπικτῆς φεύγειν σημήνη, τοῖς μὲν οὐραγοῦσι προβολομένοις μένειν, τοῖς δὲ ἄλλοις φεύγειν· ὅπως τοὺς μὲν πολεμίους ἐπισήσειε διώκοντας, τοῖς δὲ οἰκείοις προλαθεῖν τῆς ὁδοῦ παράσχοι.

14. Φίλιππος, τὰς παρόδους τῆς Βοιωτίας Βοιωτῶν φυλακτόντων ἦν δὲ γενὸς ὄρους αὐχρῆν· οὐκ ἐπὶ τοῦτον ὥρμησεν· ἀλλὰ τὴν τε χώραν πυρπολῶν, καὶ τὰς πόλεις πορθῶν φανερός ἦν. Βοιωτοὶ δὲ, οὐχ ὑπομένοντες ὄραν τὰς πόλεις πορθουμένας, κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους. Φίλιππος ὑποσρέψας διὰ τοῦ ὄρους διεξεπαΐσατο.

15. Φίλιππος τοῖς Μεθωναίων τείχεσι κλίμακας προσήγαγε· καὶ δι' αὐτῶν πολλοὺς Μακεδόνας ἀνεβίβασε πολιορκητάς. Ἐπεὶ δὲ ἀνέβησαν ἐπὶ τὰ τείχη, ἀφείλε τὰς κλίμακας, ὅπως, ἐλπίδα τοῦ καταβῆναι μὴ ἔχοντες, προθυμότερον τῶν τειχῶν κρατήσειαν.

16. Φίλιππος ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ὀρθηλίαν χώραν· ἡ δὲ ἐς ἡφαιραγωγῆς, καὶ δασεία. Καταδυσόμενων τῶν βαρβάρων ἐς τὰ ἄλση, καὶ τοὺς θάμνους, θηρευτικὰς κύνας πολλὰς ἐξήγαγεν· αἱ τοὺς πολεμίους ἐξιχνεύουσαι, τοὺς πλείους αὐτῶν ἐθήρευον.

17. Φίλιππος

17. Φίλιππος, Ἀμφίπολιν ἀπαιτούμενος ὑπὸ Ἀθηναίων, ὁμοῦ δὲ καὶ Ἰλλυριοῖς πολεμῶν, οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλ' ἀφῆκεν ἑλευθέραν. Ἀθηναῖοι δὲ ἠγάπησαν τὸ ἑλευθέραν ἀφεῖσθαι. Φίλιππος, ὅποτε τῶν Ἰλλυριῶν κρατήσας μείζω δύναμιν ἐκτήσατο, τμηκαῦτα πάλιν Ἀμφίπολιν κατέσχευε, Ἀθηναίων καταφρονήσας.

18. Φίλιππος ἐπολιόρκει Φαρκεδόνα πόλιν Θεσσαλικήν· Φαρκεδόσιοι παρέδωκαν τὴν πόλιν. Ὡς δὲ εἰσῆλθον οἱ Φιλίππειοι μισθοφόροι, περιπταίουσιν ἐνέδρα· πολλοὶ γὰρ ἀπὸ τῶν σεγῶν καὶ τῶν πύργων ἔβαλλον, καὶ ἠκόντιζον. Φίλιππος πρὸς τὴν ἐνέδραν ὀξέως ἀντεστράτηγησεν. Ἦν τὰ ὕπισθεν τῆς πόλεως ἔρημα, τῶν πολιτῶν συνδραμόντων ἐπὶ τὴν ἐνέδραν. Κατὰ ταῦτα τοὺς Μακεδόνας προεβάλλειν ἐκέλευσε, καὶ προστιθέναι κλίμακας. Ἀναβάντων δὲ ὑπὲρ τὸ τεῖχος, οἱ Φαρκεδόσιοι, τοῦ βάλλειν τοὺς μισθοφόρους ἀποσχόμενοι, σπουδῇ ἔθεον ἀμυνούμενοι τοὺς τειχοκρατοῦντας. Οἱ δὲ, πρὶν ἦκειν εἰς χεῖρας, ἤδη τῆς πόλεως ἐκράτουν.

19. Φίλιππος, ποθῶν κτήσασθαι Θεσσαλίαν, αὐτὸς μὲν φανερώς οὐκ ἐπολέμει Θεσσαλοῖς. Πελινναίων δὲ πολεμούντων Φαρσαλίοις, καὶ Φεραίων Λαρισσαίοις, τῶν δὲ ἄλλων ἐς τούτους διηρημένων, αἰεὶ προσεβόηθει τοῖς καλοῦσι. Νικῶν δὲ, οὐκ ἀναστάτους ἐποίει τοὺς ἠττωμένους· ὄπλα οὐ παρηρεῖτο· τεῖχῃ οὐ κατέβαλε· τὰς σάσεις ἔτρεφε μᾶλλον ἢ ἔλυεν· τῶν ἀσθενεσέρον ἐπεμελεῖτο· τοὺς δυνατωτέρους κασῆρει· τοῖς δήμοις φίλος ἦν· τοὺς δημογωγοὺς ἐθεράπευεν. Τούτοις τοῖς στρατηγήμασι Φίλιππος ἐκράτησε Θεσσαλίας, οὐ τοῖς ὅπλοις.

20. Φίλιππος, πολιορκῶν χρόνῳ μακρῷ Κάρας ὄχυρόν χωρίον, εἶέν οὐχ οἷός τε ὦν, ἀποχωρῆσαι βουλόμενος ἀσφαλῶς, καὶ τὰ ὄργανα τῆς πολιορκίας περισώσασθαι, νύκτα σκοτεινὴν παραφυλάξας, ἐκέλευσε τοῖς μηχανοποιοῖς διαλίειν μὲν τὰ ὄρ-

γανα μμειῖσθαι δὲ κτύπον οἷος ἂν γένοιτο συμπηγνύντων. Οἱ δὲ ἐν ταῖς Κάραις, ἀκούσαντες τοῦ κτύπου, τὰς πύλας ἐνδοθεν ἀσφαλέςτερον ἀπέκλειον, καὶ τοῖς μηχανήμασι ἀντιμηχανήματα εὐτρέπιζον. Φίλιππος δὲ, περὶ ταῦτα ἀσχολουμένων, διὰ νυκτὸς αὐτοῖς μηχανήμασι ἀφανὴς ἦν.

21. Φίλιππος ἐπολιοῖρκει Βυζαντίους, ἔχοντας οὐκ ὀλίγην χεῖρα συμμαχῶν. Τούτους ἀπολιπεῖν τὴν συμμαχίαν ἐτεχνάσατο, πέμψας αὐτομόλους ἀγγέλλοντας, ὡς αἱ πόλεις αὐτῶν ὑπὸ Φιλίππου πολιορκοῦντο, πέμψαντος ἄλλας δυνάμεις ἐκεῖ, καὶ οὐ μακρὰν ἀλώσεως αἱ πόλεις. Οἱ μὲν ταῦτα ἠγγελον· Φίλιππος δὲ φανερός ἦν διαπέμπων μέρη τῆς στρατιᾶς ἄλλο ἀλλαχοῦ εἰς δόκησιν, οὐκ ἐπὶ πράξιν. Οἱ σύμμαχοι, ταῦτα ὁρῶντες καὶ ἀκούοντες, ἀπολιπόντες Βυζαντίους, ἐπὶ τὰς αὐτῶν πατρίδας ἐσέλλοντο.

22. Φίλιππος τὴν Ἀβδηριτῶν καὶ Μαρωνιτῶν καταλαβὼν ἐπανήει, καὶ ναῦς ἔχων πολλὰς, καὶ στρατιὰν πεζὴν ἄγων. Χάρης περὶ Νέαν πόλιν ἐναυλόχει, τριήρεις ἔχων εἴκοσι. Φίλιππος, ἐπιλεξάμενος τῶν νεῶν τέσσαρας τὰς ἄριστα πλεούσας, ἐπλήρωσεν ἐρετῶν, ἀκμῆ καὶ τέχνη καὶ ῥώμῃ ἀρίστων· καὶ παράγγελμα ἔδωκε προαναχθῆναι τοῦ στόλου παντός, καὶ παραπλεῖν τὴν Νέαν πόλιν, οὐ πολὺ τῆς γῆς ἀπέχοντας. Οἱ μὲν παρέπλεον· ὁ δὲ Χάρης, ὡς ἀναρπασόμενος τὰς τέσσαρας ναῦς ἐπανήχθη ταῖς εἴκοσιν. Αἱ δὲ τέσσαρες, ἑλαφραὶ καὶ ἀρίστους ἐρέτας ἔχουσαι, ταχέως εἰς τὸ πέλαγος μετεωρίζονται. Τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Χάρητα συντεταγμένως διωκόντων, ἔλαθεν ὁ Φίλιππος, Νέαν πόλιν ἀσφαλῶς παραπλεύσας· Χάρης δὲ οὐδὲ τὰς τέσσαρας ναῦς κατέλαθεν.

Κ Ε Φ. Γ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐστρατήγει πάντας ἀνθρώπους εἰς εὐνοίαν ὑπάγεσθαι· καὶ δὴ διέγνω πάντας ἀπὲρ βροτῶν, καὶ ἀνδρῶν, καὶ

φωτῶν, καὶ μερόπων, καὶ ἀνθρώπων, Ἀλέξανδρους καλεῖν.

2. Ἀλέξανδρος πολεμῶν, προσέτατε τοῖς στρατηγοῖς ξυρεῖν τὰ τῶν Μακεδόνων γένηα, ἵνα μὴ παρέχοιεν πρόχειρον λαβῆν τοῖς ἐναντίοις.

3. Ἀλέξανδρος, πολιορκῶν Τύρον, βουλόμενος μέγα χῶμα [πρὸς] τοῖς τείχεσι τῶν Τυρίων καταβαλεῖν, πρῶτος αὐτὸς κόφινον λαβῶν, χοῦ πληρώσας, προσήνεγκεν. Οἱ Μακεδόνες, ὡς εἶδον αὐτουργοῦντα τὸν βασιλέα, παραχρῆμα τὰς χλαμύδας ἀπορρίψαντες, τὰ χῶματα διὰ τάχους ἤγειραν.

4. Ἀλέξανδρος, Τύρω πολιορκίαν περιβαλὼν, ἐπ' Ἀραβίας ἐσέλλετο. Τύριοι, τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ καταφρονήσαντες, τῶν τειχῶν προελθόντες, τοῖς Μακεδόσι προσπεσόντες, ἐκράτουν πολλαχῆ. Παρμενίων Ἀλέξανδρον ἀνακαλεῖται. Ὁ δὲ, διὰ τάχους ἐπανελθὼν, Μακεδόνων τοὺς ἐγκλίνοντας ἰδὼν, τοῖς ἠττωμένοις οὐκ ἐβοήθησεν· ἐς δὲ τὴν πόλιν, κενὴν ἀνδρῶν, ὀρμήσας κατὰ κράτος αἰρεῖ τὴν Τύρον. Τύριοι, τὴν πόλιν ἀλοῦσαν ἰδόντες, αὐτίκα σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα τοῖς Μακεδόσι προήκοντο.

5. Ἀλέξανδρος, Δαρείῳ παρατάσσεσθαι μελίων, παράγγελμα τοῖς Μακεδόσιν ἔδωκεν· « Ἦν ἐγγὺς γένησθε τῶν Περσῶν, εἰς γόνυ κλίναντες, ταῖν χεροῖν διατρίβετε τὴν γῆν· ἢν δὲ ἡ σάλπιγξ ὑποσημήνη, τότε δὴ ἀνασάντες θυμῷ καὶ ῥώμῃ τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλετε. » Οἱ μὲν δὴ Μακεδόνες οὕτως ἐποίησαν· οἱ δὲ Πέρσαι, σχῆμα προσκυνήσεως ἰδόντες, τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ὀρμὴν ἐξέλυσαν, καὶ ταῖς γνώμαις ἐγένοντο μαλακώτεροι. Δαρείος δὲ ἐκυῆροῦτο, καὶ φαιδρὸς ἦν, ὡς ἀμαχεῖ κρατῶν. Οἱ Μακεδόνες, ὑπὸ τῷ συνθήματι τῆς σάλπιγγος ἀναπηδήσαντες, ῥυμηθὸν ἐμβάλλουσι τοῖς πολεμίοις, καὶ τὴν φάλαγγα ῥήξαντες, ἐς φυγὴν ἐτρέψαντο.

6. Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοις τὴν ὑσάτην μάχην Δαρείῳ παρατάσσει. Μοῖρα Περσῶν οὐκ ὀλίγη περιελθόντες, τὰ σκευοφόρα

τῶν Μακεδόνων διήρπαζον. Ὁ Παρμενίων Ἀλεξάνδρῳ συνεβούλευε τοῖς σκευοφόροις βοηθεῖν. Ὁ δὲ, «Οὐδὲν (ἔφη) παραλύειν τῆς φάλαγγος χρῆ, ἀλλὰ τοῖς πλεμίοις αὐτοῖς μάχεσθαι ἥττηθέντες μὲν γὰρ, οὐκ ἔτι τῶν σκευοφόρων χρήζομεν· νικήσαντες δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα καὶ τὰ τῶν πολεμίων ἔξομεν. »

7. Ἀλέξανδρος ἐκράτησε τῆς Ἀσίας. Οἱ Μακεδόνες ἦσαν ἐπαχθεῖς αὐτῷ καὶ βαρεῖς· καὶ πάντα, φασίν, αὐτοῖς ἐβιάζοντο παρ' αὐτοῦ γίνεσθαι. Ὁ δὲ προσέταξεν ὀπλισαμένους ἰδίᾳ σῆναι τοὺς Μακεδόνας· εἰς δὲ τὸναντίον τοὺς Πέρσας. Ἐπεὶ δὲ διέστησαν, «Ἐπιλέξασθε, ὦ Μακεδόνες (ἔφη), ὃν βούλεσθε τῶν ἡγεμόνων· ἐγὼ δὲ ἡγήσομαι τῶν Περσῶν. Ἦν μὲν νικήσητε, ποιήσω πάντα ὅσα ἂν κελεύητε, ἦν δὲ ἥττηθῆτε, μαθόντες ὅτι οὐδὲν αὐτοὶ δύνασθε, τὴν ἡσυχίαν ἄγετε. » Τὸ στρατήγημα ἐξέπληξε τοὺς Μακεδόνας· καὶ τοῦ λοιποῦ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ἐγένοντο μετριώτεροι.

8. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ πρώτῃ παρατάξει πρὸς τοὺς Πέρσας, ὄρων ἐνδιδόντας ἤδη τοὺς Μακεδόνας, παριππεύων ἀνεβόα· «Ἐτι ἅπαξ ἐπαγάγωμεν, ἄνδρες Μακεδόνες, ἔτι γενναίως ἅπαξ. » Καὶ δὴ, τῆς ἐμβολῆς εὐρώως γενομένης, ἐς φυγὴν ἐτράποντο οἱ βάρβαροι. Παρὰ τοσοῦτον ἡ νίκη γενέσθαι [λέγεται] τότε.

9. Ἀλέξανδρος ἦν ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν διαβαίνειν ἔμελλε. Πῶρος Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπέκεινα τοῦ ποταμοῦ τὴν δύναμιν ἀντιπαρετάσσετο· καὶ διαβαίνειν ἀδύνατον ἦν. Ἀλέξανδρος ἄνω τοῦ ποταμοῦ ἀντιπαρεξῆγεν· καὶ ὁ Πῶρος ἄνω παλιν. Ἀλέξανδρος τοῦ ποταμοῦ κάτω· καὶ ὁ Πῶρος ὁμοίως κάτω. Τοῦτο ἐγένετο καὶ πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ὡστε οἱ μὲν Ἰνδοὶ κατεγέλασαν τῆς δειλίας τῶν πολεμίων, καὶ συμπαρθεόντες ἐπάυσαντο, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἀποδῆναι τολμησόντων, οἱ τοσάκις οὐκ ἐθάρρησαν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὄξυτάτῃ δρόμῳ παρά τὰς ὄχθας ἀναδραμῶν, ἐπιβάς πλοίων καὶ ζευγμάτων, καὶ διφθερῶν χόρτου

πεπληρωμένων, διέβη τὸν ποταμὸν, ἕξαπατήσας Ἰνδοὺς τῷ τῆς διαβάσεως ἀνελπίσῳ.

10. Ἀλέξανδρος κατέσρεψε τὴν Ἰνδῶν. Τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐφελχομένων λάφυρα Περσικὰ, καὶ πλοῦτον ὑπέρογκον ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν, καὶ τὴν πρὸς Ἰνδοὺς μάχην οὐκ ἀναγκαίαν ἰγουμενών, τοσαῦτά γε κεκτημένων, πρώτας ὑπέπρησε τὰς βασιλικὰς ἀμάξας, εἶτα τὰς τῶν ἄλλων. Οἱ Μακεδόνες, ἐλαφροὶ γενόμενοι, καὶ ἐμ χρεία τοῦ πάλιν κτήσασθαι κατασάντες, ἐπὶ τὸν πόλεμον ὥρμησαν προθυμότερον.

11. Ἀλέξανδρος, Θρακῶν παρεσκευασμένων καταγόμενος ἀμάξας πολλὰς ἐπαριέναι τοῖς Μακεδόσι, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἐκκλίειν μὲν ὅσας δύναιτο· εἰ δὲ καταλαμβάνοντο, κασιέντας αὐτοὺς πρὸς τὴν γῆν, ὑπερτιθέναι τὰς ἀσπίδας, ὅπως συμβαίνοι φερομέναις ταῖς ἀμάξαις ὑπερπηδᾶν. Τοῦτό τοι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πείρᾳ γενόμενον, ἤλεγξε τοῖς Θραξίν· ἀχρηστοὺς τὴν παρασκευὴν τῶν ἀμαξῶν.

12. Ἀλέξανδρος ἔλαβε Θήβας, τῆς δυνάμεως ἰκανὴν ἀποκρύψας, καὶ τάξας ἐπ' αὐτῆς Ἀντίπατρον· τὴν δὲ φανεράν αὐτὸς ἦγεν ἐπὶ τοὺς ἐχυροὺς τῶν τόπων. Θηβαῖοι δὲ ἐπέξῆλθον, καὶ πρὸς τὴν ὀρωμένην δύναμιν οὐκ ἀγεννῶς ἀντιπαρετάσσοντο. Ἀντίπατρος ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης τὴν κεκρυμμένην δύναμιν ἀναστήσας, κύκλῳ περιελθὼν, ἧ σαθρὸν καὶ ἀφύλακτον ἦν τὸ τεῖχος, ταύτη κατελάβετο τὴν πόλιν· καὶ σημεῖον ἦρεν. Ἀλέξανδρος ἰδὼν ἀνεβόησεν, ὡς ἤδη τὰς Θήβας ἔχει· Θηβαῖοι δὲ, εὐρώσως μαχόμενοι, ὡς εἶδον ἐπιστραφέντες ἐαλωκυῖαν τὴν πόλιν, ἔφευγθον.

13. Ἀλέξανδρος ἡμιθωράκια τοῖς φεύγουσι στρατιώταις ἀπὸ θωράκων ἔδωκεν, ἵνα μένοντες μὲν, ἀσφάλειαν ἔχοιεν, τῶν κατὰ πρόσωπον κρυπτομένων· φεύγοντες δὲ, τὰ ὀπισθεν μέρη φυλάσσειν μὴ δύναιτο. Οὐ τοίνυν ἔφευγεν ὁμοίως, γυμνωθῆναι δεδοικώς, ἀλλὰ πάντοτε ἐνίκων μένοντες.

14. Ἀλέξανδρος, ὁπότε παρὰ τῶν μάντεων ἤκουε καλὰ γεγονέναι τὰ ἱερά, περιφέρειν ἐκέλευε τὰ ἱερεῖα, καὶ δεικνύειν τοῖς στρατιώταις ἵνα μὴ μόνον ἀκούοντες, ἀλλὰ καὶ ὄρωντες, ἀγαθὰς ἔχοιεν περὶ τοῦ κινδύνου τὰς ἐλπίδας.

15. Ἀλέξανδρος, διαβάς ἐς τὴν Ἀσίαν, Μέμνονα στρατηγούντα Πέρσαις ὑποπτον ἐποίησε, προστάξας τοῖς Μακεδόσιν ἐξιούσιν ἐπὶ τὰς προνομὰς ἀπέχεσθαι τῶν τοῦ Μέμνονος χωρίων.

16. Ἀλέξανδρος, Γρανικὸν διαβαίνων, Πέρσας ἐξ ὑπερθεξίων ἐπιόντας αὐτοὺς, αὐτὸς ἐπὶ δόρυ τοὺς Μακεδόνας ἀναγκῶν, ὑπερεκέρασεν· ἡ δὲ φάλαγξ προσπεσοῦσα, τοὺς πολεμίους ἐτρέψατο.

17. Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοις παρστάσσετο. Δαρεῖος τὸ μεταίχιμον τῆς συμβολῆς τριβόλοις κατέσπειρε. Τοῦτο, δὴ συνιδῶν ὁ Μακεδὼν, τοῦ δεξιοῦ κέρως ἠγούμενος, ἐπὶ δόρυ παρήγγειλεν ἀκολουθεῖν ὕπως περιέλθοι τὸν τόπον, τὸν κατεσπαρμένον ταῖς τριβόλοις· ὁ δὲ Πέρσης, ἀντιπαράγειν πειρώμενος ἐπ' ἀσπίδα, διέσπα συνεχῶς τὴν ἵππον. Τοῖς διασπάσμασιν ἐμβαλὼν Ἀλέξανδρος, ὁμοίως δὲ καὶ Παρμενίων ἀπὸ τοῦ λαιοῦ, τὰς μὲν τριβόλους ἐξένευσαν, τοὺς δὲ πολεμίους φεύγειν ἠνάγκασαν.

18. Ἀλέξανδρος, Τίγριν διαβάς, Περσῶν τὴν χώραν καταπιμπράντων, ἔπεμψε τοὺς κατὰ κράτος διώζοντας, ἵν' ἀγαπητῶς αἰρούμενοι σώζεσθαι, τὴν χώραν ἀέριον καταλίποιν.

19. Ἀλέξανδρος ἐν Ὑρκανίᾳ, πυθόμενος μοχθηρὰ περὶ αὐτοῦ λογοποιεῖν τοὺς Μακεδόνας, καὶ τοὺς Ἕλληνας, συναγαγὼν τοὺς φίλους, ἔφη βούλεσθαι γράμματα πέμπειν οἴκαδε, δηλώσοντα ὡς ἐπανήξοι μετὰ χρόνον ἐτῶν τριῶν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τοὺς φίλους ἐκέλευε τοῖς οἰκείοις ἐπισέλλειν. Οἱ μὲν δὴ πάντες ἔγραψαν. Ἐπεὶ δὲ οἱ γραμματοφόροι τρεῖς ἀπεῖχον σαδμοὺς, ἀνακαλεσάμενος αὐτοὺς, λύσας τὰς ἐπιτολάς ἔμαθε τί φρονοῦντες ἕκαστοι ἀπέτελλον.

20. Ἀλέξανδρος χωρίῳ τῆς Ἰνδικῆς ἐχυρῶ προσεκάθητο. Φοβηθέντες Ἴνδοι, συνέθεντο μεθ' ὄπλων ἐξελθεῖν. Οἱ μὲν, ἐξελθόντες, λόφον ἕτερον κατελάβοντο, καὶ φυλακὰς καθίσταντο· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπήγε τὴν δύναμιν, τῶν Ἰνδῶν ἐπιβουιμένων τὰς συνθήκας. Ὁ δὲ περὶ ἐξόδου μὲν ὠμολόγει συντεθειῆσθαι· περὶ δὲ ἀφέσεως μὴδὲν ὑπεσχησθαι.

21. Ἀλέξανδρος, Πιττακοῦ, ὃς ἦν ἀδελφιδοῦς Πῶρου, λοχῶντος κατὰ τὴν ἀδὸν, ἧ σενὸς ἦν αὐλῶν, μῆκος μὲν ἰκανῶς ἐκτεταμένος, πλάτος δὲ συνεσαλμένος ἄχρι τεσσάρων σταδίων· καὶ διέξοδος σενῆ πάντ᾽ ἀπασιν· ἐν τοιαύτῃ χωρίου φύσει, τῆς ἵππου διφραλαγγίαν ποιήσας, προῆει, παραγγείλας ἐφ' ἡνίαν, καὶ παρὰ τὴν κίνησιν ἕκαστον ἔπεσθαι τῷ ἡγουμένῳ· καὶ γενομένων μὲν τῶν ἐναντιῶν κατὰ τὸ δεξιὸν ἐπισρέφει ἐπὶ δόρυ, καὶ τοῦ λοιποῦ ἐξ ἡνίας παρεμβάλλειν· ὅταν δὲ τῆς δεξιᾶς πορείας τὴν οὐραγίαν ἴδωσιν, ἐπάγει ἐπὶ τοὺς πολεμίους· ταῦτα παραγγείλας, ὀρθίαν αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· ὥστε γνώμονι σχῆμα παραπλήσιον ἦν. Ὅπουτ' οὖν οἱ τοῦ λαιοῦ μέρους, τὴν δεξιὰν οὐραγίαν ἰδόντες, ἀλατάξαντες προσῆγον, ὁμοίως καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐφ' ἡνίαν σρέφοντες ἐπήγον τοῖς Ἰνδοῖς. Οἱ δὲ, συγκλεισθῆναι φοβηθέντες, ὠρμησαν ὁμοῦ πάντες ἐπὶ τὴν σενὴν ἐξοδόν· ὥστε οἱ μὲν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἀνηροῦντο, οἱ δὲ πλείους ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι διεφθείροντο.

22. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ πρὸς Πῶρον μάχῃ, τὸ μὲν ἵππικὸν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἔταξεν ἐν μετώπῳ, τὸ δὲ λοιπὸν ἐν ἐπικαμπίῳ· τὴν δὲ φάλαγγα καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τοῦ λαιοῦ κέρως ἔστησε. Καὶ ἀπὸ τούτων ἐπικαμπιον ἔταξε. Πῶρος δὲ, πολλοὺς ἐλέφαντας ἀντιπαρατάξας, αὐτὸς μὲν κατὰ τὸ λαιὸν ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου ἐλέφαντος ἦν· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐλέφαντας ἐκ διασῆματος πεντήκοντα ποδῶν μέχρι τοῦ δεξιοῦ κέρως ἔστησε· τὰ δὲ μέσα τῶν θηρίων ἀνδράσι πεζοῖς ἀνεπλήρωσεν. Ὡστε ἦν τὰ σχῆμα τείχει·

μεγάλῳ παραπλήσιον· οἱ μὲν ἐλέφαντες εὐκίότες πύργοις, οἱ δὲ πεζοὶ μεσοπυργίοις. Ἐνθα δὴ παραγγείλας Ἀλέξανδρος τοὺς πεζοὺς ἀντιπαρόγειν τοῖς πολεμίοις, αὐτὸς εἰς τὴν ἵππον ἐπὶ δόρυ σφοδρότερον ἤλασεν, βυυλόμενος ὑπερκεράσαι τοὺς ἐναντίους. Τοῦτο φυλασσόμενος Πῶρος, ἀντιπαρήγε. Τῷ δὲ μὴ φθάνειν τὰ θηρία διέσπα κατὰ πολλὰ τὴν τάξιν. Τῶν Μακεδόνων τοῖς διασπάσμασιν ἐμπιπτόντων, ἠναγκάζετο κατὰ πρόσωπον ἐπισρέφων ἀγωνίζεσθαι. Ἐν τούτῳ φθάνουσιν οἱ περὶ τὸν Ἀλέξανδρου ἵππεῖς ἐκπεριελθόντες· καὶ κατὰ νότου συνελάσαντες τοὺς Ἰνδοὺς τελεωτάτην νίκην ἀνείλοντο.

23. Ἀλέξανδρος, Θεσσαλῶν τὰ Τέμπη φυλασσόντων, τῆς Ὀσσης τὰς ὄρθιους πέτρας ὑπορύξας, καὶ προσπλάσας βαθμίδας μικράς, διὰ τούτων αὐτὸς τε καὶ οἱ Μακεδόνες ἀεροβατοῦντες ἀνέπτησαν ἐπὶ τὰς κορυφάς, καὶ τὴν Ὀσσαν ὑπερβάντες Θεσσαλίαν εἶχον· Θεσσαλοὶ δὲ τὰ σενὰ τῶν Τεμπῶν ἐφύλασσον. Ἔτι νῦν τοῖς διοδεύουσι τὰ Τέμπη, παρέσιν ὄρθῃ τὰς πέτρας τῆς Ὀσσης κλιμακῆδόν ὠκοδομημένας· καλοῦσι δὲ αὐτάς, τὴν Ἀλεξάνδρου Κλίμακα.

24. Ἀλέξανδρος ἐν μὲν τοῖς Μακεδόσιν ἢ ἐν τοῖς Ἕλλησι δικάζων, μέτριον καὶ δημοτικὸν ἔχειν τὸ δικαστήριον ἐδοκίμαζεν· ἐν δὲ τοῖς βαρβάροις, λαμπρὸν καὶ στρατηγικόν, ἐκπλήσσω τοὺς βαρβάρους, καὶ τῷ τοῦ δικαστηρίου σχήματι. Ἐν γοῦν Βακτρίοις, καὶ Ὑρκανίοις, καὶ Ἰνδοῖς δικάζων, εἶχε τὴν σκηνὴν ὡδὲ πεποιημένην. Ἡ σκηνὴ τὸ μέγεθος ἦν κλινῶν ἑκατόν· χρύσειοι κίονες ὑπετίθεντο αὐτῇ πεντήκοντα· ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι διάχυσοι, ποικιλμασίῳ ἐκπεπονημένοι, τὸν ἄνω τόπον ἐσκέπαζον. Πέρσαι μὲν πρῶτοι πεντακόσιοι μηλοφόροι περὶ τὴν σκηνὴν ἐντὸς ἴσαντο, πορφυραῖς καὶ μηλίταις ἐσθῆσιν ἐξήσκημένοι· μετὰ δὲ τοὺς μηλοφόρους, τοξόται τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἔχοντες, ταῖς ἐσθῆσι διήλλαττον. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν φλόγινα,

οὐκ ἀνέβη, οἱ δὲ ὑγινοβαφῆ περιεβέβληντο. Τούτων προ-
 ἔσαντο Μακεδόνες ἀργυράσπιδες πεντακόσιοι, τῶν μεγίστων ἀν-
 δρῶν· κατὰ δὲ τὸ μέσον τῆς σκηνῆς, ὁ χρυσοῦς ἔκειτο θρόνος,
 ἐφ' οὗ προκαθήμενος ἐγρημάτιζεν. Οἱ σωματοφύλακες ἐφεστή-
 κεσαν ἐκατέρωθεν τοῦ βασιλέως δικάζοντες. Ἐν κύκλῳ τῆς σκηνῆς
 τὸ τῶν ἐλεφάντων ἄγλημα διεσκευασμένον ἐφεστήκει, καὶ Μακε-
 δόνες χίλιοι σολᾶς Μακεδονικᾶς ἔχοντες. Ἐπὶ τούτοις πεντακό-
 σιοι Σούσιοι πορφυροσγήμονες· καὶ μετὰ τούτους ἐν κύκλῳ
 πάντων Πέρσαι μύριοι, πάντων οἱ καλλιστοί, καὶ μέγιστοι, κε-
 καλλωπισμένοι παντὶ κόσμῳ Περσικῶ, πάντες ἀκινάκας ἔχοντες.
 Τοιούτῃ ἦν Ἀλεξάνδρου τὸ δικαστήριον ἐν τοῖς βαρβάροις.

25. Ἀλέξανδρος, τὴν ἀνυδρον ὁδεύων, αὐτὸς τε ὑπὸ οὐφίους
 ἐπόνει, καὶ οἱ Μακεδόνες. Οἱ κατάσκοποι τῆς χώρας, ἐν κοιλῇ
 πέτρα μικρὸν ὑδάτιον εὐρόντες, τοῦτο βαλόντες ἐπὶ κράνος
 Ἀλεξάνδρου κομίζουσιν. Ὁ δὲ, τῇ στρατιᾷ δείξας, ὡς εὐθυμεῖν
 χρῆ, φανέντος ὑδατος, αὐτὸς μὴ πῶν ἐξέγεε τὸ κράνος πάντων
 ὁρώντων. Οἱ Μακεδόνες ἀλαλάξαντες, ἐκέλευον αὐτὸν ἠγεισθαι
 τῆς ὁδοῦ, πρὸς τὸ οὐφὸς εὐρώσως ἀντέχοντες διὰ τὴν τοῦ βασι-
 λέως ἐγρημάτιαν.

26. Ἀλέξανδρος ἐπὶ ποταμὸν *τὸν* Τίγριν φθάσαι Δαρεῖον
 ἠπέειπε. Πανικὸν ἀπὸ τῆς οὐραχίας διῆξε τὴν στρατιάν πάσαν.
 Ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τῷ σαλπικτῇ ὑποσημῆναι σημεῖον ἀφο-
 βίας· τοῖς δὲ πρωτοστάταις τῶν πεζῶν θῆσθαι τὰ ὅπλα πρὸ τῶν
 ποδῶν, καὶ τοῦτο φράζειν τοῖς μετ' αὐτούς. Καὶ δὴ πάντες
 ἐφεξῆς τοῦτο ποιήσαντες, ἔμαθον τὴν αἰτίαν τοῦ φόβου. Ἐὸ μὲν
 πανικὸν ἐλέλυτο· οἱ στρατιῶται δὲ, ἀράμενοι τὰ ὅπλα, προήεσαν.

27. Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοις Δαρεῖον ἐνίκησεν. Φρασαόρτης,
 Δαρείου συγγενῆς, πολλὴν χεῖρα Περσικὴν ἔχων, ἐφύλαττε τὰς
 Σουσίδας πύλας. αἱ δὲ ἄρα εἰσὶν ὄρη· σενά καὶ ὑψηλά· Τούτοις
 προσβάλλοντας τοὺς Μακεδόνας εὐκόλως ἀπεκρούοντο οἱ βάρβαροι.

- Βαροι, σφενδόνας, βέλη, πέτρους ἀφιέντες· ὥστε ἀνακαλέσας αὐτούς Ἀλέξανδρος ἀπὸ τριάκοντα σαδίων χάρακα ἐβάλετο. Ἦν δὲ λόγιον Ἀπόλλωνος, ὡς ἄρα ξένος Λύκος ἠγεμὼν αὐτῷ τῆς ὁδοῦ τῆς κατὰ Περσῶν γενήσοιτο. Πρόσεισι δὴ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βουκόλος, θηρείαν ἔχων σολήν, ὁμολογῶν ὅτι Λύκος ἦν, καὶ ὡς κύκλῳ τῶν ὀρῶν ἀτραπὸς εἴη τῷ συνηρεφεῖ τῆς ὕλης ἀποκεκρυμμένη, αὐτῷ δὲ μόνῳ γιγνώσκοιτο διὰ τὴν τῶν βοῶν νομὴν. Ἀναμνησθεῖς Ἀλέξανδρος τοῦ μαντείου, πιστεύει τῷ βουκόλῳ. Τὴν μὲν δὴ πᾶσαν στρατιάν ἐκέλευσεν ἐν στρατοπέδῳ μένειν· καὶ πολλὰ πυρὰ ἀνακαίειν, ἐφελκομένους τὴν τῶν Περσῶν ὄψιν. Φιλῶτα δὲ καὶ Ἡφαισίῳν παράγγελμα δούς ἀπόρρητον, ὅποτεν κατὰ κορυφῆς τῶν ὀρῶν ἴθῳσι τοὺς Μακεδόνας ἐκφανέντας, αὐτοὺς κάτωθεν προσβάλλειν, αὐτὸς τοὺς ὑπασπιστὰς ἄγων, καὶ μίαν ὀπλιτῶν φάλαγγα, καὶ τὸ Σκυθικὸν τοξικὸν ὄσπον ἦν, διὰ τῆς ἀτραποῦ τῆς λεπτῆς, ὀγδοήκοντα σάδια προελθῶν ἠύλισατο, πυκαζόμενος ὕλη δασυτάτη. Μέσης δὲ νυκτὸς περιελθῶν ἐπέση τοῖς πολεμίοις καθεδύουσιν. Ἀρχομένης δὲ ἡμέρας, αἱ σαλπυγγες ἐσήμαινον ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρῶν. Ἡφαισίων δὲ καὶ Φιλῶτας, τοὺς ἐκ τοῦ χάρακος Μακεδόνας προσῆγον. Οἱ Πέρσαι, μέσοι τῶν ἄνωθεν πολεμίων καὶ τῶν κάτωθεν ἀποληθθέντες, οἱ μὲν ἐκτείνοντα, οἱ δὲ κατεκρημιζόντο, οἱ δὲ ἐζωγρεύοντο.

28. Ἀλέξανδρος ὥρα θέρους ἤγε τὴν στρατιάν παρὰ ποταμὸν, προσκειμένων πολεμίων. Ὄρῶν δὲ τοὺς στρατιώτας διψῶντας, καὶ ἀφορῶντας εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ἵνα μὴ πίναντες διαλύσειαν τὰς τάξεις, μηδὲ τὸ τῆς ὁδοιπορίας τάχος διακόψειαν, τὸν κήρυκα ἐκέλευσεν εἰπεῖν, « Ἀπεχώμεθα τοῦ ποταμοῦ· θανατῶδες ἔχει τὸ ὕδωρ. » Οἱ μὲν φοβηθέντες ἀπέσχοντο, καὶ τὴν ὁδὸν ἐτάχυνον. Ἀλέξανδρος δὲ διανύσας, καὶ στρατοπεδεύσας, αὐτὸς μετὰ τῶν ἠγεμόνων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ φανερώς ἔπειε.

Γελάσαντες οἱ στρατιῶται, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπάτης νοήσαντες, ἀδεῶς ὑδρεύσαντο ἐκ τοῦ ποταμοῦ πάντες.

29. Ἀλέξανδρος ἐπέβαλεν εἰς τὴν Σογδιανῶν χώραν. Ἡ δὲ ἐς ἅπαντα τραχεῖα καὶ δύσβατος· πέτρα δὲ κατὰ μέσσην ἀνατείνει ὀρνίθων τοῖς πτηνοῖς [μόνοις] βράσιμος. Ἐν κύκλῳ δὲ ὕλη δασεῖα καὶ πυκνή, τοὺς ἀβάτους κρημνοὺς ἀβατωτέρους εἰργάζετο. Τὴν πέτραν Ἀριομάξης μετὰ πολλῆς χειρὸς καὶ καρτερᾶς Σογδιανῶν κατελάβετο, πηγὰς ὕδατος ἔχων ἔνδον, καὶ παρασκευὴν σιτίων ἄφθονον. Ἀλέξανδρος περιππασάμενος, καὶ καταμαζῶν τὰς φύσεις τῆς πέτρας, ἐκέλευσε τρισκοσίους λογάδας νεκρῶν, οἷς ἦν ἄσκησις καὶ τέχνη κρημνοβατεῖν, ἀόπλους κατόπιν τῆς πέτρας διὰ πυκνῆς ὕλης ἀνέρπειν, καὶ λεπτοῖς κάλιοις ἀνιμῶν ἀλλήλους· ἐπειδὴν δὲ τῶν κορυφῶν κρατήσωσιν, ζώνας λευκάς, ἃς εἶχον, λυσαμένους, κοντοῖς εὐμήκεσι περιάψαι, καὶ τούτους ὑπὲρ τὴν ὕλην ἀνατείνειν, ὥστε ἀθρόας καὶ λαμπράς τὰς ζώνας ἐπὶ πλεῖστον τινασσομένας, καὶ τοῖς ἄνω βαρβάρους, καὶ τοῖς κάτω Μακεδόσιν, ὀραῖσθαι. Οἱ μὲν δὴ κρημνοβάται σὺν πολλῷ πόνῳ κατὰ κορυφὴν ἀνίσχοντες ἡλίου τὰς ζώνας ἀνέσεισαν· οἱ δὲ Μακεδόνες μέγα καὶ λαμπρὸν κάτωθεν ἠλάλαξαν· ὁ δὲ Ἀριομάξης ἐκπλαγείς, ὡς πάσης τῆς στρατιᾶς ἀναβαινούσης, καὶ ὡς ἤδη κατὰ κορυφῆς ἐαλωκώς, αὐτὸν τε καὶ τὴν πέτραν παρέδωκεν Ἀλεξάνδρῳ, θειοτέρην αὐτοῦ τὴν δύναμιν καὶ τὴν τύχην ἡγούμενος.

30. Ἀλέξανδρος Καθαίους, μοῖραν Ἰνδῶν, ἐξ ἀπονοίας ἀντιεῖσαν, ἠβηθὸν ἔκτεινε, καὶ πόλιν αὐτῶν Σάγγαλα τὴν καρτερωτάτην κατέσκαψεν. Εἶλε τοὺς Ἰνδοὺς φήμη πονηρὰ ὡς Ἀλεξάνδρου φονικῶς καὶ βαρβαρικῶς πολεμοῦντος. Ὁ δὲ, μεταβάλλειν τὴν δόξαν βουλόμενος, ἄλλην πόλιν *διὰ* τῆς Ἰνδίας εἰλὼν, ὀμήρους λαβὼν, σπεισάμενος, ἐπὶ τρίτην πόλιν ἦλθεν εὐμεγέθη καὶ πολυάνθρωπον, τάξας πρὸ τῆς φάλαγγος τοὺς ὀμήρους,

γέροντας, παῖδας, γυναῖκας. Οἱ δὲ, τοὺς ὁμοφύλους γνωρίσαντες, καὶ τὰ ἔργα τῆς Ἀλέξανδρου φιλικυθρωπίας ὀρῶντες, ἀνοήγουσί τε τὰς πύλας, καὶ μετὰ ἰκετηριῶν αὐτὸν ἐδέξαντο. Αὐτίκα ἡ φήμη διαδραμοῦσα ἔπεισεν Ἰνδοὺς ἐκόντας Ἀλέξανδρον δεχέσθαι.

31. Ἀλέξανδρος τὴν Κοσσαίων χώραν ἑώρα τραχιῶν τε καὶ ὄρη ὑψηλά, καὶ ἀπρόσιτα, καὶ πληθὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνδρῶν δοκίμων. Οὐ τοίνυν ἐλεῖν ἐλπὶς ἦν· ἤκέτις ἀγγέλλων, « Ἡφαισίῳ ἐν Βαβυλῶνι τέθνηκεν. » Ὁ δὲ, κοινὸν πένθος ἐπαγγείλας, ἐπὶ τὴν Ἡφαισίῳ ταφὴν ἠπέεγτο. Οἱ σκοποὶ τῶν Κοσσαίων, ἀναξευγνύοντας ὡς εἶδον αὐτοὺς, διεσπάρησαν. Ἀλέξανδρος, νύκτωρ ἵππεας πέμψας, τὴν ἐς τὰ ὄρη πάροδον ἀφύλακτον καταλάβετο· καὶ τῆς ὁδοιπορίας ἀποκλίνας, ἐπιφανεῖς τοῖς ἵππεῦσι, σὺν αὐτοῖς τὴν Κοσσαίων χώραν ἐχειρώσατο. Τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ἐπὶ Ἡφαισίῳ λύπης παρηγόρημα φασὶν Ἀλέξανδρῳ γενέσθαι.

32. Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Περσῶν βασιλείοις ἀνέγνω τὸ βασιλέως ἄριστον καὶ δεῖπνον, ἐν κίονι χαλκῷ γεγραμμένον· ὅπου καὶ οἱ ἄλλοι νόμοι, οὓς ἔγραψε Κῦρος. Εἶχε δὲ οὕτως. Πυραμίνων ἀλεύρων· καθαρῶν τετρακοσίας ἀρτάβας· ἡ δὲ ἀρτάβη ἡ Μηδικὴ μέδιμνός ἐστιν Ἀττικός. Τῶν δὲ δευτέρων ἀλεύρων μετὰ τὰ καθαρὰ τριακόσiai ἀρτάβαι· καὶ τῶν τρίτων τριακόσiai ἄλλαι ἀρτάβαι. Πυραμίνων μὲν ἀλεύρων τῶν πάντων ἀρτάβαι εἰς τὸ δεῖπνον χίλιαι. Κριθαμίνων δὲ ἀλεύρων τῶν κάρτα καθαρῶν διακόσiai ἀρτάβαι. Τῶν δὲ δευτέρων τετρακοσiai· καὶ τῶν τρίτων τετρακοσiai. Τὸ σὺμπαν δὲ τῶν κριθαμίνων ἀλεύρων χίλιαι ἀρτάβαι. Χόνδρου δὲ ἐξ ὄλυρων πεποιημένου διακόσiai ἀρτάβαι. Παιπαλῆς ἐν ἀλφίτῳ πεποιημένης εἰς κυκεῶνα· δέκα ἀρτάβαι. Καρδάμου κεκομμένου σεσησμένου λεπτοῦ... πτισάνης δέκα ἀρτάβαι· σιλήπιος σπέρματος, τρίτον μέρος ἀρτάβης. Πρόβατα, οἱ ἄρσενες τετρακόσιοι· βόες ἑκατὸν· ἵπποι τριακοντα· Χῆρες σιτευταὶ τετρακόσιοι· τρυγόνες τριακόσιοι· ὀρνίθια παντα·

τοδαπὰ μικρὰ ἑξακόσια· ἄρνες τριακόσιοι· νεοσσοὶ γηνῶν ἑκατὸν·
δορκάδες τριάκοντα. Γάλακτος αὐθημερινοῦ δέκα μάριας· μάριας
ἐςὶ δέκα χόες Ἄττικοί. Ὄξυγάλακτος ἠδυσμένου δέκα μάριας.
Σκοροδῶν τάλαντον σαθμῶ· κρομμύων ἡμιτάλαντον σαθμῶ
τῶν δριμέων. Φύλλου ἀρτάβη. Ὀποῦ σιλφίου δύο μναῖ κυμίνου
ἀρτάβη· σιλφίου τάλαντον σαθμῶ. Ἱεροῦ ἐκ μήλων γλυκέος τέ-
ταρτον μέρος ἀρτάβης· κυκεῶνος ἐκίδων ὀξείων ἀρτάβη, κηροῦ
ἐκ κυμίνου τέταρτον μέρος ἀρτάβης. Σταφίδος μελαινης τρία
τάλαντα σαθμῶ· κνήκου ἄνθους τρεῖς μνάς σαθμῶ· μελαν-
θίου τρίτον μέρος ἀρτάβης· διαρρηνὸς σπέρμα δύο καπέτιες·
σησάμων καθαρῶν δέκα ἀρτάβαι. Γλεύκου ἐξ οἴνου πέντε
μάριας· Ῥαφανίδων ἐψανῶν... γογγυλίδων ἐσκευασμένων ἐν ἄλμῃ
πέντε μάριας· καππάρεως ἐσκευασμένης ἐν ἄλμῃ, ἐξ ἧς τὰς
ἀδυρτάκας ποιοῦσι; πέντε μάριας· ἄλῶν δέκα ἀρτάβαι. Αἰθιο-
πικοῦ κυμίνου ἐξ καπέτιες· ἢ δὲ καπέτις ἐςὶ χοῖνιξ Ἄττικῆ.
Ἄνηθον αὔον, τριάκοντα μνάς ἔλκον. Σελίνου σπέρματος τέσ-
σαρες καπέτιες. Ἐλαίου σησαμίνου δέκα μάριας· ἐλαίου ἀπὸ
γάλακτος πέντε μάριας· ἐλαίου ἀπὸ τερμίνθων πέντε μάριας·
ἐλαίου ἀκανθίνου πέντε μάριας· ἐλαίου ἀπὸ ἀμυγδαλῶν τῶν
γλυκέων τρεῖς μάριας. Ἀμυγδαλῶν αὔων τῶν γλυκέων τρεῖς ἀρ-
τάβαι. Οἴνου πεντακόσiai μάριας. Ὄταν δὲ ἦ ἐν Βαβυλῶνι, ἢ ἐν
Σούσοις, τὸν μὲν ἡμίσεια ἐκ τῶν φοινίκων οἶνον παρέχει, τὸν δὲ
ἡμίσεια ἀμπέλινον. Ξύλων διακόσiai ἄμαξαι· ὕλης ἑκατὸν ἄμα-
ξαι· τοῦ ὕοντος μελιτος ἑκατὸν παλάβαι τετράγωνοι ἀνά δέκα
μνάς ἔλκουσαι. Ὄταν ἐν τῇ Μηδικῇ ἦ, ταῦτα δίδωσι. Κνήκου
σπέρματος τρεῖς ἀρτάβαι. Κρόκου δύο μνάς ἔλκοντος σαθμῶ.
Ταῦτα μὲν εἰς δεῖπνόν τε καὶ ἄρισον ἀναλίσκεται. Διαδίδωσι
δὲ πυραμίνων ἀλεύρων τῶν καθαρῶν πεντακοσίας ἀρτάβας· κρι-
θαμίνων δὲ καθαρῶν ἀλεύρων χιλίας ἀρτάβας· καὶ τῶν δευ-
τέρων χιλίας ἀρτάβας. Σεμιδάλεως πεντακοσίας ἀρτάβας· χόν-

θρου τοῦ ἐκ τῶν ὀλυρῶν πεντακοσίας μάριας· κριθὰς τοῖς κτή-
 νεσι διςμυρίας ἀρτάβας· ἀχύρων μυρίας ἀμάξας. Κάρφους πεν-
 τακισχιλίας ἀμάξας· ἐλαίου σησαμίνου διακοσίας μάριας· ὄξους
 ἑκατὸν μάριας· καρδάμου κεκομμένου λεπτοῦ τριάκοντα ἀρτά-
 βας. Ταῦτα μὲν πάντα διαδίδωσι ταῖς στρατιαῖς ὅσα εἴρηται.
 Βασιλεὺς δὲ σὺν τῷ ἀρίστῳ καὶ τῷ δεῖπνῳ, καὶ οἷς * ἀναλίσκει *
 διαδίδωσι, τσαῦτα ἀναλίσκει τῆς ἡμέρας. Ταύτην τοῦ δεῖπνου
 τὴν παρασκευὴν οἱ μὲν ἄλλοι Μακεδόνες ἀναγνόντες ἐθαύμα-
 σαν ὡς εὐδαίμονα· Ἀλέξανδρος δὲ κατεγέλασεν, ὡς κακοδαίμο-
 νος, καὶ μακρὰς ἀσχολίας ἐχούσης· ὥστε καὶ τὸν κίονα, ἐν ᾧ
 ταῦτα ἐγέγραπτό, καθελεῖν προσέταξεν, εἰπὼν πρὸς τοὺς φί-
 λους· « Οὐδαμῶς συμφέρει τοῖς βασιλεῦσιν οὕτως ἀσώτως
 δειπνεῖν διδάσκεσθαι· ἀνάγκη γὰρ τῇ πολλῇ ἀσωτεία καὶ τρυφῇ
 πολλὴν ἀνανδρίαν ἔπесθαι· ὁρᾶτε δὲ καὶ τοὺς τηλικούτων δεῖ-
 πνων πιμπλαμένους, ἐν ταῖς μάχαις ταχέως ἠττωμένους. »

Κ Ε Φ . Δ .

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

1. Ἀντίπατρος, ἐν τῇ Τετραχωριτῶν στρατεύων, ἔταξε
 τὸν χόρτον τῶν ἵππων ἐμπρῆσαι, τὸν περὶ τῇ σκηνῇ. Οἱ μὲν
 ἐνέπρησαν· ὁ δὲ σαλπικτῆς ἐσήμηνεν· οἱ δὲ Μακεδόνες περὶ
 τὴν σκηνὴν ἠξορίζοντο, μετέωρα ἔχοντες τὰ δόρατα. Ταῦτα
 ἰδόντες οἱ Τετραχωριῖται, καταπλαγέντες ἐξέλιπον τὸ χωρίον·
 ἀμαχεῖ δὲ Ἀντίπατρος ἐκράτησεν.

2. Ἀντίπατρος τὸν Σπερχειὸν διαθῆναι ἠβούλετο. Θετταλῶν
 δὲ ἱπέων κωλυόντων διαβαίνειν, ὁ μὲν τὴν δύναμιν ἀπήγαγεν
 εἰς τὴν αὐτοῦ στρατοπεδείαν, καὶ παρήγγειλε τοῖς Μακεδόσι
 μένειν ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τὰ σκευοφόρα μὴ λύειν. Οἱ Θετταλοὶ
 δὲ ἐς τὴν Λαμίαν ἀφιπεύσαντες, ἠριστοποιοῦντο κατὰ τὰς
 οἰκίας. Ἀντίπατρος τὸν ποταμὸν φθάσας διεβίβασε τὴν δύναμιν,

πρὶν ἐκδοθῆσαι Θετταλοὺς, καὶ κατελάβετο τὴν Λαμίαν πρόσ-
πεσών.

3. Ἀντίπατρος ἐν Θετταλία, βουλόμενος φαντασίῳ τοῖς
πολεμίοις παρασχεῖν ἰππέων πολλῶν, συναγαγὼν ὄνους πολλοὺς
καὶ ἡμίονους, συνέταξεν εἰς Ἴλας, καὶ ἀνεβίβασεν ἀνδρας ὄπισθεν
ἰππικὴν ἔχοντας· προσέταξε δὲ ἐκάστη Ἴλῃ τὸν πρῶτον ζυγὸν
ἀληθινῶν ἰππέων. Τούτους ὀρώντες οἱ πολέμιοι, καὶ τοὺς ἐπο-
μένους ἰππεῖς εἶναι νομίσαντες, καταπλαγέντες ἔφυγον. Τούτῳ
τῷ στρατηγήματι καὶ Ἀγησίλαος ἐχρήσατο πρὸς Ἀέροπον ἐν
Μακεδονία, καὶ Εὐμένης πρὸς Ἀντίγονον ἐν Ἀσία.

Κ Ε Φ. Ε.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ.

1. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ, μετὰ τὴν ἐν Ἰσσω μάχην, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
πεμφθεὶς εἰς Δαμασκὸν ἐπὶ τὴν ἀποσκευὴν τῶν Περσῶν, συν-
ῆψε τοῖς σκευοφόροις· ἐπεὶ δὲ οἱ βάρβαροι φοβηθέντες ἔφευγον,
ἐνόησας Παρμενίων ὅτι μὴ δύναται διασωσάτω τσαούτην ἀπο-
σκευὴν, τῶν κομιζόντων βαρβάρων φυγόντων, τρεῖς Ἴλας ἰππέων
πέμψας πρὸς αὐτοὺς, ἐκήρυξεν, «Ὅς ἂν μὴ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ
λάβηται τῶν ἰδίων ὑποζυγίων, φονευθήσεται.» Τοῦτο τὸ κή-
ρυγμα οἱ βάρβαροι δεῖσαντες αὐτοὶ προσηλθον τοῖς ὑποζυγίοις,
καὶ τὴν ἀποσκευὴν διεκόμισαν.

Κ Ε Φ. ς.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ.

1. ἈΝΤΙΓΟΝΟΣ ἐκράτησε Κορίνθου τοιῶδε στρατηγήματι.
Ἀλέξανδρος ὁ κατέχων Ἀκροκόρινθον ἐτελεύτησεν· ἦν αὐτῷ γυνὴ
Νίκαια, ἡλικίας ἄλις ἔχουσα. Ταύτην Ἀντίγονος τῷ υἱῷ Δημη-
τρίῳ μνησεύεται. Ἡ δὲ ἀσμένῃ μεिरακίῳ βασιλεῖ πρὸς γάμον
αὐτὴν ἐπέδωκεν. Ἦν θυσία μεγαλοπρεπής· πανηγυρις Ἑλληνική.

Ἀμριβεὺς κιθαρωθεῖν ἔμελλε· πολλή σπουδὴ περὶ τὴν θέαν ἦν. Τὴν Νίκιαν αὐτὴν ἐν φορείῳ βασιλικῶς κεκοσμημένην, τρυφῶσαν καὶ θρυπτομένην, δορυφόροι παρέπεμπον. Ἔς δὲ τὸ θέατρον ἐσιούσης, μακρὰ χαίρειν τῷ κιθαρωθῷ καὶ τῷ γάμῳ φράσας Ἀντίγονος, ὤρμησεν ἐπὶ τὸν Ἀκροκόρινθον· καὶ, τῶν φυλάκων περὶ τὴν πανήγυριν ἀσχυλουμένων, καὶ θέων κατειληφῶτων, ῥαδίως κατέσχε τὸ χωρίον, καὶ τῆς Κορίνθου πάσης ἐκράτησε, στρατηγίματι τῷ γάμῳ χρησάμενος.

2. Ἀντίγονος ταῖς πρεσβείαις χρηματίζων, προσεδίδασκειν ἐκ τῶν ὑπομνημάτων, τίνες εἶεν [οἱ πρεσβεύοντες] ὡς αὐτὸν, εἰ καὶ παλαι πρεσβεύσαντες, καὶ μετὰ τίνων, καὶ ὑπὲρ οἷων πραγμάτων. Ἐν δὲ ταῖς ἐντεύξεσιν ἀπορμενημέγος ἐκάστου πρὸς τοὺς πρεσβεύοντας, ἐξέπλησεν, ὡς μνήμην ἔχων ὑπερβάλλουσαν.

3. Ἀντίγονος, Μέγαρα πολιορκῶν, τοὺς ἐλέφαντας ἐπῆγεν. Οἱ Μεγαρεῖς σύας καταλείροντες ὑγρὰ πίσση, καὶ ὑφάπτουτες ἠφίεσαν· αἱ δὲ, ὑπὸ τοῦ πυρὸς καίμεναι, κεκραγῦναι, πολλῶν δρόμῳ εἰς τοὺς ἐλέφαντας ἐνέπιπτον· οἱ δὲ, οἰσρῶντες καὶ ταρρασόμενοι, ἄλλος ἄλλη διέφευγον. Ἀντίγονος τοῦ λοιποῦ προσέταξε τοῖς Ἰνδοῖς τρέφειν ὕς μετὰ τῶν ἐλεφάντων, ἵνα τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ τὴν κραυγὴν τὰ θηρία φέρειν ἐδίξοιτο.

4. Ἀντίγονος Ἀντίπατρον κινδυνεύοντα καταλευσθῆναι ὑπὸ Μακεδόνων, ἔσωσε. Τοῦ στρατοπέδου μέσος ἦν ποταμὸς ὄξυς τὸ ρεῦμα, γέφυραν ἔχων· ἔνθεν οἱ Μακεδόνες ἐσκήνουν· ἐκείθεν Ἀντίπατρος, ἔχων ἰππέας δημοφρονοῦντας. Οἱ μὲν μετὰ πολλοῦ θορύβου καὶ μεγάλῃς βοῆς ἤτουν χρήματα, βαλεῖν ἀπειλοῦντες εἰ μὴ λάβοιεν. Ἀντίπατρος δὲ, μὴ ἔχων δοῦναι, ἦν ἐν ἀμηγάνῳ. Ἀντίγονος ἔφη πρὸς αὐτὸν, «Ἄλλ' ἔγωγέ σοι δώσω καιρὸν ἀφόδου.» Ταῦτα εἰπὼν, ἐν αὐτῇ τῇ πανοπλίᾳ διαδραμῶν τὴν γέφυραν, μέσας τεμῶν τὰς φαλαγγας, ἐκάστῳ προσήει, εὐικῶς δημηγορήσοντι. Οἱ Μακεδόνες ὡς ἀνδρὶ τῶν ἐπιφανῶν ἐξεχώρουν
καὶ

καὶ παρίεσαν, καὶ πάντες εἶποντο, ἀκουσόμενοι ὧν λέγειν μέλλει. Ἐπεὶ δὲ περιέστη τὸ πλήθος, μακρὰ ἐδημηγόρησεν, ἀπολογούμενος ὑπὲρ Ἀντιπάτρου, ἐπαγγελλόμενος, παρακαλῶν, διαλλάσσω. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς μακρᾶς δημηγορίας, Ἀντίπατρος μετὰ τῶν ἱππέων τὴν γέφυραν παρελθὼν, ἐξέφυγε τοὺς ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν λίθους.

5. Ἀντίγονος ὁ πρῶτος, αὐτὸς ἰσχυροτέρων ἔχων χεῖρα, τῷ πολέμῳ σχολαίτερον ἐχρήτο. Εἰ δὲ ἀσθενεσέραν, βιαίῳ κινδύνῳ τὰς ἐπιθέσεις ἐποιεῖτο, τοῦ ζῆν ἀγεννώς, τὸ θυήσκειν ἀνδρείως αἰρετώτερον ἠγούμενος.

6. Ἀντίγονος περὶ Καππαδοκίαν ἐχείμαζεν. Ἀπέστησεν αὐτοῦ οἱ Μακεδόνες ὀπλίται τρισχιλιοι. Οὗτοι, καταλαβόμενοι λόφους καρτεροὺς, Λυκαονίαν ἐπόρθουν, ἤδη δὲ καὶ Φρυγίαν. Ἀντίγονος κτεῖναι μὲν τοσοῦτους ὤμων ἠγεῖτο· ἐδεδοίκει δὲ μὴ προσδοῖντο τοῖς πολεμίοις, ὧν Ἀλκίετας ἦρχε. Τοιοῦτό τι οὖν ἐμηχανήσατο. Καθῆκε πρὸς αὐτοὺς Λεωνίδα τῶν ἰδίων ἠγεμῶνων, ἐπὶ κοινοπραγίᾳ τῆς ἀποσάσεως δὴ οἱ δὲ ἄσμενοι τὸν ἄνδρα ἐδέξαντο, καὶ στρατηγὸν εἶλοντο. Λεωνίδας πρῶτον μὲν ἐπεισεν αὐτοὺς προσίθεσθαι μηδενί· ὥστε γε τοῦτο πρῶτον Ἀντιγόνῳ κατώρθωτο. Ἐπειτα δὲ κατήγαγεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λόφων ἐς χωρίον ἱππασίμων, ἀφίππους ὄντας. Ἐνταῦθα προσιππασάμενος Ἀντίγονος, Ὀλκίαν καὶ δύο τῆς ἀποσάσεως ἐξάρχους συνέλαβεν. Οἱ μὲν ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν ἰκέτευσαν. Ὁ δὲ ἀφήσειν τούτους ὑπέσχετο, εἰ μετὰ ἡσυχίας εἰς Μακεδονίαν ἐπανέλθοιεν. Ἐπὶ τούτοις ἐσπέισαντο, καὶ ἀνεχώρησαν. Ἀντίγονος Λεωνίδα τῶν ἀνδρῶν ἠγήσασθαι μέχρι Μακεδονίας ἐκέλευσεν, ὡς ἀσφαλῶς αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν παραπέμψοντα.

7. Ἀντίγονος Ἄτταλον, Ἀλκίεταν, Δόκιμον, στρατηγούς Μακεδόνων οὐκ ἀδόξους, ἐν αὐλῶνι Πισιδικῷ στρατοπεδεύοντας ἐδίωκε κρύβθην. Τῶν δὲ ἐλεφάντων κλαγγάζαντων καὶ φρυαξαμένων,

ἤσθοντο ὡς Ἀντίγονος προσάγει· μόνῳ γὰρ τούτῳ παρασκευῆ τοιούτων θηρίων ἦν. Ἀλέκτας, τὸ πελτασικὸν ἀναλαβὼν, τὴν διὰ τῶν ὀρῶν τραχεῖαν καὶ δύσβατον οὖσαν ὑπείγετο καταλαβέσθαι. Ἀντίγονος Ἀλέκταν μὲν οὐκ ἐδίωξε· λοξώσας δὲ τὴν στρατιάν ὑπὸ τὰς τῶν ὀρῶν λαγόνας, ἔσπευδεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Κατέλαβε δὲ τῶν πολεμίων τοὺς μὲν ἄρτι ὀπλιζομένους, τοὺς δὲ ἀόπλους, ταρασσομένους δὲ πάντας· ὥστε φόνου μὲν ἀπεχόμενος, σωτηρίαν δὲ ὑποσχόμενος, χωρὶς μάχης ἐνίκησεν.

8. Ἀντιγόνου νῆες ἑκατὸν τριάκοντα, ὧν ἦν ναύαρχος Νικάνωρ, ἐναυμάχησαν πρὸς τὸ Πολυσπέρχοντος ναυτικόν, οὗ Κλεῖτος ἐναύαρχε. Ἐλλήσποντος, ἔνθα ἡ μάχη. Νικάνωρ, τῶν αὐτοῦ ὑπ' ἀπειρίας πρὸς ἐναντίον κῦμα βιαζομένων, ἀπέβαλε ναῦς ἑβδομήκοντα. Τῶν πολεμίων λαμπρῶς νικησάντων, παρῆν Ἀντίγονος ἐσπέρας, καὶ τὴν ἦτταν οὐκ ἔδιδισεν· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν λοιπῶν νεῶν ἐξήκοντα ἐτοίμους εἶναι πρὸς ναυμαχίαν αὐθις νυκτὸς ἐκέλευσε· τῶν δὲ ὑπασπισῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους ἐπισήσας τοῖς σκάφεισι, προσέταξεν ἀπειλεῖν ὡς ἀποκτενοῦσι τοὺς μὴ χωροῦντας ἐς μάχην. Βυζάντιον δὲ φίλην ἔχων, ἐγγὺς οὖσαν, ἐντεῦθεν ὑπηρεσίαν ναυτικὴν διὰ τάχους [ἦκειν] ἐκέλευσε πελτασᾶς καὶ φιλοῦς, καὶ τοξότας χιλίους· οὓς, παρὰ τὰς ναῦς τῶν πολεμίων ὀρμούσας, ἀπὸ γῆς ἀκοντίζειν, καὶ τοξεύειν ἔταξε. Ταῦτα μὲν ἐν νυκτὶ μὲν διετέτακτο. Ἀρχομένης δὲ ἔω, οἱ μὲν ἀπὸ γῆς ἐτόξευον, καὶ ἠκόντιζον· οἱ πολέμιοι δὲ, οἱ μὲν ἔτι καθεύδοντες, οἱ δὲ ἄρτι ἀφυπνίζοντες, ἀφυλάκτως ἐτιτρώσκοντο. Ἄλλοι μὲν ἀνέσπων τὰ πρυμνήσια, ἄλλοι δὲ ἀνεῖλκον τὰς ἀποβάθρας, ἄλλοι δὲ ἀγκύρας ἀνιμῶντο· πάντων δὲ βοή καὶ τάραχος ἦν. Ἀντίγονος ἐσήμηνε καὶ ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶν ἐπιπλεῦσαι, καὶ μετὰ θυμοῦ καὶ ῥοδίου ποιεῖσθαι τὰς ἐμβολὰς. Αὐτίκα δὴ συνέβαινε, τῶν μὲν ἀπὸ γῆς βαλλόντων, [τῶν δὲ, ἐπιπλεόντων], κρατεῖσθαι τοὺς νενικηκότας.

9. Ἀντίγονος μετὰ τὴν νίκην τῆς ἐν Ἐλλησπόντῳ ναυμαχίας

πλεῖν τὰς ναῦς ἐπὶ Φοινίκης ἔταξε, τοὺς μὲν ναύτας ἐξεφανω-
 μένους, τὰς δὲ πρύμνας κεκοσμημένας λαφύροις καὶ ἀκροσολίοις
 αἰχμαλώτων τριηρῶν· τοῖς δὲ κυβερνήταις ἐνετείλατο, κατὰ τὸ
 πέλαγος παραπλεῖν πᾶσι μὲν ὄρμοις, πάσαις δὲ πόλεσι προσπε-
 λάζοντας, ὅπως ἡ νίκη διαδόητος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν γένοιτο.
 Φοίνισσαι νῆες ὄρμουσαι Κιλικίας ὑπὸ τῷ Ῥωσίῳ λιμένι, χρή-
 ματα Εὐμένους ἄγουσαι, Σωσιγένην ναύαρχον εἶχον. Ὁ μὲν
 Σωσιγένης ἐπὶ Ὀρξιομάγου διέτριβεν, ἀποσκοπῶν τὴν τοῦ πε-
 λάγους κίνησιν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν Φοινισσῶν νεῶν, ὡς εἶδον τὰς
 νικῶσας λαμπρῶς κεκοσμημένας, ἀρπάσαντες τὰ χρήματα, ἐσ-
 ἐπήδησαν ἐς τὰς Ἀντιγόνου τριήρεις· αἱ δὲ αὐτίκα ἀνήγοντο, πολλὰ
 χρήματα καὶ συμμαχούς [ἄγουσαι]. Σωσιγένης δὲ ὁ ναύαρχος
 τὸ πέλαγος ἀπεσκόπει.

10. Ἀντίγονος καὶ Εὐμένης ἐμάχοντο. Ἀμφιβόλου τῆς
 νίκης οὔσης, Εὐμένης κήρυκα περὶ νεκρῶν ἀναίρεσεως ἔπεμψεν·
 Ἀντίγονος, πλείονας ὄντας τοὺς οἰκείους νεκροὺς λαθεῖν βουλό-
 μενος, ἐπὶ τοσοῦτον κατέσχε τὸν κήρυκα, ἐφ' ὅσον αὐτῶν πάν-
 των τὰ σώματα ἔκαυσεν. Ἐπεὶ δὲ πέρας ἔσχεν ἡ ταφή, τότε τὸν
 κήρυκα ἀπέπεμψε, συγχωρῶν τὴν ἀναίρεσιν.

11. Ἀντίγονος ἐν Γαδαμάρτοις τῆς Μηθίδας προσεχειμάξεν.
 Εὐμένης προκατελάβετο τὴν ὁδὸν ἄχρι σαθίων χιλίων, διατάξας
 τὴν δύναμιν πανταχοῦ. Ἦν δὲ ἡ μὲν ὁδὸς παρά τὰς ὑπερείας·
 τὸ δὲ κάτω πεδῖον, ὀμαλὸν, ἀνυδρον, ἀοικήτον, οὐ βοτόνην
 ἔχον, οὐ ἀένδρον, οὐ φυτόν, ἀσφαλτῶδες δὲ, καὶ πληθὸν ἀλμυ-
 ρίδος· οὐκ ἄρα ἦν διαδατὸν οὔτε ζώοις, οὔτε ἀνθρώποις. Ἀντί-
 γονος, τὰς κατὰ τὴν ὁδὸν φυλακὰς ἐκκλίνας στρατηγῶν, μέσσην
 ἔγνω τὸ πεδῖον τεμέσθαι. Προσέταξε δὴ ράψασθαι μυρίουσ
 ἀσκούς, καὶ πλησαι τούτους ὕδατος· καὶ σιτία δέκα ἡμερῶν
 πέψαστάς ἔχειν, καὶ κρεθὰς τοῖς ἵπποις, καὶ χιλὸν αὐτάρκη.
 Τὰ μὲν ἠυτρήπισο· ὁ δὲ διὰ τῆς ἀοικήτου μέσης ἤγε τὴν στρα-

τιάν, τῇ νυκτί [πυρά] καίειν οὐκ ἐπιτρέπων, ἵνα μὴ τοῖς φυλάττουσι τὰς ὑπωρείας κατάδηλος γένηται. Καὶ μὴν μέχρι τέλους ἔλαβον ἂν, εἰ ἐπέισθησαν τῷ Ἀντιγόνου παραγγελματι. Ὀλίγοι δὲ αὐτῶν, παγετώδους νυκτὸς γενομένης, πῦρ ἀνέκαυσαν· ὥστε τὴν φλόγα ἰδόντες οἱ πολέμιοι, συνῆκαν, καὶ, τὸ πεδίον ἐκβαινόντων, προσβαλόντες κατὰ τὴν οὐραγίαν, ἔσιν οὓς τῶν ὑστάτων ἀπέκτειναν. Ὅσον δὲ ἐπὶ τῷ Ἀντιγόνου στρατηγήματι, ἀβλαβεῖς ἐσώθησαν πάντες.

12. Ἀντίγονος ἐν παρατάξει, ὄρους ὑπτιάν λαγόνα περιλαβῶν, ὡς εἶδε τὴν Εὐμένους ἀνά τὸ πεδίον ἔκταξιν οὐκ ἔχυράν, τοῖς ὀπισθοφυλακικοῦσιν ἐπιπέμφας ἵππικὰ ζῖφη, πολὺ μέρος τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ κατέσυρεν.

13. Ἀντίγονος περὶ τὴν Γαβινηνὴν συνέβαλεν Εὐμένει μάχην. Ἦν πεδίον λεπτόγεων καὶ ψαμμῶδες· ἐν τούτῳ, συνιόντων μεγάλων στρατευμάτων, αἶρεται νεφελώδης κόνις, ἐπισκοτοῦσα καὶ φιλοῖσι καὶ πολεμίοις. Ἡ μάχη μὲν ἐν χερσὶν ἦν. Ἀντίγονος δὲ τῶν Εὐμενεῶν στρατιωτῶν εἰδὼς ἀπομένειν τὴν ἀποσκευὴν, ἐν ἧ ἑταιρῶν ἦσαν αὐτῶν, καὶ τέκνα, καὶ παλλακαί, καὶ οἰκέται, καὶ χρυσὸς, καὶ ἄργυρος, καὶ ὅσα ἄλλα ἐκτίσαντο ἀπὸ τῆς μετὰ Ἀλεξάνδρου στρατείας, ἐκέλευσεν ἐπιλέκτους ἴλας περιελάσαι τὴν ἀποσκευὴν εἰς τὴν ἑαυτοῦ στρατοπεδείαν. Οἱ μὲν περιήλασαν, ἀσχολουμένων τῶν πολεμίων περὶ τὴν μάχην, καὶ τῆς κόνεως ἐπισκοτούσης. Ἐπεὶ δὲ πέρασ ἔσχεν ἡ μάχη, πεντακισχίλιοι μὲν ἔπεσον Ἀντιγόνου, τριακῶσιοι δὲ Εὐμένους. Μέγα δὴ φρονούντες ἐπὶ τῇ νίκῃ διελύθησαν. Ἐπεὶ δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἶδον ἠρπασμένην, καὶ τοὺς οἰκείους ἀπολωλότας, ἀθυμία καὶ θρήνος ἦν τῶν νενικηκότων· ὥστε οἱ πλεῖστοι διὰ τὸν ἔρωτα τῶν οἰκείων ἐπρεσβεύοντο παρὰ Ἀντίγονον, ἀξιοῦντες αὐτῷ προσίθισθαι. Ἀντίγονος τὴν ἀποσκευὴν τῶν Εὐμενεῶν στρατιωτῶν ἀρπάσας, ἐπειδὴ βαρέως ἔφερον ἀπολέσαντες τὰ φίλτατα, ἐκήρυξε προῖκα ἀποδύσειν τὰ

ἤρπασμένα. Οἱ δὲ πρὸς τὸ κήρυγμα αὐτίκα μετεβαλοντο, οὐ μόνον οἱ Μακεδόνες, ἀλλὰ καὶ μύριοι Περσῶν, ὧν ἦρχε Πευκέσης· καὶ γὰρ οὗτος, τοὺς Μακεδόνας ἰδὼν Ἀντιγονίζοντας, ὡς τούτους ἐνέκλιε. Τέλος δὲ τοσαύτη μεταβολὴ γνώμης καὶ τύχης ἐγένετο, ὥστε οἱ ἀργυράσπιδες συλλαβόντες Εὐμένη δεσμῶντων Ἀντιγόνῳ παρέδωκαν· Ἀντίγονος δὲ ἀπάσης τῆς Ἀσίας βασιλεὺς ἀνηγορεύθη.

14. Ἀντίγονος, Πίδωνα σατράπην Μηθίας πυθόμενος ξενολογεῖν, καὶ χρήματα συλλέγειν, ἀποστῆναι βεβουλευμένον, ἀπιστεῖν τοῖς ἀγγελίλοισι προσεποιήσατο, φάσκων, «Οὐκ ἂν ἐγὼ πιστεύσαιμι ταῦτα Πίδωνα πράττειν, ᾧ πεντακισχιλίους Μακεδόνας ὀπλίτας, καὶ Θραῦκας χιλίους φύλακας τῆς σατραπείας, πέμψαι παρεσκεύασα.» Ταῦτα Πίδων ἀκούσας πιστεύει τῇ φιλανθρωπίᾳ· καὶ διὰ τάχους ἦκε ληψόμενος τὴν ἐπισκουρίαν. Ἀντίγονος δὲ ἐς τὸ κοινὸν τῶν Μακεδόνων εἰσαγαγὼν Πίδωνα καὶ ἐλὼν, τιμωρησάμενος, ἀπέκτεινεν.

15. Ἀντίγονος τοὺς ἀργυράσπιδας, οἱ τὸν Εὐμένη δεσμῶντων αὐτῷ παρέδωκαν, ἐτίμησε δωρεαῖς· τὸ δὲ ἄπιστον αὐτῶν φυλαττόμενος, χιλίους μὲν αὐτῶν ἔδωκε συμμάχους εἶναι Σιδυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας, τοὺς δὲ ἄλλους εἰς ἄλλα χωρία φρουροὺς διέπεμψεν ἐχυρὰ καὶ δύσβατα, ἵνα φρουρὰν αὐτοὶ τὸν χῶρον ἔχοιεν. Διὸ ταχέως ἀφανεῖς πάντες ἐγένοντο.

16. Ἀντίγονος ἐπολιόρκει Ῥόδον, ἐπισήσας τῇ πολιορκίᾳ τὸν υἱὸν Δημήτριον, κηρύξας αὐτοῖς Ῥοδίους εἶναι πᾶσαν ἀσφάλειαν· ὅποσοι δὲ περὶ Συρίαν, Φοινίκην, Κιλικίαν, Παμφυλίαν ἦσαν ἔμποροι, καὶ θαλασσοουργοὶ Ῥοδίοι, καὶ τούτοις ἐκήρυξεν ἀσφάλειαν τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῷ μὴ καταίρειν εἰς Ῥόδον· ἵνα βοηθείας ἐρήμην Ῥόδον ἐξέλῃ, τῶν παρὰ Πτολεμαίου συμμάχων οὐχ ἰκανῶν ὄντων ἀντισχεῖν Δημητρίῳ πολιορκουῦντι.

17. Ἀντίγονος μισθοφόρους ἐμισθώσατο Γαλάτας, ὧν

Βιδήριος ἤρχε, συνθέμενος ἐκάσῳ δώσειν χρυσοῦν Μακεδονικόν, ὄμηρα δὸς τοῦ μισθοῦ ἄνδρας καὶ παιῖδας τῶν εὐγενῶν. Ἡ μάχη πρὸς Ἀντίπατρον ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο, οἱ Γαλάται τὸν μισθὸν ἀπήτουν. Ἀντίγονος ἐκάσῳ θυρεαφόρῳ τὸν μισθὸν ἀπεδίδου. Οἱ Γαλάται καὶ τοῖς ἀόπλοις καὶ ταῖς γυναίξιν, καὶ τοῖς παισὶν ἀπήτουν· τοῦτο γὰρ εἶναι, «Τῶν Γαλάτων ἐκάστῳ.» Ἦν οὖν, εἰ μόνοι οἱ μάχιμοι λαμβάνοιεν, τριάκοντα τάλαντα· εἰ δὲ μετὰ τῶν ἀπομάχων, ἑκατόν. Ἀφίσταται δὴ τὸ Γαλατικόν, καὶ τοὺς ὀμήρους ἀποκτενεῖν ἠπέλει. Ἀντίγονος, θείσας περὶ τοῖς ὀμηρεύουσι, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν, ὅσα αἰτοῦσι δώσειν ὑπισχνούμενος, εἰ πέμψειαν τοὺς ληψομένους τὸ χρυσίον. Οἱ δὲ, περιχαρεῖς τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, τοὺς ἀρίστους Γαλατῶν οἶα δὴ χρυσοφόρους ἔπεμψαν. Ἀντίγονος, κατασχὼν τοὺς ἡκοντας, οὐκ ἄλλως ἔφη τοῖς Γαλάταις τοὺς ἄνδρας ἀποδώσειν, εἰ μὴ τοὺς αὐτοῦ ἀπολάβοι πάλιν. Οἱ Γαλάται, σπουδάζοντες ἀνασώσασθαι τοὺς αὐτῶν, ἀποδόντες τοὺς ὀμήρους, τότε τοὺς ἰδίου ἀπολαμβάνουσι, καὶ σὺν αὐτοῖς τὰ τριάκοντα τάλαντα.

18. Ἀντίγονος Κασσάνδρειαν ἐπολιόρκει, βουλόμενος ἐξελεῖν Ἀπολλόδωρον τὸν Κασσανδρέων τύραννον. Δέκα μηνῶν χρόνος ἦν τῇ πολιορκίᾳ. Αὐτὸς μὲν ἀνεχώρησεν· Ἀμεινίαν δὲ τὸν ἀρχιπειρατὴν καθῆκε συνθησόμενον φιλίαν πρὸς Ἀπολλόδωρον. Ὁ δὲ, κήρυκα πέμψας, πρᾶυνεῖν Ἀντίγονον ἐπηγγέλλετο, καὶ σιτία πολλὰ, καὶ οἶνον, πέμψειν· ὡς' ἐδόκει πρὸς Ἀμεινίαν. Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν τύραννον, τῇ τε Ἀμεινίου φιλίᾳ πιστεύοντες, καὶ τῆς ἀπουσίας τῆς Ἀντιγόνου καταφρονοῦντες, οὐκ ἀκριβῶς ἐφύλαττον τὰ τεῖχη. Τῷ δὲ Ἀμεινίᾳ κλίμακες ἰσομήκεις τοῖς τεύχεσιν ἐπεποιήντο· καὶ ὑπὸ τὴν καλουμένην Βῶλον, ἀπέχουσαν οὐ πρόσω τῶν τευχῶν, ἀπεκρύπτοντο στρατιῶται δισχιλιοι, καὶ μετὰ τούτων Αἰτωλοὶ πειραταὶ δέκα, ὧν Μελώτας ἠγεῖτο. Οὔτοις κατὰ τὴν πρώτην αὐγὴν τῆς ἡμέρας, ἀραιοὺς τοὺς ἐπὶ τῶν τει-

χῶν φρουρούς ἰδόντες, προσέρπουσι τοῖς μεσοπυργίοις· καὶ προσζέμενοι τὰς κλίμακας, αἴρουνσι σύνθημα. Ἀμεινίας μετὰ τῶν δισχιλίων στρατιωτῶν, ἀναβάς διὰ τῶν κλιμάκων, ἐκρίτησε τῶν τειχῶν· ὥστε οἱ μὲν ἔνδον ἦσαν, Ἀντίγονος δὲ αὐτίκα παρήν· καὶ τὴν Κασσάνδρειαν κατασχών, τὴν Ἀπολλοδώρου τυραννίδα κατέλυσεν.

19. Ἀντίγονος, ἐλάττονας ἔχων στρατιώτας, ἀντασπρατοπεδεύετο τοῖς περὶ Εὐμένην πολεμίοις. Ἐπικηρυκευομένων δὲ συνεχῶς, προσυνέταξεν, ἐπειδὴν ὁ κήρυξ ἀρίκηται, στρατιωτὴν ἐκδραμεῖν, πνευσιῶντα, κεκουιμένον, ἀγγέλλοντα, « Οἱ σύμμαχοι πάρεσιιν. » Ἀντίγονος μὲν ἀκούσας, περιχαρῆς ἀνεπήδησε, τοὺς κήρυκας ἀποπεμπόμενος· καὶ τῆς ὑσераίας τὸ μήκος τῆς φάλαγγος διπλάσιον ἐκτείνας, τοῦ χάρακος ἐξήγαγεν. Οἱ δὲ πολέμιοι, παρὰ τῶν κηρύκων ἀκούσαντες τὴν παρουσίαν τῶν συμμάχων, τὴν μὲν ἔκτασιν τοῦ μήκους τῆς φάλαγγος ὀρώντες, τὰ δὲ βάθος, εὐκαταφρόνητον [ὄν, συνιδεῖν οὐκ] ἔχοντες, μάχην συνάψαι φοβηθέντες, φυγόντες ὄχοντο.

20. Ἀντίγονος, τὰς Ἀθήνας βουλόμενος λαβεῖν, εἰρήνην ἐσπέισατο τῷ τοῦ Φιδινοπόρου καιρῷ. Ἀθηναῖοι τὸν σίτον κατασπεύσαντες, ὀλίγον ἐφύλαξαν, τὸν ἀπαγρήσοντα μέχρι τῆς τῶν καρπῶν ἀμῆς. Ἐπεὶ δὲ ἤκμαζον οἱ καρποὶ, Ἀντίγονος μετὰ τοῦ στρατεύματος ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐνέβαλεν. Οἱ δὲ, τοῦ σίτου τὸν μὲν καταναλωκότες, τὸν δὲ κωλυόμενοι θεριρίζουν, Ἀντίγονον εἰσω τοῦ ἄσσεος ἐξεδέξαντο· καὶ ὑπήκουσαν ἅπασιν αὐτοῦ τοῖς προστάγμασι.

Κ Ε Φ. Ζ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, χρήματα οὐκ ἔχων, διπλασίους συνέλεξε στρατιώτας. Καὶ δὴ θαυμάζοντός τως, Πόθρεν ἢ μισθοφορὰ

τοσούτοις, ὅπου μὴδὲ τοῖς ἐλάττοσιν, « Ὅτι (ἔφη), βαρύτεροι ὄν-
τες, ἀσθενεστέρους τοὺς ἀντιπάλους ἔξομεν, καὶ τῆς τούτων
χώρας κρατήσομεν, καὶ φόρους οἴσουσιν, ἀλλὰ καὶ σφράγους
πέμψουσι, τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν δεδιότες ἦδη. »

2. Δημήτριος, μέλλων ἐπὶ τὴν Εὐρώπην πλεῖν, βουλόμενος
λαθεῖν ὅποι ἀποβαίνειν μέλλοι, τῶν κυβερνητῶν ἐκάσῳ βιβλίον
ἔδωκεν ἐσφραγισμένον, προσάξας, « Εἰ μὲν ὁμοῦ πλέοιμεν,
ἔατε μένειν τὰς σφραγίδας· εἰ δὲ διασπασθῆιμεν, ἀνοίξαντες
τὰ γραμματεῖα, παιεῖσθε τὸν πλοῦν εἰς τὸν γεγραμμένου τό-
πον. »

3. Δημήτριος, ἀδοκίμως προσπεσεῖν τῇ Σικυῶνι βουλόμενος,
ἀνεχώρησεν εἰς Κεγχρέας, κακεῖ διέτριβεν ἡμέραις πλείοσι,
προσέχων ἡδοναῖς καὶ τρυφαῖς. Ὅπηνίκα δὲ πόρρω τῆς ὑπο-
νοίας ἐγένοντο Σικυῶνιοι, τὸ μὲν ξενικὸν μετὰ Διοδώρου νυκτὸς
ἔταξε προσβαλεῖν κατὰ τὰς ἐπὶ Πελλήνην πόλιν πύλας, τὸ δὲ
ναυτικὸν τοῖς λιμέσιν ἐπιφαίνεσθαι, τὸ δὲ ὀπλιτικὸν αὐτὸς ἤγα-
γεν ἐπὶ τὴν πόλιν· ὥστε πανταχόθεν τὰς προσβολὰς ποιησάμενος,
τῆς πόλεως ἐκράτησεν.

4. Δημήτριος, Διοδώρῳ φρουράρχῳ τὴν Ἔφεσον παραδούς,
ἔπλευσεν ἐπὶ Καρίας. Ὁ δὲ Λυσιμάχῳ συνέθετο προδώσειν τὴν
πόλιν ἐπὶ πεντήκοντα ταλάντοις. Πυθόμενος Δημήτριος, ἀνα-
λαβὼν τὰς ἡμιολίας, τὰς μὲν ὑπὸ τὴν χώραν ἐκέλευσεν ὑφ-
ορμίσαι· αὐτὸς δὲ ἐπὶ μιᾶς πλέων, καὶ Νικάνορα προσλαβὼν,
ἔπλει πρὸς τὸν λιμένα τῆς Ἐφέσου. Ὁ μὲν Δημήτριος ἐν κοίλῃ
νηὶ κατεκέρυπτο· φανερώς δὲ ὁ Νικάνωρ ἐκάλει τὸν Διοδώρον,
ὡς διαλεξόμενος αὐτῷ περὶ τῶν στρατιωτῶν, ὅπως ἀσφαλῶς
αὐτοῖς ἀπελθεῖν ἐπιτρέψειεν. Ὁ δὲ, ὑπολαβὼν ἦκειν τὸν Νικά-
νορα μόνον, ἐπιθὰς ἐπικώπου κελητος, ἔτοιμος ἦν ποιῆσθαι
τὰς συνθήκας. Ὡς δὲ ἐγγὺς ἦν, ἐκ νεῶς κοίλης ἀναπηδήσας
Δημήτριος, τὸν μὲν κελητα κατέδυσεν αὐτοῖς ἀνδράσι, τοὺς δὲ

ἀπονηξαμένους συνέλαβε· τὴν δ' Ἐφεσον κατέσχε, τὸν προδιδόντα φθάσας.

5. Δημήτριος, Αἴγινον καὶ Σαλαμίνα λαβὼν, ἐν τῇ Ἀττικῇ στρατοπεδεύων, ἔπεμψε πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ, αἰτῶν ὄπλα χιλίους ἀνδράσιν, ὡς ἦκων σύμμαχος αὐτοῖς κατὰ τοῦ τυράννου Λαχάρους. Οἱ μὲν πισεύσαντες ἔπεμψαν· ὁ δὲ, λαβὼν καὶ ὀπλισάμενος, αὐτοὺς ἐπολιόρησε τοὺς πέμψαντας.

6. Δημήτριος τοῦ Πειραιῶς ἐκράτησεν, οὐχὶ παντὶ τῷ ναυτικῷ κατάρας, ἀλλὰ τὰς μὲν πλείστας τριήρεις ὑπὸ τῷ Σουνίῳ ναυλοχεῖν κελύσας, εἴκοσι δὲ τὰς ἄριστα πλεούσας ἐπιλεξάμενος, προσέταξε ῥοθίῳ τῇ εἰρεσίᾳ πλεῖν οὐκ ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὴν Σαλαμίνα. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, Ἀθηναίων στρατηγῶν, ἐτύγγανε μὲν Κασσανδρίζων· ἀπὸ δὲ τῆς ἀκροπόλεως κραιπνῶν τὰς εἴκοσι νέας ἐπὶ Σαλαμίνας πλεούσας, ἐνόμισεν εἶναι πολεμικὰς, ἐπὶ Κορίνθου πορευομένας. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἴκοσι, ἐπιστρέψαντες εὐθύς, τοῦ Πειραιῶς κατέσχον· παραχρῆμα δὲ καὶ Σουνιόθεν ὁ στόλος ἅπας ἐπικατήγετο. Ὡσε πολὺ πλῆθος ἐκβάντες κατελάβοντο τοὺς πύργους, καὶ τὸν λιμένα. Κήρυκες δὲ ἀνεβύων· « Δημήτριος τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῖ. » Καὶ Ἀθηναῖοι τὸ κήρυγμα τῆς ἐλευθερίας ὀρώμενοι, Δημήτριον προσεδέξαντο.

γ. Δημήτριος ἐπολιόρηει Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ τριήρεσιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πτολεμαίου στρατηγὸς Μενέλειος ἐξήκοντα ναυσὶν ἐφρούρει τὴν πόλιν· καὶ αὐτὸς δὲ Πτολεμαῖος προσεδοκάτω ναυσὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπιπλευσεῖσθαι. Δημήτριος, πρὸς διακοσίας ὁμοῦ τριήρεις ἀξιόμαχος οὐκ ὄν, τῆς Σαλαμίνας ἄκραν ὑπερέχουσαν περιπλεύσας, ὑπὸ κρημνῷ λιμενίζοντι ναυλοχῶν ἐκρύπτετο, ἐπεὶ δ' ὁ Πτολεμαῖος, τοὺς ὀπισθεν τοῦ κρημοῦ μὴ προορώμενος, κατῆρεν ἐς θῦνᾶ εὐδρμον, ἀναπεπταμένον, καὶ περὶ ἔκθασιν ἦν, ἐπιστρέψαντες οἱ περὶ τὸν

Δημήτριον ἐξεφάνησαν· καὶ παραχρῆμα ταῖς Αἰγυπτίαις ναυσίν, ἄρτι προσορμιζομέναις, ἐμβάλλουσιν· ὥσε δξύτατον γενέσθαι τῆς νίκης τὸ τάχος. Πτολεμαῖος μὲν παραχρῆμα ἔφυγε· Μελέως δὲ, ἀπὸ Σαλαμῖνος ἀναχθεῖς, ὡς προσδοηθήσων, καὶ αὐτὸς Πτολεμαίῳ φεύγοντι συνέφυγεν.

8. Δημήτριος ἐς Κόρινθον προδιδομένην νύκτωρ προσῆλθε, τῶν προδιδόντων τὰς κατὰ κορυφὴν πύλας ἀνοίξαντων. Δεδιώξ τούτους ἐν τῇ πόλει, μὴ λαθόντες ἐπιθοῖντο, περιέσπασεν αὐτούς, πολλὴν σφρατιὰν προσβαλὼν ταῖς πύλαις ταῖς κατὰ τὸ Λέχαιον. Οἱ μὲν δὴ μεγάλα ἠλαλαξαν. Οἱ δὲ Κορινθιοὶ πρὸς τὴν βοήν συνέδραμον ἅπαντες. Οἱ προδιδόντες, τὰς κατὰ κορυφὴν πύλας ἀνοίξαντες, τοὺς πολεμίους ἐδέξαντο. Δημήτριος δὲ ἤρήκει Κόρινθον, Κορινθίων τὰς ἐπὶ Λεχαιῶν πύλας φυλαττόντων.

9. Δημήτριος ἐπεσφράτευε Λακεδαιμονίους· ἦν μέσον ἀμφοτέρων ὄρος Ἀρκαδικὸν Λύκαιον. Οἱ Μακεδόνες οὐκ ἀδεῶς εἶχον, ἀπειροὶ τοῦ ὄρους ὄντες. Βορέας ἐπίφορος ἔπνευσεν εἰς τοὺς πολεμίους. Δημήτριος πῦρ ἐμβαλὼν, ἀνῆψε τὴν ὕλην· ἡ δὲ φλόξ μετὰ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ καπνοῦ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐμπεσοῦσα, πάντας ἀπέσρεφεν. Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δημήτριον ἐπεξελθόντες, Συμῶ καὶ σιδήρῳ Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν.

10. Δημήτριος ἀνεχώρει διὰ σενῆς ὁδοῦ. Σπαρτιαῖται κατὰ τὴν οὐραγίαν προσβαλόντες, πολλοὺς ἐτίτρωσκον. Ὁ δὲ, πλῆθος ἀμαξῶν σωρεύσας, κατὰ τὸ σενώτατον τῆς δυσχωρίας, πῦρ ἐνῆκεν. Οἱ μὲν πολέμιοι τὴν πύρκαϊάν ὑπερβαίνειν οὐκ ἠδύναντο. ἐφ' ὅσον δὲ συνέβαινε καταφλέγεσθαι τὰς ἀμάξας, Δημήτριος προλαβὼν ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας.

11. Δημήτριος κήρυκα πρὸς Βοιωτοὺς πέμψας, πόλεμον ἐπήγγελλεν. Ὁ μὲν κήρυξ ἐν Ὀρχομενῷ τοῖς Βοιωτάρχαις τοῦ πολέμου τὴν ἐπιστολὴν ἀνέδωκε· Δημήτριος δὲ ἐν Χαιρωνείᾳ τῇ

ὑπεραία στρατοπέδευσε. Κατεπλάγησαν οἱ Βοιωτοὶ πόνερον ἀγγελλόμενον ὄμοῦ καὶ παρόντα.

12. Δημήτριος Λύκον ποταμὸν ὀξύτερον ἐπεραιούτο, πεζοῖς μὲν οὐ διαβατὸν, ἵππεῦσι δέ. Τῶν ἵππέων ὅσοι μεγίστους καὶ σθενεβριεῖς ἵππους εἶχον, ἐς τετραφαλαγγίαν ἀντέστησε τῷ ρεύματι· τούτοις τὸ ὄξυ τοῦ ποταμοῦ περικλώμενον, βάναυα τὴν διαδασιν τοῖς πεζοῖς παρέσχευεν.

Κ Ε Φ. Η.

ΕΥΜΕΝΗΣ.

1. ΕΥΜΕΝΗΣ ὑπὸ Γαλατῶν ἐδιώκετο, τοῦ σώματος ἀγνώστως ἔχων, κομιζόμενος ἐν φορείῳ. Βραδείαν δὲ τὴν φυγὴν ποιούμενος, καὶ ἤδη καταλαμβανόμενος, ἰδὼν ἐν τῇ παρόδῳ γεώλοφον, προσέταξε τοῖς κομιζουσιν ἐπὶ τοῦτον θεῖναι τὸ φορεῖον. Οἱ βάρβαροι, πλησίον ὄκτες, καὶ νομίσαντες οὐκ εἶναι ποτε τοῦτο ποιῆσαι τὸν Εὐμένη, μὴ οὐχὶ μεγάλην ἔχοντα βοήθειαν ἐγγὺς ἀποκεκρυμμένην, τοῦ διώκειν ἀπέστησαν.

2. Εὐμένης, ἤδη συνιείς τῶν ἀργυρασπίδων ἀργυρόμενον νεωτερίζειν, μάλιχα δὲ Ἀντιγέουσι καὶ Γευταμάτου, οἳ στρατηγοὶ τούτων ἦσαν, ὑπερηφάνως πρὸς αὐτὸν διακαιμένων, καὶ βαδίζειν ἐπὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατοκνούτων, συγκαλέσας τοὺς ἡγεμόνας, ἐνύπμιον ἔφη τοῦτο δεύτερον ἑωρακέναι, διαπειλούμενον, « Εἰ μὴ πεισθίημεν, κοινὸν ἅπασιν ἔσσειν κίνδυνον. Ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ προκαθήμενος ἐν σκηνῇ, σκῆπτρον ἔχων, χρηματίζων ἅπασιν· καὶ δὴ προσέταξε τοῖς ἡγεμόσι, μηδὲν τῶν κοινῶν καὶ βασιλικῶν διοικεῖν, ἔξω τῆς βασιλικῆς σκηνῆς, καὶ καλεῖν ταύτην μόνην Ἀλεξάνδρου σκηνήν. » Προσεκύνησαν οἱ Μακεδόνες τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ συνεβούλευσαν ἐκ τῶν βασιλικῶν χρημάτων σκηνὴν κατασκευάσαι βασιλικήν, καὶ θρόνον χρυσοῦν βασιλικῶς κεκοσμημένον· ἐπὶ δὲ

τούτου χρυσοῦν σέφανον ἔχοντα διάδημα βασιλικόν· καί παρά τὸν θρόνον ὄπλα, καί μέσον σκῆπτρον, καί πρὸ τοῦ θρόνου τράπεζαν χρυσοῦν, ἐπὶ δὲ ταύτης ἐσχαρίδα, καί λιβανωτίδα χρυσοῦν, καί λιβανωτὸν, καί θυμιάματα εὐώδη· ἀλλὰ μὴν καὶ δίφρους ἀργυροῦς εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ, ἐφ' ὧν οἱ πάντες ἡγεμόνες βουλευούντο περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων. Ταῦτα μὲν δὴ κατεσκευάσαντο. Εὐμένης δὲ τὴν αὐτοῦ σκηνὴν ἤγειρε παρά τὴν Ἀλεξάνδρου, καί οἱ ἄλλοι ἡγεμόνες ἐφεξῆς. Οὕτω δὴ συνέβαινε τὸν Εὐμένην εἰσιόντα πάντας ἐκείνους τοὺς ἡγεμόνας ὑποδέχεσθαι, μεθ' ὧν Ἀντιγένης καὶ Τευταμάτης, οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀργυρασπίδων, ἐβάδιζον, τῷ μὲν ἔργῳ πρὸς Εὐμένην, τῇ δὲ τιμῇ πρὸς Ἀλεξάνδρον.

3. Εὐμένης ἐν τῇ Περσίδι, τοὺς στρατιώτας ὀρώων ὑπὸ Πευκέσου δημαγωγομένους οἴνω, καί διανομαῖς, θεδοικῶς μὴ περισπάσῃ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν, ἐπιστολὴν προήνεγκεν ὡς παρά Ὀρόντου τοῦ σατράπου τῆς Ἀρμενίας γεγραμμένην Συρίοις γράμμασι, δηλοῦσαν ὡς Ὀλυμπιάς, ἐξ Ἠπείρου κατελθοῦσα, τὸν υἱὸν ἄγουσα τὸν Ἀλεξάνδρου, βεβαίως Μακεδονίαν ἔχει, Κασσάνδρου ἀναιρεθέντος. Μακεδόνες ταῦτα ἀκούσαντες, Πευκέσου μὲν ἐπελάθοντο, τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου μητέρα καὶ τὸν υἱὸν μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ χαρᾶς βασιλέας ἀνηγόρευον.

4. Εὐμένης ἐν τῇ Περσίδι τὴν δύναμιν ἀφῆκε, κατὰ κώμας χειμάζουσαν. Ἀντίγονος τοῦτο πυζόμενος ἐπήρχετο. Πευκέσης πέμψας ἠγγειλεν Εὐμένει. Ὁ δὲ τοὺς ἡγεμόνας ἐκέλευσε νύκτωρ μετὰ τῶν ἰδίων παιδῶν, πῦρ ἐν ἀγγείοις ἔχοντας, τὰ μετέωρα τῆς χώρας καὶ ἄποπτα περιππεύσαντας ἐπὶ σάδια ἐβδομήκοντα, διασάντας ἀπ' ἀλλήλων ὅσον πήχεις εἴκοσιν, ὕλην ἱκανὴν καῦσαι. Τὰ δὲ πυρὰ καίειν, πρώτης μὲν φυλακῆς δαφιλῆ, δευτέρας δὲ ἐλάττω, τρίτης δὲ μικρὰ παντάπασιν· ὡς τὴν μίμησιν ἀληθινῆ στρατοπεδείᾳ προσοικεῖναι. Ταῦτα ὀρώοντες οἱ περὶ τὸν Ἀντίγονο

νον, ἐνόμισαν συνηχθαι τῷ Εὐμένει τὴν δύναμιν ἅπασαν. Καὶ μὴ θαρρήσαντες ἐπελθεῖν, ἄλλην ὁδὸν ἐτράποντο, τὴν οὐ κατεχομένην ὑπὸ τῶν πολεμίων.

5. Εὐμένης τοὺς στρατιώτας, βουλομένους ἀρπάσαι τὴν ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων, ἀπέτρεπεν, ὡς οὐ συμφέρει. Ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθεν, αὐτὸς πέμψας ὡς τοὺς πολεμίους, προεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἀποσκευὴν φυλάττειν. Ἰδόντες οἱ στρατιῶται φυλακὰς ἀσφαλέςερας, ἀπέσχοντο.

Κ Ε Φ. Θ.

Σ Ε Λ Ε Υ Κ Ο Σ.

1. ΣΕΛΕΥΚΟΣ Ἀντιγόνῳ παρετάσσετο. Ἦν ἴση τῆς μάχης ἡ κρίσις. Ἐπεὶ δὲ νύξ προσῆι, ἔδοξεν ἀμφοῖν δεῖν εἰς τὴν ὑσείραν ὑπερβαλέσθαι. Οἱ μὲν Ἀντιγόνου στρατοπεδεύουσιν ἀφοπλισάμενοι. Σέλευκος δὲ προσέταξε τοῖς αὐτοῦ στρατιώταις ἐν ὄπλοις δειπνῆσαι, καὶ κοιμηθῆναι, τὸ σχῆμα τῆς τάξεως φυλάσσοντας. Ὅρθρος ἦν βαθύς. Οἱ μὲν Σελεύκειοι προσῆλθον ὠπλισμένοι, καὶ συντεταγμένοι. Οἱ δὲ Ἀντιγόνειοι καταληφθέντες ἄοπλοι, καὶ ἀσύντακτοι, ταχέως τοῖς πολεμίσις τὸ νίκος ἔδωκαν.

2. Σέλευκος ἀντεστρατοπέδευε Δημητρίῳ. Ἀλλ' ὁ μὲν, μέγα φρονῶν, Σέλευκος ἀπεγνωκῶς δὲ τῶν πραγμάτων, Δημήτριος. Νύξ ἦν· ἔδοξε νυκτομαχῆσαι Δημητρίῳ, ὡς ἐξαπειναίως τι κατεργασομένῳ· προθύμως ὑπήκουον οἱ στρατιῶται, τὸ παράλογον τῆς ἐπιθέσεως ἐφόδιον ὑσάτης ἐλπίδος ἔχοντες. Οἱ μὲν δὴ ἀνακινούμενοι ὠπλίζοντο· Αἰτωλοὶ δὲ πελτασαὶ Δημητρίου δύο νεανίαι, ἐντυχόντες προφυλακῇ Σελεύκου, τὴν ταχίστην ἄγειν αὐτοὺς ἤξιώσαν ὡς βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον, ἤγγειλαν τῆς νυκτομαχίας τὴν παρασκευὴν. Σέλευκος, δείσας μὴ τῆς ὀπλίσεως τῶν στρατιωτῶν ὀξυτέρα τῶν πολεμίων ἢ ἐφοδος γένοιτο, προσέταξε τοῖς μὲν σκληρογυαταῖς τὸ πολεμικὸν σημαίνειν, τοῖς δὲ στρατιώταις

ὀπλιζομένοις ἀλαλάξαι μέγιστον, ἕκασον δὲ ἀνά τὴν κλισίαν πῦρ ἐμβαλεῖν τοῖς παροῦσι φρυγάνοις. Ὄρων Δημήτριος περιλαμπομένην πυρὶ τὴν στρατιάν, ταῖς σάλπιγγι περιηχομένην, ἀλαλαγμὸν ἐγείρουσαν, ὡς ἀντιπαρεσκευασμένην, οὐκ ἐθάδῃσεν ἐπιθέσθαι.

3. Σέλευκος, τῶν Δημητρίου στρατιωτῶν ἀθύμως διακειμένων, τοὺς ἀνδρωδεσάτους τῶν ὑπασπιστῶν ἐπιλεξάμενος, καὶ προτάξας ἐλέφαντας ὀκτώ, διὰ ξενῆς ἀτραποῦ παρὰ πλευρὸν τῶν πολεμίων βαδίζων, ἀπορρίψας τὸ κράνος, ἀνεθόα, «Μέχρι ποῦ μαίνεσθε, λησάρχῳ λιμώσسونτι παραμένοντες, δυνάμενοι πλουτοῦντι βασιλεῖ μισθοφορεῖν, καὶ βασιλείας μετέχειν οὐκ ἐλπίζομένης, ἀλλὰ παρούσης;» Τούτων ἀκούσαντες οἱ πλεῖστοι, τὰ δόρατα καὶ ξίφη ρίψαντες, ἀνέσεισαν τὰς χεῖρας, προστεθειμένοι Σελεύκῳ.

4. Σέλευκος τὴν Σάρδεων ἄκραν ἐπόρθει, τοὺς ἐν αὐτῇ θησαυροὺς Θεοδότου φυλάσσοντας. Τοῦτον θησαυροφύλακα Λυσίμαχος ἔταξε. Μὴ δυνάμενος τὴν ἄκραν ἐχυρὰν οὔσαν ἐλεῖν, ἐκήρυξε τάλαντα ἑκατὸν δώσειν τῷ κτεινάντι Θεόδοτον. Ἦν οὖν καὶ τῶν στρατιωτῶν πολλοῖς ἐπιθυμία τῶν ἑκατὸν ταλάντων· καὶ τῷ Θεοδότῳ πρὸς τοὺς στρατιώτας ὑποψία καὶ φόβος. Ὁ μὲν οὖν οὐδὲ προΐει· πολλοὶ δὲ ἠγανάκτου ἀπιστοῦμενοι. Τοιαύτης ταραχῆς οὔσης, φθάσας Θεόδοτος, πυλῖδα νύκτωρ ἀνοίξας, εἰσαγαγὼν Σέλευκον, ἐξέδωκεν αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς.

5. Σέλευκος, Δημητρίου στρατοπεδεύοντος ὑπὸ τοῖς λόφοις Ταύρου, δεδαικῶς μὴ λαθὼν ἐπὶ Συρίας ἀναχωρήσῃ, ἐπεμφε Λυσίαν μετὰ πολλῶν Μακεδόνων ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑπερκείμενα τῶν Ἀμανίδων πυλῶν, ἧ τὴν πορείαν ἔμελλε ποιῆσθαι, προτάξας πυρὰ καῦσαι πολλά. Δημήτριος, προκατειλημμένους ὄρων τοὺς τόπους, τῆς πορείας ταύτης ἀπετράπετο.

6. Σέλευκος, ἐς Κιλικίαν φεύγων, ἐκ τῆς μάχης τῆς πρὸς

τούς βαρβάρους, ἵνα μὴδὲ οἱ φίλοι μάθοιεν ὅτι μετ' ὀλίγων τυγ-
χάνει φεύγων, Ἀμακτιόνος, τοῦ ἡγεμόνος τῆς βασιλικῆς ἴλης
ὄπλοφόρος εἶναι προσεποιήσατο, ἐσθῆτα λαβὼν ἀρμόζουσαν
ὄπλοφόρου σχήματι. Ἐπεὶ δὲ πολὺ πλήθος συνήλθεν ἰππέων καὶ
πεζῶν, τότε τὴν βασιλικὴν σολὴν ἀναλαβὼν, ἑαυτὸν τοῖς στρα-
τιώταις ἔδειξεν.

Κ Ε Φ. Ι.

Π Ε Ρ Δ Ι Κ Α Σ.

1. ΠΕΡΔΙΚΑΣ, Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων πολεμούντων, ἐπειδὴ
πολλοὶ Μακεδόνες ἠλίσκοντο ζωγρεῖα, καὶ οἱ λοιποὶ, λύτρων
ἐλπίδι, πρὸς τὰς μάχας ἦσαν ἀτολμότεροι, ἐπεκηρυκέυστο περὶ
λύτρων, ἐντειλάμενος τῷ κήρυκι ἐπανελθόντι ἀγγεῖλαι, ὡς ἄρα
λύτρα Ἰλλυριοὶ μὴ προσίοιεν· ἀλλὰ ψηφίσειαν τοὺς αἰχμαλώ-
τους κτιννύειν. Οἱ δὲ Μακεδόνες, ἀπογνόντες τῆς διὰ τῶν λύ-
τρων σωτηρίας, εὐτολμότεροι πρὸς τὰς μάχας ἐγένοντο, ὡς ἐν
μόνῳ τῷ νικᾶν ἔχοντες τὸ σώζεσθαι.

2. Περδίκας, Χαλκιδεῦσι πολεμῶν, ἀργυροῦ νομίσματος
ἀπορούμενος, χαλκίκρατον κασσίτερον ἐχάραξε· καὶ οὗτος ἦν
μισθοφορὰ τοῖς στρατιώταις. Οἱ μὲν ἔμποροι τὸ βασιλεῖον νόμι-
σμα ἐλάμβανον· ἐπεὶ δὲ ἦν ἀχρεῖον ὑπὲρ τοὺς ὄρους, ἀντεφόρ-
τιζον καρπούς τοὺς ἐπιχωρίους.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Κ Α Σ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

1. ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ Νικάνορα φρουροῦντα τὴν Μουνηχίαν,
καὶ πρὸς αὐτὸν κακοήθως ἔχοντα, τέχνη συνελαβεν. Ἀποπλεῖν
τῆς Ἀττικῆς προσεποιήσατο. Μέλλοντι δὲ αὐτῷ τοῦ σιάφους
ἐπιβαίνειν προσελθὼν γραμματοφόρος, ἐπέδωκε γράμματα παρὰ
τῶν ἐν Μακεδονίᾳ φίλων, ὡς Μακεδόνων αὐτὸν καλούντων ἐς

τὴν βασιλείαν διὰ τὴν πρὸς Πολυσπέρχοντα ὀργήν. Ταῦτα ἀναγνοὺς Κάσσανδρος, παιδρὸς καὶ περιχαρῆς ἐγένετο· καὶ τὸν Νικάνορα παραπέμποντα ἐπισπασάμενος εὐηγγελίσαστο, καὶ, « Νῦν (ἔφη) ἄλλων ἡμῖν περὶ πραγμάτων ἐστὶ βουλευτέον· καὶ κοινῇ γνώμῃ τὴν ἀρχὴν διατάξωμεν. » Ταῦτα λέγων ἡσυχῇ παρήγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τῶν πλησίον οἰκιῶν, ὡς μόνῳ περὶ μεγάλων ἀπορρήτων διαλεξόμενος. Ἦν δ' ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκεκρυμμένος λόχος ὑπασπισῶν, οἱ συλλαβόντες Νικάνορα ἐφρούρου. Κάσσανδρος δὴ παραχρῆμα συνήγαγεν ἐκκλησίαν· καὶ τοῖς βουλομένοις κατηγορῆσαι Νικάνορος ἐπέτρεψε. Παρὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς κατηγορίας τὴν Μουνυχίαν ἐχειρώσατο. Νικάνορος δὲ, ὡς πολλὰ δράσαντος παρανόμως, θάνατον οἱ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας κατεψηφίσαντο.

2. Κάσσανδρος ὀμοῦ μὲν ἐπολιόρκει Σαλαμίνα, ἐμοῦ δὲ καὶ Ἀθηναίοις ἐναυμάχει. Νικήσας τῇ ναυμαχίᾳ, ὅσους μετ' Ἀθηναίων εἶλε Σαλαμινίους ἀνευ λύτρων ἀφῆκε. Πυθόμενοι δὲ οἱ τὴν Σαλαμίνα οἰκοῦντες προσεχώρησαν Κασσάνδρῳ, πισεύσαντες αὐτοῦ τῇ φιλανθρωπίᾳ.

3. Κάσσανδρος Ὀλυμπιάδα καθείρξας εἰς Πύδναν τῆς Μακεδονίας ἐπολιόρκει πολέμῳ. Πολυσπέρχων νύκτωρ ἔπεμψε πεντηκοντῆρη πλησίον ὑφορμοῦσαν ἧς ἐπιβῆναι τὴν Ὀλυμπιάδα προὔτρεπε διὰ γραμμάτων. Ὁ γραμματοφόρος ἀλοῦς, ἀχθεῖς παρὰ Κάσσανδρον, ὡμολόγει τὴν πράξιν ἐφ' ἣν ἐξέλετο. Ὁ δὲ τὴν μὲν ἐπιστολὴν, ἐσφραγισμένην τῇ σφραγίδι τῆ Πολυσπέρχοντος, ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσκομίσαι· μὴ μέντοι προσειπεῖν ὡς Κάσσανδρος ταῦτα ἔγνω. Καὶ ὁ μὲν εἰσεκόμισε· Κάσσανδρος δὲ τὴν πεντηκοντῆρη συλλαβὼν, ἐποίησεν ἀφανῆ. Ὀλυμπιάς, πισεύσασα τῇ σφραγίδι τῆ Πολυσπέρχοντος καὶ τοῖς γράμμασι, τῆς πόλεως προελθοῦσα νύκτωρ, οὐχ εὐροῦσα τὴν πεντηκοντῆρη, ὡς δὴ καὶ Πολυσπέρχοντος ἐξαπατῶντος, ἠθύμησε· καὶ παρέδωκεν

παρέδωκεν ἑαυτὴν καὶ τὸ ἄστυ τὸ Πυθναίων Κασσάνδρῳ.

4. Κασσάνδρος ἀπὸ τῆς Ἰλυρίδος ἐπανίων, ἀπέχων ὁδὸν ἡμέρας Ἐπιδάμνου, τὴν δύναμιν ὑποκρύψας, ἱππέας καὶ πεζοὺς πέμψας, ἐνέπηρσε κόμας ὑψηλάς κειμένας ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἰλυρίδος καὶ Ἀτυτανίδος * κατάφρουθήσασαν τοῖς Ἐπιδαμνίοις *. Οἱ μὲν δὴ, νομίσαντες ἀπεληλυθέναι Κασσάνδρον, προσελθόντες τῆς πόλεως, ταῖς γεωργίαις προσεῖχον· ὁ δὲ τὴν κεκρυμμένην δύναμιν ἀναστήσας, ἀπὸ μὲν τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἔλαβεν οὐκ ἐλάτους ἀνδρῶν δισχιλίῳν· καὶ τὰς πύλας δὲ τῆς πόλεως ἀνεωχυμένας εὐρών, ἐπεισελθὼν τὴν Ἐπιδάμνον κατέσχευεν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ.

1. Λυσίμαχος, Αὐταριατῶν τὰς ἀποσκευὰς ἀπολέσαντων ἐν τῇ πρὸς Δημήτριον μάχῃ περὶ Λάμψακον, φοβήσθεις μὴ τι νεωτερίσωσιν· οἱ βάρβαροι, πάντα ὅσα εἶχον ἀπολέσαντες, προαγαγῶν αὐτοὺς ἔξω τοῦ χάρακος, ὡς ἐπὶ σιτομετρίῳν, σύνθημα δοὺς ἀπέκτεινεν ἅπαντας. Ἦσαν ἄνδρες πεντακισχιλιοί.

2. Λυσίμαχος Ἀμφιπόλεως κρατήσας, Ἀνδραγάθου προδόντος, πολλὰ καὶ μεγάλα χαρισάμενος αὐτῷ, μείζονα δὲ ὑποσχόμενος, εἰς τὴν Ἀσίαν αὐτῷ συναποδημήσει, ἐπειδὴ πρὸς ταῖς Θρακείαις πύλαις ἐγένετο, οὐ μόνον πάντα ὅσα ἐτύγχανεν αὐτῷ χαρισάμενος ἀφείλετο· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν βασανίσας ἀπέκτεινεν.

3. Λυσίμαχος Ἀρίξωνα τὸν Αὐτολέοντος πρὸς Παίονας ἐπὶ τὴν πατρίαν βασιλείαν κατήγευ, ἵνα, γνωρίσαντες τὸ βασιλικὸν μεϊράκιον, προσοῖντο φιλοφρόνως αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀρίξωνα ἔλουον τὸ βασιλικὸν λουτρόν ἐπὶ τοῦ Ἄσυκου ποταμοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τὴν βασιλικὴν παρέθηκαν κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, Λυσίμαχος ἐσήμηνεν ἐξοπλίσασθαι. Ἀρίξων· ῥῆν φυγῶν

Κ

ἀφιππάσατο εἰς τὴν Σαρδιέων· Λυσίμαχος δὲ Παιονίαν κατέσχεν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ΚΡΑΤΕΡΟΣ.

1. ΚΡΑΤΕΡΟΣ, Τυρίων ἐπιθεμένων τοῖς ἐργαζομένοις τὸ χῶμα Μακεδόσι, τροπῆς αὐτῶν γενομένης, ὑποχωρεῖν παρήγγειλεν. Ἐπεὶ δὲ αἱ Τύριοι σφοδρῶς, ἐπὶ μακρὸν διώξαντες, ἔκαμον, ἐσήμηνεν ἀναστρέψατος ἐμβαλεῖν τοῖς Τυρίοις. Αὐτίκα δὴ οἱ μὲν διώκοντες ἔφευγον· οἱ δὲ φεύγοντες ἐδίωκον.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

ΠΟΛΥΠΣΕΡΧΩΝ.

1. ΠΟΛΥΠΣΕΡΧΩΝ, τὰ θρία φυλασσόντων Πέλοποννησίων, τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας προὔτρεπε πρὸς τὸν κίνδυνον. Πῖλον Ἀρκαδικὸν ἐπιθέμενος, καὶ τρίβωνα διπλοῦν ἐμπορπησάμενος, καὶ βακτηρίαν λαβὼν, ἔφη πρὸς αὐτούς· « Πρὸς οὓς μὲν κινδυνεύειν μέλλομεν, ἃ σφρασιώται, τοιοῦτοι τυγχάνουσιν ὄντες. » Ταῦτα δὲ ἀπαθέμενος, καὶ τὴν πανοπλίαν λαβὼν· « Οἱ δὲ μέλλοντες πρὸς αὐτοὺς πολεμεῖν, τοιοῦτοι, μέχρι νῦν πολλοὺς καὶ μεγάλους ἀγῶνας νενικηκότες. » Ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἠξίωσαν μηκέτι μέλλειν, ἀλλ' εὐθύς ἄγειν ἐπὶ τὴν μάχην.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

1. ΑΝΤΙΟΧΟΣ, βουλόμενος κρατῆσαι Δαμασκού, ἣν ἐφύλασσε Δίνων Πτολεμαίου στρατηγός, ἐπήγγειλε τῇ στρατιᾷ, καὶ τῇ χώρᾳ πάση, Περσικὴν ἑορτὴν θαλιάζειν· προσάξας ἀπασι τοῖς ὑπάρχοις ἀμφιλαφῆ κομίζεον εὐωχίας παρασκευήν. Ἐφ' ἣ,

πάνταχού πανηγυρίζοντος Αντιόχου μετά πάντων, *καί* ὁ Δίνων, πυνθανόμενος τὴν τρυφήν τῆς ἐορτῆς, ἐχάλασε τὸ σφοδρὸν τῆς φυλακῆς. Αντιόχος δὲ προσάξας ἄπυρα σιτία τεσσάρων ἡμερῶν νομίζειν, ἤγαγε τὴν στρατίαν διὰ τε ἐρημίας, καὶ ἀστραπῶν περικρήμνων καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐφακνεῖς, αἰρεῖ Δασμασκόν, Δώνωνος οὐ δυνηθέντος ἀντισχεῖν Αντιόχῳ παρόντι.

Κ Ε Φ. ΙΣ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Ι. ΑΝΤΙΟΧΟΣ ἐπόρθει Κύψελα, Θράτταν πόλιν, ἔχων σὺν αὐτῷ Θρακῶν εὐπατρίδας πολλοὺς, ὧν ἠγοῦντο Τίρις, καὶ Δρομχαίτης. Τούτους κοσμήσας σρεπτοῖς χρυσοῖς, καὶ ὄπλοις ἀργυροπάρτοις, προῆλθεν ἐπὶ τὴν μάχην. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν Κυψέλων, ἰδόντες τοὺς ὁμοφύλους καὶ ἀδελφούς, πολλῶν χρυσῶν καὶ ἀργύρων κατακλιμμένους, μακάρισαίντες αὐτοὺς τῆς μετ' Αντιόχου στρατείας, τὰ ὄπλα καταβαλόντες, Αντιόχῳ προσέθεντο καὶ ἦσαν ἐντὶ πολεμίων σύμμαχοι.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΙΕΡΑΞ.

Ι. ΑΝΤΙΟΧΟΣ, Σελεύκου τοῦ ἀδελφοῦ ἀποστὰς, ἐφυγεν εἰς τὴν Μέσσην τῶν ποταμῶν ὅτε καὶ αὐτὸν, τὰ τῶν Ἀρμενίων ὄρη διελθόντα, φίλος ὧν Ἀρσάβης ὑπεδέξατο. Στρατηγοὶ Σελεύκου Ἀχαιὸς καὶ Ἀνδρόμαχος μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐδίωκον. Πολλὴ μὲν αὐτῶν ἐγένετο ἡ παράταξις. Τέλος [δὲ], τρωθεῖς Αντιόχος ὑποφεύγει εἰς τὴν ὑπερκειμένην ὑπὸ ὕψει, τῆς στρατίας, ἣ ἦν ὁμαλὴ, στρατοπεδευούσης ὑπὸ ταῖς λαγβαί τοῦ ὄρους· φήμην δὲ διέδωκεν ὡς Αντιόχος ἐν τῇ μάχῃ πεπτῶκει. Τῆς δὲ στρατίας σὺν ὀλέγου μέρους φύκτωρ ἐκέλευσε καταλαβέσθαι τὰς ὑπὸ ὕψει. Μετ' ἡμέραν προσδευτὰς ἐπερῆσαν οἱ Αντιόχου στρατιῶται, Φιλέ-

ταιρον ἡγεμόνα Κρήτα, καὶ Διονύσιον Λυσιμαχέα, ὑπόσπονδον Ἀντιόχου τὸ σῶμα αἰτούμενοι, καὶ σφᾶς αὐτοὺς, καὶ τὰ ὄπλα παραδιδόντες. Ἀνδρόμαχος οὐδέπω μὲν ἔφη τὸ Ἀντιόχου σῶμα πεπτωκὸς εὐρῆσθαι· ζητεῖσθαι δὲ εἶσω ἐν τοῖς δεσμίοις· πέμψειν δὲ τοὺς παραληψομένους τὰ τε ὄπλα καὶ τοὺς στρατιώτας. Ἦκον ἄνδρες τετρακισχίλιοι, οὐ πρὸς μάχην ἐσκευασμένοι, ἀλλὰ πρὸς παραληψὶν αἰχμαλώτων ἐσαλμένοι. Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ταῖς λαγόσι τοῦ ὄρου ἐγένοντο, οἱ τὰς ὑπωρείας προκαταλαβόντες, ἄνωθεν ἐπιχυθέντες, πολὺν αὐτῶν φόνον εἰργάσαντο. Ἀντίοχος δὲ, σγῆμα τὸ βασιλειον ἀναλαθὼν, ἐπεφάνη, δείξας αὐτὸν καὶ ζῶντα καὶ νικῶντα.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

1. ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ροδίων πόλιν ἐν τῇ περαιᾷ Πρινασσὸν ἐπόρσει. Τῶν δὲ τειχῶν κρητερῶν ὄντων, ἐπεχείρησεν ὑπορύττειν. Πέτρας δὲ σφραγιώτης ἐν τῇ διώρυγι φανείσης, καὶ τοῖς μεταλλευτικῶς ὀργάνοις μηδαμῶς εἰκούσης, ἐκέλευσε Φίλιππος μεθ' ἡμέραν μὲν ἐπὶ τὴν διωρυχὴν καταβαίνειν, ὡς ὑπορυττομένοις δὴ· καὶ προκαλύμματα ὑπερέτεινεν, ὡς βουλόμενος λαμβάνειν τὰ δὲ ἦν ἄρα φανερά τοῖς πολεμίοις ἀπὸ τῶν τειχῶν ὀρώσι. Νύκτωρ δὲ ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας ἀπὸ σαθίων ὀκτώ, ἢ δέκα, ἕκ τινος βαθείας φάραγγος, ἀνακομίζοντας χοῦν καταβάλλειν πρὸ τοῦ στόματος τῶν ὀρυγμάτων· ἐπεὶ δὲ πολὺς χοῦς ἐγήγερτο σωρηδὸν, μεθ' ἡμέραν οἱ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἰδόντες, τοῦτο ἐκείνο ἐπίσεισαν, ὡς ἡ πόλις κάτωθεν ὑπορώρυκτο. Οὗτος ὁ φόβος ἔπεισεν αὐτοὺς παραδοῦναι Φιλίππῳ τὴν πόλιν. Ὑστερον δὲ, τὴν ἀπάτην μαθόντες, πολλὰ τὴν αὐτῶν ἄνοιαν καταδύσαντο.

2. Φίλιππος Δημητρίου, πολεμῶν Ἀττάλῃ βασιλεῖ, καὶ Ροδίοις, ἐποδράναι κατὰ Θαλατταν βουλευσάμενος, αὐτόμολον

Αιγύπτιον ἔπεμψεν ὃς ἤγγειλε τοῖς πολεμίοις ὅτι παρασκευάζοιτο διαναυμαχεῖν τῆς ὑσεραίας. Καὶ διὰ νυκτὸς πυρὰ πολλὰ ἔκαυσεν, ὡς τῆς στρατιᾶς μενούσης. Τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Ἄτταλον τὰ πρὸς τὴν ναυμαχίαν παρασκευαζομένων, καὶ τὴν κατὰ τὸν ἔκπλου φηλακὴν διαλυσάντων, Φίλιππος λαβὼν ἀπέπλευσεν.

Κ Ε Φ Ι Θ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ.

ι. ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ, Περδίκου κατὰ Μέμφιν διαβαίνοντος τὸν ποταμὸν, καὶ ἤδη συχρῶν διαβεβηκότων, συναγαγὼν ἐκ τῆς χώρας αἰπόλια, συφόρβια, βουκόλια πλεῖσα ὄσα, προσετάξεν ἐκάστου ζώου φρυγάνων φορτία ἐκδῆσαι, ὅπως ἐπισυρόμενα κοινορτὸν ἐγείροι πλεῖσον. Τὰ μὲν δὴ ὑπὸ τῶν νομέων, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἰππέων, ἔλαυνόμενα, κοινορτὸν ἀνέστησε μέγιστον αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τῶν ἰππέων τοὺς λοιποὺς, τοῖς πολεμίοις προσῆγε. Οἱ δὲ, ἀπὸ μόνου τοῦ κοινορτοῦ πολὺ πλεῖστος ἐπιέναν νομίσαντες, αὐτίκα ἔφηνον. Καὶ οἱ πλεῖστοι μὲν ἐν τῷ ποταμῷ διεσθάρησαν· πολλοὶ δὲ καὶ ζῶντες ἐάλωσαν.

Κ Ε Φ. Κ.

ΑΤΤΑΛΟΣ.

ι. Ἄτταλος, Γαλάταις μεγάλην δύναμιν ἔχουσι παρατάτεσθαι μέλλων, ὄρων τοὺς στρατιώτας καταπεπληγότας, εὐθύμους ποιῆσαι βουλόμενος, πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς μάχης ἱερεῖα περσεκέυασε, Σουδίνου Χαλδαίου μάντεως τὴν θυσίαν βραβέυαντος. Ὁ μὲν, εὐχόμενος καὶ σπείσας, ἀνέτεμε τὸ ἱερεῖον· ὁ δὲ βασιλεὺς, κηκίδα τρίψας, ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, « Βασιλέως νίκη, » ποιησάμενος τὴν ἐπιγραφὴν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρισερῶν ἐπὶ δεξιὰ, ἀλλ' ἔμπασιν, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀρισερά. Καὶ τῶν σπλάγγων ἐξαιρουμένων, ὑπέσχε τὴν χεῖρα,

τῆς κηλίδας εἰς θερμὸν καὶ ἀραιὸν τὸ ἥπαρ ἀπομαξάμενος τὴν ἐπιγραφὴν. Ὁ μάντις ἐπιδιεξιὼν τοὺς λοβοὺς, καὶ τὴν χολήν, πύλας τὲ δὴ, καὶ τράπεζαν, καὶ ὅσα ἄλλα σημεῖα κατανοῶν, ἀνέσρεψε τὸν λοβὸν τὸν ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν, δι' ἧς ἐδηλοῦτο βασιλέως νίκη. Αὐτὸς τε οὖν ὑπερχαρῆς ἐγένετο, καὶ τῷ πλήθει τῶν στρατιωτῶν ἔδειξε τὸ σημεῖον. Οἱ δὲ, ἐλθόντες, καὶ ἀναγνόντες, θάρσους ἐνεπλήσθησαν, καὶ πάντες ἀνεβόησαν κελεύοντες ἄγειν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους· καὶ προθύμως ἀγωνισάμενοι, τοὺς πλείους Γαλάτας ἐνίκησαν.

ΚΕΦ. ΚΑ.

ΠΕΡΣΕΥΣ.

1. Περσεὺς, Ῥωμαίων ἐλέφαντας ἀγόντων, τοὺς μὲν ἐκ Λιθύης, τοὺς δὲ Ἰνδοὺς παρὰ Ἀντιόχου Συρίας βασιλέως, ἵνα μὴ καινὸν καὶ φοβερὸν τοῖς ἵπποις τὸ θηρίον φανεῖν, προσέταξε τοῖς χειροτέχναις εἰδῶλα ξύλινα κατασκευάζειν, ἐλεφάντων ἰδέαν καὶ χροῶν ἔχοντα. Ἐπεὶ δὲ ἡ κλαγγὴ τοῦ θηρίου μάλισα δεινὴ, προσέταξεν εἰς τὸ ξύλινον εἰδῶλον ἐμβαίνειν ἄνδρα αὐλὸν ἔχοντα, ὃς, διὰ τοῦ στόματος τὸν αὐλὸν ἰθύνων, ὄξυν καὶ ἀπηνῆ φθόγγον προΐει. Οὕτως ἔμαθον οἱ Μακεδόνων ἵπποι κατατρογεῖν τῆς ἐλεφάντων κλαγγῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν πέμπτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων οὐχ οὕτως ἔμμαντὸν ἄξιον ἐπαίνου ἡγούμενος ἐπὶ τῷ συγγράφειν, ὡς ὑμᾶς ἐπὶ τῷ σπουδάζειν ἀναγινώσκειν τοσαῦτα συγγράμματα, τοσαύτης ἀρχῆς προεσηκότας· νυνὶ γε μὴν μαλιστα, ὅποτε μὴ μόνον τὰ δίκαια τῆς εἰρήνης πρυτανεύετε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα τοῦ πολέμου διατάσσετε, καὶ τοῦτο ἄρα στρατήγημα νίκης ἡγούμενοι, εἰ δὲ ὧν ἐνίκησαν οἱ παλαιοὶ στρατηγοὶ, ταῦτα καταμυθάνοιτε. Βασιλεῦσι γὰρ πόλεμον ἐκτάσσουσι προσήκειν ὑπολαμβάνετε, κατανοεῖν ἔργων ἀγώνισμα. Λόγων μὲν γὰρ σπουδὴ τοῖς ἀγροσὶ σχολὴν χρῆμα ὠφέλιμον· ἔργων δὲ ἐπιστήμη τοῖς ὅπλων ἀρχουσὶν ἀρίστη διδάσκαλος ὧν χρὴ δρᾶν, κατὰ ζήλον τῶν παλαίστρατηγησάντων. Ὅπως οὖν ζηλώσετε τὰς τῶν ἀρχαίων ἀρετὰς καὶ νίκας, αὐτὰ δείξει τὰ στρατηγήματα.

Κ Ε Φ . Α .

Φ Α Λ Α Ρ Ι Σ .

Ι. ΦΑΛΑΡΙΣ Ἀκραγαντῖνος τελώνης, τῶν πολιτῶν κατασκευάσαι βουλομένων Διὸς Πολιέως νεῶν, ἀπὸ διακοσίων τάλαντων, ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς πετρώδους, καὶ σερρωτάτης, καὶ ἄλλως ἀνηκόν ἐν ὑψηλοτάτῳ τὸν Θεὸν ἰδρύσασθαι, αὐτὸς ὑπέσχετο, τοῦ ἔργου ἐπιστάτης ἀν γένηται, καὶ τοὺς ἀρίστους τεχνίτας εἶξειν, καὶ τὴν ὕλην λυσιτελῶς παρέξειν, καὶ τῶν

χρημάτων ἀσφαλεῖς ἐγγυητὰς δώσειν. Ἐπίστευσεν ὁ δῆμος, ὡς διὰ τὸν τελωνικὸν βίον ἐμπειρίαν τῶν τοιούτων ἔχοντι. Λαβὼν δὴ τὰ κοινὰ χρήματα, πολλοὺς μὲν μισθοῦται ξένους, πολλοὺς δὲ ὠνεῖται δεσμώτας, πολλὴν δὲ ὕλην ἐς τὴν ἄκραν ἀνακομίζει λίθων, ξύλων, σιδήρου. Ἡδὴ δὲ τῶν θεμελίων ὀρυσσομένων, καθῆκε τὸν μηνύσοντα, «Ὅς ἂν μηνύσῃ τοὺς κλέψαντας τὸν ἐν τῇ ἄκρᾳ λίθον καὶ σίδηρον, λήψεται ἀργύριον τόσον.» Ἠγανάκτησεν ὁ δῆμος, ὡς τῆς ὕλης κλεπτομένης. Ὁ δὲ, «Οὐκοῦν (ἔφη) συγχωρήσατε μοι περιφράξαι τὴν ἀκρόπολιν.» Συνεχώρησεν ἡ πόλις περιφράξαι, καὶ περίβολον ἐγείραι. Λύσας τοὺς δεσμώτας, τοῖς λίθοις, καὶ τοῖς πελέεσι, καὶ ταῖς ἀξίαις ὀπίστας, Θεσμοφορίων ὄντων ἐπιθέμενος, τοὺς πλείους τῶν ἀνδρῶν ἀποκτείνας, γυναικῶν καὶ παιδῶν κύριος κατασᾶς, ἐτυράνησε τῆς Ἀκραγαντίνων πόλεως.

2. Φάλαρις, Ἀκραγαντίνων τὰ ὄπλα παρελέσθαι βουλούμενος, ἀγῶνα γυμνικὸν λαμπρότατον ἐξῶ τῆς πόλεως ποιήσειν ἐπήγγειλε. Τῶν δὲ πολιτῶν ἀπάντων ἐπὶ τὴν θέαν προελθόντων, τὰς πύλας κλείσας, προσέταξε τοῖς δορυφόροις τὰ ὄπλα τῶν οἰκῶν ἐκφέρειν.

3. Φάλαρις, πολιορκούντων Ἀκραγαντίνων Σικανούς, οὐ δυνάμενος ἀνελεῖν αὐτοὺς, πολὺν σῖτον παρεσκευασμένους, διελύσατο τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου σῖτον αὐτοῖς παρακατέθετο, συνθέμενος ἀπολήψεσθαι τὸν θερίζεσθαι μέλλοντα. Ἀσμένως ἐδέξαντο οἱ Σικανοί. Ὁ δὲ Φάλαρις, τοὺς σιτοφύλακας αὐτῶν ἔπεισεν, ἀργυρίῳ διαφθοείρας, τὰς ὀροφᾶς τῶν οἰκημάτων διελεῖν, ὅπως ὁ σῖτος ὕμενος κατασαπίῃ τὸν δὲ θερισθέντα κατὰ συνθήκας αὐτὸς ἀπέλαβεν. Ἀναγκαίως οὖν, τὸν μὲν ἀπὸ τῆς χώρας τῷ Φαλάριδι ἀποδόντες, τὸν δὲ ἐν τῇ πόλει διεφθαρμένον εὐρόντες, ὑπήκουσαν αὐτῷ διὰ τὴν σιτοδείαν.

4. Φάλαρις πρὸς Τεῦτον ἄρχοντα Οὐέσσης, ἤπερ εὐδαίμονες ἀτή καὶ μεγίστη Σικανῶν πόλις, ἔπεμψε τοὺς μνηστευσομένους αὐτῷ τὴν ἐκείνου θυγατέρα. Ὑποσχομένου δὲ, στρατιώτας ἀγενεῖους ἐπὶ τῶν ζευγῶν καθίσας, ἔπεμψε, σολᾶς γυναικῶν ἔχοντας, ὡς θεραπαινίδας, δῶρα τῇ κόρῃ κομιζούσας. Ἐπεὶ δὲ κατελάβοντο τὴν οἰκίαν, οἱ μὲν τὰς μαχαίρας ἐσπάσαντο· Φάλαρις δ' εὐθύς ἐπιφανεῖς τὴν Οὐέσσαν ἐχειρώσατο.

Κ Ε Φ. Β.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

1. ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ Σικελίας τύραννον ὥρμησαν οἱ μισθοφόροι κτεῖναι, ἄξιοι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ περισάντες ἀπὸ συνθήματος. Ὁ δὲ προήλθεν, ἐσθῆτα ἐλεεινὴν λαθὼν, καὶ τῆς κόμης κόνιν καταχεάμενος, παρέχων ἑαυτὸν ἔκδοτον ὡς βούλοιντο χρῆσθαι. Οἱ μισθοφόροι, τὴν εἰς τὸ ταπεινὸν αὐτοῦ μεταβολὴν ἐλεήσαντες, ἀθῶον ἀφῆκαν. Διονύσιος οὐκ εἰς μακρὰν ἐν Λεοντίνιοις περιεστῆσας αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἅπαντας κατηκόντισεν.

2. Διονύσιος Ἐρμοκράτους, Συρακουσίους ὑπηρετῶν, καὶ γραμματέων τοῖς στρατηγοῖς, ἐν τῷ πολέμῳ [τῷ] πρὸς Καρχηδονίους ἠττωμένων πολλάκις Συρακουσίῳν, καὶ τοὺς στρατηγοὺς αἰτιωμένων, ἐτόλμησε προδοσίας αὐτοὺς γράψασθαι. Οἱ μὲν οὖν αὐτῶν ἐάλωσαν ἀποθανεῖν, οἱ δὲ φυγεῖν. Ὁ δὲ, ὡς ἐπιβουλεύομενος ὑπὸ τῶν διὰ τοὺς ἀλόντας ἐχθρῶν γενομένων, καὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Καρχηδονίους ἀκμάζοντος, φυλακὴν τοῦ σώματος αἰτήσας, καὶ παρὰ τοῦ δήμου λαθὼν, τύραννος ἐγένετο Συρακουσίῳν μέγιστος· καὶ μέχρι γήρωος τὴν ἀρχὴν κατασχὼν, προσέτι καὶ τῷ υἱῷ κατέλιπεν.

3. Διονύσιος τοὺς ἐπιβουλεύοντας φωρᾶν μάλιστα πάντων ἐσπούδαζε. Τῶν ξένων τίς περιγίει τὴν πόλιν, φάσκων, μόνος δύνασθαι διδάξει προγιγνώσκειν τοὺς ἐπιβουλεύοντας. Κληθεῖς

εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔφη πρὸς τὸν Διόνυσιον, μόνου αὐτὸν διδάξειν, ἵνα μὴ φανερὰ γένοιτο πᾶσιν ἡ τέχνη. Μετασάτων ὅσοι παρῆσαν, ἰδία πρὸς αὐτὸν ἔφη « Ὁμολόγησον ὅτι μεμάθηκας τὴν τέχνην τοῦ προγινώσκειν, καὶ οὐδεὶς ἐπιβουλεύειν ἔτι τολμήσει ». Ὁ δὲ, ἡσθεὶς τῷ σοφίσματι, τὸν μὲν ἄνθρωπον δώροις λαμπροῖς ἐτίμησε, πρὸς δὲ τοὺς σωματοφύλακας καὶ τοὺς στρατιώτας ἀπήγγειλεν, ὡς θαυμαστὸν εἶη γνώρισμα τῶν ἐπιβουλεύοντων δεδιδαγμένος. Οἱ δὲ ἐπίστευσαν, καὶ ἐπιβουλεύειν ἐτόλμων οὐκέτι.

4. Διόνυσιος ἀπέπλει, κατὰ σῆσας Ἄνδρωνα φύλακα τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τῶν χρημάτων. Ἑρμοκράτης παρεκάλει συλλαβεῖν αὐτῷ πρὸς τὸ κατασχεῖν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημάτων. Ἐπεὶ δὲ σῶος κατέπλευσεν ὁ Διόνυσιος μετ' ὀλίγας ἡμέρας, οὐδὲν πυθόμενος τοῦ Ἄνδρωνος, ἔφη πάντα μὲν πεπύσθαι παρ' ἄλλων ὅμως δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ βούλεσθαι μαθεῖν, τίς ἦν ὁ μάλιστα σπουδάσας ἐπιπηθῆσαι τῷ καιρῷ. Ὁ δὲ, ἕξαπατηθεὶς, ὠμολόγητε τὸν Ἑρμοκράτην. Διόνυσιος τὸν μὲν Ἄνδρωνα προσέταξεν ἀνααιρεθῆναι, ὅτι εὐθύς αὐτῷ καταπλεύσαστι μὴ τοῦτο ἐμήνησαι. Τὸν δὲ Ἑρμοκράτην καθεῖρξεν, ἄνδρα ὄντα τῆς ἀδελφῆς δι' ἣν ὑπερον καὶ λύσας αὐτὸν ἐς Πελοπόννησον ἀπεπέμψατο.

5. Διόνυσιος, συνθέμενος πρὸς τοὺς ἐνδιδόντας Νάξου, αὐτὸς μὲν ὀψὲ τῆς ὥρας προσῆλθε τοῖς τείχεσιν, ἑπταμισχιλίους στρατιώτας ἔχων· οἱ δὲ Νάξιοι, τῆς προδοσίας αἰσθόμενοι, ὤρμησαν ἐπὶ τοὺς πύργους. Οἱ δὲ προδιδόντες, ἀπὸ τῶν πύργων ἐκάλουν τὸν Διόνυσιον μετὰ τῆς δυνάμεως ἀπάσης· ὁ δὲ ἠπειλεῖ τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους, εἰ μὴ προδοῖεν τὴν πόλιν ἐκόντες, ἀποσφάξειν αὐτοὺς ἅπαντας. Ὑπὸ δὲ τὴν αὐτὴν ὥραν, Διονυσίου προσάξας, εἰς τὸν λιμένα τῶν Ναξίων κατέπλει πεντηκόντορος Διονυσιακῆ, αὐλητὰς αὐλοῦντας ἄγουσα, καὶ κελυσοὺς κελεύοντασ, ὧν ἕκαστος ἀνεκάλει τριῆρη μίαν. Οἱ δὲ Νάξιοι, νομίσαντες

ἐπιπλεῖν τοσαύτας τριήρεις, ὅσους ἐώρων κελυσσάς, φοθηθέντες παρέδωκαν ἐκόντες Διονυσίῳ τὴν πόλιν.

6. Διονύσιος, Ἰμίλκωνος ἐπιπλεύσαντος, καὶ τὸ σῶμα τοῦ λιμένος τοῦ Μοτυαίων ἀποφράξαντος, αὐτὸς τε ἀπὸ τῆς Μοτύης τὸ πεζὸν ἀναστήσας ἐσρατοπέδευσε κατ' ἀντικρῦ, καὶ παρεκάλεσε τοὺς ναύτας καὶ στρατιώτας θαρρῆεῖν, καὶ παρασκευάζεσθαι τὴν διαγωγὴν τῶν τριηρῶν. Ὑπὸ τῆς περιεχούσης ἄκρας τὸν λιμένα τόπος ἦν ὁμαλὸς καὶ πληώδης, εὖρος εἴκοσι σάδια· τοῦτον οἱ στρατιῶται ζύλοις φαλαγγώσαντες, ὑπερήνεγκαν ὄγδοήκοντα τριήρεις ἡμέρα μίᾳ. Ἰμίλκων φοθηθεὶς μὴ Διονύσιος τὸ ναυτικὸν ἀπολαβὼν ὑπὲρ τὴν ἄκραν ἐπιπλεύσας, τοὺς Καρχηδονίους ἐπὶ τῷ σῶματι τοῦ λιμένος κατακλείσας ἔνδον ἐξέλοι, βορέου πνεύσαντος οὐρίου, ἀπόπλου ἐποίησατο. Διονύσιος δὲ καὶ τὸν λιμένα, καὶ τὴν Μοτύην, καὶ τὸ ναυτικὸν ἀνεσώσατο.

7. Διονύσιος, ὑπὸ Δίωνα [ἐκπεσῶν], τὴν ἀκρόπολιν κατασχών, ἐπρεσβεύσατο πρὸς Συρακούσιους ὑπὲρ διαλλαγῶν. Οἱ δὲ ἀπεκρίναντο, « Εἰ μὲν ἀφήσει τὴν ἀρχὴν, δεχόμεθα πρεσβείαν· εἰ δὲ μὴ, ἄσπονδος ὁ πόλεμος ἔστω. » Διονύσιος, τάλιν κήρυκα πέμψας, ἐκέλευσε πέμπειν πρεσβευτάς, ὡς ἀφήσων τὴν ἀρχὴν, καὶ πρὸς αὐτοὺς σπονδὰς ποιησόμενος. Οἱ μὲν ἔπεμψαν, καὶ ὑπὸ χαρᾶς ἐξέλυσαν τὰς φυλακάς, ὡς ἤδη [τοῦ] τυράννου τὴν ἀρχὴν ἀφιέντος· ὁ δὲ, τοὺς μὲν πρέσβεις κατασχών, τοὺς δὲ στρατιώτας ἐξαγαγών, μετὰ πολλῆς βοῆς καὶ ὀρμῆς ἐλθὼν πρὸς τὰ διατειχίσματα, προσβολῇ καρτερᾷ χρησάμενος, ἐμπεσὼν ταῖς Συρακούσαις, τὴν τε ἀκρόπολιν οὐκ ἀπέδωκε, καὶ τὴν πόλιν ἀπέλαβεν.

8. Διονύσιος τοὺς πρεσβευτάς Συρακουσίων, οὓς κατέσχε, τῆς ὑπεραίας ἀντέπεμψε τοῖς πολίταις· συνηκολούθησαν δὲ αὐτοῖς καὶ γυναῖκες, ἐπιστολάς φέρουσαι πρὸς Δίωνα, καὶ Μεγακλέα, παρὰ τῆς ἀδελφῆς, καὶ τῆς χυγαικῆς, καὶ πρὸς τοὺς

ἄλλους Συρακουσίους, ὧν ἦσαν γυναῖκες πολιορκούμεναι. Ταύτας τὰς ἐπισολὰς λαβόντες ἐν ἐκκλησίᾳ φανερώς ἀναγινώσκειν ἤξιον. Αἱ μὲν ἄλλαι γυναικῶν ἦσαν ἰκετεῖαι καὶ δεήσεις, μὴ περιθεῖν σφᾶς ἀπολλυμένας, ἀλλὰ διαλλαγῆναι πρὸς Διονύσιον· μιᾶς δὲ ἐπισολῆς ἔξωθεν ἐγγράπτο, « Παρὰ Ἰππαρίνου τῷ πατρί » τοῦτο δὲ ἦν ὄνομα τῷ Δίωνος υἱῷ. Τοῦ δὲ γραμματέως τὴν ἐπιγραφὴν ἀναγνόντος, καὶ τὴν ἐπισολὴν ἀνοίξαντος, ὁ μὲν υἱὸς οὐδὲν ἦν γεγραφώς, Διονύσιος δὲ Δίωνι, φιλικῶς καὶ συγγενικῶς ἐπισέλλων, καὶ μεγάλα ὑπισχνούμενος. Τούτων ἀναγνωσθέντων, διεβλήθη πρὸς τοὺς Συρακουσίους ὁ Δίων, καὶ οὐκ ἔξ' ὁμοίως πισθὸς ἦν· ὁ γε δὴ μάλιστα Διονύσιος ἐσπουδάκει.

9. Διονύσιος, Καρχηδονίων ἐπιόντων χειρὶ μυριάδων τριάκοντα, πολλὰ κατὰ τὴν χώραν ἐρύματα καὶ φρουρία κατέσκαψε, συντάξας διαλύεσθαι πρὸς Καρχηδονίους, καὶ τὰς φρουρὰς αὐτῶν δέχεσθαι. Οἱ Καρχηδόνιοι πάνυ ἀσμένως τὰ χωρία παρελάμβανον ἄνευ μάχης, καὶ πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν φρουροὺς καὶ φύλακας ἐν ἐκάσῳ κατέλειπον. Ὅπηνίκα τὸ πλεῖστον τῆς δυνάμεως διεσπάρη, μεριζόμενον φρουραῖς καὶ φυλακαῖς, τηνικαδὲ τοῖς ὑπολοίποις Διονύσιος ἐπιθέμενος ἐνίκησεν.

10. Διονύσιος χειρώσασθαι βουλόμενος Ἰμέραν, πρὸς μὲν τοὺς Ἰμεραίους φιλίαν συνέθετο· πρὸς δὲ τὰ πλησίον αὐτῶν πολίσματα πόλεμον ἐξήνεγκε. Καὶ δὴ, στρατοπεδεύσας οὐ μακρὰν τῆς Ἰμέρας, ἐπεκηρυκεύετο πρὸς τοὺς ἐν ταῖς πόλισμασιν. Ἰμεραῖοι δὲ μέχρι πολλοῦ μὲν τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ τὴν ἀγορὰν ἐπόριζον· ἐπειδὴ δὲ χρόνου προϊόντος δῆλος ἦν οὐδὲν πράττων, ὑπιδόμενοι δύναμιν τηλικαύτην παραστρατοπεδεύουσαν, κέμποντες τὴν ἀγορὰν ἐπαύσαντο. Διονύσιος, ἔχθρας ἀρχὴν ποιησάμενος τὴν ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων, ἤγεν ἐπὶ τὴν Ἰμέραν αὐτήν, καὶ βία προσβαλὼν ἐξεῖλε τὴν πόλιν.

11. Διονύσιος τοὺς πρῶτους τῶν στρατιωτῶν ἀπο-

μίσθους ἐδούλετο ποιῆσαι· οἱ δὲ ἡγανάκτουν πρὸς αὐτὸν, καὶ οἱ νέοι, ὡς ἄδικον, εἰ γηρῶντες ἐκβάλλοιτο. Ὁ δὲ, τὸν Σόρυβον μαθῶν, συναγαγὼν ἐκκλησίαν, ἀπαγορεύει τάδε· «Τοὺς μὲν νεωτέρους ἐς τὸν κίνδυνον τῆς μάχης τάττω. Τοὺς δὲ πρεσβυτέρους ἐς τὰς φυλακὰς τῶν χωρίων, ἴσην σύνταξιν λαμβάνοντας· πεῖραν γὰρ πίψεως δεδωκότες, ἐπιμελῶς τὰ χωρία φυλάξουσι, καὶ πονήσουσιν ἕλαττον. » Ἦσθησαν οἱ στρατιῶται πάντες· καὶ διηρέθησαν ἀπ' ἀλλήλων ἄσμενοι. Ἐπεὶ δὲ διελύθη τὸ πλῆθος, καὶ κατ' ὀλίγους εἰς πολλὰς φυλακὰς ἐμερίσθη, καὶ δὴ τότε ἐκάστους τῶν πρεσβυτέρων ἀπομίσθους ἐποίησεν, οὐκ ἔτι τὴν παρά τοῦ πλήθους ἐπιουρίαν ἔχοντας.

12. Διονύσιος, βουλόμενος ἐπιθέσθαι πόλει κατὰ θαλάτταν, καὶ γινῶναι τοὺς πιστοὺς τῶν τριηράρχων, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ προειδέναι τινὰ ποῦ μέλλει πλεῖν βιβλίον ἀγράφων ἐσφραγισμένον ἔδωκεν ἐκάσῳ τριηράρχῳ, προσάξας, ἐπειδὴ ἀναχθέντων ἀρῆ τὸ σημεῖον, τότε λύειν τὰ βιβλία, καὶ μαθόντας ἐκεῖσε πλεῖν, οἱ κελεύει τὰ γεγραμμένα. Οἱ μὲν δὴ ἀνήχθησαν· ὁ δὲ, πρὶν ἄραι τὸ σημεῖον, ἐπιβάς ὑπηρετικῶ, περιέπλει, καὶ παρ' ἐκάστου τριηράρχου τὸ βιβλίον ἀπήτησεν. Ὅσους μὲν εὔρε τὴν σφραγίδα λευκῆτας, ὡς προσδῶτας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι τὴν ἐπὶ θανάτῳ τοῖς δὲ ἄλλοις ἔδωκεν ἕτερα βιβλία, ἐν οἷς ἀληθῶς ἐγγράπτο ποία πόλει βούλοιο ἐπιπλεῦσαι. Καὶ δὴ τὸ ἀπόρρητον οὕτω φυλαχθέν, παρέσχεν αὐτῷ τὴν Ἀμφίπολιν ἀφύλακτον λαβεῖν.

13. Διονύσιος, βουλόμενος μαθεῖν, οἷα περὶ αὐτοῦ φρονοῖεν καὶ λέγοιεν οἱ ἀρχόμενοι, τὰς μουσουργοὺς καὶ τὰς ἐταίρας ἐκέλευσεν ἀπογράψασθαι. Αἱ μὲν δὴ πολλοῦ τέλους ἐπιβολὴν ἐνόμισαν γενήσεσθαι. Ὁ δὲ τέλος μὲν οὐκ ἐπέβαλεν· ἐκάστην δὲ τῶν ἐταιρῶν ἀνέκρινε βασανίζων τίνα παρὰ τῶν ἐρασῶν συνόντων ἀκούσειαν περὶ τῆς τυραννίδος. Οὕτω τοὺς βλασφημοῦντας μαθῶν, οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ ἐδίωξεν.

14. Διονύσιος, τὰ ὄπλα τῶν πολιτῶν παρελόμενος, ἠνία πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνου καιρὸς ἦν, προάγειν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως ἑκατὸν σάδια κελύσας, [τότε] τοῦτοις ἀπεδίθου τὰ ὄπλα· μετὰ δὲ τὴν μάχην, πρὶν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὰς πύλεις ἀνοῖξαι, πάλιν αὐτοὺς ἐκέλευεν ἀποτίθεσθαι τὰς πανοπλίας.

15. Διονύσιος, βουλόμενος εἰδέναι τίνες εἶεν οἱ πρὸς τὴν τυραννίδα ἀλλοτριῶς ἔχοντες, κατέπλευσεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ κρυπτόν κεώριον, ὡς ἀποθακῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν. Οἱ δὲ δυσμενῶς ἔχοντες, συνθέοντες μετὰ χαρᾶς ἀλλήλοις τὸ πταῖσμα διηγοῦντο. Ὁ δὲ, συναρπάσας τοὺς ἐφηδομένους ἀπέκτεινεν.

16. Διονύσιος, ἀρρώσῃν προσποιησάμενος, λόγον διέδωκεν ὡς ἐσχάτως εἶη διακαίμενος. Ἐπεὶ δὲ πολλοὶ πρὸς τὴν φήμην ὑπερήσθησαν, αὐτὸς μετὰ τῶν δορυφόρων ἐπεξελθὼν ἀπασιν ἐφάνη· καὶ τοὺς ἐφηδομένους ἀπαχθῆναι προσέταξεν.

17. Διονύσιος Καρχηδόνιους ἐπὶ μεγάλοις λύτροις ἀπεδίθου τοὺς δὲ Ἕλληνας ἄνευ λύτρων. Καρχηδόμοι, τὴν τυράννου φιλοφροσύνην ὑποπτεύσαντες, οὓς εἶχον μισθοφόρους Ἕλληνας ἀπέπεμφαν· τῷ Διονυσίῳ δὲ ἄριστ' εἶχε πολυαμίων Ἑλλήνων ἀπηλλάχθαι.

18. Διονύσιος, πολεμῶν Μεσσηνίους, παρ' οἷς ἦσαν ὑποπτοὶ τινες ὡς προδιδόντες, βουλόμενος αὐτοὺς ταράττειν, τὴν τῶν ἄλλων χώρων λυμαινομένους, τῆς τῶν διαβαλλομένων ἐκέλευσεν ἀπέχεσθαι. Τοῦτο μὲν δὴ καὶ ἄλλοις εἶδα στρατηγοῖς πεπραγμένον. Διονύσιος δὲ πρὸς τούτῳ, καὶ στρατιωτῶν εἰσέπεμψε τάλαντον χρυσίου κομίζοντα τοῖς ὑποπτευομένοις. Τοῦτω οἱ Μεσσηνιοὶ μετὰ [τοῦ] χρυσίου λαβόντες, ἀνακρίναντες, μαθόντες οἷς ἐκόμιζε, τοὺς μὲν ὠμολογημένους προδότας ὠρμησαν κατὰ ζεῦν. Οἱ δὲ ἦσαν ἐν δυνάμει· καὶ αὐτοῖς σφοδρῶς ἀντέστησαν. Ἐγένετο γάσις, ἢ παρέσχε Διονυσίῳ Μεσσηνίας κρατῆσαι.

19. Διονύσιος, ἐν σπάνει χρημάτων, παρὰ τῶν πολιτῶν εἰσφορὰς ἤτει· τῶν δὲ πολλάκις δεδωκέναι φασκόντων, βιάζεσθαι μὲν οὐκ ἔγνω. Διαλιπὼν δὲ ὀλίγον, ἐκέλευσε τοὺς ἄρχοντας, ὅσα ἦν ἀναθήματα ἐν Ἀσκληπιῷ (πολλὰ δὲ ἦν ἀργύρου καὶ χρυσοῦ), ταῦτα ἔξω τοῦ ἱεροῦ κομίσαντας, ἕως βῆθλα, προκηρύττειν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. Οἱ Συρακούσιοι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἐπρίατο· ὥστε ἠθροίσθη χρημάτων πλῆθος. Ὡν κρατήσας Διονύσιος, προσέταξε κηρύττειν, εἴ τις τι τῶν τοῦ Ἀσκληπιῷ ἀναθημάτων ἠγόρασεν, αὐτίκα εἰς τὸ ἱερόν κομίζεν, καὶ ἀποδιδόναι τῷ θεῷ, ἢ θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. Οἱ μὲν ἀπέδωκαν τῷ θεῷ· Διονύσιος δὲ εἶχε τὰ χρήματα.

20. Διονύσιος, πάλω ἐλὼν, ἧς τῶν πολιτῶν οἱ μὲν τεθνηκότες, οἱ δὲ πεφευγότες ἦσαν, ἐπεὶ μείζων ἢ πόλις ἦν, ἢ ὥστε ὑπὸ ὀλίγων φυλάττεσθαι, φρουροὺς μὲν ἄλλους αὐτόθι καταλείπει. Τοῖς δὲ ἀλωῖσι οὐκέτι, τῶν θεσποτικῶν Ἰσογατέρας συνήκισεν ἴνα, παλεμώτατοι φασίντες [αὐτοῖς], αὐτῷ πιστοὶ φύλακες τῆς πόλεως γένοιτο.

21. Διονύσιος, ἐς Τυρρηνίαν πλεύσας ἑκατὸν τριήρεις, καὶ ἵππαγωγοῖς, παρελθὼν εἰς τὸ τῆς Λευκοθέας ἱερόν, λαθῶν κομίσματος τάλαντα πεντακόσια, παραχρῆμα ἀπέπλευσεν. Μαθὼν δὲ ἐν ἀπορρήτῳ χρυσοῦν τάλαντα χίλια, ἀργυρίου πολλῶ πλείονα, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ναυτῶν διηρητάσθαι, πρὶν ἐπιθῆναι τῆς γῆς, ἐκάρυξε τοῖς ἔχουσι τὰ χρήματα, προστάσων τὰ μὲν ἡμίσεια ἀναφέρειν, τὰ δὲ ἡμίσεια συγχωρῶν· ἢ θανάτῳ ζημιώσειν τοὺς μὴ πεισθέντας. Οἱ μὲν τὰ ἡμίσεια προσεκόμισαν. Ὁ δὲ, ἀπὸ τούτων καὶ τὰ λοιπὰ εἰσπράξας, θωρεῖν ἔδωκεν αὐτοῖς μισθὸς αἰταρχίαν.

22. Πάριαι, ζηλωταὶ λόγων Πυθαγορείων, διήγον ἐν τοῖς περὶ Ἰταλίαν χωρίαις. Διονύσιος ὁ Συμελίας πύρανος ἐπεσηρυκέετο πρὸς Μεταποντίνους, καὶ τοὺς ἄλλους Ἰταλιώτας, περὶ

φιλίας. Εὐήφενος τοῖς προσφοιτῶσι νέοις καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν γνώμην ἠγόρευε, μηδαμῶς τυράννω πισεύειν. Διονύσιος ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ὠργίζετο· ὥστε καὶ λαβεῖν αὐτὸν ὑποχείρισιν ἐσπούδασεν ἐκ Μεταποντίου διακομιζόμενον ἐς Ῥήγιον. Ἐπεὶ δὲ ἔλαβεν, ἐπὶ τοῦ συνεδρίου κατηγορήσας, ἔδειξεν ἠλικῶν δι' αὐτὸν εἶη πραγμάτων ἀφηρημένος. Ὁ δὲ, ὁμολογῶν, δικαίως ἔφη ταῦτα ποιῆσαι· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι φίλους αὐτῷ καὶ μαθητάς, τύραννον [δὲ] οὐδὲ ὄψει γνώριμον αὐτῷ. Ὁ δὲ αὐτοῦ θάνατον κατέγνω. Εὐήφενος, οὐδὲν παραχθείς, πρὸς Διονύσιον ἔφη· « Τοῖς μὲν δεδογμένοις πείθομαι· ἐπεὶ δὲ ἀνέκδοτος ἀδελφῆ ἐσί μοι ἐν Πατρίῳ, ταύτην ἐκδοῦναι πρότερον βούλομαι, διαπλεύσας εἰς τὴν πατρίδα, καὶ συντόμως ἐπανελθὼν θνήσκωμαι. » Πάντων γελασάντων ἐπὶ τῷ λόγῳ, Διονύσιος ἐθαύμασε, καὶ ἤρετο, « Τίς ἂν οὖν πίσις γένοιτο; » Ὁ δὲ, « Ἐγγυητὴν (ἔφη) τοῦ θανάτου κατασῆσω. » Καὶ μεταπεμφόμενος τὸν Εὐκρίτον, ἠξίωσεν ἐγγυήσασθαι. Ὁ δὲ μάλ' ἀσμένως ἐπένευσε τοῦ θανάτου τὴν ἐγγύην, συντάξας, τὸν μὲν ἐξιέναι, ὡς ἐν μῆσιν ἐξ ἐπανήξοντα, αὐτὸν δὲ φυλάττειν αὐτόθι μενοῦντα καὶ φρουρούμενον. Ἦν τὸ χρῆμα ἤδη θαυμασόν· θαυμαστέρον δὲ ἐγένετο. Καὶ γὰρ μετὰ τοὺς ἕξ μῆνας, ὁ τὸν ἐγγυητὴν παρασχών, τὴν ἀδελφὴν ἐκδοὺς, ἐπανελθὼν ἐν Σικελίᾳ, παραδοὺς ἑαυτὸν, ἠξίωσε τὸν ἐγγυησάμενον ἀφείναι. Διονύσιος, ὑπεραχασθείς ἀμφοτέρων τὴν ἀρετὴν, ἀμφοτέρους ἀφῆκεν· καὶ τὰς δεξιάς λαβὼν, ἠξίου τρίτον αὐτὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν φιλίαν συγκατατάττειν, καὶ μένειν παρ' αὐτῷ κοινωνοῦντας τῶν παρόντων ἀγαθῶν. Οἱ δὲ τὴν μὲν προαίρεσιν ἀπεδέξαντο τοῦ τυράννου· ἠτήσαντο δὲ, εἰ τὸ ζῆν αὐτοῖς βούλοιο παρασχεῖν, συγχωρῆσαι ἀνασρέφειν ἐπὶ τὰς συνήθεις διατριβὰς μετὰ τῶν νέων. Συνεχώρησε Διονύσιος. Τοῦτο τὸ ἔργον ἔπεισε πολλοὺς Ἰταλιωτῶν Διονυσίῳ πισεύειν.

ΚΕΦ. Γ.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ.

1. **ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ**, Σικελίας τύραννος, ὁμόσας τοῖς πολεμίοις, παρέβη τοὺς ὅρκους, καὶ κατασφάξας τοὺς ἀλόντας, ἐπιχλευάζων πρὸς τοὺς φίλους ἔλεγεν «Δειπνήσαντες ἐξεμέσωμεν τοὺς ὄρκους. »

2. **Αγαθοκλῆς** νικήσας Λεοντίους, Δεινοκράτη τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν ἔπεμψε, λέγοντα, ὡς ἄρα φιλοτιμοῖτο πρὸς Διονύσιον, καὶ βούλοιο σῶσαι αὐτούς, ὡς ἐκεῖνος ἔσωσε τοὺς περὶ τὸν Ἑλέπορον ποταμὸν πταίσαντας Ἰταλιώτας. Ἐπίσσευσαν Λεοντῖνοι, καὶ ὄρκους [ἔλαβον καὶ] ἔδωκαν. **Αγαθοκλῆς** εἰσελθὼν ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀόπλους ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθεῖν· ὁ στρατηγὸς ἐπηρώτησεν, «Ὅτω δοκεῖ ὅπερ καὶ **Αγαθοκλεῖ**, αἰρέτω τὴν χειρα. » Ὁ τοίνυν **Αγαθοκλῆς**, Δοκεῖ μοι, ἔφη, πάντας ἀνελεῖν. Ἦσαν δὲ μύριοι. Καὶ δὴ περιζάντες οἱ στρατιῶται πάντας ἀνεῖλον ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας.

3. **Αγαθοκλῆς**, πυθόμενος τοὺς ἐν τέλει Συρακουσίων νεωτερίζειν, Καρχηδονίους νικήσας, θύων ἐπινίκια, πεντακοσίους ἀνδρας τοὺς ὑπόπτους ἐπὶ τὴν ἐσίαν ἐκάλεσεν. Ἦν μὲν δὴ μεγαλοπρεπῆς ἡ τῶν κληθέντων ἐσία. Αὐτὸς δὲ, ἡδὴ μεθύοντων, ἐς μέσους παρελθὼν, κροκωτὸν ἐνδύς, Ταραντῖνον περιβαλόμενος, ἠύλησεν, ἐκιδάρισεν, ὠργήσατο ὥστε ὑφ' ἡδονῆς ἑόριθος καὶ κρότος ἐκ πάντων ἦν. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡδονῆς, ὑπεξῆλθε τοῦ συμποσίου, ὡς κεκμηκῶς, τὴν ἐσθῆτα ἀλλάζων. Ἐκυκλώσαντο τὸν ἀνδρῶνα ὀπίσται πολλοί· χίλιοι δὲ ξίφη σπασάμενοι, δύο κατὰ ἓνα σάντες, πάντας ἀπέσφαξαν τοὺς κατακειμένους.

4. **Αγαθοκλῆς** Ὀφέαν Κυρηναῖον, σὺν πολλῇ δυνάμει στρατεύσαντα, πυθόμενος εἶναι φιλόπαιδα, ἄμηρον αὐτῷ τὸν ἴδιον υἱὸν ἔπεμψεν Ἡρακλειδῆν, ὠραῖον ὄντα, ἐντολὴν δοῦς τῷ παιδί ἀντι-

σχεῖν τῇ πείρᾳ μέχρις ὀλίγων ἡμερῶν. Ἦκεν ὁ παῖς· ὁ Κυρηναῖος τῆς ὥρας ἠττώμενος περιεῖπεν αὐτόν, καί περὶ τὴν Θεραπείαν αὐτοῦ μόνην ἠσχολεῖτο. Ἀγαθοκλῆς ἄφνω τοὺς Συρακουσίους ἐπαγαγὼν, τὸν τε Ὁφέλαν ἀπέκτεινε, καί τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πάσης ἐκράτησε, καί τὸν υἱὸν ἀπέλαβεν οὐχ ὑβρισθέντα.

5. Ἀγαθοκλῆς, ἐπὶ Καρχηδὸνα διαπλευσάμενος, ἤδη μέλλων ἀνάγεσθαι, δοκιμάζει τίνες αὐτῷ συνδιαπλευσάμενοι δύνανται. Καί δὴ προέγραψεν, ἐπιτρέπων τοῖς βουλομένοις ἑαυτοὺς σώζειν, ἐξίεναι τῶν νεῶν μετὰ τῶν ἰδίων κτημάτων. Ἐξῆλθον συγχοί. Τοὺς μὲν δὴ ἔκτεινε πάντας, ὡς δειλοὺς καὶ ἀπίστους· τοὺς δὲ μέινοντας, ὡς ἀνδρείους καὶ πιστοὺς ἐπαινέσας, διέβαλεν εἰς τὴν Λιβύην ἐξήκοντα ναυσί· καὶ τῆς γῆς ἐπιβάς παραχρημάτας ναῦς ἐνέπρησεν, ὅπως ἀγωνίζοιντο γεναιότερον οἱ στρατιῶται, τὸ δύνασθαι φεύγειν ἐπὶ τῶν νεῶν ἀπεγνωκότες. Τούτοις τοῖς στρατηγήμασι χρησάμενος Ἀγαθοκλῆς, αὐτῶν τε Καρχηδονίων καὶ πολλῶν ἐν Λιβύῃ πόλεων ἐκράτησεν.

6. Ἀγαθοκλῆς δυσχλίους στρατιώτας συντεταγμένους ἤτησε παρὰ Συρακουσίων ὡς διαθητόμενος εἰς τὴν Φοινίκην, φάσκων τῶν ἐκεῖ τινὰς προδιδόντας μετὰ σπουδῆς αὐτὸν καλεῖν. Πισεύσαντες ἔδωκαν οἱ Συρακούσιοι. Ὁ δὲ, λαβὼν τοὺς στρατιώτας, Φοῖνιξι μὲν μακρὰν χαίρειν ἔφη· ὀρμήσας δὲ ἐπὶ τοὺς συμμάχους, τὰ περὶ τὴν Ταυρομενίαν φρούρια κατέσκαψεν.

7. Ἀγαθοκλῆς πρὸς Ἀμίλκαν ἀνοχὴν συνέθετο· ὥστε ὁ μὲν εἰς Λιβύην ἀπῆρεν. Ὁ δὲ, συναγαγὼν ἐκκλησίαν τῶν Συρακουσίων, «Ταύτην (ἔφη) τὴν ἡμέραν ἠϋξάμην ἐν ἣ τὸς πολίτας ὄψομαι τὴν ἐλευθερίαν ἔχοντας.» Ταῦτα λέγων, τὴν χλαμύδα περιελὼν, καὶ τὴν μάχαιραν, αὐτὸν ἰδιώτην ἀπέφηνε. Τῶν Συρακουσίων, ὡς ἀνδρὶ δημοτικῷ καὶ μετρίῳ τὴν πολιτείαν ἐπιτρεψάντων, ὁ δὲ, μετὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν πολλοὺς φονεύσας τῶν

πολιτῶν, διώξας δὲ πλείους τῶν πέντε χιλιάδων, αὐτὸς τὴν ἀρχὴν τῶν Συρακουαίων κατέσχευ.

8. Ἀγαθοκλῆς, μαθὼν τοὺς περὶ Τίσαρχον, καὶ Ἀνθρώπινου; καὶ Διοκλέα φίλους ἐπιβουλεύειν αὐτῷ, καλέσας αὐτοὺς, ἐνεχείρισεν αὐτοῖς πολλὴν στρατιάν, ἵνα πόλει συμμάχῳ πολέμουμένη βοηθοῖεν ἐξελθόντες· καὶ « Αὔριόν γε (ἔφη), συνελθόντες εἰς τὸ Τιμολεόντιον μετὰ τῶν ὄπλων καὶ τῶν ἵππων, διατάξομεν τὴν ἐξοδον. » Οἱ μὲν ἄσμενοι ταῦτα ἐδέξαντο, ὡς μέλλοντες καὶ δύναμιν στρατιωτικὴν ἔχειν πρὸς τὴν ἐπίθεσιν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ὑσεραίας εἰς τὸ Τιμολεόντιον συνῆλθον, ὁ μὲν Ἀγαθοκλῆς ἐσήμνηε τὴν σύλληψιν· οἱ δὲ τὸ σύνθημα δεξάμενοι τοὺς περὶ Διοκλέα, καὶ Τίσαρχον, καὶ Ἀνθρώπινον, ἀνδρας τῶν διακοσίων πλείονας, ἐξεκέντησαν. Ὅσοι δὲ βοηθεῖν τούτοις ἐπειρώωντο, καὶ οὔτοι προσσηρέθησαν, οὐκ ἐλάττους τῶν ἑξακοσίων.

Κ Ε Φ. Δ.

Ι Π Π Α Ρ Ι Ν Ο Σ.

1. Ι Π Π Α Ρ Ι Ν Ο Σ, ἐν Λεοντίνοις ὦν, αἰσθόμενος τὴν Συρακουσίων πόλιν ἔρημον γενομένην, διὰ τὸ μετὰ Καλλίππου τοὺς πολίτας εἰς τινα τόπον ἐξωρμηκέναι, ὀρμήσας ἐκ Λεοντίων, ἐλθὼν ἐπὶ Συρακούσας νυκτὸς, πέμψας τινὰς ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐκέλευσε τοὺς παραφυλάττοντας τὴν ἐφοδίαν ἀποκτεῖναι. Οἱ μὲν ἔκτειναν τοὺς παραφυλάσσοντας, καὶ πυλίδας τινὰς τοῦ τείχους διεῖλον. Ἰππαρίνος δὲ, διὰ τούτων τοὺς ξένους εἰσαγαγὼν, κατέσχε τὴν Συρακουσίων πόλιν.

Κ Ε Φ. Ε.

Θ Ε Ο Κ Λ Η Σ.

1. Θ Ε Ο Κ Λ Η Σ, Χαλκιδίας τοὺς ἀπ' Εὐβοίας ἀγαγὼν, τὴν Λεοντίων κατέσχε μετὰ Σικελῶν, οἱ προενοικοῦντες ἐτύγχανον. ἐπεὶ

δὲ καὶ Πλαταιεῖς ἐκ Μεγάρων ἀποικίαν ἀγαρόντες τῇ Λεοντίων προσβάλλουσιν, αὐτὸς μὲν ἐμβαλεῖν ἔφη τοὺς συνοικοῦντας Σικελοὺς μὴ δύνασθαι, διὰ τοὺς ὄρκους· ἐκείνοις δὲ νυκτὸς ἀνοίξειν τὰς πύλας, καὶ παρελθόντας, αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς Σικελοῖσι ὡς πολεμίοις. Ὁ μὲν ἀνέωξεν· οἱ δὲ Μεγαρεῖς, καταλαβόμενοι τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν ἀκρόπολιν, ὥπλισμένοι προσέπιπτον τοῖς Σικελοῖσι. Οἱ δὲ, καταληφθέντες ἄοπλοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες ἔφυγον· Μεγαρεῖς δὲ ἀντὶ Σικελῶν Χαλκιδεῦσι συνωμολόγησαν.

2. Θεοκλῆς Μεγαρέας, Χαλκιδεῦσι συνοικήσαντας ἕξ μῆνας, τῆς πόλεως ἐξέβαλε, φήσας, εὐξασθαι κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν, «Ἐάν κρατήσωμεν τῆς πόλεως ἀσφαλῶς, θύσειν τοῖς δώδεκα θεοῖς, καὶ πέμψειν πομπὴν ὅπλοις κεκοσμημένην.» Τῶν δὲ Μεγαρέων οὐχ ὑπιδόμενων, ἀλλὰ θύειν ἀγαθῇ τύχῃ κελεύοντων, Χαλκιδεῖς παρ' αὐτῶν εἰς τὴν πομπὴν χρῆσάμενοι τὰς πανοπλίας, τῆς θυσίας γενομένης, αὐτοὶ νόμῳ πομπῆς βαδίζοντες, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὥπλισμένοι κατέστησαν, Θεοκλῆς ἐκέλευσεν ἀνειπεῖν τὸν κήρυκα, «Μεγαρεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀπιόντων πρὸ δύνοντος ἡλίου.» Οἱ δὲ, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἰκέται καταφυγόντες, ἠξίουσαν μὴ διώκεσθαι, ἢ μετὰ τῶν ὀπλῶν ἐκπέμπεσθαι. Θεοκλῆς μετὰ τῶν Χαλκιδέων ἐβουλεύσατο οὐκ ἀσφαλῶς ἔχειν ἐκβαλεῖν τοσοῦτους ἐχθροὺς ὥπλισμένους. Καὶ δὴ γυμνοὶ Μεγαρεῖς τῆς Λεοντίων ἐκπεσόντες Τρωγίλιον κατώκησαν, μέχρι ἑνὸς χειμῶνος· μέχρι γὰρ τοσοῦτου συνεχώρησαν οἱ Χαλκιδεῖς.

ΚΕΦ. 5.

ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ.

1. ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, κρατῆσαι τῆς Ἐργετινῶν πόλεως ἐσπουδακῶς, οὓς Ἐργετινοὺς εἶχε μισθοφόρους, τοῦτοις ἔνεμεν αἰετῆς λείας τὸ πλεῖον μέρος, καὶ μισθοὺς μείζονας, ὑπερεπαινωτῶν αὐτοὺς ὡς προθυμοτάτους, καὶ μάλιστα χαριζόμενος, ὡς πλείονας

ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἔχοι συμμαχοῦς. Ταῦτα ἠγγέλλετο τοῖς ἐν τῇ πόλει οἱ δὲ, ζηλώσαντες τὴν ἐμπορίαν τῶν στρατευομένων, ἐθέλοντες πάντες ἐξῆλθον, καταλιπόντες ἔρημον τὴν πόλιν. Ἴπποκράτης φιλοφρόνως δεξάμενος τοὺς ἄνδρας, αὐτῆς νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν, διὰ τοῦ Λαισρυγονίου πεδίου προῆγε, τοὺς μὲν Ἐργετινοὺς τάξας πρὸς τὴν θάλατταν, τὴν δὲ ἄλλην στρατίαν πρὸς τὴν ἠπειρον. Ἐπεὶ δὲ ἀπεφράχθησαν πρὸς ταῖς ῥαχίαις τῶν κυμάτων οἱ Ἐργετινοί, τοὺς ἰππεῖς προπέμψας Ἴπποκράτης τὴν πόλιν αὐτῶν ἔρημον οὖσαν κατέλαβετο· καὶ τὸν κήρυκα πόλεμον αὐτοῖς προειπεῖν ἐκέλευσε, καὶ σύνθημα Γελώοις καὶ Καμαριναίοις ἔδωκε κτείνειν ἀδεῶς Ἐργετινοὺς ἅπαντας.

Κ Ε Φ. Ζ.

Δ Α Φ Ν Α Ι Ο Σ.

1. ΔΑΦΝΑΪΟΣ, Συρακουσίων καὶ Ἰταλιωτῶν πρὸς Καρχηδονίους παρατασσομένων, τὸ μὲν δεξιὸν κέρασ ἐχόντων Συρακουσίων, τὸ δὲ εὐώνυμον Ἰταλιωτῶν, ἀκούσας μεγάλης βοῆς φερομένης ἀπὸ τῆς λαιᾶς τάξεως, προσδραμών, τοὺς Ἰταλιώτας ἰδὼν πονοῦντας καὶ ἠττωμένους, ἐπανελθὼν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρασ, εὐηγγελίζετο τοῖς Συρακουσίοις, ὡς τῶν Ἰταλιωτῶν κατὰ τὴν εὐώνυμον τάξιν νενικηκότων· καλῶς δὲ ἔχειν, καὶ παρ' αὐτῶν ἔργον τί γενναῖον γενέσθαι. Ὑπολαβόντες οἱ Συρακούσιοι, τὸν στρατηγὸν ἀληθῆ λέγειν, ἀνεβόησαν, « Παντὶ θυμῷ τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλωμεν.» Καὶ δὴ προθύμως ἐμβalόντες ἐτρέποντο τοὺς βαρβάρους.

Κ Ε Φ. Η.

Λ Ε Π Τ Ι Ν Η Σ.

1. ΛΕΠΤΙΝΗΣ, Καρχηδονίων ἐπέκεινα τοῦ Παχύνου παραπλεόντων, καὶ ἀποδαινόντων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ

καὶ γῆ ἀρπαζόντων, παρακαθίσας νύκτωρ ἵππεῖς ἐνεδρεύοντας, προπέμψας κρύφα τινάς, ἐκέλευσεν ἐμπιπράναι τοὺς σαθμούς. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, πρὸς τὰ καίόμενα προσθέοντες, ὡς ἀρπασόμενοι τὰ ἐν τοῖς σαθμοῖς, περιέπιπταν τοῖς ἐνεδρεύουσιν ἵππευσιν, ὑφ' ὧν διωκόμενοι μέχρι τῶν τριηρῶν, οἱ πλείοσι διεφθείροντο.

2. Λεπτίνης, ἐκ Λακεδαιμόνος ἀνακομιζόμενος, Τάραντι προσέσχεν. Ἐκβάντων δὲ τῶν ναυτῶν, οἱ Ταραντῖνοι τούτους μὲν οὐκ ἠδίκουν, ὄντας Λακωνικούς· τὸν δὲ Λεπτίνην ἐξήτουν συλλαβεῖν. Ὁ δὲ τὴν ἰδίαν σολὴν ἀποθέμενος, καὶ λαβὼν τὰ αὐτοῦ σκεύη, καὶ φορτίον ξύλων ἀράμενος, ἐπέβη τῆς νεώς· καὶ ἀποκόψας τὰ πρυμνήσια τὸ σκάφος ἐπανήγαγε, καὶ τοὺς αὐτάς προσηξαμένους ἀπολαβὼν ἀνέπλευσεν ὡς Διονύσιον.

Κ Ε Φ. Θ,

Α Ν Ν Ω Ν.

1. ἌΝΝΩΝ σὺν Καρχηδονίοις ἀνακομιζόμενοις παρέπλει Σικελίαν. Διονύσιος ὁ τύραννος ἐξέπεμψε ναῦς ἐπ' αὐτὸν οὐκ ὀλίγας. Αἱ μὲν ὅσον οὐκ ἤδη συνῆγον. Ὁ δὲ Ἄνων τῶν αὐτοῦ νεῶν καθαιρεῖ τὰ ἰζία· καὶ οἱ πολέμοι τὸ αὐτὸ ἐποίησαν. Ἄνων δὲ συνέταξεν ὀξέως ἄρασθαι τὰ ἰζία· καὶ οὕτω διέφυγε τοὺς ἐναντίους, μέλλοντας, καὶ ταρασσομένους, καὶ ἀπειροτέρους ὄντας ναυτικῆς ἐπιστήμης.

Κ Ε Φ. Ι.

Ι Μ Ι Λ Κ Ω Ν.

1. ἸΜΙΛΚΩΝ Καρχηδόνιος, εἰδὼς τῶν Λιβύων τὸ φιλοῖνον, κεράμια οἴνου πολλὰ μανδραγόρα διασφείρας, καὶ ἐν τοῖς προασειοῖς ἐπικλίνας, ἐπιόντων ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πόλιν, ὡς οὐχ οἶός τε ὦν βιαζόμενοις ἀντιστῆναι. Οἱ δὲ ὑπερεχάρησαν, ὡς κατακλείσαντες εἴσω τειχῶν Καρχηδονίους, καὶ τὰ κεράμια

εὐρόντες τοῦ οἴνου χανθὸν ἐνεφορήθησαν· καὶ αὐτίκα ὑπὼ βαρυτάτῳ καταλαμβάνονται.

2. Ἰμίλκων, σὺν Καρχηδουίοις νύκτωρ ἀναγόμενος ἐκ Λιβύης εἰς Σικελίαν, γράψας καὶ σημηνάμενος γραμματεῖα τοῖς κυβερνήταις ἔδωκε, συνθέμενος, εἰάν ἀποσπασθῶσιν ἐν τῷ πελάγει, ποῖ χρῆ συνάπτειν, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν αὐτομόλων ἐξαγγελθῆ. Λαμπτήρα δ' ἦρε τὸ πρόσθεν μέρος πεφραγμένον, ὅπως μὴ γνωρίζοιεν ἀπὸ τοῦ φωτὸς οἱ πολέμιοι τὸν ἐπίπλουν.

3. Ἰμίλκων ἐκ Λιβύης καταλαβεῖν ἐσπούδαζε πόλιν, ἐφ' ἣν ἦσαν ὁδοὶ δύο δύσποροι. Ταύτας οἱ μὲν Λίβυες ἐφύλαττον. Ὁ δὲ Ἰμίλκων ἔπεμψε πρὸς αὐτοὺς αὐτόμολον φράσαντα, ἢ μὲν ἐτέρα τῶν ὁδῶν ἐγchwσθήσεται, ὅπως εὐπορος γένοιτο, ἢ ἐτέρα δὲ ἀποσκαφήσεται, ὅπως μὴ διὰ ταύτης ὀρμήσαντες κυκλώσονται. Καὶ δὴ ταῦτα γινόμενα ὄρωντες οἱ πολέμιοι, πιστὸν ἡγούμενοι τὸν αὐτόμολον, ὤρμησαν ἐπὶ τὴν ἐγchwννυμένην ὁδὸν, ὡς ἀνείρζοντες. Ὁ δὲ, νύκτωρ προπαρεσκευασμένοις ξύλοις τὴν ἀνέστραμμένην ὁδὸν γεφυρώσας, διὰ ταύτης ἀγαγὼν τὸ στρατόπεδον, εἴλε τὴν πόλιν, τῶν πολεμίων τὴν ἐτέραν ὁδὸν φυλαττόντων.

4. Ἰμίλκων ἐν Ἀκράγαντι πλησίον τοῦ τείχους ἐστρατοπέδευσε. Προῆλθε τῆς πόλεως στρατιὰ πολλή. Ὁ δὲ, διελὼν τὸ στρατόπεδον, ἐνὶ μέρει συνέβαλε, παράγγελμα δοὺς ἀπόρρητον, εἰς φυγὴν ἐκόντας τραπέσθαι. Οἱ μὲν δὴ ἔφευγον· οἱ δ' Ἀκράγαντινοὶ διώκοντες πολὺ τῆς πόλεως ἀπεσπῶντο. Ἰμίλκων, πρόσθεν τῶν τειχῶν ὕλην ἐμπρήσας, τοὺς ὑπολοίπους εἰς ἐνέδραν ἀφανῆ κατέστησεν. Οἱ διώκοντες, τὸν καπνὸν αἰρόμενον ἰδόντες ἀπὸ τῶν τειχῶν, ὤηθησαν ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ μεταβαλόμενοι, πρὸς τὴν πόλιν ἀνέστρεφον, ἐπικειμένων αὐτοῖς τῶν πρότερον φευγόντων. Ὡς δὲ κατὰ τὴν ἐνέδραν ἐγένοντο, οἱ μετὰ

Ἰμίλκωνος ἔξανασάντες, τοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τοὺς δὲ ἐζώγησαν.

5. Ἰμίλκων περί τὸ Κρόνιον ἀντεστρατοπέδευε τοῖς τοῦ Διονυσίου στρατηγοῖς. Τῶν δὲ Κρόνιον οἰκούντων βουλομένων δεῖξασθαι τοὺς Καρχηδονίους, οὐ μὴν τῶν στρατηγῶν ἐπιτρεπόντων, τοῦτο μαθὼν Ἰμίλκων, τὴν ὕλην, ὅση πρὸ τοῦ στρατοπέδου τῶν πολεμίων ἦν (πολλὴ δὲ ἦν), παραφυλάξας ἄνεμον ἐναντίον τοῖς πολεμίοις, ἐνέπρησεν. Ὁ μὲν δὴ καπνὸς πολὺς καὶ βίαιος ἐς τὰς ὄψεις τῶν πολεμίων ὑπὸ πνεύματος ἐφέρετο. Ἰμίλκων δὲ ἔλαθε διελθὼν πρὸς τὰ τεῖχη· καὶ ἀνέωξαν αὐτῷ τὴν πύλην οἱ βουλόμενοι δεῖξασθαι, καὶ παρῆλθεν εἴσω, τῶν στρατηγῶν ἀγνοούντων.

Κ Ε Φ . Ι Α .

Γ Ε Σ Κ Ω Ν .

1. ἈΜΙΛΚΑΣ, Καρχηδονίων ἄριστος στρατηγός, τῶν ἐν Λιβύῃ στρατηγῶν, πολλοὺς πολέμους κατορθώσας, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν διαπολιτεωμένων, διαβληθεὶς, ὡς ἐπιτιθέμενος τυραννίδι, αὐτὸς τε ἀνῆρέθη, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γέσκων φυγαδευθεὶς ἐξέπεσε· τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν δημευθέντα ἐνείμαντο οἱ πολῖται. Τούτων πραχθέντων, οἱ Καρχηδόνιοι στρατηγοῖς ἄλλοις χρησάμενοι, καὶ πολλάκις ἠττώμενοι, καὶ ἀλῶναι κινδυνεύοντες, μετέγνωσαν ἐπὶ τῇ τοῦ Γέσκωνος φυγῇ, καὶ τῇ ἀναιρέσει τοῦ Ἀμίλκου. Ἀλλὰ τὸν μὲν Ἀμίλκων τεθνηκότα, οὐχ οἷον τε ἦν ἀνακαλέσασθαι· τὸν Γέσκωνα δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀνεκαλέσαντο, καὶ αὐτοκράτορα στρατηγὸν ἀπέδειξαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῷ παρέδωκαν εἰς τιμωρίαν καθ' ὃν ἂν βούληται τρόπον. Γέσκων δὲ, παραλαβὼν αὐτοὺς δεδεδεμένους, προσέταξε τοῦ πλήθους ἐναντίον κατὰ γαστέρα κατακλῖναι χαμαί· τρεῖς δὲ ἐκάσους ἐλαφρῶ τῷ ποδὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπιβάς, ἱκανὴν ἔφη τιμωρίαν ἔχειν τῆς τοῦ ἀδελ-

φοῦ προαναιρέσεως. Τοῦτο πράξας, ἀφῆκε τοὺς ἐχθροὺς, προσειπὼν, « Οὐ κακῶ κακὴν ἡμυνάμην, ἀλλ' ἀγαθῶ κακόν ». Τοιγαροῦν αὐτοὶ τε οἱ ἐχθροὶ, καὶ οἱ τούτων οἰκείοι, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι πάντες, πειθαρχοῦντες τῷ Γέσκωνι διετέλεσαν, ὡς ἀγαθῶ στρατηγῶ· καὶ αὐτίκα μεταβολὴ τῆς τοῦ πολέμου τύχης ἐγένετο, νικῶντος τοῦ Γέσκωνος ἐν ταῖς μάχαις διὰ τὴν παρά τῶν ἀρχομένων εὐνοίαν καὶ προθυμίαν.

Κ Ε Φ. Ι Β.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ.

1. ΤΙΜΟΛΕΩΝ ἐν Σικελίᾳ τὴν δύναμιν ἐξήγαγε παραταξομένην Καρχηδονίοις, ἐς τὴν νῆσον διαπεπλευκίσι. Ἡμίονος ἀπηντάτο αὐτοῖς κομίζων σέλινα. Οἱ στρατιῶται τὸ σημεῖον ἐφοβήθησαν· ὅτι ἄρα παρ' αὐτοῖς τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων σεφانوῦται σελίνοις. Τιμολέων, « Καὶ μὴν μάλ्लον (ἔφη) φανεράν νίκην οἱ θεοὶ δηλοῦσιν ἡμῖν· τοὺς γὰρ τὰ Ἴσθμια νικῶντας οἱ Κορίνθιοι σεφάνοις σελίνων σεφانوῦσι. » Ταῦτα εἰπὼν, αὐτὸς τε ἐκ τῶν σελίνων ἀνεσέψατο, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἡγεμόνας ἀνεσέψεν· ὡσεὶ καὶ οἱ στρατιῶται, ἄλλος πρὸς ἄλλου τῶν σελίνων λαβόντες, εὐτολμότεροι πρὸς τὴν μάχην ἐγένοντο.

2. Τιμολέων, πολιορκῶν Μάμερκον τὸν τύραννον, πολλοὺς ἐξαπατήσαντα, καὶ παρὰ τοὺς ὄρκους ἀποκτείναντα, κατεστράτηγην. Ὁ μὲν τύραννος ὠμολόγησε κριθῆναι παρὰ Συρακουσίοις, μὴ κατηγοροῦντος Τιμολέωντος. Ὁ δὲ ὠμοσε μὴ κατηγορήσειν. Ἐπὶ τούτοις ὁ Μάμερκος ἦκεν εἰς τὰς Συρακούσας. Τιμολέων παραγαγὼν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, « Κατηγορήσω μὲν οὐδαμῶς (ἔφη)· τοῦτο γὰρ συνεδέμην· ἀποκτεῖναι δὲ τὴν ταχίστην αὐτὸν κελεύω. Τὸν γὰρ πολλοὺς ἐξαπατήσαντα δίκαιον ἂν εἴη καὶ αὐτὸν ἅπαξ ὁμοίως ἐξαπατηθῆναι. »

3. Τιμολέων, συμμαχῶν Συρακουσίοις, ἔλθων ἐπὶ τινα λόφον

ύψηλόν, καί μετέωρον, ἰδὼν Καρχηδονίους πεντακισμυρίους ἐκτεταγμένους, τὸ δὲ κατάσθημα κινούμενον ἐναντίον ταῖς πολεμίοις, ἐκκλησίαν συναγωγῶν, ἠγόρευσε· «Νῦν ἀλῶναι χρὴ τοὺς πολεμίους· εἶναι γὰρ χρησμὸν ὡς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ παραταξάμενοι, διαφθαρήσονται· τεκμηριοὶ δὲ τὸν χρησμὸν ὁ χειμῶν ἐξαπίνης κινούμενος.» Οἱ Ἕλληνες, ἐπὶ μέγα ταῖς γνώμαις ἀρθέντες, ὀλίγοι πολλοὺς ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ΑΡΙΣΤΩΝ.

1. Ἀρίστων κυβερνήτης, μιᾷ νηὶ τρεῖς ὀκτάδας σίτον ἀγούσας παρέπεμπε. Πολεμία τριήρης ἐπεφάνη, τοῦ πνεύματος ἐπιλείποντος. Ὁ δὲ τὰς τρεῖς ὀκτάδας συναγαγὼν, ἐγγὺς αὐτῶν παρέπλει· ἴνα, ἣν μὲν ἡ πολεμία τριήρης προσάγη ταῖς σιτηγοῖς, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ νηὶ προσβάλλοιτο βέλεσι πολλοῖς· εἰ δὲ ταῖς ὀκτάσιν αὐταῖς πειρῶντο προσβάλλειν καὶ βιάζεσθαι, αὐτὸς περιπλέων ἐκ πλαγίων βλάπτει τὴν πολεμίαν τριήρη, καὶ ἀπολαμβάνοι μέσσην αὐτοῦ καὶ τῶν ὀκτάδων.

2. Ἀρίστων Κορίνθιος κυβερνήτης, ναυμαχούντων Ἀθηναίων καὶ Συρακουσίων, καὶ μενόντων ἀμφοτέρων, πέμψας πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἐκέλευσε τὴν ἀγορὰν τῶν τροφῶν μεταγαγεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκεκόμισο, κρουσάμενοι πρύμναν ἀνεχώρησαν ἐπὶ γῆν, καὶ ἀποδάντες εὐθὺς ἤρισποιοῦντο. Οἱ Ἀθηναῖοι, νομίσαντες αὐτοὺς ἠττωμένους ἀναχωρῆσαι, μέγα φρονούντες ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἐκβαίνουσί τε καὶ περιήεσαν, τὰ τε ἄλλα πράττοντες, καὶ ὅσα πρὸς ἄριστον ἐτοιμάζοντες. Ἐπέπλευσαν ἐξαίφνης οἱ Συρακούσιοι. Θόρυβος ἦν τῶν Ἀθηναίων, ἀσίτων ἐμβαινόντων· οἱ δὲ, ἤρισηκότες εὐκολώτερον ἐκράτησαν.

ΘΡΑΣΥΜΗΔΗΣ.

1. ΘΡΑΣΥΜΗΔΗΣ Φιλομήλου, τῆς Πεισιγράτου θυγατρὸς ἑρασθεΐς, πομπεύουσαν αὐτὴν προσδραμῶν ἐφίλησεν. Τῶν δὲ ἀδελφῶν τῆς παρθένου βαρέως φερόντων, καὶ δεινὴν ὕβριν ἡγουμένων, ὁ Πεισιγράφος, « Εἰ τοὺς φιλοῦντας (ἔφη) κολάσομεν, τοὺς μισοῦντας τί ποιήσομεν ; » Θρασυμήδης, ἐπὶ μεῖζον αἰρομένου τοῦ ἔρωτος, ἡλικιώτας παραλαβὼν συμμάχους, τὴν κόρην ἐπὶ τῇ θαλάσῃ θυσίαν τελοῦσαν παρεφύλαξεν. Οἱ μὲν δὴ, σπασάμενοι τὰ ξίφη, τὸν ὄχλον σκεδάσαντες, εἰς σκάφος ἐμβαλόντες, ἐπ' Αἰγίνης ἀνήγοντο. Ἰππίας δὲ ὁ πρεσβύτερος τῶν Πεισιγράτου παίδων τὰ ληστρικά τῆς θαλάσσης ἀναιρῶν, καὶ τοῦτο τὸ σκάφος, διὰ τὴν σπουδὴν τῆς εἰρεσίας, νομίσας εἶναι τῶν ληστῶν, αὐτὴν τε ἀνεσώσατο, καὶ τοὺς ἀρπάσαντας συλλαβὼν ἐπανήγαγε. Θρασυμήδης καὶ οἱ φίλοι, τῷ τυράννῳ παρασάντες, οὐχ ἐκέτευσαν, οὐκ ἀλλὰ μάλα ἀνδρείως, χρῆσθαι αὐτοῖς ἢ βούλοιτο τρόπῳ προεκαλέσαντο, φήσαντες, ἔκτοτε θανάτου καταφρονῆσαι, ὅποτε τὴν ἀρπαγὴν ἐβουλεύσαντο. Πεισιγράφος, καταπλαγείς τὴν γενναιότητα τῶν νεανίσκων, πρὸς γάμον ἐξέδωκε * τῷ νεανίσκῳ * τῷ Θρασυμήδει τὴν θυγατέρα. Τοῦτο ποιήσας, εὖνοιαν καὶ φιλίαν ἐκτήσατο παρ' αὐτῶν, ὡς οὐκ ἔτι τύραννος, ἀλλὰ χρηστὸς πατὴρ, καὶ δημοτικὸς πολίτης.

ΜΕΓΑΚΛΗΣ.

1. ΜΕΓΑΚΛΗΣ Μεσσήνιος, τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσήνης, Ἀγαθοκλεῖ τῷ Συρακουσίων τυράννῳ τάναντία πράττων διετέλει καὶ πολλοὺς Σικελιώτας κατ' αὐτοῦ συνίσα, καὶ τοῖς ἀνελοῦσιν αὐτὸν ἐκήρυξε μεγάλας δωρεάς. Ἀγαθοκλῆς παροξυνθεὶς πολιορκεῖν

Μεσσήνην παρεσκευάζετο, καὶ πέμψας κήρυκα ἐξήτει Μεγακλέα· εἰ δὲ μὴ λάβοι, τὴν πόλιν ἐξανδραποδίσθαι κατὰ κράτος ἐλὼν ἠπειλεῖ. Μεγακλῆς τὸν θάνατον οὐκ ἔδεισεν· ἀλλ' ἐκὼν αὐτὸν εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπέδωκεν, εἰ πέμποιτο πρεσβευτῆς. Ψηφισαμένων ταῦτα Μεσσηνίων, ἔλθῶν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀγαθοκλέους. « Ἐγὼ τοι (ἔφη) καὶ πρεσβεύωμ παρά τῆς πόλεως, καὶ τεθνηξόμενος ἦκω. Πρώτερον δὲ τῆς πρεσβείας ἄκουσον μετὰ τῶν φίλων ». Ἀγαθοκλῆς συνήγαγε τοὺς φίλους. Ἐπὶ τούτων ὁ Μεγακλῆς διεξελθὼν τὰ δίκαια τῆς πατρίδος, τελευταῖον ἔφη· « Εἰ δὲ ἐπὶ τὰς Συρακούσας ἐσράτευον Μεσσηνιοὶ, πότερον ἂν ὑπὲρ Συρακουσίων, ἢ Μεσσηνίων πάντα ἔπραττες; » Τοῦ δὲ Ἀγαθοκλέους πρὸς τὸ ἐρωτημα μειδιάσαντος, οἱ παρόντες φίλοι παρεκάλεσαν αὐτὸν φείδεσθαι πρεσβευτοῦ δίκαια λέγοντος. Ὁ δὲ, διαλυσάμενος τὸν πόλεμον, καὶ τὸν Μεγακλέα σῶον ἀπέπεμψε, καὶ φιλίαν συνέθετο πρὸς τοὺς Μεσσηνίους.

Κ Ε Φ. Ι Γ.

ΠΑΜΜΕΝΗΣ.

1. ΠΑΜΜΕΝΗΣ διὰ τῆς Φωκίδος ἤγε τὸ στρατόπεδον εἰς Θήβας. Οἱ πολέμιοι τὸν Φιλοβοιωτὸν καλούμενον κατελάβοντο, ἔχοντα ὁδοὺς δύο σενάς· ὧν τῆς ἐτέρας ἤδη κατελημμένης, ὁ Παμμένης ὀρδίας τὰς τάξεις βαθύνας, καὶ ποιήσας τὸ στρατόπεδον εὐογκον, καὶ πορευτικὸν, ἐσχημάτισεν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, ὡς ἔνθεν ἀξῶν. Οἱ δὲ, τὸ εὐώνυμον ἐκλιπόντες, ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἔδραμον ὡς κωλύσοντες. Ὁ δὲ, ἐπὶ τὸ εὐώνυμον σπουδῇ δραμῶν, ἀσφαλῶς διήγαγε τὸ στρατόπεδον.

2. Παμμένης, πολλὴν ἵππον κατὰ μάχην ἔχων, πολλοὺς πελτασάς τῶν πολεμίων ἔχοντων, ὀλίγους τῶν αὐτοῦ πελτασάς, καὶ τὴν κούφην στρατιάν ἔταξε κατὰ τὸ κράτιστον τῶν πολεμίων, καὶ παρήγγειλεν ἐκόντας ὑποφεύγειν, ἵνα ἀποσπάσῃ [τούς] ἐναν-

τίους πελτασάς ἀπὸ τῆς ἄλλης φάλαγγος. Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' ἐγένετο, λαδῶν τοὺς ἰππεῖς ἀπὸ τοῦ ἐτέρου κέρατος, παρίππευσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ κυκλωσάμενος ἐνίκησε, τῶν τε ἰππέων ἐπικειμένων, καὶ τῶν φεύγειν δοκούντων, ἀνασφραψάντων.

3. Παμμένης μετὰ Θηβαίων κρατῆσαι βουλόμενος τοῦ Σικωνίων λιμένος, αὐτὸς μὲν κατὰ γῆν παρεσκευάζετο προσβαλεῖν πλοῖον δὲ σρογγύλον πληρώσας ὀπλιτῶν, ἔπεμψεν. Οἱ δὲ πλεύσαντες προσέσχον πρὸ τοῦ λιμένος· δειλῆς δὲ ἀπέβησαν αὐτῶν ὀλίγοι γυμνοὶ, ὡς ἐμπορικοὶ τινες ἀπὸ πλοίου πρὸς ἀγορᾶν ἐπιτηδεῖων ἤκουτες. Ὁ δὲ Παμμένης, ἐπεὶ τὸ πλοῖον ἐφόρμει τῷ λιμένι, ἐν ἑσπέρα προσέβαλε τῇ πόλει σὺν θορύβῳ πολλῷ. Οἱ δὲ περὶ τὸν λιμένα, πρὸς τὸν θόρυβον ὀρμήσαντες, βοηθεῖν ἐπειρώωντο. Ἐκ τοῦ πλοίου δὲ τοῦ σρογγύλου ἀποβάντες οἱ ὀπλιταί, μηδενὸς κωλύοντος, τὸν λιμένα κατέσχον.

4. Παμμένης τοὺς πολεμίους ἐξηπάτησε, χρῆσάμενος τῷ νόμῳ τῆς σάλπιγγος ὑπεναντίον, προπαραγγείλας τοῖς ἑαυτοῦ στρατιώταις, πρὸς μὲν τὸ ἀνακλητικὸν ἐπιθέσθαι, πρὸς δὲ τὸ ἐπικελευστικὸν ἀναχωρῆσαι. Τοῦτο ποιήσας, ἐν ἀμφοτέροις μεγάλῃ τοὺς πολεμίους ἔδραψεν.

5. Παμμένης, ὀλίγην ἔχων δύναμιν, ὑπὸ πλειόνων ἀποληφθεῖς, ἔπεμψεν αὐτόμολον εἰς τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. Ὁ δὲ, τὸ σύνθημα ἐμαθὼν, ἐπανελθὼν ἤγγειλε τῷ Παμμένει. Ὁ δὲ, νυκτὸς ἐπιθέμενος τοῖς πολεμίοις, πολλοὺς αὐτῶν φθείρας, διεξιπάσατο δούς τὸ σύνθημα· τοῖς δὲ ἦν ἀπορία, γνωρίζειν ἐν σκότῳ τοὺς οἰκείους μὴ δυναμένους διὰ τοῦ συνθήματος.

Κ Ε Φ. Ι Ζ.

ΗΡΑΚΛΕΪΔΗΣ.

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἡρακλεΐδην φύλακα τῶν Ἀθηνῶν συντάξας, αὐτὸς μὲν ἦν περὶ τὴν Λυδίαν. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν

Ἀθηναίων, ἐν ἀπορρήτῳ βουλευσάμενοι, τὸν ξεναγὸν Ἱεροκλέα, Κᾶρα τῷ γένει, ἔπεισαν νυκτὸς ἀνοῖξαι τὰς πύλας, καὶ δέξασθαι στρατιώτας Ἀττικοὺς, οἱ κτενοῦσιν Ἡρακλείδην. Ταῦτα μὲν δὴ συνέθεντο παρὰ τὸν Ἰλισσὸν, οὗ τὸν καθαρμὸν τελοῦσι τοῖς ἐλάττοσι μυσηρίοις, Ἰππάρχου καὶ Μνησιδήμου στρατηγῶν ὄρκια δόντων καὶ λαβόντων. Ἱεροκλῆς δὲ πιστὸς Ἡρακλείδῃ γενόμενος ἐμήνυσε τὴν πρᾶξιν. Ὁ δὲ συνέπραττε νύκτωρ αὐτοὺς εἰσδέξασθαι, διορύξαντάς τι μέρος τῶν πυλῶν. Καὶ δὴ νυκτὸς εἰσεδέξαντο τετρακοσίους καὶ εἴκοσι ἄνδρας, ὧν ἡγούντο Μνησιδάμος, Πολυκλῆς, Καλλισθένης, Θεόπομπος, Σάτυρος, Ὀνητοριδῆς, Σθενοκράτης, Πυθίων. Ἡρακλείδης δὲ στρατιώτας δισχιλίους ὠπλισμένους ἐπαφῆκεν, οἱ πάντας αὐτοὺς εἰσεληθόντας ἐφόνευσαν.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

1. ἩΡΑΚΛΕΪΔΗΣ Ταραντῖνος, ἀρχιτέκτων, ὑπέσχετο Φιλίππῳ τῷ πατρὶ Περσέως μόνος καταπρήσειν τὸ Ῥοδίῳ ναυτικόν. Καὶ δὴ τότε στρατηγῶν προῆλθεν ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ Φιλίππου, σημεῖα αἰκίας ἔχων, καὶ βρωμῶν προσέφυγεν ἰκετηρίας λαβῶν, καὶ παρὰ τοῦ πλήθους ἔλεον αἰτούμενος· ὥστε ἦσαν τῶν Μακεδόνων, οἷς ἐδόκει ταῦτα μὴ δίκαια. Ὁ δὲ, πορϋρίδος ἐπιβάς, καθεῖκεν εἰς Ῥόδον, φάσκων, « Ἰκέτης ἦκω προπηλακιζόμενος δι' ὑμᾶς, ἐπειδὴ Φίλιππον ἐκώλυον πολεμεῖν ὑμῖν· ἵνα δὲ πισεύσητε τοῖς λεγομένοις, καὶ δὴ ἐπισολὰς Φιλίππου δεικνύω γεγραμμένας πρὸς Κρῆτας, ἐν αἷς συντίθενται κατὰ Ῥοδίῳ τὸν πόλεμον ἐξοίσειν.» Ῥόδιοι, ταῖς ἐπισολαῖς πισεύσαντες, Ἡρακλείδην ὑποδέχονται, ὡς δυνησόμενον αὐτοῖς ὠφελίμον κατὰ Φιλίππου γενέσθαι· ὁ δὲ νύκτωρ, πνεῦμα ἐπίφορον παραφυλάξας, τὰ νεώρια Ῥοδίῳν κατέπρησεν. Τρισκαίδεκα νεώσοικοι διεφθάρησαν, καὶ ὅσαι τριήρεις ἐν αὐτοῖς. Τὸ δὲ πῦρ ἐμβαλὼν, παραχρῆμα

εκάφους ἐπιβάς ἀνήχθη, καὶ διαβαλὼν ἐς Μακεδονίαν, ἦν παρὰ Φιλίππῳ κορυφαῖος τῶν φίλων Ἡρακλείδης.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΣ,

1. Ῥόδιοι, βασιλεῖ Πτολεμαίῳ πολεμοῦντες, περὶ Ἐφεσον ἦσαν. Χρεμωνίδης Πτολεμαίου ναύαρχος ἀνήχθη ναυμαχῆσων. Ἀγαθόςτρατος Ῥοδίου ἐξῆγε [τάξας] ἐπὶ μίαν τὰς ναῦς· καὶ φανερὸς γενόμενος τοῖς ἐπιπλέουσι, μετέσρεψε μετωπηδόν· χρόνον τ' ἐπισχὼν βραχύν, ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὄρμον. Οἱ πολέμιοι, νομίσαντες ὅτι μὴ θαρρόῦσι διαναυμαχεῖν, αὐτοὶ παιωνίσαντες ἐς λιμένα ἐπάνησαν. Ἀγαθόςτρατος ἐπιστρέψας, καὶ τὸ ναυτικὸν πυκνώσας ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κεράτων, ἐπέπλευσε τοῖς πολεμίοις, ἐκβαίνουσι περὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, καὶ ἀπροσδοκῆτως προσπεσὼν ἐνίκησεν.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

ΛΥΚΟΣ.

1. Λύκος, Λυσιμάχου στρατηγός, Αἰνήτου στρατηγοῦ Δημητρίου φυλάσσοντος Ἐφεσον, καὶ πολλοῖς πειραταῖς τοῦς ὁμόρους κατατρέχοντος, τὸν ἀρχιπειρατὴν Ἄνδρωνα χρήμασι διαφθείρας, κατελάβετο τὴν Ἐφεσον. Ὁ μὲν ἀρχιπειρατὴς τοῦ Λύκου στρατιώτας, ἀόπλους ἐν ἱματίοις καὶ τρίβωσι, δεδεμένους, ὡς αἰχμαλώτους λαδῶν, εἰσήγαγε· καὶ πλησίον τῆς ἀκροπόλεως γενόμενος, παρήγγειλε χρᾶσθαι τοῖς ἐγχειριδίοις, ἃ κεκρυμμένα ἐκόμιζον ὑπὸ μάλης. Τῶν δὲ περὶ τὴν ἀκρόπολιν πυλωρῶν καὶ φυλάκων φονευομένων, αἴρεται σημεῖον τοῖς περὶ τὸν Λύκον. Οἱ δὲ εἰσπεσόντες, καὶ τὸν Αἰνήτον συνελθόν, καὶ τὴν Ἐφεσον κατέσχον· καὶ τοῖς πειραταῖς τὸν μισθὸν ἀποδόντες, παραχρῆμα τῆς πόλεως αὐτοὺς ἀπέπεμψαν, τὸ ἄπισον αὐτῶν

περὶ τοὺς πρώτους φίλους οὐκ ἀσφαλὲς ὑπάρχειν ἡγούμενοι.

Κ Ε Φ. Κ.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ.

1. ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ, Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ βουλόμενος ελεῖν, δις τῷ τείχει προσβαλὼν, τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς φυγόντων, ἀνεχώρησεν. Ὅτε δὲ τρίτον ἔγνω προσβαλεῖν, σημεῖον ἤρε τοῖς κυβερνήταις ἀποπλευσαι, καὶ ὑπὲρ τὴν παρακειμένην ἄκραν τὰς ναῦς ἀποκρύψαι. Οἱ στρατιῶται προσβαλόντες, πάλιν ἔφευγον. Ὡς δὲ εἶδον τὰς ναῦς ἀφανεῖς, οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα τοῦ δύνασθαι φυγεῖν, ἀνασρέψαντες, ἐξ ἀπονοίας ἐμαχέσαντο, καὶ νικήσαντες κατέσχον τὴν Σαλαμίνα.

Κ Ε Φ. ΚΑ.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ.

1. ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ, βασιλεῖ στρατηγῶν, ἠττηθεὶς ὑπὸ Φωκίωνος περὶ Ἀταρνεά, ὥρπισε τοὺς στρατιώτας, καὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἀναμαχήσεσθαι μέχρις ἀν ζῶσι. Καὶ δὴ συνέβαλον πάλιν ὡς διὰ τὸν ὄρκον. Καὶ ἦν ἰδεῖν τοὺς μὲν νικήσαντας ἠττημένους, τοὺς δὲ ἠττημένους νικήσαντας.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

ΔΙΟΤΙΜΟΣ.

1. ΔΙΟΤΙΜΟΣ πλοῖα σιτηγὰ παραπέμπων δέκα τριήρεσι, καταληφθεὶς περὶ τὴν Χίον ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐχόντων εἴκοσι ναῦς, διωκόμενος ἐν γαλίῃ, κύκλῳ τῶν ὀλκίδου φεύγων, ταχύτερα ἔχων τὰ σιάφη, ἔπατχε μὲν οὐδὲν ὑπὸ τῶν διωκόντων, ἀεὶ δὲ κατὰ πρύμναν ἀπτόμενος τῶν ἐσχάτων νεῶν, τὰς δέκα κατέδυσεν, ὥστε ἦν τὸ χρῆμα παράλογον· οἱ γὰρ φεύγοντες ἐνίκησαν τοὺς διώκοντας.

2. Διότιμος,

2. Διότιμος, δέκα ναῦς ἔχων, ἀνθώρμει Λακεδαιμονίοις, τὰς ἴσας ναῦς ἔχουσιν. Οἱ μὲν οὐκ ἐθάῤῥουν συμβάλλειν, τὰς Ἀττικὰς ἐμπειρίας δεδιότες. Ὁ δὲ, τοὺς ταρσοὺς τῶν τριηρῶν ἐξελὼν, ζεύξας πρὸς ἀλλήλας, τὰ ἰσία τῆς μιᾶς ἐπαράμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀνήγετο. Λακεδαιμόνιοι πέντε ἰσίων φαινομένων, πέντε ναῦς εἶναι νομίσαντες, καταφρονήσαντες ἐπέπλευσαν. Διότιμος τὰ ζεύγματα λύσας, ἐπισρέψας, [τοῖς] ἐναντίοις ἐμβάλων δέκα ναυσί, προσούσης τῆς Ἀττικῆς ἐπισήμης, τὰς μὲν ἐξ τῶν Λακωνικῶν κατέδυσε, τὰς δὲ τέσσαρας ἔλαβεν αὐτάνδρους.

3. Διότιμος, Ἀθηναῖος ναύαρχος, πελόγιον πλοῦν μέλλων πλεῖν, κρύφα συναγαγὼν τοὺς τριηράρχους, προεῖπεν αὐτοῖς ὅτι τὰς κάλλις αὐτοῦ πλεύσας τῶν νεῶν αὐτὸς παραλαβὼν ἀναχθήσεται τοῦτο δὲ προεῖπεν, ἵνα οἱ ἄλλοι τριήραρχοι μὴ ἀπολείπουντο ὡς περισσὰς τριήρεις ἔχοντες.

4. Διότιμος, καταπλεύσας νυκτὸς εἰς χωρίον τῆς πολεμίας, ἀφ' ἐκάστης νεῶς συχοῦς ἄνδρας ἐκδιβάσας, τοὺς μὲν εἰς ἐνέδραν ἀπέκρουψεν. Ἀρχομένης δὲ ἡμέρας, κατὰ τοὺς ἐνεθρεύοντας ταῖς ναυσὶν ἀνεκώχευε, παραγγείλας τοῖς μὲν ἐπὶ τῶν κατασρωμάτων διασκευάζεσθαι πρὸς μάχην· τοῖς δὲ ἐρέταις ἀνά μέρος, ὅτε μὲν τὰς Θαλαμίας, ὅτε δὲ τὰς Ζυγίας, ὅτε δὲ τὰς Σρανίτιδας κώπας ἀναφέρειν· καί τινα τῶν σίαφῶν τῇ γῆ προσάγειν ἐπειράτο. Οἱ μὲν πολέμοι προσδραμόντες ἐκώλυον τὴν ἀπόβασιν· τοῦ δὲ τὸ προσυγκείμενον σημεῖον ἄρατος, οἱ μὲν ἐκ τῶν ἐνεθρῶν ἐπιφανέντες πολλοὺς τῶν πολεμίων ἐφόνευσαν· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐς φυγὴν ἐτρέψαντο. Ὁ δὲ Διότιμος ἀσφαλῆ τὴν ἀπόβασιν ἐποιήσατο.

Κ Ε Φ . Κ Γ .

ΤΥΝΝΙΧΟΣ.

1. ΤΥΝΝΙΧΟΣ, Θεοδοσίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ πολιορκουμένης

Μ

μένης ὑπὸ τῶν πλησίον τυράννων, καὶ κινδυνευούσης ἀλῶναι, τὴν πολιορκίαν ἔλυσεν. Ὀρμηθεῖς μὲν ἐξ Ἡρακλείας νηὶ σρογγύλῃ, καὶ τριῆρει μιᾷ, δεξάμενος δὲ στρατιώτας, ὅσους οἶόν τε ἦν, καὶ σαλπικτάς τρεῖς, καὶ σκάφας μονοξύλους, ἐκάστην ἓνα ἄνδρα δέξασθαι δυναμένην, νυκτὸς ἐπιπλεύσας, τῆς πόλεως ἐγγὺς γενόμενος, ἐξελὼν τὰς σκάφας, ἐμβιδάσας ἐκάστην σαλπικτήν ἓνα, συνέταξεν ἀποσχόντας ἀλλήλων διάστημα σύμμετρον, ἐπειδὴν ἐκ τῆς τριήρους καὶ τῆς σρογγύλης ὑποσημίνη, διαδεξαμένους σημαίνειν, παραλλάσσοντας τοῖς χρόνοις, ὡς μὴ σαλπιγγος μιᾶς προσπίπτειν ἦχον, ἀλλὰ πλειούνων. Οἱ μὲν ἐσήμηναν, ἤχῳ σαλπίγγων τὸν περικείμενον ἀέρα τῇ πόλει πληροῦντες· οἱ δὲ πολιορκοῦντες, νομίσαντες ἐπίπλου εἶναι σόλου μεῖζονος, οὐδενὶ κόσμῳ τὰς φυλακάς ἐκλιπόντες ὤχοντο. Τύννιχος δὲ προσπλεύσας, τὴν Θεοδοσίαν ἠλευθέρωσε τῆς πολιορκίας.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣ.

1. ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣ, πολεμίων ἐπελθόντων, ἵνα μὴ γένοιτο τειχέρης, προήγαγε τὴν δύναμιν ἔξω τοῦ τείχους, προσάξας κλεῖσαι τὰς πύλας, καὶ βαλεῖν τὰς βαλανόγρας ὑπερτὸ τεῖχος· ἃς δὴ καὶ λαβῶν, ἔδειξε τοῖς στρατιώταις. Οἱ δὲ, μαθόντες ὡς οὐκ ἔχοιεν ἐλπίδα εἶσω τῆς πόλεως φεύγειν, ἐνίκων ἀνδρείως μαχόμενοι.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

ΤΙΜΑΡΧΟΣ.

1. ΤΙΜΑΡΧΟΣ Αἰτωλὸς, ἀποβὰς τῆς Ἀσίας ἐς πολυάνθρωπον χωρίον, ἵνα μὴ φύγοιεν οἱ στρατιῶται τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, τὰς ναῦς κατέπρησεν. Οἱ δὲ, ἐλπίδα φυγῆς οὐκ ἔχοντες, ἀγωνισάμενοι γενναίως ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. Κ Σ.

ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ.

Ι. ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ, ὄρων τοὺς στρατιώτας ζασιάζοντας, καταπαῦσαι τὴν ζάσιν οὐ δυνάμενος, ἤδη δὲ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ὀρμώντων, τοῖς ὁρομακῆρυξι προσέταττε κηρύττειν, ὡς ἤκοιεν οἱ πολέμοι διαρπασόμενοι τὸν χάρακα. Οἱ δὲ, φοβηθέντες, τῆς μὲν ζάσεως ἐπαύσαντο· τὰς δὲ αὐτῶν τάξεις ἀπολαβόντες, τὸν χάρακα ἐφύλαττον.

Κ Ε Φ. Κ Ζ.

ΠΑΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Ι. ΠΑΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ, ναύαρχος Ροδίων, παρήγγειλεν ἀριθμὸν καὶ ἐξόπλισιν τοῖς στρατιώταις. Ἐπεὶ δὲ προήλθον ἐν τοῖς καλλίσις ὄπλοις, ἀναλαβὼν αὐτούς ἤγεν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ πάντας ἐμβιβάσας, ἐκέλευσεν ἀπερείσασθαι τὰ ὄπλα κατὰ κόσμον ἕκαστον, καὶ τοῦ μηδὲν ὄπλον ἐκκομισθῆναι φύλακας κατεστήσατο.

Κ Ε Φ. Κ Η.

ΘΕΟΓΝΙΣ.

Ι. ΘΕΟΓΝΙΣ, Ἀθηναίων στρατηγός, ὄρων τοὺς στρατιώτας περὶ τῶν ἡγεμονιῶν καὶ τῶν τάξεων ζασιάζοντας, νύκτωρ προσέταξε πέμψαι τινὰς τῶν ἰππέων, καὶ τῶν κορυφῶν, παραγγείλας ἐπιφανῆναι ὡς πολεμίους, κατ' ἄλλο τι χωρίον, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐμέλλον ὀφθῆσθαι. Ἐπιφανέντων, ὁ Θεόγνης μετὰ θορύβου καὶ ταραχῆς παρεκάλει τοὺς στρατιώτας, ὡς ἤδη τῶν πολεμιῶν ἐπιφανομένων, εὐθύς καταλαμβάνεσθαι τὰς τὴν προσήκουσαν. Οἱ δὲ, διὰ τὸν φόβον τῶν πολεμιῶν τοῦ φιλονεακῶ ἀλλήλοις ἀποσάντες, εἰς τὰς συνήθεις τάξεις καδίσαντο. Ἐπεὶ δὲ κατέστησαν, ὡμολόγησεν ὁ Θεόγνης, τοὺς μὲν πολεμίους εἶναι

φίλους· « ἡμεῖς δὲ (ἔφη) τάξαντες ἑαυτοὺς, ἄνευ ζάσεως, καὶ εἰσαυθαῖς φυλάττετε τὴν τάξιν, ἣν αὐτοῖς δεδώκατε. »

2. Θέογρις, ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατασκόπους ὑπονοήσας ὑπάρχειν, φυλακὴν ἔξωθεν τοῦ χάρακος περιτειχίσας, παρήγγειλεν ἕκαστον μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων ὄπλων· [τοὺς δ' ἄνευ ὄπλων] ὄντας καὶ χωριζομένους εὐχερῶς, [ὡς] κατασκόπους ἀλίσκεσθαι.

Κ Ε Φ. ΚΘ.

ΔΙΟΚΛΗΣ.

1. Διοκλῆς, Ἀθηναίων στρατηγός, ἐν τῇ πολέμῳ τῶν στρατιωτῶν ἀτάκτως διαλελυμένων, τὰ ὄπλα φέρειν οὐ βουλομένων, σύνθημα ἔδωκεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ. Οἱ δὲ στρατιῶται, νομίσαντες πλησίον εἶναι τοὺς πολεμίους, ἀναλαθόντες τὰ ὄπλα ἐν τάξει πάντες ἐβάδιζον.

Κ Ε Φ. Λ.

ΧΙΛΙΟΣ.

1. Χίλιος Ἀρκάς, ἐν Λακεδαιμόνι διατρίβων, μαθὼν Σπαρτιατάς βεβουλευμένους τὸν Ἰσθμὸν τειχίζειν, Ἀθηναίους δὲ καὶ τοὺς ἔξω Πελοποννήσου προῖεσθαι, προεῖπεν, « Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὰ οἰκεῖα πρὸς τοὺς Πέρσας εὖ φεμένων, πολλὰς διαβάσεις ἔξουσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον οἱ βάρβαροι. » Τούτῳ τῷ λόγῳ πεισθέντες οἱ Λάκωνες, τῷ Ἰσθμῷ μακρὰν χაίρειν εἰπόντες, ἐκοινωνήσαν τοῦ πολέμου πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι.

Κ Ε Φ. ΛΑ.

ΚΥΨΕΛΟΣ.

1. ΚΨΕΛΟΣ, τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν Βασιλευσίων θεωροὺς πέμψας εἰς Δελφοὺς, ὡς περὶ τῆς κοινῆς Κορινθίων σωτηρίας χρώμενος, ἀπεῖπεν αὐτοῖς τῆς Κορινθίας μὴ ἐπιβαίνειν· καὶ

τοῦ λοιποῦ τὴν τυραννίδα κατέσχευ ἀσφαλῶς, τοὺς εὐγενεστάτους ἐμβαλῶν.

Κ Ε Φ. Λ Β.

ΤΕΛΕΣΙΝΙΚΟΣ.

1. ΤΕΛΕΣΙΝΙΚΟΣ Κορίνθιος ἐν τῷ λιμένι τῶν Συρακουσίων ἐναυμάχει πρὸς Ἀθηναίους. Ἐπει δὲ ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας ναυμαχοῦντες ἐπόνουν, κελήτιον πέμψας ἐς τὴν πόλιν τῶν Συρακουσίων, τὴν ἀγορὰν ἐλέλευσεν ἐπὶ τὸν λιμένα κομίζειν. Ὡς δὲ κεκομισμένην ἴδε, σημεῖον ἄρας, ἀκρίτου τῆς ναυμαχίας οὔσης, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸν λιμένα. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ αὐτοί, διὰ τάχους ὁμοίως ἀπαλλαγέντες ἐπὶ τὴν γῆν ἠρισοποιοῦντο, ἄλλος ἄλλη διασπαρέντες. Ὁ δὲ, τῶν στρατιωτῶν ἐτοίμη τῇ ἀγορᾷ χρησαμένων, ἀναχθεὶς αὐτίκα σὺν τοξόταις καὶ ἀκοντισαῖς ἐπὶ τῶν κατασρωμάτων πολλοῖς, προσπεσὼν ἄφνω τοῖς Ἀθηναίοις, ἀνακομιζομένοις ἀτάκτως, καὶ μετὰ θορύβου ποιουμένοις τὴν ἔμβασιν, ἀντιπρώροις ταῖς τριήρεσιν ἐμβαλῶν ἐνίκησε.

2. Τελεσίδικος, ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημείων ἀριστοποιουμένων τῶν πολεμίων, καὶ τὰ λοιπὰ πραττόντων ὁμοίως, προσέταξε τοὺς ἐν ταῖς ἄριστα πλεούσαις τριήρεσιν, αὐτοὺς πρὸ ἡμέρας ἀριστήσαντας ἠσυχάζειν ἐμβάντας. Ἐπει δὲ καιρὸς ἀρίστου παρῆν, κατὰ τὸ ἔθος ἐσήμηνεν. Οἱ μὲν οὖν ἐν τοῖς ἄλλοις σιφίφειν ἠρισοποιοῦντο [ὁ] συνιδόντες [οἱ πολέμιοι] πρὸς τῇ παρασκευῇ τῶν σιτίων ἦσαν. Οἱ δὲ τῶν Συρακουσίων προεμβεδηκότες, ἐπὶ τὰ κατασρώματα ἐπιβάντες, ἐπιπλεύσαντες, πολλὰς διέφθειραν τριήρεις τῶν πολεμίων περὶ τὰς τροφὰς ἀσχολουμένων.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

ΠΟΜΠΙΣΚΟΣ.

1. ΠΟΜΠΙΣΚΟΣ Ἀρκάς, αἰεὶ στρατοπεδεύων τὰς ὁδοὺς τὰς

ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀγούσας, τὰς μὲν κατέσκαπτε, τὰς δὲ ἀπεχαράκου, καινὰς δὲ κατεσκευάζεν ἄλλας, ὅπως οἱ κατάσκοποι, ἢ οἱ νύκτωρ ἐπιτιθέμενοι, διὰ τῶν ἀρχαίων ὁδῶν πορευόμενοι, ἐμπίπτοιεν τοῖς ὀρύγμασι· τῶν δὲ καινῶν ἀπειρώς ἔχοιεν.

2. Πομπίσκος, τῶν πολεμίων ἐγγύθεν τὰ σημεῖα καὶ τὰ κηρύγματα αὐτοῦ παραφυλαττόντων, ἐν ἀπορρήτῳ παρήγγειλε τοῖς φανεροῖς παραγγέλμασι καὶ κηρύγμασι χρῆσθαι τοὺς στρατιώτας εἰς τὸνναντίον.

3. Πομπίσκος, περιστρατοπεδεύων πόλιν, ἐπὶ μὲν τὴν πολλὴν τῆς χώρας ἐξιέναι τοὺς πολεμίους ἐκώλυσεν, ἐπὶ δὲ τόπον ἓνα συνεχώρησε· καὶ τοῖς ληίζομένοις ἀπέχεσθαι τοῦ τόπου τούτου προσέταξεν. Οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως ἀθεῶς ἐνταῦθα προήεσαν. Ὁ δὲ παρὰ τῶν σκοπῶν ὡς ἔμαθε τοὺς ἤκοντας πολλοὺς, ἐπιθέμενος, τοὺς πλείους αὐτῶν ἐχειρώσατο.

4. Πομπίσκος χωρίον πολιορκῶν, ἔλειν οὐχ οἷός τε ὦν καθῆκεν αὐτόμολον ἀγγέλλοντα, ὡς, Ἀρκάδων αὐτὸν μεταπεμπομένων, ἀποροίη πῶς ἂν ἀπολίποι τὴν πολιορκίαν· οἱ δὲ, ἡσθέντες, μετ' οὐ πολὺ τὴν στρατιάν ἀναχωροῦσαν ἰδόντες, πιστὸν εἶναι τὸν αὐτόμολον ἠγούμενοι, προελθόντες, πολλὰ ἐκ τοῦ στρατοπέδου διήρπαζον. Ὁ δὲ Πομπίσκος, ἀνασρέψας, ἐπιθέμενος, καταλαβὼν, ἐκράτησεν αὐτῶν τε καὶ τοῦ χωρίου.

5. Πομπίσκος, ἵνα θάττον οἱ κατάσκοποι τῶν πολεμίων ἀλίσκοιντο, εἰσόδους ὀλίγας... τὸ στρατόπεδον ἐτίθει παρ' αὐτὰς ἐπὶ ὑψηλοῦ· καὶ τοῖς πορευομένοις εἰς τὰς προνομὰς παρηγγέλλετο παρὰ τὸν πῆλου διέρχεσθαι. Οἱ δὲ κατάσκοποι, τὰς διόδους ταύτας ὡς φανεράς φυλαττόμενοι, διὰ τῶν πλαγίων ὑπεῖναι πειρώμενοι, ταχέως ἠλίσκοντο.

6. Πομπίσκος κατασκόπους ἔπεμπεν ἄνδρας ἀγνωστας ἀλλήλοις, ἵνα μὴ συντίθοντο, μηδὲ ψευδάγγελοι γίνοντο. Ἀπηγόρευε δὲ αὐτοῖς μηδενὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ διαλέγεσθαι, ὅπως

μη̄ τινες αὐτοῖς φθονοῦντες ἐξαγγελίωσι τοῖς πολεμίοις τὴν μὲλ-
λουσαν αὐτῶν ἄφιξιν.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

ΝΙΚΩΝ.

Ι. ΝΙΚΩΝ Σάμιος κυβερνήτης, πλησίον τριηρῶν πολεμίων ὄρμουσῶν, βουλόμενος παραπλεύσας λαθεῖν, τὴν ἀλοιφήν τῆς αὐτοῦ νεῶς ὁμοίαν καταχρίσας ταῖς πολεμίαις τριήρεσι, τάξας τοὺς ἀρίστους καὶ τοῖς σώμασιν εὐρώσους ἐρέτας, ἔπλει παρ' αὐτάς τὰς πλώρας τῶν πολεμίων τριηρῶν, ὡς φίλος ὦν αὐταῖς. Προελθὼν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ὄρμουσῶν νεῶν ἐξέπλευσε, καταπεπληγῶτων καὶ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον τῶν πολεμίων. Καὶ τότε ἐγνώσθη πολέμιος ὦν, ὅτε μηκέτι καταληφθῆναι οἷός τε ἦν.

Κ Ε Φ. Λ Ε.

ΝΕΑΡΧΟΣ.

Ι. ΝΕΑΡΧΟΣ Κρής κατέσχε Τελμισσὸν Ἀντιπατρίδου κρατοῦντος. Κατέπλευσε μὲν ἐς τὸν λιμένα Νέαρχος. Ἐπεὶ δὲ Ἀντιπατρίδας, παλαιὸς ὦν φίλος, ἀπὸ τῆς ἄκρας κατέβη πρὸς αὐτὸν, καὶ διελέξαντο περὶ ὧν ἐβούλοντο, ὁ Κρής ἔφη βούλεσθαι γυναῖκας ἀποθέσθαι παρ' αὐτῶ, καὶ παῖδας δεδεμένους. Ὁ μὲν Ἀντιπατρίδας ἐπέτρεψεν· οἱ δὲ παῖδες οἱ δεδεμένοι τὰ σκεύη τῶν μουσουργῶν γυναικῶν ἀνεκόμεζον· ἐν δὲ τοῖς κιθωτίοις τῶν αὐλῶν ἐνῆν ἐγχειρίδια γυμνά· ἐν δὲ ταῖς κύσαις πέλται. Ὡς δὲ εἶσω τῆς ἄκρας ἐγένοντο, οἱ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας ἄγοντες, σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια, καταλαμβάνουσι τὴν ἄκραν, καὶ τῆς Τελμισσοῦ Νέαρχος ἐκράτησεν.

Κ Ε Φ. Λ Σ.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ.

Ι. ΔΩΡΟΘΕΟΣ Λευκάδιος ναῦν μίαν ἔχων [ὑπὸ δύο διω-
κόμενος] κατῆγεν εἰς λιμένα, προηγούμενος αὐτῶν οὐ πολὺ
κάμπυας δὲ τὴν ἄκραν τοῦ λιμένος, εὐθύς ἐπέσρεψε τὴν ναῦν. Ἡ
δὲ προτέρα τῶν πολεμίων τριηρῶν, διώκουσα τὸν Δωρόθεον,
ρύμη φερομένη τὸν εἰσπλουὺν ἐποιεῖτο. Δωρόθεος ἐμβαλὼν κατ-
έδυσεν· ἡ δ' ἑτέρα ναῦς, τὴν προτέραν ἰδοῦσα καταδυομένην, εὐθύς
ῥώρμησε φεύγειν.

Κ Ε Φ. Λ Ζ.

ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Ι. ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ ἔπεισε τὸν Συρακουσίων δῆμον ἄνδρας
φίλους Ἀγαθοκλεῖ, πρὸς τε τὴν τυραννίδα συμπράττοντας,
φεύγειν μετὰ τῶν οἰκετῶν ψηφίσασθαι. Ἐπεὶ δὲ τῆς πόλεως ἔξω
ἐγένοντο ἄνδρες χίλιοι, οἱ προπέμποντες αὐτοὺς ὀπλίται καὶ
ἵππεῖς, αὐς μὲν συλλαβόντες ἀπέκτειναν· οὐς δὲ, διαφυγόντας,
Σωσίστρατος ἐπικηρύξας ἀναρεῖν ἐπέτρεψεν· αὐτὸς δὲ τὰς τῶν
φυγάδων οὐσίας κατέσχεν· καὶ συναγαγὼν στρατιώτας Ἕλληνας,
καὶ βαρβάρους, καὶ τοὺς ἐκ τῶν λιθοτομιῶν λύσας, ὑπὸ τού-
των φυλασσόμενος, ἤρχε τῶν Συρακουσίων.

Κ Ε Φ. Λ Η.

ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ.

Ι. ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ Ἀθηναῖος, βουλόμενος κρατῆσαι πόλεως
τινός, ἀποβιδάσας κρύφα στρατιώτας νυκτὸς, καὶ λόχον ἐγκα-
θίσας, μεθ' ἡμέραν αὐτὸς ἐπιπλεῖ φανερώς· οἱ μὲν ἐκ τῆς πό-
λεως ἐπὶ τὰς ναῦς ἐβοήθουν. Οἱ δὲ ἐνεδρεύοντες ῥώρμησαν ἐπὶ
τὴν πόλιν, καὶ ραδίως αὐτῆς ἐκράτησαν. Διόγνητος προσπλεύ-

σας καὶ καθορμισθεὶς, ἐκβιάσας τοὺς ἐκ τῶν νεῶν, ἐχειρώσατο τοὺς ἐπὶ τὴν βοήθειαν ἐξελθόντας.

ΚΕΦ. ΛΘ.

ΑΡΧΕΒΙΟΣ.

Ι. ΑΡΧΕΒΙΟΣ Ἡρακλεώτης, τῶν πολεμίων ἀποβάτεις ποιουμένων συνεχεῖς, πλοῖα τῶν ἀλιευτικῶν ἀνασπάσας, καὶ διὰ τῆς τρόπιος δεσμοῖς αὐτὰ δυσκίνητα ποιήσας, αὐτὸς μετὰ τινῶν ἐνήδρευε. Σαλπικτῆς ἦν ἐπὶ δένδρου σκαπός. Οὗτος, ἰδὼν τοὺς πολεμίους προσορμισθέντας νηὶ μακρᾷ, καὶ τριακοντόροις δυοῖ, καὶ ἀποβάντας, καὶ τοὺς μὲν ἀρπάζοντας, ταὺς δὲ τὰ πλοῖα τῶν δεσμῶν ἀπολύοντας, ἐσήμηνε τῇ σαλπικτῇ. Ἀρχέβιος τοὺς ἐνεδρεύοντας ἀνασήσας, τοὺς μὲν πολεμίους διέφθειρε, τὰς δὲ τριακοντόρους αὐτῶν, καὶ τὴν ναῦν τὴν μακρὰν, εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως κατήγαγεν.

ΚΕΦ. Μ.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ.

Ι. ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ Ἀθηναῖος, ναῦν λαβὼν Λακωνικὴν, ταύτην ἔχων ἀνέπλευσεν εἰς πόλιν συμμαχίδα Σπαρτιατῶν, ἔχων ἐν τῇ νηὶ συχνοὺς ἀνδρας ἐνδοθεν ἐγχειριδίους ὀπλισμένους. Οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ λιμένος τὴν ναῦν ὡς φίλην ὑπεδέξαντο. Οἱ δὲ τῆς νεῶς ἐκβάντες, ἄφνω προσπεσόντες τοῖς περιπατοῦσι, δέκα μὲν αὐτῶν ἀπέσφαξαν, εἴκοσι δὲ καὶ πέντε συναρπάσαντες ἀπέπλευσαν· οὓς πολλῶν χρημάτων Ἀριστοκράτης ἀπελυτρώσατο.

ΚΕΦ. ΜΑ.

ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ.

Ι. ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ, Καρδιανῶν τριήρεις λαβὼν, μετεμβιάσας

τοὺς ἐρέτας, καὶ κοσμήσας τοῖς ἀκρωτηρίοις τῶν αὐτοῦ νεῶν, αὐλούμενος κατέπλει, τὰς ἰδίας ναῦς ἐφέλκων, τὴν καταγωγὴν ὀψὲ ποιούμενος. Καρδιανοὶ μὲν πρὸς [τὰς] ναῦς ὤρμησαν ἐκ τῆς πόλεως, ὡς οἰκείας καὶ νικώσας. Οἱ δὲ Ἀριστομάχειοι, τῶν νεῶν ἐκδάντες, πολλοὺς Καρδιανῶν ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. Μ Β.

Χ Α Ρ Ι Μ Ε Ν Η Σ.

Ι. ΧΑΡΙΜΕΝΗΣ Μιλήσιος, καταφυγὼν ἐς Φασηλίδαν, ἐφορμουςὼν αὐτῷ νεῶν μακρῶν Περικλέους τοῦ Λυκίου, περιθέμενος περιθετὴν, πεζῇ διὰ τῆς Περικλέους χώρας ἐσώθη.

Κ Ε Φ. Μ Γ.

Κ Α Λ Λ Ι Α Δ Η Σ.

Ι. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ κυβερνήτης, καταλαμβανόμενος ὑπὸ νεῶς ταχυτέρας, τὸ πηδάλιον ἔσχαζε συχνῶς, καθ' ὀπότερον ἂν ἐμβάλλειν μέλλοι· ἵνα ὁ διώκων, προσκρούων ταῖς ἐπωτίσι, πρὸς τὸ πηδάλιον ἐμβαλεῖν μὴ δύνηται, τῷ τὴν ἐμβολὴν εἶναι κατὰ τὰς πρώτας θρανίτιδας.

Κ Ε Φ. Μ Δ.

Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

Ι. ΜΕΝΩΝ, ἐπιθέμενος Λεύκωνι τῷ Βοσπόρου τυράννῳ, βουλόμενος καταμαθεῖν τὰ μεγέθη τῶν πόλεων, καὶ τὰ πλήθη τῶν ἐνοικούντων, ἔπεμψεν Ἀρχιβιάδην Βυζάντιον ἐπὶ τριήρους, πρεσβευτὴν πρὸς Λεύκωνα, ὡς ὑπὲρ φιλίας καὶ ξενίας διαλεξόμενον. Συνέπεμψε δὲ αὐτῷ καὶ Ὀλύμπιον κιθαρῳδὸν Ἀρισόνικον, εὐδοκιμοῦντα μάρισα δὴ πάντων τότε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν· ὅπως ἐν τῷ παράπλῳ προσορμιζομένων, ἐπιδεικνυμένου τοῦ κιθαρῳδοῦ, τῶν ἐνοικούντων εἰς τὰ θέατρα σπουδῇ συνιόντων,

τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων κατάδηλον τῷ πρεσβευτῇ γένοιτο.

2. Μένων, ἐρυμνά χωρία τῶν πολεμίων καταλαβόντων, καὶ οὐ καταβαινόντων ἐς μάχην, ἀποχωρήσας ἀπωτέρω τῶν ὀχυρῶν τόπων, καὶ ἀντιπαθεῖς μετὰ τῶν ἡμίσεων στρατιωτῶν, ὡς τῶν ἄλλων φασιαζόντων πρὸς αὐτὸν, πέμψας πρὸς αὐτοὺς αὐτόμολον, ἐκέλευσε φράζειν ὅτι φασιάζοιεν, καὶ μέλλοιεν ἀλλήλοισι μάχεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀνεχώρησαν ἀπωτέρω, ἄνωθεν ὑμᾶς φρονηθέντες· καὶ ὁμῶς ἀντιπαράσσεσθαι μέλλοντες ὀπλιζοῦντο. Οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς τοῦ αὐτόμολου λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα ὁρῶντες, καταδαίνουσι ἀπὸ τῶν ἐρυμνῶν πρὸς αὐτοὺς. Οἱ δὲ Μερμόνοι τοὺς πολεμίους ὁρῶντες ἐν τῷ ἰσοπέδῳ, οὐκ ἐπ' ἀλλήλους, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐπ' αὐτοὺς ὀρμήσαντες, ὑποχειρίους ἅπαντας ἐποίησαντο.

3. Ἀριστῶνυμον ἐν Μηθύμνῃ Χάρης ἐπολιόρκει. Πρεσβείαν ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν Μένων, ἀξιῶν μὴ . . . Ἀριστῶνυμῷ αὐτὸν κατὰ κράτος· καὶ γὰρ εἶναι πατρικὸν φίλον, καὶ ξένον· καὶ τῆς γε νυκτὸς τῆς ἐπιούσης μετὰ πάντων τῶν στρατιωτῶν ἐκεῖ γενήσεσθαι. Χάρης, τῶν πρεσβευτῶν ἀγγελιάντων ταῦτα, κατεφρόνησεν, ὡς ἀδύνατον [ὄν] πολὺ καὶ βαρὺ στρατόπεδον [τῆς] ἐπιούσης νυκτὸς ἐνταυθοῖ γενέσθαι. Ὁ δὲ Μένων, ὀδεύσας πέντε σάδια ἐσπέρας, ἐς πλοῖα χιλίους διασιόσιους στρατιώτας ἐμβιβάσας, σύνθημα ἔδωκεν, ὅταν ἀποβάντες ἐς τὴν ἀκρόπολιν παρελθῶσιν, ἄραι πυρσὺν, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι. Τούτων πραχθέντων, ἡ μὲν ἐπίθεσις ἐν τῷ σκότῳ παράδοξος ἐφάνη. Ὁ δὲ πυρσὸς ἀρθεῖς ἐς φυγὴν ἐτρέψατο τὸν Χάρητα, ὡς τοῦ Μέρμονος μετὰ πάσης δυνάμεως τὴν ἀκρόπολιν κατειληφότος.

4. Μένων τετρακισχιλίους στρατιώτας ἔχων, Μαγνησίας ἀπέχων τεσσαράκοντα σάδια, τεῖχος ἤγειρε κύκλῳ τοῦ στρατοπέδου. Παρμενίων καὶ Ἄτταλος ἦσαν ἐν Μαγνησίᾳ, μυρίου

ἔχοντες. Ὀχυρωσάμενος δὲ τὸ στρατόπεδον ὁ Μέμνων ἐξήγαγεν αὐτοὺς διεσκευασμένους εἰς μάχην ὅσον ἐπὶ σάδια δέκα. Τῶν δὲ πολεμίων ἐκβοηθησάντων, ὁ Μέμνων ἀνακλητικὸν σημήνας, ἀνεχώρησεν εἰς τείχους· καὶ οἱ πολέμιοι δὲ ὁμοίως ἀπηλλάγησαν. Πάλιν ὁ Μέμνων προελθὼν, τοὺς πολεμίους ὄρων ἀντιπαρτασσομένους, ἀνεχώρησε· καὶ οἱ πολέμιοι ἀνεχώρουν. Καὶ τοῦτο πολλάκις τῆς ἡμέρας. Τέλος δὲ ὅποτε [ἐπύθετο] ἐκδεδυκότας αὐτοὺς τὰ ὄπλα περὶ ἀριστοποιίαν ἀσχολεῖσθαι, πάλιν ἐπεφάνη τῶν δὲ οὐ φθασάντων ἀριστήσαι, πολλῶν μὲν γυμνῶν, πολλῶν δὲ ἄρτι τὰ ὄπλα λαμβανόντων, πάντων δὲ ἀτάκτων, συνιδῶν διεσπασμένην αὐτῶν τὴν φάλαγγα, συντεταγμένους, πολλοὺς αὐτῶν διαφθεύρας, πολλοὺς δὲ ζωγρήσας, τοὺς λοιποὺς καταφυγεῖν εἰς Μαγνησίαν ἠνάγκασεν.

5. Μέμνων, Κυζικηνοῖς ἐπιῶν, τῇ κεφαλῇ καυσίαν ἐπέθετο Μακεδονικὴν, αὐτὸς τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἡγεμόνες. Οἱ Κυζικηνοὶ, προσιόντας ἀπὸ τῶν τειχῶν ὄρωντες, νομίσαντες ὅτι ὁ Χαλκὸς ὁ Μακεδῶν, φίλος ὢν καὶ σύμμαχος, ἦκοι βοηθήσων, προσεδέχοντο, τὰς πύλας ἀνοίγοντες. Ἐπεὶ δὲ, πλησίον γενομένων, ἐγνώρισαν, οἱ μὲν ἀπέκλεισαν τὰς πύλας· Μέμνων δὲ τὴν χώραν λεηλατήσας ἀπηλλάττετο.

Κ Ε Φ. Μ Ε.

ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ.

1. ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ, Φωκεῦσι πολεμουμένοις ὑπὸ Θηβαίων καὶ Θετταλῶν, ὑποσχόμενος κατορθώσειν τὸν πόλεμον ἡγεμῶν ἀποδειχθεῖς, τὴν τοῦ πολέμου πρόφασιν, ἐξενολόγει. Κρατῶν δὲ, τοῖς ἱεροῖς χρήμασις ἀνέδην ἀποχρῶμενος, τὴν ἡγεμονίαν μετέβαλεν εἰς τυραννίδα.

Κ Ε Φ. Μ Ζ.

ΔΗΜΟΚΛΗΣ.

1. ΔΗΜΟΚΛΗΣ πρεσβεύσας, κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν συμ-
πρεσβευτῶν, ὅτι μεγάλας τοῦ Διονυσίου πράξεις ἔβλαψεν ὀργι-
σθέντος τοῦ τυράννου, « Ἐμοὶ πρὸς τούτους, ἔφη, γέγονε διαφορὰ,
ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον οὗτοι μὲν τοὺς Στησιχόρου καὶ Πινδάρου
παιᾶνας ἤδον, ἐγὼ δὲ τοὺς ὑπὸ σοῦ πεποιημένους » καὶ συνῆψε
τοὺς παιᾶνας αὐτοῦ. Διονύσιος ἡσθεῖς, οὐκ ἔτι ἠνέσχετο τῶν
ἐγκλημάτων.

Κ Ε Φ. Μ Ζ.

ΠΑΝΑΙΤΙΟΣ.

1. ΠΑΝΑΪΤΙΟΣ, Λεοντίνων Μεγαρεῦσι πολεμούντων περὶ
γῆς ὄρων, πολεμαρχῶν, πρώτους μὲν τοὺς πένητας, καὶ πεζοὺς,
τοῖς ἐμπόροις καὶ ἵππευσι συνέκρουσεν, ὡς ἐκείνων πλεονεκτούν-
των ἐν ταῖς μάχαις, αὐτῶν δὲ πολλὰ ἐλαττουμένων· ἔπειτα δὲ
* καὶ * πρὸ τῶν πυλῶν ἐξόπλισιν ποιήσας, τὰ μὲν ὄπλα ἀριθμεῖν
καὶ δοκιμάζειν ἐπειράτο, τοὺς δὲ ἵππους, τοῖς ἠνιόχοις παρα-
δοὺς, ἐκέλευσεν ἄγειν ἐς νομὴν. Ἐξακοσίους δὲ πελταστάς ἔχων
εὐτρεπεῖς πρὸς τὴν ἐπανάστασιν, τῷ μὲν τούτων ἄρχοντι τὴν
ἐξαρίθμησιν τῶν ὄπλων ἐπέτρεψεν· αὐτὸς δὲ, ὡς σκιάς δεόμενος,
ὑπὸ τὰ δένδρα ἀνεχώρησε, καὶ τοὺς ἠνιόχους ἔπεισεν ἐπιδέσθαι
τοῖς δεσπόταις. Οἱ δὲ, ἐπιδάντες τῶν ἵππων, ἐπέδραμον αὐτοῖς,
καὶ τὰ ὄπλα ἐξαριθμούμενα ἀρπάσαντες, γυμνοὺς καὶ ἀόπλους
ἐφόνευσαν. Καὶ οἱ πελτασταὶ δὲ συνεφήψαντο τοῦ φόνου, καὶ
πολλὴ σπουδῇ δραμόντες κατελάβοντο τὴν πόλιν· καὶ Παναίτιον
τύραννον ἀνηγόρευσαν.

Λεῖπει τὰ τελευταῖα τοῦ πέμπτου βιβλίου.

BIBΛION EKTON.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν ἕκτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· εὐχόμενος καὶ ὑμῶν νικῶντων ἐν τοῖς πολέμοις, πολλὰ καὶ καλὰ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς ἀναγράψαι στρατηγήματα. Ὅσω γὰρ δυνάμει καὶ τύχῃ μείζονές ἐστε τῶν παλαι στρατηγῶν, καὶ δὴ τόσω πλεονεκτεῖτε πάντας ἱμπειρίᾳ καὶ τέχνῃ, μεθ' ἧς ἤδη πολλοὺς πολέμους κατείργασθε πολλῶν βαρβάρων, βουλευσάμενοι καλῶς μετὰ τοῦ πατρὸς· Μαυρουσίων ἀλόντων, Βρετανῶν ἀλισκομένων, Γετῶν πεπτωκότων. Ἄγε δὴ κατὰ Περσῶν καὶ Παρθυαίων ἐξιόντες αὐτοὶ μετὰ τῶν Θεῶν δεῖξατε τὴν ὑμετέραν τέχνην, ὡς καὶ βουλευόμενοι περὶ πολέμων, καὶ πολεμοῦντες αὐτοὶ, τῶν ἐπανισταμένων [κρατεῖν] δύνασθε. Ἐγὼ δὲ καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἀξιωμακόμενα ὄντα ἐν τῷ θέοντι καιρῷ διὰ μακροτέρων συγγράψαι προθυμήσομαι· νυνὶ δὲ ὅσα Θεραπείαν ὑμετέραν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ τῶν παλαι γεγονότων ἀλήθειαν, προσθήσω καὶ ταῦτα τοῖς προλεγεμένοις.

Κ Ε Φ . Α .

Ι Α Σ Ω Ν .

Ι . Ι Α Σ Ω Ν , βουλόμενος ἐπιθέσθαι πόλει Θετταλικῇ, μηθενὸς τὴν ἐπίθεσιν προειδὸτος παρήγγειλεν ἐπὶ ἀριθμὸν, καὶ μισθοδοσίαν ἐξοπλίσασθαι. Οἱ μὲν δὴ, πάντες ἐξοπλίσαντο, καὶ τῶν σωματῶν εὖ καὶ τῶν ὀπλων ἔχοντες. Ἄγγελοι δὲ καθειμένοι θεόντες ἦκον, ἀγγέλλοντες πολεμίους ἐμβεθεκέναι τῇ χώρᾳ, το-

σοῦτον ἀπέχοντας, ὅσον ἀπείχεν ἡ πόλις, ἢ προσπολεμεῖν ἔσπουδάκει. Οἱ δὲ στρατιῶται, πρὸς μάχην εὐτρεπεῖς ὄντες, ἠξίωσαν αὐτοὶ μὴ μέλλειν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην ἄγειν. Ὁ δὲ Ἰάσων ἐπὶ τὴν πόλιν προσβαλὼν ἀδοκῆτως ἐκράτησε, μηδενὸς προγνόντος μήτε τῶν νικῶντων, μήτε τῶν νικωμένων.

2. Ἰάσων Θετταλὸς, ἀπαιτούμενος ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ἀργύριον, οὐκ ἔχων, εἰσέδραμε πρὸς τὴν μητέρα, ὡς διωκόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν· ἀφ' ὧν δύο καὶ τρεῖς αὐτῷ συνεισέπεσον ὡς διώκοντες. Ἡ μήτηρ (πολυχρήματος γὰρ ἦν) τοὺς μισθοῦς ὑπὲρ αὐτοῦ διέλυσεν.

3. Ἰάσων, πολέμῳ νικήσας, ἔφη πρὸς τὴν μητέρα τοὺς Διοσκούρους φανερωτάτους αὐτῇ γενέσθαι συμμάχους, καὶ διὰ τοῦτο εὐξασθαι, νικήσας ξενίσαι τοὺς θεοῦς· κεκληκέναι δὲ ἐπὶ τὴν εὐχὴν τοὺς ἡγεμόνας τοῦ στρατεύματος, καὶ λοχαγοὺς, καὶ ταξίαρχους, καὶ τοὺς ἐν τέλει πάντας. Ἡ δὲ, πιστεύσασα, ὅσον εἶχε κόσμον ἐπωμάτων, κρατήρων, τραπεζῶν, ἀργύρου, χρυσοῦ, πάντα ἔπεμψεν. Ὁ δὲ, πολλῶν χρημάτων κύριος γενόμενος, τὸν μισθὸν ἀπέδωκε τοῖς μισθοφόροις.

4. Ἰάσων, πόλιν πλουτοῦσαν ἐλὼν, πολλὰ καὶ λαμπρὰ λάφυρα κομίζων, ἔπεμψε πρὸς τὴν μητέρα κελεύων πέμψαι θεραπεΐνας, ἔσαι ποικίλης καὶ πολυτελοῦς ἐσθῆτος ἐμπειρίαν καὶ τέχνην εἶχον, ὅπως ἐπιλέξαιτο αὐτῇ τὰ κάλλιστα. Ἡ δὲ πάσας, ὅσας εἶχε θεραπεΐνας, ἔπεμψεν ἐπὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐσθῆτων. Ἰάσων συγκλείσας αὐτάς, λύτρα ὑπὲρ αὐτῶν ἤτησε τὴν μητέρα.

5. Ἰάσων πρὸς τὴν μητέρα, ἐν τοῖς ἰσθῶσι τῆς θαλασσιουργίας τῶν Θεραπεινῶν ἐπιμένουσαν, εἰσελθὼν μετὰ ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν, ὡς συμβούλῳ χρησόμενος περὶ τῶν ἀναγκαίων τῆς ἀρχῆς, μεταστῆναι ταύτας ἐκέλευσε. Δαρυφόροις μὲν δὴ συντεταγμένον ἦν ἀπάγειν ἀπάσας. Αὐτὸς δὲ μετὰ μακρὰν ὀμιλίαν ἐξίω, μειδιῶν τῇ μητρὶ προσέταξε περὶ τῶν Θεραπεινῶν ἀργύριον αὐτῷ πέμψαι.

6. Ἰάσων

6. *Ίάσων ἀδελφὸν εἶχε Μηριόνην, ἄγαν πλουτοῦντα, φιλάργυρον, μηδὲν αὐτῷ διδόντα. Καὶ δὴ ποτε, παιδίου γεννηθέντος αὐτῷ, μέλλων ὄνομα τίθεσθαι, τοὺς ἀρίστους Θετταλῶν καλέσας, παρεκάλεσε τὸν ἀδελφὸν προστῆναι τῆς ὑποδοχῆς. Ὁ μὲν δὴ περὶ ταῦτα εἶχεν. Ίάσων δὲ, κατὰ πρόφασιν Σήρας ἐξελθὼν εἰς Παγασὰς, ἔνθα Μηριόνης κατῴκει, περιστήσας τοὺς αἰχμοφόρους, βιασάμενος τοὺς οἰκονόμους, εἴκοσιν ἀργυρίου τάλαντα λαβὼν, μετὰ σπουδῆς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἦλθε, καὶ τῷ ἀδελφῷ σπονδῶν κατάρχειν ἐπέτρεψε, καὶ κύριον αὐτὸν εἶναι τῆς θέσεως τοῦ ὀνόματος τῷ παιδίῳ. Μηριόνης, ἀγγελίαν τοῦ πεπορθῆσθαι τὴν οἰκίαν δεξάμενος, τὸ ὄνομα ἔθετο τῷ παιδίῳ Πορσάονα.*

7. *Ίάσων τὸν ἀδελφὸν Πολύδωρον ἤγαγεν ἐπὶ πόλιν ἀλίσκεσθαι μέλλουσαν, λαφυροπώλην γενησόμενον. Ἐπεὶ δὲ ἦν ὥρα λουτροῦ, παρεκάλεσε τὸν ἀδελφὸν, σφυδρῶς αὐτοῦ τὸ σῶμα τρίψαι, καὶ διαγυμνάσαι. Ὁ μὲν ἐπειράτο τρίβειν εὐτόνως. Ίάσων δὲ, ὡς ἐνοχλούμενος ὑπὸ τοῦ δακτυλίου, παρεκάλεσεν αὐτὸν παρὰ τὴν τρίψιν ἀποδέσσει. Πολύδωρος δὲ ἐξελὼν τῆς χειρὸς ἐπέδωκεν ἀνδρὶ πιστῷ τῶν παρόντων. Τούτῳ δὲ ἦν ἄρα προσσυγκείμενον ὄραμειν πρὸς τὴν γυναῖκα Πολυδώρου, καὶ δόντα τὸν δακτύλιον, αἰτεῖν δέκα τάλαντα χρυσίου λαβεῖν παρ' αὐτῆς. Ἡ δὲ, τῷ δακτυλίῳ τοῦ ἀνδρὸς πισεύσασα, παραχρῆμα ἔδωκε τὸ χρυσίον. Ὡς δὲ ἐπανῆλθεν ὁ τὸν δακτύλιον παρὰ Πολυδώρου λαβὼν, τότε Ίάσων τριβόμενος ἐπάυσαστο.*

Κ Ε Φ. Β.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΦΕΡΑΙΟΣ.

1. *ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Πάνορμον πολιορκοῦντος Λεωσθένους, πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀττικὰς ναῦς φανερώς νυμαχεῖν οὐ θάρρῶν, διέπεμψεν ἐπὶ ἀκατίου νύκτωρ πρὸς τοὺς ἔνδον στρατιάτας, ὅπως, εἴ τινες τῶν νεῶν ἐκλίποιεν τὴν φυλακὴν πρὸς τῷ πρότε-*

ρον αἰρομένῳ πυρσῷ, δεύτερον ἀνάσχοιεν τοῖς ἐν Μαγνησίᾳ, κακείνοι τοῖς ἐν Παγασαῖς. Λεωσθένης μὲν τρεῖς τριήρεις διέπεμψε, τὴν μὲν ἐπὶ Σάρμου, τὴν δὲ ἐπὶ Θάσου, τὴν δὲ ἐπὶ Ἑλλησπόντου. Οἱ δὲ πολιορκούμενοι τοὺς πυρσοὺς ἀνέσχον. Ἀλέξανδρος, ἐπιπλεύσας ἄφνω, καὶ προσπεσὼν, ἐνίκησε τῇ ναυμαχίᾳ τοὺς Ἀθηναίους.

2. Ἀλέξανδρος, μετὰ τὴν ἐν Πεπαρήθῳ ναυμαχίαν, ἐλπίσας λήψεσθαι τοὺς Ἀθηναίους, ἀφυλάκτως μετὰ νίκην καὶ ἀμελῶς ἔχοντας, συνέταξε τοῖς ἐπὶ τῶν νεῶν διὰ τάχους προσπλεῦσαι τῷ Δείγματι τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἀπὸ τῶν τραπέζων ἀρπάσαι τὰ χρήματα. Τῶν δὲ, προσπλεόντων, οἱ Ἀθηναῖοι, φιλίας τὰς ναῦς εἶναι νομίσαντες, ἀπεσκόπουν. Οἱ δὲ ἀποβάαντες, τὸ πολεμικὸν ἐσήμηναν, καὶ σπασάμενοι τὰς μαχαίρας ὤρμων ἐπὶ τὰς τραπέζας. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι σπουδῇ ἔθειον ἐς τὸ ἄστυ, τοῖς στρατηγοῖς ἀγγελοῦντες τὴν καταλήψιν τοῦ Πειραιῶς· οἱ δὲ, τὰ χρήματα ἀρπάσαντες, ἀπέπλευσαν.

Κ Ε Φ. Γ.

ΑΘΗΝΟΚΛΗΣ.

1. ΑΘΗΝΟΚΛΗΣ, πολιορκούμενος, πρὸς τοὺς κριοὺς, καὶ τὰ τρύπανα, δοκοὺς μολίβδου ποιήσας, πλοηγίας παρέτεινεν ἐπὶ τὰς ἐπάλλξεις, αἷς ἐμπίπτοντα τῶν πολεμίων τὰ μηχανήματα συνετριβέτο. Οἱ δὲ ἐτεχνάσαντο ἄλλο μηχανήμα προσάγειν, ὅπερ, τὸ ἄκρον τῆς δοκοῦ πληξάν, τὴν δοκὸν ἀπὸ τῶν ἐπάλλξεων πίπτειν ὀρθὴν ἐδιάζετο, μηδένα βλάπτουσαν τῶν ἐπὶ γῆς ἐσηκῶτων. Πάλιν οἱ μὲν πολέμιοι χελώνας προσάγοντες, τὰ τεῖχη συνέσειον. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν, μολίβδον τηκτὸν ἐν χαλκείοις προωθοῦντες, κατέχεον, ὑφ' οὗ συνέβαινε τὴν χελώνην διαλύεσθαι. Οἱ δὲ πολέμιοι κατὰ τῆς χελώνης ἐκ πύργων προσαγομένων ὄξος ἐπέχεον, καὶ κατεσβέννουν τὸν τε μολίβδον,

καὶ ὅσα ἄλλα ἀπὸ τῶν τειχῶν καιόντα ἤφιετο. Σβεσθήριον γὰρ πυρὸς μάλις α ὄξος εἶναι δοκεῖ· ἄριστον δὲ κώλυμα πυρὸς ἐπαλειφόμενον ὄξος (ἦκισα γὰρ τούτου πῦρ ἄπτεται), καὶ σπόγγος ὕδατος πλήρης προσαρτώμενος. Ἔνιοι δὲ πρὸς τὸν καταχέομενον μάλισθον πῖλους τοῖς μηχανήμασιν ἐπιθέντες, χοῦν καὶ πηλὸν τετριχωμένον προσῆγον.

Κ Ε Φ. Δ.

ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ.

1. ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ, οὐκ ἐνόμιζε προσήκειν ἀγαθῶ στρατηγῶ τῆς φάλαγγος ἡγεῖσθαι· ἀλλὰ τοτὲ μὲν ἐν πρώτοις, τοτὲ δὲ ἐν ἐσχάτοις, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ μέσους παριππεύων καὶ πάντας ἐφορῶν, αἰεὶ τὸ ἀμαρτανόμενον ἐπανορθούτο.

2. Φιλοποίμην ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐδιδάκετο, καὶ ὅσον οὕτω καταλαμβανόμενος, τὸν Εὐρώταν διαβάς, προσέταξε τοῖς ἰππεύσιν ἀποχαλινοῦν τοὺς ἵππους, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ποτίζειν, τοῦ παρακειμένου τόπου δασέος ὄντος, καὶ πολλὴν ὕλην ἔχοντος. Οἱ Λακεδαιμόνιοι, πολὺ τὸ θράσος ἰδόντες τῶν ἀποχαλινωσάντων τοὺς ἵππους καὶ τῶν ποτιζόντων, ὑπώπτευσαν ἐν τῇ ὕλῃ συμμάχους τοῦ Φιλοποίμενος πολλοὺς ἀποκεκρῦφθαι καὶ μὴ τολμήσαντες διαθῆναι τὸν ποταμὸν ἀνέσρεψαν.

3. Φιλοποίμην ἐδίδαξε τοὺς Ἀχαιοὺς ἀντὶ μὲν θυρεοῦ καὶ δόρατος ἀσπίδα καὶ σάρισσαν λαβεῖν· κράνεσι δὲ καὶ θώραξι, καὶ προκνημῖσι φράξασθαι· μόνιμον δὲ καὶ βεδηκυῖαν μάχην ἀσκεῖν, ἀντὶ δρομικῆς καὶ πελταστικῆς· τρυφάς δὲ καὶ πολυτελείας ἐστῆτων, καὶ δειπνῶν ἀφελεῖν· μόνις δὲ τοῖς ἀναγκαίοις ἐν στρατείᾳ χρησίμοις ἀρκεῖσθαι. Ταῦτα διδάξας Φιλοποίμην, ἐν ταῖς πλείσταις μάχαις εὐδοκιμοῦντας εἶχε τοὺς στρατιώτας.

ΑΡΑΤΟΣ.

1. ἌΡΑΤΟΣ ἐκράτησεν Ἀκροκορίνθου φρουράν ἔχοντας, ἦν ἐγκατέστησεν Ἀντίγονος, φύλακας τάξας ἐπ' αὐτοῦ Περσαῖον τὸν φιλόσοφον, καὶ Ἀρχέλαον τὸν στρατηγόν. Ἦν δὲ ἄρα τὸ στρατήγημα τοιούδε. Ἦσαν ἐν Κορίνθῳ τέσσαρες ἀδελφοὶ Σύροι τὸ γένος, ὧν εἷς ἦν Διοκλῆς, τῶν φρουρούντων Ἀκροκόρινθον. Οἱ τρεῖς κλέψαντες βασιλικὸν χρυσίου ἤκον ἐς Σικυῶνα πρὸς Αἰσίαν τραπεζίτην, ᾧ καὶ Ἄρατος διὰ τὴν τοῦ νομίσματος ἐργασίαν ἐχρήσθη· καὶ παρὰ τούτῳ τὸ χρυσίου κατήλλαττον. εἰς αὐτῶν Ἐργῖνος, πλεονάκις φοιτῶν, καὶ τῷ τραπεζίτῃ κοινωήσας ἐξίας καὶ σπουδῶν, λόγου παραπεσόντος περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Ἀκροκορίνθου, ὠμολόγησε, παρὰ τὸ κρημνῶδες ἐντομὴν ἐωρακίαν πλαγίαν, ἧ χθαμαλὸν καὶ εὐεπίβατόν ἐστι τὸ τεῖχος. Ὁ τραπεζίτης ἀνήγγειλεν Ἀράτῳ. Ὁ δὲ, πολλῆ σπουδῇ τὸν Ἐργῖνον φιλοποιησάμενος, συντίθεται τάλαντα ἑπτὰ δώσειν, εἰ δὲ αὐτοῦ κρατήσῃεν Ἀκροκορίνθου. Ἐργῖνος ὑπισχεῖται μετὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦτο πράξει. Ἦν μὲν δὴ πάντα πρὸς τὴν ἐπίθεσιν εὐτρεπῆ. Ἄρατος δὲ κελεύει τὴν ἄλλην δύναμιν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐγρηγορέναι· αὐτὸς δὲ, τετρακοσίους λογάδας ἀναλαβὼν, νύκτωρ ἦκε πρὸς τὸ τεῖχος· καὶ κλίμακας τῷ χθαμαλῷ προσβαλὼν ὑπερέβη. Τῶν δὲ ἔνδον αἰσθημένων, ἐγένετο νυκτομαχία κρατερά, τῆς σελήνης τοτὲ μὲν φῶς παρεχούσης τοῖς μαχομένοις, τοτὲ δὲ ὑπὸ τὰ νέφη δυσμένης, καὶ τοῦ σκότους ποιούντος τὴν μάχην φοβερωτέραν. Τέλος οἱ περὶ τὸν Ἄρατον ἐκράτησάν· καὶ ἀνατέλλοντος ἡλίου τὰς πύλας ἀνοίξαντες, τὴν λοιπὴν δύναμιν εἰσεδέξαντο. Ἄρατος δὲ Ἀρχέλαον μὲν ἀλόντα ἀφῆκε· Θεόφραστον δὲ ἀνεῖλεν, οὐ βουλόμενον ἀπαλλάσσεσθαι. Περσαῖος δὲ ὁ φιλόσοφος, τῆς ἄκρας ἀλισκομένης, εἰς Κεγχρεὰς διαφυγὼν, ἐκεῖθεν πρὸς Ἀντίγονου ὤχεται.

Κ Ε Φ. Σ.

ΠΥΡΡΟΣ.

1. Πύρρος, ἡττηθεὶς ὑπὸ Ῥωμαίων, τοὺς ἐλέφαντας ἀποθέσας, πρὸς Ἀντίγονον πρεσβευσάμενος περὶ συμμαχίας, ἀποτυχῶν, προσέταξε τοῖς πρεσβευταῖς τάναντία πρὸς ἅπαντας ἀγγέλλειν, ὡς Ἀντίγονος μεγάλη δύναμει βοηθήσειν ὑπέσχετο ὥστε οἱ Ταραντῖνοι, καὶ ὅσοι Σικελῶν καὶ Ἰταλῶν σύμμαχοι, τὸν Πύρρον καταλιπεῖν βουλόμενοι, συνέμειναν ἐλπίδι τῆς Ἀντιγόνου συμμαχίας.

2. Πύρρος ἐς τὴν Πελοπόννησον ἐμβαλὼν, Σπαρτιατῶν πρεσβευτῶν ἀπαντῶντων περὶ Ἀριαδίαν, φιλανδρώπως αὐτοὺς ὑπεδέξατο, καὶ τοὺς ἰδίους υἱοὺς ὑπέσχετο πέμψειν Σπαρτιαταῖς παιδευθησομένους τὴν Λυκούργειον πόλιν. Οἱ μὲν πρεσβευταὶ ταῦτα ἠγγέλλον· ὁ δὲ Πύρρος τῇ Σπάρτῃ προσέβαλεν. Ἐγκαλούντων δὲ τῶν Σπαρτιατῶν, ὡς, ἄλλα προειπὼν, ἄλλα πράττει, γέλασας ἔφη· « Ὀυ δὲ γὰρ ὑμεῖς εἰώθατε προλέγειν, μέλλοντες πολεμεῖν. Μὴ τοῖνυν ἀγανακτεῖτε, εἰ πρὸς τοὺς Λακωνίους ἐχρησάμεν Λακωνικῆ στρατηγῆματι. »

3. Πύρρος συνεβούλευε πρὸ τοῦ πολέμου πείθειν τοὺς πολεμίους φόβῳ, πλεονεξίᾳ, ἡδονῇ, οἴκτῳ, δικαίῳ, νομίμῳ, συμφέροντι, δυνατῷ.

Κ Ε Φ. Ζ.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ.

1. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ὁ Κασσανδρεὺς, δίκην φεύγων, ὡς ἐπιτιθέμενος τυραννίδι, προσελθὼν ἐν μελαίνῃ ἐσθῆτι, τὴν γυναῖκα καὶ τὰς θυγατέρας ἐν ὁμοίῳ σχήματι προαγαγὼν, ἱκετηρίας προτείνων, αὐτὸν ἐς πᾶσαν τιμωρίαν ἐξέδωκε τοῖς δικασταῖς· οἱ παθόντες ἄφεσιν αὐτῷ τοῦ ἐγκλήματος ἐψηφίσαντα. Ἄφεθεῖς

Ἀπολλόδωρος οὐκ ἐς μακρὰν τὴν τυραννίδα κατέσχε· καὶ μά-
 λιστα δὴ τοὺς ἀφέντας δικαστὰς ὠμῶς ἐκόλασε, τὴν σωτηρίαν
 ἀναφέρων εἰς τὴν ἑαυτοῦ στρατηγίαν, οὐκ εἰς τὴν ἐκείνων φιλαν-
 θρωπίαν.

2. Ἀπολλόδωρος, πολιτευόμενος παρὰ Κασσανδρεῦσι, πάντα
 ἔλεγε καὶ ἔπραττεν, ἀφ' ὧν ἔδοξεν εἶναι μισοτύραννος. Καὶ
 κατὰ Λαχάρους τοῦ τυράννου ψήφισμα ἔγραψεν ἀγώγιμον ἐκ
 τῆς χώρας εἶναι τῆς Κασσανδρέων· καὶ γὰρ Ἀντίοχον τὸν βασιλεῖα
 ποιεῖσθαι φίλον καὶ σύμμαχον, αὐτῷ τὴν πολιτείαν ἐπιτρέποντα.
 Ὅς καὶ Θεοδότῳ, γράψαντι φυλακὴν αὐτῷ δοῦναι τοῦ σώματος,
 αὐτὸς ἀντεῖπε· καὶ τῆς ἀποδοῦσης Κασσανδρεῦσι τὴν ἐλευθερίαν
 Εὐρυδίκης ἑορτὴν κατεστήσατο, ἣν ἐκάλεσεν Εὐρυδικεία· καὶ τοῖς
 ἐξελεσθεῦσι τῆς ἄκρας στρατιώταις πολιτείαν ἔγραψε, καὶ κλήρους
 ἐν τῇ Παλλήνῃ δοῦναι, ἵνα παραμένοιεν φύλακες τῆς ἐλευθερίας.
 Ἐν δὲ τοῖς συμποσίοις.... εἴ τις ἔφη δεινὸν, ἀλλὰ καὶ σκέτλιον.
 Τούτοις τὸν δῆμον ἐξαπατήσας, ὡς δημοτικώτατος ὢν, ἐπανέστησεν
 οἰκέτας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων τεχνίτας· καὶ μεिरάκιον,
 Καλλιμέλη, συναρπάσας, καὶ θύσας, ἐπέστησεν αὐτῷ μάγειρον
 Λεοντομένη. Οὗτος δειπνοποιήσας τὰ σπλάγχνα παρέθηκε τοῖς
 συνωμόταις· ὧν δειπνησάντων, καὶ πiónτων τὸ αἷμα οἴνω μέλανι
 μεμιγμένον, ἔδειξεν αὐτοῖς τὸ σῶμα, τῇ κοινωνίᾳ τοῦ μιάτματος
 ἐμπεδῶν τὸ πῖσόν τῆς ἐπιθέσεως. Καὶ δὴ, τούτοις χρησάμενος
 συμμάχοις, κατέσχε τὴν τυραννίδα· καὶ τύραννος ἐγένετο φονικώ-
 τατος καὶ ὠμότατος πάντων, ὅσοι παρ' Ἕλλησιν ἢ παρὰ βαρβά-
 ροις ἐτυράνησαν.

Κ Ε Φ Η.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

1. Αἴγυπτος, ὑπὸ Μανσώλου πεμφθεῖς ἐς Μίλητον συμ-
 πράξων τοῖς προδιδοῦσι τὴν πόλιν, καταπλεύσας, προαισθη-

μενος ὡς ἐπιβουλεύοιτο, σπεύσας ἐπὶ τὴν ναῦν προανέβη. Οἱ μὲν ἐπιβουλεύοντες ἐγγὺς τῆς θαλάττης ἐφῆδρευον. Ὁ δὲ ἐκ τῆς νεῶς ἐκπέμπει τινὰ, φράσας, « Τὸν κυβερνήτην ζητήσας [καὶ τὸν] Αἴγυπτον ἄγε· ἤδη γὰρ ἀνάγεσθαι χρή.» Τοῦτ' ἀκούσαντες οἱ παραφυλάσσοντες Μιλήσιοι, τῆς νεῶς ἀποχωρήσαντες, ἐξήτουν Αἴγυπτον ἀνά τὴν πόλιν. Ὁ δὲ, ἀφικομένου τοῦ κυβερνήτου ἀποκόψας τὸ ἀπόγειον, ἀπέπλευσεν ἀκινδύνως.

Κ Ε Φ. Θ.

Λ Ε Υ Κ Ω Ν.

1. Λεύκων, χρημάτων δεόμενος, ἐκήρυξεν ὅτι μέλλοι κόπτειν ἄλλο νόμισμα, καὶ δεῖ προσφέρειν αὐτῷ τὸ ὑπάρχον ἕκαστον, ὅπως μετακοπῆν δόκιμον γένοιτο. Οἱ μὲν προσήνεγκαν ὅσον εἶχον· ὁ δὲ, ἄλλον χαρακτῆρα ἐπιβαλὼν, ἐπέγραψε τὸ τίμημα διπλάσιον ἐκάσῳ νομίσματι. Ὅστε τοῦ συλλεγέντος τὸ ἥμισυ κερδάνας, οὐδένα τῶν πολιτῶν ἐζημίωσεν.

2. Λεύκων, μαθὼν ὡς ἐπιβουλεύοιεν αὐτῷ φίλοι καὶ πολῖται συνομοσάμενοι πολλοὶ, τοὺς ἔμπορους καλέσας ἅπαντας, χρήματα, ὅσα εἶχεν ἕκαστος, ἐδανείζετο, φάσκων τοὺς πολεμίους αὐτῷ προδίδοσθαι. Οἱ μὲν ἔμποροι προθύμως ἐδανείζον τὰ χρήματα. Ὁ δὲ, συναγαγὼν αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν, ὠμολόγησε τὴν ἐκ τῶν πολιτῶν ἐπίθεσιν· καὶ παρεκάλεσε φύλακας τοῦ σώματος αὐτοῦ γενέσθαι, ὡς τὰ χρήματα κομιυμένους, εἰ σώζοιντο αὐτόν. Καὶ δὴ τὰ χρήματα σῶσαι ἐθέλοντες οἱ ἔμποροι, ὅπλα παραλαβόντες, οἱ μὲν δορυφόροι τοῦ σώματος, οἱ δὲ τῶν ἀρχείων φύλακες ἐγένοντο. Λεύκων δὲ μετὰ τούτων, καὶ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν πισιστάτων, τοὺς κοινωνοῦντας τῆς ἐπιθέσεως συλλαβὼν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῶς κατασησάμενος, ἀπέδωκε τὰ χρήματα.

3. Λεύκων ἐν τῷ πρὸς Ἡρακλεώτας πολέμῳ, αἰσθόμενος.

Ν 4.

τῶν τριηράρχων τινας προδιδόντας, καὶ αὐτομολεῖν μέλλοντας, συλλαβῶν αὐτούς, ἀκοῦσαι μὲν ἔφη περὶ αὐτῶν λόγους οὐκ ἐπιτηδείους, οὐ πισεῦσαι γε μὴν. Ὅπως οὖν μὴ, κατὰ τύχην ἤττης γενομένης, αὐτοὶ δοκοῖεν αἴτιοι τοῦ σφάλματος, αὐτούς μὲν ἡσυχάζειν ἐκέλευσεν, ἄλλους δὲ τριηράρχους ἀπέδειξε. Τοῖς δὲ οἰκείαις τῶν ὑπόπτων ἀρχάς καὶ ἐπιμελείας ἐνεχειρίζε κωμῶν, ὡς δὴ φιλοφρόνως ἔχων πρὸς αὐτούς. Ἐπεὶ δὲ τὸν πόλεμον κατέλυσατο, δίκαιον ἔφη κριθῆναι τοὺς ὑπόπτους, ἵνα μὴ δόξη ἀλόγως αὐτοῖς ἀπιστῆσαι. Παρελθόντων δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ὁμοῦ τοῖς οἰκείαις, περισησάμενος ὠπλισμένην δύναμιν, ἀπαντας αὐτοὺς ἀναιρεθῆναι προσέταξεν.

4. Λεύκων, ἐπιστρατευσάντων Ἡρακλεωτῶν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ ἀποβαινόντων ὅποι τῆς χώρας ἐβούλοντο, ὁρῶν τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐθελοκακοῦντας καὶ οὐκ ἀνείργοντας, ἔταξε τοὺς ὀπλίτας πρώτους πρὸς τὴν ἀπόβασιν τῶν πολεμίων, ἐπὶ δὲ τούτοις ὀπισθεν τοὺς Σκύθας. Καὶ φανερῶς παρήγγειλε τοῖς Σκύθαις, ἔάν οἱ ὀπλίται ὀκνῶσι, καὶ τοὺς πολεμίους ἀποβαίνοντας παρέρχωνται, τηνικαῦτα τοξεύειν καὶ κιννύειν αὐτούς. Τοῦτο μαθόντες οἱ ὀπλίται εὐρώσως τοὺς πολεμίους ἀποβαίνειν ἐκώλυον.

Κ Ε Φ Ι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΣ.

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, φρούραρχος τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα χωρῶν, μισθωσάμενος τῶν ἀπ' Ἰωνίας τοὺς ἀρίστους ἀγωνιστάς, αὐλητάς μὲν Θέρσανδρον καὶ Φιλόξενον, ὑποκριτάς δὲ Καλλιππίδην, καὶ Νικόστρατον, θέαν ἐπήγγειλε. Πρὸς μὲν οὖν τὴν δόξαν τῶν ἀγωνιστῶν συνέδραμον ἐκ τῶν πλησίον πόλεων ἅπαντες. Ἐπεὶ δὲ πλήρες τὸ θέατρον ἦν, περισήσας τοὺς στρατιώτας, καὶ τοὺς βαρβάρους, μεθ' ὧν ἐφρούρει τὰ χωρία, πάντας τοὺς

θεατὰς συλλαβῶν αὐτοῖς παισὶ καὶ γυναιξί, λύτρα μεγάλα λαβῶν, τοὺς μὲν ἀπέλευσεν αὐτὸς δὲ τὰ χωρία Θίβρωνι δοῦς ἀπηλλάγη.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

Ι. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ἐλεάτης Διονυσίῳ πολιορκοῦντι Καυλωνίαν ἐπέπλει μετὰ δώδεκα τριηρῶν. Ὁ δὲ, συνιδῶν, ἐπανήχθη πέντε καὶ δέκα ναῦς πληρώσας. Ἀριστείδης ὑποσρέψας ὑποχωρεῖ, καὶ νυκτὸς γενομένης, ἐκέλευσεν ἄραι τοὺς λαμπτήρας· οἷς αἱ τοῦ Διονυσίου νῆες εἶποντο. Μετὰ μικρὸν δὲ τούτους καθελόντες, ἐτέρους καθῆκαν ἐς τὴν θαλάτταν φελλοῖς μεγάλοις ἐφηρμοσμένους· καὶ τοῦ φωτὸς ἐς τὸ πλάγιον ἐπιστρέψαντες, ἔφθασαν ἐς τὴν Καυλωνίαν καταπλεύσαντες, τῶν περὶ Διονύσιον πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν φελλῶν αὐγὴν πλανωμένων.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ.

Ι. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Λυσιμάχου καὶ Μηκρίδης υἱὸς, εἰς Κοτιάειον τῆς Φρυγίας βουλόμενος ἐλθεῖν, καὶ λαθεῖν, τοὺς μὲν ἀκολουθοῦντας νυκτὸς ἔκρυψεν εἰς τι κοῖλον χωρίον παρὰ τὴν πόλιν· αὐτὸς δὲ ἔωθεν, διπλοῖδα Φρυγίαν τραχεῖαν καὶ ῥυπῶσαν περιβαλόμενος, πῆλιον [τῆ] κεφαλῇ περιθέμενος, δύο παῖδας παραλαβῶν, ἑκατέρῳ φορτίον ξύλων ἐπιθεῖς, καὶ μάχαιραν ὑπὸ μάλης δοῦς, εἰσῆλθε διὰ τῆς πύλης, ἄγροικος εἶναι νομιζόμενος· εἰσελθὼν δὲ, τὸ μὲν πῆλιον ἀπέθετο. Γνωρισθεῖς δὲ ἐδεξιούτο πάντας, ὡς ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως ἦκων. Οἱ δὲ κατακεκρυμμένοι, κατὰ συγκείμενον ἀνεωγμένη τῇ πύλῃ προσπεσόντες, αἰρούσι τὸ Κοτιάειον.

ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ.

1. ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ, Κιρράον ἐπολιόρκουν· καὶ δὴ κρυπτὸν ὑπόνομον εὔρον ἄγοντα ναματιαῖον ὕδωρ πολὺ. Καί, τῇ Εὐρυλόχου γνώμῃ, συλλέξαντες Ἀντικύραθεν πολὺ πλῆθος ἔλλεβόρου, κατέμιξαν τῷ ὕδατι. Κιρράοι πιόντες διαφθείρονται τὰς γαστέρας, καὶ πάντες ἐκλυθέντες ἔκειντο. Ἀμφικτύονες ἀπονητὶ τὴν πόλιν ἔλαβον, κειμένων τῶν παλεμίων.

ΣΑΥΝΙΤΑΙ.

1. ΣΑΥΝΙΤΑΙ πρὸς τοὺς πολεμίους ὄρκους ἐποιήσαντο καὶ συνθήκας εἰρήνης πέρι. Οἱ δὲ συνέθεντο ποιήσειν μηδὲν ἄλλο, ἢ λίθον ἐν κύκλῳ τοῦ τείχους ἐξελεῖν. Τῶν δὲ οὐδὲν μέγα ἠγήσαμένων, οἱ πολέμοι τοὺς κάτω λίθους τῶν τειχῶν ἐξεῖλον, ὅπως εἰς γῆν εὐκόλως καταφέροιτο.

ΚΑΜΠΑΝΟΙ.

1. ΚΑΜΠΑΝΟὶ σπονδὰς ἐποιήσαντο πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπὶ τῷ δοῦναι τὰ ἡμίσεια τῶν ὀπλων αὐτοῖς· καὶ διατεμύοντες τὰ ὄπλα ἐκέλευον τούτους τὰ ἡμίση λαμβάνειν.

ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙ.

1. ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙ, κατακλεισθέντες εἰς χωρίον ἄνυδρον ὑπὸ Διονυσίου, περὶ συμβάσεως ἐπεκηρυκέυσαντο. Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποσῆναι πάσης Σικελίας, τὴν δαπάνην ἀποδόντας, ἣν ἐν τῷ τελευταίῳ πολέμῳ πεποιήται. Οἱ πρόβουλοι τῶν Καρ-

γηδονίων ὠμολόγουν ταῦτα ποιήσειν· οὐ μὴν εἶναι σφᾶς αὐτοὺς κυρίους ἄνευ τοῦ ναυάρχου δοῦναι βέβαιον ἀπόκρισιν. Ἡξίου δὴ μεταστρατοπεδεῦσαι πρὸς ἐκεῖνον. Διονύσιος μὲν ἐπέτρεψεν, καί περ ἀντιλέγοντος Λεπτίνου· Καρχηδόνιοι δὲ, μεταστρατοπεδεύσαντες, Διονυσίῳ τοὺς κήρυκας ἀπράκτους ἀνέπεμψαν.

• 2. Καρχηδόνιοι Σικελίαν πορθοῦντες, ὅπως αὐτοῖς ἀπὸ Λιβύης διὰ τάχους τὰ ἀναγκαῖα κομίζοιτο, κλεψύδρας δύο ποιήσαντες ἴσας τοῖς μεγέθεσι, κύκλους ἐν ἑκατέρᾳ διέγραφαν ἴσους, ἔχοντας τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν. Ἐπεγέγραπτο δὲ οὐ μὲν, Χρεία νεῶν, οὐ δὲ, Στρογγύλων πλοίων, ἀλλαχοῦ δὲ, Χρυσίου, καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ, Μηχανημάτων, καὶ πάλιν, Σίτου, καὶ πάλιν, Θηρίων, καὶ πάλιν, Ὀπλων, καὶ Πεζῶν, καὶ Ἰππέων. Οὕτω δὴ πάντας τοὺς κύκλους ἐπιγράψαντες, τὴν ἑτέραν τῶν κλεψυδρῶν ἐν Σικελίᾳ κατασχόντες, [τὴν ἑτέραν] ἐξέπεμψαν εἰς Καρχηδόνα, συντάξαντες, ἦν ἴδωσιν ἀρβέντα πυρσὸν παρ' αὐτῶν, ἀποσκοπεῖν, ὅτ' ὅν ὁ δεύτερος ἀναδειχθῆ πυρσὸς, ποίῳ κύκλῳ τοῦτο συμβήσεται· οὐ τὴν ἐπιγραφὴν ἀναγνόντας, ὅτι τάχος τὸ σημαινόμενον διὰ τῶν γραμμάτων ἐκπέμπειν. Τοῦτου τὸν τρόπον ὀξυτάτην εἶχον Καρχηδόνιοι τὴν κομιδὴν τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναγκαίων.

3. Καρχηδόνιοι ναυσὶ [στρογγύλαις] καὶ τριήρεσιν ἔπλεον ἐπὶ Σικελίαν. Διονύσιος αἰσθόμενος, ναυσὶ πολλαῖς ἐπέπλευσε. Παριδάντες Καρχηδόνιοι τὸν στόλον, τὰς μὲν στρογγύλας τῶν νεῶν κύκλῳ περισηῶντες ἑτέραν ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἰκανὸν διάστημα, τὰς δὲ τριήρεις ἐς τὸ μέσον αὐτῶν ἀθροίσαντες, συχνοὺς δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς ὀλκᾶδας ἐπιβιδάσαντες, ἡμύνοντο τοὺς πολεμίους ἐπιόντας· καὶ διὰ τῶν διαστημάτων ταῖς τριήρεσι διεκπλέοντες, καὶ τοῖς τοῦ Διονυσίου σκάφεσιν ἐμβάλλοντες, τινὰ μὲν αὐτῶν κατέδυσαν, τὰ δὲ ὄπλα πάντων ἀχρεῖα τελείως ἐποίησαν.

4. Καρχηδόνιοι, πολεμοῦντες Ἰέρωνι, νύκτωρ ἐπιπλεύσαντες Μεσσήνη, πλησίον τῆς πόλεως ὑπὸ ἄκρας τινὸς καθωρμίσθη-

σαν. Ἐν τῷ λιμένι πολλαὶ τριήρεις, καὶ σρογγύλαι νῆες ὄρμουσαν ἐπὶ τοῦ στόματος ἄλλαι παρεφύλασσον. Ὁ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἄριστα πλεούσης νεῶς τὸν τριήραρχον καλέσας, προσέταξεν αὐτῷ παρὰ τὸν λιμένα πλεῖν ἐγγίζοντα τοῦ στόματος· εἰ δὲ οἱ πολέμιοι διώκοντες ἐπαναχθεῖεν, φεύγειν ἄνω πελάγους. Ὁ μὲν τριήραρχος ἐπέλαξε τῷ στόματι· οἱ δὲ κυβερνήται τῶν ἐφορμουσῶν νεῶν, ὑπολαβόντες εἶναι κατάσκοπον τὴν ναῦν, ἐδίωκον κατὰ κράτος. Ὡς δὲ μακρὰν ἀπεσπίασθησαν, ἄχρι πελάγους διώκοντες, οἱ Καρχηδόνιοι τοῖς λοιποῖς σκάφεσι σπουδῆ πλεύσαντες ἐπὶ τὸν λιμένα, τὰς μὲν τριήρεις κενὰς οὔσας ἐνέπρησαν· τῶν δὲ ὀκτάδων τὰς πλείστας ἐξείλκυσαν.

5. Καρχηδόνιοι περὶ Σικελίαν μαθόντες, ὅτι Ῥωμαῖοι ναῦς πλείονας αὐτῶν ἔχοιεν, βουλόμενοι ταύτας περισπάσαι, πείθουσι τῶν ἰδίων πολιτῶν τινὰς αὐτομόλους γενέσθαι· οἱ πρὸς τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν Γναῖον Κορνήλιον ἐλθόντες, ὑπέσχοντο Λιπάραν τὴν νῆσον, τὴν προκειμένην τῆς Σικελίας, αὐτῷ προδώσειν. Ὁ μὲν δὴ, πισεύσας, τὰ ἡμίση σκάφη πληρώσας, κατέπλευσεν εἰς Λιπάραν. Καρχηδόνιοι δὲ, ἐπαναχθέντες, τῶν Ῥωμαϊκῶν νεῶν [πλησιόν] παρωρμίσαντο, [καὶ] πρεσβευτὰς πρὸς τὸν Κορνήλιον ἐπέμφσαν· οἱ τὸν ὑπατον ἐξικετεύσαντες, εἰρήνην σπείσαντες καὶ δόντες, ἐδεήθησαν εἰς τὸ σκάφος αὐτῶν μεταβῆναι, τοῦ Καρχηδονίου στρατηγοῦ χαλεπῶς νοσοῦντος, ὅπως ἐφ' οἷς δεῖ τὴν εἰρήνην ἀσφαλέστερον συνθοῖντο. Πεισθεῖς ὁ Ῥωμαῖος, μετέβη πρὸς τὸν Καρχηδόνιον· οἱ δὲ Λίβυες, ἐγκρατεῖς αὐτοῦ γινόμενοι, ταῖς πάσαις ναυσὶν ἐπιθέμενοι, ῥαδίως ἐπράτησαν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

ΑΜΠΡΑΚΙΩΤΑΙ.

1. ΑΜΠΡΑΚΙΩΤΑΣ Ῥωμαῖοι πολιορκοῦντες, ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἐπιτρούσκοντο, πολλοὶ δὲ διεφθείροντο, σύριγγα σενήμ.

υπώρυξαν κάτωθεν, τὴν πόλιν ἐκπορθεῖν βουλόμενοι. Μέχρι μὲν δὴ πολλοῦ τοὺς πολεμίους ἐλάσανον. Ἐπεὶ δὲ χοῦς πολὺς ἐσωρεύετο, συνέντες Ἀμπρακιῶται τὸ δρώμενον, καὶ αὐτοὶ σύριγγα ἐνδοθεν ἀνθυπώρυξαν, καὶ τῆς σύριγγος ἐπ' ἄκρῳ τάφρου ἐγκαρσίαν τεμόντες, λεπτὰ χαλκῳάματα ἐφεξῆς ἔθηκαν ὅπως τῶν Ῥωμαίων τούτοις ἐντυγχανόντων, ψόφος γένοιτο. Καὶ δὴ γενομένου ψόφου, ὑπὸ γῆς ἀπαντήσαντες, ἀπεμάχοντο ταῖς σαρίσσαις. Ἐπεὶ δὲ ἐν ὀρύγματι σενῶ καὶ σκότος ἔχοντι μέγα οὐδὲν ἦνυον, πῖθον κατασκευάσαντες ἴσον τῷ ὀρύγματι, τρήσαντες αὐτοῦ τὸν πυθμένα, σιδηροῦν αὐλίσκον διέντες, πτίλων πληρώσαντες λεπτῶν, πῦρ ὀλίγον ἐμβαλόντες, πῶμα πλήρες τρημάτων ἐπιθέντες, νεύσαντες πρὸς τοὺς ἐναντίους, τῇ σύριγγι τῶν πολεμίων προσήρρισαν· ὀπισθεν δὲ τοῦ πῖθου χαλκευτικὸν ἀσπὸν προσαρμόσαντες, εἰς τὸν διατεταγμένον αὐλίσκον φύσωντες διέκαιον ὥστε, τῆς σύριγγος πληρουμένης καπνοῦ πολλοῦ καὶ ὀσμῆς, οἱ Ῥωμαῖοι μὴ φέροντες, ἐξέλιπον τὴν ὑπὸ τῇ γῇ πολιορκίαν.

Κ Ε Φ. Ι Η.

Φ Ω Κ Ε Ι Σ.

1. ΦΩΚΕΪΣ εἰς τὸν Παρνασσὸν κατακλεισθέντες, [γυψώσαντες] αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα νυκτὶ πανσελήνῳ, ἐπικαταθάνατες, τοῖς πολεμίοις ἐπέθεντο. Οἱ δὲ, ὡς περ φάσμα ξένον καὶ ἀλλόκοτον φοβηθέντες, ἔνιοι δὲ καὶ νομίσαντες ἄλλους εἶναι τοὺς ἐπιτιθεμένους, ἠττήθησαν, καὶ πτῶμα ἐγένοντο Θετταλικὸν ἄνδρες τιτρακισχίλιοι.

2. Φωκεῖς τὴν Θετταλικὴν ἵππον δέφθειραν, τάφρον ὀρύξαντες κατὰ τὴν πόλιν, καὶ πληρώσαντες αὐτὴν κενῶν ἀμφορέων, καὶ γῆν ὀλίγην ἐπιβαλόντες. Εἰς ταύτην τὴν τάφρον ἐμπεσόντες οἱ ἵππεῖς αὐτοῖς ἵπποις διεφθάρησαν.

ΠΛΑΤΑΙΕΙΣ.

1. ΠΛΑΤΑΙΕΙΣ Θηβαίων ἔλαβον αἰχμαλώτους. Ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν Πλαταιίδα ἐνέβαλον Θηβαῖοι, κήρυκα πέμψαντες ἠπειλήσαν ἀποκτεῖναι τοὺς αἰχμαλώτους, εἰ μὴ τῆς χώρας ἐξέλθοιεν. [Θηβαῖοι μὲν τῆς ἀπειλῆς κατεφρόνησαν]· Πλαταιεῖς δὲ τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέκτειναν.

2. Πλαταιεῖς, ὑπὸ Λακεδαιμονίων πολιορκούμενοι, νύκτωρ ἐπέθεντο τῷ περιτειχίσματι. Λακεδαιμόνιοι πυρσοὺς πολεμίους ἐς τὰς Θήβας ἀνέσχον, συμμαχίαν καλοῦντες. Πλαταιεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀντανέσχον πυρσοὺς φίλους· ἵνα διὰ τῆς ἐπιπυρσίας ἀπατήσαντες Θηβαίους πείσωσιν ἀποσῆναι τῆς βοηθείας. Οὕτω γε τοῖς πυρσοῖς [τοῖς] ἐναντίοις ἀμφιδοξήσαντες Θηβαῖοι, βοηθῆσαι κατώκησαν.

3. Πλαταιεῖς ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Θηβαίων ἐπολιορκούντο. Ἄνδρες διακόσιοι Πλαταιέων, ἀσέληνον νύκτα καὶ χειμέριον παραφυλάξαντες, τοῖς ἄλλοις πολίταις παρήγγειλαν κατὰ τὸ ἐναντίον μέρος τοῦ τείχους προσβαλόντας βοηθῆσαι. Τῶν Λακεδαιμονίων ἔξωθεν ἐπ' ἐκείνον τὸν τόπον παραδοθούτων· οἱ δὲ, κατὰ τὸ ἐναντίον προσθήμενοι κλίμακας, ὑπερέβησαν τὸ τεῖχος. Οὐ μὴν οὐδὲ τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν ὁδὸν ἐτράποντο, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ Θηβῶν ὡς ἤκιστα ἂν κατὰ ταύτην διωχθέντες. Καὶ γὰρ οὕτω συνέβη. Λακεδαιμόνιοι μὲν διὰ τοῦ Κιθαιρῶνος ἐδίωκον· οἱ δὲ Πλαταιεῖς, ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Θηβαϊκῆς ἐκκλίναντες, ἐπανῆλθον ἐς τὰς Ἐρύθρας, κακείθεν Ἀθήναζε διεσώθησαν.

ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ.

1. ἈΘΗΝΑῖΟΙ στρατεύουσιν ἐπὶ Κερκυραίους φυγάδας, κατα-

λαβομένους τὸ τῆς Ἰσώνης ὄρος. Οἱ δὲ [τά] ὄπλα παρέδωκαν, ἐπιτρέποντες τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων βουλευσασθαι περὶ αὐτῶν· ἐὰν δὲ τινες αὐτῶν φεύγοντες ἀλώσι, λελυῖσθαι τὰς σπονδὰς. Κερκυραῖοι, δέισαντες μὴ φιλανθρώπως βουλευῆσθαι περὶ αὐτῶν ὁ Ἀθηναίων δῆμος, κρύφα ἔπεμψαν πρὸς αὐτοὺς, ἀποδρᾶναι συμβουλευόντες, καὶ πλοῖον αὐτοῖς παριστάντες· ἵνα, πεισθέντων φυγεῖν, αἱ σπονδαὶ λυθεῖεν. Ἀθηναῖοι δὲ, ὡς παρασπονδήσαντας αὐτοὺς, ἐξέδωκαν τοῖς Κερκυραίοις· οἱ δὲ παραλαβόντες ἄπαντας ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. Κ Α.

ΕΓΓΕΣΤΑΙΟΙ

Ι. ἘΓΓΕΣΤΑῖΟΙ, τῆς Ἀθηναίων συμμαχίας δεόμενοι, πολλὰ καὶ μεγάλα χρήματα ὑπέσχοντο. Πεμφισάντων δὲ πρέσβεις τοὺς ὀφιομένους τὴν παρασκευὴν τῶν χρημάτων, χρησάμενοι ἐκ τῶν πλησίον πόλεων ἄργυρον καὶ χρυσόν, τὰ τε ἱερά τῶν θεῶν ἐκόσμησαν, καὶ τὰς τῶν ἰδιωτῶν οἰκίας. Οἱ πρεσβευταὶ, πλοῦτον ἰδόντες, ἤγγειλαν Ἀθηναίοις· οἱ δὲ τὴν συμμαχίαν ἔπεμψαν.

Κ Ε Φ. Κ Β.

ΛΟΚΡΟΙ ΟΙ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΟΙ.

Ι. Οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Λοκροὶ, σπονδὰς ποιούμενοι πρὸς Σικελούς, σκοροῦδων κεφαλὰς ὑπὸ τοῖς χιτωνίσκοις ἐπὶ τοὺς ὤμους ἐπιθέντες, καὶ γῆν ἐμβεδλημένην τοῖς ὑποδήμασιν ὑπὸ τοῖς ποσὶν ἔχοντες, ὤμοσαν, πρὸς τὸ βέβαιον αὐτοῖς φυλάξειν τὴν πολιτείαν, ἐφ' ὅσον ἂν τὴν γῆν αὐτῶν πατῶσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῖς ὤμοις φέρωσι. Τοῖς ὄρκοις πιστεύσαντας τοὺς Σικελούς ἀνεῖλον οἱ Λοκροὶ μετὰ μίαν ἡμέραν, ὡς οὐκ ἔτι τῆς αὐτῆς γῆς ἐπιθαίνοντες, οὐδὲ τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῖς ὤμοις φέροντες.

Κ Ε Φ . Κ Γ .

ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ.

1. ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ, Συρακουσίοις βροθήθειαν πέμποντες, ἀκούσαντες εἴκοσι ναῦς Ἀττικὰς περὶ Ναύπακτον ἐφορμεῖν παραφυλαττούσας, πληρώσαντες εἴκοσι καὶ πέντε τριήρεις, ταύταις μὲν ἐν Πανόρμῳ τῆς Ἀχαΐας ἀνθώρμουν ἀντικρὺ τῶν Ἀττικῶν. Τούτων δὲ παραφυλαττόντων ἀλλήλους, ὀγκάδες μεσαὶ Κορινθίων ὀπλιτῶν ἀπῆραν ἐκ Πελοποννήσου σύμμαχοι Συρακουσίοις· Ἀθηναῖοι δὲ προσεῖχον ταῖς ἀνθορμούσαις τριήρεσιν.

Κ Ε Φ . Κ Δ .

ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΙ.

1. ΛΑΜΨΑΚΗΝΟὶ καὶ Παριανοὶ, περὶ γῆς ὀρίων ἀμφισθῆτοῦντες, συνέθεντο, ἡνίκα ὄρνιθες ἄσωσι πρῶτον, πέμψειν ἀνδρας ἐξ ἑκατέρας πόλεως ἐς ἀλλήλους· ὅπου δ' ἂν οἱ πεμφθέντες ἀπαντήσωσιν, τοῦτον ἀμφοτέροις ὄρον τῆς γῆς γενέσθαι. Ἐπειδὴ ταῦτα ἔδοξεν, οἱ Λαμψακηνοὶ τῶν ἐν τοῖς τόποις θαλασσοουργῶν ἔπεισάν τινας, ὅταν ἴδωσι τοὺς Παριανοὺς παριόντας, ἰχθῦς ἀφθόνως ἐπιβάλλειν τῷ πυρὶ, καὶ οἶνον πολλὴν ἐπισπένδειν, ὡς Ποσειδῶνι θύοντας, καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς μετ' εὐφημίας τιμῆσαι τὸν θεόν, σπονδῶν κοινωνήσαντας. Οἱ μὲν ἀλιεῖς [ταῦτ' ἐπόησαν]· οἱ δὲ πεισθέντες τοῖς ἀλιεῦσι συνήσθιον καὶ συνέπινον, τὸ σπουδαῖον τῆς πορείας ἀνέντες. Λαμψακηνοὶ δὲ συντείναντες, ἐπὶ τὸ Ἐρμαῖον φθάσαντες ἦλθον. Τοῦτο δὲ Παρίου μὲν ἀπέχει ζάδια ἑβδομήκοντα, Λαμψάκου δὲ διακόσια. Τοσαύτην γῆν ἀπετέμοντο τῇ τέχνῃ Λαμψακηνοὶ Παριανῶν, μεθόριον ζησάμενοι τὸ Ἐρμαῖον.

Κ Ε Φ . Κ Ε .

Κ Ε Φ. Κ Ε.

Χ Α Λ Κ Η Δ Ο Ν Ι Ο Ι.

1. ΧΑΛΚΗΔΟΝΙΟΙ, Βυζαντίους πολεμοῦντες, ἀνοχὰς ἔξ ἡμερῶν συνθέμενοι, προεχειρίσαντο ἄνδρας ἐκάτεροι δέκα περὶ τῆς εἰρήνης βουλευσομένους. Τρισὶν ἡμέραις ἐβουλεύσαντο· τὴν τετάρτην παραλείψειν ἔφασαν οἱ Χαλκηδόνιοι διὰ τινὰς ἀσυχολίας ἀναγκαίας. Συγχωρησάντων Βυζαντίων, οἱ δὲ, νύκτωρ πληρώσαντες τὰς ναῦς, ἄφνω προσέπεσον μὴ προσδοκῶσι Βυζαντίους πόλεμον, διὰ τὸ λοιπὰς τῶν ἀνοχῶν εἶναι ἡμέρας δύο.

Λείπει ἔννεακαίδεκα κεφάλαια.

Κ Ε Φ. Μ Ε.

Σ Υ Λ Ο Σ Ω Ν.

1. ΣΥΛΟΣΩΝ Καλλιτέλους, Σαμίους δημοτικὸς εἶναι δοκῶν, στρατηγὸς ἤρέθη. Σαμίων δὲ πολεμοῦντων τοῖς Αἰολέυσι, καὶ τὴν πανήγυριν οὐκ ἀγόντων ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας, πορρωτέρω τῆς πόλεως ὄντι, Συλοσῶν οὐκ ἂν ἔφη στρατηγῶν ἀμελήσαι τῆς εἰς τὴν θεὸν εὐσεβείας, ὡς καὶ μᾶλλον ἐκπλήξων τοὺς πολεμίους, εἰ τὴν πάτριον ἀγάγοι πανήγυριν. Οἱ Σάμιοι, τὸν στρατηγὸν ἐπαινέσαντες τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀνδρείας, ἐλθόντες ἐπὶ τὸ τῆς Ἥρας ἱερόν ἐσκηνοποιοῦντο, καὶ ὅσα εἰς πανήγυριν καθίσαντο. Ὁ δὲ Συλοσῶν, νυκτὸς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθὼν, καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν τριηρῶν ναύτας εἰσκαλέσας, τὴν Σαμίων ἀρχὴν κατέσχευεν.

Κ Ε Φ. Μ Σ.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Ο Θ Ε Τ Τ Α Λ Ο Σ.

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Θετταλός, ναυμαχεῖν μέλλων, πολλοῖς

Ξ

ἐπιβάταις ἐπὶ τῶν κατασρωμάτων διέδωκε πολλά σαυνία, καὶ παρήγγειλεν, ὅταν παραβάλη ναῦς, ἀκοντίζειν ἐπὶ τοὺς ναύτας, ἵνα οἱ πλείεσσι αὐτῶν ἀχρεῖοι γίγνοιτο.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΜΙΛΗΣΙΩΝ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Ι. ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ, Μιλησίων τύραννος, Ἀλυάττου πολιορκουῦντος Μίλητον, καὶ λιμῶ τὴν πόλιν αἰρήσειν μέλλοντος, πέμψαντος δὲ κήρυκα περὶ σπονδῶν, ἕως ἂν τὸν νεῶν κατασκευάσῃ τῆς Ἀσσησίας Ἀθηναῖς, τοῖς παλίταις προσέταξεν ὅσον ἕκαστος ἔχοι σῆτον πάντα ἐξενεγκεῖν εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ κατακειμένους εὐωχεῖσθαι. Ὁ κήρυξ ταῦτα ἰδὼν ἠγγειλεν Ἀλυάττη. Ὁ δὲ, ὡς ἀφθόνων τροφῶν παρασκευὴν Μιλησίων ἔχόντων, διέλυσε τὴν πολιορκίαν.

Κ Ε Φ. ΜΗ.

ΜΕΝΤΩΡ.

Ι. ΜΕΝΤΩΡ, Ἑρμείου κρατήσας, πρὸς τὰς πόλεις τὰς ἀρχομένας ὑπ' αὐτοῦ ἔγραψε, τῇ ἐπιστολῇ σφραγίδα ἐπιθείς τὴν ἐκείνου καὶ προσέταξε παραδιδόναι τὰ πράγματα τοῖς κομίζουσι τὰ γράμματα. Οἱ δὲ, τὴν Ἑρμείου σφραγίδα γνωρίσαντες, ἔλαβον αὐτοὺς Μέντορι παραδόντες τὰς πόλεις.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

ΑΝΑΣΤΑΓΟΡΑΣ.

Ι. ΑΝΑΣΤΑΓΟΡΑΣ, Κόδρος, Διόδωρος, παῖδες Ἐχεάνακτος, Ἠγησίων τύραννον Ἐφεσίων ἀπέκτειναν. Φιλῶξενος, Ἀλεξάνδρου βασιλέως ὑπαρχος Ἰωνίας, τοὺς ἄνδρας παρὰ τῶν Ἐφεσίων ἐξαιτῶν, οὐ λαβὼν, φρουράν εἰς τὴν πόλιν εἰσαγαγὼν, τοὺς τρεῖς ἄνδρας ἐξαρπάσας, ἐν κλοιῷ δεδεμένους εἰς τὴν ἄκραν τὴν

ἐν Σάρδεσιν ἔπεμψεν. Οἱ δὲ, ἐπὶ μακρὸν ταλαιπωρηθέντες, ἔλυσαν αὐτούς, φίλου ῥίην εἰσπέμψαντος· ἧ χρησάμενοι τὰ δεσμὰ διέσπασαν, καὶ οἰκετικαῖς ἐσθήσεσι μετασκευασάμενοι, διὰ νυκτὸς ὡς οἰκέται τοῦ δεσμωτηρίου προελθόντες, σχοινίω καὶ ἱματίοις, κατὰ μῆκος παρεσχισμένοις, συνδήσαντες αὐτούς ἀπὸ τῶν τειχῶν καθήκαν. Διόδωρος μὲν, ἐκπεσὼν ἀπὸ ὕψους, παραχρῆμα χλωθεῖς ἄμφω πόδε, ληφθεὶς ὑπὸ Λυδῶν ὡς Ἀλέξανδρον ἐπέμφθη, δίκας δώσων. Ἀλεξάνδρου ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος, εἰς Ἔφεσον ὑπὸ Περδίκου κατεπέμφθη, κριθησόμενος κατὰ τοὺς νόμους. Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Κόδρος, διάραντες ἐς Ἀθήνας, ἐσώθησαν· τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἀκούσαντες, εἰς Ἔφεσον ἐπανελθόντες, καὶ τὸν ἀδελφὸν Διόδωρον ἀνέσωσαν.

Κ Ε Φ. Ν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

1. ΚΡΟΪΣΟΥ τοῦ Λυδοῦ πολιορκουῦντος Ἔφεσον, ἐπειδὴ τῶν πύργων τίς, ὁ προδότης κληθεὶς, ἔπεσε, καὶ τὸ δεινὸν τῆς ἀλώσεως ἐν ὀφθαλμοῖς ἦν, Πίνδαρος ὁ τυραννεύων τῆς πόλεως συνεβούλευσε τοῖς Ἐφεσίοις ἐκ τῶν πυλῶν καὶ τῶν τειχῶν θώμιγγας συνάψαι τοῖς κίοσι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ὥσπερ ἀνατιθέντας τῇ Σεῷ τὴν πόλιν. Κροῖσος, τιμῶν τὴν Θεὸν, ἐφείσατο τῆς πόλεως, ὥσπερ ἀναθήματος, καὶ πρὸς τοὺς Ἐφεσίους ἐπὶ ἐλευθερίᾳ συνθήκας ἐποίησατο.

Κ Ε Φ. ΝΑ.

Θ Η Ρ Ω Ν.

1. ΘΗΡΩΝ Ἀκραγαντίνων δορυφόρους μὲν ἔχων ἐν ἀπορρήτῳ παρεσκευασμένους, χρημάτων δὲ οὐκ εὐπορῶν πρὸς τὰς μισθοδοσίας, τῆς πόλεως Ἀθηναῶν μεγαλοπρεπῆ ναὸν ἐγειρούσης,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν ἑβδομον βιβλίον, ιερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων, ἐν ᾧ καταμάθοιτε ἂν καὶ τὰς τῶν βαρβάρων γνώμας οὐ παντάπασιν ἀσρατηγίτους· ἀλλὰ καὶ παρ' ἐκείνοις μηχανὴ καὶ δόλος καὶ ἀπάτη σπουδάξεται. Ὡστε αὐτοί τε ὑμῖν αὐτοῖς ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τοῖς ὑπὸ ὑμῶν πεμπομένοις πολεμάρχοις, ὀρθῶς ἂν παραγγέλλοιτε μὴ καταφρονεῖν ὡς ἀνοήτων, ἢ ἀδολῶν· ἀλλὰ τὸνναυτίον μὴδὲν οὕτως αὐτῶν πεφυλάχθαι, ὡς τὰ θαλαρῆν, καὶ ἀπιστον, καὶ ἀπατηλὸν, οἷς μᾶλλον ἀγαλλεται τὰ βαρβαρικόν, ἢ τοῖς ὕπλοις. Ἄριστον δὴ φυλακτήριον καὶ ἀνάλωτον ἔστω πρὸς αὐτοὺς ἀπιστία· μεθ' ἧς ἰσχὺν τῶν ὅπλων ἔξομεν, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς τέχνην ὀξυτέρην μελετήσαμεν, προμαθόντες αὐτῶν τὰς ἐννοίας τῶν στρατηγημάτων.

Κ Ε Φ . Α .

ΔΗΙΟΚΗΣ.

Ι. ΔΗΙΟΚΗΣ ὁ Μήδοις ἐπέθετο τῇ Μήδων ἀρχῇ ὧδε. Μήδοι νομάδες ἦσαν, πόλιν οὐκ ἔχοντες, ἄνευ νόμου καὶ δίκης ἄγοντές καὶ φέροντες ἀλλήλους. Δηϊόκης ἐδίκαζε τοῖς γείτοσι, καὶ τὰ ἴσον ἔχειν αὐτοὺς ἐδίδασκεν. ἤσθησαν τῷ δικασῆ, καὶ αὐτίκα κλέος ἦν ἐν Μήδοις αὐτοῦ, καὶ συνέθεον ἐπ' αὐτὸν, ὡς ἴσον δικαστήν. Ἐπεὶ δὲ τῇ δόξῃ πάντας παρεσήσατο, τὰς θύρας κατασχίσας νύκτωρ αὐτὸς, καὶ λίθων πλήσας τὴν θύραν, ἔδειξε μεθ'

ἡμέραν τοῖς Μήδοις, ὡς ταῦτα δι' αὐτοὺς παθῶν, καὶ κινδυνεύσας ἀποθανεῖν, ὅτι αὐτοῖς δικάζοι. Τὸ πλῆθος ἠγανάκτησαν, καὶ ἀσφάλειαν αὐτῷ τοῦ σώματος ἐπέψηφίσαντο, χωρίον μὲν ἐνοικεῖν ὀχυρώτατον, τὴν ἐν Ἐκβατάνοις ἄκραν φύλακας δὲ τοῦ σώματος, οὓς αὐτὸς αἰροῖτο· χορηγίαν δὲ τροφῶν συνέταξαν ἀπὸ τῶν ἱερῶν χρημάτων. Ὁ δὲ, ταύτην περιβαλόμενος τὴν δορυφορίαν, καὶ πλείονας ἀεὶ προσλαμβάνων, ἀντὶ δικαστοῦ βασιλεὺς ἐγένετο.

Κ Ε Φ. Β.

Α Λ Υ Α Τ Τ Η Σ.

1. ΑΛΥΑΤΤΗΣ, Κιμμερίων ἐπίσρατευσάντων, ἀλλόκοτα καὶ θηριώδη σώματα ἐχόντων, μετὰ τῆς ἄλλης δυνάμεως, καὶ τοὺς ἀλκιμωτάτους κύνας ἐπὶ τὴν μάχην ἐξήγαγεν· οἱ προσπλάκέντες τοῖς βαρβάροις, ὡς θηρίοις, πολλοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τοὺς δὲ λοιποὺς φεύγειν αἰσχροῶς ἐβίασαντο.

2. Αλυάττης, Κολοφωνίου πολλὴν δύναμιν ἔχοντας ἀφελῆσθαι βουλόμενος τοὺς ἵππους, συμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς ἐποίησατο, καὶ τὰς ἐκ τῶν στρατείων ὠφελείας, ἀεὶ μείζονας ἔνεμε τοῖς ἵππευσι. Τέλος δὲ ὁ μὲν ἐν Σάρδεσιν ἦν, λαμπρὰν ἀγορὰν αὐτοῖς παρασκευάζων, καὶ διπλὴν τὴν μισθοφορὰν ἐτοιμάζων· οἱ δὲ ἵππεῖς, ἔξω τῆς πόλεως τὸ στρατόπεδον ἔχοντες, τοῖς ἵπποκόμοις παραδόντες τοὺς ἵππους, εἴσω τειχῶν παρῆλθον, ἐπὶ τὴν διπλὴν μισθοφορὰν σπουδῆ θέοντες. Αλυάττης τὰ τεῖχη κλείσας, τοὺς ἰδίους ὀπλίτας περιεσήσας, ἀπέκτεινε τοὺς ἵππεῖς ἅπαντας, καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν τοῖς ἰδίοις ὀπλίταις ἔδωκεν.

Κ Ε Φ. Γ.

Ψ Α Μ Μ Η Τ Ι Χ Ο Σ.

1. ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ Τερμένθη τὸν Αἰγύπτου βασιλέα κατέλυσε.

Ὁ μὲν θεὸς Ἄμμων χρωμένῳ Τεμένθει περὶ τῆς βασιλείας ἀνεῖλε φυλάξασθαι τοὺς ἀλεκτρυόνας. Ψαμμίτιχος δὲ Πίγρητα τὸν Κᾶρα συνόντα ἔχων, παρ' αὐτοῦ μαθὼν ὡς πρῶτοι Κᾶρες ἐπέθεντο τοῖς κράνεσι λόφους, συνῆκε τοῦ λογίου, καὶ πολλοὺς Κᾶρας ξενολογήσας εἰσήγαγεν ἐπὶ τὴν Μέμφιν. Καὶ περὶ τὸ τῆς Ἰσιδος ἱερὸν εἶσω τῶν βασιλείων, [ῶν] ἀπέχει σάδια πέντε, συμβαλὼν μάχην ἐνίκησεν. Ἀπὸ τῶν Καρῶν ἐκείνων μέρος τι τῆς Μέμφεως κέκληται Καρομεμφῖται.

Κ Ε Φ. Δ.

Α Μ Α Σ Ι Σ.

ι. ἌΜΑΣΙΣ, ἐν τῷ πρὸς Ἄραβας πολέμῳ, κατόπιν τῶν Αἰγυπτίων ἔβηκε τὰ τῶν Θεῶν ἰδρύματα τῶν μάλιστα τιμωμένων παρ' αὐτοῖς· ἐν οὗτῳ προθυμότερον κινδυνεύουσι, νομίζοντες ἔχειν Θεατὰς τοὺς Θεοὺς, ἐκδότους δοῦναι τοῖς πολεμίοις οὐχ ὑπομένοντες.

Κ Ε Φ. Ε.

Μ Ι Δ Α Σ.

ι. ΜΙΔΑΣ, προσποιησάμενος τελετὴν ποιεῖν τοῖς μεγάλοις Θεοῖς, νυκτὸς ἐξήγαγε τοὺς Φρύγας μετ' αὐλῶν, καὶ τυμπάνων, καὶ κυμβαλῶν, κρυπτὰ ἔχοντας ἐγχειρίδια. Οἱ μὲν πολῖται τῶν οἰκιῶν ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν Δεάν. Οἱ δὲ τυμπανίζοντες, καὶ κυμβαλίζοντες, τοὺς μὲν Θεατὰς κατεφόνευσαν· τὰς δὲ οἰκίας αὐτῶν ἀνεωγμένας καταλαβόντες, Μίδαυ τύραννον ἀνηγόρευσαν.

Κ Ε Φ. ς.

Κ Υ Ρ Ο Σ.

ι. ΚΥΡΟΣ, Μήδοις παραταξάμενος, τρεῖς ἡπτήθη. Ἐπεὶ δὲ τῶν Περσῶν αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ἐν Πασαργάδαις,

τὴν τετάρτην μάχην ἐνταῦθα συνῆψε. Πάλιν ἔφρευγον οἱ Πέρσαι. Ὡς δὲ εἶδον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας, παθόντες ἐπ' αὐτοῖς, ἀνέσρεψαν, καὶ τοὺς Μήδους ἀτάκτως διώκοντας τρεψάμενοι, νίκην τηλικαύτην ἐνίκησαν, ὡς μηκέτι Κῦρον πρὸς αὐτοὺς ἄλλης δεηθῆναι μάχης.

2. Κῦρος ἐν ταῖς πρὸς Κροῖσον ἀνοχαῖς ἀπήγαγε τὴν δύναμιν. Ὡς δὲ νύξ ἐπῆλθε, συντόμως ἀνασρέψας ἐπὶ τὰς Σάρδεις ἦγαγε· καὶ προσπεσὼν τοῖς τείχεσιν ἀφυλάκτοις, προσθήμενος κλίμακας, κατέσχε τὰς Σάρδεις.

3. Κῦρος ἐκράτησε Σάρδεων. Κροῖσος κατέσχε τὴν ἀκρόπολιν, ἀναμένων τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος βοήθειαν, Κῦρος τοὺς οἰκείους τῶν μετὰ Κροῖσου τὴν ἀκρόπολιν κατεχόντων δήσας ἔδειξε τοῖς πολιορκουμένοις, τῷ κήρυκι προσάξας ἀνειπεῖν, ὡς παραδοῦσι μὲν τὴν ἀκρόπολιν, ἀποδώσοι τὰ οἰκεῖα σώματα· μὴ βουλομένων δὲ παραδοῦναι, κρεμάσει πάντας. Οἱ δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν οἰκείων παρέδωκαν, οὐκ ἀναμεινάντες Κροῖσου τὰς κενὰς τῶν Ἑλλήνων ἐλπίδας.

4. Κῦρος μετὰ τὴν ἄλωσιν Κροῖσου, Λυδῶν πάλιν ἀποσάντων, ἐλαύνων ἐπὶ Βαβυλώνος, Μαζάρην τὸν Μῆδον κατέπεμψε, προστάξας, ὅταν κατάσχη τὴν χώραν, ἀφελέσθαι τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἵππους, καὶ σολὴν γυναικῆσαν αὐτοὺς ἀναγκάσαι φορεῖν, καὶ μήτε τοξεύειν, μήτε ἵππεύειν ἔτι μακθάνειν, ὑφαίνειν δὲ καὶ ψάλλειν ἅπαντας· τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις, ὡς ἔρικε, τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκδηλῦναι προαιρούμενος. Ἄμελει βαρβάρων ἀπολεμώτατοι γεγόνασιν οἱ Λυδοί, πρόσθεν ὄντες πολεμικώτατοι.

5. Κῦρος, Βαβυλώνα πολιορκῶν, ἐπειδὴ συνετέλεσε τὰς διώρυχας τοῦ Εὐφράτου διὰ τῆς πόλεως ῥέοντος, ἀνήγαγε τὸ στρατόπεδον μακροτάτω. Βαβυλώνιοι, νομίσαντες αὐτὸν ἀπεγμωκέναι τῆς πολιορκίας, τὸ σφοδρὸν τῶν φυλακῶν ἀνῆκαν. Ὁ δὲ, τὸν περὶ

ταμὸν ἀποσρέψας, τὴν δύναμιν ἐπαγαγὼν συντόμως, κατὰ τὴν χώραν τοῦ ἀρχαίου ρεύματος ὑπεισέγαγε τοὺς στρατιώτας, καὶ τῆς Βαβυλῶνος ἐκράτησεν.

6. Κῦρος Κροίσῳ ἀντιπαρετάσσετο. Λυδοῖς ἦσαν οἱ ἵππεις πολλοί, καὶ μέγα ἐπὶ τούτοις ἐφρόνει Κροῖσος. Κροίσῳ ἀχρεῖον τὸ ἵππικὸν ἀπέφηνε Κῦρος, προτάξας τῶν ἵππικῶν ὀπλιτῶν καμῖλους πολλὰς· ἵππος δὲ καμῖλου φεύγει καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὁδμήν. Αὐτίκα δὴ φεύγοντες οἱ ἵπποι, τοὺς Λυδοὺς ὑπεξέφερον· ὥστε ἦν Κύρῳ νίκη καὶ πρό γε τῆς μάχης.

7. Κῦρος Πέρσας ἀποσηῆναι Μήδων ἔπεισεν ὧδε. Δείξας χωρίον αὐτοῖς ἀργόν, καὶ ἀκανθῶδες, ἐκέλευσεν ἡμερῶσαι. Οἱ δὲ σὺν πολλῷ πόνῳ ἡμέρωσαν. Τῆς ὑσεραίας ἐκέλευσε λουσαμένους ἤκειν. Ἐπεὶ δὲ ἤκον, προέθηκεν αὐτοῖς εὐωχίαν ἀφθονον· καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν ἤρετο, ποτέρα κρείσσων ἡμέρα. Οἱ δὲ ὠμολόγησαν τῆς χθρῆς τὴν σήμερον τόσῳ κρείττονα, ὅσῳ κακοδαιμονίας εὐδαιμονίαν. « Οὐκοῦν (ὁ Κῦρος ἔφη) τὰ τῆς εὐδαιμονίας ἀγαθὰ ἔχετε, ἢν τῆς Μήδων δουλείας ἀποσηῆτε. » Πέρσαι μὴ μελλήσαντες ἀφίστανται· καὶ βασιλέα Κῦρον ζησάμενοι, αὐτούς τε Μήδους κατέλυσαν, καὶ τῆς Ἀσίας [τῆς] ἄλλης ἤρξαν.

8. Κῦρος Βαβυλῶνα ἐπολιόρκει. Βαβυλώνιοι, πολλῶν ἐτῶν σιτία ἔχοντες, κατεγέλων τῆς πολιορκίας. Κῦρος, διὰ μέσης τὸν Εὐφράτην ῥέοντα, διώρυχα τεμῶν, εἰς τὸ πλησίον ἔλος ὑπεξήγαγε. Βαβυλώνιοι πιεῖν ὕδωρ οὐκ ἔχοντες, αὐτίκα σφέας αὐτοὺς τῷ Κύρῳ παρέδωκαν.

9. Κῦρος ἠττώμενος Μήδων, κατέφυγεν εἰς Πασαργάδας. Πολλῶν Περσῶν αὐτομολούντων, ἔφη πρὸς αὐτούς, « Αὔριον ἀφίξονται ἡμῖν σύμμαχοι δέκα μυριάδες ἀνδρῶν πολεμίων Μήδοις· ἀλλὰ εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῶν συμμάχων ἕκαστος ὑμῶν κομισάτω φακὸν ξύλων. » Οἱ μὲν ἐκόμισαν· οἱ δὲ αὐτόμολοσαν ταῦτα Μήδοις ἀνήγγειλαν. Ἐπεὶ δὲ νύξ ἦν, κελεύει Κῦρος ἕκα-

σον ὑφάψαι τὸν ἑαυτοῦ φάκελον. Μῆδοι, πολλὴν φλόγα λάμπουσαν ἰδόντες, πιεεύσχυτες ἤκειν τοὺς συμμάχους, ἔφρευγον.

10. Κῦρος πολιορκῶν Σάρδεις, ξύλα πολλὰ ἰσομήκη τοῖς τείχεσιν, ἐπίσησας αὐτοῖς εἰδῶλα πύγωνα ἔχοντα, καὶ Περσικὴν ἐσθῆτα, καὶ φαρέτρας κατὰ νότου, καὶ τόξα μετὰ χειρᾶς, νύκτωρ προπήγαγεν, ὑπερέχοντα περὶ τῶν τειχῶν τὰς ἄκρας. Ὁ δὲ κατὰ τὰ ἕτερα μέρη τῆς πόλεως προσέβαλεν ἀρχομένης ἡμέρας. Ἡ δὲ στρατιὰ τοῦ Κροῖσου, ἀπομαχομένη ταῖς τοῦ Κύρου προσβολαῖς, ἐπειδὴ τινες αὐτῶν ἐπιστραφέντες, εἶδον ἀπὸ μικροῦ τὰ εἰδῶλα ὑπὲρ τὴν ἄκραν, ἀνεβόησαν πάντας δὲ εἶλε φόβος, ὡς ἦδη τῆς ἄκρας ὑπὸ Περσῶν κατεिल्μημένης. Τὰς πύλας δὲ ἀνοίξαντες, ἄλλος ἄλλῃ ἔφρευγον. Κῦρος δὲ Σάρδεις κατὰ κράτος εἶλεν.

Κ Ε Φ. Ζ.

ΑΡΠΑΓΟΣ.

1. Ἄρπαγος, ἐπιστολὴν Κύρω κρύφα πέμπων, ἀνέσχιπε λαγῶν, καὶ τὰ γράμματα ἐνδον κατακρύψας, πάλιν αὐθις συνέρραψε, καὶ τῷ κομίζοντι λίνα θηρατικά περιέθηκεν, ἵνα λάθῃ τοῖς φύλακας τῶν ὁδῶν.

Κ Ε Φ. Η.

ΚΡΟΪΣΟΣ.

1. ΚΡΟΪΣΟΣ, τῶν Ἑλλήνων συμμάχων βραδυνόντων, τοὺς ἰσχυροτάτους καὶ μεγίστους τῶν Λυδῶν Ἑλληνικοῖς ὅπλοις κατεσκεύασεν. Οἱ δὲ τοῦ Κύρου στρατιῶται τὸ ἄηθες τῆς Ἑλληνικῆς ὀπίσεως κατεπλάγησαν. Ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν δοράτων κραυομένων πρὸς τὰς ἀσπίδας, ὁ φόβος τοὺς Πέρσας ἐτάρασεν· ἢ γε μὴν αὐγὴ τῶν ἐπιχαλκῶν ἀσπίδων τὰς ὄψεις τῶν Περσικῶν ἵππων ἀπέσρεφεν· ὥστε Κῦρος ἠττηθεῖς, τριῶν μηνῶν σπονδὰς πρὸς Κροῖσον ἐποίησατο.

2. Κροῖσος, ἡττηθείς περὶ Καππαδοκίαν ὑπὸ Κύρου, βουλόμενος ἀποδρᾶναι, προσέταξε τοῖς στρατιώταις ξύλα πολλὰ κομίζειν. Ταῦτα νήσας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, γενῆς οὔσης, ἐπεὶ νύξῃν, αὐτὸς μὲν τὴν δύναμιν ὑπεξῆγε σπουδῇ πολλῇ, ἵππεῖς δὲ τοὺς ἐλαφροτάτους κατέλιπεν, ὑπαυγαζούσης ἕω τὴν ὕλην καταπρήσονται. Κροῖσος μὲν δὴ τῇ φυγῇ προέλαβε· Κύρος δὲ ὑπὸ τῆς φλογὸς ἐκωλύετο.

Κ Ε Φ. Θ.

Κ Α Μ Β Υ Σ Η Σ.

1. ΚΑΜΒΪΣΗΣ Πηλούσιον ἐπολιόρκει. Αἰγύπτιοι κρατερῶς ἀνδρίζαντο, ἀποκλείοντες τῆς Αἰγύπτου τὰς ἐσβολάς, καὶ πρὸς τοὺς προσάγοντας μηχανήματα ἀφίεσαν καταπέλτας ὀξύβελεις, πέτρους, καὶ πῦρ. Καμβύσης ὅσα σέβουσιν Αἰγύπτιοι ζῶα, κύνιας, πρόβατα, αἰλούρους, ἴβεις, πρὸ τῆς ἑαυτοῦ στρατίας ἔταξεν. Αἰγύπτιοι δὲ βάλλοντες ἐπαύσαντο φόβῳ τοῦ πληξάει τι τῶν ἱερῶν ζώων. Οὕτω Καμβύσης, Πηλούσιον ἐλὼν, εἴσω τῆς Αἰγύπτου παρήλθεν.

Κ Ε Φ. Ι.

Ο Ι Β Α Ρ Η Σ.

1. Οἱ περὶ Δαρεῖον ἑπτὰ σατράπαι, τοὺς μάγους, ἄρχοντας Περσῶν, κατάλύσαντες, ἐβουλεύοντο τῆς ἀρχῆς πέρι Ἐθόξεν ἵππους ἐποχουμένους [τοῦ] ἄσσεος ἕξω προελθεῖν· «Ὅτου θ' ἂν πρῶτος [ὁ] ἵππος χρεμετίσῃ, καὶ δὴ βασιλεὺς ἕσω οὗτος.» Οἰβάρης, ἵπποκόμος Δαρείου, μαθὼν τὰ βεβουλευμένα, ἤγαγεν αὐτοῦ τὸν ἵππον πρὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, καὶ παρασησάμενος Θήλειαν ἵππον ἐπαφῆκε τὸν ἄρρῆνα. Τοῦτο πράξας ἐπανήγαγε τὸν ἵππον. Τῆς ὑσσεραίας ὁ Δαρεῖος ἐπεχούμενος ἦκε μετὰ τῶν ἄλλων σατραπῶν. Ὁ δὲ ἵππος αὐτοῦ,

γνωρίσας τὸν τόπον τῆς συνουσίας, ἐρωτικὸν τι παθῶν, πρῶτος ἐχρεμέτισεν. Οἱ σατράπαι, καταπηδήσαντες, Δαρεῖον προσεκύνησαν, καὶ βασιλέα Περσῶν ἐσήσαντο.

Κ Ε Φ. Ι Α.

Δ Α Ρ Ε Ι Ο Σ.

1. ΔΑΡΕΪΟΣ παρετάσσετο Σκύθαις. Λαγῶς διήλασε παρά τὴν Σκυθικὴν φάλαγγα. Σκύθαι μὲν ἐδίωκον τὸν λαγῶν. Δαρεῖος δὲ, « Ἄξιον (ἔφη) Σκύθας φεύγειν, οἱ τοσοῦτον ἡμῶν καταφρονοῦσιν, ὥστε Πέρσας καταλιπόντες, τὸν λαγῶν διώκουσι. » Καὶ δὴ τὸ ἀνακλητικὸν σημήνας, περὶ ἀναχωρήσεως ἐβουλεύσατο.

2. Δαρεῖος, μέλλων τοῖς μάχοις νύκτωρ ἐπιτίθεσθαι μετὰ τῶν ἑπτὰ Περσῶν, ἵνα ἐν σκότῳ δύναιντο γιγνώσκειν ἀλλήλους, συνεβούλευσε [τὸ] τιαρόδεσμον, ὃ τῆς κεφαλῆς ὀπισθεν ἀποσφίγγει τὴν τιάραν, αὐτοὺς ἐς μέτωπον περιαγαγεῖν, ἵνα σημείον ἦ [τὸ] ἄμμα τῆς τιάρας καὶ τῆς μίτρας ἀπτομένοις τοῦ μετώπου.

3. Δαρεῖος πρῶτος φόρους ἔταξε τοῖς ἔθνεσιν. Ὅπως δὲ μὴ χαλεπήνεια, οὐκ αὐτὸς ἔταξεν, ἀλλὰ τοῖς σατράπαις τάξαι προσέταξε. Τῶν δὲ ὀρισάντων μεγάλους φόρους, αὐτὸς προσέγραψε, « Τοὺς ἡμίσεις χαριζόμεθα τοῖς ὑπηκόοις. » Οἱ δὲ ἄσμενοι τοὺς ἡμίσεις τελεῖν ὑπέσθησαν, ὡς ἤδη μεγάλην εὐεργεσίαν παρά τοῦ βασιλέως λαβόντες.

4. Δαρεῖος ἐπὶ Σκύθας ἐλάσας, οὔτε Σκύθας ελεῖν οἶός τε ἦν, οὔτε σιτίων εὐπόρει. Περὶ δρασμοῦ σκέψις ἦν. Ὅπως οὖν λάθοι τοὺς Σκύθας, τὸ στρατόπεδον ὡς εἶχεν ἐᾶ κατὰ χώραν μένειν. Ἦσαν ἐν αὐτῷ τραυματῖαι πολλοί, ὄνοι, ἡμίονοι, κύνες· ἀλλὰ καὶ πυρὰ πολλά διὰ νυκτὸς ἐκέλευσεν ἀνακαῦσαι. Ταῦτα δὴ ὀρώντες οἱ Σκύθαι, ἀκούοντες τοῦ ταραχου τῶν ζώων, καὶ τὰς σκητὰς ἀεραίους ὀρώντες, ὤοντο παρεῖναι τοὺς Πέρσας.

Οἱ δὲ ἄρα ἦσαν πρὸ πολλοῦ πεφευγότες. Σκύθαι δὲ, ὄψῃ τὴν ἀπόδρασιν μαθόντες, ἐπεχείρουν διώκειν, οὓς καταλαβεῖν αὐτοῖς δυνατὸν ἦν οὐκέτι.

5. Δαρεῖος Χαλκηδὸνα ἐπολιόρκει. Χαλκηδόνιοι τειχῶν ὄχυρότητι, καὶ παρασκευῇ τροφῶν, θαρρόυντες, ἤκιστα τῆς πολιορκίας ἐφρόντιζον. Δαρεῖος τὴν μὲν στρατιάν οὐ προσῆγε τοῖς τείχεσιν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν χώραν ἐβλαπτε· προσποιούμενος δὲ ἀναμένειν συμμαχίαν μείζονα, τὴν ἡσυχίαν ἤγε. Τῶν δὲ Χαλκηδονίων τειχοφυλακτούντων, ἀπὸ τοῦ κλουμένου Ἀφασίου λόφου, πεντεκαίδεκα στάδια τῆς πόλεως ἀπέχοντος, ἤρξαντο μεταλλεύειν ὑπόνομον οἱ Πέρσαι. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν ἀγοράν ὀρύσσοντες ἐγένοντο, τεκμαιρόμενοι ρίζαις τῶν ἐλαιῶν, αἱ περὶ τὴν ἀγοράν ἐπεφύκεσαν, νύκτα ἀναμεινύσαστες, τὸν ὑπόστρον ἀνάστρομάσαντες, ἀνέβησαν ἐς τὴν ἀγοράν καὶ τὴν πόλιν ἀνευ μάχης κατὰ κράτος εἶλον, Χαλκηδονίων τὰ τεῖχη φυλαττόντων.

6. Δαρεῖος ἐπολέμει Σάκκαις τριχῇ διηρημένοις. Μιᾶς ἐκράτησε μοῖρας· τῶν δὲ Σακκῶν ἀλόντων τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ὄπλα, περιέθηκε τοῖς Πέρσαις, καὶ προσῆγεν αὐτοὺς τῇ δευτέρᾳ μοῖρᾳ τῶν Σακκῶν, νόμῳ φιλίας ἡρέμα βαδίζοντας. Οἱ δὲ Σάκκαι, τῷ σχήματι τῶν ἐσθῆτων καὶ τῶν ὀπλων ἐξαπατώμενοι, φιλοφρόνως προσελθόντες, ὡς οἰκείους ἡσπάζοντο. Πέρσαι δὲ, ἦν γὰρ αὐτοῖς παράγγελμα, πόντας ἐφάνευσαν. Καὶ μεταδάντες ἐπὶ τὴν τρίτην μοῖραν Σακκῶν ἀμαχεῖ τούτων ἐκράτησαν· οὐδὲ γὰρ ἀντέστησαν, τῶν δύο μοιρῶν προητητημένων.

7. Δαρεῖος, Αἰγυπτίων οὐ φερόντων Ὀρουάνδρου τοῦ σατράπου τὴν ὠμότητα, καὶ διὰ τοῦτο ἀποσάντων, αὐτὸς διὰ τῆς ἐρήμης Ἀραβίας ὀδεύσας, ἤκεν εἰς Μέμφιν· ἔτυχον δὲ Αἰγύπτιοι τὸν Ἄπιω, ἀφανῆ γεγονότα, κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας πειθοῦντες. Δαρεῖος προέγραψε τῷ ἀγαγόντι τὸν Ἄπιω δώσειν ἑκατὸν ταλάντα χρυσοῦ. Οἱ δὲ, τὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες, οὐκέτι μετὰ

τῶν ἀποσάντων ἐτράποντο, ἀλλὰ σφᾶς αὐτοὺς Δαρεῖω παρ᾽ ἔδωκαν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

ΣΥΡΑΚΗΣ.

Ι. ΔΑΡΕΪΟΣ ἐπὶ Σάκκας ἐσράτευσεν. Οἱ βασιλεῖς τῶν Σακκῶν, Σακεσφάρης, Ουμάρης, Θάμυρις, ἐβουλεύοντο ἐν ἐρήμῳ χωρίῳ περὶ τῶν παρόντων. Ἴπποφορβος ἀνὴρ, Συράκης, προσήλθεν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενος διαφθερεῖν τὸ Περσῶν σράτευμα, ἐὰν τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐγγύοις δώσειν οἴκους καὶ χρήματα ὁμόσωσιν. Οἱ μὲν ὤμωσαν. Ὁ δὲ σπασάμενος τὴν παραξιφίδα ἀφείλεν αὐτοῦ ῥίνα, καὶ ὦτα, καὶ τὸ ἄλλο σῶμα θεινῶς ἐλωδίησάτο· καὶ αὐτομολήσας πρὸς Δαρεῖον, ταῦτα ἔφη παθεῖν ὑπὸ τῶν ἐν Σάκκαις βασιλέων. Δαρεῖος ἐπίστευσε τῇ μεγέθει τῆς συμφορᾶς. Ὁ δὲ Συράκης, ἐπικαλούμενος πῦρ ἁθάνατον καὶ ἱερὸν ὕδωρ, « Τιμωρίον παρὰ Περσῶν (ἔφη) λαβεῖν ἐσπούδακα. Ὁ δὲ τρόπος Σάκκαι τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀπαίρειν μέλλουσιν· εἰ δὲ ἡμεῖς διὰ συντομωτέρας ὁδοῦ προλάβωμεν τὴν χώραν, ἐφ' ἣν ἐκεῖνοι σέλλονται, ὥσπερ ἐν πάγῃ πάντας αἰρήσομεν. Ἐγὼ δὲ, ἵπποφορβος ὢν, καὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς χώρας ἀπάσης ἔχων, ἠγήσομαι· σιτία δὲ καὶ ποτὰ ἑπτὰ ἡμερῶν ἐπαγώμεθα. » Ὁ μὲν ἠγήσατο τῆς ὁδοῦ· προάγων δὲ τῶν στρατιωτῶν ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ κατασῆσας ἐς μέσην τὴν ἀνυδρον, ἐπιλιπόντος τοῦ ὕδατος, καὶ τῶν σιτίων, τοῦ χιλιάρχου Ρανοσβάτου, « Τί σοι ἔδοξεν (εἰπόντος) ἔξαπατῆσαι τηλικούτον βασιλέα, καὶ τοσοῦτον πλῆθος Περσῶν, καὶ ἀγαγεῖν ἐς χώραν ἀνυδρον, ἐν ἣ μῆτε ὄρνειον ὀρῶμεν, μῆτε Σηρίον, καὶ οὔτε προίεναι δυνατόν, οὔτε ἀναχωρεῖν; » ὁ δὲ, συγκροτήσας τὸ χεῖρε, καὶ μέγαλα ἀναγελάσας, « Ἐγὼ (ἔφη) νενίκηκα. Βουλόμενος γὰρ σῶσαι Σάκκας τοὺς ἐμοὺς πολίτας, θίψει καὶ λιμῶ Πέρσας ἀπολώλεκα. » Ὁ μὲν χιλιάρχος τοῦ Συ-
ράκου

ράκου παραχρήμα τὴν κεφαλὴν ἀπέκοψε. Δαρείος δ' ἀναβὰς ἐπὶ λόφον ὑψηλόν, τὸν κἀνδυν καὶ τὴν τιάραν τῷ σκήπτρῳ περιδείξας, καὶ τὸ διάδημα τὸ βασιλικὸν περιδήσας, κατέπεξεν ἐπὶ γῆς· καί, ἦν γὰρ ἐπιτολὴ [ἡλίου], ἠύξατο τῷ Ἀπόλλωνι, εἰ χρεῶν σωθῆναι Πέρσας, ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ παρασχεῖν. Ὁ θεὸς ἐπήκουσε· καὶ ὄμβρος κατερράγη πολὺς. Τοῦτον ὑποδεξάμενοι δέρμασι καὶ ἀγείοις οἱ Πέρσαι, διεσώθησαν ἐπὶ Βάκτρον ποταμὸν, τῷ θεῷ χάριν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰδότες· ὅσον δὲ ἐπὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ἵπποφορβοῦ πάντες διεφθάρησαν. Τοῦτον τὸν ἵπποφορβὸν ὕσερον καὶ Ζώπυρος μιμησάμενος, καὶ ἀκρωτηριάσας τὸ πρόσωπον, Βαβυλωνίους ἐξαπατήσας ἐχειρώσατο.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Ζ Ω Π Υ Ρ Ο Σ.

Ι. ΔΑΡΕΪΟΣ, πολιορκῶν Βαβυλῶνα χρόνῳ μακρῷ, τὴν πόλιν ελεῖν οὐχ οἴστος ἦν. Ζώπυρος Δαρείου σατράπης, ἀκρωτηριάσας τὸ πρόσωπον, ἦκεν αὐτόμολος, ὡς ταῦτα δὴ ὑπὸ Δαρείου παθῶν. Βαβυλώνιοι πισεύουσι τῇ ὄψει τῆς συμφορᾶς, καὶ τῷ Ζωπύρῳ τὴν πόλιν ἐπιτρέπουσιν. Ὁ δὲ νύκτωρ ἀνοίγει τὰς πύλας. Καὶ Δαρείος κρατήσας Βαβυλῶνος, ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγγετο· « Ἄλλ' οὐδὲ εἴκοσι Βαβυλῶνας ἔχειν ἐβουλόμην ἂν, ἐφ' ὧτε ὄραν τοιαῦτα παθόντα Ζώπυρον.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Ο Ρ Ο Ν Τ Η Σ.

Ι. ΒΑΣΙΛΕΥΣ Ἄρταξέρξης Ὀρόντη προσέταξε, « Τηρίδαζον Κύπρου σατράπην ἄγε μοι δεδεμένον. » Ὀρόντης, ἐδεδοίκε γὰρ Τηρίδαζον, λόχῳ τὸν ἄνδρα εἶλεν. Ὁ δὲ λόχος ἦν οἶκος, ἐν ᾧ βόθρος βαθύς· ἄνω τοῦ βόθρου κλίνην ἔθηκεν οὐκ ἐντεταμένην, ἀλλὰ σρώμασι ποικίλοις κεκοσμημένην. Καλεῖ Τηρίδαζον, ὡς

διαλεξόμενος ἀπόρρητα. Τηρίβαζος εἰσέρχεται, καὶ καθιζάνει, καὶ διὰ τῆς κλίνης εἰς τὸν βόθρον καταφέρεται, καὶ συλληφθεὶς ἀναπέμπεται βασιλεῖ δεδεμένος.

2. Ὀρόντης ἀποσᾶς ἐπολέμει τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς, καὶ καταφυγὼν ἐπὶ λόφον τοῦ Τμώλου, χαράκιωμα περιεβάλετο. Τῶν πολεμίων ἀντιστρατοπεδευσάντων, παρήγγειλε τοῖς στρατιώταις ὀχυροῦν μάλισα δὴ τὸ χαράκιωμα, καὶ τὰς ἐφοδίας καὶ τὰς φυλακὰς συγκροτοῦντας ὄρασθαι τοῖς πολεμίοις. Αὐτὸς δὲ νύκτωρ ἐπιλέκτους ἰππέας λαβὼν ἐξώρμησε διὰ τῆς ἐπὶ Σάρδεϊς ὁδοῦ, καὶ τὴν ἀγορὰν τὴν κομιζομένην τοῖς πολεμίοις ἤρπασε, καὶ λείαν πολλὴν τῶν Σαρδιανῶν ἀπήλασε· καὶ πέμψας ἄγγελον τοῖς ἐν τῷ χάρακι ταῦτα ἐμήνυσε, καὶ συνέταξε τῆς ὑσераίας ἐπιθέσθαι τοῖς πολεμίοις. Οἱ μὲν δὴ θάρρουντες ἐπέξηλθον. Ὀρόντης δὲ κατὰ νότου τῶν πολεμίων γενόμενος, τοὺς μὲν ἀποκτείνας, τοὺς δὲ ζωγῆσας, ἀσφαλῶς ἀπηλλάττετο.

3. Ὀρόντης ἐν Κύμῃ παρετάξατο Αὐτοφραδάτῃ μυρίους ὀπλίτας ἔχοντι, αὐτὸς ἔχων μυρίους ὀπλίτας Ἕλληνας. Πρῶτον μὲν δὴ προσέταξε τοῖς Ἕλλησιν ἐπιστραφῆναι, καὶ ἰδεῖν τὸ πεδίον ἡλίκον, ἐμφανίζων, ὡς οὐκ ἔστι τις τὴν τάξιν· λύσας τοὺς ἰππέας διαφύγοι· ἐπεὶ δὲ συμβαλόντες ἔστησαν πεφραγμένοι, τῶν ἰπέων τὴν φαλαγγα διηππεῦσαι μὴ δυναθέντων, καὶ διὰ τοῦτο ἀποσραφέντων, Ὀρόντης ἐκέλευσε τοὺς Ἕλληνας, ἐὰν παλιν ἐπάγειν ἐγχειρῶσιν οἱ ἰππεῖς, τρία βήματα μόνον εἰς τοῦμπροσθεν ἐμβῆναι. Οἱ μὲν δὴ ἐπέδησαν· οἱ δὲ ἰππεῖς, νομίσαντες ἐπάγειν αὐτούς, ἐκκλίναντες ἔφρευγον.

4. Ὀρόντης, πολλοὺς τῶν συμμάχων ἀποβαλὼν, οὓς Αὐτοφραδάτης ἐνέδρα διέφθειρε, καθῆκε λογοποιούς, διαγγέλλοντας, ὡς ἐγγὺς εἶησαν οἱ μισθοφόροι, ὥστε καὶ τῷ Αὐτοφραδάτῃ τοῦτο ἐξηγγέλλετο. Τῶν δὴ βαρβάρων τοὺς ἰσχυρωτάτους νυκτὸς ὤπλισεν ὀπλοῖς Ἕλληνικοῖς, καὶ ἀρχομένης ἕω παρέταξεν

αὐτοὺς μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπισήσας ἐρμηνέας διγλώσσους, ἵνα τὰ παραγγέλματα τοῖς Ἑλλησιν οὗτοι φράζοιεν τοῖς βαρβάροις. Αὐτοφραδάτης ἰδὼν τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα, οἴηθεις ἦκειν τοὺς μισθοφόρους περὶ ὧν ἐπέπυσο, συμβαλεῖν οὐ θάρρησας, ἀναλαβὼν τὸ στρατόπεδον ἔφευγε.

Λεῖπει στρατήγημα ἓν.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

Ξ Ε Ρ Ξ Η Σ.

Ι. Ξέρξης, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύων, πολλὰ ἔζη συνέχευε, λογοποιούς διασπεδάσας, ὡς οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἑλλήνων ὠμολογήκασιν προδοσίαν τῆς Ἑλλάδος. Δόξαντες οὖν οὐκ ἐς μάχην, ἀλλὰ ἐς ὠφέλειαν φανεράν καλεῖσθαι, προθυμότερον ἤθροισοντο. Πολλοὶ δὲ τῶν βαρβάρων, καὶ αὐτεπάγγελτοι συνεμάχισαν.

2. Ξέρξης, κατασκόπων Ἑλλήνων ἀλόντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κολάζει μὲν τοὺς ἀνδρας οὐδαμῶς· κελεύει δὲ περιαχθέντας ἰδεῖν τὴν δύναμιν ἅπασαν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον, « Ἄπιτε τοῖνυν (ἔφη), καὶ τοῖς Ἑλλησιν ἀπαγγείλατε ὅσα ἐμοῦ δεικνύντος ἐωράκατε. »

3. Ξέρξης ἐναυλόχει περὶ Ἄβυδον. Σιτηγοὶ νῆες Ἑλληνικαὶ παραπλεύουσαι ἀλίσκονται ὑπὸ τῶν βαρβάρων. Τοῖς μὲν δὴ ἔδοξε καταδύσαι τὰς ὀγκάδας αὐτοῖς ἀνδράσι. Ξέρξης δὲ τοῦναντίον, ἤρετο, « Ποῖ πλεῖτε; » Φησάντων, Ἐς τὴν Ἑλλάδα, « Καὶ ἡμεῖς (ἔφη) ἐκεῖσε· ὥστε ὁ σῖτος [ὁ] τοῖς Ἑλλησιν ἀγόμενος ἡμέτερός ἐστιν. Ἄπιτε δὴ. » Ταῦτα οἱ σωθέντες ἀπαγγειλαντες τοῖς Ἑλλησιν, οὐ μικρὰν ἐκπληξιν αὐτοῖς παρέσχον.

4. Ξέρξης ἐν Θερμοπύλαις, πολλῶν βαρβάρων πεσόντων, ἀποκρυπτόμενος τὸ πλῆθος τῶν νεκρῶν, προσέταξε τοῖς οἰκείοις αὐτῶν διὰ νυκτὸς τοὺς αὐτοῖς προσήκοντας γῆ κατακρύψαι.

5. Ξέρξης ἐν Θερμοπύλαις, διὰ τὴν σενότητα τῶν ὀρῶν πολλοὺς Περσῶν ἀποβαλὼν, Τραχινίου ἀνδρὸς, Ἐφιάλτου, δείζαντος ἀτραπὸν περὶ τοῖς ὄρεσι σενὴν, ἔπεμψεν ἀνδρας δισμυρίους. Οἱ περιελθόντες, κατὰ νότου γενόμενοι τῶν Ἑλλήνων, ἀπέκτειναν ἅπαντας, ὧν ἠγεῖτο Λεωνίδας.

Κ Ε Φ. Ις.

ἈΡΤΑΞΕΡΞΗΣ.

1. ἈΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ἐπὶ τὴν Τισαφέρνους σύλληψιν κατέπεμψε Τιθραύσην, δύο ἐπισολὰς κομίζοντα· τὴν μὲν πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐπιτρέπων αὐτῷ τὰ πάντα τὴν δὲ πρὸς Ἀριαῖον, ὅπως αὐτὸν συλλάβοι μετὰ Τιθραύστου. Ἀριαῖος, ἀναγνὼν τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κολοσσαῖς τῆς Φρυγίας, καλεῖ Τισαφέρνην ὡς ὁμοῦ βουλευσασθαι δεοὶ τὰ τε ἄλλα, καὶ περὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ, μηδὲν ὑπιδόμενος, τὸ μὲν στρατόπεδον κατέλιπεν ἐν Σάρδεσιν· αὐτὸς δὲ μετὰ τριακοσίων λογάδων, Ἀρκάδων καὶ Μιλησίων, ἀφικόμενος, ἐν Ἀριαίου κατέβλεν. Ἦδη δὲ περὶ λουτρῶν ἔχων, τὸν ἀκινάκην ἀπέθετο. Ἀριαῖος μετὰ τῶν θεραπευτῶν συναρπάσας αὐτὸν, καθείρξας εἰς ἀρμάμαξαν κατεῤῥαμμένην, ἄγειν Τιθραύσην παρέδωκεν. Ὁ δὲ μέχρι μὲν Κελαινῶν ἐγκατεῤῥαμμένον ἤγαγεν· ἐνταῦθα δὲ ἀποτεμῶν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἀνεκόμισε βασιλεῖ. Βασιλεὺς δὲ ἔπεμψε τῇ μητρὶ Παρυσάτιδι. Ἡ δὲ ἄρα μάλισα ἐσπουδάκει τίσασθαι Τισαφέρνην ἐπὶ τῇ Κύρου τελευτῇ. Ἐμελλοῖν δὲ ἄρα καὶ ὄσαι τῶν Ἑλλήνων τῶν Κυρείων μητέρες, ἢ γυναῖκες, λαμπρὸν ὀλολύξειν, Τισαφέρνου δίκας δόντος τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας ἀπάτης.

2. Ἀρταξέρξης τὸν πόλεμον ἠγωνοθέτει τοῖς Ἕλλησιν, αἰεὶ προσιθέμενος τοῖς ἠττωμένοις. Αἰεὶ γὰρ ἐπανισθῶν τὸ ἐλαττούμενον, τὴν ἰσχὺν τοῦ νικῶντος κατέβλεν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Ω Χ Ο Σ.

1. Ὠχος, Ἀρταξέρξου τοῦ πατρὸς αὐτῶ τελευτήσαντος, εἰδὼς ὅτι περιῶν μὲν ὁ πατὴρ φοβερὸς ἦν τοῖς ὑπηκόοις· μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν, αὐτὸς εὐκαταφρόνητος ἔσοιτο, τοῖς εὐνούχοις, καὶ κατακοιμισαῖς, καὶ τῷ χιλιάρχῳ συνθέμενος, ἔκρυψε τὸν θάνατον ἐπὶ μῆνας δέκα. Ἐν δὲ τούτοις τὴν βασιλικὴν σφραγίδα διαπέμπων, ἐξ ὀνόματος τοῦ πατρὸς προσέταξεν Ὠχον ἀναγορεῦσαι βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ πάντες ἀνηγόρευσαν καὶ ὑπήκουσαν, τότε ὠμολόγησε τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ βασιλεῖον πένθος ἐπήγγειλε κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΤΙΣΑΦΕΡΝΗΣ.

1. ΤΙΣΑΦΕΡΝΗΣ πρὸς Κλέαρχον ἐσπέισατο, παρακαθισάμενος τὰς παλλακίδας· τὰς δὲ αὐτὰς ἔφη σπονδὰς ἐθέλειν ποιῆσθαι καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἡγεμόνας. Ἦκον οἱ λοιποὶ, Πρῶξενος Βοιώτιος, Μένων Θετταλὸς, Ἄγις Ἀρκὰς, Σωκράτης Ἀχαιοῦ· εἰπὼντα τούτοις λοχαγοὶ εἴκοσι, στρατιῶται διακόσιοι. Τισαφέρνης τοὺς μὲν στρατηγούς θήσας ἔπεμψεν ὡς βασιλέα, τοὺς δὲ ἄλλους αὐτὸς ἀπέκτεινε πάντας.

2. Τισαφέρνης ἐμβαλεῖν ἐς Μίλητον, καὶ τοὺς φυγάδας καταγαγεῖν ἐβουλεύετο. Ἀπαρασκευος μὲν δὴ ὢν, περιβόητον ἐποίει τὸ ἔργον ὡς τοῦτο δράσων αὐτίκα· ὥστε καὶ Μιλήσιοι τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς ἄστὺ ἀνεκομίσαντο. Παρασκευασάμενος δὲ, τὸ στρατόπεδον διαλύειν προσεποιήσατο, καὶ οὐ μακρὰν ἀπέπέμψατο. Μιλήσιοι τὰς γνῶμας μεταβαλόμενοι, διαλυθὲν τὸ στρατεύμα ἄρῶντες, ἐς τοὺς ἀγροὺς ἀνεχώρησαν. Ὁ δὲ, ὑπὸ συνθήματι τῷ

στράτευμα συλλέξας, διὰ τάχους πάντας Μιλησίους ἔξω τῆς πόλεως διεσπαρμένους ἐχειρώσατο.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Φ Α Ρ Ν Α Β Α Ζ Ο Σ.

1. ΦΑΡΝΑΒΑΖΟΣ κατὰ Λυσάνδρου Λακεδαιμονίοις ἔγραψεν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας αὐτὸν ἀνεκαλέσαντο, σκυτάλην πέμψαντες. Λύσανδρος ἰκετεύει Φαρνάβαζον ἄλλην ἐπιστολὴν ὑπὲρ αὐτοῦ γράψαι φιλάνθρωπον. Φαρνάβαζος, ὑποσχόμενος, φανερώς μὲν ἔγραψεν οἷαν ὁ Λύσανδρος ἠξίωσε, κρύφα δὲ εἶχεν ἐτέραν γεγραμμένην. Ἐν δὲ τῷ τὴν σφραγίδα ἐπιβάλλειν, ὑπαλλάξας τὰ βιβλία, μηδὲν διαφέροντα τῇ ὄψει, δίδωσιν αὐτῷ τὴν κρύφα γεγραμμένην. Λύσανδρος, ἐπανελθὼν εἰς Λακεδαίμονα, τοῖς Ἐφόροις κατὰ τὸ ἔθος ἀπέδωκε τὰ γράμματα. Οἱ δὲ, ἀναγνόντες, ἔδειξαν αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν, προειπόντες μηδὲν ἀπολογίας δεῖσθαι αὐτὸν καὶ αὐτοῦ γράμματα κομίσαντα.

Κ Ε Φ. Κ.

Γ Λ Ω Σ.

1. ΓΛΩΣ ἦν ἐν Κύπρῳ. Τῶν δὲ ἀμφ' αὐτὸν Ἑλλήνων τοῖς ἐν Ἰωνίᾳ κατ' αὐτοῦ γραφόντων, βουλόμενος εὐρεῖν τοὺς αἰτίους, τριήρη κατεῖλκυσε, καὶ τοῖς ἐρέταις ἔδωκεν ἐφόδιον, καὶ πλεῖν ἐκέλευσεν ἐπὶ Ἰωνίας. Τοῦ κυβερνήτου τὴν ἀναγωγὴν ἐπίτηδες ἀναβαλλομένου, πολλοὶ πολλὰς ἐπιστολάς τοῖς ἐρέταις ἔδωκαν. Οἱ μὲν δὴ ἀνήχθησαν, καὶ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπωτέρω προσωρμίσαντο. Ὁ δὲ, παρελθὼν πεζῇ πρὸς τὴν τριήρη, προσέταξε τοῖς ἐρέταις πάσας προσκομίσαι τὰς ἐπιστολάς· ἐν αἷς τοὺς κατ' αὐτοῦ γράφοντας εὐρῶν, οὐδένα τούτων οὐχὶ παραχρημα βασανίσας ἀπέκτεινεν.

Κ Ε Φ. Κ Α.

Δ Α Τ Α Μ Η Σ.

1. ΔΑΤΑΜΗΣ, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπαιτούμενος μισθὸν μηνῶν πλειόνων, ἐς ἐκκλησίαν συναγαγὼν αὐτούς, ἔφη πολλὰ χρήματα ἔχειν ἐν χωρίῳ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντι· « Καὶ δὴ τὴν ταχίστην εἰς τοῦτο ἐπειγώμεθα. » Ἐπίστεισαν οἱ στρατιῶται, καὶ ἠκολούθησαν. Ἀπέχοντας δὲ ἡμέρας ὁδὸν, ἐκέλευσε κατὰ χώραν μένειν ἀναπαυομένους. Ἀναλαβὼν δὴ τοὺς περὶ αὐτὸν, καὶ καμήλους καὶ ἡμιόνους, ἐλθὼν ἐς ἱερὸν ἐγχωρίῳ πλούτῳ κεκοσμημένον, ἔλαβεν ἀργύρου τάλαντα τριάκοντα. Ταῦτα ἐπὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ἡμιόνων ἤγαγεν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὀλίγα μὲν ἀγγεῖα πληρώσας, πολλὰ δὲ κατασκευάσας ὁμοίως τοῖς πεπληρωμένοις. Ἐπεὶ δὲ τινα τῶν πεπληρωμένων ἔδειξε τοῖς στρατιώταις, οἱ μὲν εὐέλπιδες ἐγένοντο, ὡς χρήματα ἔχοντες. Ὁ δὲ ἔφη δεῖν ἐς Ἀμισὸν ἀφικομένους κόψαι νόμισμα· ἦν δὲ ἄρα Ἀμισὸς ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν ἀπέχουσα, καὶ χώρα δυσχείμερος. Τὸν δὴ χειμῶνα ὅλον οἱ στρατιῶται ἠσύνχασαν οὐκ ἀπαιτοῦντες.

2. Δατάμης, ἐπιβουλεύων Σινωπεῦσι, ναυτικὸν ἔχουσιν, αὐτὸς ναυπηγῶν καὶ τεκτόνων ἀπορούμενος, φιλίαν συνδέμενος πρὸς αὐτούς, ἐπηγγέιλато Σησὸν αὐτοῖς ἐκπολιόρκήσας παράδωσειν, ἣν μάλις α πολειμιωτάτην ἡγοῦντο. Ἐπίστεισαν οἱ Σινωπεῖς, καὶ παρεκάλεσαν, ὧν ἂν ἐς τὸν πόλεμον δέοιτο, παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. Ὁ δὲ ἄλλου μὲν οὐδενὸς ἔφη δεῖσθαι, ὡς λαμπρὰν χορηγίαν ἔχων, καὶ χρημάτων, καὶ σωματῶν· τοὺς δὲ τὰ μηχανήματα, κριοὺς, καὶ χελώνας, κατασκευάζοντας οὐκ ἔχειν, ἀδὴ μάλις ἀφέλιμα τοῖς πολιορκουῖσιν. Οἱ Σινωπεῖς πάντας τοὺς ἐν τῇ πόλει τεχνίτας καὶ ἀρχιτέκτονας ἔπεμψαν αὐτῷ. Ὁ δὲ, ταῖς τέχναις αὐτῶν χρῆσάμενος, ναῦς πολλὰς καὶ μηχανή-

ματα κατασκευάσας, ἄντι Σησοῦ τὴν Σινώπην ἐπολιόρησεν.

3. Δατάμης, Εὐφράτην διαβάς, ἐπολέμει μεγάλῳ βασιλεῖ. Ὁ δὲ μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐπήει, οὐ πάνυ τῶν ἐπιτηδείων εὐπόρως ἔχων, σχολαίτερον ὀδεύων. Δατάμης, ἄνω τοῦ ποταμοῦ πολλὴν ὁδὸν παρελάσας, τὰς ἀμάξας σύνδυο ζεύξας ἐπέθηκεν ἄλλας δύο κατ' αὐτῶν, καὶ συνήλωσε πρὸς ἀλλήλας, καὶ περὶ τοὺς κανθοὺς κάτω σανίδας προσήλωσεν, ὅπως οἱ τροχοὶ εἰς τὴν ἰλὺν τοῦ ποταμοῦ μὴ καταδύοιντο. Ἄνδρας δὲ ἐρρώμενε-
 ζάτους, τὰ γενναϊότατα τῶν ὑποζυγίων ἐπισύροντας ἀπὸ κάλου, διανήξασθαι προσέταξεν. Ἐπειτα ἐνήγε τὰς προσηλωμένας ἀμάξας εἰς τὸν ποταμὸν, τῶν μὲν ὀπισθεν ὠθούντων, τῶν δὲ διανηξαμένων ἔμπροσθεν ἐκόντων κάλοις μεγάλοις ἐξηρημένας· καὶ ἐπιβαλὼν ἄνω κλήματα, καὶ ξύλα, διέβη τὸν ποταμὸν μετὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως. Καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ ἀφίκετο ἡμέρας δέκα πρότερον, ἢ τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀφικέσθαι.

4. Δατάμης, μαθὼν ὡς ἐπιβουλεύοιτο ὑπὸ στρατιωτῶν ἰδίων, ἐν Ἀσπενδίῳ πεδίῳ μέλλων συμβάλλειν πολεμίοις, ἄλλον διεσκεύασε τῇ αὐτοῦ πανοπλίᾳ· ἐν ἄλλῃ δὲ αὐτὸς ἐκινδύνευεν. Οἱ δὲ ἐπιθέμενοι ἐγνώσθησαν, ὑπὸ τοῦ σχήματος ἐξαπατηθέντες.

5. Δατάμης, πολιορκῶν Σινώπην, γράμματα παρὰ βασιλέως δεξάμενος, οὐκ ἔωντος πολιορκεῖν, ἀναγνοὺς, προσεκίνησε τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἔβυσεν εὐαγγελία, ὡς μεγάλα δὴ ἀγαθὰ παρὰ βασιλέως λαθὼν· καὶ νυκτὸς, ἐπιβάς τῆς νεῦς, ἀπέπλευσεν.

6. Δατάμης, Αὐτοφραδάτην διώκοντα φεύγων, ἦκεν ἐγγὺς ποταμοῦ· τὸν δὲ πόρον ἐκλίνας προσεποιήσατο στρατοπεδεύειν, τὰς μὲν μεγίστας καὶ ὑψηλοτάτας σκηνάς, κατὰ πρόσωπον σκηνώσας, τὰ δὲ σκευοφόρα λυεῖν ὀπισθεν οὐκ εἰσάσας, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς στρατιώταις ἀποθέσθαι τὰ ὄπλα ἐπιτρέψας. Οἱ πολέμοι, τὰς σκηνάς ἀρῶντες, καὶ αὐτοὶ κατεσκήνωσαν, καὶ τὰ σκευοφόρα διέλυσαν, καὶ τοὺς ἵππους ἀφῆκαν ἐπὶ νομῆν, καὶ παρασκευῆ

τοῦ δείπνου προσεῖχον. Δατάμης, ἐτοίμην καὶ διεσκευασμένην ἔχων τὴν δύναμιν, διὰ τοῦ ποταμοῦ διήγαγεν. Οἱ πολέμιοι, διεσκευασμένην τὴν δύναμιν αὐτῶν ἕως ἀνεκάλουν, καὶ συνέλεγον, καὶ συνέταττον, καὶ τοὺς ἵππους ἐνεσκεύαζον, καὶ τὰ ὄπλα ἀνελάμβανον, οἱ περὶ Δατάμην φθάσαντες ὄχοντο.

7. Δατάμης πολεμίοις παρετάσσετο. Ἐν τῷ κινδύνῳ τῆς μάχης ἵππαρχος ἀπὸ κέρως εὐωνύμου τοὺς ἱππέας ἀναλαβὼν, ἠτομόλει πρὸς τοὺς ἐναντίους. Ὁ δὲ, τοῖς πεζοῖς καταπεπληγόσι τὴν προδοσίαν, παραθέων, ὅλην τὴν φάλαγγα τηρεῖν παρεκελεύετο, ὡς καὶ τῶν ἱππέων ἐν καιρῷ συνεπιδησομένων, ὃν αὐτὸς εἴη δεδωκώς. Ἐπίστευσαν οἱ πεζοί, καὶ προλαβεῖν τῶν ἱππέων τὴν νίκην ἔσπευσαν, καὶ αὐτοὶ πάντες εὐρώως ἐμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, ἐνίκησαν· καὶ μετὰ τὴν νίκην ἔμαθον τὴν προδοσίαν τῶν ἱππέων.

Κ Ε Φ. Κ Β.

Κ Ο Σ Ι Γ Γ Α Σ.

Ι. ΘΡᾶΚΙΑ ἔθνη Κεβρῆνιοι καὶ... βοαι. Παρὰ τούτοις νόμος, τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἡρας ἡγεμόνας ἔχειν. Ἦν αὐτοῖς ἱερεὺς καὶ ἡγεμῶν Κοσίγγας. Οἱ Θραῖκες οὐκ ἐπειθάρχουν. Ὁ Κοσίγγας κλίμακας πολλὰς καὶ μεγάλας ξυλίνας ἡγειρε, συνθεῖς ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. Καὶ λόγος ἦν, [ὡς] ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναθήσεται κατεβῶν πρὸς τὴν Ἡραν τῶν Θραυῶν ὡς ἀπειθούντων. Οἱ δὲ, οἷα δὴ Θραῖκες ἀνόητοι καὶ ἄλογοι, δεῖσαντες τὴν ἐς οὐρανὸν τοῦ ἡγεμόνος ἀνάβασιν, ἰκέτευσαν, καὶ ὤμοσαν ἧ μὴν ὑπακούσεσθαι πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς προσάγμασιν.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

Μ Α Υ Σ Ω Λ Ο Σ.

Ι. ΜΑΪΣΩΛΟΣ, βασιλεὺς Καρίας, χρήματα παρὰ τῶν φίλων

ἔβούλετο λαβεῖν, καὶ φανερωῖσαι τὸν... ὀκνῶν, ὑπεκρίνατο, «Βασίλευς ἀφαιρεῖταιί με τὴν ἀρχήν.» Καὶ καλέσας τοὺς φίλους, ἀντίον αὐτῶν προκομίζει τὰ κειμήλια, χρυσὸν, ἄργυρον, ἐσθῆτα, καὶ ὅσα δὴ τοιαῦτα, ὡς ταῦτα πάντα βασιλεῖ πέμψων, ἐφ' ᾧ τε μὴ ἀφαιρεθῆναι τὴν πατρίαν ἀρχήν. Οἱ φίλοι πισεύουσι Μαυσώλῳ ταῦτα λέγοντι· καὶ αὐτῆς ἡμέρας πληθὺς ἀμύχανον αὐτῷ χρημάτων ἔπεμψαν.

2. Μαύσωλος, βουλόμενος λαβεῖν Λάτμον πόλιν ὀχυράν, προσεποιεῖτο φιλικῶς ἔχειν πρὸς τοὺς Λατμίους. Ἀπέδωκε μὲν αὐτοῖς τὰ ὄμηρα, ὅσα πολεμῶν Ἰδριεὺς ἔλαβε· φύλακας δὲ περὶ τὸ σῶμα Λατμίους εἶχεν, ὡς μόνους πιστούς· ὑπηρετεῖτο δ' αὐτοῖς προθύμως ὅσα ἐβούλοντο. Καὶ δὴ χειρωσάμενος αὐτοὺς ἐς ἀκρότατον εὐνοίας, ἤτησε παρ' αὐτῶν ἄνδρας τριακοσίους φύλακας, ἐς Πύγελα παριῶν, ὡς δεδιῶς Πρόφυτον Ἐφέσιον. Οἱ δὲ παραχρήμα ἐπιλέξαντες τοὺς τριακοσίους ἔπεμψαν. Μαύσωλος, λαβὼν τούτους, καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν ἔχων, παρὰ τὴν Λάτμον ἐπορεύετο, βαδίζων ἐς τὰ Πύγελα. Οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως, πάντες ἐξελθόντες, ἐπὶ τὴν θῆαν τῆς παριούσης δυνάμεως συνέδραμον. Ἐνέδρα δὲ Μαυσώλου πολυάνθρωπος προπαρεσκευασμένη, νύκτωρ προκατελάβετο τὴν πόλιν κενήν, ἀνεωγμένων τῶν πυλῶν. Καὶ ὁ Μαύσωλος ἐπισρέψας εἰσήλθε μετὰ τῆς δυνάμεως ἀπάσης, καὶ Λάτμου κύριος κατέστη.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

Β Ο Ρ Γ Η Σ.

1. Βόργης Ἡϊόνος τῆς ἐπὶ Στρυμόνος ἦρχε, δόντος αὐτῷ τὴν ἀρχήν μεγάλου βασιλέως. Ἕλληνες ἐπολιόρκουν τὴν Ἡϊόνα· ὁ δὲ Βόργης ἐπὶ μακρὸν ἀντέσχε τῇ πολιορκίᾳ. Ὡς δὲ ἀπηγόρευεν, οὐχ ὑπομένων τὸ πισευθῆν ἐκ βασιλέως χωρίον πολεμίοις προσέσθαι, τῇ πόλει πῦρ ἐνήκεν· ὥστε αὐ-

τός τε, καὶ γυνή, καὶ τέκνα, καὶ πόλις ὁμοῦ συγκατεφλέγησαν.

Κ Ε Φ. ΚΕ.

ΔΡΟΜΙΧΑΪΤΗΣ.

Ι. ΔΡΟΜΙΧΑΪΤΗΣ Θρακῶν βασιλεὺς, Λυσίμαχος Μακεδόνων. Ἐστράτευσεν ὁ Μακεδὼν ἐπὶ τὴν Θράκην. Ὁ Θραξ τὸν Μακεδόνα ἐξηπάτησε. Στρατηγὸς αὐτοῦ Αἰῆτης, αὐτόμολος δὴ πρὸς Λυσίμαχον ἤκειν ἐσκήψατο, καὶ πιστὸς εἶναι δόξας, ἐς δυσχωρίας ἐμβάλλει τοὺς Μακεδόνας· ἔνθα λιμῶ καὶ δίψει κακοπαθοῦντας, Δρομιχαίτης προσπεσὼν, αὐτόντε Λυσιμαχον, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀνείλεν. Ἦσαν οἱ πεσόντες Λυσιμαχιοὶ ἀνδρῶν μυριάδες δέκα.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΣ.

Ι. ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΣ, Ἀδραμύτειον κατέχων, ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ Αὐτοφραδάτου, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Βουλόμενος δὲ τὰ ἐπιτήδεια καὶ στρατιώτας εἰσαγαγεῖν, ὑπὸ τῶν πολιορκούντων εἰργόμενος, ἐντέλλεται τῷ φρουροῦντι Πτελεσοῦντα τὴν προκειμένην νῆσον ὑποκρίνασθαι προδιδόναι τῷ Αὐτοφραδάτῃ. Ὁ μὲν πιστεύει τῷ φρουράρχῳ, καὶ πέμπει τὸ ναυτικόν, ὡς ἂν παραλάβῃ τὸ χωρίον. Ὁ δὲ Ἀριοβαρζάνης, ἕως αἱ νῆες πρὸς τὴν νῆσον ἔπλεον, ἔφθασεν εἰσκομίσας πλῆθος ἐπιτηδείων καὶ συμμάχων.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

ΑΥΤΟΦΡΑΔΑΤΗΣ.

Ι. ΑΥΤΟΦΡΑΔΑΤΗΣ, ἐμβαλεῖν Πισιδαῖς βουλόμενος, τὴν εἰσβολὴν ξενόπορον καὶ φυλαττομένην ὄρων, προσήγαγε μὲν τὸ στρατόπεδον· πάλιν δὲ ἀπήγαγεν ὀπίσω, μέχρι σαδίων ἕξ. Νυξ

ἐπῆλθεν. Οἱ μὲν φυλάττοντες τῶν Πισιδῶν ἀπηλλάγησαν, οἰόμενοι τοὺς πολεμίους ἀπεληλυθέναι. Ὁ δὲ, τῶν ψιλῶν καὶ τῶν ὀπλιτῶν τοὺς ἐλαφροτάτους λαβὼν, πολλῇ σπουδῇ δραμῶν, διῆλθε τὰ σενά, καὶ τὴν Πισιδῶν χώραν ἐπόρθησεν.

2. Αὐτοφραδάτης, Ἐφεσίων ἀντιστρατοπεδευόντων, ὄρων τοὺς πλείονας ἀδολεσχοῦντας, καὶ περιπατοῦντας, προῦκαλέσατο τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν προελθεῖν καὶ διαλέξασθαι περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων. Οἱ μὲν προῆλθον, καὶ διελέγοντο. Οἱ δὲ ἡγεμόνες τῶν ἰπέων καὶ τῶν ὀπλιτῶν πρὸ πολλοῦ παράγγελμα εἶχον, τῶν ἀρχόντων διαλεγομένων, ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς Ἐφεσίους, ἀτάκτως καὶ ἀμελῶς ἔχοντας. Καὶ δὴ πολλοὶ τῶν Ἐφεσίων μὲν ἀνηρέθησαν, οἱ δὲ, ζωγρηθέντες, ἐάλωσαν.

3. Αὐτοφραδάτης, μισθοφόρους ἐξαγαγεῖν βουλόμενος ἐπὶ μάχην, λογοποιούς κατῆκεν, ὡς ἔνεκα ἀρισθμοῦ ποιοῖτο τὴν ἔξοδον· ἵνα τῶν μὴ παραγενομένων μηδὲ καθοπλισαμένων τὸν μισθὸν ἀποσερήσειεν. Οἱ στρατιῶται σπουδῇ πάντες ἐξωπλίσαντο, καὶ προῆλθον. Ἦν δὲ ἄρα οὐκ ἐπίδειξις ἀριθμοῦ τὸ δρώμενον, ἀλλὰ παρασκευὴ πολέμου, τῷ πλήθει τοὺς ἐναντίους ἐκπλήττουσα.

Κ Ε Φ. Κ Η.

Α Ρ Σ Α Μ Η Σ.

1. ἈΡΣΑΜΗΣ ἐπρλιόρκει Βαρκαίους. Τῶν δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβευσασμένων περὶ διαλύσεως, ὠμολόγησε, καὶ δεξιὰν αὐτοῖς ἔπεμψε νόμῳ Περσικῷ, καὶ τὴν πολιορκίαν διαλύσας, παρεκάλει Βαρκαίους βασιλεῖ κοινωνῆσαι τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατείας, καὶ πέμπειν αὐτῷ τὴν τῶν ἀρμάτων βοήθειαν. Οἱ δὲ τοὺς ἄρχοντας ἔπεμψαν βουλευσομένους μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς συμμαχίας. Ἀρσάμης, λαμπρὰν ὑποδοχὴν παρασκευασάμενος, εἰσία τοὺς ἄρχοντας, καὶ προέθηκεν ἀγορὰν πᾶσι Βαρκαίοις ἐπιτηθειῶν ἀφ' ὧν. Τῶν δὲ ἐπὶ τὴν ἀγορὰν προελθόντων, σημειῶν

ἤρε τοῖς Πέρσαις. Οἱ δὲ, μετὰ ἐγχειριδίων καταλαβόμενοι τὰς πύλας, καὶ εἰσπεσόντες, διήρπασάν τὴν πόλιν, τοὺς ἐγχειροῦντας κωλύειν φρονέοντες.

2. Ἀρσάμης, ἀποστὰς βασιλέως, Φρυγίας τῆς μεγάλης κρατῶν, συμβαλεῖν μάχην ἔμελλε τοῖς ἐκ βασιλέως ἐς αὐτὸν ἤκουσιν· Ἰππαρχος ἰππέων συνέθετο τοῖς πολεμίοις, ἐπειδὴν προσαγάγη, αὐτομολήσειν πρὸς αὐτούς. Τὴν προδοσίαν ἔμαθεν Ἀρσάμης· καὶ νύκτωρ ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀφικόμενος, ἐβασάνισε τὸν Ἰππαρχον. Ἐπεὶ δὲ ὠμολόγησε, τὰ ὄπλα τῶν ἰππέων, καὶ τὰς ἐσθῆτας περιέθηκεν ἄλλοις, μάλιστα δὴ πισοῖς, καὶ τῇ τοῦ ἰπάρχου σκευῇ ἄλλον ὠπλισεν Ἰππαρχον, καὶ προσέταξεν αὐτοῖς, ὅταν ἴδωσι τὸ σημεῖον ἀρθεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, αὐτομολεῖν· παριπτεύσαντας δὲ καὶ παραλλάξαντας αὐτῶν τὴν φάλαγγα, ἐπίσρεψάντας, κατὰ νώτου τὴν ἐμβολὴν ποιήσασθαι. Τούτων οὕτω συγκειμένων κατὰ νώτου μὲν ἐπέβαλον οὗτοι· ἐξ ἐναντίου δὲ τὴν δύναμιν Ἀρσάμης προσήγαγεν. Οἱ πολέμιοι δὲ, λύσαντες τὴν τάξιν ἔφευγον· καὶ οἱ πλείονες αὐτῶν ἐν τῇ φυγῇ διεφθείροντο.

ΚΕΦ. ΚΘ.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ.

1. ΜΙΘΡΙΔΑΤῆ ὁ βασιλεὺς προσέταξεν, « Ἀποστάντα Δατάμην κτεῖνε, ἢ ἄγε. » Μιθριδάτης ὑποκρίνεται καὶ αὐτὸς ἀποστῆναι βασιλέως. Οὐ μὴν ὄγε Δατάμης ἐπίστειπεν, εἰ μὴ πρόσθεν πολλὰ λυμανεῖται τῇ βασιλέως ἀρχῇ. Καὶ δὴ πολλὰ ἐλυμήνατο φρούρια βασιλέως κατέσκαψε, κώμας κατέπρησε, φόρους ἤρπασε, λείαν ἤλασεν. Ἐδοξεν ἄρα πολέμιος εἶναι βασιλεῖ. Ἄμφω δὴ τότε συνηλθέτην γυμνῶ, διαλεξομένω περὶ ὧν χρή. Μιθριδάτης ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ προκατεσκευάσατο νύκτωρ ἐγχειρίδια πολλά, κερυμμένον ἄλλο ἀλλαχοῦ· καὶ τούτοις ἐπέκειτο σημεῖον. Διαλεγόμενος δὴ προσῆγεν αὐτὸν ἡρέμα βαδίζων. Ἐπεὶ δὲ ἔλις ἦν

τοῦ λόγου, Δατάμης ἀσπασάμενος ἀπήει. Μιθριδάτης ἐν τῶν ἐγχειριδίων ἀνελόμενος διὰ τάχους, καὶ ὑπὸ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ κρύψας, ἀνεκαλέσατο Δατάμην, ὡς ἐπιλαθόμενος δὴ τινων, ὧν ἐχρῆν εἰπεῖν· προσελθόντα δὲ ἐκεῖνο τὸ ὄρος ἐκέλευσεν ὀχυρῶσαι μάλινα. Οὕτως ἀφορῶντα Δατάμην εἰς τὸ ὄρος τῷ ἐγχειριδίῳ Μιθριδάτης πλήξας ἀπέκτεινεν.

2. Μιθριδάτης, ἐν Παφλαγονίᾳ καταφυγῶν εἰς πόλιν, ὅπως ἂν προλάβοι ὡς πλείστην ὁδὸν τοὺς διώκοντας πολεμίους, ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπιπλα καὶ σκευὴ προὔθηκεν ἔξω· καὶ νύκτωρ αὐτὸς ἀπέδρα. Οἱ διώκοντες, ἐμβαλόντες τῇ πόλει, καὶ τὰ σκευὴ προκείμενα ἰδόντες, πρὸς ἀρπαγὴν ὤρμησαν· τῶν δὲ ἡγεμόνων διώκειν κελεύοντων, οὐχ ὑπήκουσαν, ὡφέλειαν φανεράν οὐ καλὸν ἡγούμενοι προέσθαι. Μιθριδάτης δὲ, πολὺ τῆς ὁδοῦ προλαβὼν, ἀπιὼν ὤχητο.

Κ Ε Φ. Α.

ΜΕΜΨΙΣ.

1. ΜΕΜΨΙΣ, Ἀριθβαίου στρατεύσαντος, ὅπως τειχίρης μὴ γένοιτο, πάντα ἔξω τείχους προήγαγεν, καὶ πρὸ τῆς πόλεως ἔταξε γυναῖκας, τέκνα, χρήματα· τὰς δὲ πύλας τοῦ τείχους ἀπωκοδύμησεν. Ἀριθβαῖος, τὴν παρασκευὴν τῆς ἀπονοίας αὐτῶν φοβηθεὶς, καὶ ὅτι μέχρι θανάτου μαχοῦνται, τὴν στρατιὰν ἀπήγαγεν.

Κ Ε Φ. ΛΑ.

ΚΕΡΣΟΒΛΕΠΤΗΣ.

1. ΚΕΡΣΟΒΛΕΠΤΗΣ, ἀποσάντων αὐτοῦ συγγενῶν πολλὰ χρήματα ὑπεκτεθειμένων, διαλυσάμενος πρὸς αὐτοὺς, κατέστησε πόλεων ἄρχοντας, διαστήσας ἀπ' ἀλλήλων. Ἐπεὶ δὲ, χρόνου διαγενομένου, τὰ ὑπεκκείμενα χρήματα μετεπέμψαντο, συλλαβὼν αὐτοὺς τῶν πόλεων ἐξήλασε, καὶ τῶν χρημάτων αὐτὸς ἐκράτησεν.

Κ Ε Φ. Λ Β.

ΣΕΥΘΗΣ.

1. ΣΕΥΘΗΣ, Ἴππαρχος Κερσοβλέπτου, ἐν σπάνει χρημάτων, προσέταξε τῶν γεωργῶν ἐκάστῳ πέντε μεδίμνων χωρίον αὐτῷ κατασπεῖραι. Οἱ μὲν κατέσπειραν, πολὺ πλῆθος γεωργῶν. Σίτου δὲ παμπόλλου γενομένου, καταγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ Θαλατταν ἐπίπρασεν, ὑφέμενός τι τῆς τιμῆς, ὥστε ταχέως τῷ Κερσοβλέπτῃ πολλὰ χρήματα συνελέξατο.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

ΑΡΤΑΒΑΖΟΣ.

1. ΑΡΤΑΒΑΖΩ, πολιορκουντί τινα πόλιν, Τιμάξενος Σικυώνιος προεδίδου τὴν πόλιν. Ἀμφότεροι συνέθεντο, τῷ βέλει προσάψαντας βραχὺ βιβλίδιον, τοξεύειν εἰς τινα τῆπον συγκείμενον, κακεῖθεν τὰς ἐπισολὰς ἀναλαμβάνειν.

2. Αρτάβαζος, ὑποπεύσας Παμμένη κοινολογεῖσθαι τοῖς πολεμίοις, ἐκάλεσεν αὐτὸν, ὡς δῶρα δώσων, καὶ σῖτον τοῖς στρατιώταις μετρήσων. Ἐλθόντα συλλαβὼν, τὸ στρατόπεδον τοῖς ἀδελφοῖς Ὀξύθρα καὶ Διτικτῷ παρέδωκεν.

3. Αρτάβαζος Φαρνάκου, φεύγων ἐκ Πλαταιῶν, προῆλθεν ἐς Θετταλίαν. Τῶν δὲ Θετταλῶν ἐρομένων περὶ τῆς μάχης, δείσας ὁμολογῆσαι τὴν ἦτταν, αὐτὸς μὲν ἔφη σπεύδειν ἐς Θράκην πράξων βασιλέως ἀπόρρητα, Μαρδόνιος δὲ νενικηκῶς ἔπεται, καὶ τὰ ἔργα τῆς νίκης αὐτὸς ἀπαγγελεῖ. Αρτάβαζος μὲν ἀπάτη νίκης Θετταλίαν διεξῆλθε· Θετταλοὶ δὲ αὐτίκα τὴν Περσῶν ἦτταν ἐμάνθανον.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

ΑΡΥΑΝΔΗΣ.

1. ΑΡΥΑΝΔΗΣ, τὴν Βαρκαίων πόλιν πολιορκῶν, νυκτὸς ὀρύξας

τάφρον, ξύλα ἀσθενῆ διατείνας, καὶ γῆν ὀλίγην ἐπιβαλὼν, μεθ' ἡμέραν προκαλεῖται Βαρκαίους ἐπὶ σπονδάς· καὶ σὰς μετὰ τῶν τὰ ὄρκια τεμνόντων ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου, ὤμοσεν ἐφ' ὅσον οὕτως ἡ γῆ μενεῖ, φυλάξειν τὰ συγκείμενα. Οἱ Βαρκαῖοι μετὰ τοὺς ὄρκους ἀνέωξαν τὰς πύλας. Οἱ περὶ τὸν Ἀρυάνδην, καταρρήξαντες τὴν τάφρον, κατελάβοντο τὴν πόλιν· ὡς μηκέτι τῆς γῆς μενούσης ἐφ' ἧς ὤμοσαν.

Κ Ε Φ. Λ Ε.

ΒΡΕΝΝΟΣ.

1. ΒΡΕΝΝΟΣ, Γαλατῶν βασιλεὺς, πείσαι βουλόμενος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα σρατεῦσαι, συναγαγὼν ἐκκλησίαν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, προήγαγεν αἰχμαλώτους Ἕλληνας, ἐλαχίστους τὰ σώματα καὶ ἀσθενεσάτους, τὰς κεφαλὰς ἀπεξυρμημένους, τριβῶνια ῥυπῶντα περιβεβλημένους· καὶ παρέσθησεν αὐτοῖς τῶν Γαλατῶν τοὺς μεγίστους καὶ τοὺς εὐειδεςάτους, Γαλατικὴν ὄπλισιν ἔχοντάς. Τοῦτο ποιήσας, « Ἡμεῖς (εἶπεν) οἱ τηλικούτοι, καὶ τοιοῦτοι, πρὸς τοὺς οὕτως ἀσθενεῖς καὶ μικροὺς πολεμήσομεν. » Οὕτως ἐπίσθησαν Γαλάται, καταφρονήσαντες Ἑλλήνων, ἔλθειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

2. Βρέννος, Γαλάτας ἀγαγὼν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, θεώμενος τοὺς ἐν Δελφοῖς χρυσοὺς ἀνδριάντας, προσκαλεσάμενος Δελφοὺς αἰχμαλώτους διὰ τοῦ ἑρμηνέως ἤρετο, εἰ σφερόν εἶη τὸ χρυσίον τῶν ἀναθημάτων. Εἰπόντων δὲ, « Τὰ μὲν ἔνδον ἐστὶ χαλκός, τὰ δὲ ἔξωθεν χρυσὸς ἐπελήλαται λεπτός, » ἠπειλήσατο θάνατον ἅπασιν, εἰ τοῦτο πρὸς ἄλλους ὁμολογήσειαν· ἀλλὰ καὶ τοῦναντίου λέγειν παρήγγειλεν, ὡς ἔσιν ἅπαντα χρυσὸς σφυρήλατος. Καὶ δὴ, τῶν ἡγεμόνων ἔνδον τινὰς καλέσας, τοὺς αἰχμαλώτους ὁμοίως ἤρετο. Τῶν δὲ τὸ προσαχθὲν εἰπόντων, ὡς πάντα εἶη χρυσὸς, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀναγγέλλειν τοῖς πλήθεσιν, ἵνα μά-
χοιτο

χοιντο εὐθυμότερον, ὡς ἀποληψόμενοι χρυσοῦ μοίρας μεγίστας.

ΚΕΦ. ΛΣ.

ΜΥΓΔΟΝΙΟΣ.

Ι. ΜΥΓΔΟΝΙΟΣ, πολεμιῶν προσκαθημένων, λιμῶ πιεζόμενος, σωρούς ὑπερμεγέθεις γῆς καὶ λίθων ἐν τῇ ἀγορᾷ νήσας, καὶ περι-αλείψας πηλῶ, τοῖς μὲν πυρούς, τοῖς δὲ κριθὰς ἐπέβαλε· καὶ θρέ-φας ἡμίονους μεγίστους, καὶ πιωτάτους, ἐκτὸς τείχους ἀφῆκεν. Τού-τους μὲν οἱ πολέμοι συνέλαβον. Ὁ δὲ, κήρυκα πέμψας, ἤξιωσε πέμψαι τοὺς περὶ λύτρων συμβησομένους. Κήρυκες ἦκον· πρὸς οὓς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς Μυγδόσιος συνέβαινε. Οἱ δὲ, σωρούς μεγάλους πυρῶν καὶ κριθῶν ἰδόντες, καὶ ὑπηρέτας ἄλλους ἀλλαχόθεν ἀξιούντας μετρεῖσθαι, ταῦτα ἐπανελθόντες τοῖς πολεμίοις ἠγγείλαν. Οἱ δὲ, καὶ τὸ εὐτραφές τῶν ἡμίονων ἐωρακό-τες, καὶ τὴν παρασκευὴν τῶν τροφῶν τοῖς κήρυξι πιεεύσαντες, ὡς οὐκ ἂν δυνάμενοι χρόνῳ μακρῶ τὴν πόλιν ἐλεῖν, ἀνέξευξαν.

ΚΕΦ. ΛΖ.

ΠΑΙΡΙΣΑΔΗΣ.

Ι. ΠΑΙΡΙΣΑΔΗΣ Πόντου βασιλεὺς, ἐν ἄλλῃ μὲν ἐσθῆτι τοὺς στρατιώτας ἐξήταξεν· ἐν ἄλλῃ δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους ἐκινδύνευεν· [ἐν] ἄλλῃ δὲ, εἰ φυγῆς καιρὸς ἦν, ἔφευγεν. Ἐκτάττων μὲν γὰρ ἐβού-λετο εἶναι πᾶσιν ἐπιφανής· κινδυνεύων δὲ μηδενὶ τῶν πολεμιῶν κατα-φανής· φεύγων δὲ μήτε τοῖς οικείοις, μήτε τοῖς ἐναντίοις γνώριμος.

ΚΕΦ. ΛΗ.

ΣΕΥΘΗΣ.

Ι. ΣΕΥΘΗΣ, Ἀθηναίων τὰ ἐπὶ θάλατταν διὰ τῆς Χερρόνησου τορβούντων, μισθωσάμενος Γέτας ψιλοὺς δισχιλίους, δι' ἀπορ-ρήτων συνέταξεν ὡς πολεμίους ἐμβαλόντας πυρπολεῖν τὴν χώραν,

καὶ βάλλειν τοὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν. Ἀθηναῖοι ταῦτα ὀρῶντες, καὶ πολεμίους τῶν Θρακῶν ἠγησάμενοι τοὺς Γέτας ἀπὸ τῶν δρωμένων, ἐκδάντες θάρροῦντες τῶν νεῶν, προσῆγον τοῖς τείχεσιν. Ὁ μὲν Σεύθης προεξῆλθε τῶν τειχῶν ἐναντίος τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ οἱ Γέται δὲ ὡς μετ' αὐτῶν παρατάττεσθαι μέλλοντες. Ἐπεὶ δὲ κατόπιον ἐγένοντο, λαβόντες ὀπίσω τοὺς πολεμίους, ἔνθεν μὲν οἱ Θρακῆς, ἔνθεν δὲ οἱ Γέται, πάντας αὐτοὺς διέφθειραν.

ΚΕΦ. ΛΘ.

ΧΕΪΔΗΣ.

Ι. ΧΕΪΔΗΣ, τρισχιλίους Περσῶν νεωτερίζοντας κτεῖναι βουλόμενος, ἐσκήψατο Σέλευκον αὐτῷ δι' ἐπιστολῆς χαλεπῶς ἀπειλεῖν· αὐτὸς δὲ τῇ τούτων συμμαχίᾳ χρησάμενος ἐθέλειν αὐτὸν προλαβεῖν. Ὅπως δ' ἂν βουλὴν ἀγάγοιεν, συνέταξεν αὐτοῖς ἀπαντᾶν ἐς κώμην, Ῥάνδαν καλουμένην. Οἱ μὲν πισεύσαντες ἤκον. Ὁ δὲ, ἦν γὰρ ἔλος βαθὺ καὶ κοῖλον ὑπὸ τὴν κώμην, ἐνταῦθα Μακεδόνων καὶ Θρακῶν ἵππεῖς τριακοσίους, ὀπλιτῶν τρεῖς χιλιάδας ἀποκρύψας, συνέταξεν, ὅταν ἴδωσι πέλτην χαλκὴν ἀρθρεῖσαν, ἐκδραμόντας ἀναιρῆσαι πάντας τοὺς ἠθροισμένους. Ἀνεδείχθη μὲν ἡ πέλτη· οἱ δὲ, ἐκδραμόντες, τοὺς τρισχιλίους Πέρσας κατεφόνευσαν.

ΚΕΦ. Μ.

ΒΟΡΖΟΣ.

Ι. ΒΟΡΖΟΣ, τρισχιλίους ἄνδρας τῶν ἐν τῇ Περσίδι κατοίκων ἐπιβουλεύοντας αἰσθόμενος, ἀπεπέμψατο, δοὺς ἡγεμόνας τῶν ὁδῶν· οἱ προήγαγον αὐτοὺς εἰς τινα τόπον τῆς Περσίδος, ὃς καλεῖται Κώμας ὃς, ἐνθα κῶμαι πυκναὶ, καὶ λεῶς πολὺς, καὶ σαθροὶ πολλοί. Ἐπεὶ δὲ ἄλλω ἐν ἄλλῳ σαθρῷ κατήγετο, φυλακῆς ἰσχυρᾶς κυκλωσαμένης τὰς κώμας, ἕκασος τῶν σαθροῦχων τὸν ἴδιον

ἐπίσασθμον εὖ μάλα καταμεθύσας ἀπέκτεινε· τὰ δὲ σώματα τῶν
τρισχιλίων ταφέντα διὰ νυκτὸς ἀφανῆ ἐγένοντο.

ΚΕΦ. ΜΑ.

ΣΟΥΡΗΝΑΣ.

Ι. ΣΟΥΡΗΝΑΣ, Παρθυαίων ἡγούμενος, Κράσσου, μετὰ πολ-
λῆς ἥττης ἀναχωροῦντα, καὶ διὰ τῶν ὀρεινοτέρων ὁδεύειν πειρώ-
μενον, τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχην φοβούμενος, ἔπεμψε πρεσβευτὴν
ὡς αὐτὸν, λέγοντα, « Συντίθεται σοι φιλίαν βασιλεὺς μέγας· δεί-
ξας Ῥωμαίοις ἀνδρίαν, νῦν δεῖξαι βούλεται φιλανθρωπίαν. » Κράσ-
σος, ὄλον ὑφορώμενος, οὐκ ἐπειθετο. Οἱ στρατιῶται, ἀθυμοῦντες
καὶ ἀπειρηκότες, ἐδιάσσαντο αὐτὸν, τὰ ὄπλα κρούσαντες, πισεῦσαι
τῷ βαρβάρῳ. Κράσσος ἄκων πεζὸς ἐβάδιζε Σουρήνας, φιλοφρο-
νούμενος δὴ, ἵππον χρυσοχάλινον αὐτῷ παρέσθησεν, ἐφ' οὗ κα-
θίσαι προσέταξεν. Ὁ μὲν δὴ ἀναβαίνει τὸν ἵππον. Ὁ δὲ βάρ-
βαρος ἱπποκόμος κεντρίσας ἐπετάχυνε τοῦ ἵππου τὸν δρόμον,
ὅπως τὸν Κράσσου ἐς τὸ πλῆθος ἐξενέγκοι τῶν Παρθυαίων.
Ὀκταούσιος τῶν περὶ Κράσσου ἡγεμόνων, συνείς τῆς ἀπάτης,
λαμβάνεται τῶν χάλινῶν, καὶ μετ' ἐκείνον εἰς τῶν χιλιάρχων
Πετρώνιος· ὥσε τὸν μὲν ἱπποκόμον Ὀκταούσιος κτείνει σπασά-
μενος τὸ ξίφος· τὸν δὲ Ὀκταούσιον ἄλλος τις τῶν Παρθυαίων. Τὸν
δὲ Κράσσου Ἐξαίθρης Παρθυαῖος ἀνεῖλε· καὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκόψας, ἐκόμισε πρὸς μέγαν βασιλέα Παρ-
θυαίων, Ἡρώδην· ἔτυχε δὲ βασιλεὺς κατ' ἐκεῖνο τῆς ὥρας ἐσιώ-
μενος, καὶ παρὰ τὸν πότον ἀιροῦμενος Ἰάσονος Τραλλιανίου
τραγωδοῦ, ὑποκρινομένου Βάκχας Εὐριπίδου. Ὁ μὲν δὴ τραγα-
δὸς ᾗδεν ἐκεῖνα τὰ μέλη,

Φέρομεν ἐξ ὀρέων ἔλινα
Νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
Μακάριον θήραμα.

Οἱ δὲ τὴν Κράσσου κεφαλὴν κομίζοντες τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν· Ἐπὶ τούτῳ μεγάλη βοή και πολὺς κρότος ἐγένετο· ὥσε ὁ μὲν Ἐξαίθρης ἀναπηδήσας ἔφη· « Ἐμοὶ ταῦτα μᾶλλον τὰ μέλη προσήκει ἄδειν, ἢ τῷ τραγωδῷ. » Βασιλεὺς ἤσθεις, τοῦτον μὲν ἐτίμησεν οἷς πάτριον ἦν· τῷ Ἰάσσου δὲ τῷ τραγωδῷ τάλαντον ἔδωκεν.

ΚΕΦ. ΜΒ.

ΚΕΛΤΟΙ.

1. ΚΕΛΤΟὶ στρατεύουσιν ἐπὶ Αὐταριάτας, καὶ ἦν πόλεμος μακρὸς. Οἱ μὲν Κελτοὶ τὰς τροφὰς και τὸν οἶνον πόαις δηλητηρίοις καταφαρμακεύουσι, και καταλιπόντες ἐν ταῖς σκηναῖς, αὐτοὶ νύκτωρ ἔφευγον. Οἱ δὲ Αὐταριάται πισεύσαντες, ὡς φοβηθέντες ἀποδιδράσκοιεν, κατελάθοντο τὰς σκηνάς, και τῷ οἶνῳ, και ταῖς τροφαῖς ἀνέδην ἐχρήσαντο· και, παρατυκία ὑπὸ διαρρόιας ἀκρατοῦς ληφθέντας, Κελτοὶ ἐπελθόντες κειμένους φονεύουσιν.

ΚΕΦ. ΜΓ.

ΘΡΑΚΕΣ.

1. ΘΡΑΚΕΣ, παραταξάμενοι Βοιωτοῖς παρά τὴν Κωπαῖδα λίμνην, ἠττηθέντες, ἐς τὸν Ἐλικῶνα καταφυγόντες, ἐσπείσαντο τοῖς Βοιωτοῖς ἡμέρας τινάς, ἐν αῖς βουλευσάμενοι ἀπαλλάσσονται. Οἱ Βοιωτοὶ, τῇ νίκῃ θάρρουντες, και ταῖς σπονδαῖς πιστεύοντες, τῇ Ἀθηνᾶ τῇ Ἰτωνίᾳ θύοντες, ἐώρταζον ἐπινίκια. Οἱ Θραῖκες θύουσι και πανηγυρίζουσιν ἀόπλοισ νύκτωρ ἐπιθέμενοι, πολλοὺς μὲν ἀνείλον, πολλοὺς δὲ ζῶντας εἶλον. Αἰτιωμένων δὲ τῶν Βοιωτῶν, ὅτι παρεσπόνδησαν, ἀπεκρίναντο οἱ Θραῖκες, οὐδαμῶς παραβῆναι τὰς σπονδάς· ἡμέρας γὰρ συνδέσθαι ῥητάς τῶν ἀνοχῶν· περὶ δὲ τῶν νυκτῶν μηδεμίαν συνθήκην πρὸς αὐτοὺς πεποιῆσθαι.

ΚΕΦ. ΜΑ.

ΣΚΥΘΑΙ.

1. ΣΚΥΘΑΙ, Τριβαλλοῖς παρατάσσεσθαι μέλλοντες, παρήγειλαν τοῖς γεωργοῖς, καὶ τοῖς ἵπποφορβοῖς, ἐπειδὴν αἰσθωνταὶ συμβαλόντας αὐτοὺς τοῖς πολεμίοις, ἐπιφανῆναι πόρρωθεν τὰς ἀγέλας τῶν ἵππων ἀπελύνοντας. Οἱ μὲν ἐπεφάνησαν· οἱ δὲ Τριβαλλοί, πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων καὶ ἵππων πόρρωθεν ἰθόντες, κοινορτὸν ἐγειρόμενον, βοὴν αἰρομένην, νομίσαντες τοὺς ἄνω Σκύθας ἤκειν αὐτοῖς συμμάχους, ἔφυγον φοβηθέντες.

2. Σκύθαι τὴν Ἀσίαν κατέτρεχον. Αἱ Σκυθιάδες γημάμεναι τοῖς οἰκέταις ἐπαιδοποιήσαντο. Ἐπανελθόντας οἱ δούλοι τοὺς δεσπότας οὐκ ἐδέξαντο. Πόλεμος ἦν. Οἱ μὲν οἰκέται φαλαγγηδὸν ἀπῆντησαν ὡπλισμένοι. Σκύθης δὲ ἀνὴρ, δεῖσας αὐτῶν τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχην, συνεβούλευσεν ὄπλα μὲν καὶ τόξα καταβαλεῖν· μάστιγας δὲ ἀνατειναμένους ἐπὶ τοὺς οἰκέτας βαδίζειν. Οἱ μὲν ἀνατεινόμενοι τὰς μάστιγας ἐφώρμησαν· οἱ δὲ τὸ συνειδὸς τῆς δουλείας οὐ φέροντες, αὐτίκα φεύγοντες ὤχοντο.

ΚΕΦ. ΜΕ.

ΠΕΡΣΑΙ.

1. ΠΕΡΣΑΙ, περὶ Μυκάλην Σαμίους καὶ Μιλησίους ὑπόπτους ἔχοντες, ἐκέλευσαν αὐτοὺς τὰ τῆς Μυκάλης ἄκρα φυλάττειν, λόγῳ μὲν ὡς ἐμπείρους τῆς χώρας· ἔργῳ δὲ, ἵνα μὴ παρόντες διαφθείροεν καὶ τοὺς ἄλλους Ἴωνας.

2. Πέρσαι Μήδοις παρετάσσοντο. Περσῶν Κῦρος ἡγεῖτο. Κύρου σατράπης Οἰδάρης ἤρξε φυγῆς· καὶ ὅσων ἡγεῖτο Περσῶν, πάντες τῷ Οἰδάρῃ συνέφευγον. Ἐνθα δὴ αἱ Περσίδες, ἀπαντῶμεναι τοῖς φεύγουσιν, ἀνασυράμεναι τοὺς χιτωνίσκους, « Παῖ (ἔφασαν) φεύγετε; ὄψιν ἐξέδυτε, πάλιν ἐκεῖ καταδύναι σπεύ-

θετε;» Ὁ λόγος τῶν γυναικῶν ἤσχυνε τοὺς Πέρσας· καὶ ἀνασρέψαντες ἐπὶ τὴν μάχην, τοὺς Μήδους ἐς φυγὴν ἐτρέψαντο.

ΚΕΦ. ΜΣ.

ΤΑΥΡΟΙ.

Ι. ΤΑΥΡΟΙ, Σκυθικὸν γένος, αἰεὶ, παρατάττεσθαι μέλλοντες, τὰς ὀπισθεν ὁδοὺς ἀνασκάπτουσιν, καὶ ποθήσαντες ἀδάτους, οὕτως ἀγωνίζονται ἵνα, μὴ δυνάμενοι φυγεῖν, ἢ κρατοῖεν, ἢ ἀποθνήσκουσιν.

ΚΕΦ. ΜΖ.

ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ.

Ι. ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας, κατέσχον ἐς τὴν Φλέγραν. Αἰχμαλῶτοι Τρωάδες, τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ γῆν ἀποδάντων, οὐ φέρουσαι τὴν ἄλλην, τὰς ναῦς κατέπρησαν. Ἐπειθε τὰς αἰχμαλώτους Ἄνθια, Πριάμου ἀδελφή· οἱ δὲ Ἕλληνες, ἀπορία σκαφῶν, κατελάβοντο τὴν νῦν καλουμένην Σκιώνην· καὶ πόλιν οἰκίσαντες, τὴν χώραν ἀντὶ Φλέγρας Παλλήνην προσηγόρευσαν.

ΚΕΦ. ΜΗ.

ΑΝΝΙΒΑΣ.

Ι. ΑΝΝΙΒΑΣ ἐν Ἰβηρίᾳ πόλιν μεγάλην Σαλματίδα ἐπολιόρκει καὶ δὴ συνθήκας ἐποιήσατο, λαβῶν ἀργυρίου ταλάντα τριακόσια, καὶ ὀμήρους τριακόσιους, ἀνεῖναι τὴν πολιορκίαν. Τῶν δὲ Σαλματαίων, οὐκ ἀποδόντων τὰ συγκείμενα, Ἀννίβας ἐπιστρέψας ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας ὡς ἀρπασομένους τὴν πόλιν. Ἰκετεύουσιν οἱ βάρβαροι συγχωρῆσαι αὐτοῖς, ἐν ἱματίῳ μετὰ τῶν γυναικῶν ἐξελθεῖν, ὅπλα δὲ καὶ χρήματα, καὶ ἀνδράποδα καταλιπεῖν. Αἱ γυναῖκες, ἐν τοῖς κόλποις κρύπτουσαι τὰ ξίφη, τοῖς ἀνδράσι συνεχέξουσιν. Οἱ μὲν δὴ τοῦ Ἀννίβου στρατιῶται τὴν πόλιν διήρπαζον.

Αἱ δὲ γυναῖκες ἐκβοήσασαι τοῖς ἀνδράσι τὰ ξίφη προσέδωκαν· ἔναι δὲ καὶ αὐταὶ σπασάμεναι, μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπέθεντο τοῖς διαρπάζουσι τὴν πόλιν· ὥστε τοὺς μὲν κατέλαβον, τοὺς δὲ ἐτρέψαντο, καὶ ἀθροοὶ διεξεπαΐσαντο. Ἀννίβας, τὴν ἀνδρείαν τῶν γυναικῶν θαυμάσας, ἀπέδωκε δι' αὐτὰς τὰς ἀνδράσιν αὐτῶν τὴν τε πατρίδα, καὶ τὰ χρήματα.

Κ Ε Φ. Μ Θ.

ΤΥΡΡΗΝΙΑΔΕΣ.

Ι. ΤΥΡΡΗΝΩΝ οἱ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον κατασχόντες, ἐξελασθέντες ὑπ' Ἀθηναίων, ἐς Ταίναρον κατασχόντες, Σπαρτιαταίς περὶ τὸν Εἰλωτικὸν πόλεμον συνεμάχοντο. Πολιτείας δὲ καὶ ἐπιγαμίας τυχόντες, οὐ μὴν ἀρχῆς, οὐ δὲ βουλῆς μετασχόντες, ὑπόνοιαν ἔσχον ὡς νεωτερίζοντες· καὶ συλληφθέντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐφυλάσσοντο. Αἱ δὲ τῶν φραουρουμένων γυναῖκες, ἐπὶ τὴν εἰρήνην ἀφικόμεναι, τοὺς φύλακας ἰκετεύουσι παρεῖναι αὐτάς, ὅσον ἰδεῖν καὶ προσειπεῖν τοὺς ἀνδρας. Ἐπεὶ δὲ εἰσηλθόν μετημφιέννυτο τὰς ἐσθῆτας· καὶ τὰς μὲν τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες ἐνδύονται, καὶ περικαλυψάμενοι, προσιούσης ἐσπέρας ἐξίασι· τὰς δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες λαβοῦσαι ὑπομένουσιν ἔνδον, ἐπὶ τῷ πᾶν ὀτιοῦν παθεῖν διασωσάμεναι τοὺς ἀνδρας. Οὐ τοίνυν οὐδὲ οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν ἡμέλησαν· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὰ Ταύγετα κατελάβοντο, καὶ τὸ Εἰλωτικὸν ἀπέστησαν. Ὡστε δείσαντες οἱ Λακῶνες ἐπεκηρυκεύσαντο, καὶ διαλλαγέντες ἀπέδωκαν αὐτοῖς τὰς γυναῖκας. ἔδωκαν δὲ καὶ χρήματα, καὶ ναῦς, καὶ ὡς ἀποίκους Λακεδαιμονίων ἐξέπεμψαν.

Κ Ε Φ. Ν,

ΚΕΛΤΟΙ.

Ι. ΚΕΛΤΟΙΣ στάσις ἦν ἐμφύλιος. Ἦδη δὲ ἐς πόλεμον

ὠπλισμένων, αἱ γυναῖκες αὐτῶν, ἐν μέσῳ ῥᾶσαι τῆς παρατάξεως, τὰ ἐγκλήματα διήτησαν, καὶ διέκριναν, ὥστε τοὺς ἄνδρας φίλους γενομένους διαλλαγᾶς ποιήσασθαι, καὶ κατὰ οἴκους, καὶ κατὰ πόλεις. Αὐτίς, εἶποτε Κελτοὶ βουλευοῖντο πολέμου πέρι καὶ εἰρήνης, ἢ τῶν ἄλλων, ὅσα κοινὰ πρὸς ἀλλήλους, ἢ τοὺς συμμάχους, ἕκαστα γνώμη τῶν γυναικῶν ἐβραβεύετο. Ἐν γοῦν ταῖς πρὸς Ἀννίδα συνθήκαις γέγραπται, «Κελτῶν μὲν ἐγκαλούντων Καρχηδονίοις, τοὺς Καρχηδονίων ἱπάρχους καὶ στρατηγούς εἶναι δικασάς· ἦν δὲ Καρχηδόνιοι Κελτοῖς ἐγκαλῶσι, τὰς Κελτῶν γυναῖκας δικάζειν. »

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν ὄγδοον βιβλίον, ιερῶτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων. Ὡστε συντετελεωμένης τῆς συντάξεως, ἣν ὑπεσχόμην, εὐχομαι ὑμῖν μετὰ τῆς στρατηγικῆς ἀρετῆς τέλος ἀγαθὸν ἐν τοῖς πολέμοις γενέσθαι· ἐμαυτῷ δὲ ψῆφον παρ' ὑμῶν δικαίαν, ὅτι, προαιρέσει βίου καὶ λόγου δικανικοῦ χρώμενος, οὐκ ἀμελῶ συγγράφειν ὅσα γένοιτ' ἂν ὠφελίμα ὑμῖν τε αὐτοῖς, καὶ τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, καὶ τοῖς Ἕλλησιν, ἣν τε πολεμῶμεν, ἣν τ' εἰρήνην ἄγωμεν. Ἐν μὲν γὰρ πολέμῳ ταῦτά ἐσι νίκης γυμνάσματα· ἐν δὲ εἰρήνῃ γνώμης παιδεύματα, τὴν δόξαν ἀθάνατον παρὰ τῆς ὑμετέρας βασιλείας λαβόντα.

ΚΕΦ. Α.

ΑΜΟΥΛΙΟΣ.

1. ΑΜΟΥΛΙΟΣ καὶ Νομήτωρ ἀδελφοί. Νεώτερος Ἀμούλιος, δυνάμει βιασάμενος, βασιλεὺς Ἄλθης ἐγένετο. Τὸν μὲν δὴ Νομήτορα τὸν ἀδελφὸν ἐφρούρει· θυγατέρα δὲ αὐτοῦ Σιλουίαν, ἵνα μὴ παῖδες ἐξ αὐτῆς γένοιτο, τιμωροὶ τῆς Ἀμουλίου παρανομίας, ἀπέφηνεν ἰέρειαν τῆς Ἑσίας· ἐπειδὴ νόμος ταῖς Ἑσιάσιν αἰεὶ παρενεύεσθαι.

ΚΕΦ. Β.

ΝΟΜΗΤΩΡ.

1. ῬῬΟΜΟΣ καὶ Ῥωμύλος, Ἄρεως καὶ Σιλουίας παῖδες, ἐπέθεντο

Ἀμουλίῳ. Θόρυβος ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐς τὴν πόλιν ἐφέρετο. Νομήτωρ, εἰδὼς τὰ δρώμενα, πρὸς τοὺς πολίτας ἔφη, «Πολεμίων ἔφοδος γέγονεν· Ἀμούλιος δὲ, προδοὺς τὴν πόλιν, πέφευγεν. Ἀλλὰ ὀπλισάμενοι εἰς τὴν ἀγορὰν ἀθροισώμεθα. » Οἱ μὲν ὠπλίζοντο, καὶ ἠθροίζοντο. Ῥώμος δὲ καὶ Ῥωμύλος, ἀνελόντες Ἀμούλιον, ἐξεπάδησαν τῆς ἄκρας, καὶ τοῖς πολίταις ἠθροισμένοις ἀνήγγειλαν, οἱ τινες ὄντες, οἷα παθόντες, τῷ πάππῳ δικαίως ἐτιμώρησαν. Ὁ δὲ δῆμος, ἐπαινέσας τὸ ἔργον, Νομήτορι τὴν βασιλείαν ἀπέδωκεν.

ΚΕΦ. Γ.

ΡΩΜΥΛΟΣ.

1. ῬΩΜΥΛΟΣ, Ῥωμαίων γυναῖκας οὐκ ἐχόντων, ἐκήρυξεν ἀνά τὰς γείτονας πόλεις, ὡς ἐορτὴν ἄξιον δημοτελεῖν Ποσειδῶνος Ἰππείου, καὶ ἀγῶνας ἵππων ἐπὶ ἄθλοις μεγίστοις. Πολλοὶ δὲ συνῆλθον ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τὴν θέαν· πᾶν γένος ἀνδρῶν, γυναικῶν, παρθένων. Ῥωμύλος παράγγελμα ἔδωκεν, ἀπέχεσθαι μὲν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρπάξειν δὲ μόνας παρθένους, καὶ ταύτας οὐκ ἐς ὕβριν, ἀλλ' ἐς γάμον. Οὗτος ὁ γάμος Ῥωμαίοις ἀρχὴ παιδοποιίας ἐγένετο.

2. Ῥωμύλος, τῆς Φιθηναίων πόλεως ἀποσχὼν δέκα πούσασσας, κατεστρατοπέδευσε. Νύκτωρ δὲ τοῦ χάρακος ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν, τοὺς ἡμίσεις τῶν λόχων εἰς μέτωπον καταστήσας, τοὺς δὲ λοιποὺς ὀρθίους ἐκτάξας, καὶ τοῖς ἡγεμόσιν ἐν ἀπορρήτῳ παραγγείλας ἅ κρηὶν πράττειν, αὐτὸς ὀλίγους ἔχων εὐζώνους, πελέκειν φέροντας, τοῖς τείχεσι προσῆλθε, κελύσας τὴν ἄλλην δύναμιν ἐφεδρεύειν ἐγγύθεν. Ἦδη δὲ ὑπαναγκασθούσης ἔω, προσέταξε τὰς πύλας ἐκκόπτειν. Τῶν δὲ Φιθηναίων τῇ παραλόγῳ τόλμῃ ταραχθέντων, καὶ τὰς πύλας ἀνοιξάντων, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐμπεσόντων ἀσυντάκτως, Ῥωμαῖοι μὲν ὑπεχώρουν· Φιθηναῖοι

δὲ τοὺς κατὰ μέτωπον ὄρωντες, τοὺς δὲ ὀπισθεν οὐ βλέποντες, τῶν ὀρωμένων καταφρονοῦντες, ἐνέκειντο σφοδρῶς, τούτων οἴομενοι κρατήσειν. Ἐπεὶ δὲ περαιτέρω προήλθον, οἱ μὲν ἡγεμόνες τοὺς ὀρθίους λόχους τοῖς κατὰ μέτωπον ὑπέταξαν, καὶ συγκαθίσαι παρήγγειλαν, ὅπως ὑπὸ τῶν πολεμίων μὴ βλέπουντο. Τούτων δὲ γενομένων, οἱ μὲν κατὰ μέτωπον φύγοντες περιήλθον τοὺς ὀρθίους λόχους, καὶ ἀντιπρόσωποι τοῖς διώκουσιν ἐγένοντο· οἱ δὲ συγκαθήμενοι διανασάαντες μετὰ βοῆς ἐμβαλλουσι τοῖς πολεμίοις ἀμμήτες κεκμηκόσι. Μετὰ τούτων δὲ συμβάλλουσι καὶ οἱ πεφευγῆναι δοκοῦντες, καὶ Φιθηναίους, ἐς φυγὴν τραπομένους, ἀνελόντες, τῆς πόλεως αὐτῶν ἐκράτησαν.

ΚΕΦ. Α.

ΝΟΥΜΑΣ.

Ι. ΝΟΥΜΑΣ, Ῥωμαίους ἐκ πολέμου καὶ φόνου βουλόμενος μεταβαλεῖν ἐς εἰρήνην καὶ νόμους, ἀναχωρῶν τῆς πόλεως εἰς τέμενος ἱερὸν νυμφῶν, ἐν τούτῳ μόνος διαιτώμενος ἐπὶ συχνάς ἡμέρας, ἐπανήει, παρά τῶν νυμφῶν θεοπρόπια κομίζων, ἃ συνεβούλευεν ἡγεῖσθαι νόμους. Τούτοις ἐπέειποντο Ῥωμαῖοι. Ὅσαι μέχρι νυν ἑορταί, θυσίαι, τελεταί, ἱερουργίαι, ταῦτα πάντα Νουμάς, οἷα δὴ νόμους νυμφῶν, κατεσήσατο. Δοκεῖν δὲ ἐμοί, ζηλωτῆς ἐγένετο Μίνω καὶ Λυκούργου· καὶ γὰρ οὗτοι τοὺς νόμους, ὁ μὲν παρά Διὸς, ὁ δὲ παρά Ἀπόλλωνος μαθόντες, ἢ μαθεῖν φάσκοντες, ἐπειδὴν αὐτοῖς χοῆσθαι, ὁ μὲν Κρήτας, ὁ δὲ Λάκωνας.

ΚΕΦ. Ε.

ΤΥΛΛΟΣ.

Ι. ΤΥΛΛΟΣ ἤρχε Ῥωμαίων, παρατασσομένων Φιθηναίοις. Ῥωμαίους προδόντες Ἄλθανοί, τὸ λαῖον κέρας λιπόντες, ἐς τὰ

ἄρη παρεχώρου. Ἴππεύς, διὰ τάχους Τύλλω προσδραμῶν, ἤγγειλε τὴν προδοσίαν. Ὁ δὲ ἀνεβόησε μέγισον· « Ἄλλὰ σὺ μὲν τὴν σαυτοῦ τάξιν φύλαττε· Ἄλβανοὶ δὲ ἀπίασι κυκλωσόμενοι τοὺς πολεμίους, ἐμοῦ προστάξαντος. » Τοῦτ' ἀκούσαντες Ῥωμαῖοι λαμπρὸν ἠλάλαξαν. Οὐ μὴν οὐδὲ Φιδθναίους ἔλαθεν ἡ τῶν ἀλαλαξάντων χαρὰ· σπουδῇ δὲ καὶ τάχει φεύγειν ὤρμησαν, ὑπ' Ἄλβανῶν κυκλωθῆναι φοβηθέντες.

ΚΕΦ. 5.

ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ.

1. ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ, Γαβίους πολιορκῶν χρόνῳ μακρῷ, μὴ δυνάμενος ελεῖν, τὸν νεώτατον τῶν παιδῶν Σέξσον πληγαῖς αἰκισάμενος αὐτόμολον ἔπεμψεν. Οἱ δὲ, τὸ σῶμα πικρῶς ἠκισμένον ἰδόντες, ἐδέξαντο, πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπαγγειλάμενοι κατὰ τοῦ πατρός· ὧν τὰ πλεῖστα δράσας πιστὸς ἦν. Ἐληΐζετο Ῥωμαίους, εἰς φυγὴν ἐτρέπετο, αἰχμαλώτους ἐλάμβανε, μάχας ἐνίκα παλλάς· ὥστε οἱ Γάβιοι θαυμάσαντες, αὐτοκράτορα στρατηγὸν αὐτὸν ἀπεφάναντο. Ὁ δὲ, ἄγγελον κρύφα πέμψας, τὸν πατέρα ἤρετο, τί δρᾶν κελεύοι. Ταρκύνιος δὲ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὁμιλῶν ἐν κήπῳ, τοὺς ὑψηλοτάτους μήκωνας ἀποκλάσας, ἔφη, πρὸς τὸν ἄγγελον, « Φράζε μου τῷ παιδί ταῦτό πράττειν. » Ὁ μὲν ἤγγειλεν· ὁ δὲ Σέξσος, τοὺς προέχοντας τῶν Γαβίων διαφθείρας, οὕτω μηχανησάμενος ἐρημίαν καὶ ἀσθένειαν Γαβίοις, τὴν πόλιν αὐτῶν παρέδωκε Ῥωμαίοις.

ΚΕΦ. 2.

ΚΑΜΙΛΛΟΣ.

1. ΚΑΜΙΛΛΟΣ Φαλερίοις ἐπολέμει. Τῶν Φαλερίων παιδῶν ὁ διδάσκαλος προαγαγὼν αὐτοὺς ἐξω τείχους, ὡς γυμνασομένους, παρέδωκε Ῥωμαίοις. Κάμιλλος δὲ, ἀσεβῆ τὴν τοῦ διδασκάλου

προδοσίαν ἠγησάμενος, προσέταξεν ὀπίσω τῷ χεῖρε αὐτοῦ περιαχθῆναι, καὶ δεῖσθαι, καὶ τοῖς παισὶν ἐπέτρεψεν ἀπάγειν τὸν προδότην ὡς τοὺς πατέρας. Φαλέριοι τὸν μὲν διδάσκαλον αἰκισάμενοι κατέφθειραν· τοῦ δὲ Καμίλλου θαυμάσαντες τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, σφᾶς αὐτοὺς ἄνευ μάχης παρέδωκαν. Κάμιλλος δὲ τοὺς πολλῶ χρόνῳ ἀλῶναι μὴ δυναμένους, εὐσεβεῖ στρατηγίῃματι παρεσήσατο.

2. Κελτοί, Βρέννου βασιλέως ἡγουμένου, κατὰ κράτος τὴν Ῥώμην ἐλόντες, ἑπτὰ μῆσι κατέσχον. Κάμιλλος, τοὺς ἔξω τῆς πόλεως Ῥωμαίους συναγαγὼν, ἐξήλασε Κελτοὺς, καὶ τὴν πόλιν ἀνέστησε. Πάλιν αὖ Κελτοὶ μετὰ τρία ἔτη καὶ δέκα ἐς τὴν Ῥώμην ἐμβαλεῖν τολμήσαντες, ἐστρατοπεδεύσαντο περὶ τὸν Ἀνίωνα ποταμὸν, ἐλάχισον τῆς πόλεως ἀπέχοντα. Κάμιλλος ἀίρεθεῖς πέμπτον δικτάτωρ, καὶ τὴν στρατίαν ἀναλαβὼν, πρὸς μὲν τὰς τῶν Κελτῶν μαχαίρας, αἷς καταφέροντες τὰς κεφαλὰς διέκοπτον, ἐκέλευσεν ἀντιχαλκεύσασθαι τὰ κράνη ὀλοσίδηρα, καὶ λεία, ὅπως αἱ μάχαιραι ἀπολοισθάνοιεν, ἢ κατεάγοιντο. Τοῖς δὲ θυρεοῖς κύκλῳ περιήρμωσε λεπίδα χαλκὴν, τοῦ ξύλου τὰς πληγὰς μὴ εἰδόντος. Τοῦς δὲ στρατιώτας ἐδίδαξε τοῖς ξυστοῖς μακροῖς ἀπὸ χειρὸς χρῆσθαι, καὶ τοῖς ξίφεσι τῶν πολεμίων σφᾶς αὐτοὺς ὑποβάλλοντας ἐκδέχεσθαι τὰς καταφοράς. Ὅ τε γὰρ σίδηρος, τῶν Κελτῶν μαλακὸς ὢν, καὶ πονηρῶς ἐληλασμένος, ἐκάμπτετο ταχέως, αἱ τε μάχαιραι αὐτῶν ἐδιπλοῦντο, καὶ ἦσαν ἄχρηστοι πρὸς τὴν μάχην. Οὕτως γέ τοι καὶ ῥαδίως ἠττηθέντες, οἱ πλεῖστοι μὲν αὐτῶν ἐπιπτον, οἱ λοιποὶ δὲ φυγόντες ὤχοντο.

ΚΕΦ. Η.

ΜΟΥΚΙΟΣ.

1. ΤΥΡΡΗΝΟὶ Ῥωμαίοις ἐπολέμουν. Τυρρηνῶν βασιλεὺς ἦν Πορσίνας, Ῥωμαίων ἤρχε Ποπλικόλας, τρίτον ὑπατεύων. Μού-

κιος Ῥωμαῖος ἀνὴρ, ἄριστος τὰ πολέμια, Πορσίαν βουλόμενος ἀνελεῖν, ἐς τὸ Τυρρηνικὸν στρατόπεδον ἤλθεν, ἐσθῆτα ἔχων Τυρρηνίδα, καὶ τῇ φωνῇ Τυρρηνίζων, καὶ δὴ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν βασιλέα τὸν Πορσίαν οὐκ εἰδὼς ὅς τις ἦν, ὃν ᾤθηθη μάλιστα τῶν καθεζομένων εὐοικέναι βασιλεῖ, καὶ δὴ τοῦτον ἔκτεινε, σπασάμενος τὸ ξίφος. Συλληφθεὶς ὠμολόγησεν ὅς τις ἦν. Πορσίνας μὲν δὴ ἔθυσεν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῖς Θεοῖς· Μούκιος δὲ τῆς ἐσχάρας, πῦρ ἐχούσης, ὑπερέσχε τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ τῆς χειρὸς καιομένης, εἰσῆκει τῷ Πορσίνα διαλεγόμενος φαιδρῷ καὶ ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ. Ὡς δὲ Πορσίνας τὴν ἀρετὴν ὑπερεθαύμαζε, Μούκιος, « Μηδαμῶς (ἔφη) Θαυμάσης· τριακόσιοι Ῥωμαῖοι, τὴν αὐτὴν ἐμοὶ καρτερίαν ἔχοντες, ἐν τῷ στρατοπέδῳ σου πλανῶνται, παραφυλάσσοντες καιρὸν τῆς σῆς ἀναίρεσεως. » Πορσίνας, πισεύσας τοῖς λεγομένοις, καὶ φοβηθεὶς, τὸν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους διελύσατο.

ΚΕΦ. Θ.

ΣΥΛΛΑΣ.

1. ΣΥΛΛΑΣ ἐν τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ, τῶν στρατιωτῶν στρατηγικὸν ἀνδρα καὶ πρεσβύτην, Ἀλβῖνον, λίθοις καὶ ξύλοις διαχρησαμένων, οὐκ ἐπέξῆλθεν· ἀλλὰ παρεῖθε τοὺς ἀποκτείναντας, φάσκων ποιεῖν αὐτοὺς ἐν τούτῳ προθυμότερους ἐς τὸν πόλεμον, ὡς ὀφείλοντας ὑπὲρ ἀμαρτήματος μεγάλου, διὰ μεγάλης ἀνδραγαθίας ἀπολογησασθαι. Τοιγάρτοι καὶ ἐν ταῖς μάχαις πολλῶ γενναιότερον ἠγωνίσαντο· ὥστε καὶ λήθην ἐμποιῆσαι τῆς εἰς τὸν Ἀλβῖνον παρανομίας.

2. Σύλλας Ἀρχελάῳ τῷ Μιθριδάτου στρατηγῷ περὶ Ὀρχομενὸν παρετάσσετο. Ὁρῶν δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἠττωμένους καὶ φεύγοντας, αὐτὸς ἀποπηδήσας τοῦ ἵππου, καὶ σημεῖον ἀρπάσας, ὤθειτο διὰ τῶν φευγόντων ἐς τοὺς πολεμίους, βοῶν, « Ἐμοὶ

μὲν ἐνταῦθα καλὸν, ὡς Ῥωμαῖοι, τελευταῖαν· ὑμεῖς δὲ τοῖς πυνθα-
νομένοις, Ποῦ προδεδώκατε Σύλλαν, μεμνηῖσθαι φράζειν, Ἐν
Ορχομενῶ. » Τοῦτον τὸν λόγον Ῥωμαῖοι καταιδεσθέντες, ἀνέσρε-
ψαν· καὶ προθύμως ἐμβαλόντες ἐτρέψαντο τοὺς πολεμίους.

ΚΕΦ. Ι.

ΜΑΡΙΟΣ.

1. ΜΑΡΙΟΣ, Κιμβρίων καὶ Τευτόνων ἐς τὴν Ἰταλίαν ἐμβα-
λόντων, ἀγρίων ἀνδρώπων, μεγάλων, τὰς ὕψεις ἀλλοκώτων,
Σηριώδη τὴν φωνὴν ἐχόντων, ἐπὶ πλείστον ὅσον οὐ συνέβαλεν εἰς
μάχην, ἀλλὰ ἐκέλευε τοὺς στρατιώτας τοῦ χάρακος ἐμβαλλεῖν
προσιόντας· καὶ πόρρωθεν ἰσαμένους, ὀρῶντας τοὺς πολεμίους,
εἶδιζε τῆς μορφῆς αὐτῶν ἀνέχεσθαι, καὶ τὴν φωνὴν ὑπομένειν,
καὶ τὴν ὄψιν χειροῖσιν ποιεῖσθαι. Οὕτως ἄρα οἱ στρατιῶται, τὸ
θάμβος τῶν βαρβάρων ἐκλύσαντες, κατεφρόνησαν αὐτῶν, καὶ
τὸν Μάριον αὐτοὶ παρεκαλοῦν ἐξάγειν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν μάχην.
Καὶ δὴ συμβαλόντες δέκα μυριάσι τῶν πολεμίων, τοὺς μὲν ἐκ-
τειναν, τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον.

2. Μάριος, Τεύτοσι καὶ Κιμβρίοις μέλλων συμβαλλεῖν ἐν
ὑπωρείαις ἀνωμαλῶν, Μάρκελλον διὰ νυκτὸς ἐκέλευσε, τρισχι-
λίους ὀπλίτας ἄγοντα, δι' ἀβάτων ὀρῶν περιελθόντα, κατὰ νώτου
τῶν πολεμίων γενέσθαι. Ἐπεὶ δὲ συνέβαλε, παράγγελμα τοῖς
στρατιώταις ἔδωκεν, ἐκ τῶν ἀνωμαλῶν ἡρέμα ὑποβαίνειν ἐς τὸ
πεδῖον· ὅπως οἱ πολέμιοι, φεύγειν αὐτοὺς οἰόμενοι, διώκειν ἐγχει-
ροῖεν, καὶ οὕτως ἐς τὸ ὄμαλόν κατελθοῖεν. Ὡς δὲ κατῆλθον,
κατὰ προσώπου μὲν οἱ περὶ τὸν Μάριον, κατὰ νώτου δὲ οἱ περὶ
τὸν Μάρκελλον, συρρήξαντες κατέκοψαν τοὺς πολεμίους, καὶ
νίκην λαμπροτάτην ἐνίκησαν.

3. Μάριος, Κιμβρίοις συμβαλὼν ἀπὸ χειμερίων τόπων ὀρ-
μωμένοις, ἠπίσαστο κρύος μὲν καὶ χιόνα φέρειν δυναμένους,

καῦμα δὲ καὶ ἥλιον οὐδαμῶς. Ἦν μὲν δὴ μὴν Αὐγούστος. Μάριος δὲ κατὰ νότου τῶν στρατιωτῶν προκατελάβετο τῆς μάχης τὸν τόπον. Οἱ βάρβαροι δὲ ἐπιστραφέντες, κατὰ προσώπου τὸν ἥλιον ἔχοντες, ἀντιλάμπουσαν τὴν αὐγὴν οὐ φέροντες, ὑπὸ τοῦ θαλάσσιου ἰδρῶτα πολὺν μετὰ ἄσθματος ἀφιέντες, τοὺς μὲν θυρεοὺς προεβάλλοντο πρὸ τῶν προσώπων, τὴν ἀκμὴν τοῦ ἡλίου μὴ φέροντες· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν γυμνούμενα τιτρώσκοντες οἱ Ῥωμαῖοι κατέκοψαν. Πίπτουσι τῶν βαρβάρων δωδεκάκις μύριοι· ἀλίσκονται ζῶντες ἑξάκις μύριοι.

ΚΕΦ. ΙΑ.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

1. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ Συρακούσας πολιορκῶν, ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀρχιμήδου μηχανημάτων ἡσσωμένος, προσβάλλει μὲν οὐκ ἔτι τοῖς τείχεσιν ἐθάρσει· χρόνῳ δὲ τὴν πολιορκίαν ἐπέτρεψε. Καὶ δὴ μετὰ πολὺν Δάμιππον Σπαρτιάτην, Συρακουσῶν ἐκπλέοντα, εἰλὼν αἰχμαλωτον, ἔμαθε παρὰ τούτου, πύργον εἶναι τοῦ τείχους φυλασσόμενον ἀμελῶς, δυνάμενον δέξασθαι ἄνδρας συχνοὺς, τοῦ τείχους ἐπιβατοῦ ὄντος. Πρὸς δὴ τὸ ὕψος αὐτοῦ συμμετρους κλίμακας κατασκευάσας Μάρκελλος, Συρακουσίων ἑορτὴν ἀγόντων Ἀρτέμιδι, καὶ περὶ μέθην καὶ παιδιῶν ἐχόντων, τὸν τε πύργον κατέσχε, καὶ κύκλῳ τὸ τεῖχος ὄπλων ἐπλήρωσε, καὶ πρὸ τῆς ἔω τὰ ἐξάπυλα διακόψας, κατέσχε τὴν πόλιν. Οἱ μὲν στρατιῶται, γενναίως ἀγωνισάμενοι, τῆς πόλεως ἀρπαγὴν ἠτήσαντο· οὐ μὴν ἔδωκε Μάρκελλος, ὅτι μὴ ἀπὸ μόνων ἀνδραπόδων καὶ χρημάτων ὠφελεῖσθαι· τῶν δὲ ἱερῶν, καὶ τῶν ἐλευθέρων σωματίων, ἀπέχεσθαι προσέταξεν.

ΚΕΦ ΙΒ.

ΑΤΙΛΙΟΣ.

1. ΑΤΙΛΙΟΣ, ἀλοὺς ὑπὸ Καρχηδονίων, ὤμοσεν αὐτοῖς, ἣν ἀφεθῆ, πείσαι ἂν τὴν σύγκλητον διαλύσασθαι τὸν πόλεμον· μὴ πείσας δὲ ὡς αὐτοὺς ἀνασρέψαι. Ἀφικόμενος ἐς Ῥώμην, τοῦναντίον ἔπεισε τὴν σύγκλητον· τότε δὴ καὶ μᾶλλον, ὡς Καρχηδόνιοι ἀπαγορεύουσι, καὶ τὰ τῆς ἀσθενείας αὐτῶν ἀπόρρητα, καὶ ὃν τρόπον εἶσαν ἀλώσιμοι προηγόρευσε. Τῆς δὲ συγκλήτου παρακαλούσης αὐτὸν μένειν, καὶ τὸν ἐν ταῖς ἀνάγκαις ὄρκον ἀνώμοτον ἡγεῖσθαι, περιπλεκόμενων τέκνων, γυναικός, φίλων, συγγενῶν, οὐχ ὑπέμεινε παραδῆναι τὸν ὄρκον. Πλεύσας δὲ ὡς τοὺς Καρχηδονίους, ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, τό, τε αὐτοῦ στρατήγημα, καὶ τὴν Ῥωμαίων γνώμην. Οἱ δὲ, καθεύδοντες αὐτὸν ἐς γαλακτῆραν, αἰκίσαντες τε χρόνῳ μακρῷ, καὶ βασανίσαντες, ἔκτειναν.

ΚΕΦ. ΙΓ.

ΓΑΙΟΣ.

1. ΓΑΪΟΣ παράγγελμα ἔδωκε τοῖς ἐν τῷ στρατοπέδῳ μένειν ἐπὶ τῶν ὀπλων. Ἐπεὶ δὲ ὦρα Θέρους υἱὸς αὐτοῦ τὸν ἵππον διψῶντα ἤγαγεν ἐπὶ ποταμὸν παραρρέοντα, προσέταξεν ἀφελεῖν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ὡς οὐ πεισθέντος τῷ παραγγέλματι. Τούτῳ τῷ ἔργῳ τοὺς στρατιώτας ἐδίδαξε μηδέποτε παρακοῦσαι παραγγέλματος.

ΚΕΦ. ΙΔ.

ΦΑΒΙΟΣ.

1. ΦΑΒΙΟΣ, ἐν τῷ πρὸς Ἀννίβαν πολέμῳ μὴ παρατασσόμενος, κακῶς ἤκουεν ἐν τῇ συγκλήτῳ. Τοῦ δὲ υἱοῦ παρα-

καλοῦντος ἀποτρίψασθαι τὴν ἀδοξίαν, ἐπέδειξεν αὐτῷ μέρος ἕκαστον τῆς φάλαγγος. Ἐνίων δὲ οὐκ ἐρρώμένως ἐχόντων, « Ὅρας, (ἔφη) ὡς οὐ καλὸν συμβαλόντας ἀποκυβεῦσαι περὶ τῶν ὄλων· πρῶτα γὰρ ὅλη μὲν ἡ φάλαγξ οὐκ εἴληφεν ἀγῶνος πείραν· κατὰ μέρος δὲ τὸν ἔμπειρον οὐκ ἔλαθεν ἠτᾶσθαι δυναμένη. Τοιγάρτοι συμβουλεύω μὴ συμβαλεῖν, ἀλλ' ἔπεισθαι, τὰς ὑπρωρείας κατέχοντα, καὶ τὰς πόλεις ἀφίσταντα. » Ταῦτα λέγων καὶ πράττων, ἐν μὲν τῷ παραυτίκα ἐνομίσθη δεῖλος. Ἰσπερον δὲ, ἄλλων πολλὰς δυνάμεις ἀπολλύντων, πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι κατέφυγον ἐπὶ Φάβιον, καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ στρατηγίαν· ὥστε καὶ δικτάτωρ ἀπεδείχθη, καὶ Μάξιμος ἀνηγορεύθη· τοῦτο δ' ἂν εἶη Μέγιστος.

2. Φάβιος ἐπεκλήθη Μέγιστος, Σκηπίων Μέγας· ἐξηλοτύπει τῆς δόξης ὁ Σκηπίων τὸν Φάβιον. Ὡστε καὶ ἤρετο· « Τί δὴ ποτε, σὺ μὲν διατηρήσας μόνον τὰ στρατόπεδα κλήϊξῃ Μέγιστος, ἐγὼ δὲ, Μέγας, ὁ συμβαλὼν κατὰ σῶμα καὶ νικήσας Ἀννίβαν; » Φάβιος ἔφη, « Ἄλλ', εἰ μὴ ἐγὼ σοι διεφύλαξα τοὺς στρατιώτας, οὐκ ἂν ἔσχες μεθ' ὧν μαχόμενος νικήσεις. »

3. Φάβιος εἶλε τὴν Ταραντίνων πόλιν, Ἀννίβου συμμαχοῦντος αὐτοῖς, δόλω καὶ τέχνῃ. Στρατιώτης Ταραντίνος ἦν παρὰ Φαβίῳ. Τούτου τῆς ἀδελφῆς, καλῆς οὔσης, ἐν Τάραντι ἀνὴρ Βρέττιος ἦρα, ὑπὸ Ἀννίβου τὰ τεῖχη φυλάττειν πεπιστευμένης. Τοῦτο μαθὼν Φάβιος, τὸν Ταραντίνου στρατιώτην ἐσέπεμψε πρὸς τὴν ἀδελφὴν. Ὁ δὲ, δι' αὐτῆς τὸν Βρέττιον φίλον ποιησάμενος, ἔπεισε τὰ Ῥωμαίων φρονεῖν· ὥστε καὶ συνθέμενος ὁ Βρέττιος ἔδειξε, καθ' ὃ μέρος χρή προσβαλεῖν τοῖς τεύχεσι. Φάβιος, κλίμακας προσθεῖς, ἐπαναβάς, κατὰ κράτος αἰρεῖ τὴν πόλιν. Ἐπὶ τούτῳ μάλισα πάντων ἐθαυμάσθη, στρατηγήματι κρατήσας Ἀννίβου, τοῦ τέχναις καὶ δόλοις τὰ πλεῖστα νικῶντος,

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΚΟΙΝΤΟΣ

1. Κοίντος Φάβιος, τὸν υἱὸν αἶρεσθῆναι στρατηγὸν βουλό-
μενος, αὐτὸς ἤδη γεγηρακῶς, ἐδεῖτο Ῥωμαίων μηθαμῶς αὐτῷ
δοῦναι τὴν ἀρχὴν, ἵνα μὴ ἀναγκάζοιτο συναποδημεῖν ἐπὶ τὸν
πόλεμον ἐπὶ γῆρα μακρῷ. Οἱ δὲ, νομίσαντες ἄμεινον ἕξειν τὰ τῆς
πόλεως, τούτου παρόντος, ἐψηφίσαντο τὸν νεανίσκον ἄρχοντά.
Ὁ δὲ Φάβιος οὐ συναπεδήμησεν· ἵνα μὴ παρέλθῃ τὸν υἱὸν τὴν
δόξαν τῆς ἀρχῆς.

Κ Ε Φ. Ις.

ΣΚΗΠΙΩΝ.

1. ΣΚΗΠΙΩΝ ἐν Ἰβηρίᾳ, μαθὼν ὡς τὸ τῶν πολεμίων στρα-
τόπεδον ἄσιτον ἀφίκοιτο ἐς τὴν μάχην, ἐμήκυνεν ἐξάγων, καὶ
παρατάττων τὴν αὐτοῦ φαλαγγα. Ἀμφὶ δὲ ὥραν ἐβδόμην πιεζο-
μένοις ἤδη λιμῷ καὶ δίψει συμβαλὼν ῥαδίως ἐκράτησεν.

2. Σκηπίων τοῦ στρατοπέδου τὰς πόρνας ἐξήλασε, κελύσας
ἐς πόλιν ἀπιέναι πανηγυρίζουσας. Προσέταξε δὲ ἀποπέμψασθαι
καὶ κλίνας, τραπέζας, ἐκπώματα, καὶ σκεύη πάντα, πλὴν χύτρας,
καὶ ὀβελίσκου, καὶ ποτηρίου· ἀργυροῦν δὲ ἔκπωμα μὴ ἔχειν,
πλέον δικουτύλου. Καὶ λούεσθαι μηδένα, τῶν δὲ ἀλειφομένων ἕκα-
στον τρίβειν ἑαυτὸν· τὰ γὰρ ὑποζύγια δεῖσθαι τῶν τριβόντων.
Ἄριστον δὲ ὄρσους, ἄπυρον ὄψον· δειπνοῦντας δὲ προσφέρεσθαι
καὶ κρέας ὀπτόν, ἢ ἐφθόν. Ἰματίῳ δὲ χρῆσθαι σισύρα Γαλατικῇ.
Καὶ πρῶτος ἐνεπορπήσατο σισύραν μελαιναν. Τοὺς δὲ στρατη-
γούς, ἐπὶ σιβάδος ἀνακειμένους [περιῶν] ἐωράτο, φάσκων
πενθεῖν τὴν τοῦ στρατεύματος ἀσωτίαν καὶ μαλακίαν.

3. Σκηπίων, στρατιώτην ἰδὼν χάρακα κομίζοντα, «Θλί-
βεσθαί μοι δικεῖς (εἶπεν) ὧ συστρατιῶτα.» Τοῦ δὲ, Καὶ πάνυ,

φήσαντος «Εικότως (ἔφη)· ἐν γὰρ τῷ ξύλῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχεις, οὐκ ἐν τῇ μαχαίρᾳ».

4. Σκηπίων, στρατιώτην ἰδὼν μέγα φρονούντα ἐπὶ θυρεῷ κεκοσμημένῳ, «Αἰσχρὸν (ἔφη) Ῥωμαῖον ἄνδρα τῇ ἀρισερᾷ χειρὶ μάλλον, ἢ τῇ δεξιᾷ, πιστεύειν».

5. Σκηπίων, ὑπὸ τοῦ δήμου θορυβούμενος, «Ἐμὲ (ἔφη) οὐδὲ στρατιωτῶν ἐνόπλων ἀλαλαγμὸς ἐξέπληξεν, οὔτι γε συγκλύδων ἀνθρώπων θόρυβος, ὧν οἶδα τὴν Ἰταλίαν μητριάν, οὐ μητέρα.» Τούτῳ τῷ λόγῳ συνεσάλησαν, καὶ τοῦ θορυβεῖν ἐπαύσαντο.

6. Σκηπίων, δορυαλωτον λαβὼν ἐν Ἰβηρίᾳ πόλιν Φοίνισσαν, ὡς οἱ φυγαγωγοὶ παρθένον ἤγαγον κάλλους ὑπερφυῶς ἔχουσαν, τὸν πατέρα αὐτῆς ἀναζητήσας, ἐχαρίσατο αὐτῷ τὴν θυγατέρα. Τοῦ δὲ, δῶρα προσκομίσαντος, ὁ δὲ καὶ ταῦτα συνεχαρίσατο, προῖκα φήσας ἐπιδιδόναι τῇ κόρῃ. Ὅσαι δὲ *καὶ* ἄλλαι γυναικες τῶν εὖ γεγονότων, ἢ θυγατέρες, ἢ παῖδες, ὦραν ἔχοντες, ἐάλωσαν, τούτοις ἐπέσθησε. δύο Ῥωμαίων σωφρονεστάτους ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, οἱ θεραπευτῆρες [ἦσαν], καὶ χορηγίαν ἔνεμον τοῖς αἰχμαλώτοις κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Σκηπίωνος ἢ σωφροσύνη πολλὰς πόλεις Ἰβηρικὰς Ῥωμαίοις φίλας καὶ συμμαχοὺς ἐκούσας ἐποίησεν.

7. Σκηπίων, Σύφακα τὸν Μασαισυλίων βασιλέα σύμμαχον ποιησάμενος, διέβαλεν ἐς Σικελίαν. Ἀσδρούβας θυγατέρα παρθένον ἔχων, θαυμαστὴν τὸ κάλλος, ἐκδώσειν ὑπέσχετο τῷ Σύφακι, τῆς Ῥωμαίων συμμαχίας ἀποσάντι. Ὁ δὲ, γήμας τὴν κόρην, προσέθετο Καρχηδουίοις, καὶ παραχρῆμα ἐπέσειλε Σκηπίωνι, ἀπαγορεύων ἐπιβῆναι Λιβύης. Σκηπίων, εἰδὼς Ῥωμαίους ἐπὶ τῇ Σύφακος συμμαχίᾳ μέγα φρονούντας, εἰ δὲ μάθοιεν προσεδειμένον τοῖς πολεμίοις, οὐκ ἂν τολμήσοντας εἰς Λιβύην διαβαίνειν, ἐκκλησίαν αὐτῶν συναγαγὼν, ἐς τούναντιόν μετεποίησε

τὰ γράμματα τοῦ Σύφακος, ὡς καλοῦντος τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ τὴν Λιδύην, καὶ ὡς θαυμάζοντος ὅτι καὶ νῦν βραδύοιεν, καὶ ὡς θεόν μὴ ἐκλύειν αὐτοῦ τὴν ἀκμὴν τῆς συμμαχίας. Ταῦτα εἰπὼν, ὄρμην καὶ θάρσος τοῖς Ῥωμαῖοις ἐνεποίησεν. Οἱ δὲ εὐθύς ἡμέραν ἤτησαν, καὶ ἦν διαπλευσαι προσήκοι.

8. Σκηπίων, κατασκόπους Καρχηδονίων τρεῖς συλληφθέντας, νόμου Ῥωμαίων κελεύοντος πολεμίων κατασκόπους ἀναιρεῖσθαι, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε· προσέταξε δὲ αὐτοῖς περιελθεῖν τὴν στρατιὰν ἅπασαν. Οἱ δὲ, ἰδόντες Ῥωμαίους, τοὺς μὲν βαλλοντας, τοὺς δὲ ἀκοντίζοντας, τοὺς δὲ πηδῶντας, τοὺς δὲ ὄπλα ἐπισκευάζοντας, τοὺς δὲ ξίφη ἀκονῶντας, πάλιν ἤχθησαν ἐπὶ τὸν Σκηπίωνα. Ὁ δὲ, δοὺς ἄρισον αὐτοῖς, « Ἀπαγγεῖλατε (εἶπεν) ἅ τεθέασθε πρὸς τὸν πέμψαντα ὑμᾶς. » Οἱ δὲ, ἐπαμειβόμενοι, τῷ τε Ἀντίβα καὶ τοῖς ἄλλοις Καρχηδονίοις ταῦτα ἀπαγγέλλαντες, ἐξέπληξαν αὐτούς, καὶ τῇ Ῥωμαίων παρασκευῇ, καὶ τῇ Σκηπίωνος μεγαλοψυχίᾳ.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

ΠΟΡΚΙΟΣ ΚΑΤΩΝ.

1. Πόρκιος Κάτων ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἰβήρων. Ἐκ δὲ τῶν πόλεων ἀπασῶν ἦγον πρεσβευταί, σφᾶς αὐτοὺς ἐγχειρίζοντες αὐτῷ τε καὶ Ῥωμαίοις. Ὁ δὲ προσέταξε αὐτοῖς ἀγαγεῖν ὄμηρα ἐπὶ ὥραν ὠρισμένην. Ἐπεὶ δὲ ἤγαγον, ἐκάστης πόλεως δυαὶν ἀνδράσι μίαν ἐπιστολὴν ἔδωκε, κελεύσας ἅπαντας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπανελθόντας τοῖς πολίταις ἀναγνῶναι. Ἐπεὶ δὲ ἐπανῆλθον, ἀνέγνωσαν τὰ γεγραμμένα « Κατασιάψατε τὰ τεῖχη σήμερον. » Ἐκάστη τοίνυν πόλις, καιρὸν οὐκ ἔχουσα πρὸς τὰς πλησίον πόλεις διαπέμψασθαι, φοβούμενοι δὲ ἕκαστοι μὴ τῶν ἄλλων ὑπακουσάντων, αὐτοὶ μόνοι μὴ πεισθέντες ἐξανδραποδισθῶσιν, οὕτως ὁμοῦ πάντες Ἰβηρες τὰ τεῖχη κατέσκαψαν ἡμέρα μιᾶ.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Φ Α Υ Ψ Ο Σ.

ΤΙ ΦΑΨΝΟΣ, Διομήδους ἐν Ἰταλίᾳ τελευτήσαντος, ἐπιταφίον ἀγῶνα ποιῶν, πρώτη μὲν ἡμέρα τῶν Ἑλλήνων ὀπλισμένων πομπὴν ἔπεμψε· δευτέρα δὲ τῶν βαρβάρων. Καὶ δὴ συνέταξε τοῖς βαρβάροις χρῆσασθαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων τὰ ὄπλα. Οἱ δὲ, χρήσαντες, ὑπὸ τῶν βαρβάρων τοῖς ἰδίοις ὄπλοις ἀπώλοντο.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Τ Ι Τ Ο Σ.

Ι. ΤΙΤΟΝ αἰχμάλωτον λαβὼν Κλεώνυμος, λύτρα ἐπράττετο δύο πόλεις Ἐπίδαμνον, καὶ Ἀπολλωνίαν. Ὁ τοῦ Τίτου πατήρ οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ σώζειν αὐτὸν ἐκέλευσε. Τίτος, εἶδωλον αὐτοῦ κατασκευάσας καθεύδοντας, ἐν τῷ οἴκῳ καθῆκε. Καὶ αὐτὸς μὲν, ἐπιθὰς ἀκατίου, λαθῶν ἔφυγεν· οἱ δὲ φύλακες τὸ εἶδωλον ἐφύλαττον.

Κ Ε Φ. Κ.

Γ Α Ι Ο Σ.

Ι. ΓΑΪΟΣ, περὶ τὴν Τυνδαρίδα Καρχηδονίων ἐφορμούντων ὀγδοήκοντα ναυσίν, αὐτὸς ἔχων διακοσίας τριήρεις, ἐπειδὴ αἱ πολέμιοι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, οὐκ ἀντανήγοντο, τῶν ἑκατὸν τοὺς ἰσούς καταθέμενος, τῶν λοιπῶν ἐκπετάσας τὰ ἰσία, καὶ διὰ τούτων ἀποκρυπτόμενος τὰς ἄλλας, κάλοις ἐξηρημέναις, ἀπέπλευσεν. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, νομίσαντες ἴσας εἶναι τὰς ναῦς τῷ πλῆθει τῶν φαινομένων ἰσίων, θαρρήσαντες πρὸς τὸν κίνδυνον ὤρμησαν. Γαίως, πολλαῖς πρὸς ὀλίγας ἀγωνισάμενας, βραδίως ἐνίκησεν.

Κ Ε Φ. Κ Α.

ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ.

1. ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ φρουράρχος, Ένναίων ἀποστάντων τῆς Ῥωμαίων συμμαχίας, καὶ τὰς κλεῖς τῶν πυλῶν ἀπαιτούντων, « Ἐάν ὁ δῆμος ἅπας (ἔφη), αὖριον εἰς ἐκκλησίαν συνελθὼν, τοῦτο ψηφίσηται, πεισθήσομαι τῷ ψηφίσματι. » Οἱ μὲν τῆς ὑσεραίας ἐς τὸ θέατρον συνελέγησαν. Ὁ δὲ νύκτωρ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν πολλοὺς στρατιῶτας ἐφεδρεύειν ἔταξεν ὑπερδεξίους· ἄλλους δὲ περιεστῆναι τὸ θέατρον, καὶ τὰς διόδους, παραφυλάττοντας τὸ σημερινῆσόμενον. Οἱ μὲν Ένναῖοι συνελθόντες τὴν ἀπόσασιν ἐψηφίζοντο. Τοῦ δὲ φρουράρχου σημήναντος, οἱ στρατιῶται, οἱ μὲν ἄνωθεν ἀφιέντες τὰ βέλη, οἱ δὲ κατὰ τὰς διόδους προσπεσόντες, καὶ σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, τὸν δῆμον κατέκοψαν, ὥστε σωρηθὸν ἐπ' ἀλλήλοις ἔπιπτον ἅπαντες, πλὴν ὀλίγων, ὅσοι κατὰ τῶν τειχῶν αὐτοὺς καθῆκαν, ἢ δι' ὑπονόμου ἔλαθον ἐκπεσόντες.

Κ Ε Φ. Κ Β.

ΣΕΡΤΩΡΙΟΣ.

1. ΣΕΡΤΩΡΙΟΣ ἐν Ἰβηρίᾳ νεβρόν ἐλάφου λευκῆς, παρά κνηγῶν δῶρον λαβὼν, ἔθρεψε, καὶ τιθασσὸν ἐποίησεν· ὥστε προϊόντι μὲν εἶπετο, ἐπὶ τὸ βῆμα δὲ ἀναβαίνοντι συνανέβαινεν, καὶ δικάζοντι τὸ σῶμα προσέφερεν. Ἐπεισε δὴ τοὺς βαρβάρους, ὡς ἄρα τὸ ζῶον ἱερὸν Ἀρτέμιδος [εἶη], καὶ ἡ θεὸς δι' αὐτοῦ προλέγοι πάντα αὐτῷ τὰ μέλλοντα, καὶ σύμμαχος ἐν τοῖς πολέμοις γίγνοιτο. Ὅσα γε μὴν ὑπὸ κατασκόπων ἀπόρρητα ἠγγέλλετο ἀποκρυπτόμενος, αὐτὸς προελεγεν, ὡς διὰ τῆς νεβροῦ μανθάνων παρά τῆς θεοῦ πολεμίων ἐφόδους, ἐνέδρας, αἰφνιδίους καταθρομάς· τούτων ἔφασκεν ἄγγελον ἔχειν τὴν νεβρόν. Ὅσαι δὲ

νίκαι πολέμων ἠλπίζοντο, καὶ ταῦτα διὰ τῆς νεβροῦ μανθάνειν παρὰ τῆς Θεοῦ φάσκων, ἐξέπλησσε τοὺς βαρβάρους· καὶ προσεκυνεῖτο, καὶ πάντες αὐτῷ προσέφευγον ὡς δαιμονιωτέραν ἰσχὺν ἔχοντι.

Κ Ε Φ . Κ Γ .

Κ Α Ι Σ Α Ρ .

1. ΚΑΪΣΑΡ, ὡς Νικομήδη πλέων, περί Μαλέαν ὑπὸ λησῶν ἦλω Κιλικίων. Οἱ μὲν ἤτησαν λύτρα μεγάλα· ὁ δὲ τὰ διπλάσια ἐπηγγειλατο. Κατέσχον ἐς Μίλητον, καὶ τειχῶν ἔξω προσωρμίσσαντο. Καῖσαρ Ἐπικράτη, Μιλήσιον οἰκέτην, πέμπει πρὸς Μιλησίους, παρακαλῶν χρήματα ἐπιδανείσαι· οἱ δὲ παραχρῆμα ἔπεμψαν. Ἐπικράτης, ἐντολὴν εἶχε παρὰ Καίσαρος μετὰ τῶν χρημάτων παρασκευὴν εὐωχίας μεγάλης, κομίζειν, καὶ ὑδρίαν πλήρη ξιφῶν, καὶ οἶνον μανδραγόρα κεκερασμένον. Καῖσαρ διπλά τὰ λύτρα τοῖς λησαῖς ἀπαριθμήσας, προὔθηκεν αὐτοῖς τὴν εὐωχίαν. Οἱ δὲ, ὑπερχαίροντες τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, ὠρμησαν ἀνέδην εὐωχεῖσθαι· καὶ τὸν οἶνον πεφαρμακωμένον πίνοντες ἀπεκοιμήθησαν. Καῖσαρ, καθεύδοντας ἀναηρεθῆναι κελεύσας, παραντίκα τοῖς Μιλησίοις ἀπέδωκε τὰ χρήματα.

2. Καῖσαρ ἐν Γαλατίᾳ προσήει ταῖς Ἄλπεσιν. Ἠγγέλθη στρατόπεδον τῶν ὀρείων βαρβάρων τὰς παρόδους φυλάττειν. Ὁ δὲ τὴν φύσιν τῶν Ἄλπεων παρεφύλαξε. Τοῦ ὄρους κάτω ποταμοὶ πολλοὶ διαρρέουσι, καὶ πολλὰ ἔλη βαθύνεται. Ἀπὸ τούτων ὀμίχλη ἐξαίρεται πολλή, ἅμα αὐγῇ ἀρχομένης ἔω. Κατὰ τήνδε τὴν ὥραν Καῖσαρ, μέρος ἡμισυ τῆς στρατιᾶς ἀγαγὼν, κύκλῳ τὸ ὄρος περιήρητο. Οἱ μὲν δὴ βάρβαροι, τῆς ὀμίχλης ἐπισκοτούσης, οὐδὲν ὀρῶντες, ἡσύχαζον. Ὁ δὲ, ὑπὲρ κορυφῆς τῶν πολεμίων γενόμενος, ἠλάλαξεν. Οἱ δὲ ἡμίσεις κάτωθεν ἀντηλαλάξαν, καὶ τὰ ὄρη, πανταχόθεν συναπηχίσαντα, ἀμήχανον δεῖμα

ἐπέβαλε τοῖς βαρβάροις. Οἱ μὲν αὐτίκα φεύγοντες ὄχοντο. Καῖσαρ [δ'] ἀμαχεῖ τὰς Ἄλπεις ὑπερέβαλεν.

3. Καῖσαρ Ἐλουηττίους ἐπολέμει. Οὗτοι μοῖρα Γαλατῶν· καὶ Ῥωμαίοις ἐπήγασαν τριάκοντα μυριάδες, ὧν εἴκοσι τὸ μάχιμον ἦσαν. Καῖσαρ αἰεὶ μίαν ἡμέραν ὑπανεχώρει· οἱ βάρβαροι τὰ τῆ καὶ πλεον Σαρρόουτες ἐδίωκον. Ἐπεὶ δὲ ποταμὸν Ῥοδανὸν διαβαίνειν ἔμελλον, οὐ πρό πολλοῦ ὁ Καῖσαρ ἐστρατοπεδεύσατο. Τῶν δὲ βαρβάρων τραχὺν ποταμὸν σὺν πόνῳ πολλῷ διαβάντων, οὐ πάντων, ἀλλὰ τρισμυρίων, τῆς ὑσεραίας τῶν λοιπῶν διαβαίνειν μελλόντων· οἱ μὲν διαβάντες παρὰ ταῖς ὄχθαις ἀνεπάουοντο κερμηκίτες· Καῖσαρ δὲ νύκτωρ ἐπιφανεῖς κατέκοψε πάντας, ἀναχωρήσαι διὰ τὸν ποταμὸν οὐκ ἔχοντας.

4. Καῖσαρ, Γερμανῶν ἐπιόντων, οὐ Σαρρῶν συνάψαι μάχην, ὅποτε ἔγνω τοὺς παρ' αὐτοῖς μάντις προειρηκότας πρὸ νέας σελήνης ἀπέχεσθαι μάχης, τότε τὴν αὐτοῦ στρατιάν ἐπήγαγεν, ὡς ἀθυμότερον διὰ τὴν μαντείαν μαχομένοισι. Καὶ δὴ ἀρίστῳ καιρῷ χρησάμενος, λαμπρῶς Γερμανοὺς ἐνίκησεν.

5. Καῖσαρ ἐν Βρεττανίᾳ ποταμὸν μέγαν ἐπεχειρεῖ περαιούσθαι. Βασιλεὺς Βρεττανῶν, Κασόλαννος, ἀνεῖργε μετὰ πολλῶν ἰππέων, καὶ ἄρμάτων. Καίσαρι μέγιστος ἐλέφας εἶπετο, ζῶον Βρεττανοῖς οὐχ ἑωραμένον. Τοῦτον σιδηραῖς φολίσιον ὀχυρώσας, καὶ πύργον ἐπ' αὐτοῦ μέγαν ὑψώσας, καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας ἐπισήσας, ἐκέλευσεν ἐς τὸ ρεῦμα ἐμβαίνειν. Βρεττανοὶ δὲ ἐξεπλάγησαν, ἀόρατον καὶ ὑπερφυῆς Σηρίον ἰδόντες. Περὶ γὰρ τῶν ἵππων τί χρῆ καὶ γράφειν; ὅπου καὶ παρ' Ἕλλησιν, ἦν καὶ γυμνὸν ἐλέφαντα ἰδῶσιν, ἵπποι φεύγουσι. Πυργοφόρον δὲ καὶ ὠπλισμένον, βέλη καὶ σφενδόνας ἐξαφιέντα, οὐδὲ ἰδεῖν τὴν ὄψιν ὑπέμειναν. Βρεττανοὶ μὲν δὴ αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἄρμασιν ἔφευγον. Ῥωμαῖοι δὲ ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διέβησαν, ἐνὶ ζώῳ τοὺς πολεμίους φοβήσαντες.

6. Καῖσαρ, πυθόμενος Κικέρωνα ὑπὸ Γαλατῶν πολιορκούμενον ἀπαγορεύειν, ἔπεμψε στρατιώτην ἀκοντίσαι κελεύσας ἐπισοῆν, προσδήσαντα τῇ λόγγῃ, νύκτωρ *βαλεῖν* ὑπὲρ τὸ τεῖχος· Ὁ μὲν ἠκόντισεν· οἱ δὲ τειχοφύλακες εὐρόντες ἐκόμισαν Κικέρωνι. Ἀνέγνω δὲ, « Καῖσαρ Κικέρωνι θάρρειν. Προσδέχου βοήθειαν.» Μετ' ὀλίγον ἐφάνη καπνὸς καὶ κοινορτὸς, Καῖσαρος τὴν χώραν πορθοῦντος· ὥστε αὐτίκα τὴν πολιορκίαν διακόψας, οὐ μόνον ἀνεσώσατο Κικέρωνα, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολιορκοῦντας ἐτίσατο.

7. Καῖσαρ, ἑπτακισχιλίους ἔχων, ἐπολέμει Γαλάταις. Ἐμποιῆσαι δόξαν βουλόμενος ὡς καὶ τῶν ὄντων ὀλιγωτέρους ἔχει, τὸν μὲν χάρακα σενώτατον ἐκέλευσε τειχίζειν· αὐτὸς δὲ, χωρίον ὑπερδέξιον δασὺ καταλαθόμενος, ἐν τούτῳ μετὰ τῶν πλείονων στρατιωτῶν ἐκέκρυπτο. Προῆλθον ἵππεῖς ὀλίγοι τοῦ χάρακος, ἐκκαλούμενοι τοὺς βαρβάρους. Οἱ δὲ, κατασκιρτῶντες τῆς ὀλιγότητος τῶν ἵππέων, ἐπῆλθον τῷ χάρακι· οἱ μὲν ἔχουν τὰς τάφρους, οἱ δὲ ἀνέσπων τὰ σαυρώματα. Ἐν τούτῳ σημαίνει μὲν ἡ σάλπιγξ. Ὁμοῦ δὲ συνεξώρμησαν, ἐκ μὲν τοῦ χάρακος ἐναντίοι πεζοί, ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπερδεξίου μετὰ Καῖσαρος ἵππεῖς κατὰ νώτου· ὥστε ἐν μέσῳ τοὺς βαρβάρους ἀποληφθέντας διαφθάρῃναι τοὺς πλείονας.

8. Καῖσαρ ἐπολιόρκει φρούριον Γαλατικόν. Τῶν δὲ βαρβάρων ἐπὶ μακρὸν ἀντεχόντων, ὑετὸς ἀμήχανος κατερράγη, ὥστε καὶ ὅσοι φύλακες τειχῶν, ἢ φρουροί, λείπουσιν, οἱ μὲν τὰς φυλακὰς, οἱ δὲ τὰς ἐπαλξεις. Καῖσαρ δὲ παρήγγειλεν ὀπίσασθαι τότε, καὶ παραγρῆμα τοῖς τείχεσι προσήγαγε, καὶ ἀφύλακτα καταλαθὼν, εὐκόλως ὑπερβάς, ἐξεῖλε τὸ φρούριον.

9. Καῖσαρ ἐπὶ Γεργοβύην πόλιν τῶν ἐν Γαλατία μεγίστην ἐστράτευσεν. Ἀντεστρατοπέδευεν αὐτῷ βασιλεὺς Γαλατῶν Οὐερκιγγετόριξ. Μέγας ἦν ποταμὸς ναυσίπορος, καὶ ἡ διάβασις ἀμήχανος. Καῖσαρ παρὰ τὴν ὄχθην πολλαῖς ἡμέραις ἀντιπαρ-

εξήγεν. Οἱ βάρβαροι κατεφρόνουν, ὡς διαβῆναι μὴ θαρρόυντος. Ὁ δὲ νύκτωρ δύο τάγματα βαθείαις ὕλαις ἐγκατέκρυψεν. Οἱ τῶν Γαλατῶν τοὺς ἀμφὶ τὸν Καίσαρα παραφυλαττόντων, αὐτοὶ κατὰ τὸ ἄνω τοῦ ποταμοῦ μέρος ἔρχονται. Γεφύρας δὲ διακεκομμένης, τὰ μὲν σαυρώματα πεπηγότα ἐχοῦσης, τὰς δὲ ἐπάνω δοκίδας ἀφηρημένης, αὐτοὶ τεμόντες ἐκ τῆς ὕλης, διὰ τάχους ἐγεφύρωσαν καὶ διήλθον. Οἱ δὲ Γαλάται τῷ παραλόγῳ τῆς διαβάσεως ἐκπλαγέντες ἔφευγον· Καῖσαρ δὲ, μετὰ τῶν λοιπῶν διὰ τῆς αὐτοσχεδίου γεφύρας διαβάς, ἦν τοῖς Γαλάταις φοβερώτερος.

10. Καῖσαρ ἐπολιόρκει Γεργοβύην, πόλιν καὶ τείχεσιν ἐχυρόν, καὶ τῇ φύσει ἐχυρωτάτην. Ἦν γὰρ ἡ πόλις λόφος ἐρυμνός, τὰς κορυφὰς ὀμαλὰς ἔχων· κατὰ μὲν τὸ λαῖον μέρος, ὕλαι χθισμαλαὶ καὶ πυκναὶ τῷ λόφῳ συνήντων· κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν ἀπότομος ἦν, σενὴν δίοδον ἔχων, καθ' ἣν οἱ Γεργοβυαῖοι μετὰ πολλῆς χειρὸς ἐφύλαττον. Καῖσαρ τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν τοὺς μάλιστα φιλοπόνους καὶ καρτερικοὺς ὀπλισμένους νύκτωρ ἐγκατέκρυψε ταῖς ὕλαις, κελεύσας ἔχειν ἀκόντια βραχέα, καὶ ξιφίδια σύμμετρα, ὅπως τὰς χαιμαίπετεῖς ὕλας μὴ ὑπερέχοιεν· ἀλλὰ μὴδὲ αὐτοὺς ὀρθοὺς βαδίξειν, ἐς γόνυ δὲ ὀκλάσαντας, ἡρέμα διαδύεσθαι. Οἱ μὲν δὴ, ἀρχομένης ἕω, διὰ τῆς ὕλης ἔρποντες, ἐπὶ τὸν λόφον κατὰ τὸ λαῖον ἀνήεσαν. Ὁ δὲ Καῖσαρ κατὰ τὸ δεξιὸν προσῆγε τὴν στρατιάν, περισπῶν εἰς αὐτὸν τοὺς βαρβάρους. Οἱ μὲν δὴ ἀπομάχεσθαι τοὺς φανερώς προσβάλλοντας ὤρμητο. Οἱ δὲ, ἀφανῶς ἐκ τῆς ὕλης ἀνερπύσαντες, ἐκράτησαν τοῦ λόφου.

11. Καῖσαρ Ἀλαισίαν πόλιν τῆς Γαλατίας ἐπολιόρκει. Γαλατῶν ἐπ' αὐτὸν ἀθροίζονται μάχιμοι μυριάδες εἰκοσιπέντε. Ὁ δὲ, νύκτωρ ὀπλίτας τρισχιλίους, καὶ τοὺς ἱππέας πάντας διελῶν, ἐκ πλαγίου μέρος ἐκατέρωθεν ἐκέλευσεν ἀναχωρήσαντας, τῆς ὕσεραίας ἀμφὶ δευτέραν ὥραν κατόπιν τῶν πολεμίων ἐπι-

φανέντας, ἔργου ἔχουσαι· αὐτὸς δὲ ἀρχομένης ἡμέρας ἐξῆγε τὴν στρατιάν εἰς μάχην· ὥστε οἱ βάρβαροι, τῷ πλήθει θάρ-
 ροῦντες, γελῶντες ἐδέχοντο. Τῶν δὲ κατὰ νότου φανέντων, καὶ
 ἀλαλαξάντων, καὶ κυκλουμένων, φυγεῖν ἀπογνόντες ἐξεπλά-
 γησαν· καὶ τότε πλείσος φόνος Γαλατῶν ὁμολογεῖται γεγενῆσθαι.

12. Καῖσαρ Δυρράχιον, κρατούμενον ὑπὸ Πομπηίου, βου-
 λόμενος εἰεῖν, αὐτὸς μὲν ὀλίγους εἶχεν ἰππέας, ταῖς δὲ ἦν πολὺ
 πλῆθος ἰππέων· ἀλλὰ καὶ τοὺς πολλοὺς, τέχνη χρησάμενος,
 ἐτρέφατο. Τοὺς ὀλίγους ἰππεῖς ἐπελαύνειν κελεύσας, ἔμπροσθεν
 αὐτῶν λόχους τέσσαρας πεζῶν ἔταξε· παραγγείλας μὴδὲν ἄλλο
 ὄρᾶν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀνεγείρειν κόνιν ὅσην πλείσην δύναιντο.
 Πολὺ δὴ νέφος ἀρξέν, φαντασίαν πολλοῦ πλῆθους ἰππέων
 ἐνεποίησε τοῖς πολεμίοις· ὥσε παραχρῆμα φοβηθέντες ἔφρουγον.

13. Καῖσαρ ἀνεχώρει μετὰ τῆς στρατιᾶς διὰ ξενῆς ὁδοῦ.
 Κατὰ τὸ λαῖον, ἔλος ἦν, κατὰ τὸ δεξιόν, θάλασσα, κατὰ τὴν
 οὐραγίαν οἱ πολέμιοι προσέκειντο. Τούτους μὲν δὴ ἀνέκοπτεν
 ἐπιδρομαῖς καὶ ἀνασροφαῖς· ἐκ δὲ θαλάσσης τὸ Πομπηίου ναυ-
 τικὸν παραπλέον ἐτόξευε, καὶ τοῖς βέλεσι κατετίτρωσκεν. Ὁ δὲ
 Καῖσαρ ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις τοὺς θυρεοὺς ἀπὸ τῆς εὐω-
 νύμου χειρὸς εἰς τὴν δεξιάν μεταβαλεῖν. Οὕτως ἐγένετο ἀχρεῖα
 τὰ βέλη τοῖς τοξεύουσιν ἐκ τῆς θαλάττης.

14. Καῖσαρ καὶ Πομπήιος ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ μὲν ἐφυγομάχει,
 ἀφρονίαν ἔχων ἐπιτηδέϊων, Πομπήιος· ὁ δὲ ἔσπευδε μάχην κρι-
 θῆναι, Καῖσαρ. Καῖσαρ ἐρεθίζει τοὺς πολεμίους, ἀναξυγνύειν
 σκηψάμενος ἐπὶ σιτολογίαν, καὶ διεκίνει τοὺς λόχους. Οἱ δὲ
 τοῦ Πομπηίου, ὡς ὑπὸ δέους φευγόντων καταφρονήσαντες, οὐ
 κατέσχον αὐτοὺς, ἀλλὰ παραχρῆμα ἐξεπήδησαν, βιασάμενοι
 τὸν Πομπηίου ἠγεῖσθαι. Ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρουν, ὁ Καῖσαρ εἰς τὸ
 πεδίον αὐτοὺς προήγαγε· καὶ δὴ τότε ἀνασρέψας, λαμπρῶς
 ἀγωνισάμενος ἐνίκησεν.

15. Καῖσαρ, τῶν στρατιωτῶν σασιασάντων, καὶ τῆς στρατείας καταδοόντων, προελθὼν εἰς τὸ πλῆθος εὐθαρσεῖ καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, « Τί (ἔφη), ὧ συστρατιῶται, βούλεσθε; » Οἱ δὲ κατεδόησαν, « Τῆς στρατείας ἀφεθῆναι. » Ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, « Ἀγαθὴ τύχη, παραινῶ πολίταις μὴ σασιάζειν. » Οἱ δὲ, Πολῖται, ἀκούσσετε, ἀντὶ τοῦ, Στρατιῶται, ἠγανάκτησαν, καὶ παραχρῆμα τὰς γνώμας μετεβάλλοντο· καὶ πάλιν κατεδόησαν, « Ἄλλ' ἡμεῖς γε συστρατιῶται μᾶλλον ἢ Πολῖται καλεῖσθαι βουλόμεθα. » Γελάσας ὁ Καῖσαρ, « Οὐκοῦν (ἔφη) συστρατευόμεθα. »

16. Καῖσαρ, παρατάσσόμενος πρὸς Πομπήϊον τὸν νεώτερον, ὄρων τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας φεύγοντας, αὐτίκα τοῦ ἵππου καταβάς ἐξεδόησεν, « Ἐμὲ, ὧ συστρατιῶται, καταλιπόντες ταῖς χερσὶ τῶν πολεμίων, φεύγειν μὴ αἰδεῖσθε; » Τὸν λόγον αἰδεσθέντες οἱ φεύγοντες, ἀνέσρεφον ἐπὶ τὴν μάχην.

17. Καῖσαρ τοῖς στρατιώταις αἰεὶ παρεσκευάσθαι προσέτασεν, ὡς καὶ ἐν ἑορτῇ, καὶ ἐν ἄμβρω, καὶ νυκτὸς, καὶ ἡμέρας, μέλλων ἐξάγειν ἄφνω τὴν δύναμιν· καὶ διὰ τοῦτο οὔτε τὸν καιρὸν οὔτε τὴν ἡμέραν προέλεγεν.

18. Καῖσαρ τὰς ἐξόδους ἐποιεῖτο σὺν πολλῷ ὀρόμῳ, ἵνα μὴ προκαταλαμβάνοιτο πρὸς τῶν ὑπεριζόντων.

19. Καῖσαρ, εἰ τεθορυβημένους ἑώρα τοὺς στρατιώτας, ὡς προσδοκωμένης τοῖς πολεμίοις μείζονος δυνάμεως, οὐ μόνον ἔξαρνος οὐκ ἦν· ἀλλ' ἔτι καὶ πλέονα ὄγκον προσιθεῖς, καὶ μεγαλύνων, ἐθάρσυνεν, ὡς πρὸς πλείονας χρῆ γενναϊότερον ἀγωνίζεσθαι.

20. Καῖσαρ τοῖς στρατιώταις παρήγγελλεν ὄπλα ἔχειν ἀργύρω καὶ χρυσῷ πεποικιλμένα, μάλιστα μὲν κόσμου χάριν, οὐχ ἥμισυ δὲ, ὅπως καὶ οἱ στρατιῶται τὰ πολύτιμα περιμάχητα ἠγοῖντο.

21. Καῖσαρ τὰ ἀμαρτήματα τῶν στρατιωτῶν οὐ πάντα παρ-

εφύλασσειν, ἀλλὰ οὐδὲ τοὺς ἀμαρτάνοντας κατὰ τὴν ἀξίαν ἐτιμωρεῖτο, τὴν συγγνώμην ἀνδρείας ποιητικὴν ἠγούμενος. Εἰ μέντοι τις ἐξασίαζεν, ἢ τὴν τάξιν ἔλειπεν, οὐκ ἂν τοῦτον ἀτιμώρητον παρῆκεν.

22. Καῖσαρ τοὺς στρατιώτας ἐκάλει Συστρατιώτας, τῷ ἰσοτίμῳ τοῦ ὀνόματος προθυμοτέρους ποιῶν ἐς τὰς μάχας.

23. Καῖσαρ, πυθόμενος ἐν Γαλατίᾳ κατακοπῆναι φελαγγας στρατιωτῶν, ὤμοσε μὴ πρότερον ἀποκείρασθαι, πρὶν ἐπεξέλθων τιμωρῆσαι τοῖς ἀνηρημένοις. Τοῦτο πλείστην εὐνοίαν αὐτῷ παρά πάντων ἐπεσπάσατο.

24. Καῖσαρ ἐν λιμῷ τοῖς στρατιώταις ἄρτους διέδωκε, σκευάσας ἐκ βοτάνης. Πομπήϊος δὲ, πολεμῶν πρὸς αὐτόν, ἓνα ἄρτον προσενεχθέντα τοιοῦτον, ἀπέκρυψεν, οὐ βουλόμενος τοῖς ἑαυτοῦ στρατιώταις ἐπιδειῖναι τὴν τῶν πολεμίων ἐγκράτειαν.

25. Καῖσαρ Πομπηίῳ παρετάσσετο περὶ Φάρσαλον. Ὁρῶν δὲ πολλοὺς τῶν πολεμίων νέους καὶ καλοὺς, ἐπὶ τῷ κάλλει φρονούντας, καὶ σοβαροὺς, παρήγγειλε τοῖς ἰδίῳις στρατιώταις, τὰς λόγχας καὶ τοὺς ὕσσοὺς μὴ φέρειν ἐπὶ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἐς αὐτὰ τὰ πρόσωπα. Οἱ δὲ, λυθηθῆναι τὸ κάλλος τῶν προσώπων φοβηθέντες, καὶ δὴ ἀποσραφέντες ἔφυγον.

26. Οἱ Καίσαρος στρατιῶται, περὶ Δυρράχιον ἠττηθέντες, ἑαυτοὺς δεκατευθισομένους παρέδωκαν. Καῖσαρ, οὐχ ὅπως περὶ τιμωρίας αὐτῶν ἐβουλεύετο, ἀλλὰ καὶ παραμυθησάμενος, ἀναμαχέσασθαι τὴν ἦτταν αὐτοὺς προέτρεψεν. Οἱ δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς μάχαις ἀεὶ, παραταξάμενοι πολὺν πλείοσιν, ἐκράτησαν.

27. Καῖσαρ, Πομπηίου κηρύξαντος ἔχθραν καὶ τοῖς μηδετέρῳ προσιδεμένοις, ἀντεκήρυξε, καὶ φίλους ἠγγήσεσθαι κατ' ἴσον τοῖς ἑαυτῷ συμμαχήσασιν.

28. Καῖσαρ ἦν ἐν Ἰβηρίᾳ πρὸς τῇ Ἰλέρθῃ. Γενομένου ἀνοχῶν, οἱ πολέμοι προσπεσόντες, πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀπροσ-

δοκίμως κατέστρωσαν. Αὐτὸς δὲ οὓς ἐκείνων εὖρεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ σώους διήκε· καὶ πολλὴν εὐνοιαν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν πολεμίων ἐκτήσατο.

29. Καῖσαρ ἐν Φαρσαλίῳ Πομπηίου ἐνίκησε. Θεασάμενος τοὺς ἰδίους στρατιώτας ἀμέτρως τῇ νίκῃ χρωμένους, ἀνέκραγε, « Φεῖδεσθε τῶν πολεμίων. »

30. Καῖσαρ, τοὺς πολέμους ἅπαντας κατορθώσας, ἐκάστω τῶν ἰδίων στρατιωτῶν ἐπέτρεψεν ἓνα, ὃν ἂν βούληται, τῶν πολεμίων διασώζειν. Οὕτω δὴ τοὺς ἀντιφασιώτας Ῥωμαίους ἅπαντας ἐκ τῆς φυγῆς ἀνακαλεσάμενος, εὐνουσάτους ἑαυτῷ κατεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει.

31. Καῖσαρ τοὺς ἀνδριάντας Πομπηίου καὶ Σύλλα τῶν ἐχθρῶν, καταδληθέντας ὑπὸ τοῦ πλήθους, αὐτὸς ἀνέστησε, καὶ μεγάλην εὐνοιαν παρὰ Ῥωμαίων ἐκτήσατο.

32. Καῖσαρ, τοῦ θύτου λέγοντος, Ἄπαίσια τὰ ἱερά, Καὶ μὴν ἀμείνω ἔφη γενήσεσθαι, ἐπειδὴν αὐτὸς ἐθελήσῃ· καὶ οὕτως ἐπεβάρωσε τοὺς στρατιώτας.

33. Καῖσαρ, ἀκαρδίου θύματος εὐρεθέντος, « Καὶ τί παράδοξον (ἔφη), εἰ ἄλογον ζῶον καρδίαν οὐκ ἔχει; » Οἱ στρατιῶται, τοῦτ' ἀκούσαντες, ἐθάρρησαν.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Σ.

1. ΣΕΒΑΣΤΟΣ τοὺς ἐν ταῖς μάχαις καθυφιεμένους οὐκ ἀνήρει πόντας, ἀλλ' ἐδεκάτευεν.

2. Σεβασὸς τοῖς διὰ δειλίαν ἀπολειπομένοις κριθὰς, ἀντὶ πυρῶν, ἐκέλευε μετρεῖσθαι.

3. Σεβασὸς τοὺς ἐπὶ στρατοπέδῳ διαμαρτόντας ἐκέλευε πρὸ τοῦ στρατηγείου λυσιζώνους ἐς ἀναί· ἕξι δὲ ὅτε καὶ πλινθοφορεῖν θί' ὅλης ἡμέρας.

4. Σεβασὸς τοῖς ἑαυτοῦ στρατηγοῖς παρήγγελλεν, ἀσφαλείας πεφροντικέναι μάλις, καὶ συνεχῶς ἐπέλεγε τὸ, « Σπεῦθε βραδέως » καὶ τὸ,

Ἀσφαλὴς γάρ ἐς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.

5. Σεβασὸς τοῖς ἀνδραγαδοῦσιν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ μεγγάλας ἐδίδου δωρεάς.

6. Σεβασὸς τοὺς ἀνευ λυσιτελείας ῥίψοκινδύνους ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν τῶν χρυσοῖς ἀγκίστροις ἀλειομένων.

7. Σεβασὸς ἐν τῷ πρὸς Κάσσιον καὶ Βροῦτον πολέμῳ περαιούσθαι τὸν Ἀδρίαν ἐβούλετο. Μούκιος, ναύαρχος τῶν πολεμίων, ἐφορμῶν ἐν τῇ νησίδι τῇ κατὰ Βρεντήσιον, κωλύσων δῆλος ἦν. Ὁ Σεβασὸς ἐξαπατᾷ τὸν Μούκιον, ὡς μέλλων πρὸς αὐτὸν ναυμαχεῖν· καὶ τὰς μὲν τριήρεις ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἀδρίου παρὰ τὴν Ἰταλίαν ἔταξε πλεῖν, ὡς τῇ νησίδι ἐπιπλευσομένας, αὐτὸς δὲ φορτίδας πύργων ἐπλήρου καὶ μηχανημάτων. Μούκιος δὲ, ἐξαπατηθεὶς τῇ παρασκευῇ τῆς ναυμαχίας, ἐς τὸ πέλαγος ἀνεχώρησεν, ὡς ἐν εὐρυτέρῳ μᾶλλον ἢ στενῷ ναυμαχήσων. Ὁ δὲ Σεβασὸς οὐ συνῆψε μάχην, ἀλλὰ ἐν τῇ νησίδι καθωρμίσατο. Μουκίου δὲ ἄλλον ὄρμον οὐκ ἔχοντος, ἀλλὰ βιασθέντος ὑπὸ τῶν πνευμάτων ἐς τὴν Θεσπρωτίδα περαιούσθαι, ὁ Σεβασὸς, τὸν Ἀδρίαν ἀκινδύνως διαπλεύσας, τῇ Μακεδονίᾳ προσέσχευ.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

Ρ Ω Μ Α Ι Ο Ι.

1. Ῥωμαῖοι, Κελτῶν τὴν πόλιν λαβόντων, συνθήκας πρὸς αὐτοὺς ἐγράψαντο, φόρους τελεῶν, πύλην ἀνευγμένην παρέχειν διὰ παντός, καὶ γῆν ἐργάσιμον. Κελτοὶ μὲν ἐπὶ τούτοις ἐστρατοπέδευον· Ῥωμαῖοι δὲ ὡς φίλοις ξένια πολλὰ ἐπεμψαν, καὶ οἶνον πάμπολυν. Οἱ βάρβαροι (φύσει δὲ τὸ Κελτικὸν ὑπέροισον), πολὺν ἀφυσάμενοι τὸν οἶνον, ὑπὸ μέθης ἔκειντο. Ῥωμαῖοι δὲ, ἐπελθόντες,

ἔπελθόντες, ἅπαντας κατέκοψαν. Ἴνα δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἅπαντα ποιῆσαι δοκοῖεν, ἐπὶ πέτρας ἀπροσβάτου πύλην ἀνεωγμένην κατεσκεύασαν.

2. Οἱ περὶ Λιβυαίαν Τρωῆς, φεύγοντες, Ἰταλίᾳ προσέσχον, καὶ ἀμφὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Θύμβριδος ἐναυλόχουν. Οἱ μὲν δὴ Τρωῆς ἀνά τὴν χώραν ἠλώντο· αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν βουλευόνται. Ῥώμη Τρωᾶς ἀγορεύει, «Μέχρι ποῦ πλανώμεθα; μέχρι ποῦ πλέομεν; τὰ πλοῖα καταφλέξωμεν, καὶ τοὺς ἄνδρας εἰς ἀνάγκην καταστήσωμεν τήνδε τὴν γῆν κατοικίσαι.» Ταῦτα εἰπούσα, πῦρ πρώτη ἐνῆκε ταῖς ναυσί, καὶ μετ' αὐτὴν αἱ λοιπαὶ Τρωάδες. Οἱ δὲ Τρωῆς, ἀπορούμενοι νεῶν, Ἰταλίαν κατήκισαν.

3. Ῥωμαῖοι Κοριολανὸν ἐδίωξαν. Ὁ δὲ φυγὰς ἤκεν ὡς Τυρρήνους, νίκην κατὰ Ῥωμαίων ὑπισχνόμενος. Πιστεύουσι Τυρρήνοι, καὶ στρατηγὸν ἀποφαίνουσιν. Ὁ δὲ νικήσας ἐν μάχαις πολλαῖς, τέλος ἐπ' αὐτὴν ἐφέρετο τὴν πόλιν, αἰρήσων κατὰ κράτος. Ῥωμαίων αἱ μητέρες (ἠγεῖτο δὲ αὐτῶν Οὐετουρία μήτηρ Κοριολανοῦ), προελθούσαι τῆς πόλεως, ἀπῆντων τοῖς πολέμοις ὠπλισμένοις· καὶ Κοριολανῶ προσπεσοῦσαι, ἱκετηρίας προίσχουσι. Τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς ἱκεσίας ἦν, «Εἰ μὲν τὴν πόλιν αἰρεῖν ἔγνωκας, πρότερον τὴν μητέρα τὴν σὴν, καὶ πάσας τὰς Ῥωμαίων μητέρας ἀπόκτεινον.» Κοριολανὸς ἔπαθεν, ἐδάκρυσεν, ἀνέξευξεν. Ἡ μὲν ἀνάξευξις εὐσεδής· ὀλέθριος δὲ τῷ στρατηγῷ. Τυρρήνοι γάρ, ὡς προδόντα νίκην φανεράν, ἐψηφίσαντο θανάτῳ κολασθῆναι.

Κ Ε Φ. Κ Σ.

Σ Ε Μ Ι Ρ Α Μ Ι Σ.

1. ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ λουομένη τῶν Σερῶν ἤκουσε τὴν ἀπόφασιν· καὶ παραυτίκα ἀνυπόδητος, μὴδὲ τὰς τρίχας ἀναπλεξαμένη,

ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξῆλθε. Τῇ δὲ σῆλη αὐτῆς ἐπιγέγραπται τάδε,
 « Ἐμὲ γυναῖκα μὲν ἡ φύσις ἐποίησεν· ἐγὼ δὲ τοῖς ἔργοις τῶν
 ἀγαθῶν ἀνδρῶν οὐδενὸς χεῖρων ἐγενόμην. Ἐγὼ, Νίνου βασι-
 λεύσασα, πρὸς ἑὸν μὲν ὕρισσιν ποταμὸν Ἰναμάμην· πρὸς δὲ μέσον
 ἡλίου, τὴν φέρουσαν λιθωνωτὸν καὶ σμύρναν· ἀπὸ δὲ χειμῶνος
 Σάκκας, καὶ Σόγδους. Θαλάσσαν πρότερον οὐδεὶς Ἀσσυρίων
 εἶδεν. Ἐγὼ δὲ τέσσαρας, αἷς οὐκ ἔστιν.... πόρρω πελάσαι·
 τίς γὰρ αὐτάς ὀρμὴ περιέχει; ποταμοὺς ἠνάγκασα ρεῖν ὅπου
 βουλοίμην. Ἐβουλόμην δὲ ὅπου συνέφερε. Γῆν ἄκαρπον ἐδίδαξα
 σπείρεσθαι· ποταμοῖς γὰρ αὐτὴν ἔμιξα ἑμοῖς. Ἀνάλωτα τὰ τεῖχη
 παρέσχον. Πέτρας ἀβάτους σιδήρῳ κατειργασάμην. Ὀδοὺς ἔτε-
 μου ἑμοῖς ὀχήμασιν, ἃς οὐδὲ θηρία διῆλθε. Καὶ τῶν ἔργων
 χρόνος μοι περισσὸς ἐγένετο πολὺς, ὃν ἑμαυτῇ καὶ φίλοις ἔχα-
 ρισάμην. »

Κ Ε Φ. Κ Ζ.

ΡΟΔΟΓΟΥΝΗ.

1. ΡΟΔΟΓΟΥΝΗ λουομένη τὰς τρίχας ἐρρύπτετο. Ἦκέ τις
 ἀγγέλλων, « Ἔθνος ὑπάκουον ἀφέστηκεν. » Ἡ δὲ, οὐκ ἀπορρύ-
 ψαμένη τὰς τρίχας, ἀλλὰ ὡς εἶχεν ἀναδησαμένη, τὸν τε ἵππον
 ἀνέβη, καὶ τὴν στρατιάν ἐξήγαγε, καὶ ὤμοσε μὴ πρότερον ἀπορ-
 ρύψαι τὰς τρίχας, εἰ μὴ κρατήσῃ τῶν ἀποσάντων. Καὶ δὴ
 πολλῶ χρόνῳ πολεμήσασα, ἐκράτησε. Μετὰ τὴν νίκην ἐλού-
 σατο, καὶ τὰς τρίχας ἀπερρύψατο. Ταῖς Περσῶν βασιλευῖσι
 σφραγίς βασιλικὴ εἰκὼν ἔστιν ἀναδεδημένην τὰς τρίχας ἔχουσα
 Ῥοδογούνην.

Κ Ε Φ. Κ Η.

ΤΟΜΥΡΙΣ.

1. ΤΟΜΥΡΙΣ, Κύρου στρατεύσαντος ἐπὶ αὐτὴν, προσεποτή-

σατο δεδοικέναι τοὺς πολεμίους. Ἐφυγε μὲν τὸ Μασσαγετικόν ἐπῆλθε δὲ τὸ Περσικόν, καὶ κατέλαβεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλῆθος οἴνου, τροφῶν, ἱερείων, οἷς ἀνέδην ἐχρήσαντο καὶ δαψιλῶς διὰ νυκτὸς ὅλης, ὡσπερ νενικηκότες. Ἐπεὶ δὲ πολὺν οἶνον καὶ τροφήν ἔλαβον, ἔκειντο καθεύδοντες. Ἐπελθοῦσα Τόμυρις, δυσκινητῶς ἔχοντας Πέρσας αὐτῷ Κύρῳ διέφθειρεν.

Κ Ε Φ. ΚΘ.

ΝΙΤΗΤΙΣ.

1. ΚΥΡΟΣ Περσῶν βασιλεὺς, Ἄμασιν Αἰγύπτου βασιλέα μίαν τῶν θυγατρῶν ἤτησε πρὸς γάμον· ὁ δὲ Νιτήτιν, θυγατέρα Ἀπρίου βασιλέως, ὃν καταλύσας αὐτὸς ἤρχεν, ἐπεμφεν ὡς αὐτόν. Νιτήτις, ὑποκριναμένη μεχρὶ πολλοῦ, Κύρῳ συνῆν ὡς θυγάτηρ Ἀμάσιδος. Ἠνίκα δὲ πολλῶν τέκνων ἐγένετο μήτηρ, καὶ τὸν γήμαντα ἐς εὐνοίαν ἐκεχείρωτο, ὡμολόγησεν Ἀπρίην αὐτῇ πατέρα, τὸν δεσπότην Ἀμάσιδος, γενέσθαι· « Ἄλλ' εἰ καὶ τέθνηκεν Ἄμασις, τὸν γε υἱὸν αὐτοῦ Ψαμμμήτιχον τίσασθαι καλόν. » Πείθεται Κύρος· ἀλλὰ Κύρος μὲν πρὸ τῆς στρατείας ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ Καμβύσης, τῇ μητρὶ πεισθεὶς, ἐσράτευσε· καὶ τὴν Αἰγυπτίων ἀρχὴν ἐς τὸ Ἀπρίου γένος ἀνεκθήσατο.

Κ Ε Φ. Α.

ΦΙΛΩΤΙΣ.

1. Ἐπὶ Ῥωμαίους ἐσράτευσαν Λατῖνοι, ἡγεμόνα Ποσόμιον ἔχοντες· καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐζήτουν πρὸς γάμον, ὡσπερ αὐτοὶ τὰς Σαβίνων ἤρπασαν, ἐπὶ τῷ σπεισάσθαι τὴν εἰρήνην. Ῥωμαῖοι τὸν μὲν πόλεμον ἐφοβοῦντο· τὰς δὲ θυγατέρας οὐχ ὑπέμενον ἐκδοῦναι. Ἐνθα δὴ Φιλωτίς Θεράπαινα, τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, συνεβούλευσεν αὐτὴν τε καὶ ἄλλας Θεραπαίνας,

ἄσαι τὴν ὄψιν ἀσέτῃ, κοσμηῆσαι, καὶ τοῖς πολεμίοις ὡς θυγατέρας ἐκπέμψαι, προσυμβεμένη, ἐπειδὴν οἱ πολέμιοι λαβόντες αὐτάς, ἀναπαύσωνται, νύκτωρ ἀνασχεῖν πυρσόν. Οἱ μὲν Λατῖνοι συνεκάθευδον ταῖς κόραις· ἡ δὲ ἀνέσχε τὸν πυρσόν. Οἱ Ῥωμαῖοι δὲ ἐπελθόντες τοὺς Λατίνους καθεύδοντας ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. Λ Α.

ΚΛΟΙΛΙΑ.

1. ῬΩΜΑῖΟΙ Τυρρήνοῖς πολεμοῦντες, ποιησάμενοι συνθήκας, ἔδωκαν αὐτοῖς ὀμήρους τῶν εὐγενεστάτων ἀνδρῶν θυγατέρας παρθένουσ. αἱ δὲ ὀμηρεύουσαι προσῆλθον ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Θύμβριν λουσόμεναι. Μία δὲ ἐξ αὐτῶν Κλοιλία πρῶτρεψεν ἀπάσας ἀναδῆσασθαι τοὺς χιτωνίσκους περὶ τὰς κεφαλὰς, καὶ διανήξασθαι τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ δύναις βαθείαις ὄσπορον. Ἐπεὶ δὲ διενήξαντο, Ῥωμαῖοι τὴν μὲν ἀρετὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνδρίαν ἐθαύμασαν· ἀνέπεμψαν δὲ αὐτάς Τυρρήνοῖς, τὸ πιστὸν τῶν συνθηκῶν φυλάσσοντες. Πορσίνας, βασιλεὺς Τυρρήνων, ἀνέκρινε τὰς κόρας, τίς ἦν αὐτῶν ἡ τοῦτο πράξει πείσασα. Κλοιλία, προλαβοῦσα τὰς ἄλλας, ὠμολόγησε. Πορσίνας, ὑπεραγασθεὶς τὸ ἀνδρεῖον τῆς κόρης, ἵππον αὐτῇ λαμπρῶς κεκοσμημένον ἐδώρησατο, καὶ τὰς παρθένουσ πάσας ἐπαινέσας Ῥωμαίοις ἀπέπεμψεν.

Κ Ε Φ. Λ Β.

ΠΟΡΚΙΑ.

1. ΠΟΡΚΙΑ, θυγάτηρ Κάτωνος, γυνὴ Βροῦτου, τὸν ἄνδρα Βροῦτον ὑπονοοῦσα ἐπιβουλεύειν Καίσαρι, μαχαίριῳ κουρέως τὸν ἑαυτῆς μηρὸν ἀπέσχισεν, ἐπιδεικνυμένη καρτερίαν σώματος, καὶ ψυχῆς ἐγκράτειαν. Τότε δὲ Βροῦτος ἐπίσσευσεν αὐτῇ τὸ ἀπόρρητον. Ἡ δὲ τοὺς χιτωνίσκους αὐτῆς προσεκόμισε τῷ

ἀνδρὶ, καὶ τῶν χιτώνων ἔνδον τὸ ξίφος. Προσελθὼν Βροῦτος μετὰ τῶν κοινωνοῦντων, ἐπιθέμενος κιννύει Καίσαρα. Ἐπεὶ δὲ, μετὰ Κασσίου παραταξάμενος ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς τὸν Σεβασόν, ἥττης γενομένης, αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνείλεν, Πορκία τὸ μὲν πρῶτον ἀποκαρτερεῖν ἐπειράτο. Οἰκείων δὲ καὶ συγγενῶν οὐκ ἑώντων, ἐσχάραν ἐκέλευσε κομισθῆναι πυρὸς, ὡς ἀλειψομένη καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀρπάσασα πολλοὺς ταῖς χερσὶν ἐνέβαλεν εἰς τὸ σῶμα, καὶ κατέπτε φθάσασα, πρὶν τινα τῶν παρόντων βοηθῆσαι δύνασθαι. Οὕτως ἐτελεύτησε Πορκία, στρατηγικὴ καὶ ἀνδρεία πρὸς θάνατον, καὶ φιλανδρὸς γενομένη.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

ΤΕΛΕΣΙΛΛΑ.

Ι. ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, Σπαρτιατῶν βασιλεὺς, κτείνας ἐν παρατάξει Ἀργείων ἄνδρας ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτακοσίους πρὸς ἑπτακισχιλίους, ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸ Ἄργος, ὡς κατὰ κράτος αἰρήσων τὴν πόλιν. Τελέσιλλα ἡ μουσικὴ, τὰς Ἀργείας ὀπλίσασα, προήγαγεν εἰς μάχην. Αἱ δὲ, "νοπλοι, παρὰ [τὴν] ἑπαλξίω ἰσάμεναι, κύκλω τὰ τεῖχη φραξάμεναι, Κλεομένη μὲν ἀπεκρούσαντο· Δημάρατον δὲ τὸν ἕτερον βασιλεῖα ἐξώσαντο, καὶ τὴν πόλιν ἀλῶναι κινδυνεύουσαν ἀνέσωσαν. Τοῦτο τὸ στρατηγικὸν τῶν γυναικῶν μέχρι νῦν Ἀργεῖοι τιμῶσι, νομηνία μηνὸς Ἑρμαίου, τὰς μὲν γυναικας ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσι, τοὺς δὲ ἄνδρας πέπλοις γυναικείοις ἀμφιενύντες.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

ΧΙΛΩΝΙΣ.

Ι. ΧΙΛΩΝΙΣ, Κλεάδα θυγάτηρ, Θεοπόμπου γυνή, μαθοῦσα τὸν ἄνδρα ὑπὸ Ἀρκάδων αἰχμάλωτον φυλάττεσθαι, ἦλθεν εἰς τοὺς πολεμίους ἑκούσα. Θαυμάσαντες αὐτῆς τὸ φιλανδρὸν Ἀρ-

κάδες, ἐπέτρεψαν εἰς τὸ δεσμωτήριον αὐτῇ παρελθεῖν. Ἡ δὲ, τὴν αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ ἀνδρὶ περιθεῖσα, τὴν ἐκείνου δὲ αὐτῇ λαβοῦσα, ἔπεισεν αὐτὸν ὑπεξελθεῖν· αὐτὴ δὲ ἀντ' αὐτοῦ παρὰ τοῖς πολεμίοις ἔμεινε. Θεόπομπος τῷ στρατηγήματι τῆς γυναικὸς διασώθεις, καὶ αὐτὸς τὴν ἰέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, εἰς Φενεὸν πομπεύουσαν ἤρπασε. Τεγεάται, ταύτην ἀπολαβεῖν θέλοντες, ἀπέδωκαν αὐτῷ τὴν Χιλωνίδα.

Κ Ε Φ. Λ Ε.

ΠΙΕΡΙΑ.

1. Οἱ ἐν Μιλήτῳ Ἴωνες, πρὸς τοὺς Νηλέως παῖδας σασιάσαντες, ἀνεχώρησαν εἰς Μυοῦντα, κακείθεν ἐπολέμουν. Οὐ μὴν ὕγε πόλεμος ἀσπουδὸς ἦν· ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐορταῖς ἦν αὐτοῖς ἐπιμιξία. Πύθου ἀνδρὸς ἐνδόξου θυγάτηρ, Πιερία, ἐορτῆς οὐσης παρὰ Μιλησίοις, ἦν Νηληίδα κλήζουσιν, ἦκεν εἰς Μίλητον. Τῶν Νηλέως παίδων εἷς, ὄνομα Φρύγιος, Πιερίας ἐρασθεῖς, ἤρετο, τί ἂν αὐτῇ μάλισα γίγνοιτο κευχαρισμένον. Ἡ δὲ ἔφη· «Εἰ ἐμοὶ διαπράξαιμι πολλάκις, καὶ μετὰ πολλῶν, ἐνθάδε βαδίζειν δύνασθα.» Συνῆκεν ὁ Φρύγιος, ὡς εἰρήνης καὶ φιλίας τοῖς πολίταις δέοιτο· καὶ τὸν πόλεμον ἔπαυσε. Καὶ ἐνδοξὸς ὁ Φρυγίου καὶ Πιερίας ἔρωσ, εἰρήνην ἀντὶ πολέμου παρασχών.

Κ Ε Φ. Λ Σ.

ΠΟΛΥΚΡΙΤΗ.

1. ΜΙΛΗΣΙΟΙ ΝΑΞΙΟΙΣ ἐπολέμουν. Ἐρυθραῖοι Μιλησίοις συνεμάχουν. Διόγνητος, Ἐρυθραίων στρατηγὸς, λείαν τῶν Ναξίων ἔλαβε πολλήν, καὶ δὴ γυναῖκας, καὶ παρθένους πολλάς, ὧν ἦν Πολυκρίτη. Ταύτης ἐρασθεῖς, οὐχ ὡς αἰχμαλώτῳ συνῆν, ἀλλ' ὡς γαμετῇ γυναικί. Ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Μιλησίων πάτριος ἐορτή· καὶ πάντες ἀνέκειντο μέθη καὶ θυμηδία. Πολυ-

κρίτη παρεκάλει Διόγνητον ἐπιτρέψαι τῶν πεμμάτων μερίδας πέμψαι τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐπιτρέψαντος, ἐμβάλλει μολιβοῦν γραμματεῖον ἐς τὸν πλακοῦντα, τῷ κορίζοντι ἐντειλαμένη φράσαι τοῖς ἀδελφοῖς, ὅπως αὐτὸν μόνοι φάγοιεν, ἀπὸ σόματος τῆς ἀδελφῆς. Οἱ δὲ, εὐρόντες τὸν μολιβον, καὶ ἀναπτύξαντες, ἀναγινώσκουσι, «Νύκτωρ ἐπίθεσθε τοῖς πολεμίοις, διὰ τὴν ἑορτὴν μεθύουσι, καὶ καθεύδουσι, καὶ ἀφυλάκτοις.» Οἱ στρατηγοί, ταῦτα μαθόντες, νύκτωρ ἐπέθεντο, καὶ τῶν πολεμίων ἑκράτησαν. Τὸν μέντοι Διόγνητον ἡ Πολυκρίτη γέρας παρά τῶν πολιτῶν ἤτήσατο.

Κ Ε Φ. Λ Ζ.

Φ Ω Κ Α Ε Ι Σ.

Ι. ΦΩΚΑΕΙΣ, Φόξον ἡγεμόνα ἔχοντες, Μάνδρωνι βασιλεῖ Βεβρύκων συναράχθησαν ὑπὸ τῶν προσθίων βαρβάρων πολεμουμένων. Μάνδρων ἔπεισε τοὺς Φωκαεῖς ἐνοικεῖν, μέρος τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως λαθόντας. Ἐπεὶ δὲ πολλάκις μὲν ἐν ταῖς μάχαις ἐνίκων, πολλὰ δὲ λάφυρα ἐκτῶντο, ἐπίφθοι τοῖς Βέβρυξιν ἐγένοντο ὥστε, ἀποδημοῦντος Μάνδρωνος, λόχῳ καὶ δόλῳ τοὺς Ἕλληνας ἐβουλεύσαντο διαφθεῖραι. Μάνδρωνος θυγάτηρ Λαμφάκη, παρθένος, μαθοῦσα τὴν ἐπιβουλήν, ἀποτρέπειν ἐπειράτο. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε, κρύφα τοῖς Ἕλλησι μηνύει τὰ κατ' αὐτῶν βεβουλευμένα. Οἱ δὲ, θυσίαν παρασκευάσαντες λαμπράν ἔξω τειχῶν, καλοῦσι τοὺς βαρβάρους ἐς τὸ προάσειον. Οἱ μὲν δὴ κατακλιθέντες εὐωχοῦντο. Οἱ δὲ Φωκαεῖς, δίχα διελόντες αὐτούς, οἱ μὲν τὰ τεῖχη κατελάβοντο, οἱ δὲ τοὺς εὐωχομένους ἀνεῖλον, καὶ τὴν πόλιν αὐτοὶ κατέσχον. Τὴν δὲ Λαμφάκην μεγαλοπρεπῶς ἐτίμησαν, καὶ τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῆς Λαμφάκον ἀνηγόρευσαν.

Κ Ε Φ. Λ Η.

ΑΡΕΤΑΦΙΛΑ.

Ι. ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ, Κυρηναίων τύραννος, ἄλλα τε πολλὰ καὶ δεινὰ εἰργάσατο τοὺς πολίτας· καὶ δὴ τὸν ἱερέα τοῦ Ἀπόλλωνος Μελάνιππον αὐτοχειρὶ κτείνας, γυναῖκα αὐτοῦ Ἀρεταφίλαν, καλὴν οὖσαν, ἔγημεν. Ἡ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἀνδρός, τίσασθαι τὸν τύραννον ἐσπούδαζε. Τὸ μὲν δὴ πρῶτον ἐπιβουλεύει φαρμάκοις· ἀλοῦσα δ' ἔφασκεν οὐ δηλητήριον, ἀλλὰ φίλτρον παρασκευάσαι, ὅπως ἐρῶντα αὐτῆς ἔχοι τὸν ἄνδρα, Ἡ μήτηρ τοῦ τυράννου βασανίσαι τὴν Ἀρεταφίλαν συνεβούλευσε. Καὶ δὴ βασανισθεῖσα μακροῖς καὶ πικροῖς βασανιστηρίοις ἀντέσχε, μηδὲν πλέον ὁμολογοῦσα φίλτρον. Ὁ τύραννος, ὡς οὐδὲν ἀδικοῦσαν, ἀφῆκε, καὶ συνοῦσαν εἶχεν· καὶ πλέον αὐτὴν ἐθεράπευεν, ὡς βασανισθεῖσαν οὐ δικαίως. Ἡ δὲ, θυγατέρα ἔχουσα ὦρα καὶ κάλλι διαφέρουσαν, ταύτην ὑφῆκεν ἀδελφῶ τοῦ τυράννου μεираκίῳ, Λεάνδρῳ. Ὁ δὲ, ἀλοῦς ἔρωτι, παρακαλεῖ τὸν ἀδελφὸν γῆμαι τὴν κόρην. Ἐγῆμε, καὶ τῇ μητέρι τῆς κόρης πειθαρχῶν, ὑπ' αὐτῆς πείθεται τὴν πόλιν ἐλευθερῶσαι. Ὁ δὲ, διαφθείρας Δάφνιν, κατευναστὴν τοῦ τυράννου, διὰ τούτου τὸν Νικοκράτην διεχρήσατο.

Κ Ε Φ. Λ Θ.

Κ Α Μ Μ Α.

Ι. ΤῶΝ ἐν Γαλατία τετραρχῶν ἦσαν Σινόριξ, καὶ Σινάτος. Τοῦ Σινάτου γυνή, κάλλι σώματος καὶ ἀρετῇ ψυχῆς εὐκλεεσάτη, Κάμμα· καὶ γὰρ ἦν Ἀρτέμιδος ἱερεία, ἦν μάλιστα Γαλάται σέβουσι. Καὶ ἦν ἐν τε πομπαῖς καὶ θυσίαις ἀεὶ μεγαλοπρεπῶς καὶ σεμνῶς κεκοσμημένη. Ταύτης ἐρᾷ Σινόριξ· καὶ, ζῶντος τοῦ ἀνδρός οὔτε πείσειν ἐλπίζων, οὔτε βιάσασθαι, τὸν Σινάτον ἐδά-

λοφόνησεν. Οὐκ εἰς μακρὰν δὲ Κάμμιν ἐμνάτο. Ἡ δὲ ἐπὶ πλεῖστον μὲν ἀντέλεγεν· οἰκείων δὲ καὶ φίλων ἐγκειμένων, καὶ λιπαρῶς θεραπευόντων, ὑπεκρίνατο συγκατατίθεσθαι. Καὶ δὴ συνέθεντο· « Ἡκέτω Σινόριξ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἄρτεμιδος, καὶ παρὰ τῇ Θεῷ συνθήκας τοῦ γάμου ποιησώμεθα. » Ἡκε Σινόριξ, καὶ σὺν αὐτῷ πάντες ὅσοι Γαλατῶν ἐντελεῖς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Ἡ δὲ, φιλοφρόνως αὐτὸν δεξαμένη, προσάγει τῷ βωμῷ, καὶ ἀπὸ χρυσῆς φιάλης ἔσπεισε· καὶ τὸ μὲν ἐξέπιεν αὐτὴ, τὸ δὲ ἐκεῖνον ἐκέλευσεν *αὐτὸν* πιεῖν. Ὁ δὲ, οἷα δὴ νυμφίος, παρὰ νύμφης λαβῶν, ἠδέως πίνει· τὸ δὲ ποτὸν ἄρα ἦν μελίκρατον πεφαρμαγμένον. Ἡ δὲ, πεπωκότα ὡς εἶδεν, λαμπρὸν ἀνωλόλυξε, καὶ τὴν Θεὸν προσεκύνησεν, εἰποῦσα, « Χάριν οἶδά σοι, ὦ πολῦτιμε Ἄρτεμις, ὅτι μοι παρέσχες ἐν τῷ σῶ ἱερῷ δίκας ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς λαβεῖν, ἀδίκως δι' ἐμὲ ἀναιρεθέντος. » Ταῦτα εἰποῦσα, παραχρημα αὐτὴ τε ἀπέθνησκε, καὶ ὁ νυμφίος αὐτῇ συναπέθνησκε, παρὰ τῷ βωμῷ τῆς Θεοῦ.

ΚΕΦ. Μ.

ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ.

Ι. ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ Θηβαία, Θεαγένους ἀδελφή, τοῦ παραταξαμένου Φιλίππου περὶ Χαιρώνειαν· ὅς καὶ πρὸς τὸν ἐμβοήσαντα, « Μέχρι ποῦ διώκεις; » ἀπεκρίνατο, « Μέχρι τῆς Μακεδονίας. » Τούτῳ τελευτήσαντι περιῆν [ἡ] ἀδελφή. Θήβας κατέσκαψεν Ἀλέξανδρος. Ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα τῆς πόλεως ἐπόρθουν. Τιμοκλείας δὲ τὴν οἰκίαν κατελάβετο Θραῦξ ἵππαρχος. Οὗτος ὁ Θραῦξ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκάλει τὴν Τιμόκλειαν εἰς τὸν θάλαμον· καὶ οὐδὲ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, εἶπου κεκρυμμένον ἔχει, καὶ ταῦτα ὁμολογεῖν ἐβιάζετο. Ἡ δὲ πολὺν μὲν κόσμον ἔχειν ἔφη ἀργύρου καὶ χρυσοῦ, ἔντε ὄρμοις, καὶ ψελλίοις, καὶ ἐκπώμασι, καὶ νομίσμασιν· ἀλισκομένης δὲ τῆς πόλεως, πάντα

ἐμβαλεῖν εἰς τὸ φρέαρ, ὕδωρ οὐκ ἔχον. Ὁ Θραῶξ ἐπίστειπεν. Ἢ δὲ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν κῆπον τῆς οἰκίας ἔνθα τὸ φρέαρ ἦν, καὶ καταβῆναι κελεύει. Ὁ μὲν, καταβάς τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν ἐζήτει· ἡ δὲ ἄνωσεν μετὰ τῶν Θεραπαινίδων πολλοὺς αὐτῶ λίθους καὶ πέτρους ἐκύλισε, καὶ κατέχωσε τὸν βάρβαρον. Οἱ Μακεδόνες συλλαβόντες ἤγαγον ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον. Ὁμολογήσασαν δὲ αὐτὴν, ὡς παρανομοῦντα τὸν Θραῶνα, καὶ βιαζόμενον, ἠμύνατο, Θαυμάσας Ἀλέξανδρος, αὐτὴν τε ἔλευ-
 Σέραν ἀφῆκε, καὶ πάντας τοὺς κατὰ γένος αὐτῇ προσήκοντας.

Κ Ε Φ . Μ Α .

Ε Ρ Υ Ξ Ω .

1. ΛΑΑΡΧΟΣ, Κυρηναίων βασιλεὺς ἀποδειχθεὶς, ὡς Βάττω τῷ Ἀρκεσιλάου τὴν ἀρχὴν φυλάττων, ἐγένετο ἀντὶ βασιλέως τύραννος, πάση παρανομίᾳ χρησάμενος κατὰ τῶν πολιτῶν. Τοῦ δὴ παιδὸς τοῦ Βάττου μήτηρ ἦν Ἐρυξῶ, σώφρων γυνή, καὶ δικαιοτάτη. Ταύτης ἐρασθεὶς Λάαρχος ἐμνησεύσατο· ἡ δὲ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτὸν ἠξίου διαλέγεσθαι. Τῶν δὲ ἐξεπίτηδες ἀναβαλλομένων, ἔπεμψεν Ἐρυξῶ Θεράπαιναν, ἀπαγγέλλουσαν, νῦν μὲν ἀντιλέγειν τοὺς ἀδελφούς· εἰ δὲ σύλλογος αὐτῶν καὶ ὀμιλία γένοιτο, καὶ δὴ συγχωρήσειν τοὺς ἀδελφούς, τῆς ἀρχῆς τοῦ γάμου γενομένης. Ἀσμένως δέχεται· καὶ δὴ νύκτωρ ἄνευ τῶν δορυφόρων ἦκε πρὸς τὴν Ἐρυξῶ, καὶ εἰς τι δωμάτιον εἰσελθὼν, περιπίπτει Πολυάρχῳ τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν Ἐρυξοῦς ἀδελφῶν, ἔνδον λοχῶντι, καὶ δύο νεανίσκους ξιφῆρεις ἔχοντι ὑφ' ὧν κατακεντηθεὶς ἀπέθανε. Τὸν δὲ Βάττου προ-
 αγγόντες ἀπέφηναν βασιλέα, καὶ Κυρηναίους ἀπέθωκαν τὴν πατρίου πολιτείαν.

Κ Ε Φ. Μ Β.

ΠΥΘΟΠΟΛΙΣ.

Ι. ΠΥΘΗΣ, χρύσεια μέταλλα εύρων, πάντας τούς πολίτας ἐκέλευσε μεταλλεύειν, ὀρύσσειν, καθαίρειν χρυσίου, ἄλλο μηδὲν ὄραῖν, μήτε ἐν τῇ γῇ, μήτε ἐν τῇ θαλάσσῃ. Πάντες ἀπηγόρευον, οὔτε καρπούς ἔχοντες, οὔτε ἄλλο τι τῶν πρὸς τὸν βίον πράσσοντες. Αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἰκετεύουσι τὴν τοῦ Πύθου γυναῖκα Πυθόπολιν. Ἡ δὲ ἐκέλευσεν ἐκείνας μὲν ἀπιέναι καὶ θάρρειν· αὐτὴ δὲ τούς δημιουργούς τοῦ χρυσίου καλέσασα, ἐκέλευσε ποιεῖν ἰχθύς χρυσοῦς, πέμματα, ὠραιᾶ, ὄψα, βρώματα, πάντα χρυσᾶ. Εὐθύς ἐξ ἀποδημίας ἦκε, καὶ δεῖπνον ἤτει. Ἡ γυνὴ παρέθηκεν αὐτῷ χρυσῆν τράπεζαν, ἐφ' ἧς παρέκειτο οὐδὲν ἐδώδιμον, ἀλλὰ πάντα χρυσᾶ ἐδώδιμοις ὅμοια. Εὐθύς, ἐπαυέσας τὴν μίμησιν τῆς τέχνης, ἤτει φαγεῖν. Ἡ δὲ προσέφερεν αὐτῷ ἄλλο τι χρυσοῦν ὅμοιον ἐδώδιμον, καὶ τοῦτό παλιν. Δυσχεραίνοντος δὲ, καὶ λιμώττειν ὁμολογοῦντος· « Ἀλλὰ γεωργίαν μὲν [εἶπε] καὶ τέχνην πᾶσαν κατέλυσας· ἐκέλευες δὲ ὀρύσσειν ἄχρησον χρυσίου, οὐ οὔτι τοῖς ἀνθρώποις ὄφελος, εἰ μὴ τούς σπειρομένους καὶ φυτευομένους καρπούς ἔχοιεν. » Τῇ σοφίᾳ τῆς γυναικὸς ἐδιδάχθη Πύθης καταλύσαι μὲν τὴν τῶν μετάλλων ἐργασίαν, ἀφεῖναι δὲ τούς πολίτας ἐπὶ γεωργίαν, καὶ τὰς ἄλλας τέχνας.

Κ Ε Φ. Μ Γ.

ΧΡΥΣΑΜΗ.

Ι. Τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἐς τὴν Ἀσίαν ἀφικομένης, τοῖς Ἐρυθρὰς κατέχουσιν ἐπολέμει Κνώπος τοῦ Κοδριδῶν γένους. Ὁ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ στρατηγὸν παρὰ Θεσσαλῶν λαβεῖν τὴν ἰέρειαν τῆς Ἐνοδίας. Ὁ δὲ πρεσβεύεται πρὸς Θεσσαλοῦς,

καὶ μὴνύει τὸ λόγιον τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ ἔπεμψαν αὐτῷ τὴν ἰέρειαν τῆς Θεοῦ Χρυσάμην. Αὕτη, φαρμάκων ἔμπειρος οὔσα, ταῦρον ἐξ ἀγέλης μέγιστον καὶ κάλλιστον συλλαβοῦσα, τὰ μὲν κέρατα κατεχρύσωσε, καὶ τὸ σῶμα κατεκόσμησε ζέμμασι καὶ χρυσοπάσις ἀλουργίσι. Καὶ μετὰ τῆς τροφῆς ἀναμίξασα μανιοποιῶν φάρμακον ἔδωκεν αὐτῷ φαγεῖν. Τὸ δὲ φάρμακον αὐτόν τε τὸν ταῦρον ἐξέμηγε, καὶ τοὺς γευσαμένους αὐτοῦ μανιουργεῖν ἐμέλλεν. Οἱ μὲν δὴ πολέμιοι ἀντεσρατοπεδεύοντο. Ἡ δὲ, ἐν ὄψει τῶν πολεμίων βωμὸν παραθεῖσα, καὶ ὅσα πρὸς Ψυσίαν, ἐκέλευσε προσάγειν τὸν ταῦρον. Ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ φαρμάκου μεμηνῶς καὶ οἰσρῶν, ἐξεπήδησε, καὶ μέγα μυκώμενος ἔφυγεν. Οἱ πολέμιοι, χρυσόκερων κατεσεμμένον ὄρωντες, καὶ φερόμενον εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον ἀπὸ τῆς Ψυσίας τῶν ἐναντίων, ὡς ἀγαθὸν σημεῖον καὶ οἰώνισμα αἴσιον ἐδέξαντο· καὶ συλλαβόντες καλλιερῶσι τοῖς Θεοῖς, καὶ τῶν κρεῶν ἕκαστος φιλοτίμως ἐδαΐσαντο, ὡς δαιμονίου, καὶ θείας ἱερουργίας μεταλαγχάνοντες. Αὐτῶν δὲ πᾶν τὸ στρατόπεδον ὑπὸ μανίας καὶ παραφροσύνης ἐξίσατο· πάντες ἀνεπήδων, διέθειον, ἀνεσκίρτων, τὰς φυλακὰς ἀπέλειπον. Χρυσάμη, ταῦτα ἰδοῦσα, τὸν Κνωπὸν ἐκέλευσε διὰ τάχους ὀπίσαι τὴν στρατιάν, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐπάγειν, ἀμύνασθαι μὴ δυναμένοις. Οὕτω δὲ Κνωπὸς, ἀνελὼν ἅπαντας, ἐκράτησε τῆς Ἐρυθραίων πόλεως, μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος.

Κ Ε Φ. Μ Δ.

ΠΟΛΥΚΛΕΙΑ.

1. Ἐπὶ Βοιωτοὺς, οἱ παλαιὴ Θεσσαλίαν ὤκουν, ἐστράτευσεν Αἴατος ὁ Φιλίππου, Πολύκλειαν ἀδελφὴν ἔχων. Ἡρακλεῖδαι τὸ γένος ἄμφω. Χρησμὸς ἦν ἄρξεν, ὅς ἂν ἐκ τοῦ γένους πρῶτος, διαβάς τὸν Ἀχελῶνα, ἐπιθῆ τῆς παλείας. Ἡ μὲν

στρατιὰ τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἔμελλε. Πολύκλεια δὲ τὸν πόδα ἐπιθεσαμένη, φάσκουσα τετρώσθαι τὸ σφυρὸν, παρακαλεῖ τὸν ἀδελφὸν Αἷατον διενεγκεῖν αὐτὴν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν. Ὁ δὲ, μηδὲν ὑποπτεύσας, ἀλλ' ὡς ἀδελφῇ βουλόμενος ὑπουργῆσαι, τὴν μὲν ἀσπίδα ἐπέδωκε τοῖς ὀπλοφόροις, τὴν δὲ Πολύκλειαν ἀράμενος, ἐβάδιζε διὰ τοῦ ποταμοῦ προθύμως. Ἡ δὲ, γενομένου πλησίον τῆς ὄχθης, φθάσασα ἐξήλετο· καὶ μετασραφεῖσα πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἔφη· « Ἐμὸν γέρας ἢ βασιλεία κατὰ τὸν τοῦ Θεοῦ χρησμὸν· πρώτη γὰρ ἀπάντων τῆς χώρας ἐπέβην. » Αἷατος, αἰσθόμενος τῆς ἀπάτης, οὐκ ἐχάλεπνε· τὸ δὲ φρόνημα τῆς κόρης ἀγάμενος αὐτὴν ἔγημε. Καὶ ὁμοῦ βασιλεύοντες, παῖδα Θεσσαλὸν ἐποίησαντο, ἀφ' οὗ καὶ τὴν πόλιν Θεσσαλίαν προσηγόρευσαν.

ΚΕΦ. ΜΕ.

ΛΕΑΙΝΑ.

Ι. ἈΡΙΣΤΟΓΕΪΤΩΝ καὶ Ἀρμόδιος, πῶς ἐπέθεντο τοῖς τυράννοις, οὐδεὶς Ἑλλήνων ἀγνοεῖ. Ἦν γοῦν Ἀριστογεῖτονι ἑταίρα, ὄνομα Λέαινα. Ἰππίας τὴν Λέαιναν συλλαβὼν ἐδασάνιζεν ἐφ' ᾧ τε ἐξειπεῖν τοὺς κοινωνήσαντας τῆς ἐπιθέσεως. Ἡ δὲ πλείστον ὅσον ἀντεῖχεν· ἐκνικωμένη δὲ ὑπὸ τῶν βασάνων, ἵνα μὴ ἐξείποι, αὐτὴ τὴν αὐτῆς γλῶτταν ἀπέδρακεν. Ἀθηναῖοι τὴν ἑταίραν τιμῆσαι θέλοντες, αὐτὴν μὲν οὐκ ἔφησαν ἐν ἀκρόπολει· τὸ δὲ ζῶον τὴν λέαιναν, χαλκῆν δημιουργήσαντες, ἀνέστησαν. Εἴ τις ἀνῆλθεν εἰς ἀκρόπολιν, εὔρακεν ἐν τῷ προπυλαίῳ τὴν λέαιναν χαλκῆν, γλῶσσαν οὐκ ἔχουσαν, ὑπόμνημα τοῦ διηγήματος.

Κ Ε Φ. Μ Σ.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ω.

1. ΘΕΜΙΣΤΩ, Κρίθωνος Οϊανθίου θυγάτηρ. Ταύτης ἦρα Φρικोधήμου τοῦ τυράννου παῖς Φίλων. Ὁ τυράννος ἐξήτει πρὸς γάμον τὴν κόρην. Ὁ πατὴρ ἀντέλεγεν. Ὁ τυράννος, τοὺς υἱοὺς τοῦ Κρίθωνος ἀποσπάσας, ἐν ὄψει τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, παρέβαλε Σηρίοις πεινωσί. τὴν δὲ κόρην ἀποσπάσας, ἐπετέλει πρὸς γάμον. Θεμιστῶ, διὰ τὴν ἀνάγκην ὑποκρωαμένη, ξίφος εἰσεκόμισεν ὑπὸ τῷ χιτωνίσκῳ, καὶ τὸν νυμφίον καθεύδοντα ἐν τῷ θαλάμῳ, παρακλίναςα τὸν τράχηλον, εὐκόλως ἀπέσφαξεν, ὡς μηδὲ φωνὴν τοῦ φονευομένου γενέσθαι. Ταῦτα δὲ πάντα νύκτωρ λαθοῦσα, πάλιν ἐπὶ θάλασσαν κατελθοῦσα, ἀκάτιον εὐροῦσα, πνεύματος ἐπιτυχοῦσα, τὸ ἀπόγειον ἐλκύσασα, μόνη ἀναχθεῖσα, κατέπλευσεν ἐς Ἐλίκην, πόλιν τῆς Ἀχαΐας, ἐνθα Ποσειδῶνος ἱερὸν ἅγιον ἦν· τούτῳ προσέφυγεν ἰκέτις. Φρικोधήμος τὸν ἕτερον τῶν υἱῶν, ἀδελφὸν τοῦ φονευθέντος, Ἡράκοντα, ἐπεμψεν ἐξαιτήσοντα παρὰ τῶν Ἐλκαίων τὴν κόρην. Οἱ μὲν δὴ ἐξέδωκαν. Ἐπεὶ δὲ ἀνήχθησαν, χειμῶν μέγας ἐξέωσε τὸ σκάφος ἐπὶ τὸ Ῥίον τῆς Ἀχαΐας· οὗ προσορμισαμένοι ἐπεφάνησαν ἡμιολίαι δύο Ἀκαρνάνων ἐχθρῶς πρὸς τὸν τυράννον ἐχόντων· οἱ τὸ σκάφος ἐξαψάμενοι, κατήγαγον ἐς Ἀκαρνανίαν. Τὸ πλῆθος τῶν Ἀκαρνάνων, μαθόντες τὰ πεπραγμένα, οἰκτείρουσι τὴν κόρην, καὶ τὸν Ἡράκοντα δῆσαντες, αὐτῇ παρέδωκαν. Ὁ τυράννος πρεσβεύεται ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ, εἰ τοὺς γονέας ἀπολάβοι, τότε τὸν υἱὸν ἀποδώσειν ἐπηγγείλατο. Φρικोधήμος, πισεύσας, ἐξέπεμψεν αὐτῇ τοὺς γονέας· οἱ δὲ Ἀκαρνανεὺς οὐδὲν ἔλαττον τὸν Ἡράκοντα αἰκισάμενοι πικρῶς ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ Φρικोधήμου οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας οἱ

πολιται διέφθειραν. Οί δὲ τὴν Ἐλίκην οἰκοῦντες, οὐκ εἰς μακρὰν κατεπόθησαν αὐτοί τε καὶ ἡ πόλις, τῆς μὲν γῆς σεισθείσης, τοῦ δὲ πελάγους ἐπικλύσαντος. Ἐδοξε τὸ μῆνιμα γενέσθαι τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι τὴν ἰκέτιν αὐτοῦ παρθένον τοῖς πολεμίοις ἐξέδωκαν.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

Φ Ε Ρ Ε Τ Ι Μ Α .

Ι. ἈΡΚΗΣΙΛΑΟΣ Βάττου τοῦ Κυρηναίων βασιλέως, κατασσιασθεῖς ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Φερετίμα, πρὸς Εὐέλθοντα βασιλέα Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ πλεύσασα, ἰκέτευσεν, αἰτουμένη συμμαχίαν. Ὁ μὲν Κύπριος τῆς ἰκεσίας ἠμέλησεν. Ἐν δὲ τῷ τέως Ἀρκεσίλαος, Ἑλλήνων συμμάχων εὐπορήσας, κατελθὼν, τὴν ἀρχὴν ἀναλαβὼν, πικρῶς τιμωρούμενος τοὺς λελυπηκότας, ὑπὸ τῶν ὁμόρων βαρβάρων ἀνηρέθη. Φερετίμα πρὸς τὸ δεινὸν οὐκ ἀπηγόρευσεν· ἀλλὰ, ὡς τὸν Αἰγύπτου Σατράπην Ἀρυάνθην καταφυγοῦσα, καὶ τινὰς εὐεργεσίας ἐς Καμδύσσην προβαλομένη, πολλὴν δύναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν λαβοῦσα, προσβαλοῦσα τοῖς Κυρηναίοις ἀνυπόσματος ἐγένετο, ὥστε καὶ δίκας ὑπερ τοῦ παιδὸς λαβεῖν, καὶ τῷ γένει τὴν ἀρχὴν ἀπολαβεῖν.

Κ Ε Φ. ΜΗ.

Α Ξ Ι Ο Θ Ε Α .

Ι. ἈΞΙΟΘΕΑ, Νικοκλέους γυνή, Κυπρίων βασιλέως, πολλῶν ἠκόντων παρὰ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου καταλυόντων τὴν ἀρχὴν, ἐπειδὴ Νικοκλῆς μὲν αὐτὸν ἀνεκρέμασεν, οἱ δὲ ἀδελφοί αὐτοῦ σφᾶς αὐτοὺς κατέσφαξαν, αὕτη τὰς τῶν τετελευτηκότων ἀρετὰς ἐξήλωσε· καὶ τὰς τε ἀδελφὰς αὐτῶν, καὶ μητέρας, καὶ γυναῖκας συγκαλέσασα, ἔπεισε μηδὲν ἀνάξιον ὑπομεῖναι

τοῦ γένους. Αἱ δὲ, πεισθεῖσαι, συνέλεισαν μὲν ἀσφαλῶς τῆς γυναικωνίτιδος τὰς θύρας· ἀναδραμοῦσαι δὲ ἐπὶ τὰ σέγη, τοῦ πλήθους τῶν πολιτῶν συνδεδραμηκότος, τὰ μὲν τέκνα φερόμεναι ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀπέσφαξαν, πῦρ δὲ ἐνεῖσαι τοῖς ὀρόφοις, αἱ μὲν τοῖς ξίφεσιν αὐτὰς διεχρήσαντο, αἱ δὲ εὐθαρσῶς τῇ φλογὶ προστρέχουσαι διεφθείροντο. Ἄξιοθέα δὲ στρατηγὸς ἦν ἐν τοῖς δεινοῖς ἀρίστη· ὅτε γὰρ εἶδεν εὐγενῶς ἀπάσας κειμένας, τότε καὶ αὐτὴ τὸ ξίφος καθεῖσα διὰ τῆς σφαγῆς, αὐτὴν ἔρριψεν εἰς τὴν φλόγα, ἵνα μηδὲ νεκροῦ σώματος οἱ πολέμιοι κρατήσωσιν.

Κ Ε Φ. Μ Θ.

ΑΡΧΙΔΑΜΙΣ.

1. ΠΥΡΡΟΣ Ἡπειρώτης ἐστράτευσεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα. Μάχης ἰσχυρᾶς πρὸ τῆς πόλεως γενομένης, ἀναχωρήσαντες οἱ Λάκωνες ἐβουλεύσαντο, παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας εἰς Κρήτην ὑπεκθέσθαι· αὐτοὶ δὲ κινδυνεύειν μέχρι νίκης, ἢ θανάτου. Ἀρχίδαμης, Κλεάδα βασιλέως θυγάτηρ, ἀντεῖπε τῇ γνώμῃ, καὶ, «Καλὸν [ἔφη] ταῖς Λακαίναις μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν μετ' αὐτῶν.» Καὶ δὴ πρὸς αὐτοὺς ἐνείμαντο τὰ ἔργα τοῦ πολέμου· ἐτάφρευον, ὠρυττον, ὄπλα προσέφερον, δόρατα ἔθηγον, τοὺς τιτρωσκομένους ἐθεράπευον· ὥστε καὶ οἱ Λάκωνες εὐτολμότεροι πρὸς τὸν ἀγῶνα ἐγένοντο, τὴν ἀνδρίαν τῶν γυναικῶν ὀρῶντες, καὶ τὸν Πύρρον ἀπεκρούσαντο.

Κ Ε Φ. Ν.

ΛΑΟΔΙΚΗ.

1. ἈΝΤΙΟΧΟΣ, ὁ προσαγορευθεὶς Θεὸς, ἔγημε Λαοδίκην ὀμοπατρίαν ἀδελφὴν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς ἐγένετο Σέλευκος. Δευτέραν ἔγημε Βερονίκην, Πτολεμαίου βασιλέως θυγάτερα, ἐξ ἧς ἀπολιπὼν παῖδα νήπιον ἐτελεύτησε, διάδοχον τῆς ἀρχῆς ἀποδείξας

ξας Σέλευκον. Λαοδίη τὸν ἐκ τῆς Βερονίκης ὑποτρεφόμενον ἀναιρεθῆναι διεπράξατο. Βερονίκη προῆλθεν ἐς τὸ πλῆθος ἰκέτις, ἔλεον καὶ βοήθειαν παρὰ τῶν ἀρχομένων αἰτουμένη. Οἱ δὲ τὸν παῖδα πεφονευκότες, ἕτερον, ἐπεικῶς ὁμοιον, προήγαγον ἐς τὸ πλῆθος, ὡς αὐτὸν ἐκείνον ὄντα, περισήσαντες αὐτῷ τὴν βασιλικὴν ὀδουφορίαν· τῇ δὲ Βερονίκη φυλακὴν μισθοφόρων Γαλατῶν ἐπέστησαν, καὶ τόπον ἔδωκαν τῶν βασιλείων ὀχυρώτατον, καὶ ὄρκους καὶ συνθήκας ἐσπέισαντο. Ἀρισάρχου δὲ ἰατροῦ Βερονίκη συνόντος, καὶ πείσαντος αὐτὴν συνθέσθαι, ἡ μὲν ἐπίστευσεν οἱ δὲ, τῷ ὄρκῳ στρατηγῆματι χρησάμενοι, τὴν Βερονίκην αὐτίκα προσπεσύντες ἔκτειναν. Λί δὲ ἀμφ' αὐτὴν γυναῖκες, ὑπερασπίζουσαι, προσαπέθανον αἱ πλείονες. Παναρίση δὲ καὶ Μανία καὶ Γηθοσύνη, τὸ σῶμα τῆς Βερονίκης κρύψασαι κατὰ γῆν, ἐτέραν κατέκλιναν ὡς ἐκείνην ἔτι ζῶσαν, καὶ τὸ τραῦμα θεραπευομένην ὑπὸ τούτων. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἔπεισαν τοὺς ὑπηκόους, ἐφ' ὅσον μεταπεμφθεὶς ὑπ' αὐτῶν Πτολεμαῖος ἦκεν ὁ πατὴρ τῆς ἀνηρημένης, καὶ διαπέμπων ἀπὸ τῆς προσηγορίας τοῦ πεφονευμένου παιδὸς, καὶ τῆς ἀνηρημένης Βερονίκης, ὡς ἔτι ζώντων, ἐπισολὰς, ἀπὸ τοῦ Ταύρου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς χωρὶς πολέμου καὶ μάχης ἐκράτησε, τῷ στρατηγῆματι τῆς Παναρίσης χρησάμενος.

Κ Ε Φ. Ν Α.

Θ Ε Α Ν Ω.

Ι. ΘΕΑΝΩ, Παισανίου μήτηρ, ἠνίκα Παισανίας, Μηδίξων ἀλοῦς, κατέφυγεν ἰκέτις ἐς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Χαλκιοίκου, ὅθεν ἀποσπάσαι ἰκέτην οὐκ ἦν θέμις, αὕτη πρὸ τῶν ἄλλων ἀφ᾽ ἰκομένη, πλίνθον πρὸς ταῖς θύραις ἀπηρέισατο. Οἱ Λάκωνες, θασυμάσαντες τὴν ἀνδρείαν ὁμοῦ καὶ τὴν σοφίαν, ἕκαστος πλίνθον ἐνήρμοσε ταῖς θύραις· ὥστε ἄμφω γενέσθαι, οὔτε τὸν ἰκέτην ἀπέσπασαν, καὶ τὸν προδότην ἐναποικοδομήσαντες διέφθειραν.

ΔΗΪΔΑΜΕΪΑ.

1. ΔΗΪΔΑΜΕΪΑ, Πύρρου θυγάτηρ, Ἀμβρακίαν καταλαβομένη, τιμωρῆσαι Πτολεμαίῳ, δόλῳ φονευθέντι, προελομένη, πρεσβευσασμένων Ἑπειρωτῶν, τὸν πόλεμον κατέθετο, ἐπὶ τῷ τὸν κλῆρον καὶ τὰς τιμὰς ἔχειν τῶν προγόνων· καὶ λαβοῦσα πίσεις, ἐξηπατήθη. Συνταξάμενοι γὰρ τῶν Ἑπειρωτῶν τινες Νέσσορα τῶν Ἀλεξάνδρου σωματοφυλάκων ἀναιρήσουσα αὐτὴν εἰσέπεμψαν. Ὁ δὲ κάτω νεύσασα αἰδεσθεὶς καὶ καταπλεγεῖς ἀνέσρεψεν. Ἡ δὲ κατέφυγεν εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἡγεμόνης Ἀρτέμιδος. Μίλων δὲ, αἰτίαν ἔχων ὡς τὴν αὐτοῦ μητέρα Φιλωτέραν ἀποκτείνας, ὤρμησεν ἐπ' αὐτὴν ὠπλισμένος. Ἡ δὲ ἀνεβόησεν.

Ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.

Τοῦτο μόνον αὐτὴν ἐκδοήσασα ὁ Μίλων ἀπέκτετεν ἐν τῷ τεμένει τῆς Σεοῦ.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ.

1. ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ περὶ Σαλαμίνα συνεναυμάχει τοῖς Πέρσαις· οὓς ἤδη φεύγοντας οἱ Ἕλληνες ἐδίωκον. Ἡ δὲ, καταλαμβανομένη, προσέταξε τοῖς μὲν ἐπιβάταις ἀφελεῖν τῆς νεῶς τὰ σημεῖα τὰ Περσικά, τῷ κυβερνήτῃ δὲ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ναῦν τὴν προπλεύουσαν Περσικὴν. Οἱ Ἕλληνες ταῦτα ὀρώντες, ὀηθέντες μίαν εἶναι τῶν συμμαχίδων νεῶν, ἀπολιπόντες ταύτην, ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐτράποντο. Ἀρτεμισία δὲ, τὸν κίνδυνον ἐπικείμενον ἐκφυγοῦσα, εἰς Καρίαν ἀποπλεύουσα ὤχετο.

2. Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος, κατέδυσε ναῦν συμμαχίδα Κα-

λυνθίδα, καὶ τριήραρχον Δαμασίθυμον. Ἐπεμψε βασιλεὺς αὐτῇ ἀρισεῖον πανοπλίαν Ἑλληνικὴν· τῷ δὲ ναυάρχῳ τοῦ σόλου ἄτρακτον, καὶ ἡλακάτην.

3. Ἀρτεμισία, τριηραχοῦσα νεὼς μακρᾶς, οὐ μόνον τὸ τῶν βαρβάρων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων σημεῖον εἶχεν. Εἰ μὲν ἐδίωκεν αὐτὴ ναῦν Ἑλληνίδα, τὸ βαρβαρικὸν ἀνέτεινε σημεῖον· εἰ δὲ ὑπὸ Ἑλληνίδος νεὼς ἐδίωκετο, ἀνέτεινε τὸ Ἑλληνικόν, ἵνα οἱ διώκοντες ὡς Ἑλληνικῆς νεὼς ἀπέχωνται.

4. Ἀρτεμισία Λάτμον κατελάβετο, τὴν μὲν ὠπλισμένην δύναμιν ἀποκρυψάμενη, αὐτὴ δὲ μετὰ εὐνούχων, καὶ γυναικῶν, καὶ αὐλητῶν, καὶ τυμπανιστῶν, ἐς τὸ ἄλσος τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν, ἀπέχον τῆς πόλεως ἑπτὰ στάδια, παρῆλθεν ὀργιάζουσα. Τῶν δὲ Λατιμίων προελθόντων, καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτῆς Θεωμένων, καὶ Θαυμαζόντων, οἱ ἀποκεκρυμμένοι ἔπανασάντες κατέλαβον τὴν πόλιν, κρατήσαντες αὐλοῖς καὶ τυμπάνοις, ἧς οὐκ ἐκράτησαν ὅπλοις.

5. Ἀρτεμισία, βασιλεύουσα Καρίας, Ξέρξῃ βασιλεῖ συν-εμάχησε κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὥστε καὶ τὰ ἀρισεῖα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ταύτῃ βασιλεὺς ἔδωκε. Καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ τοῦ ναυμαχεῖν, βασιλεὺς, ὄρων τὴν μὲν γενναίως ἀγωνιζομένην, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀγεννῶς, ἀνεβόησεν, « ὦ Ζεῦ, τοὺς μὲν ἄνδρας γυναικας πεποίηκας, τὰς δὲ γυναῖκας, ἄνδρας. »

Κ Ε Φ. Ν Δ.

Μ Α Ν Ι Α.

1. ΜΑΝΙΑ, γυνὴ Ζήνιδος, ἄρχοντος τῶν περὶ Δάρδανου πόλεων, νόσῳ τελευτήσαντος τοῦ ἀνδρός, αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχὴν, Φαρναβάζῳ χρησαμένη συμμάχῳ. Αὐτὴ δὲ καὶ ἐπὶ τὰς μάχας ἐπὶ ἄρμαμάξης ἐπορεύετο, καὶ τὰ παραγγέλματα ἐδίδου τοῖς μαχομένοις, καὶ διέταττε τὰς τάξεις, καὶ τὰ τῆς νίκης ἄθλα

κατὰ τὴν ἀξίαν διένεμε τοῖς στρατιώταις. Πολέμιος μὲν οὐδεὶς ἐκράτησεν αὐτῆς· ὁ δὲ τὴν θυγατέρα αὐτῆς πρὸς γάμον λαβὼν Μειδίας, πιστὸς εἶναι διὰ τὸ κηδὸς δοκῶν, ὑπεισελθὼν, αὐτὴν διεχρήσατο.

Κ Ε Φ . Ν Ε .

ΤΙΡΓΑΤΑΩ.

Ι. ΤΙΡΓΑΤΑΩ Μαιῶτις ἐγείματο Ἐκαταίω βασιλεῖ Σίντων, οἱ νέμονται μικρὸν ἄνω Βοσπόρου. Τοῦτον τὸν Ἐκάταιον, ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς, κατήγαγε Σάτυρος ὁ Βοσπόρου τύραννος· καὶ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐξέδωκεν, ἀξιώσας τὴν προτέραν ἀποκτεῖναι. Ὁ δὲ, τὴν Μαιῶτιν ἑέργων, ἀνελεῖν μὲν οὐχ ὑπέμεινε, ἐς ὄχυρόν δὲ φρούριον καθεύριξας, ἐκέλευσε διάγειν φρουρουμένην. Ἡ δὲ Τιργαταῶ, λαθοῦσα τοὺς φύλακας, διέδρα. Τῶν δὲ περὶ τὸν Ἐκάταιον καὶ τὸν Σάτυρον πολλῇ σπουδῇ ζητούντων (ἐδεδοίκεσαν γὰρ μὴ κινήσῃ τοὺς Μαιώτας εἰς πόλεμον), οὐ μὴν εὐρεῖν δυναθέντων, ἡ Μαιῶτις, ἐρήμους καὶ τραχείας ὁδοὺς ὑπερβάλλουσα, καὶ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν ταῖς ὕλαις κρυπτομένη, ταῖς δὲ νυξὶ βραδίξουσα, τέλος, ἦκεν εἰς τοὺς καλουμένους Ἰξομάτας, ἐνθα ἦν αὐτῆς τὰ βασιλεια τῶν οἰκείων. Τὸν μὲν δὴ πατέρα τετελευτηκότα κατέλαβε· τῷ δὲ διαδεξαμένῳ τὴν ἀρχὴν συνοικήσασα, τοὺς Ἰξομάτας εἰς πόλεμον ἐκίνησε. Καὶ πολλὰ μὲν τῶν περὶ Μαιῶτιν μαχίμων ἔθνῶν προσήγετο, μάλιστα δὲ τὴν Ἐκαταίου Σιντικὴν κατέτρεχε, καὶ Σατύρου τὴν ἀρχὴν ἐλυμαίνετο· ὥστε ἰκετηρίας ἀμφοτέροι πέμψαντες, καὶ ὄμηρον δόντες παῖδα Σατύρου Μητροδώρον, ἐδεήθησαν εἰρήνης τυχεῖν. Ἡ δὲ συνέθετο μὲν· οὐ μὴν οἱ γε συνθέμενοι τοὺς ὄρκους ἐφύλαξαν. Ὁ γὰρ δὴ Σάτυρος ἔπεισε δύο φίλους, ἰκέτας καταφυγόντας πρὸς αὐτὴν, ἐπιβουλεῦσαι. Οἱ μὲν κατέφυγον· ὁ δὲ Σάτυρος ἐξήτει· ἡ δὲ τὸν τῆς ἰκεσίας νόμον τιμῶσα, πολλάκις ἀντέγραφε, σωτηρίαν πράτ-

τουσα τοῖς ἰκέταις. Οἱ δὲ ἐπέθεντο· ὁ μὲν ὡς περὶ μεγάλων αὐτῇ διαλεγόμενος πραγμάτων, ὁ δὲ σπασάμενος τὸ ξίφος ἀπέτυχε τῆς ἐπιβουλῆς, τοῦ ζωσῆρος ἀποδεξαμένου τὴν πληγὴν. Οἱ δορυφόροι συνδραμόντες ἀμφοτέρους ἐθασάνισαν. Οἱ δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ὠμολόγησαν τοῦ καθεϊκότος τυράννου. Πάλιν ἡ Τίργαταὼ τὸν πόλεμον ἐξήνεγκε, τὸν ὄμηρον ἀποκτείνασα, καὶ πάντων δεινῶν ἀρπαγῆς καὶ φόνου πληροῦσα τὴν χώραν· ἕως αὐτὸς μὲν ὁ Σάτυρος ἀθυμήσας ἐτελεύτησε, Γόργιππος δὲ, υἱὸς αὐτοῦ, τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενος, ἰκέτης αὐτὸς ἔλθων, καὶ σῶρα δοῦς αὐτῇ μέγισα, τὸν πόλεμον διελύσατο.

Κ Ε Φ. Ν5.

ΑΜΑΓΗ.

Ι, ΑΜΑΓΗ, γυνὴ Μηδοσάκκου βασιλέως Σαρματῶν, τῶν ἐπὶ τὴν Ποντικὴν παραλίαν καθηκόντων, ὄρῳσα τὸν ἄνδρα τρυφή προσέχοντα, καὶ μέθῃ, αὐτῇ μὲν τὰ πολλὰ ἐδίκαζεν, αὐτῇ δὲ καὶ τὰς φυλακὰς τῆς χώρας καθίστατο, καὶ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν πολεμίων ἀνέσειλλε, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν προσοίκων συνεμάχει. Καὶ τὸ κλέος αὐτῆς λαμπρὸν ἦν ἀνὰ πάντας τοὺς Σκύθας, ὥστε καὶ οἱ τὴν Ταυρικὴν κατοικοῦντες Χερρρόνησιται, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν παρακειμένων Σκυθῶν, ἐδεήθησαν αὐτῆς γενέσθαι σύμμαχοι. Ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐπέσειλεν, ἀπέχεσθαι Χερρρόνησου κελεύουσα· ὡς δὲ κατεφρόνησεν ὁ Σκύθης, παραλαβοῦσα ἑκατὸν εἴκοσιν ἄνδρας τοὺς ψυχῆν καὶ σῶμα ἀλκιμωτάτους, τρεῖς ἵππους ἐκάσῃ παραδοῦσα, διέδραμε νυκτὸς μίᾳς καὶ ἡμέρας χίλια καὶ διακόσια στάδια, καὶ τοῖς βασιλείοις ἐξαίφνης ἐπισᾶσα, τοὺς μὲν ἐπὶ θυρῶν ἅπαντας ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Σκυθῶν ὡς ἐν ἀπροσδοκῆτῳ δεινῷ ταραχθέντων, καὶ νομισάντων οὐχ ὅσους ἔβλεπον ἦκειν, ἀλλὰ πολλῶν πλείονας εἶναι τοὺς ἐπερχομένους, Ἀμάγη μεθ' ἧς εἶχευ ὀρμῆς

ἐς τὸ βασιλείῳ ἐμπροσθεῖσα, τὸν Σκύθη, καὶ τοὺς συνόντας αὐτῷ συγγενεῖς καὶ φίλους, ἀποκτείνασα, Χερρόνησίταις μὲν ἀπέδωκε τὴν χώραν· τῷ δὲ παιδί τοῦ πεφονευμένου τὴν βασιλείαν ἐνεχείρισε, παρεγγυήσασα δικαίως ἄρχειν, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν προσοικούντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, ὄρωντα τὸ τέλος τοῦ πατρὸς.

Κ Ε Φ. Ν Ζ.

Α Ρ Σ Ι Ν Ο Η.

Ι. Ἀρσινόη, Λυσιμάχου τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσαντος, μεγάλης ταραχῆς οὔσης ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τῶν Σελευκιζόντων τὰ τεῖχη καταβαλλόντων, καὶ τὰς πύλας ἀνοιγόντων, εἰς μὲν τὸ φορεῖον τὸ βασιλικὸν κατέκλιε θεράπαιναν, σολὴν περιθεῖσα βασιλικήν, καὶ περιέσκησε πολλοὺς τῶν ὑπασπιστῶν, αὐτὴ δὲ περιβαλομένη ῥάκια καὶ προσωπεῖον ἐρρύπταμενον, καθ' ἑτέραν θύραν ἐξῆλθε μόνη, καὶ δραμαῦσα ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀπέπλευσε. Μενεκράτης, εἰς τῶν ἡγεμόνων, τῷ φορεῖῳ προσπεσῶν κατεκέντησε τὴν θεράπαιναν, οἰόμενος Ἀρσινόην φονεύειν.

Κ Ε Φ. Ν Η.

Κ Ρ Α Τ Η Σ Ι Π Ο Λ Ι Σ.

Ι. Κρατησίπολις, Πτολεμαίῳ τὸν Ἀκροκόρινθον ἐνδοῦναι βουλομένη φυλαττάμενον ὑπὸ μισθοφόρων, οἱ πολλάκις ἔπειθον αὐτὴν χρῆναι φυλάττειν τὸν τόπον, ἐπαινέσασα αὐτοὺς ὡς ἀνδρείους καὶ πισοὺς· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Σικυῶνος ἔφη μεταπέμψεσθαι συμμάχους, οἱ μετ' αὐτῶν ἀσφαλέστερον φυλάξουσιν. Ἐπέμψε μὲν πρὸς Σικυωνίους φανερώς, κρύφα δὲ πρὸς Πτολεμαίου· καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ στρατιώτας, νύκτωρ ἦκοντας, ὡς τοὺς ἀπὸ Σικυῶνος συμμάχους, ἐδέξατο. Καὶ παρέλαβε Πτολεμαῖος Ἀκροκόρινθον ἀπόντων τῶν φυλασσόντων.

ΚΕΦ. ΝΘ.

ΙΕΡΕΙΑ.

1. ΑΙΤΩΛΟΙ Πελληνεῦσιν ἐπεσράτευον. Πρὸ τῆς Πελλήνης ὄχθος ἐστὶν ὑψηλὸς ἀντικρὺ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ἧν οἱ Πελληνεῖς συνελθόντες ὠπλίζοντο. Τῆς Ἀθηναῖς ἡ ἱέρεια, κατὰ τι νόμιμον ἐκείνης τῆς ἡμέρας, πανοπλίαν ἔχουσα, καὶ τρίλοφον κράνος, καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν παρθένων, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἀπέβλεπεν ἐς τὸ πλῆθος τῶν ὠπλιζομένων πολιτῶν. Αἰτωλοὶ παρθένον ὠπλισμένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ προσελθοῦσαν τῆς Ἀθηναῖς ἰδόντες, αὐτὴν τὴν Ἀθηναῖν σύμμαχον ἤκειν Πελληνεῦσιν ἐνόμισαντες, ἀνέσρεψαν. Πελληνεῖς δὲ ἐπιδιώξαντες, οὐκ ὀλίγους Αἰτωλῶν ἀπέκτειναν.

ΚΕΦ. Ξ.

ΚΥΝΝΑΝΗ.

1. ΚΥΝΝΑΝΗ, Φιλίππου θυγάτηρ, τὰ πολεμικὰ ἤσκησε, καὶ στρατοπέδων ἡγεῖτο, καὶ πολεμίοις παρετάσσετο. * καὶ * Ἰλλυριοῖς παρατασσομένη, τὴν βασιλεύουσαν αὐτῶν, καιρίαν ἐς τὸν αὐχένα πλήξασα, κατέβαλε, καὶ πολλοὺς τῶν Ἰλλυριῶν φεύγοντας ἐκτείνε. Γηραμένη δὲ Ἀμύντα τῷ Περδίκκῳ, ταχέως τοῦτον ἀποβαλοῦσα, οὐχ ὑπέμεινεν ἀνδρὸς πειραθῆναι δευτέρου· ἀλλὰ μίαν ἔχουσα θυγατέρα ἐξ Ἀμύντου Εὐρυδύην, καὶ ταύτην τὰ πολεμικὰ ἤσκησεν. Ἀλεξάνδρου δὲ ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος, καὶ τῶν διαδόχων νεωτεριζάντων, ἐτόλμησεν αὐτὴ διαδοῆναι τὸν Στρυμόνα. Ἀντιπάτρου δὲ κωλύοντος, βιασαμένη τοὺς κωλύοντας, τὸν ποταμὸν διήλθε καὶ τοὺς ἐμποδῶν γιγνομένους καταγωνισαμένη, διέβη τὸν Ἑλλήσποντον, συμμίξει τῷ Μακεδόνα στρατεύματι προθυμουμένη. Ἀλκέα δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ἀπαντήσαντος, οἱ Μακεδόνες, ἰδόντες τὴν Φιλίππου θυγατέρα,

καὶ ἀδελφὴν Ἀλεξάνδρου, αἰδεσθέντες, τὴν γνώμην μετεβάλλοντο. Ἡ δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ὄνειδίσασα τῆς ἀχαριστίας, οὔτε τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, οὔτε τὴν παρασκευὴν τῶν ὅπλων καταπλάγη, ἀλλ' εὐγενῶς ἤνεγκε τὴν σφαγὴν, τεθνάναι μᾶλλον, ἢ τὸ Φιλίππου γένος ἐκπεπτωκὸς τῆς ἀρχῆς ὄραϊν αἰρουμένη.

Κ Ε Φ. ΞΑ.

ΜΥΣΤΑ.

Ι. ΜΥΣΤΑ, γυνὴ Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου κληθέντος, περὶ Ἄγκυραν ὑπὸ Γαλατῶν ἠττηθέντος, ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀλοῦσα, τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα μεταμφιασμένη, Ξεραπαινίδος ἀθλιωτάτης ῥάκια λαβοῦσα, ἐν τοῖς αἰγμάλωτοις ἐπράθη. Ἀχθεῖσα δὲ εἰς Ῥόδον μετὰ ἄλλων ἀνδραπόδων, ἐξηγόρευσεν ἢ τις ἦν. Ῥόδιοι, τῷ πριαμένῳ τὸ ἀργύριον ἀποδόντες, λαμπρῶς κοσμήσαντες, εἰς Ἀντιόχειαν ἐξέπεμψαν.

Κ Ε Φ. ΞΒ.

ΕΠΙΧΑΡΙΣ.

Ι. ΠΕΙΣΩΝ καὶ Σενέκας ἐπιβουλὴν συνεσήσαντο κατὰ Νέρωνος. Ἦν ἀδελφὸς Σενέκα Σκέλαος, ὃς ἐταίραν εἶχεν Ἐπίχαριν. Ταύτην τὴν Ἐπίχαριν ὁ Νέρων, ὡς μετέχουσαν τῶν ἀπορρήτων, ἐβασάνισε πικρῶς. Ἡ δὲ ἀντέσχεν, οὐδενὸς κατειποῦσα. Νέρων ἀνέθετο, ὡς αὔθις βασανίσων. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὴν Ἐπίχαριν ἐκόμιζον ἐν φορείῳ· ἡ δὲ λυσαμένη τὴν ζώνην, ἀπεβρόχισεν ἑαυτὴν ἐν αὐτῷ τῷ φορείῳ. Οἱ κομίζοντες, ἐγγὺς τῶν βασανιστηρίων γενόμενοι, ἀποθέμενοι, προσελθεῖν αὐτὴν ἐκέλευον· τῆς δ' ἄρα τὸ σῶμα εὐρέθη νεκρόν· καὶ ὁ τύραννος πολλὰ ἐσχετλιάζεν, ὡς ὑπὸ τῆς ἐταίρας νενικημένος.

Κ Ε Φ. ΞΓ.

ΜΙΛΗΣΙΑΙ.

Ι. Ἐν Μιλήτῳ τὰς παρθένους μανικὸν πάθος κατέσχεν· αἰ πλεῖσαι γὰρ, οὐθεμιᾶς οὔσης συμφορᾶς, ἐξαίφνης αὐτὰς ἀπεβρόχιζον. Μιλησῖα γυνὴ συνεβούλευσε τὰς ἀπαγχομένας διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκκομίζεσθαι. Τοῦτο κυρωθὲν ἐπέσχε θανατώσας τὰς παρθένους· τὴν γὰρ μετὰ θάνατον αἰσχύνην, καὶ τὴν διὰ τῆς ἀγορᾶς πομπὴν οὐ φέρουσαι, τῶν βρόχων ἀπέσχοντο.

Κ Ε Φ. ΞΔ.

ΜΗΛΙΑΙ.

Ι. Μήλιοι Καρίαν ἐπώκισαν, ἡγεμόνα Νυμφαῖον ἔχοντες. Κᾶρες οἱ Κρυασσὸν οἰκοῦντες, ἐπιβουλεύοντες Μηλίους, καλοῦσιν αὐτοὺς ἐπὶ δημοσίαν ἑορτὴν. Καρίνη παρθένος, ἐρῶσα Νυμφαίου, τὴν ἐπιβουλὴν ἐξηγόρευσεν. Ὁ δὲ πρὸς τοὺς Κᾶρας ἔφη, νόμον Ἑλλήσιν εἶναι μετὰ γυναικῶν ἐπὶ δεῖπνον βαδίζειν. Οἱ μὲν δὴ Κᾶρες ἐκέλευσαν ἄγειν καὶ τὰς γυναῖκας. Οἱ Μήλιοι δὲ, αὐτοὶ μὲν ἄνευ ὀπλων ἐν ἱματίοις βαδίζουσιν· αἱ δὲ γυναῖκες, ἐκάσῃ, ξίφος ἐν τῷ κόλπῳ κομίζουσα, παρὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα, πᾶσαι καθίζάνουσιν. Ὡς δὲ, δειπνοῦντες, τοῦ Καρίου συνθήματος ἤσθοντο, αἱ μὲν γυναῖκες ὁμοῦ πᾶσαι τοὺς κόλπους ἀνέρρηξαν· οἱ δὲ ἄνδρες τὰ ξίφη λαβόντες, ἐπέθεντο τοῖς βαρβάροις, καὶ διαχρησάμενοι πάντας, τὴν τε πόλιν αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν κατώκισαν.

Κ Ε Φ. ΞΕ.

ΦΩΚΙΔΕΣ.

Ι. Φωκεῦσι καὶ Θετταλοῖς πόλεμος ἄσπονδος ἦν· ὥστε Θετταλοὶ δόγμα ἐκύρωσαν, μηδενὸς ἀπέχεσθαι τῶν ἐν ἡλικίᾳ,

παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσασθαι. Φωκέων μελλόντων συμβάλλειν ἐς μάχην, αἱ Φωκίδες ἐψηφίσαντο· « Ὑλην παμμεγέθη νησώμεθα· ἐπειδὴν δὲ αἰσθώμεθα τοὺς ἀνδρας ἠττωμένους, αὐταὶ τῆς πυραῶς μετὰ τῶν τέκνων ἐπιβῶμεν, καὶ τὴν ὕλην ὑφάψασαι καταπρήσωμεν. » Τοῦτο τὸ ψήφισμα τῶν γυναικῶν τοὺς Φωκέας ἐποίησεν ἀνδρειότερον παρατάξασθαι, καὶ κρατῆσαι τῇ μάχῃ.

Κ Ε Φ. Ες.

Χ Ι Α Ι.

Ι. ΧΙΟΙΣ πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμος ἦν Λευκωνίας πέρι. Καὶ δὴ συνέθεντο Χῖοι, μὴ δυνάμενοι τοῖς πολεμίοις ἀντέχειν, ἐξελθεῖν ὑπόσπονδοι, χλαῖναν μίαν ἕκαστος καὶ ἱμάτιον ἔχοντες. Αἱ Χῖαι γυναῖκες ἐσχετλίαζον, εἰ τὰ ὄπλα προέμενοι γυμνοὶ φευξοῦνται. Τῶν δὲ, ὁμωμοκέναι φασκόντων, αἱ γυναῖκες συνεβούλευσαν, τὰ μὲν ὄπλα μηδαμῶς ἀφιέναι· λέγειν δὲ ὡς ἔθος αὐτοῖς χλαῖναν μὲν καλεῖν τὸ ξυσόν, χιτῶνα δὲ, τὴν ἀσπίδα. Ταῖς γυναιξίν ἐπείσθησαν οἱ Χῖοι καὶ τὰ ὄπλα κατασχόντες, φαιερώτεροι τοῖς Ἐρυθραίοις ἐγένοντο.

Κ Ε Φ. ΕΖ.

Θ Α Σ Ι Α Ι.

Ι. ΘΑΣΙΟΙ πολιορκούμενοι, μηχανήματα ἔνδον τῶν τειχῶν ἐπακασῆσαι τοῖς πολεμίοις βουλόμενοι, σπάρτων ἠπόρουσαν, οἷς τὰ μηχανήματα συνδεῖν ἔχρησαν. Αἱ Θάσιαι τὰς κεφαλὰς ἀπεκείραντο· καὶ σύνδεσμοι τῶν μηχανημάτων ἐγένοντο τῶν γυναικῶν αἱ τρίχες.

Κ Ε Φ. Ξ Η.

ΑΡΓΟΛΙΔΕΣ.

Ι. ΠΥΡΡΟΣ Ἡπειρώτης ἐπέβαλεν εἰς Ἄργος, καλέσαντος αὐτὸν Ἄρισέως Ἀρχείου. Οἱ μὲν Ἀρχεῖοι συνέδραμον ἐς τὴν ἀγορὰν μετὰ τῶν ὅπλων. Αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν προκαταλάβομεναι τὰ τέγη, τοὺς Ἡπειρώτας ἀνωθεν βάλλουσαι, ἀναχωρῆσαι βιάζονται· ὥστε καὶ Πύρρος, ὁ δεινότατος τῶν στρατηγῶν, αὐτὸς ἔπεσεν, ἐμπεσοῦσης ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεραμίδος. Αἱ δὲ Ἀργολίδες μέγιστον κλέος ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἤρασαν, Πύρρου τοῦ πολεμικωτάτου, μηδὲ ὑπ' ἀνδρῶν, ἀλλὰ ὑπὸ γυναικῶν Ἀργολίδων πεσόντος.

Κ Ε Φ. Ξ Θ.

ΑΚΑΡΝΑΝΕΣ.

Ι. Αἰτωλῶν Ἀκαρναῖσι μακρῶ χρόνῳ πολεμούντων, τέλος δὲ κατὰ προδοσίαν ἐς τὴν πόλιν παραπεσόντων, αἱ μὲν ἄνδρες εὐρώσως ἐν παραλόγῳ κινδύνῳ παρετάσσοντο· αἱ δὲ γυναῖκες, ἐπὶ τὰς σέγας ἀναδραμοῦσαι, αἱ μὲν λίθους, αἱ δὲ κεράμους βάλλουσαι, πολλοὺς τῶν πολεμίων ἀνήρουν. Τοὺς δὲ ἄνδρας ἐνδιδόντας καὶ ἠττωμένους αὐταί, ποτὲ μὲν παρακαλοῦσαι, ποτὲ δὲ ὀνειδίξουσαι, ποτὲ δὲ ἰκετεύουσαι, ἀνέσρεψαν ἐπὶ τὴν μάχην. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἀγωνισάμενοι γενναίως ἐάλωσαν, αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοσοῦτον περιεπλέκοντο τοῖς σώμασι τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀδελφῶν, ἢ πατέρων, ὥστε αὐτὰς ἐξαρτωμένας ἀποσπᾶν οἱ πολέμοι μὴ δυνάμενοι, συγκατεφόνευσαν τοῖς ἀνδράσιν.

Κ Ε Φ. Ο.

ΚΥΡΗΝΑΙΟΙ.

Ι. ΚΥΡΗΝΑΙΟΙΣ ἐπολέμει Πτολεμαῖος. Οἱ δὲ ἡγεμόνα ἐξ Αἰτωλίας Λυκωπὸν μεταπεμφάμενοι, τούτῳ τὴν προσασίαν τῶν κοινῶν ἐνεχείρισαν. Ἐν δὲ ταῖς μάχαις, οἱ μὲν Κυρηναῖοι προεκινδύνεον· αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν χάρακας περιέβαλον, τάφρους ὠρυττον, βέλη προσέφερον, λίθους προσεκόμεζον, τοὺς τραυματίας ἐθεράπευον, τροφήν παρεσκεύαζον. Σφαλέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν, τοῦ Λυκωποῦ τὰ πράγματα μεταστήσαντος ἐς μοναρχίαν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐβλασφήμησαν τὸν μόναρχον, ὥστε παροξυνθεὶς τὰς πλείστας αὐτῶν ἀπέκτεινεν, ἐκούσας ἐπὶ τὴν σφαγὴν θεούσας.

Κ Ε Φ. ΟΑ.

ΛΑΚΑΙΝΑΙ.

Ι. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ αἱ θυγατέρες ἐγήμαντο Μινύαις, τοῖς ἀπὸ τῶν Ἄργοναυτῶν γεγονόσιν. Οἱ δὲ, κοινωνοῦντες τῆς πολιτείας, ἤδη καὶ τῆς βασιλείας ἀντεποιοῦντο. Τοὺς μὲν δὴ καθεῖρξαν οἱ Σπαρτιᾶται· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν.....

Λεῖπει τὸ τέλος.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ

ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ,

ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 2, στ. 2, Περιγίγνεσθαι (ἐκ Δ.Γ.)	Περιγενέσθαι.
3, Παρατάξει (Δ.Γ. Πρά- ξει.)	
5, Δοκεῖ δέ μοί γε (ἐκ Δ.Γ.).	Δοκεῖ δ' ἐμοί γε.
6, Δόλω ἢ βίηφι (1).	
8, Χρῆσθαι (Η.Δ.).	Χρήσασθαι.
11, Μαρτυρεῖ δὲ (ἐκ Δ.Γ.).	Μαρτυρεῖ καί.
12, Ἐνθα δὲ (2).	
14, Τοῦτο (ἰσ. γρ. Τούτω).	
15, Παρρησιόδ' (3).	
17, Θεὸς δὲ οἱ	Θεὸς δ' οἱ.
22, Δεινοῦ (ἐξ Ε.Δ.).	Δεινόν.
— Ἴν' ἂν βούλοιο (ἰσ. γρ. Ἴν' βούλοιο).	
23, Ὀδυσσεΐα (ἐκ Δ.Γ.).	Ὀδυσσεΐα.
24, Εἴμ' Ὀδυσσεύς (4).	
27, Σῆ δ' ἦλω (5).	
30, Βουλῆ καὶ μύθοις (6).	

(1) Ὀδυσσ. I, 406. — (2) Ἰλιάδ. Z, 153. — (3) Ὀδυσσ. T. 394.
— (4) Ὀδυσσ. I, 19. — (5) Ὀδυσσ. X, 230. — (6) Ἐχρήσατο καὶ Στρά-
των (A, σελ. 17) τῷ ζήχῳ, ὡς ἐξ Ὀμήρου δῆθεν οὐχ εὔρηται μέντοι
ἐν τοῖς νῦν φερομένοις Ὀμήρου ποιήμασιν. Ἐδήλωσε δὲ καὶ Πολύβιος
δ.ά τοῦ « Ἄλλοι πάλιν αὐτὸ μαρτυροῦσιν », ἐτέρου ποιητοῦ εἶναι τὸ μαρ-
τύριον.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 3, στ. 3, Αὐτόν μιν (1).

6, Ἐποίησεν (2).

Ποίησεν.

14, Ἴσχε ψεύδεα (3).

25, Ὅσα δὲ ἀπὸ (H.A.).

Ὅσα δὲ τὰ ἀπό.

25, Συνεξελεξάμην (Δ.Γ.

Συνελεξάμην).

26, Περί ἐκάσου (H.A.).

Παρ' ἐκάσῳ (Δ.Γ. Παρ' ἐκάσων)

ΣΕΛ. 4, στ. 4, Τυμπάναις ἐσήμαιεν
(ἐξ E.A.).

Τυμπάνοις, οἷς ἐσήμαιεν.

5, Οἶνω τοὺς πολεμίους
ιαίνων (Δ.Γ. Οἶνου τοὺς
πολεμίους γεύων).

— Ἐτρεπεν (Δ.Γ. Ἐόρεπεν)

6, Ὄργια, πάντα ἦν (H.A.)

Ὄργια. Πάντα δὲ ἦν.

7, Ἐδουλώσατο (Δ.Γ.

Ἐχειρώσατο).

12, Ἡδεῖαι πιεῖν (H.A.).

Ἡδεῖαι, πυκναί.

17, Τὴν Βακτρίων (Δ.Γ. Τὴν
Βακτρίαν).

22, Γυναικῶν (ἰσ. γρ. Τῶν
γυναικῶν, ἢ ὡς γυναι-
κῶν).

26, Κτείνων (ἐκ Δ.Γ.).

Κτείνας.

ΣΕΛ. 5, στ. 4, Ἦν γὰρ Διονύσω.

Ἦν γὰρ Διονύσω (Δ.Γ. Ἦν
Διονύσω).

7, Ἐσήμανε νύκτωρ τῇ Διο-
νυσιακῇ (H.A.)

Ἐσήμεινε νύκτωρ Διονυσιακῇ
(Δ.Γ. Καὶ ἐσήμεινε
κ. τ. λ.)

10, Τοῦ δὲ Πανὸς τό (4).

12, Πανικούς κληίζομεν (ἐξ
E.A.) Πανὶ κληίζομεν.

(1) Ὀδυσσ. Δ, 244. — (2) Ὀδυσσ. Θ, 493. — (3) Ὀδυσσ. Τ, 203.
— (4) Ἴσως γρ. Τοῦτο δὴ τοῦ Πανὸς τὸ, ἢ, Τοῦ δὴ Πανὸς τό.

Τὸ ἡμέτερον, κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 5, στ. 21, Ὑπὸ τῇ φάραγγι (Δ.Γ.
Ὑπὸ τὴν φάραγγα).
- 22, Ἐνέβαλεν (Γραπτέον,
Ἐβαλλεν).
- ΣΕΛ. 6, στ. 4, Σαλεύοντα (Δ.Γ. Ἐσά-
λευον γάρ).
- 11, Τοὺς διδόντας (Η.Δ.). Τοὺς μὴ διδόντας (Δ.Γ. Τοὺς
μὴ δόντας, Ε.Δ. Τοὺς ἤδη
δόντας).
- 12, Καταπονοῦσα. (ἐξ Κατανοοῦσα.
Ε.Δ.)
- 25, Ἀπεκείρετο (1). Ἀπεκείρατο.
- 26, Μάλισα δὴ (ἐκ Δ.Γ.) Μάλισα δέ.
- Ἰδῶν Ὅμηρος (Δ.Γ. Ὁ-
μηρος ἰδῶν).
- 27, Ὅπιθεν (2). Ὅπισθεν.
- ΣΕΛ. 7, στ. 3, Βουζύγη (3).
- 6, Προκινδυνεύοι (Δ.Γ.
Προκινδυνεύει)
- 17, Ἐτήκετο (Δ.Γ. Ἐτέ-
τηκτο).
- 19, Λαθῶν (Δ.Γ. Λαχῶν).
- 20, Ἡρακλείδαις, στρατεύου- Ἡρακλείδαι στρατεύουσιν ἐπ'
σιν ἐπ' Ἀρκάδας, χρησ- Ἀρκάδας· χρησμὸς ἦν.
μὸς ἦν (Η.Δ.).
- 21, Ξένια (Δ.Γ. Ξενίαν).
- ΣΕΛ. 8, στ. 2, Θέντας (Η.Δ.). Τιθέντας.
- 4, Ξένια (Δ.Γ. Ξενία).

(1) Ἡ γραπτέον, ὡς διώρθωκα, Ἀπεκείρετο, ἢ μετατοπίσειεν τὸ, Ἐν ταῖς μάχαις, οὕτω « Ἐθεσεύς τὰ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς ἀπεκείρατο, τῶν » τριχῶν ἐν ταῖς μάχαις τὴν ἀντίληψιν ἀφαιρούμενος ». Παράβαλλε τούτοις τὰ τοῦ Πλουτάρχου (Θησ. § 5). — (2) Ἰλιάδ. Β, 542. — (3) Ἐπιδηΐσυχιον (λεξ. Βουζύγης).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 8, στ. 8, ἌΛΗΗΣ (Δ.Γ. ἘΛ-
ΝΗΣ (1)).

16, Δώσω τοι Τεγέην (2).

19, Ἀγγελοῦντας (Η.Δ.).

— Τῷ δοκεῖν (Η.Δ.).

22, Οἱ δ' ἀμφὶ (ἐκ Δ.Γ.).

ΣΕΛ. 9, στ. 5, Ὅριων. (3).

4, Ἐδειςαν (ἐξ Ε.Δ.).

11, Ἔστ' ἄν (ἐξ Ε.Δ.).

13, Ἐν γὰρ δὴ Δεύκτροις

(Δ.Γ. Ἐν γὰρ Δεύκτροις)

18, Καταλαβομένων (ἐξ

Ε.Δ.).

ΣΕΛ. 10, στ. 4, Κατὰ κορυφάς (γράφει,
Κατὰ τὰς κορυφάς).

5, Ὅρων (Η.Δ.)

Λύχνους (Δ.Γ. Δυχνού-
χους).

6, Ἄσραπὰς κυκλομένης

(4)

9, ΜΕΝΕΛΑΟΣ (Δ.Γ. ΜΕ-

ΝΕΛΑΟΣ, Λακεδαιμο-
νίων βασιλεύς).

10, Φιλοζῶη (ἐξ Ε.Δ.)

11, Μενέλαιον (Δ.Γ. Μενέ-

λαιων).

13, Αἰρομένων (ἐκ Δ.Γ.)

18, Ἐπεμπον (Δ.Γ. Ἀφήικαν)

19, Ἀνεχώρησαν (Δ.Γ. Ἀπε-

Ἀγγέλλοντας.

Τὸ δοκεῖν.

Οἱ μὲν ἀμφὶ (Δ.Γ.

Ὅρειων.

Ἡρέθισαν (Δ.Γ. Ἡρίσαν).

Εὔτ' ἄν.

Καταβαλλομένων.

Ὅρειων.

Φιλιζῶ (Δ.Γ. Φιλοζῶ).

Αἰρουμένων.

(1) Παρ' οὐδενὶ εὐρηταὶ ἐτέρῳ οὐδ' ὁ ἌΛΗΗΣ, οὐδ' ὁ ἘΛΗΗΣ. Διόπερ εἰκασάν τινες γραπτέον εἶναι, ἈΛΕΘΣ (Παυσαν. Η, δ'). — (2) Ἡροδότ. Α, ξξ'. — (3) Η.Δ. Ὑποκοριστικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θατυνομένου ὄρου. — (4) Ὁ Λατίνος μεταφραστὴς ἐξέφρασεν, Ἄσραπαῖς κυκλοῦμενοι. χῶρησαν).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

χώρησαν)

ΣΕΛ. 11, στ. 2, Καὶ γὰρ πάντα (1).	Καὶ πάντα.
4, Ἀντεπεξήεσαν (Η.Δ.).	Ἀντεπεξείεσαν.
8, Εὐμαρῶς.	Εὐμαρῶς (Δ.Γ. Εὐ μάλ').
12, Ἀγγελοῦντα (Ε.Δ.)	Ἀγγέλλοντα.
13, Παρεφυλάττον (Η.Δ.)	Παρεφυλάττοντο.
18, Κατόπιν ἐμβάλλει τοῖς
Μεσσηνίοις· οἱ δὲ περὶ
(Η.Δ.)	Κατόπιν ἐμβάλλουσι τοῖς
Μεσσηνίοις, οἱ περὶ.
23, Ἐξεῦρε (ἰσ. γρ. Ἐξεῦ-
ρισκε)	
ΣΕΛ. 12, στ. 3, Παρήγγελλεν (Η.Δ.)	Παρήγγειλεν.
4, Στρατεύετε (Η.Δ.)	Στρατεύετε.
ΣΕΛ. 13, στ. 9, Τιμὰς ἀνεσήσαντο τῶν
ἡρώων (2).	
12, Μέλανθος (3).	
15, Τάξιν ἀπάτη (4).	
— Φόνον (Δ.Γ. Φρόνον).	
18, Δεύτερος ἰών (Δ.Γ.
Δεύτερον ἄγων)	
21, Ἀπατούρια (ἐξ Ε.Δ.)	Ἀπατουρίαν.
ΣΕΛ. 14, στ. 4, Αὐτίκα τε (ἐκ Δ.Γ.)	Αὐτίκα.

(1) Ἐξ Ε.Δ. Καὶ γὰρ πάντα, εἴκειν ἀναγνῶναι ὁ μεταφραστής ἕτεροι δὲ παρήνεσαν γράφειν, Καὶ ἐπεὶ πάντα. Ἡ δ' ἰσορία παρ' Ἡροδότῳ (5, οξ-οή). — (2) Οὐκ ἐρῶται τὸ χωρίον ὡφειλ: γὰρ εἶναι, «Τιμὰς ἀπένειμαν, ἀνεσήσαντες ἡρώων» ἢ ἕτερόν τι παραπλήσιον. — (3) Οὕτω καὶ Στράβων (Θ, σελ. 393), καὶ ὁ τὸν Ἀριστοφάνην (Ἀχαρν. 146) σχολιάσας, καὶ ὁ Ῥωμαῖος Φροντίδος (Στρατηγῆμ. Β, ε, 41). Κατὰ γε μὴν Πausανίαν (Θ, ε.) οὐ Μέλανθος, ἀλλ' Ἀνδρόπομπος, ὁ Μελάνθου πατήρ; ἦν ὁ κτείνας τὸν Ξάνθον. — (4) Δ.Γ. Τάξαν ἀπάτην. Διορθοῦν ἐπεβάλλοντο τὸν εἶχον, οἱ μὲν, «Ξάνθον ἀπατήσας ὁ Μελάνθιος (ἢ Ὁ μελάγχροος) εἶσχε Κελαινάς» οἱ δὲ, «Ξανθὸν ἀπατήσας ὁ μελάσφορος εἶσχε Μελαινάς. Οὐδ' ἡ γραφή, οὐδ' αἱ διορθώσεις κατάρθωνται.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 14, στ. 5,	Κατὰ κράτος (Δ.Γ. Ἀνά κράτος).	
	— Ἐνίκων (Δ.Γ. Ἐνίκησαν).	
	16, Στεφάνους (ἐκ Δ.Γ.).	Στεφάνους.
	25, Ἀπὴντα (1).	Ἀπηντᾶτο.
ΣΕΛ. 15, στ. 2,	Μεγάλην καὶ καλήν (Η.Δ.)	Μεγάλην, καλήν.
	3, Ἀθηνᾶ (ἐξ Ε.Δ.)	Ἀθηνᾶ.
	20, Εἰς τὴν (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐπὶ τὴν.
	23, Ἐδωκαν (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐδωκεν.
ΣΕΛ. 16, στ. 5,	Καὶ τὰ τῶν φίλων (ἐκ Δ.Γ.)	Κατὰ τῶν φίλων.
	6, Φιλοτέρους ἔξων (Η.Δ.)	Φιλοτέρους ἔξει (Δ.Γ. Φιλιτέ- ρους ἔξω.)
	— Οὐδ' ἂν ἀποδοῦναι (Η.Δ.)	Οὐκ ἂν οὐδ' ἀποδοῦναι (Δ.Γ. Οὐκ ἂν ἀποδοῦναι).
	13, Ταῖς εὐχαῖς καὶ ταῖς σπονδαῖς. Οἱ δ' ἀμφὶ (ἐξ Ε.Δ.)	Ταῖς εὐχαῖς, οἱ δ' ἀμφὶ (Δ.Γ. Καὶ εὐχαῖς, οἱ δὲ σπον- δαῖς ἀμφὶ : Καὶ ταῖς εὐ- χαῖς, οἱ δὲ σπονδαῖς ἀμφὶ).
	18, Θεόντας τοὺς ἀδελφοὺς (Η.Δ.).	Θείοντας ἀδελφοῦς.
	19, Ἀσυπάλαιαν, καὶ μετα- πεμψάμενος (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀσυπάλαιαν, μεταπεμψά- μενος.
	21, Καὶ δὴ Σαμίων (Δ.Γ. Σαμίων δὲ).	
	24, Ἀποξύρας (Δ.Γ. Ἀπο- κείρας).	
ΣΛΕ. 17, στ. 1,	Ἐνέγραψε (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐνεγράψατα.
	3, Καταβάς (ἐκ Δ.Γ.).	Καὶ καταβάς.

(1) Μεταμέλει μοι τῆς διορθώσεως· καὶ ἀλλαχοῦ γὰρ οὐ καλῶς κατὰ μέσσην διάθεσιν κέχρηται τῷ ῥήματι ὁ Πολύσιμος.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 17, στ. 10, Δεσμοῖς (Η.Δ.). Δεσμίοις.
 — Οἶον καὶ νῦν οἱ μονομα-
 χοῦντες. (Δ.Γ. Οἶον τε
 νῦν οἱ μονομάχοι).
 12, Ἐπιπλεῖν τοῖς νησιώταις Ἐπιπλεῖν νησιώταις (Δ.Γ.
 (ἐξ Ε.Δ.). Ἐπὶ πλείστοις νησιώταις).
 15, Εὐχέσθαι οἶει (Η.Δ.). Εὐχέσθαι Διὶ (Δ.Γ. Εὐχε-
 σθαι δὴ).
 19, ἰμίλωνα (1).
 21, Καὶ κρατήσας (Δ.Γ.
 Κρατήσας).
 ΣΕΛ. 18, στ. 2, Τριηρῶν (Η.Δ.). Τριήρωνι
 4, Οὔτος (Η.Δ.). Οὔτως.
 7, Οὔν (ἐκ Δ.Γ.). Γοῦν
 10, Συρακουσίων (2).
 14, ἰδέαν (3). ἰδιαν.
 16, Μυρρίνας (Η.Δ.). Μυρίνας.
 17, Ὑπὸ ταῖς μυρρίναις Ὑπὸ τὰς μυρίνας (Δ.Γ. Ὑπὸ
 (Η.Δ.). ταῖς μυρίναις).
 20, Θύων τε ἄμα, ἄφνω Θύων τε, ἄφνω (Δ.Γ. Θύων
 (Η.Δ.). τε ἄμα).
 26, Ὑπήκουσαν (ἐκ Δ.Γ.) Ὑπέικουσαν.
 ΣΕΛ. 19, στ. 3, Ἰθήρων (Δ.Γ. Ἰθηρίων).
 4, Κυκλωσομένους, παρ-
 αγγελίας ὅπισθεν τὰς
 (ισ. γρ. Κυκλωσομένους
 ὅπισθεν, παραγγελίας
 τὰς).
 7, Ἐφευγον (Δ.Γ. Ἐφυγον).
 8, Διέφθειραν (Δ.Γ. Διέ-
 φθειρον).

(1) Ἀμίλων ὀνομάζει τοῦτον Ἡρόδοτος (Ζ, 165-167), Ἀμίλωνα δὲ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (ΙΑ, 20).—(2) Ἰμεραίων, φησὶ Κόνων παρὰ τῷ Φωτιῷ (Κωδ. ρψ', μβ').—(3) Η.Δ. Οὕτω δὲ καὶ ὁ Λατίνος μεταφραστής.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 19, στ. 12, Ἐβουλεύοντο (Δ.Γ.
Ἐβουλεύσαντο).
- 13, Τεμεῖν ὕλην (Η.Δ.). Τεμεῖν τὴν ὕλην.
- 14, Αὐτὸς σὺν (Η.Δ.). Αὐτὸς ἂν σὺν.
- 16, Κινδυνεύσεσθαι (Η.Δ.). Κινδυνεύεσθαι
- 21, Ἐξῆλθον (Δ.Γ. Ἐξῆλθεν).
- ΣΕΛ. 20, στ. 4, Οἱ μὲν οὖν πολέμιοι
(Δ.Γ. Οἱ πολέμιοι μὲν).
- 5, Κωλύσοντες (Η.Δ.). Κωλύοντες.
- 11, Εὐγενῶν (ἐξ Ε.Δ.). Συγγενῶν.
- 13, Τιμῆς καὶ προεδρίας
(ἐκ Δ.Γ.). Τιμῆς προεδρίας.
- 14, Ἀπεπέμπετο (Δ.Γ. Ἐξε-
πέμπετο).
- 18, Πολεμίων ἐξίν (ἐκ Δ.Γ.). Πολεμίων.
- 21, Ἐδωκεῖ καὶ ἡ νίκη τὴν
(1). Ἐδωκεν. Καὶ ἠνίκα τὴν (Δ.Γ.:
Ἐδωκεν. ἠνίκα δὲ τὴν).
- ΣΕΛ. 21, στ 5, Σίκιννος (2). Σύκιννος.
- 6, Σίκιννον. Σύκιννον.
- 9, Συνέτριψεν (ἐκ Δ.Γ.). Συνέσρην.
- 15, Πέμπει δὴ (ἐκ Δ.Γ.). Πέμπει δέ.
- , Ἀρσάκην (3).
- 16, Προαγορεύσοντα (Η.Δ.). Προσαγορεύοντα.
- 20, Ἠγείρον (Η.Δ.). Ἠγείραν.
- 25, Ἐγερῆσθαι (ἰσ. γρ.
Ἐγείρεσθαι).
- ΣΕΛ. 22, στ. 7, Κατέζησε, σπουδῆ χρη-
σάμενος (Δ.Γ. Κατέζη-

(1) Ἐξ Ε.Δ. καταχωρισθεῖσης ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἡρόδοτον (Ζ, ρμγ' σελ. 569) σημειώσεσι. — (2) Ἐκ Δ.Γ. Ἐτεροι δὲ καὶ δι' ἐνὸς ν. Ἐπιθε. τὸν Ἡρόδοτον (Η, οέ), καὶ τὸν Πλούταρχον (Θεμιστοκλ. § 12). — (3) Ἰδ. Ἡρόδοτον (Η, ρί), Διόδωρον τὸν Σικελιώτην (ΙΑ, εῖ'), Πλούταρχον (Θεμιστοκλ. § 12, καὶ Ἀριστοίδ. § 9), καὶ Ἰουστίνον (Β, 13).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

σαν, σπουδῇ χρῆσάμε-
νοι. Ἰσ. γρ. Κατεσκέυασε,
σπουδῇ χρῆσάμενος).

- ΣΕΛ. 22, στ. 12, Ἐπὶ τοὺς τοίχους (1). Ἐπὶ τοῦ τοίχους (Δ.Γ. Ἐπὶ
τοῦ τείχους).
- 20, Σωθείημεν (Η.Δ.). Σωθεῖεν.
- 24, Διεπολιτεύοντο (Δ.Γ.
Ἄντεπολιτεύοντο).
- 26, Καθύντες (Η.Δ.). Καθύντες.
- 27, Καταθώμεθα (Η.Δ.). Κατατιθέμεθα.
- ΣΕΛ. 23, στ. 1, Ἄραντες (Η.Δ.). Λίροντες.
- 11, Διοσημιῶν (Η.Δ.). Διοσημιῶν.
- 12, Προειδότες (ἐκ Δ.Γ.). Προϊδόντες.
- 15, Πολεμίων (ἰσ. γρ. Πο-
λεμίαν).
- 16, Ἄρη (Η.Δ.). Αἶρητο (Δ.Γ. Αἶρη).
- 19, Προήκοντο (ἐκ Δ.Γ.). Προσήκοντο.
- ΣΕΛ. 24, στ. 4, Κίμων (2).
- 10, ἔχοντες (ἰσ. γρ. Παρ-
έχοντες).
- 11, Λιχμάλωτα βαρβαρικά (ἐκ Δ.Γ.). Λιχμάλωτα καὶ βαρβαρικά.
- ΣΕΛ. 25, στ. 2, Προθυμότερον (Δ.Γ.
Προθυμότεροι).
- 7, Ἦν μὲν (ἐκ Δ.Γ.). Εἰ μὲν.
- 8, Μένωμεν (ἐκ Δ.Γ.). Μείνωμεν.
- 15, Ἐνέβαλε δηώσων (Η.Δ.). Δηώσων ἐνέβαλε (Δ.Γ. Ἐνέ-
βαλε δηῶσαι).
- 17, Γέννοιτο (Δ.Γ. Γένηται).
- 18, Παρελθῶν (ἐκ Δ.Γ.). Προελθῶν.

(1) Ἰσως γρ. Ἐπὶ τοὺς λίθους, καθὰ καὶ παρ' Ἡρόδοτῳ (Η, κδ') καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ (Θεμισσοκλ. § 9) γράφεται. — (2) Ἄλλως ταῦτα παρὰ Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ (ΙΑ, κ, ξά) καὶ τῷ Φροντίνῳ (Δ, ζ', 45).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 25, στ. 23, Ἐξίων καὶ εἰσίων (Δ.Γ. Εἰσίων καὶ ἐξίων).
- ΣΕΛ. 26, στ. 4, Ὑπεισήγαγεν (Δ.Γ. Ἐσήγαγεν).
- 11, Ἥγειραν (ἐκ Δ.Γ.). Ἥγειρον.
- 17, Διεσώθησαν (Δ.Γ. Ἐσώθησαν).
- 19, Πολέμιον (ἴσως γρ. Τῶν πολεμίων).
- 25, Προσθέντες (Δ.Γ. Τεθέντες).
- ΣΕΛ. 27, στ. 16, Αὐτὸς . . . ἐποιήσατο (Δ.Γ. Αὐτοὶ . . . ἐποίησαντο).
- 17, Σολύγης (1).
- 18, Χιλίους, καὶ (Ἐξ Ε.Δ). Καὶ χιλίους.
- 19, Ὑπήυαζεν ἕως, πάλιν Ἐπήυαζεν, ὡς πάλιν αὖ.
- αὖ (2).
- 24, Ὄμαλὸν (Δ.Γ. Ὄμαλές).
- 25, Τῆς ὑσεραίας (Δ.Γ. Τῆ ὑσεραία).
- 27, Ἐν τοῖς ποσὶ (Δ.Γ. Τοῖς ποσὶ).
- ΣΕΛ. 28, στ. 14, Τόπων (Η.Δ.). Τῶν.
- 20, Λάθοι (Δ.Γ. Λάθη).
- 22, ᾧ ἔδειξεν (3). Ὁ ἔδειξεν.
- 26, Ἐγκαταστήσας, καὶ τὰς (Δ.Γ. Ἐγκαταστήσας, τὰς).

(1) Σολύγιος παρὰ Θουκυδίδη (Δ, μβ)· παρὰ δὲ τῷ Βυζαντινῷ Στεφάνῳ, Σολύγειος. — (2) Η.Δ. καθὰ καὶ κατωτέρω (Z, H, 2) Πολύκαιος ἔρει, Ὑπαυγαζούσης ἕω. — (3) Η.Δ. τουτέστιν, ᾧ Καλλιᾷ (μετὰ τὸ προσέσθαι τὸν Καλλιᾶν τὸ εἰδῶλον) ἔδειξεν εἰδῶλον ὃν, πεποιημένον ἐπὶ δοκιμασίᾳ φίλων, καὶ οὐκ ἀληθινὸν ἀνθρώπου νεκρὸν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 29, στ. 1, Ἀνεσεκθάννυτο (Δ.Γ. Ἐσεκθάννυτο).
 8, Ἀκροπόλεως (Δ.Γ. Ἄκρας).
 9, Ἀντανάσχη (ἐξ Ε.Δ.). Ἀνάσχοι (Δ.Γ. Ἀνάσχη).
 11, Ἐφύλαττον τὴν ἀκρόπο- Ἐφύλαττον, ἰν'.
 λιν, ἰν' (ἐκ Δ.Γ.).
 15, Κατῆρεν (Δ.Γ. Κατί-
 σχεν).
 16, Εἰς Κατάνην (1).
 19, Τειχῶν (ἐκ Δ.Γ.). Τοίχων.
 — Ἐξελόντας (2).
 22, Κατάνην κατασχῶν (ἐξ Κατασχῶν.
 Ε.Δ.).
 30, Προσελθόντες (Δ.Γ. Προελθόντες).
 ΣΕΛ. 30, στ. 2, Τῆ πόλει (Δ.Γ. Ἐν τῆ πό-
 λει).
 16, Κατὰ πρόσωπον, [ἀνῆψε Κατὰ πρόσωπον. . . ταῖς.
 τὴν πτέριν' τοῦ δὲ κη-
 πνοῦ προσπίπτοντος]
 ταῖς (ἐξ Ε.Δ. προστετέ-
 θησαν αἱ ἑπτὰ λέξεις).
 18, Τιρίβαζον (ἐκ Δ.Γ.). Τυρίβαζον.
 — Ἐφυγεν (Η.Δ.). Ἐφυγεν.
 — Τιρίβαζος (Η.Δ.). Τυρίβαζος.
 20, Πολλά κόψας, ταῦτα
 νήσας. (Δ.Γ. Πολλά
 νήσας).
 — Καὶ πῦρ (Δ.Γ. Πῦρ).
 25, Περὶ (ἰσ. γρ. Ἐπί).

(1) Οὕτω καὶ Διοδώρος ὁ Σικελιώτης (ΙΓ, δ'). Ὁ δὲ Φροντίνος (Γ, β', 6), Εἰς Ἀκράγαντα, φησί. — (2) Ἴσως γρ. Διελόντας, ὡς παρὰ τῷ Σικελιώτῃ Διοδώρῳ (ΙΓ, δ'), καὶ παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ (ς, γά).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 31, στ. 4, Περὶ (γράφει, Ἐπί.).

6, Ἀλλὰ κἀκεῖ Φαρναβάζου

κ. τ. λ. (1).

9, Ἀφείλκε (ἐκ Δ.Γ.)

Ἐφείλκε.

— Ἀνέκοπτον (Δ.Γ. Ἐνέ-
κοπτον).— Οἱ Φαρναβάζου (Δ.Γ.
Οἱ Φαρναβάζιοι).

15, Περιαγαγῶν (Η.Δ.).

Περιάγων.

17, Σρατιῶται (Δ.Γ. Σπαρ-
τιάται).

24, Περιετάρφρευεν (ἐκ Δ.Γ.)

Περιετάρφρευεν.

26, Εἰσαυῖτις (ἐξ Ε.Δ.).

Οἱ εἰσαυῖτις.

ΣΕΛ. 32, στ. 1, Πέντε μόναι (2).

3, Ἀποληφθέντες (Η.Δ.).

Ἀπολειφθέντες.

4, Ἐσήμανεν (Η.Δ.).

Ἐτήμαιεν.

8, Ἐπεκηρυκέυσατο (Η.Δ.)

Ἐπικηρυκέυσατο.

ΣΕΛ. 33, στ. 7, Μεταβαλομένων (Η.Δ.)

Μεταβαλλομένων.

9, Ἀντανήγετο (ἐκ Δ.Γ.).

Ἐπανήγετο.

16, Ἀγγελοῦντα παρά (Η.Δ.)

Ἀγγέλλοντα τὰ παρά.

20, Ἦκειν χρή (3).

Ἦκειν.

— Τῶν πολιτικῶν (Η.Δ.).

Τὸ πολιτικόν.

21, Κατεπεῖγει (ἐκ Δ.Γ.).

Κατεπεῖγει.

ΣΕΛ. 34, στ. 2, Ἐδοξε (Η.Δ.).

Ἐδοξαν.

4, Ἐξάγοι (Δ.Γ. Ἐξάγη).

5, Ὡς οἱ μέχρι νῦν πάντα

Ὡς μέχρι νῦν πάντες οἱ μη-

μηνύοντες (ἐξ Ε.Δ.).

νύοντες.

ΕΤΕΟΝΙΚΟΣ (Η.Δ.).

ΕΤΕΩΝΙΚΟΣ (καὶ οὕτω δι'

12, Ἦκειν (Δ.Γ. Ἠλθεν).

ῥλου).

(1) Παρ' ἰσορίαν τοῦτο· περὶ οὗ ἐπιθιτόν Σικελιώτην Διόδωρον (ΙΓ, γά), καὶ τὸν Πλούταρχον (Ἀλικιιάδ. § 28).—(2) Ἀλιαν. Ποικιλ. ἰσορ. 5, ζ'.—(3) Η.Δ. Παραπλησίως οἷς ἐν τοῖς πρόσθεν (Δ, ΔΘ, 4, σελ. 28) ἔφρασαν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 34, στ. 21, Συγκαταλύσειν (Η.Δ.). Συγκαταλύειν.
 23, Ἐπηγγέλλετο (Δ.Γ. Ἐπηγγείλατο).
- ΣΕΛ. 35, στ. 8, Ὑπεσήμεινεν (ἰσ. γρ. Ὑπεσήμανεν.)
 13, Ἄνδρας (1).
 15, Παρήγγελλεν (Η.Δ.). Παρήγγειλεν.
 21, Προσήκον (Η.Δ.). Προσήκεν.
 26, Συναρπασθέντας (Δ.Γ. Συναρπαγέντας).
- ΣΕΛ. 36, στ. 5, Ἠγόρευσε (Η.Δ.). Ἠγόρευεν.
 16, Θρασύλος (2). Θρασύλλος.
 21, Ἡμίσειας (ἐκ Δ.Γ.). ~~Ἡμίσειας~~.
 23, Ἐπέκειντο. Οἱ περὶ Ἀναξίλαν στρατηγοὶ (3). Ἐπέκειντο περὶ Ἀναξίαν. Οἱ στρατηγοὶ (Δ.Γ. Ἐπέκειντο. Οἱ περὶ Ἀναξίαν οἱ στρατηγοὶ).
- ΣΕΛ. 37, στ. 5, Καταλειπόμενος (ἐκ Δ.Γ.). Καταλιπόμενος.
 9, Προκισθόμενοι (ἐκ Δ.Γ.). Προκισθάνόμενοι.
 13, Διεσπασμένων (Δ.Γ. Διεσπαρμένων).
 14, Ἐπισρέψαντες (Δ.Γ. Ἀντισρέψαντες).
 21, Ὁ λαβόντες (4). Οἱ λαβόντες.

(1) Γραπτέον, Ἄνδρας πλείσους, ὡς Ξενοφῶν (Ἑλληνικ. Β, α, 28), ἢ, Ἄνδρας τρισχιλίους, ὡς Πλούταρχος (Λυσανδρ. § 11), ἢ Ἄνδρας τετρακισχιλίους, ὡς Πausanias (Θ, 16'). — (2) Ἐγραψα πανταχοῦ δι' ἐνὸς ᾧ καὶ παροξυτόνως, ὡς γράφεται καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. — (3) Ἐξ Ε.Δ. σημειωθείσης ἐν τοῖς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (ΙΓ, ζξ') ὑπομνήμασι τῶν κριτικῶν. — (4) Η.Δ. Ἔστι δὲ γράφειν καὶ, Οὐ λαβόντες.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 37, στ. 22,	Δεκασθέντες (Η.Δ.).	Βικασθέντες.
	23, Κορινθιακός (1).	
ΣΕΛ. 38, στ. 3,	Προσιούσης (Η.Δ.).	Προϊούσης.
	4, Παραφυλάσσοντας (Δ. Γ. Φυλάσσοντας.)	
	5, Οἱ δὲ δεῖπνον ἐσκεύαζον (Η.Δ.).	Οἱ δὲ πῦρ ἀνεσκεύαζον (Δ.Γ. Οἱ δὲ πῦρ ἀνε- σκεύαζον : Οἱ δὲ πυρὸς ἀνεσκεύαζον).
—	Καὶ δὴ τότε (ἐκ Δ.Γ.).	Καὶ δὴ καὶ τότε.
	7, Εἰ θάτερον (Η.Δ.).	Εἰ καὶ θάτερον.
—	Θάτερον γοῦν (ἐκ Δ.Γ.).	Τὸ θάτερον γοῦν.
	19, Ἠγόρευσε (Η.Δ.).	Ἀγορεύσας (Δ.Γ. Ἀγορευῆσαι).
—	Τὰς ἀμάξας (Η.Δ.).	Τὰς μὲν ἀμάξας.
	20, Σκευῆς καῦσαι ὅπως (2).	Σκευῆς... ὅπως.
	21, Ἡ κωλύεσθαι (Η.Δ.).	Καὶ κωλύεσθαι.
ΣΕΛ. 39, στ. 3,	Εὐσοδον (Η.Δ.).	Ἐφοδον.
	5, Ἐπὶ τοῦτο (Η.Δ.).	Ἐπὶ τοῦτο.
	7, Γενομένους (Η.Δ.).	Γιγνομένους.
—	Δήγαγε (Η.Δ.).	Διῆγε.
	13, Ἀντικαθισαμένους (ἴσ. γρ. Ἀντικαθημένους).	
	14, Ἐμβλλόντων (Δ.Γ. Ἐμ- βαλόντων).	
ΣΕΛ. 41, στ. 6,	Ἀπήει (ἐξ Ε.Δ.).	Προσῆει.
	7, Ἐβούλοντο (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐβουλεύοντο.
	8, Ἀπέτρεψεν (Η.Δ.).	Ἰπέστρεψεν (Δ.Γ. Ἐπέστρε- ψεν).
	9, Φοθηθήσονται (Η.Δ.).	Φοθήσονται.
	16, Προσερειασμένους (ἐξ Ε.Δ.).	Προερειασμένους.

(1) Ἄμεινον ἂν γράφοις μετὰ τοῦ ἄρθρου, Ὁ Κορινθιακός. —
(2) Η.Δ. Ἐπιθι Ξενοφῶντα (Κύρ. Ἀναβ. Γ, β', 27).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον, Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου,

- ΣΕΛ. 41, στ. 20, Τέθνηκε (Δ.Γ. Ὅτι τέθνηκε).
- ΣΕΛ. 42, στ. 7, Ἀθηναίους ἐνίκησεν (1).
 8, Συμφεύγουσιν (Δ.Γ. Φεύγουσιν).
 10, Ἀναμαχομένοις (Δ.Γ. Μαχομένοις).
 15, Εἰπὼν (ἐκ Δ.Γ.) Εἶπε.
 18, Παρήγγελλεν (Η.Δ.). Παρήγγειλεν.
 22, Διακρίθίντες (ἐκ Δ.Γ.). Δὴ κριθίντες.
- ΣΕΛ. 43, στ. 1, Τρεῖς μῆνες (Δ.Γ. Εἰς τρεῖς μῆνας).
 3, Αὐτονόμους (ἐκ Δ.Γ.). Καὶ δὴ αὐτονόμους.
 4, Ἦν ὀρρωδία (Η.Δ.). Ὀρρωδία.
 12, Μὲν φανερώς (ἐκ Δ.Γ.) Μὲν γὰρ φανερώς.
 13, Ἠγγέλθη (Δ.Γ. Ἠγγέλη).
 15, Κατέσυρεν (Δ.Γ. Κατήλασεν).
 16, Εἰσέβαλε (Δ.Γ. Ἐνέβαλε).
 17, Ὄξειαν (ἰσ. γρ. Εὐθείαν).
 21, Ἐξήκοντα (Δ.Γ. Ἐνενήκοντα).
 26, Πάσαις ταῖς . . . πρεσβείαις (ἐκ Δ.Γ.). Πάσας τὰς . . . πρεσβείας.
 27, Θεσπιαῖς (Η.Δ.) Θεσπιαῖς.
 29, Θεσπιάς (Η.Δ.) Θεσπείας.

(1) Δ.Γ. Βοιωτοὺς ἐνίκησεν· καὶ ὁ μὲν Κασσῶν, Ἀθηναίους καὶ Βοιωτοὺς ἐνίκησεν, γράφειν παραινεῖ· ἕτεροι δὲ (ἐν ταῖς εἰς τὸν Διόδωρον τὸν Σικελιώτην. Τόμ. Α, σελ. 476 σημειώσ.) ἐκ τε Δ.Γ. καὶ ἐκ τοῦ Πλουτάρχου (Ἀγησιλ. § 18 καὶ 19) ἀναλεξάμενοι, Θεβαίους ἐνίκησεν, γράφειν δεῖν εἰκότως ἰσχυρίζονται.

- Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
- ΣΕΛ. 43, στ. 29, Ταύτην ἐκ Δ.Γ.). Ταύτην.
 30, Δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν ἐν Δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀνύσας
 μιᾷ ἀνύσας, τήν (1). ἡμέραις δύο, τήν (Δ.Γ.
 Δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀνύ-
 σας, τήν).
- ΣΕΛ. 44, στ. 3, Δύσβατον, ὃν καλοῦσι Δύσβατον, καλέσας.
 (Η.Δ.).
- 4, Προχωρεῖν (Η.Δ.). Προχωρεῖν.
 11, Ἐπεὶ δὲ (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπειδή.
 17, Ἐν τε τῷ πολέμῳ καὶ τῇ Ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ζάσει
 ζάσει (Η.Δ.). (Δ.Γ. Ἐν τῷ τε πολέμῳ
 καὶ ζάσει).
- 19, Ταπεινὸν ὄν (ἐκ Δ.Γ.). Ταπεινόν.
 20, Φαιδρῷ (ἐκ Δ.Γ.). Πολλῷ (2).
 24, Οἷ (ἐξ Ε.Δ.). Οἷς (Δ.Γ. Ὡς).
 29, Περιπέμπων (ἴσ. γρ. Πέμπων).
- ΣΕΛ. 45, στ. 8, Ἐπιτρέφει, καὶ συμ-
 μάχων (Δ.Γ. Ἐπιτρέ-
 ψας, συμμάχων).
- 10, Ἐπεμψε (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπεμπε.
 12, Ἐσπέισατο, ἀλλ' αὐτὸς Ἐσπέισατο, αὐτός.
 (ἐκ Δ.Γ.).
- Ἐξέταττε (ἐκ Δ.Γ.). Ἐταττε.
 16, Ἀνέμιξεν (Η.Δ.). Ἀνέμειγεν.
 17, Ἀχθοφοροῦντες ἐπέ- Ἀχθοφοροῦντες εἶποντο.
 παντο. Τούτοις (Η.Δ.). Τούτων.
 22, Ἐφανῶς (Δ.Γ. Ἀφα-
 νῶς).

(1) Ἐξ Ε.Δ. καταχωρισθείσης ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἡρόδοτον (Θ, εἰ) ση-
 μειώσεσι. Ἐπιθε καὶ τὸν Ξενοφῶντα (Ἑλληνικ. Ε, δ' 49). — (2) Ἴσως
 ἑατέον κατὰ χώραν τὸ, Πολλῷ. Ἐπιθε τὰ εἰς τὸν Ἡλίοδωρον (Β, σελ.
 203-204) σημειωθέντα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 45, στ. 27, Διεξεληθεῖν (Δ.Γ. Διελ-
 θεῖν).
 30, Ἐφυγον (ἐκ Δ.Γ.). Ἐφυγον.
- ΣΕΛ. 46, στ. 14, Ἴσον δὲ ἄρα ἦν (ἐκ Δ.Γ.). Ἴσον δὲ ἦν.
 16, Ἐς χωρίον (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπὶ χωρίον.
 19, Ἐνέμεινεν (Η.Δ.). Ἐνέμεινεν.
- ΣΕΛ. 47, στ. 5, Τάξας (ἐκ Δ.Γ.). Τάξεις.
 14, Μεταβαλλόμενος (Η.Δ.). Μεταβαλλόμενος.
 20, Πάντας (ἐξ Ε.Δ.). Πάντες.
 29, Μέσου τοῦ ποταμοῦ (Η.Δ.). Μέσου ποταμοῦ.
- ΣΕΛ. 48, στ. 7, Αὐτὸς (ἐξ Ε.Δ.). Αὐτούς.
 8, Ἐπέσθησε (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπέσθησεν.
 15, Τοῦ ζῆν (Δ.Γ. Τὸ ζῆν).
 20, Ἀπέτρεψεν (ἐκ Δ.Γ.). Ἀπέτρεψεν.
 24, Πολιορκούντων (Η.Δ.). Πολιορκηθέντων.
 28, Βαρβάρων (ἐκ Δ.Γ.). Βαρβάρους.
 — Δεδεμένους προέταξε (Η.Δ.). Δεδεμένους μόνους προέ-
 ταξε.
- 30, Ἀφιέντες τὰ βέλη (Δ.Γ. Ἀφιέντες βέλη).
- ΣΕΛ. 49, στ. 5, Παρασχόντων (Η.Δ.). Κατασχόντων.
 6, Ἰπόπτους ἠγησάμενοι (Δ.Γ. Ἰποπτεύσαντες).
 10, Πολεμίων (γραπτέον, οἶμαι, Πολιτῶν).
 11, Διαλέξεται (ἴσ. γρ. Διαλέξεται).
 14, Πολλῶν (καὶ ὥδε, Πολιτῶν, οἶμαι δεῖν γράφειν).
 17, Κατὰ τὸ εὐδιάβατον (Δ.Γ. Ἡ εὐδιάβατον).
- ΣΕΛ. 50, στ. 1, Ἰπεκρίνατο (ἐκ Δ.Γ.). Ἰπεκρίνετο.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 50, στ. 6,	Συναγαγόντος (ἰσ. γρ. Συναγοντος).	
	7, Αὐτὸν μὴ (Η.Δ.).	Αὐτὸν μὲν μὴ.
	8, Μηδὲν ἂν μέγα (Η. Δ.).	Μηδὲν μέγα.
	17, Δειρρομένην (Η.Δ.).	Δειρρομένος.
	— Νῆσον (Δ.Γ. νῆσος).	
	21, Τοῦ ἰσθμοῦ (Η.Δ.).	ἰσθμοῦ.
	22, Λόφου (ἐκ Δ.Γ.).	Λόφον.
	27, Διεξεπαίσατο (1).	Διεξεπάσατο (Δ.Γ. Διεισπάσατο : Διεξεπέσατο).
ΣΕΛ. 51, στ. 1,	Συνθέοντες (2).	Σωθέντες (Δ.Γ. Οἰνωθέντες).
•	5, Θράκειον τρόπον (Δ.Γ. Θράκιον τύπον).	
	14, Τῆς Κλεάρχου (ἐκ Δ.Γ.).	Τῆς ὑπὸ Κλεάρχου.
	21, Ἐς' ἂν (Η.Δ.).	Ὅταν.
	25, Κελεύσας (Δ.Γ. Προσάξας).	
	27, Εἰσαγαγὼν (Δ.Γ. Ἐπαγαγὼν).	
ΣΕΛ. 52, στ. 1,	Διατεμόντας (Δ.Γ. Ἄνατεμόντας).	
	5, Περί διαλύσεων (ἐκ Δ.Γ.).	Περί τῶν διαλύσεων.
	9, Καθέντας (ἐκ Δ.Γ.).	Καθιέντας.
	22, Φοιβιάδης (3).	

(1) Η.Δ. Ἦν μὲν ἂν χρηστέτερον γράφειν οὐδετέρως, Διεξέπαιστε· ἀλλὰ χαίρει τῷ τύπῳ τούτῳ Πολύαινος, καθὰ καὶ ἕτεροι τῶν μικρῶν πρὸ αὐτοῦ, ἔμετ' αὐτὸν ἀκμασάντων συγγραφέων.—(2) Η.Δ. Ἐτεροὶ δὲ παρῆνον γράφειν, Σινωθέντες, οὐκ οἶδα κατὰ τίνα διάνοιαν. Τοῦ μπαλιν παρὰ Πλουτάρχῳ (Καμὶλλ. § 31, σελ. 266 ἡμετ. ἐκδ.) ἀντὶ τοῦ, Σωθέντας, ἐγράφετο κάλαι, Συνθέοντας.—(3) Δ.Γ. Φοιβιάδης. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (B, E, 2) Φοιβιάδας καλεῖται οὗτος ὑπὸ Πολυαίνου, ὡς καὶ ὑφ' ἐτέρων. Ἡ δὲ ἰσορία παρ' οὐ-

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 52, στ. 24, Φοιδιάδην (Δ.Γ. Φοι-
διάδαν).
— Ὑποκρίνασθαι (ἐκ Δ.Γ.) Ὑποκρίνεσθαι.
26, Συνέθετο (Δ.Γ. Συνέ-
θετο).
— Συνέπιον (Δ.Γ. Συνέπι-
νον).
ΣΕΛ. 53, στ. 2, Πυλωροῖς (Δ.Γ. Θυρω-
ροῖς).
7, Ἀπέκτειναν (Δ.Γ. Ἐκ-
τειναν).
17, Ὁ μὲν μάντις. . . ἐκέ-
λευεν (Δ.Γ. Οἱ μὲν μάν-
τις. . . ἐκέλευον).
20, Ἐνέδωκε (Δ.Γ. Ἐδωκε).
24, Χαρίσασθέ μοι (ἐκ Δ.Γ.) Χαρίσατέ μοι.
28, Λακεδαιμονίων (ἐκ Δ.Γ.) Λακεδαιμονίαν.
ΣΕΛ. 54, στ. 2, Πεποιήκειμεν (ἐκ Δ.Γ.) Πεποιήκαμεν.
6, Καταβάλλοντες (Η.Δ.) Καταβαλόντες.
10, Διαμάχοιτο (Δ.Γ. Δια-
μάχονται. Γραπτέον,
Διαμαχέσονται, ἢ Δια-
χήσοιτο.)
11, Νυκτὸς ἐπαναστάς (Δ.Γ.
Νύκτωρ ἐπιστάς).
16, Παρσεκύασεν (Η.Δ.) Παρσεκεύαζεν.
20, Πρόσθεσιν (1). Πρόθεσιν.
21, Ἐκέλευσε καὶ εἰς (ἴσ. γρ.
Ἐκέλευσεν εἰς).

δενί κείται· οὐδὲ γὰρ γῆμαι τὴν ἀρχὴν Ἐπαμινώνδαν φησὶν ὁ Νέπας:

(1) Ἐκ Δ.Γ. Σημαίνει δὲ Ἐπικουρίαν, κατὰ τὸ, Προσθήκη Θεοῦ, τοῦ Σοφοκλέους (Οἰδ. Τύρ. 38).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 54, στ. 23, Προσυγκείμενον (Η.Δ.). Προσκείμενον.
 26, Σύν τοῖς ἡγεμόσιν (Η.Δ.) Σύν ἡγεμόσιν.
 27, Εἶδον μὲν τὰς (ἐξ Ε.Δ.) ἰδόντες τὰς.
 30, Ἐνεπλήσθησαν (Δ.Γ.) Ἐπλήσθησαν).
- ΣΕΛ. 55, στ. 5, Μέλλοι (Δ.Γ. Μέλλον : Μέλλων).
 — Κατεκοίμισεν (ἐξ Ε.Δ.) Κατεκοίμησεν.
 11, Τὴν Λακεδαιμονίων (ἐξ Ε.Δ.) Λακεδαιμονίων.
 13, Συντόμως (ἐκ Δ.Γ.) Συντόμως.
 14, Ἀνέμεινε (Δ.Γ. Ἀνέμενε).
 16, Ἐκπεσόντες (ἐξ Ε.Δ.) Ἐμπεσόντες.
 17, Ἀπέβαλον (Η.Δ.) Ἀπέβαλλον.
 27, Γενομένης πρὸ τοῦ τέλους τῆς νίκης (1). Γενομένης τὸ τέλος τῆς νίκης (Δ.Γ. Γενομένης, τὸ τέλος τῆς νίκης ἀφείλετο).
 28, Μὲν οὖν (ἐκ Δ.Γ.) Μὲν δὴ.
 — Μόρας (ἐξ Ε.Δ.) Μοίρας.
 — Καὶ ἐνωμοτίας (Η.Δ.) Ἐνωμοτίας.
 30, Ἀπολωλότων (Δ.Γ. Ὀλωλότων).
- ΣΕΛ. 56, στ. 3, Δειπνήσαντας (Η.Δ.) Δειπνοῦντας.
 5, Ἀναπαύσασθαι (ἐκ Δ.Γ.) Ἀναπαύεσθαι.
 8, Γενναιότερον (Η.Δ.) Γενναιότερρι.
 10, Θεβαίους (2).
 11, Πολιτῶν (Δ.Γ. Θεβαίων)
 15, Ἐπαγαγῶν (ἴσ. γρ. Εἰσαγαγῶν).
 28, Ἄνωθεν θέντας ἀνάπτειν. Ἄνωθεν ὁμοῦ. Ὁμοῦ (ἐξ Ε.Δ.).

(1) Η.Δ. Ἔστι δὲ καὶ οὕτω διορθοῦν, Ἀφελομένης τὸ τέλος τῆς νίκης. —

(2) Ἐξακισχιλίους Θεβαίους, γεγράφθαι πάλαι τινὲς ὑπετόπασαν, Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ (ΙΕ, νβ) πειθόμενοι.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 57, στ. 1, Κατὰ μέσον πεδίον (ἐκ Δ.Γ.). Κατὰ τὸ μέσον πεδίον.
- 6, Τὸν ἵππαρχον (1). Τῷ ἵππάρχῳ.
- 9, Ἐπισκῆπτοντα (2). Ἐπισκῆπτων.
- 10, Καταλήξαντος (Δ.Γ. Λήξαντος).
- 12, Πρῆϊππασίας (ἐκ Δ.Γ.) Προϊππησίας.
- 17, Οὕτω δὴ, ἣν τὴν τῶν πολέμιων κεφαλὴν, τὸ κεφαλαί, ἣν τε τό. (Η.Δ.).
- 18, Ἀχρησον ἔσαι (3). Ἀχρησον.
- 24, Προσάγη (Δ.Γ. Προσαγάγη).
- ΣΕΛ. 58, στ. 9, Περιεβάλετο (Η.Δ.) Περιεβάλλετο
- Ἀναπαύσας (ἴσ. γρ. Ἀναπαύσας τε).
- 14, Καδμείας (ἐξ Ε.Δ.). Καδμίας.
- ΓΟΡΓΙΔΑΣ (ἐξ Ε.Δ.). ΓΟΡΓΙΑΣ.
- 24, Στενόπορον (4). Στενοπόριον (Δ.Γ. Στενοπορία).
- ΣΕΛ. 59, στ. 2, Ἴππων (Γραπτέον, Ἴππίων).
- 3, Θεσπιάς (Η.Δ.). Θεσπείας (Δ.Γ. Θεσπίδας).
- Ἐφυγον. . . ἀφ' ὧν κ. τ. λ. (5).

(1) Η.Δ. Διὰ τὸ ἐπαγόμενον κατ' αἰτιατικὴν, Χιλίους ἑξακοσίους, οὐδὲ τοῦ Προσάττω, ἀποσρεφομένου τὴν τοιαύτην σύνταξιν, ὡς ἐν ἄλλοις (Προδρ. Ἑλλ. Βιβλιοθ. σελ. 293) ἐδείχθη. — (2) Ἐξ Ε.Δ. Ἴσως μέντοι γραπτέον, Ἐπισκοτοῦντα. — (3) Η.Δ. Ἐσι δὲ καὶ Ἀχρησον οἴχεται, γράφειν, ὡς περ ἐν τοῖς ἐξῆς (Γ, Θ, 22 σελ. 85). — (4) Η.Δ. εἰς ἐρεῖ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Β, Ι, 2, σελ. 61). — (5) Ἐλλιπῆ, καὶ τῇ γραφῇ ἡμικρημένα, καὶ ὅλως ἀσύνητα ταῦτα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 59, στ. 5, ΔΕΡΚΥΛΛΙΔΑΣ (ἐξ ΔΕΡΚΥΛΙΔΑΣ.
Ε.Δ.).
- Μειδίξ (ἐξ Ε.Δ.). Μηδία.
- 6, Προελθόντα ταχὺ (ἴσ. γρ. Προελθόντα τοῦ τεί-
χους).
- 13, Ταύτην ἀνά μέρος (ἐξ Ταύτην μέρος.
Ε.Δ.).
- 14, Δοκοίη (ἐξ' Ε.Δ.). Δοίη.
- Ἦν καὶ τῶν τριηρῶν Ἦν καὶ τῶν τριῶν κ. τ. λ.
κ. τ. λ. (1). (Δ.Γ. Ἦ καὶ τῶν τριηρῶν
πληρώματα).
- 17, Προήδει γενησόμενον Προεῖδη γενόμενον (Δ.Γ.
(Η.Δ.). Προῖδη γενόμενον).
- ΣΕΛ. 60, στ. 2, Προπαρσκευάσθαι Προπαρσκευᾶσθαι (Δ.Γ.
(Η.Δ.). Παρασκευᾶσθαι).
- 14, Προαισθόμενοι (Η.Δ.) Προαισθανόμενοι.
- 18, Προκείμενον (ἴσ. γρ. Προσσυγκείμενον, ἢ Συγ-
κείμενον).
- 22, Ὑψηλά τὴν στρατιάν, καὶ Ὑψηλά καὶ τὴν στρατιάν
προσέτι (ἐκ Δ.Γ.). προσέτι καί.
- ΣΕΛ. 61, στ. 4, Διασπᾶσθαι (ἴσ. γρ. Διε-
σπάσθαι).
- 19, Μὴ δικικινδυνεύσαντες Δικικινδυνεύσαντες.
(Η.Δ.).
- 22, Καὶ κεκλεισμένη ἦν αὐ- Καὶ βουλόμενοι, καὶ ἦν αὐ-
τοῖς ἢ ἀναχώρησις τοῖς ἢ ἀναχώρησις (Δ.Γ.
(Η.Δ.). Κυκλομένη ἦν, καὶ κε-
κλεισμένη ἦν ἢ ἀναχώρη-
σις).
- 25, Βαλλόμενοι (ἐκ Δ.Γ.). Βεζλόμενοι.

(1) Καὶ ταῦτα ἡμαρτημένα τε καὶ ἀδιανόητα. Ἡ δὲ ἱστορία κεῖται παρὰ Ξενοφῶντι (Ἑλληνικ. Ε, δ', 56).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 62, στ. 3, Καταπλέοντος (ἐξ Ε.Δ.) Καταπλέουτες.
 7, Ἐκώλυσαν (Η.Δ.). Ἐκωλύθησαν.
 9, Ὑπὸ (Η.Δ.). Ἐπί.
 10, Περιωρμίσατο (ἰσ. γρ. Προσωρμίσατο).
 ΕΥΡΥΤΙΩΝ (1).
 19, Ἐάν γε (Δ.Γ. Ἐάν).
 20, Οἱ δὲ τοῦ (Δ.Γ. Οἱ δὴ τοῦ).
- ΣΕΛ. 63, στ. 9, Μηνυσέντος (ἐκ Δ.Γ.). Μηνυσέντες.
 13, Ἀπόρρήτου (Η.Δ.). Ἀπορρήτων.
 — Ἀφίκτο (ἐκ Δ.Γ.). Ἀφίκοντο.
 18, Παρθενίαις (2). Παρθενίαις.
 24, Πρασιαῖς (ἐκ Δ.Γ.). Πρασιάις.
- ΣΕΛ. 64, στ. 3, Λύειν (Η.Δ.). Κωλύειν.
 5, Λύειν (Η.Δ.). Κωλύειν.
 17, Ἐφυγον (Δ.Γ. Ἐφευγον).
 20, Ἐῖται (Η.Δ.). Ἐῖτι.
- ΣΕΛ. 65, στ. 5, Κελεύουσί σε (ἐκ Δ.Γ.) Κελεύουσί σοι.
 7, Ἐχομεν (Η.Δ.). Ἐχουσι.
 8, Πρὸς μακράν (ἐξ Ε.Δ.) Μακράν.
 11, Συντίθειντο (ἰσ. γρ. Συνθοῖντο, ἢ Συνθεῖντο).
 14, Προσβαλόντες (ἐκ Δ.Γ.) Προσβάλλοντες.
 — Θιβρώνιοι (γραπτέον Θιβρώνειοι).
 19, Κομισθῆ (ἐκ Δ.Γ.). Κομισθεῖη.
- ΣΕΛ. 66, στ. 14, Ἐπεξελθόντες (ἐκ Δ.Γ.) Ἐπεξεληθόντες.
 18, Γενομένου (Η.Δ.). Γινομένου.
 22, Προσάγειν (Δ.Γ. Προσαγαγεῖν).

(1) Γραπτέον ΕΥΡΥΤΙΩΝ, ὡσπερ' ἐσημειωσάμεθα ἐν τοῖς εἰς τὸν Πλούταρχον (Μέρ. Α, σελ. 380, ἡμετ. ἐκδ.). — (2) Η.Δ. Ἴδε Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης (σελ. 352).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 67, στ. 9, Πολέμιοι (ἰσ. γρ. Οἱ πολέμιοι).	
ΣΕΛ. 68, στ. 9, Ὑποκρινόμενος (Η.Δ.).	Ὑποκρινόμενος.
10, Δικαίας (ἐκ Δ.Γ.).	Δικαίαν.
14, Κυρηναῖος (1).	
15, φυλάττοντα ἤτησεν ἀρ- ρώστους αὐτοῦ δέξασθαι τέσσαρας. Τοῦ δὲ (2).	φυλάττοντα. . . αὐτοῦ δέξασθαι τέσσαρας· τοῦ δέ.
21, Προσαγόντων (ἐκ Δ.Γ.).	Προσαγαγόντων.
ΣΕΛ. 69, στ. 1, Παραρρήξας (ἐκ Δ.Γ.).	Παρρήξας.
2, Προσβαλλόντων (ἐκ Δ.Γ.).	Προσβαλόντων.
5, Κατέλειπε (Η.Δ.).	Κατέλιπε.
13, Χίου (3).	
19, Κρατεροῦ (ἐξ Ε.Δ.).	Κρατερῶς.
24, Ἐπεξελεύοντων (Η.Δ.).	Ἐπελούντων.
ΣΕΛ. 70, στ. 4, Τὰς σαρίσσας (Η.Δ.).	Τὴν σάρισσαν.
6, Ἀνθελικον αὐτάς· οἱ δὲ (Η.Δ.).	Ἀνθελικοντες ἦσαν· οἱ δὲ (Δ.Γ. Ἀνθελικοντες οἱ δέ).
7, Παρελούντες (ἰσ. γρ. Περιελούντες).	
26, Ἐξήκοντα (Η.Δ.).	Ἐπτά.
— Ἄσακον (4).	Ἄσακῶν.
27, Ἀζάκου (Η.Δ.).	Ἄζακου.

(1) Οὐκ ἐρρώσθαι τὴν γραφὴν καὶ ἕτεροι πρὸ ἡμῶν συνήκαν. Σπαρτιάτης γάρ, οὐ Κυρηναῖος ὁ Καλλικρατίδας. Ἄλλο τι οὖν τῷ, Κυρηναῖος, ἀνδρποβλητέον ὄνομα κατ' αἰτιατικὴν, ἢ ἢ κύριον ὄνομα τοῦ τὴν ἄκραν Μαγνησίας κατέχοντος.—(2) Καὶ τοῦτο τὸ χωρίον καθηλωκόμενον ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν διώρθωκα, συνετῶς μὲν ὅπως οὖν, οὐκ εἶδα γε μὴν εἰ καὶ τῇ γνησίᾳ Πολυαῖνου γραφῇ συνωθῶς.—(3) Δ.Γ. Χί. Ἴσως γρ. Χεμμῶ· ἦτις ἦν Λιγύπτου κόμη, ὡς ἐν ἄλλοις (Ηλιοθῶρ. Β, σελ. 77) δευῶλονται.—(4) Η.Δ. Ἡ γὰρ, Ἄσακον, γραπτέον, ἢ, Ἄσακων.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 71, στ. 5, Ἐπιβρέόμενα (Δ.Γ. Πε-
Περιβρέόμενα).

ΣΕΛ. 71, στ. 6, Ἐξέτεινεν (Δ.Γ. Παρ-
έτεινεν).

11, Ῥοπῆς (Η.Δ.).

Τροπῆς.

20, Ὁ δὲ, ἐς τὸ ὕψος (Δ.Γ.
Ὁ δὲ ὕψος).

21, Ἐν κύκλῳ (ἴσ. γρ. Τοὺς
ἐν κύκλῳ).

23, Εἰσδυσιν (Δ.Γ. Εἰσθα-
σιν).

— Ἀλώπεκας εἰσιούσας (ἐκ Δ.Γ.). Ἀλώπεκος εἰσιούσας.

ΣΕΛ. 72, στ. 1, Συνεξεδύετο (ἐκ Δ.Γ.).

Συνεξέδου.

2, Παραιρῶν (Η.Δ.).

Παράιρων.

3, Καὶ δὴ προελθῶν (1).

4, Αὐτοῖς (Η.Δ.).

Αὐτός.

7, Ἐνέκλιναν (Δ.Γ. Ἐκλι-
ναν).

14, ἈΝΕΣΣΩΘΗ (Δ.Γ. ΔΙΕ-
ΣΩΘΗ).

19, Προσιούσης (ἐκ Δ.Γ.).

Προϊούσης.

21, Παιδίῳ (Δ.Γ. Παιδῶν).

— Οἰηθέντες (ἐκ Δ.Γ.).

Ἠγηθέντες.

22, Προΐεσαν (Δ.Γ. Προΐ-
ασιν. Γραπτέον, Προή-
εσαν).

24, Καὶ δὴ ἀφιππεύσαντες
(Δ.Γ. Καὶ ἀφιππεύσαν-
τες).

(1) Δ.Γ. Καὶ τὸ συνεξελθῶν, καὶ δὴ προελθῶν ἦν τρέπειν τινές πα-
ρήνεσαν εἰς τὸ, Καὶ οὕτω συνεξελθῶν, καὶ δὴ προελθῶν.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 72, στ. 25,	Περί (ἐκ Δ.Γ.).	Ὁ περί.
ΣΕΛ. 73, στ. 4,	Σταθῆ (ἐκ Δ.Γ.).	Σταθεῖη.
	ΔΕΙΝΪΑΣ (Δ.Γ. ΔΙ- ΝΪΑΣ).	
16,	Ταύτης τῆς τέχνης (ἐκ Δ.Γ.).	Τοιαύτης τέχνης-
25,	Ἄτελῆ (1).	
ΣΕΛ. 74, στ. 3,	Συλλογίας (ἐκ Δ.Γ.).	Συλλογίας.
	5, Ξενίων (2).	
	6, Τούς ἀπὸ τῆς πόλεως τελώνας (3).	
10,	Ἀγίμαχος (Δ.Γ. Ἀγί- μαχος).	
16,	Αἰρομένους (ἐξ Ε.Δ.).	Αἴρουμένους.
ΣΕΛ. 75, στ. 1,	Τούς πεπιστευμένους (ἐκ Δ.Γ.).	Τοῖς πεπιστευμένοις.
	5, Συνθέμενος (Η.Δ.).	Συνθεμένοις.
	6, Ἐν μὲν τοῦτο στρατή- γημα τῶν β. (Η.Δ.).	Ἐν μέντοι στρατήγημα τὸ τῶν β. (Δ.Γ. Ἐν μέντοι στρα- τηγημάτων β: Ἐν μὲν τῶν τῶν στρατηγημάτων β.
	17, Περιπέτομένους (Δ.Γ. Πετομένους).	
	22, Ἀποικοδομήσας (Π.Δ.).	Ἀνοικοδομήσας.
ΣΕΛ. 76, στ. 4,	Κὰν ταῖς (Δ.Γ. Καὶ ταῖς).	

(1) Ὑποπτος ἢ λέξις. Ἴσως γραπτέον, Ἀπελλῆν, ἢ Τέλητα, ἢ Τέλη-
λην, ἢ τι ἕτερον τοιοῦτον, ἐν ᾗ κύριον ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ Δεινίου.
—(2) Δ.Γ. Ταινίων. Ἴσως γραπτέον, Θεοξενίων.—(3) Ἴσως γραπτέον,
Τούς ἀπὸ τῆς περιπολείας τελώνας: εἰσὶ γὰρ οὗτοι, οὓς μικρὸν ἀνωτέρω,
« Περιπίλους τῶν χωρίων, καὶ συλλογίας τῶν δεκατενομένων καθ-
» πῶν » ὠνόμαξε.

Τὸ ἡμέτερον καίμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 76, στ. 6, Ἡεροβολίζοντο (H.Δ.). Ἡεροβολίσαντο.
 9, Βάλλοντες (ἐκ Δ.Γ.). Ἐμβάλλοντες.
 10, Ἐσήμανε (ἐκ Δ.Γ.). Ἐσήμανε.
 11, Οἱ δὲ (ἐκ Δ.Γ.). Οἱ μὲν δέ.
 ΣΕΛ. 77, στ. 10, Τί χρῆ καὶ (ἐκ Δ.Γ.). Τί καὶ χρῆ.
 11, Λακωνικὴν (ἐξ Ε.Δ.). Λακωνικῆς.
 13, Ἴεσαν (ἰσ. γρ. Ἡεσαν).
 — Ἀποθησόμενον εὐρόντες
 ἂν ἤδη (1).
 14, Ὄδοῦ οὐ μακρᾶς. (ἐξ Ὄδοῦ μακράν.
 Ε.Δ. καὶ Δ.Γ.)
 20, Λοχμῶδες (2). Λοχμῶδες.
 — Ἐνελόχισεν (H.Δ.). Ἐνελόχισαν.
 ΣΕΛ. 78, στ. 1, Ψιλούς (ἐξ Ε.Δ.). Φίλους.
 — Τετρακοσίους (3). Τριακοσίους.
 10, Ἐσπαίσατο (4).
 14, Ἐκόντα στρατεύεσθαι ἔκισεν ὁρτεύεσθαι
 (5).
 16, Τῶν μὴ πειθομένων (ἐξ Τῶν πειθομένων.
 Ε.Δ.).
 17, Ἀντὶ χιλίων, τετρακισ- Ἀντὶ χιλίους πεντακοσίους (ἢ
 χιλίους (H.Δ.). ὡς διορθῶσιν ἐβούλετο,
 Ἀντὶ χιλίους, τετρακισχι-
 λίους).
 19, Κύρρω. (6). Κύρρω.
 20, Ἀθήνηθεν (ἐκ Δ.Γ.). Ἀθήναθεν.

(1) Δ.Γ. Ἀποθησόμενοι εὐρόντες ἂν ἤδη. Οὐδετέρω τῶν γραφῶν ἐρ-
 ρῶται. — (2) Διορθῶση, ὡς εἰπικεν, ἐκ τοῦ Θουκυδίδου (Γ, ρζ) ὁ δὲ
 διορθῶσας, Ἡρίγγας ὁ ἰατρός. — (3) H.Δ. Ἐπίσι καὶ αὐδισ τὸν Θου-
 κυδίδην (Γ, ιζ). — (4) Δ.Γ. Ἰπέσχετο. Ἰδε Θουκυδιδ. Γ, λδ. — (5) Διορ-
 θῶσασιν ἕτεροι ἐκ τοῦ Σικελιάτου Διοδώρου (ΙΑ, πδ). — (6) H.Δ. Καθὰ
 φέρεται παρὰ Θουκυδίδην (B, ρ), καὶ διορθῶσασιν ἕτεροι παρὰ Στεφάνου

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 79, στ. 8, Ἐπὶ πέντε (ἐκ Δ.Γ.). Ἀνά πέντε.
 12, Καταλειπουσῶν (Π.Δ.). Καταλειπουσῶν.
 13, Πενταναΐαν (1).
 14, Ἐπέπλει (Δ.Γ. Ἐπλει).
 16, Πλείζας (ἰσ. γρ. Τὰς
 πλείζας).
 19, Νεῶς (ἐκ Δ.Γ.). Νηῶς.
 23, Κιρράιους (ἐκ Δ.Γ.). Κιρράϊαν.
 27, Ὁ Κλεισθίνης (2).
 ΣΕΛ. 80, στ. 7, Μέλλουσι προσβάλλειν, Μέλλουσι προβάλλουσιν οὐ
 οὐ πασῶν οὐσῶν ἔνδον πασῶν τῶν νεῶν.
 τῶν νεῶν (3).
 15, Ὑπὸ κόλπου (Π.Δ.). Ὑπὸ κόπρου.
 16, Μετὰ (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπί.
 ΣΕΛ. 81, στ. 2, Διήγαγε (Δ.Γ. Διῆγε).
 9, Ἀνελάμβανεν (Δ.Γ. Ἐ-
 λάμβανεν).
 ΣΕΛ. 82, στ. 1, Σχέδην (ἐκ Δ.Γ.). Σχεδόν.
 3, Ἡ ποταμῶν (ἐξ Ε.Δ.). Ἡ ποταμῶν.
 8, Πολεμίαν (ἐκ Δ.Γ.). Πολεμίων.
 9, Καὶ τὸ πλήθος (4).
 10, Ἐκέλευσε (Δ.Γ. Ἐκέ-
 λεισε).

τῷ Βυζαντίῳ (λέξι. Μανδραϊ). Παρὰ δὲ τῷ Πτολεμαίῳ γράφεται, Κυριός. Ἐστὶ δὲ πόλις τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Καλιδικῆς.

(1) Γράφειν παρηνεασί τινες (ἐν ταῖς εἰς τὸν Σικελιώτ. Διόδωρ. ΙΔ, ργ', σημειώσ.) διὰ τοῦ ε, Πεντεναΐαν καὶ ἀπεδέξατο τὴν διόρθωσιν ὁ σοφὸς Σνιδέρος ἐν τῷ Ἑλληνογερμανικῷ αὐτοῦ λεξικῷ, κἀπερ μακρῷ πλείονος οὐσης ἐν τοῖς παρὰ τὸ Πέντε συνθέτοις τῆς διὰ τοῦ α γραφῆς.—(2) Σόλων ἦν ὁ συμβουλευσας Ἀμφικτύσει τὴν καθιέρωσιν, ὡς φησι Παιουανίας (I, λζ').—(3) Ἐξ Ε.Δ. Ἐπιτι τὸν Θουκυδίδην (II, νά).—(4) Δ.Γ. Καὶ πλήθος, δίχα τοῦ ἄρθρου, μικρῷ μὲν τῆς ἐνάρθρου ἀμείνων, οὐ γὰρ μὴν ὥστε καὶ γνησίᾳ λογίζεσθαι.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 82, στ. 12, Ἐνέβαλε (ἐκ Δ.Γ.).

Ἐνέβαλλον.

14, Ὅς ἂν μηνύσῃ τὸν ἀφέν-
τα τὸν ὄνον ἐς τὰ ὄπλα...
ὡς δ' ἡ (1).

Ὅς ἂν μηνύσῃ τὸν ἀφέντα...
τὸν νόμον ἐς τὰ ὄπλα ὡς
δὴ.

23, Δασὺ (Δ.Γ. Τραχὺ).

29, Ἐγένετο (ἰσ. γρ. Ἐγι-
νετο).

30, Ἐπέτρεψεν (Δ.Γ. Ἐπέ-
τρεψαν).

ΣΕΛ. 83, στ. 1, Προβαλέσθαι (ἐκ Δ.Γ.)

Προβάλλεσθαι.

2, Κλίνκι ἐπὶ δόρυ (Π.Δ.)

Κλίνειν τὸ δόρυ.

5, Μηχανώμενος (Η.Δ.).

Μηχανησάμενος (Δ.Γ. Μη-
χανησόμενος).

7, Ἐπισκότησε (Η.Δ.).

Ἐπισκότισε.

13, Ππραταξόμενος (ἐκ
Δ.Γ.).

Παραταξάμενος.

— Ἡρχετο (Δ.Γ. Ἀφίκετο.)

15, Ἐσπούδαζε (Δ.Γ. Ἐσ-
πούδαζον).

23, Χιλιάρχους, καὶ ταξιαρ-
χοις, ἔδωκεν εἶναι (ἐκ
Δ.Γ.).

Χιλιρχίας καὶ ταξιαρχίας
ἔδωκεν.

25, Καταστρατοπεδεύειν
(Δ.Γ. Στρατοπεδεύειν).

ΣΕΛ. 84, στ. 7, Προεξέλυε (ἐξ Ε.Δ.).

Προσεξέλυε.

21, Ἐπὶ τὴν ἐσίαν (2).

(1) Τοῦ Ἄγγλου Τουπίου (Διορθ. εἰς τὸν Σουίδ. καὶ Ἡσύχ. Τομ. Α, σελ. 438) ἡ διόρθωσις (Ὀνον ἀντὶ τοῦ Νόμον). Τὴν δ' ἔρμηνείαν, ζητεῖ ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει (B, β', 20) τοῦ Ξενοφῶντος ὅθεν ἀνεπλήρωσα καὶ τὸν κενὸν τοῦ Πολυαίνου τόπον ἐνθεῖς τὸ «Μισθὸν λήψεται». — (2) Καινῶς, ἢ μᾶλλον κακῶς, πεφρασμένον, ἀντὶ τοῦ, Ἐφ' ἐσίαν τὸ γὰρ καὶ ἀλλαχοῦ (E, Γ, 3) χρήσασθαι τῇ λέξει τὸν Πολυαῖνον, κωλύει γραφικὸν ὑπονοεῖν εἶναι ἀμάρτημα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 85, στ. 1, Λάβοι (Δ.Γ. Λάβη).

2, Ἐκέλευε (Η.Δ.). Ἐκέλευσε.

9, Ὑποσημῆναι τὸ, « Εἰς Ὑποσημῆναντος, εἰς.
(ἐκ Δ.Γ.).

10, Ἀθροίζεσθε· προδίδο- Ἀθροίζεσθαι· προδίδοται
ται ἢ (ἐξ Ε.Δ.). οἱ ἦ.

12, Ἀπέσχοντο προσπεσεῖν
(1).

16, Ἐνδοῦναι (Δ.Γ. Δοῦναι).

17, Ταξίαρχους (2). Ταξίαρχας.

18, Ἐχοι (Δ.Γ. Ἐχει).

19, Δέον, δῶρα δόντας, ἢ Δέοντα δῶρα. Δόντας δὲ
δη (ἐκ Δ.Γ.) ἤδη.

ΣΕΛ. 86, στ. 5, Μεταπέμπεσθαι (ἐκ Δ.Γ.). Μεταπέμψασθαι.

7, Νεανίσκοι (Η.Δ.). Νεανικοί.

10, Ὄδον (ἐκ Δ.Γ.). Ἀνοδίαν.

— Εὐρωσσοτάτους (Η.Δ.). Εὐρωσσοτάτους.

12, Ἀμκρτεῖν (Η.Δ.). Ἀμκρτάνειν.

14, Προῦμπεσῶν (Δ.Γ. Προσπεσεῖν).

19, Νῦν γε τοῦτο μαθόντες Νῦν γένοιοντο κατχμαθόντες.
(Η.Δ.).

— Ἀπαγγεῖλωσι (ἐκ Δ.Γ.). Ἀπαγγέλλωσι.

20, Συνήεσαν (Η.Δ.). Συνέισαν.

ΣΕΛ. 87, στ. 4, Ἠπείγοντο (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπήγοντο.

6, Ἐν Λεύκτροις (Δ.Γ.

Ἐπὶ τοῖς Λεύκτροις).

10, Ἐπαυσεν ἢ παρὰ τοῦ Ἐπαύσαντο, ἢ παρὰ στρατη-
στρατηγοῦ ἀρετῇ, τῷ γοῦ ἀρετῇ, μὴ.
μὴ (Η.Δ.).

(1) Ἴσως γραπτέον, Ἀπέσχοντο τοῦ προσπεσεῖν, καθά καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (§ 62, σελ. 95).—(2) Η.Δ. διὰ τὸ πλεονάκις τὸν Πολύαινον τῷ τύπῳ τοῦ Ταξίαρχος (οὐ τοῦ Ταξίαρχας) κεχρησθῆσαι.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 87, στ. 14, Ἐμβάτα (1).

15, Ὄρων τὸ (Δ.Γ. Ὄρων
δὲ τὸ).

19, Φήσαντος (ἐξ Ε.Δ.).

Ψηφίσαντος.

28, Διένειμεν (Η.Δ.).

Διένειμεν (Δ.Γ. Ἐνειμεν).

30, Ἐθνη (Δ.Γ. Ἐθνος).

ΣΕΛ. 88, στ. 1, Ψιλοῖς (Δ.Γ. Πεζοῖς).

— Πρὸ δὲ τῆς (Η.Δ.).

Πρὸ τῆς.

3, Καὶ πῶ πάλιν (Δ.Γ.
Καὶ τὸ πάλιν : Καὶ αὖ
πάλιν).

— Ἡ ἐν τοῖς πελτασαῖς
(Δ.Γ. Ἡ πελτασαῖς).

9, Ψευδοενέδρας (Δ.Γ.
Ψευδοενεδρίας. Ἰσ. γρ.
Ψευθενέδρας).

10, Ψευδεφόδους (Δ.Γ. Ψευ-
δοφόδους).

15, Τὸ δὲ λοιπὸν χωρίον
ἀπόκρημνον ἦν κ. τ. λ.
(2).

16, Παραφυλάξας καὶ νηγε-
μίαν (ἐκ Δ.Γ.).

Παραφυλάξας ἀνηνεμίαν.

18, Παριῶν (ἐκ Δ.Γ.).

Περιῶν.

24, Κρυμούςς (ἐκ Δ.Γ.).

Κρυμνούς.

25, Διὰ δὲ (Η.Δ.).

Διὰ.

26, Κρύος (Δ.Γ. Ψύχος).

(1) Γραπτέον ἴσως, Ἐμβάτων, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ (Γ, κζ').—(2) Τοῦ θραπεύσαι τὸ ἀσυνάρτητον ἕνεκα περιώρισα τῷ Διὰ μέσου λεγομένῳ τὴν φράσιν· ἄλλως γὰρ ἐχρῆν γράφειν, Τοῦ δὲ λοιποῦ χωρίου ἀπόκρημνον ὄντος, ἢ γούν, Τὸ δὲ λοιπὸν χωρίον ἀπόκρημνον ὄν, κατὰ γενικὴν, ἢ αἰτιατικὴν, τὴν καλουμένην τοῖς γραμματικοῖς ἀπόλυτον.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 89, στ. 2,	Ἀνοίκητα (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀνοίκητα.
	3, Πόλεις (Δ.Γ. Πόλιν).	.
	6, Αὐτοῖς (Η.Δ.).	Αὐτούς.
10,	Σαμίων πρέσβεις (Η.Δ.)	Σάμιοι ἐς πρεσβείας (Δ.Γ. Σάμιοι πρεσβείας : Σάμιοι χάριν πρεσβείας).
18,	Διεξήεσαν (ἐκ Δ.Γ. Ἴσ. γρ. Ἐξήεσαν).	Διεξίεσαν.
26,	Ἀπελόμενος (ι).	Ἀνελόμενος.
ΣΕΛ. 90, στ. 12,	Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς (ἴσ. γρ. Ἐπεὶ δὲ τοὺς).	
13,	Μὲν δὴ ἐπὶ (Δ.Γ. Μὲν ἐπὶ).	
15,	Καθαλόμενος (Η.Δ.).	Καθαλλόμενος.
24,	Δισπαρμένους (Δ.Γ. Δισπασμένους).	
29,	Ἐλαχίστους τοὺς κατα- λειφθέντας (Δ.Γ. Ἐλα- χίστους καταλειφθέντας).	
ΣΕΛ. 91, στ. 6,	Τὴν φυλακὴν (Η.Δ.).	Τὴν φυγὴν.
	7, Τόπων, ἀμαχεῖ (ἐκ Δ.Γ.)	Τόπων φοβηθέντες, ἀμαχεῖ.
	9, Ἀναξίβιον (ἐξ Ε.Δ.).	Δξιβιον.
	12, Ἰδῶν (Δ.Γ. Δὲ ἰδῶν).	
	15, Ὡν (Δ.Γ. Ἡν).	
19,	Οἱ δεχόμενοι τοὺς πο- λεμίους. Οἱ μὲν τοὺς πολεμίους ἐσῆγον. (ἐξ Ε.Δ.).	Οἱ δεχόμενοι τοὺς πολεμίους ἐσῆγον.
24,	Φυγόντας (Δ.Γ. Φεύ- γοντας).	
25,	Ἀναβάς (Δ.Γ. Ἐπιβάς).	

(1) Η.Δ. Οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Γ, ΙΑ, 6, σελ. 102) ἐρεῖ, «Ὡς
» ἀφαιρησόμενοι τὴν λείαν. »

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 92, στ. 1, Ἐξορμήσας (Δ.Γ. Ὁρμήσας).
 — Πολλοὺς δὲ καὶ (Δ.Γ. Πολλοὺς δέ).
 4, Δειπνοποιισαμένους (ἐκ Δ.Γ.). Δεῖπνον ποιισαμένους.
 10, Ἡμέρα μᾶ τὸ ὕδωρ (Η.Δ.). Ἡμέρα μία, καὶ τὸ ὕδωρ (Δ.Γ. Ἡμέρα μία τὸ ὕδωρ).
 14, Κατ' ὀλίγους (Π.Δ.). Κατ' ὀλίγον.
 — Τῷ Λάκωνι (ἐκ Δ.Γ.). Καὶ τῷ Λάκωνι.
 16, Τὰ ὑπερδέξια (ἐκ Δ.Γ.). Καὶ τὰ ὑπερδέξια.
 23, Ἀτάκτοις (Δ.Γ. Ἀτάκτως).
 30, Ἡσύχαζεν (Η.Δ.). Ἡσύχασεν.
 ΣΕΛ. 93, στ. 1, Ἐς τὰ πυρά (ἐκ Δ.Γ.). Ὡς τὰ πυρά.
 3, Διελθῶν (Δ.Γ. Διεξεληθῶν).
 4, Ἡρξε τοῦ πλείσου (ἰσ. γρ. Ἡρχε πλείσου).
 15, Κατασκευασμένοι (ἐκ Δ.Γ.). Κατασκευασάμενοι.
 21, Καταληφθέντων (Η.Δ.). Καταλειφθέντων.
 26, Ἐναντίοις (Δ.Γ. Πολεμίοις).
 ΣΕΛ. 94, στ. 7, Μετ' αὐτοῦ (ἐκ Δ.Γ.). Μετ' αὐτούς.
 12, Ἐνδεκα (1).
 16, Ἄκη (2).
 17, Στρατοπέδου (Δ.Γ. Στρατεύματος).

(1) Ἴσως γρ. Ἐν δέκα' τοσαύτας γὰρ λέγει Ἑενοφῶν (Ἑλληνικ. ζ, β', 53).—(2) Ἐπιθετὸς εἰς τὸν Σικελιώτην Διδώδωρον (ΙΕ, μᾶ) σημειώσεις τῶν κριτικῶν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 94, στ. 27, Προσδέχοιτο (Δ.Γ.
Προσδέχονται).

ΣΕΛ. 95, στ. 6, Αὐτούς τοῖς ἀπὸ τῆς
πόλεως προελθούσι (ἐκ
Δ.Γ.).

11, Πληθούσης τε τῆς ἐκ-
κλησίας (Η.Δ.).

— Ἐπιφανῆναι (Δ.Γ. Φα-
νήναι).

19, Ἐφυγον (ἐκ Δ.Γ.).

20, Τὸν ἀπὸ τῆς (Δ.Γ.
Τὸν τῆς).

21, Ὄν (Η.Δ.).

28, Τὸ χεῖρε δεδεμένον (ἐξ
Ε.Δ.).

ΣΕΛ. 96, στ. 6, Καθιένει (ἰσ. γρ. Κα-
θύνει).

7, Διαφυλάττειν (Δ.Γ.
Φυλάττειν).

10, Πρόβαλλόμενοι (Η.Δ.).

17, Ἀλλασσομένους δὲ τὴν
σφραγίδα τὸ (Η.Δ.).

20, Ὁμολογουμένην (ἐκ Δ.Γ.).

ΣΕΛ. 97, στ. 1, Ἠγόρευε (ἰσ. γρ. Ἠγό-
ρευσε).

2, Ἀνέμεινεν (ἐκ Δ.Γ.).

6, Ναυμαχοῦντος (Η.Δ.).

8, Ἀναχθεῖς (ἐξ Ε.Δ.).

9, Οἱ γὰρ (Η.Δ.).

11, Πόλιν περιτραποπεδεύ-
σας (Δ.Γ. Πόλιν τραπο-
πεδεύσας. Ἴσως γρ. Περὶ
πόλιν τραποπεδεύσας).

Αὐτούς, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς
πόλεως προελθόντας.

Πληθούσης τῆς ἐκκλησίας
(Δ.Γ. Πληθούσης τε ἐκ-
κλησίας).

Ἐφυγον.

Ἦν.

Τῶν χειρῶν δεδεμένον.

Προβαλλόμενοι.

Ἀλλασσομένους δὲ τὴν
σφραγίδα καὶ τὸ.

Ὁμολογουμένην.

Ἀνέμεινεν.

Ναυμαχοῦντος.

Ἀχθεῖς.

Οἱ δέ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 97, στ. 22, Τριηράρχους (ἐκ Δ.Γ.)	Τριηράρχαις.
25, Ἀκμαίοις (Η.Δ.).	Ἀκμαῖος.
ΣΕΛ. 98, στ. 5, Τῆς ὑσεραίας (Δ.Γ. Τῆ ὑσεραία).	
8, Προῦπεμψε (Η.Δ.).	Προῦπεμπε.
21, Ἐπιτηδείων (1).	Πολιορκιῶν.
23, Σίτου μὲν (ἐξ Ε.Δ.).	Σίτου.
26, Σὺν αὐτοῖς (Η.Δ.).	Αὐτοῖς.
27, Μόνους ἀναλίσκεσθαι τοὺς στρατιώτας (ἰσ. γρ. Μόνους ἀναλίσκεσθαι τοῖς στρατιώταις).	
ΣΕΛ. 99, στ. 1, Τριῶν ἡμερῶν (2).	Τριῶν.
3, Δύο ἡμερῶν.	Δύο.
6, Νικολόχῳ (3).	
13, Ἐσήμανεν (Δ.Γ. Ἐσή- μανεν).	
21, Ἐχει (Η.Δ.).	Ἐχοι.
23, Προσβάλλωσι (Η.Δ.).	Προβάλλωσι.
27, Μηνοειδοῦς (ἐξ Ε.Δ.).	Μηδικοῦ.
30, Τεταρτημόριον (Δ.Γ. Τετάρτην μοίραν).	
Σ 100, στ. 7, Ἀντανίσασαν. . . πλη- ρουμένων (4).	Ἀντανέστησαν. . . πληρουμέ- νων.
8, Ἐξ ἰσοῦ (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐξ ἰσῶν.
9, Ἐπὶ τὰ (Δ.Γ. Εἰς τὰ).	

(1) Η.Δ. Ἐπιθεῖ Ἀριστοτέλους τὰ Οἰκονομικά (B, κγ).—(2) Προσέθηκα
δὲς τὸ, ἡμερῶν, σαφηνείας ἕνεκα, καίπερ οὐκ ἀγνοῶν παρακεινδυ-
νευμέναις ἐλλείψειν ἔσθ' ὅτε χρώμενον τὸν Πολύαινον.—(3) Ἴσως
γρ. Νικομάχῳ ὁ αὐτὸς γὰρ εἰκεν εἶναι τῷ ἀνωτέρῳ (Γ, 1, 4) μνη-
μανευθέντι.—(4) Ἐξ Η.Δ. Εἰ δὲ προαιρῆ τὸ Ἀντανέστησαν, τρέπε τὸ,
Πληρουμένων, εἰς τὸ, Πεπληρωμένων.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 100, στ. 9, Τὰς διφθέρας (1)	
14, Ναυμαχῶν (H.Δ.).	Συμμαχῶν.
19, Λακεδαιμονίους(ἐκ Δ.Γ.)	Λακεδαιμονίους.
Σ. 101, στ. 1, Παρήγγελλεν (H.Δ.)	Παρήγγειλεν.
3, Σάρκας (ἐκ Δ.Γ.).	Σάρκα.
6, Ταύτην (ἐξ E.Δ.).	Αὐτήν.
7, Ὅτι ἦν μία (ἐξ E.Δ.).	Ὅτι ἐν μιᾷ.
— Τῶν Μεγάλων (H.Δ.).	Τῶν λθ' (2).
9, Τὸν Ἰακχον· οἱ δὲ περὶ Χαβρίαν, Ἄλαθε μύσαι (3).	Τὸν Ἰακχον γολλάδα μύσαι.
12, Ἐπαναχθῆναι (H.Δ.).	Ἔτι ἀναχθῆναι.
13, Ναῦς δεκαδύο κατὰ δύο ζεύξας, καὶ τὰ ἰσία ταῖν δυοῖν ἐπὶ μιᾷ ἀράμενος (ἐξ E.Δ.).	Ναῦσι δεκαδύο κατὰ δύο ζεύξας ἐπὶ τὰ ἰσία τῶν νεῶν, ἐπὶ μιᾷ ἐρέμενος.
23, Ὡς ἂν κωλυθεῖς (H.Δ.).	Ὡς κωλυθεῖς.
25, Θάμῳ (4).	
27, Ἐχοι (ἐκ Δ.Γ.).	ἔχει.
Σ. 102, στ. 1, Ὡν διδάσσι (ἐκ Δ.Γ.).	Οὐ διδάσσι.
— Γενέσθαι ἐκ τῶν (5).	Γενέσθαι τῶν.
3, Ἄ ἔδωκαν (H.Δ.).	Ὡς* δέδωκαν (Δ.Γ. Ἄ δέδω- καν).

(1) Τίνας διφθέρας λέγει; Φορμῶν γὰρ μόνων ἀνωτέρω ἐμνήσθη, οὓς ἢ τουρκογυθαίζουσα συνήθεια, Ζεμπίλια, ὀνομάζει. Οὐκ οὖν ἐρῶσθαι τὸ χωρίον ὑπολαμβάνω.—(2) Τουτέσι, τῶν ἐννεα καὶ τριάκοντα ὅπερ ὅλως ἀτοπον ὄδω.—(3) Ἐξ E.Δ. Ὁ δὲ νοῦς, Ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς σύμμαχον ἔσχε τὴν ἔκτην τῶν μυστηρίων ἡμέραν, τὴν καλουμένην Ἰακχον, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάγεσθαι τὸν Ἰακχον· ὁ δὲ Χαβρίας τὴν δευτέραν τῶν μυστηρίων ἡμέραν, ἐν ἧ ἐλέγετο τοῖς μουυμένοις τὸ, Ἄλαθε μύσαι, τουτέσιν, εἰς τὴν θάλασσαν ὦ μύσαι.—(4) Ταχῶν τοῦτον ὀνομάζουσιν ὁ, τε Πλούταρχος καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης, Ταῶν δὲ Ἀριστοτέλης (Οἰκονομικ. Β, κέ).—(5) Ἐξ H.Δ. Ἐπίτι Ἀριστοτέλους τὰ Οἰκονομικά (B, κέ).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 102, στ. 5, Ἔλος (ἐκ Δ.Γ.).	Ἑλλάδα.
13, Προσαγωγῶν (Η.Δ.).	Πρὸς διαγωγὴν.
22, Ἐδιδάξε, καὶ ἐρετῶν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐδάδιζεν ἐρετῶν.
24, Ἐχοι (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐχων.
26, Δειλοὶ, ἀρρώσιαν (Η.Δ.)	Δειλοὶ δι' ἀρρώσιαν.
30, Ἐπίσει (Η.Δ.).	Ποιεῖ.
Σ. 103, στ. 3, Οἱ ἐκ τῆς πόλεως (Δ.Γ. Οἱ ἐκ τῆς γῆς).	
8, Παρεβιάσατο (Δ.Γ. Παρεσκενάσατο).	
13, Τῆ χώρα (ἐξ Ε.Δ.).	Τῆς χώρας.
14, Ἐλαβον (Η.Δ.).	Ἐλαθεν.
16, Τριηράρχοις (1).	Τριηράρχαις.
20, Αὐτάς (Η.Δ.).	Αὐτούς.
21, Ταῖς ἐπισήμοις (Η.Δ.).	Ἐπισήμοις.
22, Διδόντες (Η.Δ.).	Διαδόντες.
24, Τριακοσίους (Δ.Γ. Καὶ τρικοσίους).	
28, Οἱ πολιτικ (ἐκ Δ.Γ.)	Οἱ δὲ πολῖται.
Σ. 104, στ. 1, Κυμάτων ὑπὸ τὴν παρ- εξαιρεσίαν ἑκατέρου τοί- χου δέρβεις κατελάμβαν- εν, καὶ κατὰ μόνας ἀρτίους τῶ καταστρώμα- τι κατὰ τὸ ὕψος κ. τ. λ. (2).	

(1) Ἐξ Η.Δ. παρὰ τὸ, Τριηραρχος, διὰ τὸ συχνότερον τούτω τῶ τύπῳ χρῆσθαι τὸν Πολύαινον, ἢ τοῖς παρὰ τὸ Τριηράρχης.—(2) Δεινῶς διατέθειται τὸ χωρίον ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν. Δ Γ... Παρέξαιρεσίαν... κατὰ τὸ, ὕψους. Διορθοῦν ἐπεχείρησαν, οἱ μὲν τὸ Κατελάμβανεν, εἰς τὸ Παρέβαλε, ἢ Παρελάμβανε, τρέπειν παραινούντες, οἱ δὲ τὸ Μόνας εἰς τὸ, Κώπας, τρεπτέου ενινι ὑπολαμβάνοντες. Ἡμῖν δὲ τῶς ἐπέχειν ἐφείσθω, ἕως ἂν ἀκριβεστέρων εὐπορήσωμεν ἀντιγράφων.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 104, στ. 7, Πρόσθεσιν (1).
 — Ἐσφαλλον (Η.Δ.). Ἐσφαλον.
 13, Παρετίθη (ἐξ Ε.Δ.). Πατηθῆ.
 21, Καίειν (Η.Δ.). Καῆναι.
 26, Νομίζοντες (ἴσ. γρ. Νομίσαντες).
- Σ. 105, στ. 5, Θόρυβος (Η.Δ.). Ὁ Θόρυβος.
 6, Ἀνεπήδων (Η.Δ.). Ἀνεπήδουν.
 8, Κείσομαι (2).
 10, Μετεβάλλοντο (Η.Δ.). Μετεβάλλοντο.
 13, Ἀφιέναι (Η.Δ.). Προσαφιέναι.
- Σ. 106, στ. 1, Διελθεῖν ἀσφαλῶς, τόπον ἀποπτου συνιδῶν, ἀναβιβάσας. . . περιππευσάμενους (3). Διελθεῖν ἀσφαλῶς τόπον ὑπτου, συνιδῶν ἀναβιβάσας... παριππευσάμενους.
 20, Δεύτερον ἐάλω (4).
 22, Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς (Η.Δ.). Δημήτριος Φαληρεὺς.
- Σ. 107, στ. 3, Δόσιν σίτου· οἱ δὲ (Η.Δ.). Δώσειν. Οἱ δέ.
- Σ. 109, στ. 3, Ἦθιον (Δ.Γ. Ἰδιψ).
 ἌΡΓΑΪΟΣ (5).
 6, Στρατεύουσιν (Δ.Γ.).

(1) Δ.Γ. Πρόθεσιν. Ἴσως γρ. Ἐπιπρόσθησιν, ἢ γοῦν, Προσθήτησιν, συνωνύμους τῷ Ἐπιπρόσθησιν ἐφ' ἧς σημασίας ἐχρήσατο καὶ Ἐπίκουρος (Παρά Διογεν. Λαερτ. I, 94) τῇ λέξει. — (2) Δ.Γ. Ἐ.ομαι ὡς γράφεται καὶ παρὰ τῷ Πλούταρχῳ (Φωκίων. § 24). — (3) Η.Δ. ἦν πισοῦται τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (Δ, Η, 4) παραπλήσιον χωρίον τότε, « Τὰ μεν » τέωρα τῆς χώρας καὶ ἀπειπτα περιππεύσαντας ». — (4) Η, ὡς φησὶ Πλούταρχος (Σερτωρ. § 1), Τρίτον· πρῶτον μὲν γὰρ ὑπ' Ἡρακλέους, διὰ τὰς Λακμεδότους ἵππους, δεύτερον δὲ ὑπ' Ἀγαμέμνονος διὰ τοῦ Δουραίου προσαγορευθέντος ἵππου. — (5) Οὕτω καὶ παρὰ πλείους ἄλλοις ἐν μέντοι τοῖς ἀρχαίοις νομίσμασι γράφεται, ἌΡΓΕΪΟΣ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Στρατοπεδεύουσαι).

- 18, Δόκιμον (1)
- Σ. 110, στ. 5, Στρατοκλῆς (2).
- 8, Συνεσπειραμένην (Η.Δ.) Συνεσπασμένην (Δ.Γ. Συνεσπαρμένην).
- 19, Ἄγγελουσι (Η.Δ.) Ἄγγελλουσι.
- 25, Μηνηγέτης (Δ.Γ. Μηνηγέτας).
- 26, Μισθοφοράν (Δ.Γ. Μισθοφορίαν).
- 28, Καὶ προσμειδιάσας Προσμειδιάσας (Η.Δ.).
- Σ. 111, στ. 2, Ἐπέβριψεν ἑαυτὸν (Η.Δ.) ~~Ἐπέβριψεν~~
- 3, Τσοῦτου (Δ.Γ. Τούτου)
- 5, Ἀνήκεν (ἐξ Ε.Δ.) Ἀνήκεν.
- 12, Ἐσράτευεν (Δ.Γ. Ἐσράτευσεν).
- 16, Ἀναβάλλοιτο (Δ.Γ. Ἀναβάλλοιτο : Ἀνεβάλλετο).
— Σπεύδοι (Δ.Γ. Σπεύδει).
- 17, Διῆει διὰ τῶν στενῶν. Διὰ τῶν στενῶν... οἱ. Οἱ (Η.Δ.).
- 20, Ἐρημίας (Η.Δ.) Ἠρημίας.
- 21, Διεπέμψατο (Δ.Γ. Διεθήσατο).
- 24, Διὰ τῶν λόγων ἐκτάτο (Δ.Γ. Διὰ τὸν λόγον ἐκράτει).
- 27, Ἀναλαμβάνοντας (ἐκ Ἀναλαβόντας. Δ.Γ.).

(1) Ὁ αὐτὸς ἔοικεν εἶναι καὶ ὁ ἐν τοῖς ἐξῆς (Δ, 5, 7, σελ. 129) Δόκιμος. — (2) Λυσικλῆς ὀνομάζεται οὗτος παρὰ τῷ Σικελιώτῃ Διοδώρῳ (15, πῆ).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 111, στ. 30, Ὅσα σκευή (Δ.Γ. Ὅση
σκευή).
- Σ. 112, στ. 1, Τοὺς ἐκ τῆς τῶν Ἀλευα- Τὰς τῶν Ἀλευάδων ἐξοικίας
δῶν οἰκίας (Η.Δ.). (Δ.Γ. Τοὺς τῶν Ἀλευάδων
ἐξ οἰκίας).
- 6, Συνήεσαν (Η.Δ.). Συνίεσαν.
- Παρήγγελο (Η.Δ.). Παρηγγέλλετο.
- 9, Οὕτω Σαρνούσιοι (ἐξ Οὕτως Ἀρνούσιοι.
- Ε.Δ.).
- 12, Προβαλομένοις (ἐξ Ε.Δ.) Προβαλλομένοις (Δ.Γ. Περι-
λαβομένοις).
- 21, Διεξέπαίσατο (1). Διεξέπασατο.
- 27, Ὄρθηλιῶν (2). Ἀρθηλιῶν.
- Σ. 113, στ. 7, Φαρκηδόνα (3). Φαλκιδόνα.
- Θεσσαλικὴν (ἐκ Δ.Γ.). Θεσσαλονίκης.
- Φαρκηδόνοιοι (4). Φαλκιδόνοιοι.
- 11, Ἐρημα (Η.Δ.). Ἡρεμα.
- 12, Ἐπὶ τὴν (Δ.Γ. Κατὰ
τὴν).
- 14, Φαρκηδόμοιοι (5). Φαλκιδόνοιοι.
- 27, Ὄχυρὸν (Δ.Γ. Ἐχυρὸν).
- Σ. 114, στ. 2, Κάρκις (Δ.Γ. Κάρραϊς).
- 6, Οὐκ ὀλίγην (Δ.Γ. Ὀλί-
γην).
- 17, Τέσσαρας τὰς ἄριστα Τέσσαρας ἄριστα.
(ἐκ Δ.Γ.).
- 21, Ἐπανήχθη (Η.Δ.). Ἐπηνέχθη.
- 24, Συντεταγμένως (6).

(1) Ὡς καὶ ἀνωτέρω (σελ. 50, στ. 27), διώρθωκα καὶ ἐνταῦθα τὴν λέξιν, συναينوῦντος ὡδέ γε καὶ Οὔεσελιγγίου (σημ. εἰς Διόδωρ. τὸν Σικελιώτ. ΙΖ, κή).—(2) Ἐξ Ε.Δ. Ἐπιθε τὸν Σικελιώτην Διόδωρ. (Κ, ἐθ', καὶ τὰς ἐκεῖ σημειώσ.).—(3) Ἐξ Ε.Δ. παρὰ τῷ Σικελιώτῃ Διόδωρῳ (ΙΗ, νς').—(4-5) Ἐξ Ε.Δ. ὧν καὶ ἡ προτέρα.—(6) Δ.Γ. Συντεταγμένων. ἴσ. γρ. Συντεταμένως.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 115, στ. 5, Χῶμα πρὸς τοῖς τείχεσι τῶν Τυρίων καταβαλεῖν (Η.Δ.). Χῶμα τοῖς τείχεσι τῶν Τυρίων μεταβαλεῖν.
- 7, Χοῦ (ἐκ Δ.Γ.). Χοῦν.
- 9, Χώματα (Η.Δ.). Χωρία.
- 20, Ταῖν χεροῖν (Δ.Γ. Ταῖς χερσί).
- 25, Ἐκυδρουτο (ἐκ Δ.Γ.). Ἐκυδριουτο.
- Ἄμαχεί (ἐκ Δ.Γ.). Ἄμαχί.
- 27, Τὴν φάλαγγα. (1).
- Σ. 116, στ. 1, Ὁ Παρμενίων (Δ.Γ. Ὁ μὲν Παρμενίων).
- 10, Ὡ Μακεδόνες (Η.Δ.). Οἱ Μακεδόνες.
- 11, Ἡ μὲν (Ἰσ. γρ. Κῆν μὲν).
- 20, Ἡ νίκη γενέσθαι λέγεται τότε (Η.Δ.). Ἡ νίκη γίνεται τότε (Δ.Γ. Ἡ νίκη γενέσθαι τότε).
- 22, Τοῦ ποταμοῦ τὴν δύναμιν ἀντιπαρετάσσετο (Δ.Γ. Τοῦ ποταμοῦ πρ-ετάσσετο).
- 25, Ὁ Πῶρος ὁμοίως (ἐκ Δ.Γ.). Τῷ Πῶρῳ ὁμοίως.
- 26, Ἐγένετο (2). Ἐγένετο.
- Σ. 117, στ. 6, Τοσαῦτά γε (Η.Δ.). Τοσαῦτα δέ.
- 10, Καταγόμενος (Η.Δ.). Καταγούς.
- 15, Γεγόμενον (Η.Δ.). Γινόμενον (Δ.Γ. Γιγνόμενον).
- 18, Αὐτὸς (ἐξ Ε.Δ.). Αὐτῆς (Δ.Γ. Αὐτοῖς).
- 24, Ἐχει (ἐκ Δ.Γ.). Ἐχοι.
- 25, Ἐφευγον (Ἰσ. γρ. ἔφυγον).

(1) Τῇ φάλαγγι γράφειν τινὲς παρήνεσαν ἵνα νοοῖτο τῶν Μακεδόνων ἢ φάλαγξ καὶ οὐ τῶν Περσῶν. — (2) Η.Δ. καθὰ φέρεται καὶ παρὰ τῷ Ἀρρίανῳ (Ἄναβ. Ἀλεξάνδρ. Β, § 10, σελ. 209).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 118, στ. 9, Ἐπιόντας αὐτούς, αὐ-
τός (1).
— Ἐπὶ δόρυ (H.Δ.). Ἐπὶ ὕδωρ.
— Ἀναγαγῶν (Ἰσ. γρ. Ἀγα-
γῶν).
15, Περιέλθοι (Δ.Γ. Περι-
έλθη).
17, Συνχῶς (ἐξ Ε.Δ.). Συνέχον.
27, Πάντες ἐγραψαν (ἐξ Πάντας ἐνέγραψαν.
Ε.Δ.).
- Σ. 119, στ. 5, Συντεθεῖσθαι (2). Συντίθεσθαι.
10, Καὶ διέξοδος (H.Δ.). Ἡ διέξοδος.
11, Προῆει (ἐξ Ε.Δ.). Προσῆει.
18, Ὀμοίως καὶ (H.Δ.). Ὀμοίως δὲ καί.
24, Ἐν μετώπῳ (ἐξ Ε.Δ.). Ἐν τόπῳ.
26, Ἐπικάμπιον (ἐξ Ε.Δ.). Ἐπικαμπίων.
28, Πεντήκοντα (3).
- Σ. 120, στ. 5, Ἀντιπαρήγε (H.Δ.) (4). Ἀντιπαρήγειεν.
11, Ἀλέξανδρος Θεσσαλῶν Ἐπὶ ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος
(ἐξ Ε.Δ.). Ἰνδικῆς Θεσσαλῶν (Δ.Γ.
Μαδῆν βασιλεὺς Ἀλέξαν-
δρος Ἰνδικῆς Θεσσαλῶν).
12, Ὑπορύξας (Δ.Γ. Ὑπορ-
ρύξας).
22, Βακτρίους (H.Δ.). Βάκτροις.
24, Πεποτημένην (ἐκ Δ.Γ.). Πεποικιλμένην.
28, Ἐντὸς (5).

(1) Ἴσως διαγράφειν χρὴ τὸ αὐτούς.—(2) Ἐξ H.Δ. Ἐχοις δ' αὖ
καὶ, Συνθέσθαι, γράρειν, ὡσπερ ἐν τοῖς ἐξῆς (Z, ΜΓ, 1, σελ. 244).
—(3) Ἀρρίανος δὲ (Ἀναβ. Ἀλεξ. Ε, § 15, σελ. 214) φησὶ, Πλήθρον,
ὃ ἐστιν ἑκατὸν ποδῶν.—(4) Παράδες τοῖς ἀνωτέρῳ (§ 17, σελ. 118)
καὶ Ἀρρίανῳ (Ἀναβ. Ἀλεξ. Ε, § 17, σελ. 216).—(5) Δ.Γ. Ἐν τοῖς.
Ἴσως γρ. Ἐκτός. Παράδες τοῖς ἰσορηθεῖσιν Ἀλικανῶ (Ποικ. Ἱστορ. Θ, γ,
σελ. 109, καὶ σημ. σελ. 319, ἐμ. ἐκδ.), καὶ Ἀθηναῖοι (IB, σελ. 539).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 121, στ. 1, Περιβέβληντο (Δ.Γ.
Περιβέβληντο).
4, Ἐφεςήκεσαν (ἐξ Ε.Δ.). Ἄφεςήκεσαν.
6, Διεσκευασμένον (1). Διεσκευασμένον.
14, Βαλόντες (Η.Δ.). Βάλλοντες.
— Ἐπὶ κράνος (2).
17, Ἀλλάζοντες (ἐκ Δ.Γ.). Ἀλλάζοντες.
20, Φθάσαι (ἐκ Δ.Γ.). Φθάσαι.
21, Στρατιάν (Η.Δ.). Στρατεῖαν.
26, Προήεσαν (Η.Δ.). Προΐεσαν (Δ.Γ. Προσίεσαν).
Σ. 122, στ. 4, Γενήσοιτο (Η.Δ.). Γένοιτο.
15, Προσβάλλειν (ἐκ Δ.Γ.) Προσβαλεῖν.
15, Διὰ τῆς ἀτραποῦ τῆς
λεπτῆς (3).
21, Ἀποληφθέντες (Η.Δ.). Ἀπολείφθέντες.
23, Στρατιάν (ἐξ Ε.Δ.). Στρατεῖαν.
27, Ἐκέλευσεν (Η.Δ.). Ἐκέλευεν.
29, Ἐτάχυνον (Δ.Γ. Ἐπε-
τάχυνον. Ἰσ. γρ. Ἐτά-
χυναν, ἢ Ἐπετάχυναν).
Σ. 125, στ. 5, Πτηνοῖς μόνοις βάσιμος Πτηνοῖς βάσιμος.
(Η.Δ.).
6, Κρημονούς (ἐξ Ε.Δ.). Καρπούς.
20, Στρατιᾶς (Η.Δ.). Στρατεῖας.
23, Τύχην (ἐκ Δ.Γ.). Τέχνην.
25, Σάγγαλα (ἐξ Ε.Δ.). Σάλλαλα.
26, Κατέσκαψεν. Εἶλε τοὺς Κατέσκαψεν. . . τοὺς (Δ.Γ.
(ἐκ Δ.Γ.). Κατέσκαψεν ἵνα τοὺς).

(1) Διῶρθωκα ἐκ τοῦ Ἀθηναίου. — (2) Ἰσ. γρ. Ἐπὶ κράνοῦς. Ἡ δὲ ἱστορία οὐχ ὁμολογεῖ δι' ὅλου τοῖς εἰρημένοις περὶ τούτου Πλουτάρχου (Ἀλεξάνδρ. § 42). — (3) Κρυπτής, ἀντὶ τοῦ, Λεπτῆς, εἰοικεν ἀναγνώσαι ὁ Δατίνος μεταφραστής. Ἐσι μὲντοι τὸ Λεπτῆς ὥδε ἐπὶ τοῦ Στενῆς, κατὰ τὴν Ὀμηρικὴν (Ὀδυσσ. Ζ, 264) Λεπτὴν εἰσίδμην.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 124, στ. 10,	Ἀναξευγνύντες. . . αὐ- τούς (ἐξ Ε.Δ.).	Ἀναξευγνύντες. . . αὐτοῖς.
17, } 21, }	Πυραμίνων (Ἐξ Ε.Δ.).	Πυραμηνῶν (Δ.Γ. Πυραμι- νῶν : Πυρίνων).
18,	Τετρακοσίας ἀρτάβας (ἴσ. γρ. Τετρακόσιαι ἀρτάβαι).	
22, } 24, }	Κριθαμίνων (Ἐξ Ε.Δ.)	Κριθαμηνῶν.
26,	Εἰς κυκεῶνα (ἐκ Δ.Γ. καὶ Η.Δ.).	Ὡς εἰς κυκεῶνας.
Σ. 125, στ. 3,	Χόες (ἐκ Δ.Γ.).	Χοεῖς.
6,	Ἰεροῦ (1).	
—	Γλυκέος (ἴσ. γρ. Γλυ- κέων).	
7,	Ἐκίδων (ἴσ. γρ. Ἐκ μή- λων).	
8,	Ἐκ κυμίνου (2).	
—	Μελαίνης (ἐκ Δ.Γ.).	Μελίνης.
9,	Κνήκου (ἐξ Ε.Δ.).	Κνήθου.
—	Μελανδίου (3).	Μελανθρύου.
10,	Διαρρίνος (4).	
13,	Τὰς ἀθυρτάκας (ἐκ Δ.Γ.)	Τοὺς ἀθυρτάκους.
17,	Ἐλαίου ἀπὸ γάλακτος (5).	

(1) Οὐκ ἐρῶται οὔτε τὸ Ἰεροῦ, οὔτε τὰ ἐξῆς, Ἐκίδων, Κηροῦ κ. τ. λ.
— (2) Δ.Γ. Ἐκκειμένου : Ἐκ κηδομένου ὧν οὐδετέρα συνετή. —
(3) Η.Δ. Ἐστὶ δὲ τοῦ Μελανδίου « Τὸ σπέρμα, δριμύ, εὐώδες, κατα-
πλάσσομενον εἰς ἄρτους » ὡς φησι Διοσκορίδης (Γ, 4γ'). Καὶ εἴη
ἂν τὸ παρ' ἡμῖν καλούμενον Μαυροκόκκιον, ὃ καὶ μέχρι δεῦρο κατα-
πλάσσομεν τοῖς ἄρτοις. — (4) Οὔτε τὸννομα ἐρῶται, οὐδ' ἦν τινες
παρηγάκτι διόρθωσιν, Ἄριος· τοῦτο γὰρ, Ἄρου, καὶ οὐκ, Ἄρι, ὀνομά-
ζεται. — (5) Τὸ βούτυρον οὕτω καλεῖ, καθάπερ καὶ Ἐγκαταῖος παρὰ τῶν
Ἀθηναίων (σελ. 447).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 125, στ. 18, Ἀπὸ τερμίνθων (ἐξ Ε.Δ.) Ἀπὸ τῶν κλίνθων (Δ.Γ. Ἀπὸ
τερκλίνθων).
- 24, Τοῦ ὕοντος μέλιτος (1).
25, Κνήκου (Η.Δ.). Κνίκου.
27, Ἄρισον ἀναλίσκεται. Ἄρισον· ἀναλίσκεται δὲ δι' ἃ
Διαδίδωσι δὲ (Η.Δ.). δίδωσι (Δ.Γ. . . . δὲ διὰ
δόσιν).
- 28, Πυραμίνων (ἐξ Ε.Δ.). Πυραμηνῶν.
— Κριθαμίνων (ἐξ Ε.Δ.). Κριθαμηνῶν.
29, Δευτέρων (ἐξ Ε.Δ.). Ἐτέρων (Δ.Γ. Δὲ ἐτέρων).
- Σ. 126, στ. 2, Πεντακισχιλίας (ἐκ Δ.Γ.) Πεντακισχιλίους.
6, Οἷς * ἀναλίσκει * δια- Οἷς ἀναλίσκει διαδίδωσι.
δίδωσι (Η.Δ.).
- 10, Μακράς ἀσχολίας (Δ.Γ.)
Μακράν ἀσχολίαν).
- 15, Πιμπλαμένους (Δ.Γ.)
Ἐμπιπλαμένους).
- 18, Ἐσήμηνεν (Η.Δ.). Ἐσήμηνεν.
24, Εἰς τὴν αὐτοῦ (ἐξ Ε.Δ.) Εἰς τὴν αὐτήν.
- Σ. 127, στ. 5, Ἰλας (Δ.Γ. Εἰλας).
12, Περσῶν (ἐξ Ε.Δ.). Περζῶν.
13, Ἐφρυγον (ἐκ Δ.Γ.). Ἐφρυγον.
18, Αὐτοὶ (2).
23, Βασιλεῖ πρὸς (Η.Δ.). Βασιλεῖ καὶ πρὸς.
- Σ. 128, στ. 2, Κεκοσμημένην (ἐκ Δ.Γ.) Κεκοσμημένην.
10, Τίνες εἶεν οἱ πρεσβεύον- Τίνες εἶεν ὡς αὐτὸν οἱ καὶ
τες ὡς αὐτὸν, εἰ καὶ πάλαι (Δ.Γ. Τίνες ὡς αὐ-
λαι (Η.Δ.). τὸν καὶ οἱ πάλαι.
13, Ἐξέπλησσαν (ἐξ Ε.Δ.). Ἐξέποίησαν (Δ.Γ. Ἐποίησαν).

(1) Οὐ δὲ τοῦτο συνετὸν τὸ χωρίον. Ὁ μὲν Λατίνος μεταφραστὴς ἡρ-
μήνασε, τοῦ ῥέοντος μέλιτος· ἕτεροι δὲ γραπτέον εἶναι ὑπετόπασαν,
τοῦ ὠραίου μέλιτος.—(2) Διαγραφτέον ἴσως τὸ, αὐτοὶ, πλὴν εἰ μήτις
εἰς τὸ, αὐτίκα, μετατρέπειν προκίροῖτο.

- Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
- Σ. 128, στ. 16, Ἠφίεσαν (Δ.Γ. Ὑφίεσαν).
 20, Ἐθίζοιτο (Δ.Γ. Ἐθίζοιτο).
 21, Καταλευσθῆναι (ἐξ Ε.Δ.) Κλιθῆναι.
 25, Βαλεῖν (1). Καλεῖν.
 27, Ἐγώγωσσι (Δ.Γ. Ἐγώσοι)
- Σ. 129, στ. 1, Πχρίεσαν (Η.Δ.). Παρήεσαν.
 5, Παρελθῶν (ἐξ Ε.Δ.). Προελθῶν.
 8, Βιαιῶ κινδύνῳ (Π.Δ.). Βιαιῶ κινδύνου.
 11, Ἀντίγονος περὶ (Η.Δ.): Ἀντίγονος οὗτος περὶ (Δ.Γ. Ἀντίγονος οἷς περὶ).
 14, Δέ μῆ (ἐκ Δ.Γ.). Δέ καὶ μῆ.
 25, Ἐσπίσαντο, καὶ ἀνεχώρησαν (Δ.Γ. Ἐσπίσατο καὶ ἀνεχώρησεν).
 26, Μακεδονίας ἐκέλευσεν, Μακεδονίας ὡς.
 ὡς (ἐξ Ε.Δ.).
 29, Αὐλῶνι (ἐξ Ε.Δ.). Αὐλῶ.
 30, Ἐδίωκε κρύβδην (Η.Δ.) Ἐδίωκε τοῦ ζῆν.
 — Φρυξαμένων (Η.Δ.). Φριξαμένων.
- Σ. 130, στ. 1, Προσάγει (ἐκ Δ.Γ.). Προσάγοι.
 5, Ἐσπευθεν (Δ.Γ. Ἐσπευσεν).
 9, Ἀντιγόνου νῆες ἑκατὸν Ἀντίγονος νῆες ἔχων ἑκατὸν τριάκοντα. . . ἐνανυμάχησαν (ἐκ Δ.Γ.). τριάκοντα. . . ἐνανυμάχησε.
 15, Αὐθις νυκτός (ἴσ. γρ. Αὐτῆς νυκτός).
 18, Φίλην (Δ.Γ. Φίλον).
 19, Ἦκειν ἐκέλευσε (2). Ἐκέλευσε.

(1) Η.Δ. Ὁ δὲ Λατῖνος μεταφρασῆς εἶκει, Κτανεῖν, ἀναρῆναι.
 —(2) Προσέθηκα τὸ ἀναγκαῖον ἀπαρέμφατον. Ἐτέροι δὲ παραινουσί τρέπειν τὸ, Ἐκέλευσε εἰς τὸ, Ἐκάλεσε.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 130, στ. 20, Χιλίους οὐς, παρὰ (ἐξ Χιλίους παρὰ.
Ε.Δ.).
- 28, Βαλλόντων, τῶν δὲ ἐπι- Βαλλόντων. . . κρατεῖν.
πλεόντων, κρατεῖσθαι
(1).
- 30, Ἐν Ἐλλησπόντῳ (Δ.Γ.
Ἐφ' Ἐλλησπόντῳ).
- Σ. 131, στ. 8, Ὀρθιομάγου (ἐκ Δ.Γ.) Ὀρθιομάγου.
12, Συμμάχους ἀγούσαι. (ἐξ Συμμάχους.
Ε.Δ.).
- 14, Ἐμάχοντο. Ἀμφιβόλου
τῆς νίκης οὔσης (Δ.Γ.
~~Παρεπέμψαι ἀγόμενα~~
λος ἢ νίκη).
- 20, Γαδαμάρτοις (2).
- 24, Πλήθον (Η.Δ.). Πλήθος.
- 26, Ἐκκλῖναι ἑρατηγῶν Ἐκκλίνας, ἑρατηγῶν.
(Η.Δ.).
- 27, Τεμέσθαι (Η.Δ.). Ἐπέσθαι (Δ.Γ. Ἐπέμεσθαι :
Ἐπεμπεσεῖσθαι).
- 29, Πέψαντας (ἐξ Ε.Δ.). Πέμψαντας.
- Σ. 132, στ. 1, Πυρὰ καίειν (Η.Δ.). Καίειν.
- 2, Κατάδηλος (Η.Δ.). Κατάδηλον.
- 9, Περιλαβῶν (ἰσ. γρ. Περι-
βλῶν).
- 17, Ἀπομένειν (ἰσ. γρ. Ἐπο-
μένην).
- 20, Ἴλας (Δ.Γ. Εὐλας).
- 21, Ἐαυτοῦ (Δ.Γ. Ἐαυτῶν).

(1) Οὕτω δεῖν ἔγνωι ἀναπληροῦν τὸ ἐλλεῖπον μεταξὺ τοῦ Βαλλόντων, καὶ τοῦ Κρατεῖσθαι. Ἐτέροι δὲ ἀνεπλήρουσι διὰ μικροτέρων, τῶν δὲ πολεμίας ναῦς προσαγαγόντων, ἐκ τῆς Λατινικῆς ὀρμώμενοι μεταφράσεως.

—(2) Παρὰ δὲ τῷ Σικελιώτῃ Διοδώρῳ (ΙΘ, λς), Γαδαμάλοις.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
	23, Πεντακισχίλιοι μὲν . . Εὐμένους. Μέγα δὴ (ἴσ. γρ. Καὶ Πεντακισχίλιοι μὲν . . Εὐμένους, μέ- γα δὴ).	
Σ. 133, στ. 1,	Μετεβάλλοντο (Η.Δ.).	Μετεβάλλοντο.
	3, Ἀντιγονίζοντας (Δ.Γ. Αὐτομολίζοντας).	
	8, Πύθωνα (Δ.Γ. Πύθωνα).	
	12, Καὶ Θραῦκας χιλίους (Η.Δ.).	Καὶ Θραῦκας, καὶ χιλίους.
	13, Πέμψαι (Η.Δ.).	Συμπέμψαι (Δ.Γ. Πέμψας).
	16, Καὶ ἐλών (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐλών.
Σ. 134, στ. 1,	Βιδήριος (Δ.Γ. Βιδό- ριος : Κιδήριος).	
	3, Ἀντίπατρον ἐγένετο (Η.Δ.).	Ἀντίπατρον ἐγένετο.
	6, Τῶν Γαλατῶν ἐκάσῳ (ἐκ Δ.Γ.).	Τῶν Γαλατῶν ἐν ἐκάσῳ (1).
	7, Εἰ μόνοι οἱ (Η.Δ.).	Εἰ μὲν οἱ.
	8, Δὴ (ἐκ Δ.Γ.).	Δέ:
	9, Ἀποκτενεῖν (Η.Δ.).	Ἀποκτείνειν.
	14, Εἰ μὴ τοὺς αὐτοῦ (ἐξ Ε.Δ.).	Εἰ μὴ τούτους.
	22, Πραῦνεῖν (Η.Δ.).	Πραῦνειν.
Σ. 135, στ. 2,	Ἀμεινίας μετὰ (ἐκ Δ.Γ.)	Ἀμεινίας δὲ μετὰ.
	9, Προσυνέταξεν (ἐκ Δ.Γ.)	Προσέταξεν.
	10, Κεκοιμένον (2).	Κεκοιαμένον.
	16, Εὐκαταφρόνητον ὄν, συνιδεῖν οὐκ ἔχοντες (Η.Δ.).	Εὐκαταφρόνητον ἔχοντες.

(1) Ἐνδέχεται μέντοι καὶ, Τῶν Γαλατῶν ἐνὶ ἐκάσῳ, γεγράφθαι πάλι. — (2) Ἐξ Ε.Δ. ἦν εὐρήσεις ἐν ταῖς εἰς τὸν Λουκιανὸν (Τιμ. ἢ Μισανθρ. § 45) σημειώσεις.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

24, Ἐξεδέξαντο (ἰσ. γρ.
Ἐδέξαντο).

Σ. 136, στ. 3, Οἴσουσιν, ἀλλὰ καὶ σε- Οἴσουσιν ἄλλοι, καὶ σεφάνους.
φάνους (Η.Δ.).

6, Λαθεῖν (ἐκ Δ.Γ.). Μαθεῖν.

— Ὅποι (Δ.Γ. Ὅπη).

15, Πελλήνην (1). Παλλήνην.

22, Ὑφορμίσαι (2).

24, Ὁ μὲν Δημήτριος (Δ.Γ.
Ὁ μὲν δὴ Δημήτριος).

Σ. 137, στ. 4, Στρατοπεδεύων, ἐπεμψε Στρατόπεδον ἐπεμψε.
(Η.Δ.).

5, Ἦκων σύμμαχος (ἐξ Ἦκων σύμμαχοι.
Ε.Δ.).

— Κατὰ τοῦ τυράννου (ἐκ Κατὰ τυράννου.
Δ.Γ.).

14, Πολεμικᾶς (ἰσ. γρ. Πο-
λεμίας).

17, Σουνιόθεν (ἐξ Ε.Δ.). Σουνιᾶς.

23, Ὀγδοήκοντα (Δ.Γ. Ἐβ-
δομήκοντα).

Σ. 138, στ. 6, Προσηλθε (Η.Δ.). Προῆλθε.

7, Τὰς κατὰ (Η.Δ.). Τὰς μετὰ.

16, Λύκαιον (ἐκ Δ.Γ.). Λυκαῖος.

18, Ὑλην (ἐξ Ε.Δ.). Πύλην.

29, Ἐπήγγελλεν (Η.Δ.). Ἐπήγγειλεν.

Σ. 139, στ. 5, Στενοβριθεῖς (ἐξ Ε.Δ.) Στενοβριθεῖς.

— Ἀντέστησε (Δ.Γ. Ἀντίους
ἔστησε).

(1) Οὕτω διωρθώθη ὑπὸ τοῦ τὸν Διόδωρον τὸν Σικελιώτην (Κ, ρβ') ἐκδόντος Οὐεσσαελλίου.—(2) Γράφε, Ἐφορμῆσαι, καθὰ φέρεται ἐν Δ.Γ. ἢ γοῦν Ὑφορμῆσαι.

- Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
- 16, Τευταμάτου (ισ. γρ. Τευτάμου).
- 20, Εἰ μὴ πεισθεῖημεν, κοινὸν (ἐκ Δ.Γ.). Εἰ μὲν πεισθεῖημεν, κοινὴν σωτηρίαν· εἰ δὲ μὴ κοινόν.
- 21, Ὁ βασιλεὺς ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ προκαθήμενος ἐν σκηνῇ, σκῆπτρον (ἐκ Δ.Γ.). Ὁ βασιλεὺς σκηνῆς ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ τεθείσης προκαθήμενος ἐν θρόνῳ χρυσῷ, σκῆπτρον.
- Σ. 140, στ. 9, Ἐκείνους τοὺς ἡγεμόνας (Η.Δ.). Ἐκείνους ἡγεμόνας.
- 10, Τευταμάτης (1).
18, Βεθαίως (Η.Δ.). Βιαιώς.
25, ἰδίῳν παιδῶν (2).
27, Διαζάντας (ἐκ Δ.Γ.). Διαζάντας.
- Σ. 141, στ. 10, Προσῆι (ἐξ Ε.Δ.). Προῖει (Δ.Γ. Προῖει).
— Ἄμφοῖν δεῖν εἰς (Δ.Γ. Ἄμφοῖν εἰς).
13, Ἐν ὀπλοῖς (ἐξ Ε.Δ.). Ἐνόπλοις.
19, Ἐξαπιναιώς (ἐξ Ε.Δ.). Ἐξ ἐπινοίας.
20, Ἰπήκουον (ισ. γρ. Ἰπήκουσαν).
21, Ἀνακοινούμενοι (ισ. γρ. Ἀνακοινούμενοι).
- Σ. 142, στ. 8, Προτάξας (Η.Δ.). Προτάξας.
16, Θησαυροφύλακα (Δ.Γ. Θησαυρῶν φύλακα).
21, Πολλοί (ισ. γρ. Οἱ πολλοί).
30, Φεύγων (ἐξ Ε.Δ.). Φυγών.
- Σ. 143, στ. 2, Ἄμακτιονος (Δ.Γ. Ἄμα

(1) Δ.Γ. Τευτάτης. Παρὰ δὲ Πλουτάρχῳ (Εὐμέν. § 15), Τευταμος καλεῖται.—(2) Διόδωρος δὲ ὁ Σικελιώτης (10, λῆ) « ἰδίῳν στρατιωτῶν » φησί.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

	κτύονος).	
—	Ἴλης (ἐξ Ε.Δ.).	Ἦδη.
	ΠΕΡΔΙΚΑΣ (1).	
	8, Ζωγρεία (ἐξ Ε.Δ.).	Ζωγρεῖν.
	11, Ψηφίσειαν (ἐξ Ε.Δ.).	Ψηφίσειεν.
	16, Χαλκόκρατον (Δ.Γ. Χαλκόκρατον).	
—	Οὔτος (Η.Δ.).	Οὔτως.
	18, Ἄντεφόρτιζον (ἐξ Ε.Δ.).	Ἄντεφόρτιζεν.
	23, Παρά (Η.Δ.).	Περί.
Σ. 144, στ. 4,	Περί πραγμάτων (Η.Δ.).	Περί τῶν πραγμάτων.
	7, Διαλεξόμενος (ἐξ Ε.Δ.).	Διαλεγόμενος.
	11, Τὴν Μουνηχίαν ἐχειρώ- σατο. Νικάνορος δὲ, ὡς πολλὰ (Η.Δ.).	Τὴν Μουνηχίαν ἀνεχυρώσα- το· Νικάνορος ἀδεῶς πολ- λά (Δ.Γ. Τὴν Μουνηχίαν ὀχυρώσατο κ. τ. λ. : Τὴν Μουνηχίαν ἀνεχυρώσατο κ. τ. λ.).
	15, Ἐνανμάχει (Η.Δ.).	Ἐνανμάχησε.
Σ. 145, στ. 1,	Πυθναίων (ἐκ Δ.Γ.).	Πυθναιον.
	2, Ἀπέχων (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐπισχών.
	3, Ὑποκρύψας (ἐξ Ε.Δ.).	Ὑπογράφας (Δ.Γ. Ἀπογρά- ψας).
	5, Κατφρονήσασαν τοῖς Ἐπιδαμνίοις (2).	
	10, Ἐπεισελθῶν (Δ.Γ. Ὑπει- σελθῶν).	

(1) Δι' ἐνὸς $\bar{\chi}$ γράφεται δι' ὅλου τούτου τοῦ κεφαλαίου ὁ Περδικας· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (Η, Ξ, ι, σελ. 295) διὰ διπλοῦ τοῦ $\bar{\chi}$, ὡς φέρεται παρ' ὧς εἰπεῖν ἅπασι τοῖς ἄλλοις ἰσορικοῖς. — (2) Οὔτε τὸ χωρίον ἐρῶται, οὐδ' οἱ παραινούντες γράφειν, τὰς συμφρονησάσας (ἢ τὰς ταῦτά φρονησάσας) τοῖς Ἐπιδαμνίοις, πιθανὰ λέγειν ἐμοὶ δοκοῦσιν.

- Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
- Σ. 145, στ. 15, Ἦσαν ἄνδρες πεντακισ-
χίλιοι (1).
- 18, Ἐπειδὴ (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπεὶ δέ. /
- 19, Ἐτύγχανεν αὐτῷ χαρι-
σάμενος (ἐκ Δ.Γ.). Ἐτύγχανεν ἔχων.
- 25, Ἐλούσων (ἐξ Ε.Δ.). Ἐλούσων.
- Ἀστυχοῦ (Δ.Γ. Ἀριστί-
βου).
- 26, Κατὰ τὸ (ἐξ Ε.Δ.). Περὰ τό.
- Σ. 146, στ. 1, Σαρδικίων (2).
- 9, Προὔτρεπε (ἐκ Δ.Γ.). Προὔτρεφε.
- Σ. 147, στ. 19, Τέλος δὲ (Η.Δ.). Τέλος.
- 20, Ἡ ἦν ὀμαλή, στρατοπε-
θευούσης ὑπὸ (Η.Δ.). Ἡ ἦν ὀμαλεὶ στρατοπεθεύουσα
ὑπὸ (Δ.Γ. Ἡν ὀμαλεὶ στρα-
τοπεθεύουσιν : Ἡν ὀμαλεὶ
στρατοπεθεύουσιν : Ἀνο-
μαλεὶ στρατοπεθευούσης).
- 22, Πεπτῶκει (Δ.Γ. Πεπ-
τώκει).
- Σ. 148, στ. 4, Πεπτωκὸς εὐρήσθαι ζη-
τεῖσθαι δὲ εἰσω ἐν τοῖς
δεσμίοις (Η.Δ.). Εὐρέσθαι. Ζητεῖσθαι δὲ πε-
πτωκὸς εἰσω ἐν τοῖς δε-
σμίοις (Δ.Γ. Εὐρήσθαι
κ. τ. λ. : Εὐρήσθαι ζητεῖ-
σθαι δὲ εἰσω ἐν τοῖς δε-
σμίοις).
- 16, Καταβαίνειν, ὡς ὑπο-
ρυττομένοις δὴ καὶ
(Η.Δ.). Καταβαίνειν τοῖς ὑπορυττο-
μένοις δὲ καὶ (Δ.Γ. Κατα-
βαίνειν, ὡς ὀργιζομένους
δὴ καὶ).

(1) Δ.Γ. Ἦσαν δὲ ἀνδρῶν πέντε χιλιάδες. Ὁ δὲ Λατίνος μεταφρα-
στὴς, Ἦσαν ἄνδρες ἑξαχόσιοι.—(2) Δ.Γ. Σαρδανέων, ὅτι τινες τρέπουν
παραινοῦσιν εἰς τὸ Ἀδρανέων, ἕτεροι, εἰς τὸ Σαρδικέων, ἢ Σερδι-
κέων.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 148, στ. 20, Καταβάλλειν (H.Δ.): Μεταβάλλειν.
 22, Τοῦτο ἐκεῖνο (ἐκ Δ.Γ.). Τοῦτο, ἐκεῖνω.
 23, Ὑπορώρυκτο (H.Δ.). Ὑπορώρυκται.
 25, Κατωδύραντο (Δ.Γ. Κατωλοφύροντο).
 27, Κατὰ θάλατταν (ἐκ Δ.Γ.). Κατὰ τὴν θάλατταν.
 Σ. 149, στ. 9, Ἐπισυρόμενα (H.Δ.). Ἐπισυρόμενον.
 13, Ἀπὸ μόνου τοῦ (H.Δ.). Ἀπὸ μὲν τοῦ.
 14, Καὶ οἱ πλείσοι (ἴσ. γρ. Καὶ πλείσοι).
 19, Βραβεύοντος (ἐξ Ε.Δ.). Πράττοντος (Δ.Γ. Κραδεύοντος : Βραδεύοντος).
 24, Ὑπέσχε (H.Δ.). Ὑπέσχετο.
 Σ. 150, στ. 1, Ἀραιὸν τὸ ἦπαρ (H.Δ.). Ἀραιὸν τόπον.
 2, Ἐπιδιεξιῶν (Δ.Γ. Ἐπεξιῶν).
 Σ. 151, στ. 6, Πρυτανεύετε (H.Δ.). Πρυτανεύεται (Δ.Γ. Πρυτανεύεσθε).
 7, Διατάσσετε (ἐκ Δ.Γ.). Διατάσσεται.
 — Ἠγούμενοι (Δ.Γ. Ἠγούμεμαι).
 9, Ὑπολαμβάνετε (ἐκ Δ.Γ.). Ὑπολαμβάνεται.
 13, Στρατηγήσάντων (ἐκ Δ.Γ.). Κρατησάντων.
 16, Ἀπὸ διακοσίων ταλάντων (ἐξ Ε.Δ.). Ἀπὸ... ταλάντων (Δ.Γ. Ἀποσαλέντων).
 18, Καὶ ἄλλως ἀνήκον ἐν(1). Καὶ ἄλλως ὅσιον ἀνίσχον ἐν.
 — Ἰδρύσασθαι (ἐξ Ε.Δ.). Ἰδύσασθαι.
 19, Ὑπέσχετο, τοῦ ἔργου ἐπιστάτης ἂν γένηται. Ὑπέσχετο τοῦ ἔργου ἐπιστάτης ἂν γενέσθαι.

(1) Ἄλλοι δὲ γραπτέον εἶναι ὑπετόπασαν, καὶ ἄλλως ὅσιον νομίζοντες.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

(1).

- Σ. 152, στ. 6, Τὸν ἐν τῇ ἀκρᾷ λίθου καὶ σιδήρου (H. Δ.) (2). Τῶν ἐν τῇ ἀκρᾷ λίθου καὶ σιδήρου.
- 10, Περιβολὸν (ἐκ Δ. Γ.). Περιβόλαιον.
- 25, Ἐπεισεν (H. Δ.). Ἐποίησεν.
- 26, Οἰκημάτων (ἐκ Δ. Γ.). Οἰκοδομημάτων.
- Ὁ σίτος ὑόμενος (ἐξ E. Δ.). Ὁ σιτούμενος.
- Σ. 153, στ. 1, Οὐέσσης (3).
- 2, Μνησκεισομένους (H. Δ.). Μνησκεισομένους.
- 10, Τῆς κόμης (ἐξ E. Δ.). Τὴν κόμην.
- Καταχεάμενος (H. Δ.). Καταχεόμενος.
- 15, Ἰπηρετῶν καὶ γραμματεῶν (ἐκ Δ. Γ. καὶ E. Δ.). Ἰπηρετοῦντος καὶ γραμματεῶν.
- 16, Τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς (H. Δ.). Τῷ πολέμῳ πρὸς.
- 22, Αἰτήσας, καὶ παρὰ (Δ. Γ. Αἰτήσας, παρὰ).
- Σ. 154, στ. 1, Διδάξειν (H. Δ.). Διδάσκειν.
- 3, Ὁμολόγησον (ἐκ Δ. Γ.). Ὁμολόγησαι.
- 10, Ἀπέπλει (4). Ἐγγέλλει.
- Ἄνδρωνα (H. Δ.). Ἄνδρῶνα.
- 11, Ἐρμοκράτης (5).
- 12, Τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῶν Ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημᾶ-

(1) H. Δ. Παράθεσ τὴν ἀνωτέρω (A, KH, 1, σελ. 19) παραπλησίαν σύνταξιν, « Ἰπέσχετο, εἰ λάβοι. . . καὶ τὰ σώματα καῦσαι κ. τ. λ. ». — (2) Ἔστι καὶ οὕτως διορθοῦν. Τοῦ ἐν τῇ ἀκρᾷ λίθου καὶ σιδήρου. — (3) Ἰνήσσης, γράφειν παρηγόασι τινες, Σικελικῆς πόλεως. — (4) H. Δ. Ἐτερον γράφειν παρήνονν, Ἐσράτενε· ἄλλοι δὲ, Ἀνήχθη. — (5) Τιμοκράτης ἢ οὗτος, οὐχ Ἐρμοκράτης, ἧ δῆλον ἐκ τοῦ Πλουτάρχου (Δίων. § 21). Ἰστέον δὲ ὅτι συνέχεε Πολύαινος ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ τοὺς δύο Διονυσίους· τοῦτό τε γάρ, καὶ τὸ ἔβδομον καὶ τὸ ὄγδοον τοῦ κεφαλαίου τμήμα εἰς τὸν νεώτερον, οὐ τὸν πρεσβύτερον, Διονύσιον ἀνοίξαι.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
· χρημάτων (H.Δ.).	των (Δ.Γ. Ἀρόπολι καὶ τὰ χρήματα).
Σ. 154, στ. 14, Ἄνδρωνος (H.Δ.).	Ἀνδρώνος.
17, Ἄνδρωνα (H.Δ.).	Ἀνδρώνα.
18, Ἐρμοκράτην (Γραπτέον κἀνταῦθα, Τιμοκράτην).	· · · · ·
22, Ἐπτακισχιλίους (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπτά.
30, Ὡν ἕκαστος (H.Δ.).	Ὡν ἂν ἕκαστος (Δ.Γ. Ὡς ἂν ἕκαστος).
Σ. 155, στ. 9, Φαλαγγώσαντες. (1).	Φαραγγώσαντες.
13, Οὐρίου (ἐκ Δ.Γ.).	Οὐρίον.
15, Ἰπὸ Διώνος ἐκπεσῶν, τὴν (ἐξ E.Δ.).	Ἰπὸ Διώνος τὴν.
— Κατασχῶν (Δ.Γ. Κατέχων).	· · · · ·
18, Ἐξω (ἰσ. γρ. Ἐσαι).	· · · · ·
21, Ἐξέλουσαν (2).	Ἐξέχουσιν.
— Ἡδὴ τοῦ τυράννου (H.Δ.).	Ἡδὴ τυράννου.
22, Ἀφιέντος (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀφέντος.
25, Τὴν πόλιν ἀπέλαβεν (3).	· · · · ·
28, Ἀντέπεμψε (ἰσ. γρ. Ἀνέπεμψε).	· · · · ·
Σ. 156, στ. 2, Λαβόντες ἐν ἐκκλησίᾳ (4).	Εὐρόντες ἐκ ἐκκλησίᾳ (Δ.Γ. Εὐρόντες ἐκκλησίαν).
3, Γυναικῶν ἦσαν (ἐξ E.Δ.).	Γυναίκες, ὧν ἦσαν.
5, Ἰππαρίνου (ἐξ E.Δ.).	Ἰππαρίωνος.

(1) Οὕτω διώρθωκε Σνεϊδέρος ἐν τῷ Ἑλληνογερμανικῷ Λεξικῷ (λέξ. Φαλαγγώ).—(2) H.Δ. Ωταύτως διώρθου καὶ πρὸ ἡμῶν ἕτερος ἐν ταῖς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (I, 11) σημειώσσει.—(3) Ἄπαν μὲν οὖν τουναντίον, ἤτηθεῖς ἀνεχώρησεν, ὥσπερ ἰσορήκασι Διόδωρος ὁ Σικελιώτης, ὁ Πλούταρχος, καὶ ἕτεροι.—(4) H.Δ. Ἐσι καὶ ἐτέρως διορθοῦν, Συνελθόντες ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ Συνεξαγαόντες ἐκκλησίαν.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 156, στ.	13, Κατέσκαψε (1).	Κατεσκεύασε.
	16, Φρουρούς καὶ φύλακας (ἐκ Δ.Γ.).	Φρουράς καὶ φυλακὰς.
	17, Κατέλειπον (ἐκ Δ.Γ.).	Κατέλιπον.
	25, Ἐπόριζον (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπεμπον.
Σ. 157, στ.	1, Καὶ οἱ νέοι (2).	
	3, Ἀπαγορεύει (ἰσ. γρ. Ἀγο- ρεύει).	
	8, Διηρέθησαν (ἰσ. γρ. Δι- ελύθησαν).	
	— Ἐπεὶ δὲ (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπειδὴ δέ.
	13, Τριηράρχων (Η.Δ.).	Τριηραρχῶν.
	26, Αἱ μὲν δὴ (ἐξ Ε.Δ.).	Οἱ μὲν δὴ.
	28, Συνόντων (ἰσ. γρ. Τῶν συνόντων).	
Σ. 158, στ.	2, Προάγειν (Δ.Γ. Προά- γων).	
	3, Πόλεως (Δ.Γ. Ἀκροπό- λεως).	
	— Στάδια κελεύσας, τότε τούτοις, (Η.Δ.).	Κελεύσας, τούτοις.
	5, Ἐκέλευεν (Η.Δ.).	Ἐκέλευσεν.
	8, Ἀποθανῶν (Δ.Γ. Ἀπο- λωλεκώς).	
	20, Ἀπηλλάχθαι (Η.Δ.).	Ἀπαλλαγθῆναι (Δ.Γ. Ἀπαλ- λάχθαι: Ἀπηλλάχθησαν).
	23, Λυμαινομένους (ἐκ Δ.Γ.).	Λυμαινόμενος.
	25, Τοῦτω (Η.Δ.).	Τοῦτο.
	26, Τοῦτον οἱ (Δ.Γ. Τοῦτον δὲ οἱ).	
	27, Μετὰ τοῦ (Η.Δ.).	Μετά.

(1) Η.Δ. Καθὰ γράφεται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Ε, Γ, Β.). — (2) Οὐκ ἔρρωται τὸ χωρίον.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- 29, Αὐτοῖς (Η.Δ.). Αὐτοί.
- Σ. 159, στ. 4, Ἀργύρου (ἐκ Δ.Γ.). Ἀργυρίου,
- 5, Χρυσοῦ (Η.Δ.). Χρυσίου.
- 8, Κηρύττειν (Δ.Γ. Κηρύ-
ξαι).
- Εἶ τις τι τῶν (Δ.Γ. Εἶ-
τις τῶν).
- 13, Ἐπεὶ μείζων ἢ πόλις ἦν,
ἢ (Δ.Γ. Ἦν δὲ μείζων ἢ).
- 16, Φανέντες αὐτοῖς, αὐτῶν Φανέντες αὐτῶν πεισοί.
- πεισοί (ἐξ Ε.Δ.).
- 20, Ἀπέπλευσεν (ἐξ Ε.Δ.). Ἐπλευσεν.
- 21, Ἀργυρίου (Η.Δ.). Ἀργύρου.
- 23, Τὰ μὲν ἡμίσεια ἀναφέρειν Τὰ μέντοι ἡμίσεια ἀφαιρῶν
(1).
- 28, Πάριοι (2).
- Σ. 160, στ. 1, Εὐήφενος τοῖς προσφοι- Εὐήφενος προσφοιτῶσι (Δ.Γ.
τῶσι (Η.Δ.). Εὐήφενος τοῖς φοιτῶσι.).
- 7, Τύραννονδὲ οὐδὲ (Η.Δ.) Τύραννον οὐδέ.
- 10, Παρίῳ (3).
- 14, Πίσις (ἐξ Ε.Δ.). Πισός.
- Σ. 161, στ. 3, Ἐξεμέσωμεν (ἰσ. γρ.
Ἐξεμέσομεν).
- 5, Δεινοκράτη (ἐκ Δ.Γ.). Δεινοκράτην.

(1) Καίπερ οὕτως ὑπ' ἐτέρων διορθωθῆν, οὐ παυτάπασι τεθεράπευ-
ται τὸ χωρίον ὧ παράφες τὰ ὑπὸ Ἀριστοτέλους (Οἰκονομικ. Β, § 20)
καὶ Αἰλιανοῦ (Ποικ. Ἰς. Α, κ') ἰσορηθέντα. — (2) Ἡ ὧδε γραπτέον,
Παριανοί, ἢ ἐν τοῖς ἐξῆς, Πάρῳ, κατὰ τὰ ἀλλαχοῦ (Ἰσοκράτ. Β,
278) σημειωθέντα. Τὸν Εὐήφενον δὲ καὶ τὸν Εὐκκριτον τοῦτον, Κικέρων
μὲν (Περὶ τῶν καθηκόντ. Γ, 1), καὶ Οὐαλέριος Μάξιμος (Δ, ζ') καὶ
Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (Τόμ. Β, σελ. 554) Φιντίαν καὶ Δάμωνα κα-
λοῦσιν· Ὑγιῆος δὲ (Μυθ. κερ. 257), Μοῖρον καὶ Σελινοῦντιον. —
(3) Ἰσως γρ. Πάρῳ κατὰ τὰ προσεχῶς ἀνωτέρω εἰρημένα.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 161, στ.	7, Καὶ βούλοιτο (ἐξ Ε.Δ.)	Εἰ βούλοιτο.
	8, Ἐλέπορον (1).	
	9, Ὄρκους ἔλαβον καὶ ἔδω- καν (Η.Δ.).	Ὄλβους ἔδωκαν.
	19, Κροκωτὸν ἐνδύς (2).	
	— Περιβαλλόμενος (Η.Δ.).	Περιβαλλόμενος.
Σ. 162, στ.	4, Ἐπαγαγῶν (Η.Δ.).	Ἐπαναγαγῶν.
	11, Τοὺς μὲν δὴ (ἐκ Δ.Γ.).	Καὶ τοὺς μὲν δὴ.
	23, Ταυρομενίαν (Δ.Γ. Ταυ- ρομενίτιν).	
	24, Ἄνοχὴν συνέθετο (Η.Δ.)	Ἄνοχὴν ἔθετο.
	— Ὁ μὲν ἐς Διδύην (Η.Δ.)	Ὁ μὲν Διδύην.
Σ. 165, στ.	9, Ἐπεὶ δέ (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐπὶ δέ.
	10, Ὁ μὲν (ἐξ Ε.Δ.).	Ὁ δέ.
	17, Ἐξωρμηκέναι, ὀρμήσας ἐκ Λεοντίων, ἐλθῶν (ἐξ Η.Δ.).	Ἐξορμηκέναι νομήσας, ἐκ Λεοντίων ἐλθῶν.
	18, Ἐπὶ Σ. (Δ.Γ. Ἐπίτας Σ.)	
	21, Διὰ τούτων (Η.Δ.).	Διὰ τούτου.
Σ. 164, στ.	1, Ἄγαγόντες (ἐξ Ε.Δ.).	Ἀναγαγόντες.
	7, Καταλειφθέντες (Η.Δ.).	Καταλειφθέντες.
	8, Συνωμολόγησαν (ἱσ. γρ. Συνώκησαν).	
	22, Τρωγίλιον (ἐξ Ε.Δ.).	Τρώϊλον.
	27, Χαριζόμενος (ἐξ Ε.Δ.)	Χαρίνος.
Σ. 165, στ.	2, Ζηλώσαντες τὴν εὐπο- ρίαν (Η.Δ.).	Ζηλώσαντες πολιάν (Δ.Γ. Ζηλώσαντες τὴν πολιάν).
	7, Ἀπεφράχθησαν (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐφράχθησαν.
	15, Προσδραμῶν (Δ.Γ. Προ- δραμῶν).	

(1) Ἐλέπορον ὁ Πολύβιος (Α, ς') καλεῖ διὰ διπλοῦ τοῦ λ. Ἐπιθε καὶ τὰς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (ΙΔ, ρδ') σημειώσεις. — (2) Εἰσὶν οἱ (Σημειώσ. εἰς τὸν Οὐηλεῖον Πατέρκυλον Β, κεφ. 82, Τομ. Α, σελ. 346) διαγράφειν τὸ, Ἐνδύς, παρήνεσαν, οὐκ ὀρῶς ἐμοὶ δοκεῖν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 165, στ. 17, Εὐηγγελίζετο (ἐκ Δ.Γ.) Εὐηγγελίζε.
 — ὡς τῶν (ἐκ Δ.Γ.) Τῶν.
 18, ἔχειν (Δ.Γ. ἔχει).
- Σ. 166, στ. 9, λαβὼν τὰ αὐτοῦ σκευή
 (1).
 11, Ἐπανήγαγε (Η.Δ.). Ἐπανῆγε.
 12, ἀπέπλευσεν (ἰσ. γρ. ἀπέ-
 πλευσεν).
 14, Ὁ τύραννος (Η.Δ.). Τύραννος.
 15, Συνηγον (ἰσ. γρ. Συ-
 νῆπτου).
 18, μέλλοντας (Δ,Γ. Μέ-
 νοντας).
- Σ. 167, στ. 4, Σημηνάμενος γραμμα- Σημηνάμενος εἰς γραμμα-
 τεῖα (Η.Δ.). τεῖα.
 5, Συνδέμενος (Η.Δ.). Συντιδέμενος.
 7, λαμπτήρα δ' ἤρετό (2). λαμπτήρα τὸ.
 13, γένοιτο, ἢ ἐτέρα (Η.Δ.). γένοιτο ἐτέρα.
 14, Κυκλώσονται (3). Κυκλωθήσονται.
 16, ὄρμησαν (ἐκ Δ.Γ.). Ὀρμήσαντες.
 17, Προπαρεσκευασμένοις Προπαρασκευασμένοις.
 (ἐκ Δ.Γ.).
 18, ἀνεσραμμένην (ἐκ Δ.Γ.) ἀνεσρεμμένην.
 28, ἀνακαλεῖσθαι (Δ.Γ. ἀνακάεσθαι : ἀνακαίε-
 σθαι. ἴσ. γρ. Πυρὰ
 ἀνακαίεσθαι).

(1) Τὸ χωρίον οὐκ ἔρρωται. Ἴσως ἐγγράπτο πάλαι, λαβὼν ζυλευ-
 τοῦ σκευήν. Τὸ δὲ μήπω καταχωρισθέν ἐν τοῖς Λεξικοῖς, Ξυλευτής
 συνώνυμὸν ἐστὶ τοῦ Ξυλουργός.—(2) Ἐξ Ε.Δ. Ἄλλοι δὲ (ἐν ταῖς εἰς
 τον Σικελιώτην Διόδωρ. σημ. ΙΔ, νέ), λαμπτήρᾳ τε τὸ, γράφειν δεῖν
 φήθησαν.—(3) Η.Δ. τὸ, Κυκλώσονται, κατὰ μέσσην διάθεσιν· οἱ
 Λίβυες δηλονότι τοὺς περὶ Ἴμιλκωνα.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
	— Μεταβαλλόμενοι (H.Δ.).	Μεταβαλλόμενοι.
Σ. 168, στ. 8,	Βίαιος (H.Δ.).	Βιαιῶς.
	15, Ἐπιτιθέμενος (H.Δ.).	Ἐπιθέμενος.
	26, Ἐλαφρῶ (Δ.Γ. Ἐλαφρῶς).	
Σ. 169, στ. 5,	Τύχης (H.Δ.).	Νίκης.
	12, Στεφανοῦται (Δ.Γ. Στεφανοῦνται : Κοσμοῦνται).	
	14, Κορίνθιοι στεφάνους σελίνων σφρανοῦσι (H.Δ.).	Κορίνθιοι τῶν σελίνων σφρανοῦσιν (Δ.Γ. Κορίνθιοι σφράνοις τῶν σελίνων σφρανοῦσι).
	15, Αὐτός τε ἐκ τῶν (ἐκ Δ.Γ.).	Αὐτός τε τῶν.
	16, Πρὸς ἄλλου (Δ.Γ. Πρὸ ἄλλου).	
	20, Ὁ μὲν τύραννος ὠμολόγησε κριθῆναι (ἐκ Δ.Γ.).	Ὁ μὲν* τύραννος κριθῆναι (Δ.Γ. Ὁ μὲν τύραννος ὡς κριθῆναι : Ὁ μὲν τύραννος ὠμολόγησε Τιμολέοντι παραδῶσειν ἑαυτὸν ἐφ' ᾧ κριθῆναι.).
	23, Κατηγορήσω (H.Δ.).	Κατηγορήσται.
Σ. 170, στ. 2,	Ἐκτεταγμένους (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐκτεταμένους.
	5, Διαφθάρησονται (Δ.Γ. Διαφθάρησονται).	
	9, Παρέπεμπε (H.Δ.).	Παρέπεμψε.
	— Ἐπιλείποντος (ἰσ. γρ. Ἐπιλιπόντος).	
	11, Προσάγη ταῖς σιτηγοῖς (H.Δ.).	Προσάγοι σιτηγοῖς.
	12, Προσβάλλοιτο (H.Δ.).	Προσβάλοιτο.
Σ. 171, στ. 8,	Ἐμβάλοντες (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐμβάλλοντες.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 171, στ. 14, ᾧ βούλοιτο (Δ.Γ. Ὀποίω βούλοιτο).
 15, Προεκαλέσαντο (Δ.Γ. Προῦκαλέσαντο : Παρεκαλέσαντο).
 19, Αὐτῶν, ὡς οὐκ (ἐκ Αὐτῶν, οὐκ. Δ.Γ.).
 22, Συρακουσίων (Η.Δ.). Συρακουσίω.
 23, Συνίσα (Δ.Γ. Συνίσει. Γράφε, Συνίση.).
 Σ. 172, στ. 11, Πάντα (ἐκ Δ.Γ.). Ταῦτα.
 13, Δίκαια λέγοντος (Η.Δ.). Διαλέγοντος.
 27, Ἀποσπάση τοὺς ἐναντίους (Η.Δ.). Ἀποσπάση ἐναντίους.
 Σ. 173, στ. 2, Παρίππευσεν (ἰσ. γρ. Περέππευσεν).
 11, Λιμένοι, ἐν (Η.Δ.). Λιμένι, καὶ ἐν.
 23, Φθείρας, διεξικπάσατο τοὺς τὸ σύνθημα (1). Φθείρας διεξικπάσατο αὐτὸς σύνθημα.
 26, Ἀθηῶν (Η.Δ.). Ἀθηναίων.
 Σ. 174, στ. 5, Ἰππάρχου (Δ.Γ. Ἰππάρχου : Ἰππάρχους).
 — Μνησιδήμου (Δ.Γ. Μνησίδου).
 7, Νύκτωρ (ἐξ Ε.Δ.). Ὑδωρ.
 8, Διορύξαντας (ἰσ. γρ. Διανοίξαντας).
 — Μέρος τῶν πυλῶν (Η.Δ.). Μέρος πυλῶν.
 17, Δικίας (Η.Δ.). Ἀδικίας.
 19, Δίκαια (ἐξ Ε.Δ.). Δικαίως.

(1) Ἐξ Ε.Δ. Ἴσως γε μὴν ἀντὶ τοῦ, Διεξικπάσατο, γραπτέον, Διεξεπαίσατο, καθὰ καὶ ἀλλαγῆ (Δ, Β, 14, σελ. 112), ἢ μεταποιητέον τὴν ὅλην φράσιν εἰς τὸ, Ἐφθειρεν ἐξαπατήσας τῷ συνθηματι.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 174, στ. 19,	Καθεῖκεν (Η.Δ.).	Καθεῖκεν.
	20, Ἰζω (Δ.Γ. Ἡλθου).	
	23, Συντίθενται (ἴσ. ᾗρ. Συντίθεται).	
Σ. 175, στ. 5,	Ἐξῆγε τάξας ἐπὶ μίαν τάς ναῦς (1).	Ἐξῆγεν ἐπὶ μέλειαν ναῦν (Δ.Γ. Ἐξῆγεν ἐπὶ μελίαν ναῦν : Ἐξῆγεν ἐπὶ μελίαν τάς ναῦς).
	8, Νομίσαντες, ὅτι μὴ θαρροῦσι διανυμχεῖν (Δ.Γ. Νομίσαντες μὴ θαροῦν αὐτούς συμ- βάλλειν).	
	11, Περὶ τὸ τῆς (Η.Δ.).	Περὶ τῆς.
	15, Ἄνδρωνα (2).	Ἄνδρωνα.
	16, Τοῦ Λύκου (ἐκ Δ.Γ.).	Τοῦς Λύκου.
	20, Ὑπὸ μάλης (3).	Ὑπὸ μάλην.
	23, Τοῖς πειραταῖς (ἐξ Ε.Δ.)	Τοῖς μὲν πειραταῖς.
Σ. 176, στ. 3,	Προσβαλὼν, τῶν στρα- τιωτῶν εἰς τὰς ναῦς φυ- γόντων, ἀνεχώρησεν. Ὅτε δὲ τρίτον ἔγνω προσβαλεῖν, σημεῖον ἦρε (Η.Δ.).	Προσβαλὼν ἀπεκρούσθη, τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς φυγόντων· τρίτον προσ- βαλὼν σημεῖον ἦρε (Δ.Γ. Προσβαλὼν, τῶν στρατιω- τῶν εἰς τὰς ναῦς φυγόντων ἀνεχώρησε. Ὅταν δὲ τρίτον ἔγνω προσβάλλειν κ.τ.λ.).
	6, Ἄκραν τὰς ναῦς (Η.Δ.).	Ἄκραν ναῦς.
	— Προσβαλόντες (ἐκ Δ.Γ.)	Προσβάλλοντες.
	12, Ἀναμαχήσεσθαι (Η.Δ.).	Μονομαχήσασθαι.

(1) Η.Δ. ἢ ἀμείνων ἂν ἦν, εἰ μικρὸν παραλλάξας ἔγραφον, Ἐξῆγεν ἐπὶ μίαν τάξας τὰς ναῦς. Ἐτεροι διώρθουν οὕτως, Ἐξῆγεν ἐπὶ μίαν ναῦν.
—(2) Η.Δ. Ὁ δὲ Φροντίσιος (Γ, γ', § 7) Μάνδρωνα τοῦτον ὀνομάζει.—
(3) Η.Δ. Καθάπερ ἀνωτέρω (Β, Θ, i σελ. 60).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 176, στ. 15, Δέκα (Δ.Γ. Οκτώ).
 16, Εἴκοσι (Δ.Γ. Πεντεκαίδεκα).
- Σ. 177, στ. 3, Δεδιότες (Δ.Γ. Δεδοικότες).
 6, Ἐπέπλευσαν (Η.Δ.). Ἐπλευσαν.
 7, Τοῖς ἐναντίοις (Η.Δ.). Ἐναντίοις.
 13, Τριήραρχοι (ἐκ Δ.Γ.). Τριηράρχαι.
 23, Προσυγκείμενον (Η.Δ.). Προκείμενον (Δ.Γ. Προκείμενον: Πρὸς συγκείμενον).
- Σ. 178, στ. 4, Σκάφας μονοξύλους (ἐξ Ε.Δ.). Σκάφας, ἡ μονοξύλους.
 8, Ἰπποσημήνη (ἐκ Δ.Γ.). Ἰπποσημαῖνοι.
- Σ. 179, στ. 3, Προσέταττε (ἴσ. γρ. Προσέταξε).
 8, Ἐπεὶ δὲ (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπειδή.
 11, Μηδὲν ὄπλον (Δ.Γ. Μηδενὸς ὄπλον).
 12, Ἀθηναίων (ἐκ Δ.Γ.). Ἀθηναῖος.
 14, Καὶ τῶν κορυφῶν κ. τ. λ. (1).
 18, Εὐθύς (Η.Δ.). Αὐτούς.
- Σ. 180, στ. 2, Φυλάττετε (Η.Δ.). Φυλάττεσθε (Δ.Γ. Φυλάττεσθαι).
 5, Ὅπλων· τοὺς δ' ἄνευ ὄπλων ὄντας (ἐξ Ε.Δ.). Ὅπλων ὄντας.
 9, Οἱ δὲ στρατιῶται (Δ.Γ. Οἱ στρατιῶται).
 ΧΙΛΙΟΣ (Δ.Γ. ΜΙΛΙΟΣ).

(1) Ὁ Λατῖνος μεταφρασῆς ἠρμήνευσε, Καὶ τῶν κορυφαίων· ἀλλ' οὐδ' οὕτως εὐδοῖτ' ἂν τὰ τῆς γραφῆς. Ἴσως γραπτέον συναπτόντας τοῖς ἐξῆς, Ἐκ τῶν κορυφῶν (ἢ Κατὰ κορυφήν) παραγγελίας ἐπιφανῆναι· ἢ ταυτὸν ἂν εἴη τῷ Ἐξ ὑπερδεξίων, ἢ Κατὰ νώτου ἐπιφανῆναι.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 180, στ. 14,	Καὶ τοὺς ἐξω Πελοποννήσου προῖσθαι (ἐξ Ε.Δ.).	Καὶ ἐξω Πελοποννήσου προῖσθαι.
	15, Ἄλλων (ἐκ Δ.Γ.).	Λοιπῶν.
Σ. 181, στ. 7,	Κεκομισμένην (Η.Δ.).	Κεκοσμημένην.
	9, Ὀμοίως (1).	Μὲν ὡς.
	15, Ποιουμένοις (ἐξ Ε.Δ.).	Ποιῖσθαι.
	20, Ἡριςποιοῦντό ὁ συνιδόντες οἱ πολέμοι πρὸς (2).	Ἡριςποιοῦντο συνιδόντες πρὸς.
	22, Κατασρώματα ἐπιβάντες (ἐξ Ε.Δ.).	Κατασρώματα τοὺς ἐπιβάντας.
Σ. 182, στ. 1,	Κατέσκαπτε (Η.Δ.).	Ἀπέσκαπτε.
	— Ἀπεχαράκου, καινὰς δὲ κατεσκεύαζεν (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀπεχαράκου χωννυμένας αὐτὸς δὲ καινὰς κατεσκεύαζεν.
	3, Ἐπιτιθέμενοι (Η.Δ.).	Ἐπιθέμενοι (Δ.Γ. Ἐπιθεμένους).
	10, Ἐνα συνεχώρησε καὶ (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐνα συνεχῶς καί.
	12, Προήεσαν (Η.Δ.).	Προῖεσαν.
	15, Καθῆκεν (Η.Δ.).	Κατίσα (Δ.Γ. καθισήκει).
	23, Ολίγας . . τὸ στρατόπεδον κ. τ. λ. (3).	
	24, Παρηγγέλλετο (ἴσ. γρ. Παρήγγελλε).	
	25, Παρὰ τὸν πῖλον (4).	

(1) Η.Δ. Οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Ε, ΜΔ, 4, σελ. 188). —
 (2) Προσετέθη τὸ μὲν, Ὅ, ἐξ Η.Δ. τὸ δὲ, Οἱ πολέμοι, ἐξ Ε.Δ. —
 (3) Ἐλλιπές τὸ χωρίον διὸ καὶ δυσνόητον. Ὁ Λατῖνος μεταφραστὴς ἠρμήνευσεν, Ολίγας εἶχε, καὶ τὸ στρατόπεδον ἐτίθει παρ' αὐτάς. — (4) Δ.Γ. Παρὰ τὸν πῖλον, οὐδὲν ἀμείνων τῆς ἐτέρας. Ἴσως γρ. Παρὰ τὴν πόλιν, ἢ Παρὰ τὰ πλάγια.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 182, στ. 26, Ἰπῆναι (ἰσ. γρ. Ἰπῆ-
 ναι).
 28, Ἐπεμπεν (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπεμψεν.
- Σ. 183, στ. 7, Αὐταῖς (ἐκ Δ.Γ.). Ναύταις.
 10, Μηκέτι καταληφθῆναι Μὴ καταληφθῆναι.
 (Η.Δ.).
 17, Ἀντιπατρίδας (ἐξ Ε.Δ.). Ἀντιπατρίδης.
 18, Ἀνεκόμεζον (Η.Δ.). Ἀνεκόμεσαν.
 20, Οἱ τὰς (Η.Δ.). Οἱ τε τὰς.
- Σ. 184, στ. 1, Ναῦν μίαν ἔχων, ὑπὸ Ναυμαχίαν ἔχων κατῆ-
 δύο διωκόμενος, κατῆ-
 γεν (ἐξ Ε.Δ.).
 8, Συρακουσίων (Η.Δ.). Συρακούσιον.
 16, Ἦρχε (ἰσ. γρ. Ἦρξε).
 19, Ἐπιπλεῖ (ἰσ. γρ. Ἐπέ-
 πλει).
- Σ. 185, στ. 3, Ἀρχέβιος Ἡρακλεώτης Ἀρχέβιος ἦν Ἡρακλεώτης;
 (Η.Δ.).
 5, Τρόπιος (Η.Δ.). Τροπίας.
 15, Ἄνδρας ἐνδοθεν ἐγχει-
 ριδίοις (Δ.Γ. Ἄνδρας
 ἐνθεν ἐγχειριδίους: Ἄν-
 δρας ἐγχειριδίους).
 19, Ἄριστοράτης (ἐξ Ε.Δ.). Ἄριστοκλῆς.
- Σ. 186, στ. 3, Πρὸς τὰς ναῦς (Η.Δ.). Πρὸς ναῦς.
 ΧΑΡΙΜΕΝΗΣ (Δ.Γ.
 ΠΑΡΙΜΕΝΗΣ: ΑΡΙΜΕ-
 ΝΗΣ).
 ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ (Δ.Γ.
 ΘΑΛΛΙΑΔΗΣ).
 14, Ἐπιθέμενος (Δ.Γ. Ἐπι-
 τιθέμενος).
 15, Πόλεων (Η.Δ.). Πολεμίων.
 — Τὰ πλήθη (Δ.Γ. Τὸ

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου

πλήθος : Τῷ πλήθει).

- Σ. 186, στ. 16, Ἀρχιεράδην (Δ.Γ. Ἀλκι-
διάδην).
- Σ. 187, στ. 14, Ἐπολιάρκει (ἐκ Δ.Γ.). Πολιορκῶν.
15, Ἀξιῶν μὴ... Ἀρισωνύμῳ Ἀξιῶν αὐτὸν μὴ φοβηθῆναι
αὐτὸν (1). Ἀρισωνύμῳ αὐτῷ.
19, Ἀδύνατον ὄν πολὺ Ἀδύνατον πολὺ.
(Η.Δ.).
— Τῆς ἐπιούσης (Η.Δ.). Ἐπιούσης.
28, Τετραμισχιλίους (Δ.Γ.)
Πενταμισχιλίους)
Σ. 188, στ. 7, Ὅποτε ἐπέθετο ἐκδεδυ- Ὅποτε ἐκδεδυκώτας (Δ.Γ.
κώτας (Η.Δ.). Ὅποτε ὡς ἐκδεδυκώτας).
14, Ἐπέθετο (Δ.Γ. Ἐπέ-
θεντο.
15, Οἱ ἀμφ' αὐτὸν (Δ.Γ.
Οἱ ὑφ' αὐτόν).
16, Χαλκός (2).
24, Ἀνείδην (Η.Δ.). Ἀναίδην.
25, Εἰς τυραννίδα (Η.Δ.). Εἰς τὴν τυραννίδα.
Σ. 189, στ. 1, Τῶν συμκρεσθευῶν. Τῶν πρεσθευτῶν.
(ἐξ Ε.Δ.).
3, Πρὸς τούτους (ἐκ Δ.Γ.). Πρὸς τούτοις.
10, Συνέκρουσεν (ἐκ Δ.Γ.). Συνέκρουεν.
11, Δέ πρό (Η.Δ.). Δέ καὶ πρό.
20, Συνεφήσαντο (Η.Δ.). Συνεψήφισαντο.
Σ. 191, στ. 3, Πολέμοις (ἐξ Ε.Δ.). Πολεμίους.
6, Πολέμους (ἐξ Ε.Δ.). Πολεμίους.
10, Τέχνην (ἐκ Δ.Γ.). Τύχνην.
11, Κρατεῖν δύνασθε (Η.Δ.). Δύνασθε.

(1) Ἐκ Δ.Γ. ἡμαρτημένης τε καὶ ἐλλίπους. Ὁ Λατίνος μεταφραστὴς ἡρμάνευσεν, « Ἀξιῶν μὴ τι Ἀρισωνύμῳ ποιῆσαι αὐτὸν κατὰ κράτος τουτέστι, Μὴ τι βίαιον Ἀρισωνύμῳ ποιῆσαι. — (2) Ὑποπτον ἔμοι ἰσφόδρα τὸ κύριον ὄνομα τοῦτο. Ἴσως ἐγράφετο, Στρατῆς.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 191, στ. 16, Μηδένος τὴν ἐπίθεσιν *Μηδέν εἰς τὴν ἐπίθεσιν προσι-*
 προειδότης (ἐκ Δ.Γ.). *δότας.*
- 19, Καθειμένοι (ἐξ Ε.Δ.). *Καθήμενοι (Δ.Γ. Καθήμενοι).*
- Σ. 192, στ. 6, Ὑπὸ (Η.Δ.). *Ἀπό.*
- 8, Συνεισέπεσον (ἐκ Δ.Γ.). *Συνέπεσον.*
- 22, Ἐπιλέξαιντο (ἐξ Ε.Δ.). *Ἐπιλέξαίτο.*
- 26, Ἐπιμένουσαν (ἐξ Ε.Δ.). *Ἐπιμένειν.*
- 28, Συντεταγμένον (ἐξ Ε.Δ.). *Συντεταγμένος.*
- Σ. 193, στ. 10, Τῷ παιδίῳ (ἐκ Δ.Γ.). *Τοῦ παιδίου.*
- 17, Ἐπέδωκεν (ἐκ Δ.Γ.). *Ἀπέδωκεν.*
- 18, Προσυγείμενον (1). *Προσεγείμενον.*
- 19, Καὶ δόντα τὸν δακτύ- *Καὶ τὸν δόντα τὸ δακτύλιον*
 λιον αἰγῶν δέκα (ἐκ Δ.Γ.). *ἀντὶ δέκα.*
- 22, Τὸν δακτύλιον (Η.Δ.). *Τὸ δακτύλιον.*
- Σ. 194, στ. 3, Σάμου... Θάσου. Ἐλ-
 λησπόντου (Δ.Γ. Σά-
 μον... Θάσον... Ἑλλή-
 σποντον).
- 18, Τρύπανα (2).
- 19, Εμπίπτοντα (ἐξ Ε.Δ.). *Ἐμπιπτότων.*
- 26, Κατὰ τῆς (Π.Δ.). *Μετὰ τῆς.*
- 27, Προσαγομένων (Δ.Γ.
 Προαγομένων : Προ-
 αγομένους. Ἰσ. γρ. Προσ-
 αγομένης).
- Σ. 195, στ. 5, Πίλους (3). *Πλείους.*
- 21, Προκνημίσι (4).

(1) Η.Δ. ὡς καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Ε, ΚΒ, 4, σελ. 177) διώρθωκα. —
 (2) Ἐπίει τὸν Ἰούσον Λέψιον (Πολιορκητικ. Βιβλ. Γ, Διαλόγ. α, σελ.
 556.) — (3) Η.Δ. Καὶ παρὰ τῷ Αἰνεΐα δὲ (Τακτ. κατ' Πολιορκητικ. §
 33), ἀντὶ τοῦ « Πλείους καὶ βύρσας » γραπτέον οἶμαι, « Πίλους καὶ
 » βύρσας ». — (4) Ἴδε τὸν Πλούταρχον (Φιλοπομ. § 9). Ἰσως γραπ-
 τέον, Περὶ κνημίσι ὧδ' τε καὶ παρὰ τῷ Πολυβίῳ (5, κγ', 7), κατὰ φέ-
 ρεται καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου :

- Σ. 196, στ. 1, Φρουράν ἔχοντας, ἦν (Η.Δ.). Φρουροὺς ἔχοντας, οὗς (Δ.Γ. Φρουράς ἔχοντες, ἦν : Φρουράς ἔχων, ἦν).
- 2, Ἐπ' αὐτοῦ (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπ' αὐτούς.
- 6, Αἰσίαν (1).
- 8, Καὶ παρὰ τούτῳ τὸ χρυσίον κατήλλαττον (Η.Δ.). Παρὰ γοῦν τούτῳ τὸ χρυσίον κατήλλαττον (Δ.Γ. Παράσχη τούτῳ τὸ χρυσίον κατήλλαττον : Παρεῖχον τούτῳ τὸ χρυσίον καταλλάσσειν).
- 10, Τοῦ Ἀκροκορίνθου (Η.Δ.). Τῆς Ἀκροκορίνθου.
- 12, Ἡ χθαμαλὸν καὶ εὐεπίβατόν ἐστι (ἐξ Ε.Δ. καὶ Δ.Γ.). Καὶ χθαμαλὸν καὶ ἐπίβατον εἶναι (Δ.Γ. Ἡ χθαμαλὸν καὶ εὐεπίβατόν ἐστι).
- 14, Ἐπτὰ (2).
- 20, Ἐγένετο (Η.Δ.). Ἐγένετο.
- Κρατερὰ (Δ.Γ. Κρατερὰ).
- Σ. 197, στ. 4, Ὑπέσχετο (Δ.Γ. Ὑπόσχεται : Ὑπέσχηται).
- 8, Ἐμβαλὼν (ἐκ Δ.Γ.). Ἐφβαλὼν.
- 17, Συνεβούλευε (Η.Δ.). Συνεβούλευσε.
- 20, Ὁ Κασσανδρεὺς (ἐξ Ε.Δ.). Ὁ Κασσάνδρου.
- Σ. 198, στ. 6, Καὶ κατὰ (ἐκ Δ.Γ.). Καὶ γὰρ κατὰ.
- 10, Θεοδότῳ (Δ.Γ. Θεοδώρητῳ).
- 12, Εὐρυδίῃς ἐορτὴν κατεστήσατο (ἐξ Ε.Δ.). Εὐρυδίῃς... ἦν κατεστήσατο.
- Εὐρυδικεῖα (ἐξ Ε.Δ.). Εὐρυδικεῖαν.

(1) Αἰγίαν τοῦτον ὀνομάζει Πλούταρχος (Ἄρατ. § 18). — (2) Παρὰ δὲ Πλουτάρχῳ (Ἄρατ. § 19), Ἐξήκοντα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 198, στ. 15, Ἐν δὲ τοῖς συμποσίοις...
εἴτις (1).
- 16, Τούτοις... ἐξαπατήσας
(2).
- 23, Κατέσχε (H. Δ.). Κατέλυσε.
- Σ. 199, στ. 3, Ζητήσας καὶ τὸν Αἴγυπτον (ἐξ Ε. Δ.). Ζητήσας Αἴγυπτον.
- 10, Ἐκασον (H. Δ.). Ἐκάσθη.
- Γένοιτο (ἐκ Δ. Γ.). Εἶη.
- 11, Ἐπέγραψε (H. Δ.). Ἐπέτρεψε.
- 19, Πολιτῶν (ἐκ Δ. Γ.). Πολλῶν.
- 21, Ἐθέλοντες (Δ. Γ. Θέλοντες).
- Σ. 200, στ. 3, Μὴ κατὰ (ἐκ Δ. Γ.). Μὴ καὶ κατὰ.
- 6, Ἐπιμελείας (3). Ἐπιτελείας.
- 13, Ὅποι (ἐκ Δ. Γ.). Ὄπη.
- Χώρας (Δ. Γ. Γῆς).
- 18, Παρέρχωνται (4). Παρέχονται.
- 25, Τῶν πλησίον (Δ. Γ. Τῶν πλησίων).
- Σ. 201, στ. 2, Τὰ χωρὶα Θιβρωι δούς Τὰ χωρὶα δούς.
(ἐκ Δ. Γ.).
- 12, Μηκρίδης (5).

(1) Ἐλλίπεις τὸ λεγόμενον καὶ δυσζύνετον. Εἴη δ' ἂν ὁ νοῦς τοῦ χωρίου τοιοῦτός τις· Εἴτις ἐν τοῖς συμποσίοις τῆς τυραννίδος κατηγορῶν, Δεινὸν αὐτὴν εἶλεγεν εἶναι πρᾶγμα, Ἀπολλόδωρος προστίθει, ὅτι καὶ Σχέτλιον. — (2) Λέγει τι κἀνταῦθα ὅτι τινες ἀνεπλήρου γράφοντες, Τούτοις τὸν δῆμον ἐξαπατήσας. Ἄμεινον δὲ (ἐξ ἑτέρας Δ. Γ. ὀρμωμένους τῆς, Τούτοις τοῦς... ἐξαπατήσας), τὸ γράφειν, Τούτοις τοῦς Κασσανδρέας ἐξαπατήσας. — (3) Π. Δ. καταχωρισθεῖσα ἐν τοῖς εἰς τὸν Ἰσοκράτη (B, σελ. 201), σημειωθεῖσιν. — (4) Εξ Ε. Δ. ἢ Δ. Γ. Ἄμεινον δ' ἂν γράφοις, Ἀνέχωνται, ὡς ἐξέφρασεν ὁ Λατίνος μεταφραστής. — (5) Παραϊουσί τινες γράφειν, Ἀμάςριδος; ἢ Ἀμάςριος, ἢ Ἀμήριος.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
	— Κοτιάειον (1).	Κωτίλιον (Δ.Γ. Καυτίλιον).
	16, Περιβαλλόμενος, πῖλιον τῆ κεφαλῇ (Η.Δ.).	Περιβαλλόμενος, πῖλιον κε- φαλῆ.
	22, Κοτιάειον (ἐξ Ε.Δ.).	Κωτίλιον.
Σ. 202, στ. 1,	ἈΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ (2).	
	3, Ἀντικύραθεν (Η.Δ.).	Ἀντικύροθεν.
	5, Ἐκλυθέντες (3).	
	— Τὴν πόλιν (ἐκ Δ.Γ.).	Τὴν Κίρραν πόλιν.
	11, Καταφέροίτο (ἰσ. γρ. Καταφεροίντο).	
	13, Ἡμίσεά (Δ.Γ. Ἡμίση).	
	18, Πεποιήται (4).	
Σ. 203, στ. 1,	Οὐ μὴν (Π.Δ.).	Οὐ μὲν.
	14, Κατασχόντες, τὴν ἐτέ- ραν ἐξέπεμψαν (Η.Δ.).	Κατασχόντες, ἐξέπεμψαν.
	16, Ποίω κύκλω (Η.Δ.).	Ποίου κύκλου.
	20, Ναυσὶ σρογγύλαις καὶ (ἐξ Ε.Δ.).	Ναυσὶ καί.
	21, Δισθόμενος (Η.Δ.).	Λισθανόμενος.
	22, Παριδόντες (5).	
	26, Καὶ διὰ τῶν (ἐξ Ε.Δ.).	Καὶ τῶν.
	27, Ἐμβάλλοντες (Η.Δ.).	Ἐμβalόντες.

(1) Ἐξ Ε.Δ. Ἐπι δὲ τὸ, Κοτιάειον, ὅπερ οἱ Τοῦρκοι καλοῦσι νῦν, Κιοτάια. — (2) Πausανίας (1, λζ') Σόλωνι ἀνατίθησι τὸ στρατήγημα τοῦτο. Κλεισθένης δὲ ὁ Φροντίνος. — (3) Διορδοῦσθω ἡμῖν ἐντεῦθεν ὁ Φροντίνος (Γ, ζ', 6), ὃς φησὶ, Qua usos, profluvio ventris DECFIENS, cepit, ὅπερ ἄλλων ἄλλως, ὡς ἀδιανόητον, διορδοῦν ἐπιχειροσάντων, ἡμῖν γεγράφθω DEFICIENTES, ἔν, ἦ ὁ νοῦς, «Οὐ [ὑδάτος] πιόντας, διαρροία τε ἐκλυθέντας, εἶλεν». — (4) Ἴσως γρ. Πεποιήτο, ἦ Ἐπεποιήτο. — (5) Οὐκ ἐβρώσθαι τὴν λέξιν δηλον καὶ ἐκ τῆς Λατινικῆς μεταφράσεως (Conspicati). Ἴσως ἀντὶ τοῦ, Παριδόντες, ἐγγράπτο πάλαι, ὅπερ ἰδόντες. Καὶ εἰ καλῶς ἔχοι ἡ διορδοῦσις αὕτη, διαγράφευ χρὴ καὶ τὰ ἐχόμενα, Τὸν σόλον.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 203, στ. 3ο, Ἰπὸ ἀκρας τινός (ἐξ Ἰπὸ Ακραγαγνίνων.
Ε.Δ.).

Σ. 204, στ. 19, Νεῶν πλησίον παρωρμί- Νεῶν παρωρμήσαντο πρε-
σαντο, καὶ πρεσβευτάς σβευτάς.
(Η.Δ.).

Σ. 205, στ. 1, Βουλόμενοι (Η.Δ.). Δυνάμενοι.

11, Τρημάτων (1). Πρισμάτων.

14, Φυσῶντες (2). Φῶς ἐνέντες.

18, Κατακλιεῖσθόντες, γυ- Κατακλιεῖσθόντες, αὐτούς.
ψάσαντες αὐτούς (3).

19, Ἐπικαταβάντες (ἴσ. γρ.
Ἐπειτα [ἢ Εἶτα] κατα-
βάντες).

26, Ἐπιβάλοντες (4). Ἐπέβαλον.

Σ. 206, στ. 3, Ἐξέλλοιεν. Θηβαῖοι μὲν Ἐξέλλοιεν. Πλαταιεῖς.
τῆς ἀπειλῆς κατεφρόνη-
σαν· Πλαταιεῖς (Η.Δ.).

9, Ἐπιπυρσίας (Γράφε,
Ἐπιπυρσίας).

10, Ἀπατήσαντες (Η.Δ.). Ἀπαντήσαντες.

11, Πυρσοῖς τοῖς ἐναντίοις Πυρσοῖς ἐναντίοις.

(1) Διῶρθακα ἐκ τοῦ Τίτου Λιβίου (ΔΗ, ζ'), ὅς, τὴν αὐτὴν ταύτην τῶν Ἀμπρακιωτῶν καθιστρῶν πολιορκίαν, φησιν, *Orculium que dolii ferrum, et ipsum pluribus locis perforatum*, τούτῃσι, « Πῶμά τε του πῆου σιδήρου, κακεῖνο πολλαχῆ τετρημένον ». — (2) Η.Δ. ἐκ τοῦ Λιβίου καὶ αὐτῆ, *Follæ fabrili ad caput fistulæ imposito, flando accenderunt*. — (3) Εξ Ε.Δ. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (ΙΑ, ι'), τὸν Ηρόδοτον (Η, κζ') καὶ τὸν Πausanίαν (I, α) σημειώσεις. — (4) Η.Δ. Ἐχει δ' ἄν τις καὶ ἄλλως διορθοῦν τοῦτο τὸ σρατήγημα, ἐξέλλάξας τὴν σίξιν, καὶ διαγράψας τὸν τελευταῖον συμπλεκτικόν· « Φωκίεις τὴν Θεσσαλικὴν ἵππον διέφθειραν. Τάφρον ὀρούσαντες κατὰ τὴν πόλιν, καὶ πληρώσαντες αὐτὴν κενῶν ἀμφορέων, γῆν » ὀλίγην ἐπέβαλον κ. τ. λ. ».

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 206, στ. 17, Ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον
 παραβοηθούτων (Δ.Γ.
 Πρὸς ἐκεῖνο βοηθού-
 των).
 22, Ἐς τὰς Ἐρύθρας (1).
- Σ. 207, στ. 1, Οἱ δὲ τὰ ὄπλα (Η.Δ.). Οἱ δὲ ὄπλα.
 5, Πρὸς αὐτούς (2). Πρὸς Ἀργείους.
 ΕΓΕΣΤΑΙΟΙ (Η.Δ.). ΑΙΓΕΣΤΑΙΟΙ.
 13, Ἄργυρον καὶ χρυσὸν (ἐκ Δ.Γ.). Ἀργύρου καὶ χρυσοῦ.
 17, Ἐπὶ τοὺς (ἐξ Ε.Δ.). Ἰπὸ τοὺς.
 22, Οὐκ ἔτι τῆς (ἐξ Ε.Δ.). Οὐκ ἐπὶ τῆς.
- Σ. 208, στ. 2, Εἴκοσι (ἐκ Δ.Γ.). Ἐξακοσίους.
 3, Εἴκοσι καὶ πέντε (ἐκ Δ.Γ.). Ὀκτώ καὶ πέντε.
 — Ταύταις (ἐξ Ε.Δ.). Ταύτας.
 9, Ἄσωσι (ἐκ Δ.Γ.). Ἄδωσι.
 10, Ἐς ἀλλήλους (Δ.Γ. Πρὸς ἀλλήλους).
 16, Κοινωνήσαντας (Η.Δ.). Κοινωνήσοντάς (Δ.Γ. Κοι-
 νωνήσαντες).
 17, Ταῦτ' ἐποίησαν (3).
 21, Ἀπετέμοντο (ἐκ Δ.Γ.). Ἀπέτεμον.
 22, Σησηάμενοι (ἐκ Δ.Γ.). Συσσηάμενοι.
- Σ. 209, στ. 1, Ἐξ (Η.Δ.). Πέντε.
 11, Στρατηγῶν (ἐξ Ε.Δ.). Στρατηγόν.
 13, Ἀγάγοι (Δ.Γ.). Ἀνάγοι.
- Σ. 210, στ. 10, Ἀφθόνων (Δ.Γ. Ἀφ-
 θόνως).

(1) Η.Δ. Ἐτεροι δὲ (ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἡρόδοτον Ε, οδ', σημ.), Ἐς Ἰστιάς, γράφεται παρήκουν. Ἡ δὲ ἰσορία παρὰ Θουκυδίδη (Γ, κδ'). — (2) Ἐξ Ε.Δ. Ἡ ἰσορία παρὰ Θουκυδίδη (Γ, πέ, καὶ Δ, μς). — (3) Ἐξ Η.Δ. προσετέθησαν αἱ δύο λέξεις αὐταὶ ἀντ' ὧν ἕτεροι προσετέθηκα παρήκουν, Τοῦτ' ἐποίησαν.

- Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
- Σ. 211, στ. 5, Παρεσχημένοις (Η.Δ.) Παρασχίζομένοις.
 6, Καθήκαν. Διόδωρος μὲν Καθήκαν. Ἐκπεσῶν (Δ.Γ.
 ἐκπεσῶν. (ἐξ Ε.Δ.). Καθήσαν. Κόδρος μὲν ἐκ-
 πεσῶν).
- 7, Πόδε (ισ. γρ. Τὸ
 πόδε).
 14, Τῶν πύργων τὶς (1). Τῶν πύργων τε.
 22, Ἀκραγαντίνων (ισ. γρ.
 Ἀκραγαντίνος).
 24, Ἄθηνᾶ (ἐξ Ε.Δ.). Ἄθηνᾶς.
- Σ. 212, στ. 4, Ἡργολαβεῖτο Γόργος ὁ
 Θήρωνος (2).
 17, Στρυμόνι (Η.Δ.): Στρυμώνι.
 — Ἦν γὰρ λόγιον (Η.Δ.). Ἦν γὰρ καὶ λόγιον.
 19, Τίπτ' ἐνεῶς (3). Τίπτενεῶς (Δ.Γ. Τίπτενεῶς).
- Σ. 213, στ. 1, Σῆμα (Η.Δ.). Σῶμα.
 2, Καταθέντες ἐς (Η.Δ.). Καταθέντες τὰ ὅσα ἐς.
 5, Ποησάμενος ἐς τρεῖς Ποησάμενος τρεῖς.
 (ἐκ Δ.Γ.).
 9, Καὶ δὴ τὸ πᾶν (Η.Δ.). Καὶ δὴ πᾶν.
 12, Σπείσασθαι (Η.Δ.). Στήσασθαι.
 ΑΜΦΙΡΕΤΟΣ (ισ. γρ.
 ΑΜΦΑΡΕΤΟΣ, ἢ ΑΜ-
 ΦΗΡΕΤΟΣ).
 21, Ἄκανθον (ἐξ Ε.Δ.). Ἀκάνθας.
- Σ. 215, στ. 9, Ἀγάλλεται (ἐξ Ε.Δ.). Ἀγγέλλεται.
 10, Ἄρισον (Η.Δ.). Ἄπισον.
 19, Θύρας (ἐξ Ε.Δ.). Φρούρας.

(1) Η.Δ. ἐν τῆς Αἰλιανοῦ Ποικίλης ἱστορίας (Γ, κς') — (2) Δ.Γ. Ἡρ-
 γολαβεῖτο Γόργος ὁ Θήρωνος. Οὐδετέρα τῶν γραφῶν ἀνύποπτος. Ἴσως
 ἐγράφετο πάλαι, Ἡργολάβει τὸ ἔργον ὁ Θήρων. — (3) Η.Δ. Τὸ δὲ,
 Ἐνεῶς (ἐπίρρημα μῆκω καταχωρισθὲν ἐν τοῖς Δεξιοῖς), ἐπὶ τοῦ Εὐνύ-
 θως, μωρῶς.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
	20, Τύρσιν (ἐξ Ε.Δ.).	Τύρσην.
Σ. 216, στ. 2,	Δικάζοι (Η.Δ.).	Δικάζοιτο.
	6, Περιβαλλόμενος (Η.Δ.).	Περιβαλλόμενος.
	16, Στρατείων (ἐξ Ε.Δ.).	Στρατιωτῶν.
	ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ (1).	
Σ. 217, στ. 2,	Πήγρητα (Η.Δ.).	Πήγρητα.
	6, Βασιλείων, ὧν ἀπέχει (Η.Δ.).	Βασιλείων ἀπέχει.
Σ. 218, στ. 1,	Ἐφυγον (Η.Δ.).	Ἐφυγον.
	8, Ἀφυλάκτοις (Η.Δ.).	Ἀφυλάκτως.
	10, Κατέσχε (ἰσ. γρ. Κα- ταῖχε).	
	12, Κατεχόντων (ἐκ Δ.Γ.).	Κατασχόντων.
	14, Τὰ οἰκεία σώματα (ἰσ. γρ. Τῶν οἰκείων τὰ σώ- ματα).	
	15, Κρεμάσεις (ἰσ. γρ. Κρε- μάσοι).	
	19, Μαζάρην (Δ.Γ. Μαρά- ζην).	
	— Κατέπεμψε (Η.Δ.).	Κατέπεμπε.
	30, Φυλακῶν (Η.Δ.).	Φυλάκων.
Σ. 219, στ. 4,	Ἀντιπαρετάσσετο (ἐκ Δ.Γ.)	Παρετάσσετο.
	5, Κροῖσος. Κροῖσῳ ἀχρεῖ- ον (ἐκ Δ.Γ.).	Κροῖσος. Ἀχρεῖον.
	7, Ἴππος δὲ καμήλου φεύ- γει καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὄσμην (Δ.Γ. Ἴπποι δὲ καμήλων καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὄσμην ἀποσρέ- φονται).	

(1) Παρ' ἄλλοις ἰσορικοῖς τοῖς πλείστοις γράφεται, ΨΑΜΜΙΤΙΧΟΣ.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 219, στ. 17,	Ἦν τῆς (ἐκ Δ.Γ.).	Εἰ τῆς.
	19, Τῆς Ἀσίας τῆς ἄλλης (Η.Δ.).	Τῆς Ἀσίας ἄλλης.
	23, Σφέας (1).	
	25, Μήδων (ἐκ Δ.Γ.).	Μήδους.
	29, Ξύλων (Η.Δ.).	Ξύλου.
Σ. 220, στ. 2,	Ἐφεύγον (ἰσ. γρ. Ἐφυ- γον).	
	5, Φαρέτρας (ἐκ Δ.Γ.).	Φαρέτραν.
	6, Τὰς ἀκρας (ἐκ Δ.Γ.).	Τῆς ἀκρας.
	7, Ἐτερα μέρη (ἐκ Δ.Γ.).	Ἄρα μέρη.
	8, Στρατιά (ἐξ Ε.Δ.).	Στρατεία.
	10, Ἀνεβόησαν (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐβόησαν.
	12, Ἐφευγον (Η.Δ.).	Ἐφυγον.
Σ. 221, στ. 4,	Ἰπέξηγε (Η.Δ.).	Ἐπέξηγε.
	5, Κατέλιπεν (Η.Δ.).	Κατέλιπον.
	9, Ἐσβολάς (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐμβολάς.
	— Καὶ πρὸς τοὺς προσά- γοντας (ἐξ Ε.Δ.).	Καὶ πολλὰ προσάγοντες (Δ.Γ. Καὶ τοὺς προσαγον- τας).
	10, Ἀφίεσαν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐφίεσαν.
	12, Στρατιάς (ἐξ Ε.Δ.).	Σρατείας.
	18, Ἴπποις ἐποχουμένους τοῦ ἄσσεος (Η.Δ.).	Ἴππους ἐποχουμένους ἄσσεος.
	19, Πρῶτος ὁ ἵππος (Η.Δ.).	Πρῶτες ἵππος.
	21, Προκειμένον (ἰσ. γρ. Προσυγγείμενον).	
Σ. 222, στ. 4,	Διήλασε (Η.Δ.).	Διήλαξε (Δ.Γ. Διήλεξε).
	12, Συνεβούλευσε τὸ τιμρό- δεσμον (Η.Δ.).	Συνεβούλευσε τιμρίδεσμον (Δ.Γ. Συνεβούλευσε τιμ- ρόδεσμον).

(1) Γράφει, Σφᾶς οὐδένα γὰρ ἔχει λόγον τὸ κινίσειν ἄδα τὸν Πε-
λούαινον.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 222, στ. 14,	Ἡ τὸ ἄμμα (H.Δ.).	Ἡ ἄμα (Δ.Γ. Ἡν ἄμα : Ἡ ἄμμα.).
	— Ἄπτομένους (ἐκ Δ.Γ.).	Ἄπτομένους.
	18, Χαριζόμεθα (H.Δ.).	Χαριζόμενος.
	22, Εὐπόρει. Περὶ (H.Δ.).	Εὐπορία περὶ.
Σ. 223, στ. 16,	Σάκκας (1).	
	17, Ἀλόντων (ἐκ Δ.Γ.).	Ἰζόντων.
	18, Προσῆγεν (Δ.Γ. Προσ- ήγαγεν).	
	24, Μοιρῶν (Δ.Γ. Μερῶν).	
Σ. 224,	ΣΥΡΑΚΗΣ (Δ.Γ. ΣΥΡΑ- ΚΗΣ : ΡΙΣΑΚΗΣ).	
	4, Ὀμάργης (Δ.Γ. Ὀμάρης).	
	6, Διαφθερεῖν (H.Δ.).	Διαφθερίζειν.
	10, Ἐφη (Δ.Γ. Ἐθει. Ἰσ. γρ. Ἐλεγε).	
	21, Ῥανοσθάτου (Δ.Γ. Ἄνοσ- θάτου).	
Σ. 225, στ. 4,	Ἐπιτολή ἡλίου, νύξατο (H.Δ.).	Ἐπὶ πολὺ, ἤξατο (Δ.Γ. Ἐπιτολή, νύξατο).
	9, Τοῦτον τὸν ἰπποφορ- βὸν (H.Δ.).	Τοῦτον ἰπποφορβόν.
	23, Οὐκ ἐντεταμένην (2).	
Σ. 226, στ. 9,	Ἐξώρμησε διὰ τῆς ἐπὶ Σαρθεῖς ὁδοῦ, καὶ τὴν (H.Δ.).	Ἐξώρμησε, καὶ διὰ τῆς ἐπὶ Σάρδεῖς ὁδοῦ τὴν.
	20, Συμβalόντες (H.Δ.).	Συμβάλλοντες.
	23, Μόνον (H.Δ.).	Μοῦνον.
	24, Ἐπέθησαν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἀπέθησαν.
	29, Ἐξηγγέλλετο (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπηγγέλλετο.

(1) Δι' ἐνὸς ἢ παρὰ τοῖς πλείοσις τῶν ἰσορικῶν. — (2) Οὐκ ἐρῶ-
σθαι μοι δοκεῖ τὸ χωρίον. Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο δίχα τῆς ἀρνήσεως,
Ἐντεταμένην, εἰ μὴ ἐκάλυεν ὁ ἐπαγόμενος ἐναντιωματικὸς, Ἄλλά.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 227, στ. 2, Παραγγέλματα (Δ.Γ.
 Παρηγγελέματα).
 5, Ἐφυγε (ἰσ. γρ. Ἐφυγε).
 16, Σιτηγοὶ (Η.Δ.). Σιτηγαί (Δ.Γ. Σιτηγοῦ).
 20, Ὁ σίτος ὁ τοῖς (Η.Δ.). Ὁ σίτος τοῖς.
- Σ. 228, στ. 6, Τισσαφέρνους (1).
 10, Κολοσσαῖς (ἐκ Δ.Γ.). Κολασαῖς.
- Σ. 229, στ. 11, Ἐσπείσατο, παρκαθα-
 σάμενος (2).
 21, Παρκασκευασάμενος (Δ.
 Γ. Παρσκευασμένος).
 23, Μεταβαλλόμενοι (Η.Δ.). Μεταβαλλόμενοι.
- Σ. 230, στ. 8, Ἐν δὴ (Δ.Γ. Ἐν δὴ).
 — Ἐπιβάλλειν (Η.Δ.). Ἐπιβαλεῖν.
 20, Πεζῶ (3).
- Σ. 231, στ. 6, Χώραν (ἐξ Ε.Δ.). Χώρας.
 12, Ἐγένοντο (Η.Δ.). Ἐγένοντο.
 13, Δεῖν (Δ.Γ. Δεῖ).
 15, Τὸν δὴ (ἐκ Δ.Γ.). Τὸν δέ.
- Σ. 232, στ. 3, Ἐπήγει (Δ.Γ. Ἐξήγει).
 9, Ἐπισύροντας (Η.Δ.). Ἐπισύροντας (Δ.Γ. Ἐπισύ-
 ραντα).
 10, Προσέταξεν (Η.Δ.). Προσέδηκεν.
 12, Ἐξηρημένους (Η.Δ.). Ἐξηρητημένους.
 14, Ἡμέρας (ἰσ. γρ. Ἡμέ-
 ραις).
 17, Ἐν Ἀσπενδίῳ πεδίῳ (ἐκ
 Δ.Γ.). Ἐν πεδίῳ.
 30, Διέλυσαν (ἰσ. γρ. Ἐλυ-
 σαν).

(1) Ὡς τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δι' ἐνὸς σ̄ γράφει, εἴτε Πολυάινος, εἴθ' ὁ τὰ Πολυαίνου ἀντιγράψας τὸν παρὰ τοῖς λοιποῖς ἰσορικοῖς ἄπασιν, ἢ τοῖς γε πλείοις, Τισσαφέρην. — (2) Ἀσυνάρτητον, καὶ πως ἀδι-
 νόητον τὸ χωρίον. — (3) Οὐκ ἀπήλλακται ὑποψίας ἡ λέξις.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 232, στ. 30, Καὶ παρασκευῆ (ἰσ. γρ.
Καὶ τῆ παρασκευῆ).
- Σ. 233, στ. 15, Κεῖρήνιοι καὶ... βόαι
(1).
- 19, Καὶ λόγος ἦν, ὡς ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναθήσεται κατεργῶν πρὸς (Η.Δ.). Καὶ λόγος ἦν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναθῆναι καταίρων... πρὸς.
- Σ. 234, στ. 1, Ἐβούλετο (Δ.Γ. Ἐβουλεύετο).
- Φανερωῖσαι τὸν... ὀκνῶν, ὑπεκρίνατο, Βασιλεύς. (2). Φανερωῖσαι τὸν ὀκνον ὑπεκρίνατο... βασιλεύς.
- 2, Ἀφαιρεῖται με (ἐξ Ε.Δ.) Ἀφαιρεῖται μὲν.
- Καλέσας τοὺς φίλους (3). Καλέσας τοὺς ἵππους.
- 10, Φύλακας (Η.Δ.) Φυλακάς.
- 11, Δ' αὐτοῖς... ἐβούλοντο (ἐκ Δ.Γ.). Δι' αὐτῶν... ἐβούλετο.
- 14, Πρόφυτον (Δ.Γ. Φύτον).
- 18, Συνέδραμον. Ἐνέδρα δὲ Μαυσώλου. (ἐκ Δ.Γ. καὶ Ε.Δ.). Ἐνέδραμον. Μαυσώλου δέ.

(1) Δ.Γ. Κεῖρήνιοι καὶ Συκκιβοαί. Καὶ ὁ μὲν Λατῖνος μεταφραστῆς ἠρμήνευσε τὸ κολοβὸν τοῦτο χωρίον, ὡσπερ ἂν εἰ ἐγγέγραπτο, Κεῖρῆνιοι καὶ Σκικβοαί· ἕτεροι δὲ τὰς παρὰ τῷ Πλινίῳ (Δ, ιά) Θρακικὰς πόλεις Γερανίαν καὶ Βορκόδην, ἐνταῦθα τοῦ χωρίου πάλαι κατακεχωρισθαι ὑπέλαβον· ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ Κεῖρήνιοι, Κεθρήνιοι γραπτέον εἶναι ὑπέτοπασαν.—(2) Τὸ κολοβὸν τοῦτο χωρίον οὕτω παρήνον διορθοῦν ἕτεροι, Τοῦτο φανερωῖσαι αὐτοῖς ὀκνῶν, ὑπεκρίνατο, βασιλεύς.—(3) Η.Δ. Ἐστὶ μέντοι καὶ οὕτω διορθοῦν, Καλέσας τοὺς εὐπόρους, ὡς ὑπενόησαν ἕτεροι, ἐξ Ἄριστοτέλους (Οἰκονομικ. Β, ιγ') ὠρμημένοι, ὅς αὐτὸ τοῦτα Μαυσώλου τὸ στρατήγημα ἰσορῶν φησι, « Συναγαγὼν τοὺς εὐπορωτάτους » ἐν τῇ χώρᾳ ».

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 234,	ΒΟΡΓΗΣ (1).	
Σ. 235, στ. 4,	Αἰθης (2).	
	7, Προσπεσών (H.Δ.).	Προπεσών.
	8, Λυσιμάχιοι (Γραπτέον Λυσιμάχειοι).	
	13, Πτελεούντα (ἐξ Ε.Δ.).	Πτελεούντι.
Σ. 236,	ΑΡΣΑΜΗΣ (ἐξ Ε.Δ.).	ΑΡΣΑΒΗΣ.
	στ. 19, Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	25, Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	26, Προέθηκεν (ἐκ Δ.Γ.).	Παρέθηκεν.
Σ. 237, στ. 4,	Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	6, Προσαγάγη (ἐκ Δ.Γ.).	Προσάγοι.
	7, Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	9, Ἐπειθὲ (H.Δ.).	Ἐπειδή.
	15, Ἐνέβαλον οὔτοι· ἐξ ἑναν- τίου (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐνέβαλλον· ἐξ ἑναντίον.
	— Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	19, Κτεῖνε, ἢ ἄγε (H.Δ.).	Κτεῖναι, ἢ ἄγε (Δ.Γ. Κτεῖ- ναι, ἢ ἄγεσθαι).
	23, Ἐδοξεν (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐδειξεν.
Σ. 238, στ. 3,	ὧν ἐχρῆν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἄ ἐχρῆν.
	— Προσελθόντα (ἐξ Ε.Δ.).	Προελθόντα.
	13, Πολύ (ἐξ Ε.Δ.).	Πολλοῦ.
	23, Ὑποκείμενα (H.Δ.).	Ὑποκείμενα.
	— Μετεπέμψαντο (H.Δ.).	Μετεπέμψατο.
Σ. 239,	ΑΡΤΑΒΑΖΟΣ (H.Δ.).	ΑΡΤΑΒΑΖΗΣ.
	15, Πλαταιῶν (H.Δ.).	Πλαταιέων.

(1) Ἄλλοις ἄλλως ὀνομάζεται ὁ παρὰ τῷ Πολυαίνῳ Βόργης αὐτός· περὶ αὐ ἐπιθι τὰς εἰς τὸν Ἡρόδοτον (Ζ, ρζ) σημειώσεις τοῦ Οὐαλκε-
νήρου. — (2) Οὐκ ἀπιθάνως, Σεύθης, θεῖν γράφειν ὑπετόπασάν τινες,
καίπερ οὐδ' οὕτως τῆς ἰσορικῆς ἀληθείας κατορδουμένης, ὡς ἐστὶ μα-
θεῖν ἀναλεγόμενον ἐκ Διοδώρου, Στράβωνος, Πλουτάρχου, καὶ ἑτέρων,
τὰ περὶ Λυσιμάχου ἰσορημένα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 239, στ. 19, Ἀπαγγελεῖ (Η.Δ.). Ἀπαγγέλλει.
 Σ. 240, στ. 4, Μενεῖ (ἐξ Ε.Δ.). Μένει.
 23, Πρὸς ἄλλους ὁμολογήσειαν (ἐκ Δ.Γ.). Πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσουσιν.
 24, Χρυσὸς σφυρήλατος (Η.Δ.). Χρυσὸς αὐτῶ δὴ σφυρήλατος.
 27, Ἀγαγγέλλειν (Δ.Γ. Ἀγγέλλειν).
 Σ. 241, στ. 1, Ἀποληψόμενοι (Η.Δ.). Ἐπιληψόμενοι.
 4, Ἐπέβαλε (ἐκ Δ.Γ.). Ἔβαλε.
 7, Πέμψαι (ἐκ Δ.Γ.). Πίμψειν.
 9, Καὶ ὑπηρέτας ἄλλους (Η.Δ.). Καὶ ὑπηρέτας, καὶ ἄλλους.
 ΠΑΙΡΙΣΑΔΗΣ (1). ΠΑΡΙΣΑΔΗΣ.
 16, Ἐν ἄλλῃ (2). Ἄλλῃ.
 Σ. 242, ΧΕΪΛΗΣ (Δ.Γ. Σείλης; Σήλης).
 11, Αὐτοῖς (Δ.Γ. Αὐτούς).
 12, Ἐάνθαν (Δ.Γ. Ἐάνθα).
 ΒΟΡΖΟΣ (Δ.Γ. ΟΒΟΡΖΟΣ : ΟΒΟΡΑΖΟΣ).
 Σ. 243, στ. 6, Μέγας· δεῖξας. (Δ.Γ. Μέγας, δεῖξας.
 Μέγας δεῖξαι. Ἰσ. γρ. Μέγας, καὶ δεῖξας).
 13, Κεντρίσας (Ἰσ. γρ. Κεντήσας).
 17, Κτείνει (Δ.Γ. Κτιννύει).
 19, Ἐξκίθρης (3).
 — Παρθυσαῖος ἀνεῖλε· καὶ Παρθυσαῖος, καὶ.
 (ἐξ Ε.Δ.).

(1) Η.Δ. διὰ τὸ τοιαύτην εἶναι τὴν ἐν τοῖς ἀρχαίοις νομισμασι γραφὴν. — (2) Η.Δ. Ἐπιθετὸ παρακλήσιον χωρίον (Ζ, ΚΑ, 4, σελ. 232). — (3) Πομαξκίθρης οὗτος καλεῖται ὑπὸ Πλουτάρχου· ὑπὸ τοῦ Ἀππιανοῦ, Μαξκίθρης.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 243, στ. 21, Ἡρώδην (1).
 25, Ὀρέων (2).
 27, Θήραμα (3).
- Σ. 244, στ. 12, Ληφθέντας, Κελτοὶ Ληφθέντες. Κελτοὶ δὲ ἐπελ-
 ἐπελθόντες (H.Δ.). θόντες.
 21, Παρеспόνθησαν (Ἰσ.
 ἴγρ. Παρеспонδήθησαν).
- Σ. 245, στ. 1, Τριβαλλοῖς (H.Δ.). Τριβαλοῖς.
 5, Τριβαλλοί (H.Δ.). Τριβαλοί.
 8, Συυθιάδες (ἴσ. γρ. Συυ-
 θίδες).
 11, Ἀπήνησαν (Δ.Γ. Ἐπήνε-
 σαν).
 22, Οἰδάρη (Δ.Γ. Σατράρη).
- Σ. 246,
 ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ (Δ.Γ.
 ΠΕΛΛΗΝΕΙΣ).
 15, Ἀνεῖναι (H.Δ.). Ἀνεῖη (Δ.Γ. Ἀνεῖλε).
 16, Ἀποδόντων (4). Ἀποδωσάντων.
 18, Ἐν ἱματίῳ (ἐξ E.Δ.). Ἐνὶ ἱματίῳ.
 21, Ἀννίβου (ἐκ Δ.Γ.). Ἀννίβω.
- Σ. 247, στ. 1, Ἐκβοήσασαι (5).
 3, Διαρπάζουσι (H.Δ.). Διαρπάσασαι.
 4, Διεξέπαισαντο (6). Διεξέπεσαντο.
 5, Ἀπέδωκε δὲ αὐτάς τοῖς Ἀπέδωκε δὴ αὐτάς τοῖς.
 (7).

· (1) Δ.Γ. Ἰρώδην· καθὰ καὶ παρὰ Πλούταρχω. — (2) Δ.Γ. Ὀρεος· ὡς καὶ ὁ Πλούταρχος. — (3) Δ.Γ. Θήραν· ὡς καὶ ὁ Πλούταρχος. — (4) Π.Δ. Ἐνδέχεται μέντοι τὸ Ἀποδωσάντων τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ εἶναι. — (5) Γράφει, Ἐμβοήσασαι· ὡς παρὰ τῷ Πλούταρχῳ (Γυναικ. ἀρετ.). — (6) H.Δ. καθὰ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 318, καὶ 340). Ἄντι τούτου Πλούταρχος (Γυναικ. ἀρετ. σελ. 21), Συνεξέπιπτον, καὶ, Διεξέπεσον, εἴρηκε. — (7) H.Δ. Ἐσι δὲ καὶ οὕτω γράφειν· Ἀπέδωκε δὴ αὐταῖς καὶ τοῖς·

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 247, στ. 9, Συνεμάχοντο (Δ.Γ. Συνεμαχέσαντο).
 14, Προσεῖπειν (ἐξ Ε.Δ.). Προσεῖναι.
 16, Καὶ περικαλυψάμενοι, Περικαλυψάμενοι· προϊού-
 προσιούσης ἐσπέρας σης δὲ ἐσπέρας, (Δ.Γ...
 (Η.Δ.). προϊούσης ἐσπέρας).
 24, Ἐμφύλιος (Δ.Γ. Ἐμφυ-
 λος).
 — Ἦδη δὲ ἐς (Η.Δ.). Ἦδη δὲ καὶ ἐς.
 Σ. 248, στ. 1, Αὐτῶν ἐν μέσῳ σταῖσαι Αὐτῶν σταῖσαι τῆς.
 τῆς (ἐξ Ε.Δ.):
 8, Ἰπάρχους (1).
 Σ. 249, στ. 6, Οὐκ ἀμελῶ συγγράφειν Οὐκ ἀμελῶς συγγράφω (Δ.Γ.
 (Η.Δ.). Οὐκ ἀμελῶς συγγράφειν).
 12, Ἀμούλιος καὶ Νομήτωρ
 (Δ.Γ. Ἀμούλλιος καὶ
 Νεμέτωρ).
 18, Ῥῶμος (Δ.Γ. Ῥέμος).
 Σ. 250, στ. 11, Ἄξει (ἰσ. γρ. Ἄξει).
 12, Ἰππείου (Δ.Γ. Ἰππίου).
 Σ. 251, στ. 18, Δοκεῖν (Δ.Γ. Δοκεῖ).
 19, Οὔτοι (Η.Δ.). Οὔτοι.
 Σ. 252, στ. 14, Ὡς οἱ (ἐκ Δ.Γ.). Ὡς καὶ οἱ.
 18, Ταὐτὸ (ἐξ Ε.Δ.). Τοῦτο.
 Σ. 253, στ. 1, Τῷ χειρε (Η.Δ.). Τὰ χεῖρε.
 11, Μετὰ τρία ἔτη καὶ δέκα
 (2).
 12, Ἀνίωνα (Η.Δ.). Ἀνίωνα.
 14, Σρατιάν (ἐξ Ε.Δ.). Στρατεῖαν.

(1) Ἴσως γρ. Ἐπάρχους ὡς φέρεται παρὰ Πλουτάρχῳ (Γυναικ. ἀρετ. σελ. 13). — (2) Ὁφείλειν εἶναι, Μετὰ τρία ἔτη καὶ εἴκοσι. Ἐπιθετὰ σημαιωθέντά εἰς τὸν Πλουτάρχον (Καμύλλ. § 41, σελ. 454 ἡμετερ. ἐκδόσ.).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 253, στ. 17, Κατεάγοντο (1).
 19, Ξυσοῖς (2).
 20, Χρησθαι (3). Χρήσασθαι.
 21, Ὑποβάλλοντας (4). Ὑποβαλόντας.
 27, Πορσίνας (5).
- Σ. 254, στ. 18, Παρείδε (Δ.Γ. Παρίδε).
 26, Καὶ σημεῖον (ἰσ. γρ. Καὶ τὸ σημεῖον).
- Σ. 255, στ. 2, Μεμνησθαι (ἐκ Δ.Γ.). Μέμνησθε.
 8, Ἐκέλευσε (ἰσ. γρ. Ἐκέλευσε).
 — Ἐμβάλλειν προϊόντας. Ἐμβάλλειν προϊόντας, πόρ-
 καὶ πόρρωθεν (6). ρώθεν.
 10, Εἰθίξε (Η.Δ.). Ἡθίξε.
 18, Ὀρῶν (Δ.Γ. Ὄδῶν).
 19, Συνέβαλε (7). Συνέβαινε.
 24, Σύρρηξαντες (Δ.Γ. Συρ-
 ράξαντες).
- Σ. 256, στ. 6, Προεβάλλοντο (ἰσ. γρ. Προεβάλοντο).
 14, Ἐμαθε (ἐξ Ε Δ.). Ἐλαθε.
- Σ. 257, στ. 2, Πείσαι ἂν τήν (8).

(1) Ἄφειλεν εἶναι, Καταγνύοντο, ὡς τὸ, Καταδύοντο (Ζ, ΚΑ, 3, σελ. 232), ἢ γῶν, Κατάγοντο· ἀλλ' ἐνδέχεται τοῦ παρακμάζοντος ἐλληνισμοῦ εἶναι τὸν τύπον, κατὰ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Εὐαγγελισταῖς Καταγαῶσι καὶ Καταάξει. — (2) Ὁ δὲ Πλούταρχος (Καμῖλλ. § 40), ἐξ οὗ ταῦτα ἠράνισαι, γράφει, Ὑσσοῖς. — (3) Διῶρθωκα ἐκ τοῦ Πλουτάρχου. — (4) Διωρθῶκασιιν ἕτεροι ἐκ τοῦ Πλουτάρχου. — (5) Οὕτω δι' ὄλου· παρ' ἑτέροις δ' ἄμεινον διὰ τοῦ ἦ, Πορσίνας. — (6) Ὁ μὲν σύνδεσμος προσετέθη ἐξ Ε.Δ. Ἄλλ' οὐδ' οὕτω τεθεράπευται τὸ χωρίον. Ἰσ. γρ. Πρὸ τοῦ χάρακος ἐμβάλλειν προϊόντας. καὶ πόρρωθεν. — (7) Η.Δ. Ἐτεροι δὲ γράφειν παρήνεσαν, Συνέβαλλε. — (8) Γραπτέον, Πείσαι τήν, ἢ, Πείσειν τήν.

- Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου:
- Σ. 257, στ. 4, Τότε δὴ καὶ μᾶλλον (1). Τότε δὴ καὶ τοσούδε μᾶλλον.
- 16, Ἐπὶ ποταμόν (ἐκ Δ.Γ.) Ἐπὶ τὸν ποταμόν.
- 21, Κακῶς (Η.Δ.). Κακός.
- Σ. 258, στ. 1, Ἀποτρέψασθαι (ἐξ Ε.Δ.) Ἀποτρέψασθαι.
- 6, Συμβουλεύω μὴ συμβαλεῖν (ἐξ Ε.Δ.). Συμβουλήν μὴ συμβαλεῖν.
- 7, Κατέχοντα, καὶ τὰς πόλεις ἀφισάντα (ἰσ. γρ. Κατέχοντας, καὶ τὰς πόλεις ἀφισάντας).
- 10, Καὶ ἐπὶ τήν (Δ.Γ. Καὶ τήν).
- 16, Ὁ συμβαλὼν κατὰ ζόμα καὶ νικήσας (Η.Δ.). Ὁ συμβαλὼν καὶ κατὰ ζόμα νικήσας.
- 18, Νικήσεις (ἐκ Δ.Γ.). Νικῆσαι.
- 22, Ἄνὴρ Βρέττιος ἦρα, ἄνὴρ ὑπὸ (ἐξ Ε.Δ.). Ἄβρέντιος ἦρα, ἀνὴρ ὑπὸ.
- 24, Τὸν Βρέττιον (ἐξ Ε.Δ.). Τὸν Ἄβρέντιον.
- 26, Ὁ Βρέττιος (ἐξ Ε.Δ.). Ἄβρέντιος.
- Σ. 259, στ. 1, Κοῖντος Φάβιος (2).
- 6, Παρέληται (Η.Δ.). Παρέλτάται.
- 13, Ἀποπέμψασθαι καὶ κλίνας (ἐξ Ε.Δ.). Ἀποπέμψασθαι καινάς.
- 14, Χύτρας (Δ.Γ. Κύθρας).
- 21, Περιῶν ἐωρᾶτο (3). Ἐωρᾶτο.

(1) Ἐκ Δ.Γ. Ἄλλ' οὐθ' οὕτως ὑποψίας ἀπήλλακται τὸ χωρίον.—
 (2) Ἐν τῇ Πίνακι τῶν ὀνομάτων, εἰς ἓνα τὸν Φάβιον ἀναφέρεται τέταρτον τοῦτο γρατήγημα. Ἔοικε μέντοι Κοῖντος Φάβιος οὗτος ὁ Πρόπαππος εἶναι τοῦ ἐν τοῖς τρισὶ μνημονευομένου Φαβίου, ὁ καλούμενος, Κοῖντος Φάβιος Ἰούλλος (ἢ Ρουλλιανός): καίπερ ἐκεῖνον συναποδημῆσαι τῷ ὑπὸ ἐπὶ τὸν πόλεμον ἰσορήκασιν ὄ, τε Πλούταρχος (Φαβ. Μαξιμ. § 24), καὶ ὁ Οὐαλέριος Μάξιμος (Ε, ζ' 1).—(3) Προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 260, στ. 12, Φυγαγωγοί (Δ.Γ. Νυμφαγωγοί).
 14, Συνεχαρίτατο (Δ.Γ. Συνεσώρησατο).
 15, Δὲ ἄλλαι (Π.Δ.). Δὲ καὶ ἄλλαι.
 18, Θεραπευτῆρες ἦσαν, καὶ Θεραπευτῆρες, καὶ (Η.Δ.).
 22, Μασαισιυλίων (ἐξ Ε.Δ.). Μασαισιυλέων (Δ.Γ. Μασαισιυλίων).
 Σ. 261, στ. 4, Ταῦτα (Π.Δ.). Τοιαῦτα.
 8, Αὐτοῖς (Δ.Γ. Αὐτούς).
 11, Ἀκονώντας (1). Ἀκονούοντας.
 14, Τῷ τε (Δ.Γ. Καὶ τῷ τε).
 20, Ἦγαγον (Π.Δ.). Ἦγον (Δ.Γ. Ἦκον).
 Σ. 262, στ. 9, Καθῆκε (ἰσ. γρ. Κατέθηκε).
 16, Κάλοις (ἐξ Ε.Δ.). Καλῶς.
 Σ. 263, στ. 2, Ἐάν (Δ.Γ. Ἦν).
 12, Ἐπ' ἀλλήλοις (Δ.Γ. Ἐπ' ἀλλήλους).
 16, Προσίουντι (ἐξ Ε.Δ.). Προσιόντι.
 19, Ἀρτέμιδος εἶη, καὶ Ἀρτέμιδος, Καί (Η.Δ.).
 24, Τούτων (ἰσ. γρ. Καὶ τούτων).
 — Ὅσαι δὲ νίκαι (ἐκ Δ.Γ.). Ὅσαι δὲ καὶ νίκαι.
 Σ. 264, στ. 1, Ταῦτα (γραπτέον, Ταύτας).
 9, Ἐπιδανεῖσται (ἰσ. γρ.

ἐκ τε τοῦ Λατίνου μεταφραστοῦ, καὶ ἐν τῶν Πλουτάρχου Ἀποφθεγματίων, ἐν οἷς τὰ περὶ Σκηπίωνος ἰσοροεῖ.

(1) Π.Δ. παρὰ τὸ Ἀκονάω ἦν εἰ τις οὐκ ἀναγκαίαν ἠγούτο, καταχωρῆζέτω ἐν τοῖς Λεξικοῖς καὶ τὸ μῆπω πρότερον ἐγνωσμένον, Ἀκουέω.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

	Αὐτῶ θανῆσαι).	
Σ. 264, στ. 10,	Εἶχε (Π.Δ.).	Ἔχων.
	11, Ὑδρίαν (Η.Δ.).	Ἵδρείαν.
	18, Ἡγγέλῃ στρατόπεδον (Δ.Γ. Ἡγγέλη στρατό- πεδα).	
	19, Ὀρείων (Η.Δ.).	Ὀρίων.
	21, Πολλά ἔλη βαδύνεται (1).	
	22, Αὐγῆ (ἐξ Ε.Δ.).	Αὐγῆς.
	— Κατὰ τήνδε τὴν ὥραν (ἐκ Δ.Γ.).	Κατὰ τὴν ὥραν.
Σ. 265, στ. 1,	Καῖσαρ δ' ἀμαχίαι	Καῖσαρ ἀμαχί.
	(Η.Δ.).	
	4, Τριάκοντα (2).	Ὀκτώ.
	— Μάχιμον (ἐξ Ε.Δ.).	Μαχικόν.
	6, Δέ ποταμόν (ἐκ Δ.Γ.).	Δέ τὸν ποταμόν.
	19, Κασόλαννος (3).	Κασόλανυλος.
Σ. 266, στ. 3,	Προσθήσαντα (Η.Δ.).	Προθήσαντα.
	— Βαλεῖν (4).	
	12, Μετὰ τῶν πλειόνων (Δ.Γ. Μετὰ πλειόνων).	
	17, Ἐναντίοι (Η.Δ.).	Ἄρτιοι.
	19, Ἀποληφθέντας (Η.Δ.).	Ἀπολειφθέντας.
	27, Γεργούην (5).	

(1) Ὑποπτου τὸ χωρίον. Ἴσως ἀντὶ τοῦ, βαδύνεται, γραπτέον Πλα-
τύνεται. — (2) Οὕτω γραπτέον εἶναι τινες ἠγήσαντο, καθὰ φέρεται
παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Καῖσαρ. § 18). — (3) Ἐκ Δ.Γ. Εἰσὶν οἱ γράφειν
παραينوῦσι, Κασσιουέλαννος, καθὰ φέρεται παρ' αὐτῷ τῷ Καίσαρι
(Ὑπομνημ. Γαλατικ. πολέμ. Ε, ιά). — (4) Ἡ τοῦτο διαγραφτέον τὸ
ἐπαρέμφατον, ἧ τὸ προηγησάμενον, ἄκοντίσαι. Παράξες τούτοις τὰ
ἀνωτέρω (Ζ, ΛΓ, 1, σελ. 239) εἰρημένα. — (5) Δ.Γ. Γοργουθίν-
Στράβων δὲ (Δ, σελ. 191) Γεργουθίαν αὐτὴν καλεῖ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 267, στ. 4, Ἐρχονται. Γεφύρας δὲ Ἄρχαιον, γεφύρας διακενο-
 διακεκομμένης (ἐκ Δ.Γ.) μένης.
 5, Σταυρώματα (1). Στρώματα.
 6, Ἀφηρημένης (Η.Δ.). Ἀφρημένης.
 9, Διαβάς, ἦν τοῖς (Η.Δ.). Διαβάς τοῖς (Δ.Γ. Διαβαστὴ
 τοῖς).
 11, Γεργοθύνη (Δ.Γ. Γερ-
 γιθύνη).
 13, Κατὰ μὲν (Η.Δ.). Κατὰ δέ.
 14, Καὶ πυκναὶ τῶ (ἐξ Ε.Δ.). Καὶ πυκναὶ, καὶ τῶ.
 15, Γεργοθουαῖοι (Δ.Γ. Γερ-
 γοθαῖοι).
 19, Ὑπερέχοιεν (ἐξ Ε.Δ.). Περὶέχοιεν.
 23, Εἰς αὐτὸν (ἐκ Δ.Γ.). Εἰς αὐτούς.
 26, Ἀλαισιαν (2).
 Σ. 268, στ. 4, Ἐξεπλάγησαν· καὶ τότε Ἐξεπλάγησαν καὶ ἐταράχθη-
 (ἐκ Δ.Γ.). σάν· καὶ τότε.
 5, Γεγενῆσθαι (γράφε ;
 Γενέσθαι).
 23, Ἐπιτηδείων, Πομπήϊος· Ἐπιτηδείων· Πομπήϊος δὲ
 ὁ δὲ ἐσπευδε μάχη κρι ἐσπευδε μάχη κριθῆναι.
 θῆναι, Καῖσαρ. Καῖσαρ Καῖσαρ δὲ ἐρεθίζει.
 ἐρεθίζει (ἐξ Ε.Δ.).
 Σ. 269, στ. 2, Εὐθαρσεῖ (Η.Δ.). Εὐθαρσεῖ.
 5, Ἐφη (Δ.Γ. Εἶπεν).
 — Πολίταις (ἰσ. γρ. Τοῖς
 πολίταις).
 7, Μετεβάλλοντο (Η.Δ.). Μετεβάλλοντο.
 13, Καταλιπόντες... μὴ αἰ-

(1) Η.Δ. Σταυρώματα δὲ λέγει τὰ παρὰ τοῖς Γάλλοις καλούμενα **Pieux**, τουτέστι, τὰ τῇ γῇ ἐμπεπηγότα ὀρθὰ ξύλα καὶ ἀνέχοντα τὰς σαινίδας, ἐξ ὧν αἱ ξύλινα σκευάζονται γέφυραι. — (2) Γραπτέου, Ἀλειςίαν, ἢ, ὡς ὁ Σικελιώτης Διοδώρος, Ἀλυσίαν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- δεῖσθε; (1).
- Σ. 269, στ. 14, Τὸν λόγον (ισ. γρ. Τοῦτον τὸν λόγον).
 16, Στρατιώταις (Δ.Γ. Συ-
 ρρατιώταις).
 — Παρесеυάσθαι (Η.Δ.) Παρασευάσασθαι.
 21, Προκαταλαμβάνοιτο
 (Δ.Γ. Καταλαμβάνοιτο)
 25, Τοῖς πολέμοις (Δ.Γ.
 Τῶν πολέμιων).
 25, Ἐθάρσυνεν (Δ.Γ. Ἐθά-
 ρύνεν).
 27, Παρήγγειλεν (Η.Δ.). Παρήγγειλεν.
 Σ. 270, στ. 3, Ἐσασίαζεν (Η.Δ.). Ἐσασίασεν.
 20, Ἐφυγον (ισ. γρ. Ἐφυ-
 γον).
 22, Οὐχ ὅπως περὶ (Η.Δ.). Οὐχ ὡς περὶ.
 23, Ἐβουλεύετο (ισ. γρ.
 Ἐβουλεύσατο).
 Σ. 271, στ. 2, Ἐπὶ τούτῳ (ἐξ Ε.Δ.). Ἐπὶ τούτο.
 6, Φείδεσθε (ἐξ Ε.Δ.). Φείδεσθαι.
 15, Τοῦ θύτου (Η.Δ.). Τοιούτου.
 25, Ἐκέλευε (Η.Δ.). Ἐκέλευσε.
 Σ. 272, στ. 1, Παρήγγειλεν (Η.Δ.). Παρήγγειλεν.
 2, Περροντικέμαι (2).
 4, Ἀσφαλῆς κ. τ. λ. (3).
 9, Κάσσιον (Η.Δ.). Κάσιον.
 14, Ἐπιπλευσομένης (Δ.Γ.
 Ἐπιπλευσομένης).

(1) Γραπτέον, Καταλιπόντες... οὐκ αἰδεῖσθε; ἢ, Καταλιπόντας... μὴ αἰδεῖσθαι προσυπακουομένου τοῦ, Οὐ δεῖνόν, Οὐκ αἰσχρόν, ἢ τινος ἑτέρου τοιούτου. — (2) Ἡμάρτηται ὡς ὁ παρακειμένος ὄφειλε γὰρ εἰπεῖν, Φροντίζειν. — (3) Ἐκ τῶν Εὐριπίδου Φοινισσῶν (ζήχ. 602).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- 22, Τὴν πόλιν (Δ.Γ. Τὴν
Ρώμην)
- 23, Ἀνεωγμένην (ἐκ Δ.Γ.). Ἡνεωγμένην.
- 27, Ἀφυσάμενοι (Δ.Γ. Ἀφυσάμενοι).
- Σ. 273, στ. 2, Ἀνεωγμένην (ἐκ Δ.Γ.). Ἡνεωγμένην.
5, Ἐκβολαῖς (ἐξ Ε.Δ.). Ἐμβολαῖς.
- 13, Κοριολάνον (1).
— Ὡς Τυρρήνους (Η.Δ.). Ὡς Τυρρήνην.
- 26, Σιράκων (Δ.Γ. Σιρακῶν).
- Σ. 274, στ. 4, Ἰναμάμην (2).
7, Ἔστω . . . πόρρω (3).
8, Ὀρμή (4).
10, Σπείρεσθαι (Η.Δ.). Σπαρέσθαι (Δ.Γ. Σπείρεσθαι).
— Ἐμοῖς. Ἀνάλωτα τὰ τεῖ-
χη παρέσχον (5).
16, Ἀπορρύψαμένη (ἐκ Δ.Γ.). Ἀποκρυσψαμένη.
18, Ἀπορρύψαι (ἐκ Δ.Γ.). Ἀποκρῦψαι.
21, Ἀπερρύψατο (ἐκ Δ.Γ.). Ἀπεκρῦψατο.
22, Ἀναδεδυμένην (Η.Δ.). Ἀναδεδυμένη (Δ.Γ. Ἀναλελυ-
μένην).
23, Ροδογούνην (Η.Δ.). Ροδογούνη (Δ.Γ. Ροδογούν-
την).
24, ΤΟΜΥΡΙΣ, Κύρου κ.
τ. λ. (6).

(1) Ὁ δὲ Πλούταρχος παραξυτόνωσ, Κοριολάνον, τοῦτον καλεῖ. —
(2) Τὸν αὐτὸν οἰοῦνται τινες εἶναι ποταμὸν καὶ ὃν Πλίνιος (5, 29)
Ἰομάνην ὀνομάζει. — (3) Πεπλημμέληται ἡ γραφή, ἣν τότε νῦν εἶναι
διορθῶσαι οὐκ ἔχω. — (4) Οὐδὲ τοῦτο πλημμελείας γραφικῆς ἀπὴλ-
λακται τὸ χῶριον. — (5) Περιαιρετέου τὸ ἄρθρον· καίπερ οὐδ' οὕτω
τῆς γραφῆς κατορθουμένης. Οὐκ εὐπαράδεκτον γὰρ τὸ «Ποταμοῖς
ἐμοῖς». Μήποτε οὖν, σίζοντας πρὸ τῆς ἀιτωθυμίας, δεῖν γράφειν,
«Ἐμοῖς ἀναλώμασι τεῖχη παρέσχον»; — (6) Παρ' ἰσορίαν ταῦτα
περὶ ὧν ἐπιβι τὸν Ἡρόδοτον (Α, § 205-214) καὶ τὸν Ἰουστίνου Α, 8.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδύτο.
Σ. 275, στ. 8, Νιτῆτιν (1).		
	12, Ἐνεχείρωτο (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐνεχύρωτο (Δ.Γ. Ἐνχειρωτο).
	14, Τὸν γε υἷον (Η.Δ.).	Τὸν δὲ υἷον.
	15, Ἀλλὰ Κύρος (Η.Δ.).	Ἀλλὰ καὶ Κύρος.
	17, Τὴν Αἰγυπτίων ἀρχὴν (ἐκ Δ.Γ.).	Τὴν Αἰγυπτίων χώραν ἀρχήν.
⊙	19, Ποσούμιον (ἐξ Ε.Δ.).	Ποσούμην.
Σ. 276, στ. 5, Ἐπελθόντες (Η.Δ.).		Ἐπανελθόντες.
	8, Προσῆλθον (ἴσ. γρ. Προῆλθον).	
	9, Θύμβριν (Δ.Γ. Θύθριν). — Προύπεμψεν (2).	Προύπεμψεν. Ἄντέπεμψαν.
	13, Ἄντέπεμψαν (Η.Δ.).	
	22, Ἀπέσχισεν (3).	
Σ. 277, στ. 15, Παρά τὴν ἐπαλξίν (Η.Δ.).		Παρά ἐπαλξίν.
	24, Φιλανδρον (Η.Δ.).	Φιλάνθρωπον.
Σ. 278, στ. 1, Αὐτῆ (Η.Δ.).		Αὐτήν.
	5, Φενεθν (ἐξ Ε.Δ.).	Φενεῖον.
	13, Παιδων εἷς, ὄνομα (ἐξ Ε.Δ.).	Παίδων... ὄνομα.
	ΠΟΛΥΚΡΪΤΗ (4),	ΠΟΛΥΚΡΪΤΗ.
	23, Ἦν ἐν (ἐκ Δ.Γ.).	Ἦν δὲ ἐν.
Σ. 279, στ. 6, Ἐπίθεσθε (ἐξ Ε.Δ.).		Ἐπιθέσθαι.
	11, Φόξον (Η.Δ.).	Φοξόν (Δ.Γ. Φόδον).
	21, Κατακλιθέντες (Η.Δ.).	Κατακλισθέντες.
	23, Κατελάθοντο (ἐξ Ε.Δ.).	Κατεβάλλοντο.
Σ. 280, στ. 16, Ὁ δὲ διαφθεΐρας (5).		

(1) Ἡρόδοτος δὲ (Γ, § 1), Νίτητιν, προπαροξυτόνως. — (2) Η.Δ. ὡς ἠρμήνευσε καὶ ὁ Λατίνος μεταφραστής. — (3) Γραπτέον, οἶμαι, Ἄνέσχισεν. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Πλουτάρχῳ (Βροτύ. § 13). — (4) Η.Δ. κατὰ γράφεται παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ ἄλλοις. — (5) Δ.Γ. Τὸ δὲ διάφθειραν, ἴσως γρ. Καὶ διαφθεΐρας, ἢ Διαφθειρας δέ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 280, στ. 19, Συνόριξ (1).
 Σ. 281, στ. 5, Ποιησώμεθα (ἰσ. γρ. Ποιησόμεθα).
 6, Ἐντελεῖς (ἰσ. γρ. Ἐν τέλει).
 20, Περιῆν ἡ ἀδελφή (H.Δ.) Περιῆν ἀδελφή.
 27, Νομίμασιν (Δ.Γ. Νομίματα).
 Σ. 282, στ. 14, Ἐμνησεύσατο (2).
 15, Ἐξεπίτηδες (Δ.Γ. Ἐπίτηδες).
 Σ. 283, στ. 14, Τοῦτο (ἰσ. γρ. Τοιοῦτο).
 15, Μὲν εἶπε καὶ (ἐξ Ε.Δ.) Μὲν καί.
 21, Ἰαονικῆς (Δ.Γ. Ἰαονικῆς).
 Σ. 284, στ. 4, Καὶ τὸ σῶμα (ἰσ. γρ. Τὸ δὲ σῶμα).
 8, Ἄντεστρατοπεδεύοντο (Δ.Γ. Ἄντεστρατοπέδευον).
 9, Παραθεῖσα (H.Δ.) Παρατιθεῖσα.
 16, Ἐδαίσαντο (H.Δ.) Ἐδέξαντο.
 19, Ἀπέλειπον (H.Δ.) Ἀπέλιπον.
 26, Ὅς ἂν ἐκ (ἐκ Δ.Γ.) Ὅς ἐκ.
 Σ. 285, στ. 5, Ἐπέδωκε (ἐκ Δ.Γ.) Ἀπέδωκε.
 16, Ἐβασάνιζεν (H.Δ.) Ἐβασάνισεν.
 24, Διτηγήματος (ἰσ. γρ. Στρατηγήματος).
 Σ. 286, στ. 2, Φίλων. Ὁ τύραννος Φίλων. Τύραννος.
 (H.Δ.).
 6, Ἐπετέλει (ἰσ. γρ. Ἐπέσπενθε).

(1) Παρὰ δὲ Πλουτάρχῳ (Γυναικ. ἀρετ.) γράφεται, Συνόριξ. —
 (2) Γραπτέον, Ἐμνησεύετο, ὡς ἀνέγνω ὁ Λατῖνος μεταφραστῆς, καὶ ὡς φέρεται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Γυναικ. ἀρετ.).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 286, στ. 8, Παρακλίνασα (Δ.Γ. Κα-
τακλίνασα).
20, Κατήγαγον (Η.Δ.). Κατήγουν.
22, Δήσαντες (ἐκ Δ.Γ.). Καταδήσαντες.
25, Γονέας (ἐκ Δ.Γ.). Γονεῖς.
Σ. 287, στ. 4, Ίκέτιν (ἐξ Ε.Δ.). Ίκέτιαν.
6, Κυρηναίων (Η.Δ.). Κυρηναίου.
15, Προβαλομένη (Η.Δ.). Προβαλλομένη.
16, Λαβοῦσα (Η.Δ.). Συλλαβοῦσα.
Σ. 288, στ. 3, Φερόμεναι (Η.Δ.): Φερόμενα.
ΑΡΧΙΔΑΜΙΣ (1).
13, Κινδυνεύειν (ἴσ. γρ.
Κινδυνεύσειν).
15, Καλόν, ἔφη, ταῖς (ἐξ Καλον ταῖς.
Ε.Δ.).
16, Πρὸς αὐτούς (ἐκ Δ.Γ.). Πρὸς αὐτάς.
Σ. 289, στ. 15, Ὑπὸ τούτων (Η.Δ.). Ἀπὸ τούτων.
16, Ὑπ' αὐτῶν (Η.Δ.). Ἀπ' αὐτῶν.
23, Ἀποσπάσαι ἰκέτην (ἐκ Ἀποσπάσαι τὸν ἰκέτην.
Δ.Γ.).
Σ. 290, στ. 12, Ὁ μῆτροφόντης κ. ἰ. λ.
(2).
15, Συνεναυμάχει τοῖς Πέρ- Συνεναυμάχει' τοὺς Πέρσας
σαις ὅς ἤδη (ἐξ Ε.Δ.) ἤδη.
18, Ἐμβαλεῖν (ἐξ Ε.Δ.). Ἐπιβαλεῖν.
Σ. 291, στ. ΜΑΝΙΑ (3). Τανία (Δ.Γ. Φανία).
Σ. 292, στ. 3, Ὑπείσελθῶν (ἐξ Ε.Δ.). Ἐπείσελθῶν.
5, Σίντων (4).

(1) Ἀρχιδάμιαν, ἢ Ἀρχιδάμειαν ταύτην ὀνομάζει Πλούταρχος (Πύρρ. § 27, καὶ Ἄγιδ. § 20)—(2) Παρώδηται ἐν τοῦ ὑπὸ τοῦ Μεγαλάου πρὸς Ὀρέστην παρά τῷ Εὐριπίδῃ (Ὀρεστ. 1581) λεγομένου, « Ἐλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ». —(3) Οὕτω διωρῶ-
κασιν ἕτεροι ἐν τῶν Ξενοφάντος Ἑλληνικῶν (Γ, α, 10-15)—(4) Οἱ δὲ
πλείεσι διὰ τοῦ ᾄ, Σίντων.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 292, στ. 6, Ἐκάταιον (ισ. γρ. Ἐκα-
ταῖον).
14, Ὑπερβάλλουσα (ισ. γρ.
Ὑπερβαλοῦσα).
16, Ἰξιμάτας (1).
21, Σιντικὴν (2).
26, Ἐξήτει (ἐξ Ε.Δ.). Ἐξήτει.
Σ. 293, στ. 5, Καθεικόςτος (Η.Δ.). Καθῆκοντος.
6, Πάντων δεινῶν (Η.Δ.). Πάντων τῶν δεινῶν.
17, Οἱ τὴν Ταυρικὴν (Η.Δ.). Οἱ Ταυρικὴν.
21, Ἐκατὸν εἴκοσιν (Δ.Γ.
Εἴκοσιν).
Σ. 294, στ. 11, Περιβάλλομένη (Η.Δ.). Περιβαλλομένη.
13, Ἀπέπλευσε (Η.Δ.). Ἐπλευσε.
17, Ὑπὸ μισθοφόρων (Η.Δ.). Ἀπὸ μισθοφόρων.
— Ἐπειθον (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπεισαν.
Σ. 295, στ. 3, Κατάτι νόμιμον (Η.Δ.). Κατὰ τὴν νόμιμον.
4, Κράνος, καλλίστη (3). Κράνος ἢ καλλίστη.
6, Ἀπέβλεπεν (Η.Δ.). Ἐπέβλεπεν.
12, Παρετάσσετο Ἰλλυριοῖς
(Η.Δ.). Παρετάσσετο καὶ Ἰλλυριοῖς.
13, Καιρίαν (4).
14, Κατέβαλε (Η.Δ.). Κατέβαλλε.
20, Στρυμόνα (Η.Δ.). Στρυμόνα.
Σ. 296, στ. 1, Μετεβάλλοντο (Η.Δ.). Μετεβαλλοντο.
ΜΥΣΤΑ (5). ΠΥΣΤΑ.

(1) Τοὺς αὐτοὺς ἠγάσαντό τινες εἶναι, καὶ τοὺς παρὰ τῶ Βυζαντίῳ
Στεφάνῳ καλουμένους Ἰξιμάτας.—(2) Καὶ τοῦτο διὰ τοῦ δ, Σινδικὴν, οἱ
πλεῖστοι.—(3) Η.Δ. Ἐπιθι Πλούταρχον (Ἀράτ. § 32) παρ' ᾧ μέντοι
διαφόρως ἐξήρηται ταῦτα.—(4) Τουτέστι, Καιρίαν πληγὴν. Ὁ μέντοι
Λατίνος μεταφραστὴς κύριον ὄνομα τῆς Ἰλλυριῶν βασιλείας τὴν Καιρίαν
(Cæriam) ἐξεδήξατο.—(5) Διῶρθωται ὑφ' ἑτέρων ἐκ τοῦ Ἀθηναίου
(ΙΓ, σελ. 593.).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 296, στ. 14, Σκέλαος (1).

17, Βασανίσων. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὴν Ἐπίχαριν ἐκόμιζον ἐν φορείῳ (H.Δ.).
 Βασανίσων. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἢ Ἐπίχαρις ἐκομίζετο μὲν φορείῳ (Δ.Γ. Βασανίσων. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὴν Ἐπίχαριν ἐκομίζετο μὲν φορείῳ).

19, Τῶν βασανιστηρίων (ἴσ. γρ. Τιῦ Βασανιστηρίου).

Σ. 297, στ. 1, Πάθος (ἐκ Δ.Γ.).

8, Κρυασσὸν (2).

9, Καρίνη (ἐξ Ε.Δ.).

14, Κομίζουσα (H.Δ.).

Πένθος.

Κούασσον.

Καρήνη.

Κομίζουσαι (Δ.Γ. Κομίζου-
 σιν).

19, Κατώμισαν (H.Δ.).

20, Ὡς Θετταλοὶ (H.Δ.).

Κατώκησαν.

Ὡς καὶ Θετταλοί.

Σ. 300, στ. 12, Ἀπὸ τῶν (H.Δ.).

14, Αἰ δὲ θυγατέρες τῶν

ὑπὸ τῶν.

(3).

(1) Μέλλαξ, γραπτέον εἶναι ὁ πρὸ ἡμῶν διατένεται.—(2) H.Δ. ὡς γράφεται καὶ παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ (λίξ. Κρυασσός). Πλούταρχος δὲ, παρ' ᾧ καὶ ἡ προκειμένη ἱστορία (Γυναικ. ἀρετ. σελ. 13), Κρύασσαν αὐτὴν καλεῖ.—(3) Λεῖπει τὸ τέλος. Ἡ δὲ ἱστορία ἢ αὐτὴ ἐστὶ καὶ ἦν ἐν τοῖς πρόσθεν (Z, MΘ, 1, σελ. 247) Πολύαινος ἐγραφεύεν ἑρηνισάμενος ἐξ Ἡροδότου (Δ, § 145-148).

ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

ΣΕΛΙΑΔ. 56, στ. 27, Ξύλων, τὸ μὲν ΧΛΩΡὸΝ, τὸ δὲ ΑΨΩΝ.]
Γράφε, Ξύλων, τὸ μὲν ΧΛΩΡῶΝ, τὸ δὲ ΑΨΩΝ.

ΣΕΛΙΑΔ. 57, στ. 9, Ἐπισκῆπτοντα ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσι.] Ἀντί
τοῦ, Ἐπισκῆπτοντα, γραπτέον εἶναι ὑπενόησα (σελ. 321), Ἐπισκο-
τοῦντα. Ἔστι δὲ τοῦτο πιζώσασθαι καὶ ἐξ ἐτέρων παραπλησίων χωρίων
Πολυκίου τῶνδε· « Ἐπεσκότησε ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσι (σελ. 83),
» Κόνις ἐπισκοτούσα καὶ φίλοις, καὶ πολεμίοις (σελ. 132) ».

ΣΕΛΙΑΔ. 62, στ. 5, Γνωρίζοντας.] Γραπτέον, οἶμαι, Γνωρίσαντες.

ΣΕΛΙΑΔ. 93, στ. 24, Κατὰ τὴν ὄραν.] Ἴσως γραπτέον, Κατὰ τὴν
αὐτὴν ὄραν. Παραπλήσιον γὰρ τοῦθ' ἦπερ ἀλλαχοῦ (σελ. 181), ἰσό-
ρηκε φρασηγήματι· « Ἀπὸ τῶν ΑΨΩΝ σημείων ἀριστοποιουμένων τῶν
» πολεμίων κ. τ. λ. ».

ΣΕΛΙΑΔ. 95, στ. 3, Τριηραρχῶν.] Καὶ ὧδε, Τριηράρχων, γράφειν
δεῖ δὲ ἄπερ ἐφθην (σελ. 337) σημειωσάμενος.

ΣΕΛΙΑΔ. 105, στ. 17, Χειμῶνος ὄντος ὑπερβολῆ.] Περιελὼν τὴν
μετοχὴν, γράφειν ἂν προελόιμην, Ἐν χειμῶνος ὑπερβολῆ, ἢ καὶ κατ'
ἐλλείψιν τῆς προσέθεως, Χειμῶνος ὑπερβολῆ· εἴη δ' ἂν τοῦτο, Ἐν χειμῶ-
νος ὑπερβάλλοντος.

ΣΕΛΙΑΔ. 111, στ. 2, Ἐπέρριψεν ἑαυτόν.] Τῆς μὲν τροπῆς τοῦ
Ἀπέρριψεν εἰς τὸ Ἐπέρριψεν, οὐ μεταμέλει μοι τὴν δ' ἀντωνυμίαν οὐ
καλῶς ποιῶν προσέθεκα, προσυπακούεσθαι θεόν αὐτὴν· ἥ ἐλλείψεως
ἔστι καὶ παρ' ἄλλοις εὐρεῖν παραδείγματα.

ΣΕΛΙΑΔ. 122, στ. 27, Τὸν κήρυκα ἐκέλευσεν εἰπεῖν.] Οὐκ ἀποχρώ-
τως διώρθωκα τὸ χωρίον, τρέψας τὸν παρατατικὸν εἰς τὸν ἀόριστον·
ὠφελον γὰρ καὶ τὸ, εἰπεῖν, εἰς τὸ, ἀνεῖπειν, μεταρτίσθαι, παρα-
πλησίως οἷς εἶρχεν ἀλλαχοῦ (σελ. 164) Πολύαινος, « Θεοῦ ἑκέλευ-
» σεν ἀνεῖπειν τὸν κήρυκα ». εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπλῶς λέγειν τι
ἀνεῖπειν δὲ, ἐπὶ κηρύκων κυριολεκτούμενον, τὸ μεγάλη τῆ φωνῆ εἰπεῖν.
Ἡσύχιος· « ἀνεῖπειν, ἐκήρυξε, διὰ κήρυκος εἶπεν ».

ΣΕΛΙΑΔ. 139, στ. 5, Σθενοβριθεῖς.] Ἐκ τῆς ἡμαρτημένης γραφῆς
Στενοβριθεῖς, ὑπετόπισεν ὁ φίλος Σνειδέρος (Λεξικ. Ἑλληνογερμανικ.
λέξ. Σθενοβριθής), μήποτε γραπτέον ἐστὶ, Στεροβριθεῖς, τουτέστι τοῦς
ἰσχυρὸν καὶ μέγα τὸ σέρνον ἔχοντας. Ἡσύχιος· « Βριθῶν, ἰσχυρὸν, μέγα,
» βαρῦ ».

ΣΕΛΙΑ. 142, στ. 25, Ταύρου.] Γράφει ἐνάρθρων, τοῦ Ταύρου.

ΣΕΛΙΑ. 174, στ. 19, Καθήκων.] Ἀποκαθίστη τὴν γραφήν, Καθήκων, εἰθ' ὡς ἀόριστον τοῦ Καθήκωμι, ἑλλειπτικῶς τοῦ, Ἐαυτὸν, εἰθ' ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ Ἦκων, παρὰ τὸ Καθήκω.

ΣΕΛΙΑ. 205, στ. 1, Τὴν πόλιν ἐκπορεύειν βουλόμενοι.] Ἀνθυπέβαλον τῷ Δυνάμειναι τὸ Βουλόμενοι. Νῦν δὲ, παλινοφθίαν ἄδων, γράφειν δεῖν οἶμαι, Τὴν πόλιν ἐκπορεύειν μὴ δυνάμενοι· οὕτω γὰρ ὁ μνημονευθεὶς (σελ. 571) Λίβιος, Nec tamen penetrare in urbem poterant.

ΣΕΛΙΑ. 246. ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ.] Ἀντὶ τούτου, Τρωάδες, φέρεται ἐν τῷ Πίνακι τῶν Στρατηγημάτων, ὀρθώτερον· καὶ γὰρ ταῖς γυναῖξιν μᾶλλον προσήκει τὸ στρατήγημα τοῦτο. — ANNIBAS.] Καὶ ἀντὶ τούτου, Σαυματίδες γράφεται ἐν τῷ Πίνακι, ὀρθώτερον.

ΣΕΛΙΑ. 262 ΦΑΓΝΟΣ.] Γραπτέον ἴσως ΔΑΓΝΟΣ. Ἦν δ' οὗτος πενθερὸς Διομήδους.

ΣΕΛΙΑ. 281, στ. 3, Συνέθετο.] Ἐνικῶς, Συνέθετο, γραπτέον εἶναι, εἰσηγησάμην ἐν ταῖς Προλεγομένοις τῆς παρουσίας ἐκδόσεως. (σελ. 5').

ΣΕΛΙΑ. 288, στ. 14, Ἀντίπε τῇ γνώμῃ, ΚΑὶ « Καλὸν ἔφη ταῖς Λακωναῖς κ. τ. λ.] Καὶ τοῦτο μεταποιητέον εἶναι εἰς τὸ, Ἀντίπε τῇ γνώμῃ, « Καλὸν ταῖς Λακωναῖς κ. τ. λ. εἰσηγησάμην ἐν τοῖς Προλεγομένοις.

ΣΕΛΙΑ. 299, στ. 11, Παραπεσόντων.] Γραπτέον, οἶμαι, Παραπισπόντων.

Π Ι Ν Α Ξ

Τ Ω Ν

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

ΒΙΒΑΙΟΝ Α.

A. ΔΙΟΝΥΣΟΣ, στρατηγή- ματα	3.	ΚΣ. Βίας	1.
B. Πόν	1.	ΚΖ. Γέλων	3.
Γ. Ηρακλής	5.	ΚΗ. Θήρων	1.
Δ. Θησεύς	1.	[Θήρων Μελιτιάδου]	1.
Ε. Δημοφών	1.	ΚΘ. Ίέρων	2.
ς. Κρεσφόντης	1.	Λ. Θεμιστοκλής	7.
Z. Κύψελος	1.	ΛΑ. Άρισείδης	1.
H. Έλληνς (Δ.Γ. Άλνης)	1.	ΛΒ. Λεωνίδαας	3.
Θ. Τήμενος	1.	ΛΓ. Λεωτυχίδης	1.
Ι. Προκλής	1.	ΛΔ. Κίμων	2.
ΙΑ. Ακούης	1.	ΛΕ. Μυρωνίδης	2.
ΙΒ. Θεσσαλός	1.	Λς. Περικλής	2.
ΙΓ. Μενέλαος	1.	ΛΖ. Κλέων	1.
ΙΔ. Κλεομένης	2.	ΛΗ. Βρασιδάας	5.
ΙΕ. Πολύδαρος	1.	ΛΘ. Νικίας	4.
Ις. Λυκούργος	3.	Μ. Άλκιβιάδης	9.
ΙΖ. Τυρταίος	1.	ΜΑ. Άρχίδαμος	5.
ΙΗ. Κόδρος	1.	ΜΒ. Γύλιππος	2.
ΙΘ. Μέλανθος	1.	ΜΓ. Έρμοκράτης	2.
Κ. Σόλων	2.	ΜΔ. Έτεόνικος	1.
ΚΑ. Πεισίστρατος	3.	ΜΕ. Λύσανδρος	5.
ΚΒ. Άριστογείτων	1.	Μς. Άγης	1.
ΚΓ. Πολυκράτης	2.	ΜΖ. Θρασύλος	2.
ΚΔ. Ίστιαίος	1.	ΜΗ. Κόνων	5.
ΚΕ. Πιπταλός	1.	ΜΘ. Ξενοφών	4.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

A. ἈΓΓΗΣΙΛΑΟΣ , στρατηγή- ματα	53.	K. Δημάρατος	1
B. Κλέαρχος	10.	KA. Ἡριππίδας	1
Γ. Ἐπαμινώνδας	15.	KB. Ἰσχόλαος	2
Δ. Πελοπίδας	3.	KΓ. Μνασιππίδας	1
E. Γοργίδας	2.	KΔ. Ἀνταλκίδας	1
ς. Δερκυλλίδας	1.	KE. Ἀγασίπολις	1
Z. Ἀλέτας	1.	Kς. Σθένιππος	1
H. Ἀρξιλκίδας	1.	KZ. Καλλικρατίδας	2
Θ. Ἰσάδας	1.	KH. Μάγας	2
I. Κλεανδρίδας	5.	KΘ. Κλεώνυμος	2
IA. Φαρακίδας	1.	Λ. Κλέαρχος	2
IB. Δηϊφόντης	1.	ΛA. Ἀριστομένης Λακεδαιμόν.	1
IT. Εὐρυτίων	1.	[Ἀριστομένης Μεσσήν.]	2
IA. Ἐφοροι	2.	ΛB. Κινέας	1
IE. Ἴπποδάμος	1.	ΛΓ. Ἠγήτοριδης	1
Ις. Γάσρων	1.	ΛΔ. Δεινίας	1
IZ. Μεγακλείδας	1.	ΛE. Νίκων	1
IH. Ἀρμωστής	1.	Λς. Διούτας	1
IO. Θίθρων	1.	ΛZ. Τισαμενός	1
		ΛH. Ονόμαρχος	2

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

A. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ , στρατηγή- ματα	2.	Θ. Ἰφικράτης	62
B. Πάχης	1.	I. Τιμόθεος	17
Γ. Τολμίδης	1.	IA. Χαβρίας	12
Δ. Φορμίων	3.	IB. Φωκίων	1
E. Κλεισθέυς	1.	IT. Χάρης	2
ς. Φρυνίχος	1.	IA. Χαρίδημος	1
Z. Λαχάρης	3.	IE. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς	1
H. Ἀρχίνος	1.	Ις. Φιλοκλής	1

BIBΛION A.

A. ἈΡΓΑΪΟΣ , στρατήγημα	1.	ΙΒ. Λυσίμαχος	3.
B. Φίλιππος	22.	ΙΓ. Κρατερὸς	1.
Γ. Ἀλέξανδρος	32.	ΙΔ. Πολυσπέρχων	1.
Δ. Ἀντίπατρος	3.	ΙΕ. Ἀντίοχος Σελεύκου	1.
Ε. Παρμενίων	1.	Ις. Ἀντίοχος Ἀντιόχου	1.
ς. Ἀντίγονος	20.	ΙΖ. Ἀντίοχος Ἰέραξ	1.
Z. Δημήτριος	12.	ΙΗ. Φίλιππος Δημητρίου	2.
H. Εὐμένης	5.	ΙΘ. Πτολεμαῖος	1.
Θ. Σέλευκος	6.	Κ. Ἄτταλος	1.
Ι. Περδίκκας	2.	ΚΑ. Περσεύς	1.
ΙΑ. Κάσσανδρος	4.		

BIBΛION E.

A. ΦἸΛΛΑΡΙΣ στρατηγήματα	4.	Κ. Μενεκράτης	1.
B. Διονύσιος	22.	ΚΑ. Ἀθηνόδωρος	1.
Γ. Ἀγαθοκλῆς	8.	ΚΒ. Διότιμος	4.
Δ. Ἴππαρίνος	1.	ΚΓ. Τύνηχος	1.
Ε. Θεοκλῆς	2.	ΚΔ. Κλείταρχος	1.
ς. Ἴπποκράτης	1.	ΚΕ. Τίμαρχος	1.
Z. Δαφναῖος	1.	Κς. Εὐδόκιμος	1.
H. Λεπτίνης	2.	ΚΖ. Πανσίστρατος	1.
Θ. Ἄνων	1.	ΚΗ. Θέογυς	2.
Ι. Ἰμίλκων	5.	ΚΘ. Διοκλῆς	1.
ΙΑ. Γέσκων	1.	Λ. Χίλιος	1.
ΙΒ. Τιμολέων	3.	ΛΑ. Κύψελος	1.
ΙΓ. Ἀρίσων	2.	ΛΒ. Τελεσίνοκος	2.
ΙΔ. Ὀραστυμῆδης	1.	ΛΓ. Πομπήσιος	6.
ΙΕ. Μεγακλῆς	1.	ΛΔ. Νίτων	1.
Ις. Χαμμένης	5.	ΛΕ. Νέσραχος	1.
ΙΖ. Ἡρακλείδης	1.	Λς. Δωρόθεος	1.
[Ἡρακλείδης Ταραντίν.]	1.	ΛΖ. Σωσίστρατος	1.
ΙΗ. Ἀγαθόςτρατος	1.	ΛΗ. Διόγνητος	1.
ΙΘ. Λύκος	1.	ΔΘ. Ἀρχέβιος	1.

M.	Αριστουράτης	1.	ME.	Φιλόμηλος	1.
MA.	Ἀριστομάχος	1.	MΣ.	Δημοκλής	1.
MB.	Χαριμένης	1.	MZ.	Παναίτιος	1.
MG.	Καλλιμάδης	1.	MH.	Πυραίχμης, οὐκ ἔχει	
MD.	Μέμωνων	5.	MO.	Σάτυρος, οὐκ ἔχει.	

BIBAIION 5.

A.	ἸΑΣΩΝ, Στρατηγήματα	7.	KH.	Μεσσήνιοι *	5.
B.	Ἀλέξανδρος ὁ Φεραῖος	2.	KΘ.	Ἰθῆρες *	1.
Γ.	Ἄθηνοκλής	1.	Λ.	Ἡρακλεῶται *	2.
Δ.	Φιλοποίμην	3.	ΛΑ.	Ἀργεῖοι *	1.
Ε.	Ἄρατος	1.	ΛΒ.	Χῖοι *	2.
ς.	Πύρρος	3.	ΛΓ.	Ἀμπρακινῶται *	1.
Z.	Ἀπολλόδοτος	2.	ΛΔ.	Βουχέτιοι *	1.
H.	Αἴγυπτος	1.	ΛΕ.	Σάμιοι *	1.
Θ.	Λεύκων	4.	Λς.	Ἠλεῖοι *	1.
I.	Ἀλέξανδρος ὁ προύραρχος	1.	ΛZ.	Πάριοι *	1.
IA.	Ἀριστείδης Ἐλεάτης	1.	ΔH.	Ἀνίβας *	1.
IB.	Ἀλέξανδρος ὁ Λυσιμάχου	1.	ΛΘ.	Θεσσαλοὶ *	1.
II.	Ἀμφικτύονες	1.	M.	Μασσανάσσης *	1.
ΙΔ.	Σαννίται	1.	MA.	Ἀμίλιας *	1.
IE.	Καμπανοὶ	1.	MB.	Ἀσαρούβας *	1.
Ις.	Καρχηθόνιοι	5.	MI.	Νασάμων *	2.
IZ.	Ἀμπρακινῶται	1.	MD.	Ἰερεῖς *	1.
IIH.	Φωκεῖς	2.	ME.	Συλοσῶν	1.
IO.	Πλαταιεῖς	3.	Mς.	Ἀλέξανδρος ὁ Θετταλὸς	1.
K.	Κερκυραῖοι	1.	MZ.	Θρασύβουλος	1.
KA.	Ἐγχεσῆσιοι	1.	MH.	Μέντωρ	1.
KB.	Δοκροὶ σὶ Ἐπιζεφύριοι	1.	MO.	Ἀναξαγόρας	1.
KΓ.	Κορίνθιοι	1.	N.	Πίνδαρος	1.
KA.	Λαμψακηνοὶ	1.	NA.	Θήρων	1.
KE.	Χαλκηθόνιοι	1.	NB.	Σίσυφος	1.
Kς.	Αἰτωλοὶ *	1.	NG.	Ἄγων	1.
KZ.	Λακεδαιμόνιοι *	3.	ND.	Ἀμφίρετος	1.

BIBAION Z.

A.	ΔΗΪΟΚΗΣ, Στρατήγημα	1.	KZ.	Ἀριοβαρζάνης	1.
B.	Ἀλυάττης	2.	KH.	Ἀρσάμης	2.
Γ.	Ψαμμήτιχος	1.	KΘ.	Μεθριδάτης	2.
Δ.	Ἄμασις	1.	Λ.	Μέμφις	1.
E.	Μίδας	1.	ΛΑ.	Κερσοβλέπτης	1.
ς.	Κύρος	10.	ΛΒ.	Σεύθης	1.
Z.	Ἄρπαγος	1.	ΛΓ.	Ἀρτάβαζος	3.
H.	Κρούσιος	2.	ΛΔ.	Ἀρνάνθης	1.
Θ.	Καμβύσις	1.	ΛΕ.	Βρέννος	2.
I.	Οιδάρης	1.	Λς.	Μυγδόσιος	1.
ΙΑ.	Δαρείος	7.	ΛZ.	Παιρισάδης	1.
ΙΒ.	Συράνης	1.	ΛΗ.	Σεύθης	1.
ΙΓ.	Ζώπυρος	1.	ΛΘ.	Χεΐλης	1.
ΙΔ.	Όρόντης	5.	Μ.	Βόρζος	1.
ΙΕ.	Ξέρξης	5.	ΜΑ.	Σουρήνας	1.
Ις.	Ἀρταξέρξης	2.	ΜΒ.	Κελτοί	1.
ΙZ.	Όχος	1.	ΜΓ.	Θράκες	1.
ΙΗ.	Τισαφέρνης	2.	ΜΔ.	Σκύθαι	2.
ΙΘ.	Φαρνάβαζος	1.	ΜΕ.	Πέρσαι	2.
Κ.	Γλώς	1.	Μς.	Ταῦροι	1.
ΚΑ.	Δατάμη	7.	ΜZ.	Τρωιάδες	1.
ΚΒ.	Κοσίγγας	1.	ΜΗ.	Σαλματίδες	1.
ΚΓ.	Μαύσωλος	2.	ΜΘ.	Τυρρηνίδες	1.
ΚΔ.	Βόργης	1.	Ν.	Κελτοί	1.
ΚΕ.	Δρομιχαΐτης	1.			

BIBAION H.

A.	ἈΜΟΥΛΙΟΣ, Στατήγημα	1.	E.	Τύλλος	1.
B.	Νομήτωρ	1.	ς.	Ταρνύσιος	1.
Γ.	Ρωμύλος	2.	Z.	Κάμιλλος	2.
Δ.	Νουμάς	1.	H.	Μούσιος	1.

Θ.	Σύλλας	2.	ΜΑ.	Ἐρυξῶ	1.
Ι.	Μάριος	3.	ΜΒ.	Πυθόπολις	1.
ΙΑ.	Μάρκελλος	1.	ΜΓ.	Χρυσάμη	1.
ΙΒ.	Ἄτιλιος	1.	ΜΔ.	Πολύκλεια	1.
ΙΓ.	Γάϊος	1.	ΜΕ.	Λέαινα	1.
ΙΔ.	Φάβιος	3.	Μς.	Θεμισῶν	1.
ΙΕ.	Κόιντος	1.	ΜΖ.	Φερεσίμα	1.
Ις.	Σκηπίων	8.	ΜΗ.	Ἄξιουθέα	1.
ΙΖ.	Πόρκιος Κάτων	1.	ΜΘ.	Ἀρχίδαμης	1.
ΙΗ.	Φαῦνος	1.	Ν.	Λαοδική	1.
ΙΘ.	Τίτος.	1.	ΝΑ.	Θεανῶ	1.
Κ.	Γάϊος	1.	ΝΒ.	Δηιδάμεια	1.
ΚΑ.	Πενάριος.	1.	ΝΓ.	Ἀρτεμισία	5.
ΚΒ.	Σεπτώριος	1.	ΝΔ.	Μανία	1.
ΚΓ.	Καῖσαρ	35.	ΝΕ.	Τιργατάω	1.
ΚΔ.	Σεβαστός	7.	Νς.	Ἀμάγη	1.
ΚΕ.	Ρωμαῖος	3.	ΝΖ.	Ἀρσινόη	1.
Κς.	Σεμίραμης	1.	ΝΗ.	Κρατησίπολις	1.
ΚΖ.	Ροδογόυνη	1.	ΝΘ.	Ἰέρεια	1.
ΚΗ.	Τόμυρις	1.	Ξ.	Κουυάνη	1.
ΚΘ.	Νιτῆτις	1.	ΞΑ.	Μύσα	1.
Λ.	Φιδωτίς	1.	ΞΒ.	Ἐπίχαρις	1.
ΛΑ.	Κλοιλία	1.	ΞΓ.	Μιλήσια	1.
ΛΒ.	Πορκία	1.	ΞΔ.	Μήλιαι	1.
ΛΓ.	Τελέσιλλα	1.	ΞΕ.	Φωκίδες	1.
ΛΔ.	Χιλωνίς	1.	Ξς.	Χία	1.
ΛΕ.	Πιερία	1.	ΞΖ.	Θάσια	1.
Λς.	Πολυκρίτη	1.	ΞΗ.	Ἀργολίδες	1.
ΛΖ.	Φωκαεῖς	1.	ΞΘ.	Ἀκαρνανεῖς	1.
ΛΗ.	Ἄρσταφίλα	1.	Ο.	Κυρηναῖοι	1.
ΛΘ.	Κάμμα	1.	ΟΑ.	Δάκαιναι	1.
Μ.	Τιμόκλεια	1.			

Π Ι Ν Α Ε

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Α — ΑΙ.

- ΑΒΑΝΤΕΣ.** 6.
 * **Ἀβδηρίται.** 114.
 * **Ἀβυθνοί.** 91. **Ἄβυθος.** 67, 227.
Ἀβυρτάλη (ἦ).
Ἀνάγοι συγκέχ. τῷ **Ἀνάγοι.** 372.
ἈΓΑΘΟΚΛΗΣ. 161-163, 171, 184,
ἈΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΣ. 175.
 * **Ἀγαμέμνων.**
Ἀγαπητῶς ἐξέφυγον. 91.
Ἀγῆμα (το τῶν ἐλεφάντων). 121.
 * **Ἀγήμαχος.** 74.
ἈΓΗΣΙΛΑΟΣ. 41, 37, 104, 127.
ἈΓΗΣΙΠΟΛΙΣ. 68.
ἌΓΙΣ. 36.
 * **Ἄγος.** 229.
ἌΓΝΩΝ. 212.
Ἀγορευεῖν γνώμην. 7, 38.
 * **Ἀγραύλου** (ἱερὸν τῆς). 15.
Ἄγω βουλὴν. 242.
Ἀγωνοδρετῶ τὸν πόλεμον. 228.
Ἀγώγιμος. 198.
Ἄδεῶς. Ζ. Δεῶς.
- Ἀδικίας συγκέχ.** τῷ **Αἰκίας.** 361.
Ἀδολεσχέω. 236.
 * **Ἀδραμύτειον.** 235.
 * **Ἀέροπος.** 45, 127. ἕτερος **Ἀέροπος.** 110.
Ἀθάνατον. Ζ. Πῦρ.
 * **Ἀθηνᾶ Ἰτωνία.** 244. — **Χαλκίοκος.** 64, 289. Ζ. καὶ **Ἀσσησία.**
 * **Ἀθηναί.** 135. **Ἀθηναίοι.** 87.
Ἀθηναίων συγκέχ. τῷ **Ἀθηῶν.** 361.
ἈΘΗΝΟΔΩΡΟΣ. 176.
ἈΘΗΝΟΚΛΗΣ. 194.
 * **Αἶατος.** 284.
 * **Αἶγινα.** 62, 103, 137, 171.
Ἀιγινῶται. 22.
 * **Αἴγυπτος** (ο). 198.
 * **Αἶθης.** 235. Ζ. καὶ 379.
Αἰκίας. Ζ. **Ἀδικίας.**
 * **Αἰναίος.** 273.
 * **Αἶνητος.** 175.
 * **Αἶνος.** 66.
Αἶρεῖ φόβος τοὺς κρατιώτας. 53. **Εἶλε τοὺς Ἰνδοὺς φήμη.** 125. Ζ. καὶ 224.
Αἰρομένων συγκέχ. τῷ **Αἰρομένων.** 304.

- Αἶρω. Ἐλέλευσεν ἄραι τοὺς λαμ-
 πτήρας. 201. Ζ. καὶ Πυρσόν,
 καὶ Σημεῖον.
 Αἰσθανόμενος συγμέχ. τῷ Αἰσθό-
 μενος. 370.
 * Αἰσίας. 196. Ζ. καὶ 368.
 * Αἰτωλοί. 141, 295, 299.
 * Ἄκανθος. 215.
 Ἀκρόλιον θυμα. 271.
 ἈΚΑΡΝᾶΝΕΣ. 299, 41, 43,
 77, 286.
 * Ἄκη. 94. Ζ. καὶ 333.
 Ἀκήρωτος. Ζ. Πτύξ.
 Ἀκίδας μηχανήμασιν περιθεῖς.
 100.
 Ἀκμῆς. 100, 251.
 Ἀκονάω, ἢ Ἀκονέω. 261. Ζ. καὶ
 385.
 ** Ἀκονέω. Ζ. Ἀκονάω.
 ἈΚΟΫΗΣ. 9.
 * Ἀκράγας. 167. Ἀκραγαντίνοι.
 152.
 Ἀκροβατοῦντες ἀνέπτυσαν ἐπὶ
 τὰς κορυφάς. 120.
 Ἀκροβολίζομαι. 67.
 * Ἀκροκόρινθος. 127, 128, 196,
 294.
 Ἀκροστοίος (πρύμνας κεκοσμη-
 μένας). 151.
 Ἄλαδε μύσαι. 101. Ζ. καὶ 336.
 Ἀλαζονεύμενον τῇ σοφίᾳ τοῦ
 δόλου. 2.
 * Ἀλαισία. 267. Ζ. καὶ 387.
 * Ἄλβη. 249. Ἄλβανοί. 251,
 252.
 * Ἄλβιτος. 254.
 Ἀλβιτισσάει λίπη. 60, 88.
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ μέγας. 114—
 126, 140, 210, 211, 281,
 290, 295, 296.
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Θεσσαλός.
 209.
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Λυσιμάχου.
 201.
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Φεραιός. 193.
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ὁ φρούραρχος.
 200.
 * Ἀλέξανδρος, ὁ κατέχων Ἀκρο-
 κόρινθον. 127.
 Ἀλευάθαι. 112.
 Ἄλκην (οὐ φέρουσαι τήν). 246.
 Ἀλιάδος ἐπιβάς. 215.
 Ἀλευομένων χρυσοῖς ἀγκίστροις.
 272.
 Ἀλιζομένης νεφέλας χειμερίους.
 25.
 Ἀλίμενος χώρα. 89.
 Ἀλίσκεσθαι ζωργεῖα. 143. Ἐάλω-
 σαν ἀποθανεῖν. 153. Δού-
 τερων ἐάλω τὸ Ἴλιον. 106. Ζ.
 καὶ 338.
 ἈΛΚΕΤΑΣ. 59.
 * Ἀλέτας. 129, 150, 295,
 296.
 ἈΛΚΙΒΙΑΔΗΣ. 28, 80.
 Ἄλλα συγμέχ. τῷ Ἄλλοι. 349.
 Ἀλλαχοῦ [ἀντὶ τοῦ Ἀλλαχόσε].
 36, 114.
 Ἄλλω [ἀντὶ τοῦ Ἄλλοσε]. 44,
 90, 128.
 Ἀλλαζόμενοι τὰς τῶν γυναικῶν
 ἐσθήτας. 53.
 Ἀλλήλους συγμέχ. τῷ Ἄλλους.
 580.

- Ἄλλοι. Ζ. Ἄλλά.
 Ἄλμα. 125, Ἄλμυρις. 131.
 ἌΛΝΗΣ. 8. Ζ. καὶ. 304.
 Ἄλοιφὴν (τὴν) καταχρίσας. 183.
 Ἄλουργίς. 284.
 ἌΛΥΑΤΤΗΣ. 216. — 210.
 Ἄλωπεκῆς (τῆς) προσράπτειν.
 61.
 Ἄμα ἔφ. 29. — ἠλίω 54.
 ἈΜΑΓΗ. 293.
 * Ἀμαζόνες. 4.
 * Ἀματιῶν. 145.
 * Ἀμκιδίος πύλαι. 142.
 ἈΜΑΣΙΣ. 217, 275.
 Ἀμαχεῖ. 265.
 * Ἀμβρακία. 290.
 * Ἀμεινίας. 134, 135.
 Ἀμελῶ (οὐκ) συγγράφειν. 249.
 Ἀμήχανον πληθός. 234. Ἐν
 ἀμηχάνῳ ἦν. 128.
 * Ἀμίλιας. 162, 168.
 * Ἀμισός. 231.
 Ἄμμα τῆς τιάρας. 222.
 * Ἄμμων. 217.
 * Ἄμοιεύς. 128.
 * Ἀμούλιος. 249, 250.
 ἈΜΠΡΑΚΙΩΤΑΙ. 204.
 * Ἀμύντας. 295.
 Ἀμφίβολοι γενόμενοι... ἐάλωσαν.
 11.
 Ἄμφιγνοῶ. 103.
 Ἀμφιδοξέω. 206.
 Ἀμφιεννύτες τοὺς ἄνδρας πέ-
 πλοις γυναικείως. 277.
 ἈΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ. 202. Ζ. καὶ
 370.
 Ἀμφιλαφῆς παρασκευή. 146.
 * Ἀμφίλοχοι. 77.
 * Ἀμφίπολις. 26, 27, 98, 115,
 145, 157, 213. Ἀμφιπολι-
 ται. 27.
 ἈΜΦΙΡΕΤΟΣ. 213. Ζ. καὶ 375.
 Ἀμφίρροπος ἦν ἡ νίκη. 46.
 * Ἀμφισσεῖς. 111.
 Ἀμφίτομον τάξας τὴν φάλαγ-
 γα. 38.
 Ἀμφορεῖς κενοί. 205, 371.
 Ἀναγλάσας μεγάλα. 224.
 Ἀνάγοι. Ζ. Ἀγάγοι.
 Ἀναδοθημένην τὰς τρίχας. 274.
 Ἀναδείκνυμι. Ἀνεδείχθη μὲν ἡ
 πέλιτη. 242.
 Ἀναίδην συγκέχ. τῷ Ἀνέδην.
 366.
 Ἀναίρειω. Τὰ ληστρικά τῆς Ἐα-
 λάσσης ἀναιρῶν. 171. Ἀναι-
 ρῆσαι [ἀντὶ τοῦ χρηστοτέρου
 Ἀνελεῖν]. 242.
 Ἀνακαίω. 36, 122.
 Ἀνακαλέω. Τὰς ψυχὰς τῶν στρα-
 τιωτῶν ἀνεκλέσατο. 82.
 Ἀνάκειμαι. Ἀνέκειντο μέδρη καὶ
 θυμηθία. 278.
 Ἀνάκειον. 15.
 Ἀνακινούμενοι ὠπλιζόντο. 141.
 Ἀνακλητικόν. 109, 173, 188.
 Ἀνακόπτω. 4.
 Ἀνακρούω. Ἀνέκρουσαν τοὺς πο-
 λεμίους. 49.
 Ἀνακωχεύειν τὰς ναῦς. 6. —
 ταῖς ναυσίν. 177.
 Ἀναλίσκεσθαι τὴν παρασκευὴν
 τῶν σιτίων. 98.
 Ἀνάλωτατείχη. 274. Ζ. καὶ. 389.
 Β 6 5

- Ἀναμάχεσθαι. 21, 42. — τὴν ἤτταν. 270.
 Ἀναμαχήσεσθαι συγγέχ. τῷ Μονομαχήσεσθαι. 362.
 ἈΝΑΞΑΓΟΡΑΣ. 210.
 * Ἀναξίβεις. 91.
 * Ἀναξίλας. 56. Z. καὶ 515.
 Ἀναξυρίς. 24.
 Ἀναπέμπω. 203, 276.
 Ἀναπηδάω. 105.
 Ἀναρρήσσω. 57, 297.
 Ἀνασκάπτει τὰς ὁδοὺς. 246.
 Ἀνασκεδάννυμι. 29.
 Ἀνασπῆν τὰ πρυμνήσια. 150.
 — τὰ ξαυρόματα. 266.
 Ἀνασφωμάσαντες τὸν ὑπόνομον. 225.
 Ἀνασρέφω. Τὴν ἀνεσφραμμένην ὁδὸν γεφυρώσας. 167.
 Ἀνασφράμμεναι τοὺς χιτωνίστους. 245.
 Ἀνατεινῶ. Ἀνέτεινε τὸ σημεῖον. 96. — Ἀνατεινόμενοι τὰς μάστιγας. 245.
 Ἀναυμάχῃτοι νῆες. 100.
 Ἀναφέρει τὰς κόπας. 97, 177.
 Ἀναχαρτεῖν ἐπὶ πύδα. 52.
 * Ἀναδράγαθος. 145.
 * Ἀναδράμαχος. 147.
 Ἀναδρωδεσάτους (τοὺς) τῶν ὑπασπιστῶν ἐπιλεξάμενος. 142.
 * Ἀνδρῶν. 154. ἕτερος Ἀνδρῶν. 175. Z. καὶ 362.
 Ἀνέδην. Z. Ἀναίδην.
 Ἀνεπιεῖν. 395.
 Ἀνεκόστος ἀδελφῆ. 160.
 Ἀνέλω. Ἀνεῖλον τὰς ἀποβάθρας. 150.
 Ἀνελύμενος συγγέχ. τῷ Ἀφελόμενος. 352.
 Ἀνέμεινεν συγγέχ. τῷ Ἀνέμιξεν. 316.
 Ἀνέπεμψαν συγγέχ. τῷ Ἀντέπεμψαν. 390.
 Ἀνερπύσαντες ἐκ τῆς ὕλης. 267.
 Ἀνέχω. Ὡς αὐτὸς ἀνασχῆσαι τὸν λαμπτήρα. 29. Τοὺς πυρσούς ἀνέσχον. 194.
 Ἀνήκον. 151. Z. καὶ. 353.
 * Ἀνθία. 246.
 Ἀνθωρμάω. Ἀνθώρμει Πακεδαμονίοις. 177. Ἀνθώρμουσ ἀντικρὺ τῶν Ἄττειῶν. 208.
 * Ἀνθρώπινος. 163.
 Ἀνθωπώρουξαν (σύριγγα ἐνθόθεν). 205.
 Ἀνίεναι τὸ σπουδαῖον τῆς πορείας. 208. — τὸ σφοδρὸν τῶν φυλακῶν. 218. — τὴν πολιορκίαν. 246.
 Ἀνιμῶντο (ἀγκύρας). 150.
 Ἀνίστημι. Τιμὰς ἀνεσήσαντο. 15. Z. καὶ 505.
 Ἀνίσχω. Z. Ἀνέχω.
 * Ἀνίων. 253.
 ἌΝΝΙΒΑΣ. 246, 248, 258.
 ἌΝΝΩΝ. 166.
 Ἀνοίγειν ἐπισολήν. 156.
 Ἀνοικοδομεῖν τεῖχος. 69.
 Ἀνοικοδομήσας συγγέχ. τῷ Ἀπαικοδομήσας. 326.
 Ἀνολολύζω. Z. Λαμπρά.
 Ἀνοχή. Z. Συντίθεσθαι.

- ΑΝΤΑΛΚΙΔΑΣ.** 67.
Αντανάγομαι. 53.
Ανταναπαύομαι. 11.
Αντανέχω. 29. *Αντανέσχον πυρ-
 σούς φίλους.* 206.
Αντανίσχω. Ζ. *Αντανέχω.*
Αντείπε τῇ γνώμῃ. 288. Ζ. καὶ
 396. καὶ *Προλεγομ.* 5.
Αντέπεμψαν. Ζ. *Ανέπεμψαν.*
Αντιβουλεύομαι. 21.
 * *Αντιγένης.* 159, 140.
ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ. 127—135, 140,
 141. *Οἱ Αντιγόνοι.* 141.
Οἱ αντιγονίζοντες. 133.
 * *Αντίγονος.* 196, 197.
Αντικαθίσταμαι 39, 8.
Αντικύραθεν. 202. Ζ. καὶ
 370.
Αντιληψίς. 6. Ζ. καὶ 303.
*Αντιμηχανήματα τοῖς μηχανή-
 μασι εὐτρέπιζον.* 114.
*Αντίον αὐτῶν προκομίζει τὰ
 κειμήλια.* 254.
 * *Αντιύχεια.* 296.
ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. 147,
 150. (1).
 * *Αντίοχος Θεός.* 288.
ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΙΕΡΑΞ. 147.
ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ. 146.
Αντιπαράγω. 20, 120.
Αντιπαράτασσομαι. 116.
Αντιπαρεξάγω. 97, 116.
*Αντιπαρήγε συγγέχ. τῷ Αντιπα-
 ρήγγειλον.* 542.
 * *Αντιπατρίδας.* 185.
- ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.** 126, 127,
 128, 129, 154, 295.
Αντίπρωρος. 37, 100.
Αντισιασώτης. 271.
Αντιστρατηγέω. 115.
Αντιφορτίζω. 143. *Αντιφορτι-
 ζόμενοι τὰ παρ' ἀλλήλων.* 100.
*Αντιχαλκεύσασθαι τὰ κράνη ὀλο-
 σίδηρα.* 255.
 * *Αντωνίνος.* 1, 41, 77, 109,
 151, 191, 215, 249.
Ανυπόστατος. 287.
Άνω (φεύγειν) πελάγους. 204.
Τοὺς ἄνω Σκύθας. 245.
*Ανωμάτων (ἐκ τῶν) ἡρέμα ὑπε-
 βαίνειν εἰς τὸ πεδίον.* 255.
Ανώμοτος ὄρκος. 257.
ΑΞΙΟΘΕΑ. 287, 288.
Αξιόχρεος ἐγγυητής. 212.
Απαίσιμα ἱερά. 271.
Απαντάομαι [ἀντί τοῦ Απαντῶ].
 169, 245, 306. Ζ. καὶ *Προ-
 λεγομ.* ἡ.
Απαντάω. 14. Ζ. καὶ 306, καὶ
Προλεγομ. ἡ. •
*Απαντήσαντες συγγέχ. τῷ Απα-
 τήσαντες.* 371.
 * *Απατούρια.* 15.
*Απέβλεπεν συγγέχ. τῷ Επέβλε-
 πεν.* 395.
Απέδωκε. Ζ. *Επέδωκε.*
*Απέλειπον συγγέχ. τῷ Απέλι-
 πον.* 391.
Απέπλει συγγέχ. τῷ Ηγγέλλι.
 354.

(1) Ἴδε τὴν ὑποθεθεῖσαν τοῖς τῶν Πτολεμαίων ὀνόμασι σημειώσιν.

- Ἀπέπλευσε συγγέχ. τῷ Ἐπλευσε. 393.
- Ἀπερείδω. Ἀπερείσασθαι τὰ ὄπλα κατὰ κόσμον. 179. Πλίνθον πρὸς ταῖς θύραις ἀπερείσατο. 289.
- Ἀπέσρεψεν συγγέχ. τῷ Ἀπέ-
τρεψεν. 317.
- Ἀπέχω. Τοῦ διώκειν ἀποσχό-
μενος. 28. Ἀπέσχοντο προσ-
πεσεῖν. 85. Ζ. καὶ 330.
- * Ἄπις. 223.
- Ἄπισον. Ζ. Ἄρισον.
- Ἄπλους. 99.
- Ἀπὸ συγγέχ. τῷ Ἰπὸ. 367,
392, 393, 394.
- Ἀπὸ συνθήματος. 153. — τῶν
αὐτῶν σημείων. 181, 395.
- Ἀποδάσσει. 130.
- Ἀποδροχίζω. 296, 297.
- Ἀπογιγνώσκω τὸν ζῆν. 48 —
τῶν πραγμάτων. 141.
- Ἀποδάκνω. Τὴν αὐτῆς γλύτταν
ἀπέδακνω. 285.
- Ἀποδίδωμι. Ἀποδωσάντων [ἀντὶ
τοῦ Ἀποδόντων]. 381.
- Ἀποδικάζω. 84.
- Ἀποικοδομίσας τὰς πόλεις. 75,
238. Ζ. καὶ Ἀνοικοδομίσας.
- Ἀπολαμβάνω. Ἐν μέσῳ τοὺς
βαρβάρους ἀποληφθέντας δια-
φθαρῆναι. 266.
- Ἀποληφόμενοι συγγέχ. τῷ Ἐπι-
ληφόμενοι. 380.
- Ἀπονοίας (ἐξ) μάχεσθαι. 82.
Τὴν παρασκευὴν τῆς ἀπονοίας
αὐτῶν φοβηθεῖς. 238.
- Ἀποκαρτερέω. 277.
- Ἀποκινέω. 34.
- Ἀποκρούομαι. 38.
- Ἀποκυβεῦσαι περὶ τῶν ἔλων.
258.
- Ἀπολαμβάνω. Ζ. Μέσοι.
- Ἀπολειφθέντες συγγέχ. τῷ Ἀπο-
ληφθέντες. 312, 343. Ζ. καὶ
386.
- Ἀπολεμώτατος. 218.
- Ἀπολισθάνω. 253.
- ἈΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ. 197, 198,
134, 135.
- * Ἀπολλωνία. 262.
- Ἀπομαζάμενοι τὰς βαλανάγρας.
75. — ος τὴν ἐπιγραφὴν.
150.
- Ἀπομαχομένη ταῖς τοῦ Κύρου
προσβολαῖς. 220. — εσθαι
τοὺς φανερώς προσβάλλοντας.
267.
- Ἀπόμαχος. 134.
- Ἀπομένω. 132.
- Ἀπομισθοῦν τὴν φυλακὴν τῆς
πόλεως. — τὴν τοῦ τίτου δε-
κάτην. 75.
- Ἀπομισθούς ποιεῖν. 102, 156.
- Ἀποξύρω. 16, 17.
- Ἄποπτον συγγέχ. τῷ Ἰποπτον.
358.
- Ἄποπτον (τόπον) συνιδῶν. 106.
Τα μετέωρα τῆς χώρας καὶ
ἄποπτα περιμππεύσαντας. 140.
- Ἀπορρέω. Ἐς' ἄν... καμόντες
ἀπερρύθησαν. 111.
- Ἀπορρήτων (δι') συνέταξις.
241.

- Ἀποβρύψαι, ἢ Ἀποβρύψασθαι * Ἀργινοῦσαι. 34.
 τὰς τρίχας. 274.
 Ἀποκάνπτω. 167.
 Ἀποσκυῖ. 127, 132.
 Ἀποσκοπιέω. 131, 194.
 Ἀποσμήχω. 54.
 Ἀποσπάω. Ὡς δὲ μακρὰν ἀπε-
 σπάζθησαν. 204.
 Ἀποσύρω. Τῶν πλοίων οὐδὲν
 ἀπέσυραν. 66.
 Ἀποσχίζω. 276. Ζ. καὶ 390.
 Ἀποταρρέω. 213. |
 Ἀποτειχίζω. 6.
 Ἀποτείχισιν (τὴν ἐκούσιον) φο-
 βήσαντες. 67.
 Ἀποτρέψασθαι συγκέχ. τῷ Ἀπο-
 τρίψασθαι. 384.
 Ἀποτρέψασθαι τὴν ἀδοξίαν.
 258.
 Ἀποχαλινοῦν τοὺς ἵππους. 195.
 Ἀποχαρᾶκοι. 47, 182.
 Ἀποχρῶμενος ταῖς ἱεροῖς χρῆ-
 μασιν ἀνέθην. 188.
 * Ἀπρίης. 275.
 Ἄπυρα σιτία. 147. Ἄπυρον ὄψον.
 259.
 Ἄραιός. 52, 134.
 * Ἄραιός. 228.
 * Ἄραχωσία.
 ἌΡΑΤΟΣ. 196.
 * Ἄρθηλα. 115, 118, 121.
 ἌΡΓΑΙΟΣ. 109. Ζ. καὶ 338.
 Ἀργεῖους συγκέχ. τῷ Ἀυτοῦς.
 372.
 ἌΡΓΟΛΙΔΕΣ. 299.
 * Ἀργοναῦται. 300.
 * Ἀργεῖοι. 54, 277.
- * Ἀργος. 277.
 Ἀργυράσπιδες. 121, 133, 140.
 Ἀργυρίων (τὴν ἐν τῶν) πρόσσodon
 [γράφει, Ἀργυρείων]. 22.
 Ἀργυροπάροισ (τούτους κοσμή-
 σαι... ὄπλοις). 147.
 ἌΡΕΤΑΦΙΛΑ. 280.
 Ἀρήϊα ἄσματα. 14.
 * Ἀριβαθίος. 238.
 Ἀριθμὸν (ἐπὶ) καὶ μισθοδοσίαν
 ἐξοπλίσασθαι. 191. Ὡς ἕνεκα
 ἀριθμοῦ ποιοῖτο τὴν ἐξοδον.
 256.
 ἌΡΙΘΜΑΡΖΑΝΗΣ. 235.
- * Ἀριομάξης. 123.
 * Ἄρισαγόρας. 17.
 * Ἄρισαρχος. 289.
 ἌΡΙΣΤΕΪΔΗΣ. ἌΣηναῖος. 22.
 ἌΡΙΣΤΕΪΔΗΣ. Ἐλεάτης. 201.
 * Ἄριστεύς. 299.
 ἌΡΙΣΤΟΓΕΪΤΩΝ. 15, 285.
 * Ἄριστόδημος. 7.
 * Ἄριστοκλῆς. 68.
 ἌΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ. 185.
 ἌΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ. 185. Ἄριστο-
 μάχειοι. 186.
 ἌΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Λακεδαιμόνιος.
 71.
 ἌΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Μεσσήνιος. 71.
 Ἄριστον συγκέχεται τῷ Ἀπιστον.
 373.
 * Ἄριστόνικος. 186.
 Ἄριστοποιέομαι. 11, 126.
- * Ἄριστοφῶν. 87.
 * Ἄρίτων. 145.
 ἌΡΙΣΤΩΝ. 170.

- * Ἀριώνυμος. 187.
 Ἀρκάδες. 55.
 Ἀρκεσίλαος. 282.
 * Ἀρμόδιος. 285.
 ἈΡΜΟΣΤΗΣ. 65.
 * Ἄρνη. 10.
 ἈΡΕΙΛΑΪΔΑΣ. 59.
 ἈΡΠΑΓΟΣ. 220.
 Ἄροηκτοι τὴν τάξιν ἐγένοντο. 9.
 * Ἀρσάκης. 147.
 ἈΡΣΑΜΗΣ. 256, 257.
 ἈΡΣΙΝΟΗ. 294.
 ἈΡΤΑΒΑΖΟΣ. 239. Ζ. καὶ 379.
 Ἀρτάβη. 124.
 ἈΡΤΑΞΕΡΕΗΣ. 228, 225, 229.
 * Ἄρτεμις Ἰσσωρία. 44. — Πύρ-
 μόνη. 290. Ζ. καὶ Ἐνοδιὰ.
 ἈΡΤΕΜΙΣΙΑ. 290, 291.
 ἈΡΥΑΝΔΗΣ. 259, 287.
 * ἈΡΧΕΒΙΟΣ. 185.
 Ἀρχεῖα (τὰ). 199.
 * Ἀρχέλκος. 196. ἕτερος Ἀρχέ-
 λκος. 254.
 * Ἀρχιβιάδης. 186.
 * Ἀρχίδαμος. 25.
 ἈΡΧΙΔΑΜΙΣ. 288. Ζ. καὶ 392.
 * Ἀρχιμήδης. 256.
 ἈΡΧΙΝΟΣ. 81.
 Ἀρχιπειρατής. 154, 175.
 * Ἀσδρούβας. 260.
 Ἀσκός χηλκευτικός. 205.
 * Ἀσπένδιον πεδίον. 252.
 Ἀσπίδα (ἐπ'). 118.
 * Ἀσσησία Ἄθηνᾶ. 210.
 * Ἄζακος. 70. Ζ. καὶ 324.
 Ἄζειαι τὴν ὄψιν. 276.
 Ἀτρακνηγῆτους (γνώμης οὐ παν-
 τάπασι) 215.
 * Ἄτυκός. 145.
 * Ἄτυπάλαια. 16.
 Ἀσφαλτῶθες (πεδίον). 151.
 * Ἄταρνεύς. 176.
 Ἀτελής 75. Ζ. καὶ 526.
 ἈΤΙΛΙΟΣ. 257.
 * Ἄτιντανίς. 145.
 Ἄτρακτος. 291.
 Ἄτραπὸς λεπτή. 122. — ρενή,
 142, 228. — περίορημος.
 147.
 ἌΤΤΑΛΟΣ. 149, 129, 148,
 187.
 Ἄττικὸν (τὸ) 54.
 Ἀυγὴν (κατὰ τὴν πρώτην) τῆς
 ἡμέρας 154. Ἄνα αὐγῆ ἀρ-
 χομένης ἔω. 264.
 Ἀύθημερινὸν γάλα. 125.
 Αὐθις. 248.
 Ἄυλιζεσθαι εἰσω Κατάνης. 29.
 Ἀυλίτικον σιδηροῦν διέντες,
 205.
 Ἄυλὼν ρενός. 119.
 * Ἄυλῶν. 63, 129.
 Ἄυος. 56. Ζ. καὶ 396.
 Ἀύτανδροι νῆες. 101, 177.
 * Ἀυταριᾶται. 145, 244.
 Ἀυτεπάγγελτος. 227.
 Ἀυτῆς ἡμέρας ἐπεμψαν. 254.
 Ἀυτῆς νυκτὸς προῆγε. 165.
 * Ἀυτολέων. 145.
 * Ἀυτύλοκος. 2, 212.
 Ἀυτόματος βωμός. 51.
 Ἀυτούς. Ζ. Ἀργεῖους.
 ΑΥΤΟΦΡΑΔΑΤΗΣ. 255, 226,
 227, 252.

- Αὐχὴν πηδάλιου. 104. — ὄρους. 112.
 Ἀφρανοῦς (ἐξ) ἐξορησίας. 91.
 — περιελθῶν. 11.
 * Ἀφάσιος λόφος. 225.
 Ἀφελόμενος. Ζ. Ἀνελύμενος.
 Ἀφιέντες ἰδρώτα πολὺν. 256.
 Ἀριππάζομαι. 146.
 Ἀριππεύω. 72, 126.
 Ἀριππος. 129.
 * Ἀφροδίτης ἑορτή. 58. — τέμενος. 175.
 Ἀφυπνίζω. 130.
 Ἀφυσάμενοι πολὺν τὸν οἶνον, ἵπὸ μέθης ἔκειντο. 272.
 * Ἀχελῷος. 284.
 * Ἀχαιοί. 147.
 Ἀχαιοφορέω. 45.
 Ἀχρεῖον (τὸ) τοῦ πλῆθους. 98.
 Ἀψιμαχέω. 15.
 Β.
 * Βαβυλών. 218, 219.
 Βάδην (τὴν δὲ φάλαγγα) ἤγε. 5α.
 Βαθμῆς. 120.
 Βάθος (συνέταξε τὸ σρατόπεδον οὐκὸς τὸ). 52. Τὴν φάλαγγα συνήγαγεν ἐς βάθος. 61.
 Βαθύνεται (πολλὰ εἶπ). 264. Ζ. καὶ 386. Τὰς τάξεις βαθύνων. Ζ. ὄρσιος.
 Βαίνω. Βεθουλιαν μάχην ἀσκεῖν. 194.
 * Βάκτριαι. 4, 120.
 Βακτριοὶς συγγέχ. τῷ Βάκτροις. 542.
 * Βάκτρος. 225.
 * Βάκτριαι. 4.
 Βαλανάγρα. 26, 75, 178.
 Βαλεῖν συγγέχ. τῷ Καλεῖν. 346.
 * Βαρχαῖοι. 236, 239.
 Βασανιστήρια, 296. Ζ. καὶ 394.
 Βασιλικὸν λουτρόν. 145.
 Βάπτος. 282, 287.
 Βέβαιον (πρὸς τὸ) αὐτοῖς φυλάξεν τὴν πολιτείαν. 207.
 Βεβαίως συγγέχ. τῷ Βεβαίως. 350.
 * Βέρρυκες. 279.
 * Βερονίκη. 288, 289.
 Βεβαίως ~~κινδύνης~~. Ζ. Κινδύνης.
 Βεβαίως. Ζ. Βεβαίως.
 * Βίαις. 17.
 Βιασθέντες συγγέχ. τῷ Δεκασθέντες. 314.
 Βιβλίον ἀγραφὸν ἐσφραγισμένον, Λύειν τὰ βιβλία. 157.
 * Βιδήριος. 154.
 Βίος. Ζ. Προαίρεσις, καὶ Τελωνικός.
 * Βοϊτικός. 112.
 Βοιωτάρχης. 138.
 * Βοιωτοί. 138.
 ΒΟΡΓΗΣ. 234. Ζ. καὶ 379.
 ΒΟΡΖΟΣ. 242.
 Βορέας ἐπίφορος. 138. — οὔριος. 155.
 Βοσκήματα. 104.
 * Βουζύγης. 7. Ζ. καὶ 303.
 Βραβεύοντος τὴν θυσίαν 149.
 Ἐκατα γνώμη τῶν γυναικῶν ἐθραβεύετο. 248.
 ΒΡΑΣΙΔΑΣ. 26.

- ΒΡΕΝΝΟΣ. 240, 253.
 * Βρεντήσιον. 272.
 Βρέτας (τὸ) τῆς Ἀθηνᾶς. 56.
 * Βρεττανία. 265.
 Βρεττανοί. 191, 265.
 * Βρέττιος (ἀνήρ). 258.
 * Βροῦτος. 272, 276.
 * Βυζάντιοι. 51, 114, 209. Βυζάντιον. 51, 67, 130.
 * Βῶλος. 134.
- Γ.
- * Γαβινηή. 132.
 * Γάβιοι. 252.
 * Γαθάμαρτα. 131. Ζ. καὶ 347.
 ΓΑΪΟΣ. 257.
 ΓΑΪΟΣ. 262.
 * Γαλάται. 135, 154, 139, 149, 265. Γαλατικόν. 134.
 * Γάλκυρος. 109.
 Γαλεάγραν (καθεύδοντες αὐτὸν ἐς). 257.
 Γάννουμαι. 13, 43.
 Γασέρα (κατὰ) κατακλίνει χαμί. 168.
 ΓΑΣΤΡΩΝ. 64.
 ΓΕΛΩΝ. 17.
 * Γελῶοι. 165.
 * Γεργοθή. 266, 267. Ζ. καὶ 386. Γεργοθυαῖοι. 267.
 * Γερμανοί. 265.
 ΓΕΣΚΩΝ. 168.
 * Γέται. 191, 241.
 Γεώλορος. 139.
 * Γηΰοσύνη. 289.
 Γλίχομαι. 41.
- ΓΛΩΣ. 230.
 * Γναῖος Κορνήλιος. 204.
 Γνώμονι σχῆμα παραπλήσιον. 119.
 Γνωρίζοντες τὰ οἰκεία σκάφη. 62. Ζ. καὶ 395.
 Γογγυλίδων ἐσκευασμένων ἐν ἄλμη. 125.
 ΓΟΡΓΙΑΔΑΣ. 58, 41.
 * Γόργιππος. 293.
 * Γόργος. 212.
 Γραμματεῖον. Ζ. Μολιβούν.
 * Γρανικός. 118.
 * Γύλιππος. 28.
 Γυψόσαντες αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα. 205.
- Δ.
- * Δαίμαχος. 33.
 Δαιμονιωτέραν (ὡς) ἰσχὺν ἔχοντι. 264.
 * Δαμασίθυμος. 191.
 * Δαμάσιππος. 110.
 * Δαμασκός. 127, 146.
 * Δάμιππος. 156.
 * Δάρδαμος. 291.
 ΔΑΡΕΪΟΣ. 222 — 224. 16, 221, 224, 225. Δαρεῖοι χρυσοῖ. 80.
 * Δαρεῖος. 115, 118, 121.
 ΔΑΤΑΜΗΣ. 231 — 233. 157, 238.
 ΔΑΦΝΑΪΟΣ. 165.
 ΔΑΥΨΟΣ. Ζ. Φαῦνος. 3.
 * Δάρης. 280.
 Δε. Ζ. Μέν.

- Δεδίττωμαι. 10.
 * Δείγμα τοῦ Πειραιῶς. 194.
 ΔΕΙΝΙΑΣ. 73.
 * Δεινοκράτης. 161.
 * Δεινομένης. 17.
 Δειπνοποιέω. 198. Δειπνοποιέομαι. 92.
 Δειλάζωμαι. 57.
 Δεκασθέντες. Ζ. Βισπθέντες.
 Δεκατεύομαι. 270. Δεκατεύω. 271.
 Δεικνύω σίτου. 73.
 Δεκατηλόγος. 74.
 * Δέλφοι. 80, 240.
 Δεξιός. Ζ. Σχηματίζω.
 ΔΕΡΚΥΛΛΙΔΑΣ. 59.
 Δέξιός. 104.
 Δεσμίοις συγκέχ. τῷ Δεσμίοις. 307, 352.
 Δέ ως συγκέχ. τῷ Ἀδεῶς. 351.
 Δὴ αὐτὰς συγκέχ. τῷ Δι' αὐτὰς. 381.
 ΔΗΙΔΑΜΕΙΑ. 290.
 ΔΗΙΟΚΗΣ. 215.
 ΔΗΙΦΟΝΤΗΣ. 62.
 Δηλητήριος πόα. 244.
 * Δῆλος. 89.
 ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ. 65, 277.
 Δημευθέντα χρήματα. 168.
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὁ Πολιορκητής. 135—139. 80, 127, 133, 141, 142, 145, 173, 175.
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. ὁ Φαληρεὺς. 106. 137. ἕτερος Δημήτριος. 73.
 ΔΗΜΟΚΛΗΣ. 189.
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. 77.
 Δημοτελῆ (ὡς ἑορτὴν ἄξιοι). 250.
 ΔΗΜΟΦΙΛΩΝ. 74.
 Δηῶν. Δήωσις. 46.
 Δικαιῶν ἐς Μακεδονίαν. 175.
 Διαβαπτιζόμενος πρὸς τὸν παγκρατιασὴν. 111.
 Διαγωγὴν (παρασκευάζεσθαι τὴν) τῶν τριηρῶν. 155.
 Διαδόντες συγκέχ. τῷ Διαδόντες. 357.
 Διαίρειω. Διαρέθησαν ἀπ' ἀλλήλων ἄσμενοι. 157. Τὰς ὀροφὰς τῶν οἰκημάτων διελεῖν. 152.
 Διαίρω. Διαίραντες ἐς Ἀθήνας, ἐσώθησαν. 211.
 Διαϊτάω. Τὰ ἐγλήματα διήτησαν. 248.
 Διακλέπτω. 212.
 Διακρουσάμενος ἀσειῶς τοὺς ἀπαιτοῦντας. 111.
 Διαλέγοντος. Ζ. Δίκαια λέγοντος.
 Διαλύειν τὴν φυλακὴν. 149.—τὴν πολιορκίαν. 210.—τὰ σκευοφόρα 232. Διαλύεσθαι πρὸς τινα. 238.—τὸν πόλεμον. 172.
 Διανομέυς. 24.
 Διαπέμπω. Διέπεμψε τοῖς φίλοις μερίδας ἀπὸ τῶν ἱερῶν. 42.
 Διαπολεμέω. 22.
 Διαπολιτεύομαι. 15, 22, 68.
 Διαπορεύειν τὸ εὐάτευμα. 47.
 Διαρρήνως [ἴσ. γρ. Διαρρίνου. Ἴδε Ἡσύχιον λέξ. Διαρίνου]. 125.
 Διασιεδάτας λογοποιούς. 227!

Διασκευάζεσθαι πρὸς (ἢ ἐς) μάχην. 104, 188. Διασκευασμένην ἔχων τὴν δύναμιν. 255.

Διασπάρμασιν (τοῖς) ἐμβολῶν. 118. — ἐμπιπτόντων. 120.

Διασπᾶ. Διέσπασμένη φάλαγξ. 188.

Διαταφρεύω. 47.

Διατείνας ξύλα ἀσθενῆ. 240.

Διατείχισμα. 155.

Διατρίβετε ταῖν χερσῶν τὴν γῆν. 115.

Δι' αὐτάς. Ζ. Δὴ αὐτάς.

Διαφραυός (ὡς ἐκ τοῦ) διαμάχοιτο. 54.

Διαφραύειν πᾶνωλεθρία. 34.

Διαφορὰ ἐμοὶ πρὸς τοὺτους γέγονε. 189.

Διάχρυσος. 120.

* Διδικτός. 259.

Διγλώσσων (κελευσάς τῶν) ἐπιτήσας. 102. Ἐπιτήσας ἐρμηνέας διγλώσσους. 227.

Διδόντες. Ζ. Διαδόντες.

Δίδωμι. Ταξίαρχοις ἔδωκεν εἶναι.

85. Διδόντες διπλάς ἐμβολάς.

103. Διδόναι διόδον. 42. —

λόγον. 85. — Σύστημα. 85.

— ἐγγυητήν. 152.

Διεκπαίωμα. 50, 112, 247.

Ζ. καὶ 318, 381.

Διεξιέμι' ἐς τὴν χώραν ἀθεῶς διεξήεσαν. 89.

Διεξιπάρομαι. Διεξιπάσαστο δούς τὸ σύνθημα. 175. Ζ. καὶ 361.

Διεσκηδασμένον συγκέχ. τῷ Διε-

σκευασμένον. 343.

Διεσπαρμένοις συγκέχ. τῷ Διεσπασμένοις. 352.

Διήγημα. 285. Ζ. καὶ 391.

Διήλασε συγκ. τῷ Διήλαξε. 375.

Διήμη. Σώους διήκε. 271. Ζ. καὶ Αὐλίσκου.

Διηπεῦσαι τὴν φάλαγγα μὴ συνηθέντων. 226.

Δικάια λέγετε. 110 — λέγοντος. 172.

Δικάια λέγοντος συγκέχ. τῷ Διαλέγοντος. 361.

Δικαιούς. 249.

Δικαστήριον Αλεξάνδρου. 121.

Δικτύλον ἐκπωμα. 259.

* Δίνων. 146, 147.

ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ Ἀθηναῖος. 184.

* Διόγνητος, Ἐρωθραίων στρατηγός. 278, 279. ἕτερος Διόγνητος, Μεγαρέων ἄρχων. 18.

* Διόδωρος. 136. ἕτερος Διόδωρος. 210.

ΔΙΟΪΤΑΣ. 74.

ΔΙΟΚΛΗΣ. 180.

* Διοκλῆς. 165. ἕτερος Διοκλῆς. 196.

* Διομήδης. 7, 262.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. 153—160, 161, 168, 189, 201, 202, 205. Ζ. καὶ 354.

* Διονύσιος. 71.

* Διονύσιος Λυσισμάχους. 148.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ. 4. 5. — Ψευδάνωρ. 109.

Διορύξαντάς τι μέρος τῶν πυλῶν. 174.

Διοσημιῶν πολλῶν γιγνομένων.
25.

* Διότιμος 72, 192.

ΔΙΟΤΙΜΟΣ. 176, 177.

Διπλοῖδα Φρυγίαν περιβαλόμε-
νος. 201.

Διπλοῦν τρίβωνα ἐμπορησιά-
μενος. 146.

Διπλόω. Αἶ τε μάχαιραι αὐτῶν
ἐδιπλοῦντο. 255.

Διφαλαγγίαν (τοὺς ἵππους ἐς)
ἐπιτήσας. 45. Τῆς ἵππου δι-
φαλαγγίαν ποιήσας. 119.

Διφθερῶν χόρτου πέπληρωμένων.
116. Τὰς διφθεράς διερρή-
γυνε. 100. Ζ. καὶ 336.

Διωκῶτων συντεταγμένως [Γρά-
φει, Συντεταγμένως]. 114. Ζ.
καὶ 340.

* Δίων. 155, 156.

Διώρηξ. Διωρηχί. 148.

Δόκησεν (εἰς), οὐκ ἐπὶ πράξιν.
114.

Δοκιμασία. Ζ. Ποιεῖν.

* Δόκιμος. 109, 129. Ζ. καὶ
339.

Δοκίς. 267. Δοκὸς μολίθου.
194.

Δολοφονέω. 280.

Δόρυ συγκέχ. τῷ Ἰθῶρ. 342.

Δόρυ. Ἐπὶ δόρυ κλίνας. 83. —
ἀναγαγεῖν—ἀκολουθεῖν. 118.
—ἐπιστρέφειν. 119. —ἐλαύ-
νειν. 120.

Δορυφόρος. 192.

Δόσιν σίτου παρήγγειλαν ταῖς
ἐρατιώταις. 107.

Δουράτες ἵππος. 5.

Δραμῶν συντόμως 55.

Δρομικώτατος. 105.

ΔΡΟΜΙΚΑΪΤΗΣ. 254, 147.

Δρομοκῆρυκες. 179.

* Δρύς. 66.

Δύσποροι (ὄδοι). 167.

* Δυρράχιον. 268, 270.

ΔΥΡΟΘΕΟΣ. 184.

E.

Ἐβαδίξεν συγκέχ. τῷ Ἐδίδαξεν.
337.

Ἐγγίζοντα τοῦ εἴματος παρά
τὸν λιμένα πλεῖν. 204.

Ἐγγυητὴν διδόναι. 152. — κα-
θιστάει. 160. Λαθεῖν ἐγγυη-
τὰς ἀξιοχρέους. 212.

Ἐγείρειν τεῖχος. 21. —καλύψας.
46. —χώματα. 115. —περί-
βολον. 152.

ἘΓΕΣΤΑΙΟΙ. 207. Ζ. καὶ 572.

Ἐγκαθημένους ἀνδρώπους δε-
διότες 75. Ἐξανίσσασθαι τοὺς
ἐγκαθημένους. 90.

Ἐγκαθίσας (λόχον). 184.

Ἐγκαρπον ἱρῶν τὴν νῆσον.
98.

Ἐγκαρσίαν (τάφρον) τεμόντες.
205.

Ἐγκαταρράπτω. 228.

Ἐγκαταστήσας ἐνέδραν. 28.

Ἐγκλίνοντας (τοὺς) ἰδῶν. 115.

Ἐἴξας ἐνέκλιε. 110. Ἐνέκλι-
ναν ἐς φυγὴν. 74. Ὡς τοῦτους
ἐνέκλιε. 133.

Ἐγγώνυμι. Ἐγγωνυμένη οὐδύν. 167.
 Ἐγγώριος πλούτος. 231.
 Ἐδαίσαντο συγκέχ. τῷ Ἐδέξαντο. 391.
 Ἐδειξεν συγκέχ. τῷ Ἐδοξεν. 579.
 * Ἐδεσσα. 69.
 Ἐείδαξεν. Ζ. Ἐβιάδιξεν.
 Ἐδοξεν. Ζ. Ἐδειξεν.
 Ἐζήτει συγκέχ. τῷ Ἐζήτει. 393.
 Ἐθελοκακέω. 46, 53.
 Ἐθετο συγκέχ. τῷ Συνέθετο. 358.
 Εἶδωλα πάγωνας ἔχοντα. 220.
 Εἰλωτικὸν (τὸ). 247.
 Εἰ μὴ [ἀντὶ τοῦ Ἡ]. Ζ. Πρότερον.
 Εἴποντο συγκέχ. τῷ Ἐπέκωντο. 316.
 Εἰρεσία. 97, 137.
 Εἶς. Τῆς πορείας τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐφ' ἓνα οὔσης. 88. Ἐφ' ἓνα καθήσθαι. 102.
 Εἶχε συγκέχ. τῷ Ἐχων. 386.
 * Ἐκάταιος. 292. Ζ. καὶ 395.
 Ἐκατομόρια τρεῖς δύσας. 71.
 * Ἐκβάτανα. 216.
 Ἐκβοάω. Αἱ δὲ γυναῖκες ἐκβοήσασαι [γρ. Ἐμβοήσασαι] κ. τ. λ. 247. Ζ. καὶ 381.
 Ἐκβοηθεῖω. 102, 103, 127.
 Ἐκδοσιν ἀφρόαν ποιήσασθαι τοῦ νεώ. 212.
 Ἐκίδων [λίξις ὑποπτος]. 125.
 Ἐκκαλεῖσθαι τοὺς Ἀργεῖους ἐς μάχην. 62.

Ἐκκεντάω. Τοὺς περὶ Διοκλέα ἐξεκέντησαν. 163.
 Ἐκκλῖναι τὸν πόρον 232. — τὰς φυλακὰς. 131.
 Ἐκλύω. Τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ὁρμὴν ἐξέλυσαν. 115. Ἐξέλυσαν τὰς φυλακὰς. 155. Τὸ θάμβος τῶν βραβάρων ἐκλύσαντες. 255. Ἐκλυθέντες ἐκείντο. 202.
 Ἐκμαγεῖον. 75.
 Ἐκπεριελθόντες (φθάνουσιν οἱ ἰππεῖς). 120.
 Ἐκπεσόντες συγκέχ. τῷ Ἐμπεσόντες. 320.
 Ἐκπορεῖν πόλιν. 205. Ζ. καὶ 396.
 Ἐκνεύω. 118.
 Ἐκταξιν (ὡς εἶδε τὴν) οὐκ ἔχουράν. 132.
 Ἐκτάτω. 241. Πόλεμον ἐκτάσσοσι. 151. Ὀρθίους ἐκτάξας. 250.
 Ἐκτένω. Ἐπὶ μῦθος ἐξέτειναν τὰ ζυγά. 61.
 Ἐκτεταγμένους συγκέχ. τῷ Ἐκτεταμένους. 360.
 * Ἐκφαντος. 27.
 Ἐκωλύθησαν συγκέχ. τῷ Ἐκώλυσαν. 323.
 Ἐλαθε συγκέχ. τῷ Ἐμαθε. 383.
 Ἐλαιον ἀπὸ γάλακτος. 125. Ζ. καὶ 344.
 * Ἐλάτεια. 75.
 Ἐλαύνειν ἐπὶ πρόμναν. 100. — ἐπὶ Βαβυλωνος. 218. Σίδηρος πονηρῶς ἐηλασμένους. 255.
 * Ἐλέπορις.

- * Ἐλέπορος. 161. Ζ. καὶ 358.
 * Ἐλίκη. 286.
 Ἐλληνικόν (τὸ). 21.
 Ἐλλοχίζω. Ἐνελόχισεν ὀπλίτας
 ἐς κ. τ. λ. 77.
 * Ἐλος τῆς Λακωνικῆς. 102.
 * Ἐλουήπτισι. 265.
 Ἐμασε συγγέχ. τῷ Ἐλαβε. 383.
 Ζ. καὶ Μαθεῖν.
 * Ἐμβατα. 87. Ζ. καὶ 331.
 Ἐμβατήριον. 9.
 Ἐμβόαω. Ζ. Ἐκβοάοι.
 Ἐμβολα τῶν νεῶν. 99.
 Ἐμβολή. Ζ. Ποιεῖν.
 Ἐμβροντάω. 53.
 Ἐμμένω. Ἐνέμεινεν ἕως περι-
 εταφρέυθη. 46.
 Ἐμπεδόω. 198.
 Ἐμπεσόντες. Ζ. Ἐκπεσόντες.
 Ἐμπίπτω. Τῶν ἵππῶν ἔμπε-
 σόντων. Ἐμπεσόντες τοῖς ὀρύγ-
 μασι. 52. Ζ. καὶ Προλεγομ. θ'.
 Ἐμποιῶ δόξαν. 7, 54. — φαν-
 τασίαν. 57, 268. — εἶσιν.
 49, 62.
 Ἐμπορικὸς. 173.
 Ἐμπορπάσμαι σισύραν μελαιναν.
 259. Ζ. καὶ Διπλοῦν.
 Ἐμπορέομαι. 167.
 Ἐμφουρος. Ζ. Ποιεῖν.
 Ἐν. Ζ. Τέως.
 Ἐνωγεῖς. 62.
 Ἐναποικοδομήσαντες τὸν προ-
 δότην διέφθειραν. 289.
 Ἐνδεκα (ἰσ. γρ. Ἐν δέκα) 94. Ζ.
 καὶ 333.
 Ἐνδοῦναι θάρσος αὐτοῖς. 85.
 Ἐνδιδόντας [ἐπὶ τοῦ Προδι-
 δόντας]. 85.
 Ἐνεργεῖν τὴν μάχην παραγ-
 γεῖλας. 70.
 Ἐνεσῶς συγγέχ. τῷ Μέλλοντι.
 Ἀποκτείνειν καὶ Ἀποκτενεῖν,
 Πραῦναι καὶ Πραῦνεῖν. 348.
 Διαφθεῖρειν καὶ Διαφθερεῖν.
 376. — Ἐπιβάλλειν καὶ Ἐπι-
 βαλεῖν. 377. Ἀπαγγέλλει καὶ
 Ἀπαγγελεῖ, Μένει καὶ Μενεῖ.
 380.
 ** Ἐνεῶς. 212. Ζ. καὶ 375.
 * Ἐνναῖοι. 263.
 * Ἐννέα ῥοῖ. 212.
 * Ἐνοδία Ἀρτεμις. 283.
 Ἐνοικοδομέω. Πυλίδες ἐνοικοδο-
 μημένοι σαθρῶς. 29.
 Ἐνσεισας τῇ βραδυνῆρα τῶν
 τριηρῶν. 79.
 Ἐνσκευάζω. Τοῦς ἵππους ἐν-
 σκευάζον. 253.
 Ἐντείναντες τὰς ἀλοὰς προσεῖχον.
 15. Κλίην ἐθήκεν οὐκ ἐντε-
 ταμένην. 225. Ζ. καὶ 376.
 Ἐντέλεις (ὄσοι Γαλατῶν). 281.
 Ζ. καὶ 391.
 Ἐντομή. 196.
 Ἐνωμοτία. 55.
 * Ἐξαιθήρης. 243, 244. Ζ. καὶ
 380.
 * Ἐξάπυλα (τά). 256.
 Ἐξάπτω. Κεφαλίδας ἐξήπτεν ἐκά-
 σης νεῶς. 90.
 Ἐξαρίθμησι (τῷ ἀρχοντι τὴν)
 τῶν ὀπλων ἐπέτρεψεν. 189.
 Ἐξυκρονος ἦν ἡ μῆν κ. τ. λ. 21.

Ἐξάρχους (τούς) τῆς γάσεως.

44.

Ἐξέλυσαν συγκέχ. τῷ Ἐξέχυσαν.
355.

Ἐξέπλησσαν συγκέχ. τῷ Ἐξ-
ποίησαν. 345.

Ἐξήτει. Ζ. Ἐξήτει.

Ἐξιχνεύουσαι τοὺς πολεμίους
ἐξήρευον. 112.

Ἐξόπλισιν (παρήγγειλεν ἀριθμὸν
καί) τοῖς στρατιώταις. 179.
Πρὸ τῶν πυλῶν ἐξόπλισεν
ποίησας. 189.

Ἐπαγωγῶν συγκέχ. τῷ Ἐπανα-
γαγῶν. 358.

Ἐπάγω. Ἐτι ἀπαξ ἐπαγάγωμεν.
116.

Ἐπαγγελίας κοινὸν πένθος. 124.
Τὸ βασιλεῖον πένθος ἐπήγ-
γειλε. 229.

Ἐπαμησαμένους κόνιν ἀποκρύ-
ψαι. 46.

ἘΠΑΜΙΝΩΝΑΣ. 52—57.

Ἐπαναγαγῶν. Ζ. Ἐπαγαγῶν.

Ἐπαναχθῆναι συγκέχ. τῷ Ἐτι
ἀναχθῆναι. 356.

Ἐπανελθόντες συγκέχ. τῷ Ἐπ-
ελθόντες. 390.

Ἐπανάχθη συγκέχ. τῷ Ἐπνήχ-
θη. 340.

Ἐπανισῶν τὸ ἐλαττούμενον. 228.

Ἐπαρκέσαντα ἄνδρα ἀνδρὶ ἐκ
τῶν παρόντων ἐπιτηδείων. 56.

Ἐπαρχος. 382.

Ἐπαρήμι. 246.

Ἐπέβλεπεν. Ζ. Ἀπέβλεπεν.

Ἐπέγραψε συγκέχ. τῷ Ἐπέτρι-

ψε. 369.

Ἐπέδωκε συγκέχ. τῷ Ἀπέδωκε.
367, 391.

Ἐπεὶ δὲ συγκέχ. τῷ Ἐπειδῆ.
316, 352, 363, 379. —
τῷ Ἐπειδῆ δέ. 356.

Ἐπελαύω. Χρυσθς (τά δὲ ἐξω-
θεν) ἐπελήλαται λεπτός. 240.
Ἐπεισεύ συγκέχ. τῷ Ἐποίησεν.
354.

Ἐπελθόντες. Ζ. Ἐπανελθόντες.

Ἐπέπαντο. Ζ. Εἶπαντο.

Ἐπεξηγῆσ συγκέχ. τῷ Ἐπεξηγε.
375.

Ἐπεσθαι συγκέχ. τῷ Τεμίσθαι.
347.

Ἐπέστησε συγκ. τῷ Ἰπέστησε. 317.

Ἐπνήχθη. Ζ. Ἐπνήχθη.

Ἐπέτρεψε. Ζ. Ἐπέγραψε.

Ἐπὶ συγκέχ. τῷ Ἐτι. 372.

Ἐπί. Τὴν φάλαγγα ἤγειν ἐπὶ δύο
τάξας. 47. Ἐτάξε τὰς ἰδίας
ναῦς ἐπὶ πέντε. 79. Ἐπὶ μίαν
τάξας τὰς ναῦς. 175. Ζ. καὶ
362. Ἐπ' ἀσπίδα. 118. —
δύο. 83, 118, 119, 120.
Ζ. καὶ εἷς, καὶ Ἐλαύνειν, καὶ
Ἡνίαν, καὶ Στέλλω.

Ἐπιβάλλω. Τέλος μὲν οὐκ ἐπ-
έβαλεν. 157.

Ἐπιβάντες ἐπὶ τὰ κατάσπρω-
ματα. 181.

Ἐπιβοάω. Τῶν Ἰνδῶν ἐπιβου-
μένων τὰς συνθήκας. 119.

Ἐπιβολὴ τέλους. 157.

Ἐπιγαμίας (πολιτείας καὶ) τυ-
χόντες. 247.

- * **Ἐπίδαμος.** 145, 262.
Ἐπιδανείσαι παρακαλῶν χρῆματα. 264. Ζ. καὶ 385.
- * **Ἐπίδαυρος.** 90, 92.
Ἐπιδικεῖων ὁ μάντις τοῦς λοβούς. 150.
Ἐπεικῶς ὁμοιον. 289.
Ἐπιθέμενος. Ζ. Ἐπιτιθέμενος.
Ἐπικαιροτάτους προματελάβετο τόπους. 264.
Ἐπικάμπιον, ἢ Ἐν ἐπικαμπίῳ ἐτάξεν. 119.
Ἐπικλευσικόν (τὸ). 173.
Ἐπικηρώω. 65.
Ἐπικηρυκεύομαι. 156.
Ἐπικλῶω. 166.
- * **Ἐπικράτης.** 264.
Ἐπικωπος. Ζ. Κέλης.
Ἐπιληψόμενοι. Ζ. Ἀποληψόμενοι.
Ἐπὶ μέλειαν συγγέχ. τῷ Ἐπίμιαν. 362.
Ἐπιμελείας συγγέχ. τῷ Ἐπιτελείας. 369.
Ἐπίνειον. 60.
Ἐπιπυρῶσαι σπυρῶσας τῷ καιρῷ. 154.
Ἐπιπυρσία. 206.
Ἐπιρρίπτω. Ἐς κολυμβήθραν ἐπέρριψεν. 111. Ζ. καὶ 395.
Ἐπίσημος ναῦς. 103.
Ἐπιστίσιμα. 99. Ἐπιστισμῶς. 111.
Ἐπισκήπτω. Ζ. 395.
Ἐπισκοτέω. Ὁ δὲ ἀὴρ ἐπισκότησε ταῖς τῶν πολέμων ὕψεσιν. 83. **Κόνις ἐπισκοτοῦσα καὶ φιλοῖς καὶ πολεμίσις.** 132.
- Κονιορτόν ἐπισκοτοῦντα ταῖς τῶν πολέμων ὕψεσιν.** 57. Ζ. καὶ 321, 95.
Ἐπισάτης. 61, 70.
Ἐπισύροντας τὰ γενναϊότατα τῶν ὑποζυγίων ἀπὸ κάλου. 232.
Ἐπιτελείας. Ζ. Ἐπιμελείας.
Ἐπιτελέω. Τὴν δὲ κόρην ἐπέτελει πρὸς γάμον. 286. Ζ. καὶ 391.
Ἐπιτηθείους (ἀκούσαι λόγους οὐκ). 200.
Ἐπίτηθείων συγγέχ. τῷ Πολιορκιῶν. 335.
Ἐπιτίθεμαι. Ζ. Πιλοῦ.
Ἐπιτιθέμενος συγγέχ. τῷ Ἐπιθέμενος. 360, 364.
Ἐπιτολή [ἡλίου]. 225.
Ἐπιτρέφω. Τοῖς σίγμασι ἐπέτρεψε τὰς τρίχας. 17.
Ἐπίφορον πνεῦμα παραφυλάξας. 174. **Βορέας ἐπίφορος.** 158.
Ἐπιγαλκοὶ ἀσπίδες. 220.
*** Ἐπίχαρις.** 296.
Ἐπλευσαν συγγέχ. τῷ Ἐπέπλευσαν. 363.
Ἐπλευσε. Ζ. Ἀπέπλευσε.
Ἐποίησεν. Ζ. Ἐπεισεν.
Ἐπόθετο. Ζ. Ὅποτε.
Ἐπωτῆς. 186.
Ἐργασηρίων (τοῖς ἀπὸ τῶν τεχνίτας). 198.
*** Ἐργετινοὶ.** 164.
*** Ἐργιγνος.** 196.
Ἐργολαβῶν. 212. Ζ. καὶ 373.

- * Ἐρέβλια. 109.
Ἐρμηα συγκέχ. τῷ Ἡρεμ. 340.
Ἐρημίας συγκέχ. τῷ Ἡρεμίας.
339.
- * Ἐρμαῖον (τὸ). 208.
- * Ἐρμαῖος μὴν παρ' Ἀργείοις. 277.
- * Ἐρμείας. 210.
ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ. 53, 153, 154.
Ζ. καὶ 354.
- * Ἐρυθραί. 283. Ἐρυθραῖοι. 278,
298.
Ἐρυθράς συγκέχ. τῷ Θήβας.
372.
ΕΡΥΞΩ. 282.
Ἐσθίω. Ταπεινῶς ἡσθημένον.
88.
Ἐς' ἄν συγκέχ. τῷ Ὄταν. 318.
Ἐς' ἄν πολεμῶσι. 9.—ἐγείρωσι
τὸ τεῖχος. 21.—ἰδωσιν κ.τ.λ.
51.—ἀπερρύησαν. 111.
Ἐξία. Κοινωνεῖν ἐξίας. 20, 49.
Ὡς τὸν κηδεσὴν ἀπίων ἐπὶ τὴν
ἐξίαν. 84. Τοὺς ὑπόπτους
ἐπὶ τὴν ἐξίαν ἐκάλεσεν. Ἦν
μὲν δὴ μεγαλοπρεπὴς ἡ τῶν
κληθέντων ἐξία. 161. Ζ. καὶ
329.
- * Ἐσιάδες. 249.
Ἐσχάρα πυρός. 277. Ἐσχαρίς.
140.
ΕΤΕΟΝΙΚΟΣ. 34.
Ἐτερόμηκες. Ζ. Πλευσίον.
Ἐτι. Ζ. Ἐπί.
Ἐτι ἀναχθῆναι. Ζ. Ἐπαναχθῆ-
ναι.
Ἐγγενῶν συγκέχ. τῷ Συγγενῶν.
308.
- * Εὐδαμίδας. 69.
ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ. 179.
* Εὐέλθων. 287.
* Εὐήφενος. 160. Ζ. καὶ 357.
Εὐθαρσεῖ καὶ φαιδρῷ τῷ προσ
ῶπῳ. 269.
Εὐκαταφρόνητος. 135.
* Εὐκριτος. 160. Ζ. καὶ 357.
ΕΥΜΕΝΗΣ. 139—141. 131,
132, 133, 135. Τῶν Εὐμε-
νείων στρατιωτῶν. 132.
Εὐογκος. Ζ. Πορευτικόν.
Εὐοδον συγκέχ. τῷ Ἐφοδον [ἴσως
δὲ καὶ τῷ Εὐέφοδον]. 314.
Εὐοδος λόφος. 39.
Εὐορμος θίν. 137.
Εὐπορίαν συγκέχ. τῷ Πολιάν.
358.
- * Εὐριπίδης. 243.
* Εὐρυδικη. 198, 295. Εὐρυδί-
καια (τά). 198.
* Εὐρύλοχος. 202.
* Εὐργμίδων. 24.
* Εὐρυσθεΐδαι. 9.
ΕΥΡΥΤΙΩΝ. 62. Ζ. καὶ 325.
* Εὐρώπη. 136.
* Εὐρώτας. 47.
Εὐτρεπεῖς πρὸς τὴν ἐπανάστασιν.
189.—πρὸς μάχην. 192.
Εὐτρεπίζω. 114.
Εὐφημίας (μετ'). 208.
* Εὐφράτης. 218, 219, 232.
Εὐχὴν (κεκληθέμεναι ἐπὶ τὴν).
192.
Εὐχείρωτος. 111.
Ἐφεδρεῖω. 250.
Ἐφέλομαι. 117.

- * Ἐρετος. 156, 157, 211. Ἐρέ-
σιαι, 210, 211.
Ἐρευγον συγκέχ. τῷ Ἐρυγον.
374, 375.
* Ἐριζλήτης. 228.
Ἐρίστημι. Τοὺς φρατίωτας ἐπέ-
σησε. 48. Ὅπως τοὺς μὲν πο-
λεμίοις ἐπισηήσεται διώκοντας.
112.
Ἐροδίαν (τοὺς παραφυλάττοντας
τὴν ἀποικτεῖναι, 163.
Ἐροδον. Ζ. Εὐοδον.
ἘΦΟΡΟΙ. 63.
Ἐρυγον. Ζ. Ἐρευγον.
Ἐφ' ᾧ τε. 35, 62, 234.
* Ἐχεάναξ. 210.
Ἐχιν μέγιστον συλλαβῶν. 57.
Ἐχων. Ζ. Εἶχε.
Ἐχων συνόντα Πίγηρτα. 217.
Συνοῦσαν εἶχεν. 280. Ὅπως
ἐρώντα αὐτῆς ἔχοι τὸν ἀν-
δρα. 280. Τῷ Διονυσίῳ δὲ
ἀριστ' εἶχε πολεμίων Ἑλλή-
νων ἀπηλλάχθαι. 158. Περὶ
ταῦτα εἶχεν. 193. Περὶ λου-
τρῶν ἔχων. 228. Τοῦ σώμα-
τος ἀρρώστως ἔχων. 139. Ὑπό-
πτως ἔσχον. 60. Ἡλικίας ἄλις
ἔχουσα. 127.
Ἐως ὑπέλαμψεν. 55. — ὑπὸ
γάζεν. 27, 221, 250. Ἀρχο-
μένης ἔω. 103, 264. Ὑπὸ τῆν
ἔω. 104.
Ζ.
Ζάκορος. 54.
Ζευγμάτων (ἐπιβάς πλοίων καί).
116.
* Ζεύς. Διὸς Πολιέως νεῶν. 151.
* Ζῆνις. 291.
Ζυγά (τά). Ζ. Ἐκτεινω.
Ζύγμαι κῶπαι. 177.
Ζυγὸν (προσέταξε δὲ ἐκάστη ἤλη
τὸν πρῶτον) ἀληθινῶν ἰπ-
πέων. 127.
Ζωγρεῖα λαδόντες. 105. Ζ. καὶ
Ἀλίσκεσθαι.
Ζωγρεύω. 122.
ΖΩΠΥΡΟΣ. 225.
Ζωστήρ. 293.
Η.
Ἡβηθὸν ἔκτεινε. 123.
Ἡγαγον συγκέχ. τῷ Ἡγῶν. 385.
* Ἡγεμόνη. Ζ. Ἀρτεμις.
Ἡγγέλλει. Ζ. Ἀπέπλει.
* Ἡγησίας. 210.
ἩΓΗΤΟΡΙΑΔΗΣ. 75.
Ἡγον. Ζ. Ἡγαγον.
Ἡδεῖαι (πηγαί) κειῖν. 4.
* Ἡδύλιον. 6.
Ἡλακάτη. 291.
Ἡλικία προήκουσα. 1. Ζ. καὶ
ἔχω.
Ἡμερῶσαι χωρίον. 219.
Ἡμισωράκιον. 117.
Ἡμιόλιας (ἀνταβῶν τας). 136.
Ἐπεφάνησαν ἡμιόλιαι δύο,
286.
Ἡμιολίῳ ὑπερέχων πλήθει. 61.
Ἡνίαν (ἐφ') ἔπεσθαι. Ἐξ ἡνίας
παρεμβάλλειν. 119.

- Ἡνία συγκέχ. τῷ Ἡνίῃ. 508. * Θάμυρις. 224.
 Ἡνία. Ζ. Πρῶτον.
 Ἡπαρ. 156.
 * Ἡπειρωται. 90.
 Ἡπεροπής τέχνη. 2.
 * Ἡρα. Ζ. Ἱερεῖς.
 * Ἡραιεῖς. 74, 75.
 * Ἡράκλεια ἢ Τραχινία. 66. — ἢ
 ἐν Πόντῳ. 178. Ζ. καὶ Ἡρα-
 κλεῶται.
 * Ἡρακλεῖδα. 8, 9, 284.
 ἩΡΑΚΛΕΪΔΗΣ. 173.
 ἩΡΑΚΛΕΪΔΗΣ Τάραντινος. 174.
 * Ἡρακλεΐδης. 161.
 * Ἡρακλεῖον [ναὸς Ἡρακλέους].
 54.
 * Ἡρακλεῶται. 199, 200.
 * ἩΡΑΚΛῆΣ. 5.
 * Ἡράκων. 286.
 Ἡρεμα. Ζ. Ἐρημα.
 Ἡρεμίας. Ζ. Ἐρημίας.
 ἩΡΙΠΠΙΔΑΣ. 66.
 * Ἡρώδης. 243. Ζ. καὶ 381.
 Ἡττης (μετὰ πολλῆς) ἀνάχω-
 ροῦντα. 245.
 * Ἡρακισίων. 122, 124.
 * Ἡχώ. 5.
- Θ.
- Θαλαμίας (τάς) κόπας ἀναρέ-
 ρειν. 177.
 Θαλασσοουργός. 133, 208.
 Θαλιάζειν Περσικὴν ἐορτήν.
 146.
 Θάμβος. 255.
 * Θάμος. 101. Ζ. καὶ 536.
- * Θανάτωδες ὕδωρ. 122.
 Θάρρέω. Θάρρύντες διαδάντες
 48. — ἐκθάντες 242 [δύο
 μετοχαὶ ἀσυνδέτως συντασ-
 σόμεναι, ὡσεὶ τὴν ἐτέραν ἰσο-
 δυνάμειν ἐπιρρήματι τῷ Θάρ-
 ρούντως, ἢ ὀνόματι καὶ προ-
 δέσει, Μετὰ Θάρσους.]
 Θάρσος. Ζ. Ἐνδοῦναι.
 ΘΑΣΙΑΙ. 298.
 * Θάσιοι. 35, 75, 298.
 * Θάσος. 73.
 * Θάψος. 28.
 * Θεαγένης. 281.
 ΘΕΑΝΩ. 289.
 ΘΕΜΙΣΤΟΚΛῆΣ. 20 — 22,
 101.
 ΘΕΜΙΣΤΩ. 286.
 Θέντας συγκέχ. τῷ Τιθέντας.
 503.
 ΘΕΟΓΝΙΣ. 179.
 * Θεόδοτος. 142, 198.
 * Θεόδωρος. 25.
 Θεοῖς (τελετὴν ποιεῖν τοῖς μεγά-
 λοις). 217.
 ΘΕΟΚΛῆΣ. 163, 164.
 * Θεόπομπος. 174 ἕτερος Θεό-
 πομπος. 277, 278.
 Θεοπρόπια κομίζειν. 251.
 * Θεόφραστος. 196.
 * Θεοσπρωτίς. 272.
 Θεραπειαν (ἴσα) ὑμετέραν οὐκ
 ἔχει. 191.
 Θεραπευτήρ. 228, 260.
 * Θερμοπύλαι. 227, 228.
 * Θέρσανδρος. 200.

- * **Θεσπιαί.** 43, 59. **Θεσπιαίς.** 53.
Z. και 315.
- * **Θεσσαλία.** 285.
- * **Θεσσαλός.** 285.
ΘΕΣΣΑΛΟΣ. 10.
- * **Θετταλοί.** 297.
- * **Θευδοσία.** 177.
- * **Θηβαι.** 25, 44, 85, 117, 172, 281. **Θηβαίοι.** 24, 25, 44, 85, 87. 117. **Θηβαίς.** 44.
Θήβας. **Z. Ερυσράς.**
Θηρακτικόν. **Z. Λίνον.**
Θηρείαν (βουκόλος) έχων σολήν. 122.
Θηρωτικὰς κώπας. ἑξήγαγε. 112.
- ΘΗΡΩΝ.** 19.
ΘΗΡΩΝ Σελινούντιος. 19.
ΘΗΡΩΝ Ἀκραγαντίνος. 211.
ΘΗΣΕΥΣ. **Θησῆς κουρά.** 6.
ΘΙΒΡΩΝ. 65, 201. **Θιβρώνιοι** [γρ. **Θιβρώνειοι**]. 65.
Θίνα (κατῆρευ ἐς) εὐορμον. 157.
- * **Θούριοι.** 60, 61.
- * **Θράκεια πύλαι.** 145. **Θράκιον ὄρος.** 50. **Τὸν Θράκιον τρόπον.** 51. **Θράκια εἶδη.** 233.
ΘΡΆΚΕΣ. 244. 50, 51, 52, 71, 105, 106, 110, 112, 255.
- * **Θράκη.** 50, 51, 52, 82, 105, 111.
Θρανίτιδας (κατὰ τὰς) κώπας. 104. **τὰς Θρανίτιδας κώπας ἀναφέρειν.** 177. **κατὰ τὰς πρώτας Θρανίτιδας.** 186.
ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ. 210.
- ΘΡΑΣΥΓΛΟΣ.** 36.
ΘΡΑΣΥΜΗΛΗΣ. 171.
Θράνω. **Τὴν οὐραγίαν ἔθρανου,** 105.
Θύμα ἀκάρδιον. 271.
*** Θύμβρις.** 275.
Θυμηδία. **Z. Ἀνάκειμαι.**
Θυμομαχία. 45.
*** Θυρεφόρος.** 134.
Θύτης. **Z. Τοιούτου.**
Θώμιγξ. Θώμιγγας συνάψαι τοῖς κίσει κ. τ. λ. 211.
Θωρακίζω. 68.
I.
- Ἰαίνων οἶνον τοὺς πολέμιους.** 4.
*** Ἰάχχος.** 101.
Ἰαονική. 391.
ἸΑΣΩΝ. 191—193. **90. ἑτεροῖ,** ἰάσω. 243, 244.
*** Ἰβηρες.** 261. **Ἰβηρία.** 265, 270.
Ἰδέαν συγγέχ. τῷ Ἰδίαν. 507.
*** Ἰδριεύς.** 254.
Ἰδίαν. **Z. Ἰδέαν.**
Ἰδιώτην ἀντὶν ἀπέφηνε. 162.
ἸΕΡΕΙΑ. 295.
*** Ἰερεῖς τῆς Ἥρας, ἠγεμόνες παρὰ** **Θραξί.** 255.
*** Ἰεροκλῆς.** 174.
*** Ἰερὸν ὄρος.** 88.
*** Ἰερὸς λόχος ἐν Θηβαίς.** 58. **Ἰερὸν ὕδωρ.** **Z. Πῦρ.**
Ἰερού ἐκ μῆλων [φράσις ὑποπ- **τος].** 125.
ἸΕΡΩΝ. 20, 203.
Ἰζάνουτας ἐπὶ τῆς γῆς. 75.

- Ἰκέτεια. Ζ. Ἰκέτις.
 Ἰκστηρία. 124, 174, 273.
 Ἰκέτις. Ἰκέτιν [Δ.Γ. Ἰκέτειαν,
 ἴσως κατὰ τὸ Βασιλείαν ἀντί
 τοῦ Βασιλῖδα]. 287, 392.
 * Ἰλέρδα. 270.
 Ἰλη βασιλική. 143. Τρεῖς ἴλας
 ἰπέων. 127.
 * Ἰλιεῖς. Ἴλιον. 106.
 * Ἰλισσός. 174.
 * Ἰλλυριοί. 110, 113, 295. Ἰλ-
 λυρίς. 145.
 * Ἰμβρος. 247.
 * Ἰμέρα. Ἰμεραῖοι. 156.
 ἸΜΙΑΚΩΝ. 166 — 168. 17,
 255. Ζ. καὶ 307.
 * Ἰναμάμη. 274. Ζ. καὶ 389.
 * Ἰνδική. Ἰνδοί. 4.
 * Ἰξομάται. 292. Ζ. καὶ 393.
 Ἰπαγωγός [ἑλληνιστ. τοῦ Ναῦς].
 159.
 ἸΠΠΑΡΙΝΟΣ. 163.
 * Ἰππαρίνος. 156.
 Ἰππαρχος. 248. Ζ. καὶ 382.
 * Ἰππαρχος. 174.
 Ἰπάσιμον χωρίον. 129.
 Ἰπέων συγγέχ. τῷ Ἰππων. 321.
 * Ἰππίας. 16, 285. ἕτερος Ἰππίας.
 78.
 ἸΠΠΟΔΑΜΑΣ. 63.
 Ἰπποκρατέω. 52.
 ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ. 164.
 Ἰππους. Ζ. Φίλους.
 Ἰπποφορβός. 224, 245.
 Ἰππων. Ζ. Ἰπέων.
 ἸΣΑΔΑΣ. 60.
 Ἰσην (τὴν) ὄραν φυλάξαντας. 8.
 Ἰσοπαλής. 105.
 Ἰσοπέδω (ἐν τῷ). 187.
 Ἰσόροπον (τὸ μὲν ἔργον) ἦν.
 53.
 Ἰσος δικαστής. 215.
 * Ἰσσός. 127.
 * Ἰσσωρία. Ζ. Ἄρτεμις.
 * Ἰσιαία. 59.
 ἸΣΤΙΑΪΟΣ. 16.
 Ἰσών. Ἐν τοῖς ἐσώσι τῆς ταλα-
 σιουργίας. 192.
 * Ἰζώνης (τὸ τῆς) ὄρος. 207.
 ἸΣΧΟΛΑΘΟΣ. 66.
 * Ἰωνία. Ζ. Ἀθηνᾶ.
 ἸΦΙΚΡΑΤΗΣ. 81 — 96. 67. Ἰφι-
 κράταιοι 93, 96.
 * Ἴωνες (οἱ ἐν Μιλήτῳ). 278.
 Ἰωνική ἀποικία. 283.
 Κ.
 * Καδμεία. 52, 58.
 * Καθαῖον. 123.
 Καθαρμός. 174.
 Καθεικόςτος συγγέχ. τῷ Καθή-
 κουτος. 393.
 Καθήκεν συγγέχ. τῷ Κατίσα.
 364.
 Καδιζάνω. 226.
 Καθήμι. Κλήρους καθήκεν εἰς
 κάλπιν. 7. Ἐς ταυτὸν τὴν
 δεξιάν χεῖρα καθέντες. 22.
 Καθήκεν εἰς Ρόδον. 174.
 Ζ. καὶ 396. Καθήκεν ἀνδρα
 εἰς Συρακούσας 29. — εἰθώ-
 λου ἐν τῷ οἴκῳ. 262. Κα-
 θήκε λογοποιούς, 43, 48,

226. — τὸν ἀρχιπειρατὴν. * Καλλικρατίδας. 34, 37.
 134. — ὑπηρετικόν. 78. — * Καλλιμέλης. 198.
 τὸν μνηύσοντα. 152. — αὐ- * Καλλιπείδης. 200.
 τόμολον. 182. Τοῦ καθει- * Κάλλιππος. 163.
 κότες τυράννου. 293. Ἄγγελιοι. * Καλλισθένης. 174.
 καθειμένοι. 191. Κατὰ τῶν * Καλλιτέλης. 209.
 τειχῶν αὐτοὺς καθῆκαν. 263.
 Διὰ τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος κα-
 θεῖσα. 288.
 Καθίστημι. Καθίσαντο φυλακὰς.
 119. Τριήρη κατέστησε. 22.
 Εἰς δύο τὰς ναῦς καταστῆσαι.
 36. Καθιστάμενος τὴν τάξιν.
 83. Ζ. καὶ Ἐγγυητήν.
 Καθομιλοῦντες τοὺς πεπιστευμέ-
 νους τὰς κλεῖδας. 75.
 Καθυφιεμένους ἐν ταῖς μάχαις.
 271.
 Καὶ δῆ. 16, 100, 103, 114,
 116, 156, 270, καὶ ἄλλα-
 χοῦ πλεισσοῦ. Ζ. καὶ Προ-
 λεγομ. σελ. ζ'.
 Καινός συγκέχ. τῷ Κλίνας.
 384.
 Καιρίαν ἐς τὸν αὐχένα πλήξασα.
 295. (Ζ. καὶ 393). — Καιρίσις
 τραύμασι. 15.
 ΚΛΙΣΑΡ. 264—271.
 Κάλανθος. 80.
 Καλάμην (Ῥήσου ἀνευρόντες).
 212.
 Καλεῖν. Ζ. Βζλεῖν.
 Καλεῖν ἐπὶ ξένια. 8.
 * Καλλίας. 28.
 Καλλιερῆω. 284.
 ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣ. 68. Ζ. καὶ
 324.
- * Καλλικρατίδας. 34, 37.
 * Καλλιμέλης. 198.
 * Καλλιπείδης. 200.
 * Κάλλιππος. 163.
 * Καλλισθένης. 174.
 * Καλλιτέλης. 209.
 Καλὸν ταῖς Λακαίναϊς μετὰ τῶν
 ἀνδρῶν ἀποθανεῖν. 288, καὶ
 Προλεγομ. σελ. ζ'.
 Κάλπις. 7.
 Καλύθη. 46.
 Καλύπτρα. 81.
 Κάλως. Ζ. Ἐπισύροντας.
 * Καμαριναῖοι. 165.
 ΚΑΜΒΥΣΗΣ. 221, 275, 287.
 ΚΑΜΙΛΛΟΣ. 252, 253.
 ΚΑΜΜΑ. 280.
 ΚΑΜΠΑΝΟΪ. 202.
 Κάνθος. 24.
 Κανθοὶ ἀμαξῶν. 232.
 Καπέτις. 125.
 * Καππαδοκία. 129.
 * Κάροσι (αἰ). 113.
 Κάρδαμον. 124.
 Καρδιαν οὐκ ἔχει. 271.
 * Καρδιανοί. 185.
 * Κάρες 217, 297. Καρία. 43,
 136, 297. Καρίνη παρθένος.
 297.
 * Καρομεμφίται. 217.
 Καρπολόγος. 98.
 Καρπούς συγκέχ. τῷ Κρημούς.
 343.
 Κάροφος. 126.
 ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙ. 202. 153,
 158, 161, 168, 248, 257,
 260, 261, 262.

- *Κασόλουνος. 265. Ζ. καὶ 386.
 *Κασσάνδρεια 134, 135 Κασσανδρείς. 134, 198.
 ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ. 143 — 145.
 140. Κασσανδρίζω. 137.
 *Κάσσιος. 272, 277 Ζ. 588.
 Κατὰ συγκέχ. τῷ Μετά. 349, 353, 367.
 Καταβαλλομένων συγκέχ. τῷ Καταλαβομένων. 304.
 Καταβάλλειν χῶμα. 115 — Χοῦν. 148.
 Καταγνοῦς. Ζ. Καταγμόυς.
 Κατάγνυμι. Κατεύγιντο. 253. Ζ. καὶ 385.
 Κατάγειν τὰ τῶν φίλων. 16.
 Κατήγετο παρὰ Φόλω. 5.— ἄλλος ἐν ἄλλῳ σαθμῷ. 242.
 Καταγόμενος συγκέχ. τῷ Καταγνοῦς. 341.
 Καταγωγή. 97.
 Καταδέω. 16.
 Κατακαίω. 13.
 Κατακερτομέω. Τῶν συμμάχων κατεκερτόμησαν. 24.
 Κατακλεισθέντες συγκέχ. τῷ Κατακλιθέντες. 390.
 Κατακοιμίζω. 55.
 Κατακοιμίζης. 229.
 Κατάκοπος. 99.
 Καταλαβομένων. Ζ. Καταβαλλομένων.
 Καταλειψθέντες συγκέχ. τῷ Καταληψθέντες. 358.
 Καταλείφω. 128.
 Καταλεύω. 128.
 Καταλύομαι τὸν πόλεμον. 200.
 Τὸν Αἰγύπτου βασιλεῖα κατέλυσεν. 216. Ἐν Ἀριαίῳ κατέλυεν. 228.
 *Κατάνη. 29.
 Κατανοῦσα συγκέχ. τῷ Καταπονοῦσα. 303.
 Καταπέλται ὄξυθελεῖς. 221.
 Καταπίνω. Κατεπόθηναν. 287.
 Καταπλήττεσθαι τὴν ἄλωσιν. 58.— τὴν γενναιότητα. 171.— τὴν προδοσίαν. 233.
 Καταπρήθω. 221, 298.
 Καταρράπτω. 228.
 Κατασκάπτω. 156, 162, 237.
 Κατασκευάζω ἀγρόπνους. 29.— ἀχρείον. 61. Οἰκτικῶς κατασκευασάμενοι. 93.
 Κατασιρτῶντες τῆς ὀλιγότητος. κ. τ. λ. 266.
 Κατασπάσας δύο τὰς ταχυναιτούσας τῶν νεῶν. 37.
 Κατάστημα κινούμενον ἐναντίον τοῖς πολεμίοις. 170.
 Καταστρατηγέω. 13. Ἴππῳ καταστρατηγούμενον. 106.
 Κατάσρωμα. 181.
 Κατασρωννύω. Πολλοὺς κατέσρωσαν. 271.
 Κατασύρειν λείαν. 45 — πολὺ μέρος τῆς ἐποσκευῆς. 152.
 Σάμον κατασύρας. 89.
 Κατασχίσας τὰς θύρας. 215.
 Κατατρέχω. 292.
 Καταφαρμακεύουσιν οἶνον πόαις δηλητηρίοις. 244.
 Κατεβάλλοντο συγκέχ. τῷ Κατελάθοντο. 390.

- Κατέλυσε συγκέχ. τῷ Κατέσχε. * Κένταυροι. 5.
 369. Κεραμῖς. Κέραμος. 299.
 Κατεπίγει (ὅσα τῶν πολιτι- Κερασφόρος. 5.
 κῶν). 35. Κέρκυρα. 29, 94.
 Κατερῶν πρὸς τὴν Ἡρά^β τῶν ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ. 206, 100.
 Θρακῶν. 233. * Κερρῆνιοι. 233. Ζ. καὶ 378.
 Κατέσκαψε συγκέχ. τῷ Κατ- ΚΕΡΣΟΒΑΕΠΤΗΣ. 238, 239,
 ισχύασε. 356. Κεφαλαὶ σκορῦδων. 207.
 Κατέσχε. Ζ. Κατέλυσε. Κεφαλῆς (κατὰ, ἢ ὑπὲρ) γενέ-
 Κατευνασῆς. 281. σθαι. 39.
 Κατέχω. Τῆς τυραννίδος κατ- Κεφαλῆς. Ζ. Εἰβάπτω.
 έσχεν. 15. Τοῦ Πειραιῶς κατ- Κηκίς. 149.
 έσχον. 137. Κατασχεῖν τῆς * Κηφισσός. 6.
 ἀροπόλεως. 154. Τὴν τυ- Κεώτιον τῶν ἀγλῶν. 185.
 ραννίδα κατέσχευε 81, 198. * Κικέρων. 266.
 Τὴν ἀρχὴν κατέσχευε 163. * Κιλικία. 142.
 Κατήγαγον συγκέχ. τῷ Κα- * Κιμμέριοι. 216.
 τήγον. 392. ΚΙΜΩΝ. 24.
 Κατίσα. Ζ. Καθῆκιν. * Κιναδῶν. 63.
 Κάτοπτος. 62. Κίνδυνος βίαιος. 129.
 Κατορθώσειν ὑποσχόμενος τὸν ΚΙΝΕΑΣ. 72.
 πόλεμον. 188. * Κίρρα. Κιρραῖοι. 79, 202.
 Κατόκησαν συγκέχ. τῷ Κατώ- Κιστός. 4.
 κισαν. 394. Κλαγγὴ ἐλεφάντων. 150.
 * Κάτων. 276. Κλάγγω. Τῶν ἐλεφάντων κλαγγ-
 * Καυλωνία. 201. ξάντων. 129.
 * Κζῦνος. 107. * Κλεάδας. 277, 288.
 Καύσια. 188. ΚΛΕΑΝΔΡΙΑΔΑΣ. 60.
 * Κεγχρεαί. 136, 196. ΚΛΕΑΡΧΟΣ. 49, 229. ΟἰΚλέαρ-
 Καμήλια. Ζ. Ἀντίον. χιοι. 52.
 Κεκομισμένην συγκέχ. τῷ Κε- ΚΛΕΑΡΧΟΣ, Ἡρακλείας τύραν-
 κοσημένην. 364. νος. 70.
 * Κελαιναί. 228. ΚΛΕΙΣΘΕΪΝΗΣ. 79.
 Κέλης ὑπηρετικός. 34. — ἐπί- ΚΛΕΪΤΑΡΧΟΣ. 178.
 κωπος. 136. Κελήτιον. 181. * Κλεόμβροτος. 53, 54.
 ΚΕΛΤΟΙ. 244, 247, 253, ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ. 10, 277.
 272. Κελτικὸν (τὸ). 272. ΚΛΕΩΝ. 25.

- ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ.** 69, 70.
 * **Κλεώνυμος.** 262.
Κλεψύδρα. 203.
Κλήζω. Κληίζω. 4, 5, 6, 15,
 109, 258.
Κλῆρος 7, 198.
 * **Κλίμαξ** Ἀλεξάνδρου. 120.
Κλίνας. Ζ. Καινάς.
Κλιεία. 142.
Κλιση (ἐν) δεδεμένους. 210.
ΚΛΟΙΔΙΑ. 276.
 * **Κλώδωνες.** 109.
Κνήκος. 125.
 * **Κνώρος.** 283, 284.
ΚΟΔΡΟΣ. 12.
 * **Κόδρος.** 210.
Κοίλη ὁδός. 60. — **Θάλασσα.**
 104. — **ναῦς.** 136. **Κοῖλον**
 ἔλος. 242.
Κοινά. Ζ. Προσασία.
Κοινοπραγία. 129.
ΚΟΙΝΤΟΣ. 259. **Ζ. καὶ 384.**
Κοινωνεῖν ἐσίας. 20, 49. — **λό-**
γων. 65.
 * **Κολισσαί.** 228.
 * **Κολοφώνιοι.** 216.
Κόλπου (κάλασον ὑπὸ) κομίζων.
 80. **Τοὺς κόλπους ἀνέρρηξαν.**
 297.
Κόλπου συγκέχ. τῷ Κύπρου.
 328.
Κολυμβήθρα. Ζ. Ἐπιφρίπτω.
 * **Κονδάσκη.** 4.
Κονία. Κεκοιμένος. 110, 135.
ΚΟΝΩΝ. 37, 34.
Κόπρου. Ζ. Κόλπου.
Κόπτειν νόμισμα. 99, 199, 251.
- * **Κορατιβίη.** 4.
 * **Κορινθία.** 27.
 * **Κόρινθος.** 87, 91, 127, 158.
ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ. 208.
 * **Κοριοθάνος.** 273. **Ζ. καὶ 389.**
Κορυνθόρος. 15.
Κορυφῆς (κατὰ, ἢ ἀπὸ) τῶν
ὄρων. 122. **Ζ. καὶ 363.**
 * **Κορώνεια.** 41, 42.
ΚΟΣΙΓΓΑΣ. 233.
Κόσμη Λακωνικῶ ἐπιπλεῦσαι.
 95.
 * **Κοσσαίοι.** 124.
 * **Κοτιάειον.** 201. **Ζ. καὶ 370.**
 * **Κρατών. Κρατώνιοι.** 75.
 * **Κράσσοι.** 243.
ΚΡΑΤΕΡΟΣ. 146, 69.
ΚΡΑΤΗΣΙΠΟΛΙΣ. 294.
Κράτισον (κατὰ τὸ) τῶν πολε-
μίων. 172.
ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ. 7.
Κρηνοβατέω. 123.
Κρημούς. Ζ. Καρπούς.
Κριθάμινα ἀλευρα. 124.
 * **Κρίθων.** 286.
 * **Κρίνιππος.** 94.
Κριός. 231.
ΚΡΟΪΣΟΣ. 220, 221, 211,
 218, 219.
Κροκωτὸν ἐνδύς. 161.
 * **Κρόνιον.** 168.
Κροτῶν ταῖν χερσῶν. 111.
 * **Κρυσσός.** 297. **Ζ. καὶ 394.**
Κρύδην. 129.
Κρυμούς (χειμῶνας καὶ). 88.
Κτιννώ. 16. **Ζ. καὶ 380.**
Κτύπος. 114.

- Κυδρόω. Ἐκυδροῦτο, καὶ φαι-
δρός ἦν. 115.
- * Κυζικηνή. 67. Κυζικηνοί. 188.
- Κύθρα [Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ Χύ-
τρα]. 384.
- Κυκλών. 124.
- Κυκλόμαι. 167. Ζ. καὶ 359.
- Κυμβαλίω. 217.
- * Κύμη. 226.
- Κυνικοῖς (ἐν τοῖς) καύμασιν. 70.
- ΚΥΝΝΑΝΗ. 295.
- Κύπριος χαλκός. 99.
- * Κύπρος. Κύπριοι. 24.
- ΚΥΡΗΝΑῖΟΙ. 300, 282. Κυ-
ρήνη. 69.
- ΚΥΡΟΣ. 217—220. 49, 50.
- * Κύρος. 245, 274, 275. Κύ-
ριοι. [οἱ τοῦ Κύρου στρατι-
ῶται]. 228.
- * Κύρρος. 78. Ζ. καὶ 327.
- Κύση. 183.
- * Κύβηλα. 147.
- ΚΥΨΕΛΟΣ. 7.
- * Κωλιάς. 14
- Κωλύειν. Ζ. Δύειν.
- * Κωματός. 242.
- Κώπη. Ζ. Ζύγαι, Θαλαμίας,
καὶ Θρανίτιδας.
- * Κωπαῖς λίμνη. 244.
- Λ.
- * Λάαρχος. 282.
- Λαγόνες ὀρών. 130, 152, 147.
- Λαθεῖν συγέχ. τῷ Μαθεῖν.
349.
- Λαῖά τάξις. 165.
- * Λαισυργόνιον πεδίον. 165.
- ΛΑΚΑΙΝΑΙ. 300.
- Λαμβάνω. Λαβόντες ὀπίσω τοὺς
πολεμίους. 242.
- * Λαμία. 126, 127.
- Λαμπρά ἀγορά. 216.—χορη-
γία. 252. Λαμπρόν ἀνωλό-
λυξε. 281. Ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμ-
πρόν ἐφθέγγαστο. 225.
- Λαμπτήρα αἶρειν. 167, 201.
Ζ. καὶ 29.
- * Λαμψάκη. 279.
- ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΙ. 208.
- * Λάμψακος. 47, 51, 145, 208,
279.
- ΛΑΟΔΙΚΗ. 288, 289.
- * Λάρισσα. 112. Λαρισσαῖοι.
113.
- * Λατίνοι. 275, 276.
- * Λάτμος. Λάτμιοι. 254, 291.
- Λαφυροπώλης. 195.
- ΛΑΧΑΡΗΣ. 80, 137.
- * Λαχάρης. 198.
- ΛΕΑΙΝΑ. 285.
- * Λέανδρος. 280.
- Λεοντή. 61.
- * Λεοντίνοι. 153, 161, 163,
189.
- * Λεοντομένης. 198.
- Λεπὶς χαλκῆ. 253.
- Λεπτὴ ἀτραπός. 122. Ζ. καὶ
343.
- ΛΕΠΤΙΝΗΣ. 165, 203.
- Λεπτόγειων πεδίον. 152.
- * Λευκανοί. 60, 61.
- * Λευκάς. 97, 99, 100.
- * Λευκοθέα. 159.

- * Λευκτρα. 44, 53, 60.
ΛΕΥΚΩΝ. 199, 186.
- * Λευκωνία. 298.
- * Λέχαιον. 138.
ΛΕΩΝΙΔΑΣ. 25, 228.
- * Λεωνίδας. 129.
- * Λεωσθένης. 195, 194.
- * ΛΕΩΤΥΧΙΑΔΗΣ. 23.
Ληίζομαι. 252.
- * Λήμνος. 247.
Λήσαρχος. 142.
Λιβανωτὶς χρυσοῦ. 140.
Λιθοτομία. Ζ. Λύειν.
Λιμενίζοντι (ὑπὸ κρημῶ). 157.
Λιμοῦ γραφή ἐν τῷ ἱερῶ ἀνα-
κειμένη. 64.
Λίνα (τῶ) ἐθήρευσεν. 17. Λίνα
θηρατικά. 220.
Λίπα. 60, 88.
- * Λιπάρα. 204.
Λοβός. 150.
Λογάδες νεανίαι. 123.
Λόγιον. 13, 217.
Λογοποιῶ. Ἐλογοποιῆσαι, ὡς
ἀπαλλαγῆναι βουλόμενος κ.
τ. λ. 70. Μοχθηρὰ περὶ αὐτοῦ
λογοποιεῖν. 118.
Λογοποιός. 43, 48, 226.
ΛΟΚΡΟΪ οἱ Ἐπιζεφύριοι. 207.
- * Λοκροί. 25.
Λοξώσας τὴν στρατίαν. 44, 130.
Λοχάω. 59, 74, 75, 119.
Λοχμῶδες (ἐς τὸ κοῖλον καὶ).
77, Ζ. καὶ Λοχμῶδες.
Λόχος. 59.
Λόχους (κατὰ) στρατοπεδεύοντες.
55. Ὀρθίους λόχους. 251.
- Λοχμῶδες-συγκέχ. τῶ Λοχμῶδες.
327.
- * Λύγδαμις. 16. ἕτερος Λύγδαμις.
290.
- * Λυδία. 43.
Λύειν συγκέχ. τῶ Κωλύειν. 323.
Λύειν λιμὸν. 64—τὰ σκευοφό-
ρα. 126.—ταὺς ἐκ τῶν λι-
θοτομιῶν. 184. Ζ. καὶ Βιβλίον.
- * Λύκαιον. 138.
- * Λυκαονία. 129.
ΛΥΚΟΣ. 175.
* Λύκος. 139.
Λύκος ἡγεμών. 123.
ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. 11, 12, 251.
Λυκούργειον (παιδευθησομένους
τὴν) πολιτείαν. 197.
- * Λυκωπός. 300.
ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ. 34—36. 250.
- * Λυσίας. 142.
Λυσιζωνος. 271.
- * Λυσιμαχία. 81.
ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ. 145, 80, 136,
142, 175, 201, 255, 294.
Λυσιμάχοι. 235.
Λυσιτελῶς ὑπέσχετο τὴν ὕλην
παρέξειν. 151.

Μ.

ΜΑΓΑΣ. 69.

* Μαγνησία. 68. Μαγνησία ἢ κατὰ
Θεσσαλίαν. 187, 194.* Μάγοι οἱ ἐν Πέρσῃσι ἀρξάντες.
221, 222.

* Μαζάρης. 218.

Μαζειν. Ζ. Λαζειν.

- * Μακεδόνες. 109, 110, 111 και ἀλλαχ. πλεισταχοῦ.
- * Μακεδονία. 109, 110, και ἀλλαχ. πλεισταχοῦ. Μακεδονικὸς χρυσοῦς. 134.
- Μάλης (ὑπὸ) ἔχειν. 60. — κομίζεσιν. 112, 175. — θούς. 201.
- * Μάμερκος. 169.
- Μανδραγόρας. 186, 264.
- * Μάνδρων. 279.
- Μανθάνω. Νῦν γε τοῦτο μαθόντες. 86. Ζ. και 330.
- ΜΑΝΙΑ. 291. Ζ. και 392.
- * Μανία. 289.
- Μανιοποιὸν φάρμακόν. 284.
- Μανιουρηγέω. 284.
- * Μαντινεία. 63, 68, 72.
- * Μαρδόνιος. 239.
- ΜΑΡΙΟΣ. 255.
- Μάρις ἐστὶ δέκα χόες Ἀττικοί. 125.
- ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ. 256, 255.
- * Μαρωνίται. 114.
- * Μασσαισύλιοι. 260.
- * Μασσαγετικόν (τὸ) 275.
- * Μαυρούσιοι. 191.
- ΜΑΨΩΛΟΣ. 233, 234, 198.
- Με. Ζ. Μέν.
- ΜΕΓΑΚΛΕΪΔΑΣ. 64.
- ΜΕΓΑΚΛΗΣ. 71.
- * Μεγακλῆς. 15. ἕτερος Μεγακλῆς. 155.
- * Μέγαρα. Μεγαρεῖς. 128, 164, 189. Μεγαρικόν (τὸ). 18.
- Μεθόριον ψηφάμενοι. 208.
- * Μεθωναῖοι. 112.
- * Μειδίαις. 59, 292.
- * Μελαιναί. 13. Ζ. και 305.
- ΜΕΛΑΝΘΟΣ. 13. Ζ. και 305.
- Μελάνθειον. 125. Ζ. και 344.
- * Μελάνιπκος. 280.
- Μελίκρατον. 281.
- Μελίτος ὕοντος παλάθαι. 125. Ζ. και 345.
- Μέλλων. Ζ. Ἐνεσῶς.
- * Μελώτας. 134.
- ΜΕΜΝΩΝ. 186 — 183. 118.
- Οἱ Μεμνόνειοι. 187.
- * Μέμρις. 217, 223.
- ΜΕΜΨΙΣ. 258.
- Μέν συγκέχ. τῷ Μόνου. 348
- τῷ Μόνου. 353 — τῷ Μήν. 370 — τῷ Μέ. 378. — τῷ Δέ. 387.
- Μέν ὡς. Ζ. Ὁμοίως.
- * Μένδξ. 49.
- ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ. 176.
- * Μενεκράτης. 294.
- ΜΕΝΕΛΛΟΣ. 10.
- * Μενέλεως. 137, 138.
- ΜΕΝΤΩΡ. 210.
- * Μένων. 229.
- Μέροπες. 115.
- * Μέση τῶν ποταμῶν. 147.
- Μέσοι ἀποληφθέντες τῶν ποταμίων. 122. Ζ. και Γέμων.
- Μεσοπύργιον. 120, 135.
- * Μεσσήνη. Μεσσήνιοι. 53, 74, 158, 171, 172, 203.
- Μετά. Ζ. Κατά.
- Μεταβαλομένων ἐς φυγήν. 33.
- Μεταίχιμιον. 118.
- Μετακόπτω. 199.

- Μεταλαγχάνω. 284.
 Μεταλλεύουσιν οὐς ἂν λάβωσι.
 47. Ζ. καὶ Ἰπύνομος.
 * Μεταποντίνοι. 159. Μεταπόν-
 τιον. 160.
 Μετασκευασάμενοι οἰκειακαῖς
 ἐσθῆσσι. 211.
 Μετάστasis τοῦ κρατοπέδου. 46.
 Μετενδύω. Μετενέδυσσε τὰς πανο-
 πλίας. 64.
 Μετεωρίζονται [ἴσ. γρ. Μετεω-
 ρίζοντο] εἰς τὸ πέλαγος. 114.
 Μετρέω. Σίτον τοῖς κρατιώταις
 μετρήσων. 259. Τὸν σίτον
 ἐμετροῦντο. 107. Ζ. καὶ 241.
 Μετωπηδὸν μετέστρεψε. 175.
 Μετώπῳ (ἔταξεν ἐν). 119.
 Μῆ [παραλειπθέν]. 596.
 Μηδικοῦ συγκέχ. τῷ Μηνοειδοῦς.
 335.
 * Μῆδοι. 217 — 220 καὶ ἀλλαγ.
 πλεισχαχοῦ.
 * Μηδόσακκος. 295.
 * Μήθυμα. 187.
 * Μηκρίδη. 201. Ζ. καὶ 369.
 Μήκων. 252.
 ΜΗΛΙΑΙ. 297.
 Μηλίνη ἐσθῆς. 120.
 * Μηλοφόροι Πέρσαι. 120.
 Μήν. Ζ. Μέν.
 * Μηνηγέτης. 110.
 Μήνυμα τοῦ Ποσειδῶνος. 287.
 Μηνοειδὲς ὄρος. 76 — σχῆμα.
 99, 100.
 Μηνοειδοῦς. Ζ. Μηδικοῦ.
 Μηνυθέντος ἐπιβουλεύειν Κινα-
 δῶνα. 63.
 * Μηριόνης. 195.
 * Μηρός. 4.
 * Μητρόδαρος. 292.
 ΜΙΔΑΣ. 217.
 ΜΙΘΡΙΑΔΤΗΣ. 237—238.
 ΜΙΑΨΙΣΙΑΙ. 297.
 * Μιλήσιοι. 210, 245, 264, 278.
 * Μίλιτος. 198, 210, 264, 278,
 297.
 Μίλιτος. 215.
 * Μιμαλλόνες. 109.
 * Μινύαι. 6, 300.
 * Μίνως. 251.
 Μισθοδοσία. 191.
 ΜΝΑΣΙΠΠΙΔΑΣ. 67.
 * Μνησιδήμος. 174.
 Μνησεύομαι. 282, 391.
 Μοίρας συγκέχ. τῷ Μόραξ.
 520.
 Μολιθεῶν γραμματεῖον. 279.
 Μόνοι. Ζ. Μέν.
 Μονομαχήσασθαι. Ζ. Αναμα-
 χήσασθαι.
 Μόνον [ἀντὶ τοῦ Ἀλλά]. 86.
 Μοῦνον. 576.
 Μονόξυλοι σκάφαι. 178.
 Μόνου. Ζ. Μέν.
 Μόραι Λακεδαιμονίων. 55. Ζ.
 Μοίρας.
 * Μοτύη. Μοτυαῖοι. 155.
 ΜΟΥΚΙΟΣ. 253. ἕτερος Μού-
 κιος. 272.
 * Μουνοχία. 143, 144.
 ΜΥΓΔΟΝΙΟΣ. 241.
 * Μυκάλη. 23, 245.
 Μύλη. Ζ. Σιτουργαί.
 * Μυοῦς. 278.

Μύριον (δωδεκάκις) 256—ἑξάκις. 256.

ΜΥΡΩΝΙΔΗΣ. 24.

ΜΥΣΤΑ. 296.

Μύσα συγγέχ. τῷ Πύσα. 393.

Μυσήρια ἐλάττονα. 174.

N.

Ναματιαῖον ὕδωρ. 202.

* Νάξιοι. 278.

* Νάξιοι. 154.

* Νάξος. 154.

* Νάξος. 101, 103.

Ναυαρχοῦντος συγγέχ. τῷ Ναυμαχοῦντος. 334.

Ναυλοχέω. 21, 137, 227.

Ναυμαχοῦντος. Ζ. Ναυαρχοῦντος.

Ναυμαχῶν συγγέχ. τῷ Συμμαχῶν. 336.

* Ναύπακτος. 79, 208.

Ναυσίπορος ποταμός. 266.

Ναυτικὸν (τὸ). 34, 100.

* Νέα πόλις. 114.

ΝΕΑΡΧΟΣ. 183.

* Νεκτανεβῶς. 46.

Νέμω. Πρὸς αὐτοὺς ἐνείμαντο τὰ ἔργα τοῦ πολέμου. 288.

Νεόσημητα ὄπλα. 54.

Νεοσύλλογος δύναμις. 102.

* Νέρων. 296.

* Νέσωρ. 290.

Νεφελώθης κόνις. 132.

Νέω. Ἰθην παμμεγέθη υἱῶμεθα. 298.

Νεωτερίζω. 139.

* Νηλεύς. 278.

* Νηληΐς. 278.

Νήφω. Ζ. Οἰνόω.

* Νίκαια. 127, 128.

* Νικάνωρ. 130, 136, 143, 144.

Νίκης. Ζ. Τύχης.

ΝΙΚΙΑΣ. 27, 34.

* Νικοκράτης. 280.

* Νικολῆς. 287.

* Νικόλοχος. 99. Ζ. καὶ 335.

* Νικόμχος. 97.

* Νικομήθης. 264.

* Νικόστρατος. 200.

ΝΙΚΩΝ. 74.

ΝΙΚΩΝ. 183.

* Νίνος. 274.

* Νιτῆτις. 278. Ζ. καὶ 390.

ΝΟΜΗΤΩΡ. 249, 250.

Νομίσας. Ζ. Ὀρμήσας.

Νόμον συγγέχ. τῷ Ὀνον. 329

Νόμω πομπῆς. 164. — φιλία ς. 223. — σάλπιγγος. 173.

* Νότιον. 78.

ΝΟΥΜΑΣ. 251.

Νυκτομάχέω. 141.

Νύκτωρ συγγέχ. τῷ ὕδωρ. 361.

* Νύμφαι. 251.

* Νυμφαῖος. 297.

Ξ.

* Ξάνθος. 13.

Ξαναγός. 174.

Ξένια. Ζ. Καλεῖν.

* Ξένια (τὰ). 74. Ζ. καὶ 326.

Ξενολογήτας γρατιώτας. 98.—
πολλούς Κἄρας. 217.

Ξενοφών. 38—39.

ΞΕΡΞΗΣ. 227—228. 22, 65,
291.

Ξυγκείμενον σημεῖον. 63.

* Ξυλευτής. Ζ. Σκευός.

Ξυσόν. 13, 253, (Ζ. καὶ 385),
298.

Ο.

Ὀγκον (πλέονα) προσιθεῖς.
269.

* Ὀδρύσαι. Ὀδρυσᾶιοι. 95.

* Ὀδρυσιάς. 95.

Ὀικεῖα. Ζ. Σώματα, καὶ Τίθε-
σθαι.

Ὀινόω. Νήφοντας ἐπισησας οἴνω-
μένοις. 74.

Ὀιζρῶντες καὶ ταρασσόμενοι δι-
έφυγον. 128.

Ὀλβους. Ζ. Ὀρκους.

* Ὀλκίας. 129.

Ὀλοσίδηρα κρᾶνη. 253.

* Ὀλυμπιάς. 140, 144.

* Ὀλυθία. Ὀλύθιοι. 97.

Ὀλυρα. 126.

Ὀμαλός. 155.

Ὀμιχλώδης ἀήρ. 83.

Ὀμοίως συγγέχ. τῷ Μένως. 364.

Ὀμολογίαν (Ἀμφίπολιν καὶ)
προσεκτήσατο. 27.

* Ὀνειον. 53, 55.

* Ὀνητοριδής. 174.

ὈΝΟΜΑΡΧΟΣ. 75.

Ὀνον (ἕς ἂν μηνύση τὸν ἀγένητα

τὸν) ἐς τὰ ὄπλα. 82. Ζ.
Νόμον.

Ὄξυδελής. 69, 221.

Ὄξυγαλα. 125.

* Ὄξυθρας. 239.

Ὄπισω. Ζ. Λαμβάνω.

Ὄπισθοφυλακίω. 132.

Ὄπος σιλφίου. 125.

Ὄποτε συγγέχ. τῷ Ἐπίθετο.
366.

Ὄπως. Οὐχ ὅπως... ἀλλὰ καὶ
270.

Ὄραομαι. Ὀράμενοι τὸ κήρυγμα
τῆς ἐλευθερίας. 137.

* Ὄρθηλιοι. 112.

Ὄρέων [Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ Ὄρων].
304.

Ὄρείων συγγέχ. τῷ Ὄρίων. 304.
— τῷ Ὄρίων. 386.

* Ὄρδιόμαχος. 131. Ζ. καὶ 347.

Ὄρδιος. Ὄρθιαν ἐποιεῖτο τὴν πο-
ρείαν. 119. Ὄρδιους λόχους.
250, 251. Ὄρδιας τὰς τά-
ξεις βαθύννας. 172. Τὰς ναῦς
προσηγεν ὀρδίους τάγμασι.
79.

Ὄρῖσαι προδεσμῖαν. 212.—φό-
ρους. 222.—ποταμόν. 274.

Ὄριων. Ζ. Ὄρειων.

Ὄριων. Ζ. Ὄρειων.

Ὄρικι τέμνειν. 240.

Ὄρκους δῶσοντα καὶ ληψόμενος.
28. — ἐλαθον καὶ ἐδῶκαν,
161.

Ὄρκους συγγέχ. τῷ Ὄλβους.
358.

Ὄρμέω. 79.

- Ὀρμή [λέξ. ὑποπτ.]: 274,
389.
- Ὀρμήσας συγκέχ. τῷ Νομίσας. 358.
- Ὀρμίζω. Ἰπὸ νησίον ὠρμίσατο. 79.
- Ὀρμον (εἰς τὸν ἰδίον) ἐπανήλθε. 99.
- Ὀρμος [γυναικείος κόσμος]. 281.
- ὈΡΟΝΤΗΣ. 225—226.
- * Ὀρόντης. 140.
- Ὀρόωδία ἦν καὶ φόβος. 43.
- * Ὀρχομενός. 138, 254, 255.
- * Ὀρυάνδρης. 225.
- Ὄσον ἐπὶ τῷ στρατηγήματι. 132.
- Ὄσον οὐκ ἤδη. Ζ. Συναίγω.
- * Ὄσσα. 120.
- Ὄταν. Ζ. Ἐστ' ἄν.
- Ὄτι τάχος. 48, 92, 203.
- Ὄτιοῦν. Ζ. Πᾶς.
- Ὄυ συγκέχ. τῷ Ἦν. 336.
- * Ὄυερκιγγετόριξ. 266.
- * Ὄυεσσα. 153. Ζ. καὶ 354.
- * Ὄυετουρία. 273.
- * Ὄυῆρος. 1, 41, 77, 109, 151,
191, 215, 249.
- Ὄυρά. 92.
- Ὄυραγίω. 101.
- Ὄυραγία. 94, 105.
- Ὄυρανιστοὶ διαχρῆστοι. 120.
- Ὄυμιος. Ζ. Βορέας.
- Ὄυτοι συγκέχ. τῷ Οὐτώ. 382.
- * Ὄυφελας. 161.
- Ὄυφελος (ὅσον ἦν) αὐτῆς. 97.
- Ὄυχθος. 295.
- Ὄυφὲ τῆς ὥρας. 154.
- Ὄυβοποιός. 52.
- Π.
- * Παγασαί. 193, 194.
- Παγετώδης νύξ. 132.
- Πάγη (ὡσπερ ἐν) πάντας αἰρή-
σομεν. 224.
- Παγκρατιασῆς. 110.
- Πάθος συγκέχ. τῷ Πένθος. 394.
- Παίζω. Εἰ χρήτι καὶ παιξάι. 106.
- Παίαν. Ζ. Συναπτειν.
- * Πάιονες. 145. Παιονία. 146.
- Παιπάλη. 124.
- ΠΑΙΡΙΣΑΔΗΣ. 241. Ζ. καὶ 380.
- Παῖωνίζω. 83.
- Παλάθαι μέλιτος. 125.
- * Παλαμήδης. 3.
- Παλληδικὰ ὄπλα. 15.
- Παλλάδιον. 7.
- * Παλληνεῖς. 246. Παλλήνη. 198,
246.
- Παλλήνην συγκέχ. τῷ Πελλήνη.
349.
- Παλλήνεις. 14.
- Παμμεγέδης. 298.
- ΠΑΜΜΕΝΗΣ. 172.
- * Παρμένης. 239.
- ΠΑΝ. 5.
- ΠΑΝΑΪΤΙΟΣ. 189.
- * Παναρίστη. 289.
- * Πανδαίν. 6.
- Πάνδημος θυσία. 72.
- Πάνδηθειον. 110.
- Πανικοί φόβοι. 5. Πανικοῦ γεγο-
νότος. 82. Κινῆσαι Πανικόν.
83. Πανικὸν διῆξε τὴν στρα-
τήν. 121. Τὸ μὲν Πανικὸν
ἐλέυσο. 121.

- Πανοπλία. 64, 128.
 * Πάνορμος. 193. 208.
 Πανσέληνος ὑψ. 205.
 Πάντα συγκέχ. τῷ Ταῦτα. 361.
 * Παντάγνωστος. 16.
 Πανωλεθρία. 34.
 Πάραλος. 35.
 Πραβοθηθούτων ἐπ' ἐκείνων
 τὸν τόπον. 206.
 Πραθεισα συγκέχ. τῷ Παρατι-
 θεισα. 391.
 Πραοιρέω. 72. Ἴνα μὴ παρέλη-
 ται τὸν υἱὸν τὴν δόξαν. 259.
 Παρακαθίσας νύκτωρ ἵπποις ἐν-
 εδρεύοντας. 166. Παρακαθι-
 σάμενος τὰς πλλακίδας. 229.
 Ζ. καὶ 377.
 Παρακλίνασα τὸν τράχηλον.
 286.
 Παρακόπτω. 72.
 Παράλια (τὰ). 25.
 Παραλλάξαντας αὐτῶν τὴν φά-
 λαγα. 237.
 Παράλογος κίνδυνος. 299.
 Πάραλος (ἡ). 35, 79.
 Παραλύω. Πάρελυσε τοὺς Ἀθη-
 ναίους. 111.
 Παρανήχομαι. 88.
 Παραπέμπων πλοῖα σιτηγά,
 176.
 Παραπίπτω. Λόγου παραπεσόν-
 τος. 196. Ἐς τὴν πόλιν παρα-
 πεσόντων (γρ. Παρεισπεσόν-
 των). 299. Ζ. καὶ 396.
 Πραποιέω. 7.
 Παραρρήξας τοῦ πύργου μέσος.
 69.
 Παρσκευάζειν δεῖπνον. 38, 52.
 Παρσκευάσθαι. 269.
 Παρασπονδέω. 244.
 Παρασάτην (παρήγγειλε τοὺς
 ἐπιτάτας μεταβαίνειν εἰς). 61.
 Παρασχίζω. 211.
 Παρατάττομαι. 9, 12, 19, 45,
 46.
 Παρατιθεῖσα. Ζ. Παραθεῖσα.
 Παραφυλάξειν (ἤπερ ἦμισα οἱ
 πολέμιοι) ἐμέλλον. 98.
 Παραχωρεῖν εἰς τὰ ὄρη. 251.
 Παρσγγυάω. 294.
 Παρεῖδω. Παριδόντες. 205. Ζ.
 καὶ 370.
 Παρσιπίπτω. Ζ. Παραπίπτω.
 Παρέληται συγκέχ. τῷ παρελ-
 κεται. 384.
 Παρεξερσσία. 104.
 Παρέρχονται (εἰάν τοὺς πολε-
 μίους ἀποβαίνοντας). 200.
 Παρέρχονται συγκέχ. τῷ Παρ-
 έχονται. 369.
 Παρέχειν φαντασίαν ἵππικου, ἢ
 ἱππέων. 45, 127.
 Παρηγόρημα. 124.
 * Παρθενία (οἱ). 63. Ζ. 323.
 Παρθενεύομαι. 249.
 * Παρθυαῖοι. 191.
 * Παριανοί. 208. Πάριον. 160
 (Ζ. καὶ 357), 208.
 * Πάριοι. 159. Ζ. καὶ 357.
 Παρίπτουσεν ἐπ' αὐτούς. 175.
 Ζ. καὶ 237.
 Παρίσαμαι. 215.
 ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ. 127. 115, 116,
 118, 187.

- * Παρνασσός. 6, 205.
Παρροδεύω. 95.
Παρρομιζομαι. 204. Ζ. και 371.
- * Πιρύσατις. 228.
Πᾶς. Τὰ πάντα ἦν Ἀλκιβιάδῃ Καλλίας. 28. Ἐπί τῷ πᾶν ὀτιοῦν παθεῖν. 247.
- * Πασαργάδαι. 217, 219.
Πασσυδί. 11.
Πάσχω. 50. Παθόντες, ἄφρσιν αὐτῷ τοῦ ἐγκλήματος ἐψηφίσαντο. 197. Παθόντες ἐπ' αὐτοῖς. 218. Ἐπαθεν, ἐδάκρυσεν κ. τ. λ. 373. Ἐρωτικόν τι παθῶν. 222. Ζ. και Πᾶς.
- * Πανσανίας. 289.
ΠΑΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ. 179.
- * Παρλαγονία. 238.
Παύω. Ἀχθοφοροῦντες ἐπέπαυτο. 45.
ΠΆΧΗΣ. 78.
- * Πάχυνος. 165.
- * Πεδιάρχος. 18.
Πεζῆ. 230. Ζ. και 247.
Πεδιάρχῳ. 235.
ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ. 263.
Πεῖρα. 52, 162. Πεῖραν οὐκ εἰληφεν ἀγῶνος. 258.
- * Πειραιεύς. 29, 137, 194.
Πειράομαι. 295.
- * Πείσανδρος. 41.
ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ. 14. 171.
- * Πείσων. 296.
Πελάζω. 77, 204.
- * Πελευναῖοι. 113.
- * Μελληγεῖς. 295. Πελλήνκ. 156, 295.
Πελλήνην. Ζ. Παλλήνην.
ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ. 57—58, 75.
Πελταστής. 150. Πελταστική μάχη. 195. Πέλτη. 183.
Πένθος. Ζ. Πάθος.
Πενταναῖα. 79. Ζ. και 328.
Πεντηκοντήρης. 144. Πεντηκόντορος. 154.
- * Πεπάρησος. 194.
Πεποιημένην σύγκέχ. τῷ Πεποικιμένην. 342.
Περαία. 148.
ΠΕΡΑΪΚΚΑΣ. 143: 99, 211, 295.
Περίβολος. 152.
Περιέλασαντες λείαν πολλήν. 96.
Περιηχέομαι. 75.
Περιδετήν περιδέμενος. 186.
Περιυπάζομαι. 123.
Περιυπτύομαι. 106. Περιυπτύω. 140.
Περικείμενα (μειράκια ζεφάνους). 14.
Περικλάω. 159.
ΠΕΡΙΚΛΗΣ. 25.
* Περικλής. 186.
Περίπολοι. 74.
Περιπταίοσιν ἐνέδρα. 113.
Περισπᾶω. 138, 140, 204, 267.
Περιστρατοπεδεύων πόλιν. 182.
Περιταφρεύω. 46.
Περιτειχίσας φυλακήν. 180.
Περιτίθεμαι. 186, 201.

- ***Περιχαρακίω.** 50.
Περιχαρακίω. 50.
ΠΕΡΣΑΙ, 245, 191. Τὸ Περσι-
 ζόν 275.
 ***Περσαῖος.** 196.
ΠΕΡΣΕΥΣ. 150, 174.
 Πετροβόλοι. 76.
 Πέτρος. 76.
 ***Πετρώνιος.** 245.
 ***Πευκίηςης.** 133, 140.
 Πηλός. Ζ. Τριχάω.
 ***Πηλούσιον.** 221.
 ***Πίγρης.** 217.
 Πιεῖν συγκέχ. τῷ Πυκναί. 502.
ΠΙΕΡΙΑ. 278.
 ***Πίδων.** 133.
 Πίλιον τῇ κεφαλῇ περιθέμενος.
 201.
 Πίλον Ἀριαδικὸν ἐπιθέμενος.
 146. Πίλον ἀνασχεῖν. 63.
 Παρὰ τὸν πῖλον [λέξ. ὑποπ-
 τος] διέρχασθαι. 182. Ζ. καὶ
 364.
Πίλους συγκέχ. τῷ Πλείους. 367.
ΠΙΝΔΑΡΟΣ. 211.
 ***Πίνδαρος.** 189.
 ***Πισίδαί.** 255. Πισιδικὸς αὐλῶν.
 129.
 Πίσση καταλείποντες ὕγρῃ.
 128.
 ***Πισσοῦθνης.** 78.
 Πισσοῦσκατες τὴν παρασκευὴν
 τοῖς κήρυξι. 241. Ζ. καὶ
 Καθομιλοῦντες.
 Πισώω. Ἡ νίκη τὴν ἐξηγήσιν ἐπι-
 σάσατο. 20.
 ***Πιτάνα.** 44.
- ΠΙΤΤΑΚΟΣ.** 17.
 ***Πιττακός.** 119.
 ***Πλαταιαί.** 23, 259.
ΠΛΑΤΑΙΕΙΣ. 206, 164.
 ***Πλαταιῆς.** 206.
 Πλαταιέων συγκέχ. τῷ Πλα-
 ταιῶν. 379.
 Πλείους. Ζ. Πίλους.
 Πλήθον. πεδίον ἀλμυριᾶδος.
 131. — συγκέχ. τῷ Πλήθος.
 347.
Πληρουμένων (φορμῶν ψάμμου).
 190. Ἡχῆ σαλπύγγων του
 ἀέρα πλήρουντες. 178.
Πληρώματα. 58. — τριηρῶν.
 59, 97. — νεῶν. 99. Ζ. καὶ
 Συγκροτέω.
Πλήττω. Ζ. **Καιρίαν.**
Πλινθίον τάξας κοῖλον. 47.
 Ἀραιοτέρους ἢ κατὰ σχῆμα
 πλινθίου. 52. Ἐτάξε τὸ στρα-
 τόπεδον εἰς ἑτερόμηνες πλιν-
 θιον. 97.
Πλινθοφορέω. 271.
Πνευσίω. 135.
Ποιεῖν ὑποπτον. 118 — ἀπλους
 τὰς τριήρεις. 99. — κατακό-
 πους τοὺς ἐναντίους. 99. —
 ἐμφρουρον. 60. — ἀπομιθεῖν.
 102, 156. — Ποιεῖσθαι συ-
 γασέρα. 6. — δογμασάσαι φί-
 λων. 28. — σιοπῶν. 38. — τὰς
 ἐμβολὰς μετὰ θυμοῦ καὶ βό-
 θίου. 130. Ζ. καὶ Ἐκδοσιν,
 καὶ Χειροθήη.
Πούς. Ἐπὶ πόδα ἀνεχώρει.
 58.

- Πολεμικόν (τὸ) σημαίνειν. 67, 106.
- Πολεμίοις συγκέχ. τῷ Πολέμοις, καὶ Πολεμίους τῷ Πολέμου. 366.
- Πολεμίῳν συγκέχ. τῷ Πολιτῶν. 317.— τῷ Πόλεω. 365.
- Πόλεω. Ζ. Πολεμίω.
- Πολίαν. Ζ. Εὐπορίαν.
- Πολιορκιῶν. Ζ. Ἐπιτηθειῶν.
- Πολιτεία. Ζ. Βέβαιον, καὶ Λυκούργειον.
- Πολιτῶν. Ζ. Πολεμίῳν, καὶ Πολῶν.
- * Πόλις. 103.
- Πολλῶν συγκέχ. τῷ Πολιτῶν. 317, 369.
- Πολυάνδριον. 19.
- * Πολύαρχος. 282.
- ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ. 11.
- * Πολύδωρος. 193.
- Πολιεύς. Ζ. Ζεύς.
- ΠΟΛΥΚΛΕΙΑ. 284.
- * Πολυκλής. 174.
- ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ. 16.
- ΠΟΛΥΚΡΙΤΗ. 278. Ζ. καὶ 390.
- Πολέπους χῶρος. 212.
- Πολύς ἦν ἐγγελευόμενος Σαρρεῖν. 56. Τὴν πολλὴν τῆς χώρας. 182. Ζ. καὶ Φαιδρός.
- ΠΟΛΥΣΠΕΡΧΩΝ. 146, 130, 144.
- Πολύφιλος. 49.
- Πομπέω. 278.
- * Πομπήιος. 268, 269, 270, 271.
- ΠΟΜΠΪΣΚΟΣ. 181, 182.
- Πονέσαντες εἰρεσία. 97.
- * Ποπλικόλας. 253.
- Πορευτικόν (εὐογκοῦ καὶ). 172.
- * Πορθάων. 193. <
- Πορθίμης. 174.
- ΠΟΡΚΙΑ. 276.
- ΠΟΡΚΙΟΣ Κάτων. 261.
- Πόρπαξ. 56.
- * Πορσίνας. 253, 254. Ζ. καὶ 383.
- Πορφυροσχήμεν. 121.
- Ποσσίκροτος. 8.
- * Ποσούμιος. 275.
- * Ποσειδῶν ἵππειος. 250. Ποσειδῶνος ἱερὸν ἄγιον. 286.
- * Πρασιαί. 63.
- Πρεσβεύομαι πρὸς κ. τ. λ. 283, 286.
- * Πρίαμος. 246.
- * Πρινασσός. 148.
- Πρισμάτων συγκέχ. τῷ Τρημάτων 371.
- Προάγω. 96.
- Προαίρεσις βίου. 249.
- Προαισθόμενοι τῆς ἐνέδρας. 37.
- Προβάλλομαι. Οὔτε προβαλέσθαι ὁμοῦ δυνατοὶ ἦσαν. 85. Ἐν τάξει προβαλλόμενοι προηγόν. 96. Παρήγγειλε προβαλλόμενοις μένειν. 112.
- Πρόβουλοι. 202.
- Προγράφω. 162. Προέγραψε δῶσειν ἑκατὸν τάλαντα. 223.
- Προδότης πύργος. 211.
- Προειδότες συγκέχ. τῷ Προϊδόντες. 309.

- Πρόξιμι. Προΐεσαν [ἴσ. γρ. *Πρόξενος. 111.
 προήεσαν] ἐς κ. τ. λ. 72.
 Ζ. καὶ 564.
- Προεκλύω. Προεξέλυε τοὺς πο-
 λεμίους. 84.
- Προερευνάω. Προερευνήσατο
 τοὺς τόπους. 86.
- Προήκω. Ζ. Ἰλιία.
- Πρόθεσιν. συγκέχ. τῷ Πρίσθεσιν.
 319.
- Προθεσμία. Ζ. Ὀρίται.
- Προϊδόντες. Ζ. Προειδότες.
- Προϊούσης συγκέχ. τῷ Προσιού-
 σης. 325. Προϊόντι τῷ Προσι-
 ῶντι. 385.
- Προϊπασία. 57.
- Προΐσχουσιν ἱκετηρίας. 275.
- Προκείμενον [ἴσ. Προσυγκείμε-
 νον] σύνθημα. 69. Ζ. καὶ
 322. Εἰς τὸ προκείμενον [ἴσ.
 Εἰς τι προσυγκείμενον] χω-
 ρίον. 221. Ζ. Προσυγκείμενον.
- Προκηρύττω. 159.
- ΠΡΟΚΛῆΣ** 9.
- Προκνημῖς. 193. Ζ. καὶ 367.
- Πρόκομιζω. Ζ. Ἄντιον.
- Προλαμβάνω. 276. Τῇ πορείᾳ
 προέλαθεν ἡμέραν ὅλην. 50.
 Ὅπως προλαβεῖν τῆς ὁδοῦ
 παράσχοι. 112. Ὅπως ἂν
 προλάβοι (ἴσ. προλάβῃ) ὡς
 πλείστην ὁδὸν τοὺς διώκοντας.
 258. Πολύ τῆς ὁδοῦ προλα-
 βῶν. 238.
- Προμήθεια. 77.
- Προνομεύω. 97.
- Προνομή. 97, 118.
- Προπεσιῶν συγκέχ. τῷ Προσ-
 πεσιῶν. 579.
- Προπηλακίζομαι. 174.
- Προπυθάνομαι. 57.
- Πρὸς. Ἄλλος πρὸς ἄλλου τῶν
 σελίμων λαβόντες. 169. Πρὸς
 τὴν σελήνην ἐτείχεζε. 213.
 Πρὸς τὸ ἀνακλητικὸν ἐπιξέ-
 σθαι. 173.
- Προσάγει (Ἀντίγονος). 150. Τῷ
 λόφῳ προσῆγον. 104. Ζ. καὶ
 179, καὶ Ὀρθιος.
- Προσβάλλομαι [παθητικῶς].
 170.
- Προσδιδάσκω. 128.
- Προστευγείμενον. Ζ. Προσυγκεί-
 μενον.
- Προσέθικεν συγκέχ. τῷ Προσ-
 έταξεν. 377.
- Προσέρειταμένους τὰς ἀσπίδας
 ἐς γύνυ. 41.
- Προσέρπουαι τοῖς μεσοπυργίοις.
 135.
- Προσέταξεν. Ζ. Προσυνέταξεν,
 καὶ Προσέθηκεν.
- Προσέχοντα τρυφῇ καὶ μέθρ.
 293.
- Προσηλώ. 252.
- Πρόσθεσις. 338. Τὴν τοῦ Θεοῦ
 πρόσθεσιν. 54. Ζ. Πρόθεσις.
- Προσθέτησις. 338.
- Προσιούσης. Ζ. Προϊούσης.
- Προσιπάζομαι. 129.
- Προσιάζομαι. 119.
- Προσκειμενον. Ζ. Προσυγκεί-
 μενον.

- Προσιτάομαι. 27.
 Προσλαμβάνω. 36
 Προσορμίζομαι. 99, 264.
 Προσπεσών. Ζ. Προπεσών.
 Προσπλάκέντες τοῖς βραβάροις.
 216.
 Προσάπτω. 321.
 Προσασία τῶν κοινῶν. 300.
 Προσιθεσθαι τοῖς πολεμίοις.
 260. Ζ. καὶ 129.
 Προσυγκείμενον συγκέχ. τῷ
 Προσκέμενον. 320. — τῷ
 Προκείμενον, ἢ Προσκείμενον,
 ἢ Πρὸς συγκείμενον. 363,
 375. — τῷ Προσσεγκειμένον.
 367.
 Προσυγκείμενον (ἦν ἄρα). 54,
 193. Προσυγκείμενον σημείον.
 177.
 Προσυνέταξεν συγκέχ. τῷ Προσ-
 έταξεν. 348.
 Πρότερον (μὴ) αὐτοῦς ἀποπέμ-
 πειν, εἰ μὴ κ. τ. λ. 21.
 Προτειναμένους τὰ δόρατα.
 41.
 Προτείχισμα. 30.
 Προὔπεμψεν συγκέχ. τῷ Προὔ-
 τρεψεν. 390.
 Πρόφασιν (τὴν τοῦ πολέμου).
 188.
 * Πρόφυτος. 254.
 Προχειρίζομαι. 209.
 Προωξέω. 194.
 Προυμνήσια (τά). Ζ. Ἀνασπᾶν.
 * Πρωτεύς. 2.
 Πρῶτον (ἦνίκα). 208.
 Πρωτοστάται. 70, 121.
 Πταίρω. Ἐπταρην. 96.
 Πταρμός. 96.
 * Πτελεοῦς. 235.
 Πτίρις. 30.
 Πτίλον. 205.
 Πτισάνη. 124.
 ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ. 149, 107,
 137, 138, 175, 294, 300.
 * Πτολεμαῖος. 146. ἕτερος Πτο-
 λεμαῖος. 287, 288, 289.
 ἄλλος Πτολεμαῖος. 290. (1).
 Πτύξ ἀπώρωτος. 65.
 Πτώμα Θετταλικόν. 205.
 * Πύγλα. 234.
 * Πύδνα. 144.
 * Πύθης. 278. ἕτερος Πύθης.
 285.
 * Πυθίων. 174.
 * Πυθόπολις. 283. 1
 Πυκάζω. Πεποκασμένα κισσῶ
 δόρατα. 4. Πυκαζόμενος ὕλη
 δασυτάτη. 122.
 Πυκναί. Ζ. Πειν.
 Πυκνοῦν τὴν φάλαγγα. 70. —
 τὸ ναυτικόν. 175.
 Πύλαι ἕπατος. 150.
 Πύλην συγκέχ. τῷ Ἰλην. 349.

(1) Ἐνδέχεται μὲν συγκεχύσθαι τοὺς τε Πτολεμαῖους τούτους ἅπαντας, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους, Ἀντιόχους τε φη-
 μι καὶ Σελεύκους, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν· ἀλλ' ἀκριβέστερον ἐρευνῆσαι
 περὶ αὐτῶν τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου με κατεκώλυσε.

- Πυλῖς. 142, 163.
 * Πύλος. 77.
 Πυλωρός. 55.
 Πῦρ ἀθάνατον καὶ ἱερὸν ὕδωρ
 ἐπικαλούμενος. 224.
 Πυρὰ ἀνακαίειν. 56, 122.
 Πυράμινα ἀλευρα. 124.
 Πύργος. Ζ. Προδότης.
 Πυρκαϊά. 138.
 Πυρπολεῖν τὴν χώραν. 112.
 ΠΥΡΡΟΣ. 197, 288, 290.
 Πυρσὸν ἀνάπτειν. 94. — ἄρσι
 187. Ζ. καὶ Δνέχω. Πυρσὸς
 φίλιος. 69, 94, 206.
 Πυρσοῦρος. 94.
 Πύσα. Ζ. Μύσα.
 * Πῶρος. 116, 119. *

Ρ.

- Ραινόμενος κατὰ τοῦ προσώπου.
 111.
 Ράκια περιβαλομένη. 294.
 * Ρανοςβάτης. 224.
 * Ράνδα. 242.
 Ράπτω. Ράψασθαι μυρίουσ
 ἀσκούς. 131.
 Ραφνίς. 125.
 Ραχίαις (πρὸς ταῖς) τῶν κυ-
 μάτων. 165.
 * Ρέας ἔδος. 44.
 * Ρήγιον. 160.
 * Ρήσος. 212.
 Ρίνη. 211.
 * Ρίον. 8, 286.
 Ρίψασπις. 55.
 Ριφοκίνδυνος. 272.

- * Ροδανός. 265.
 * Ρόδοι. 174, 175, 133, 296.
 * Ρόδος. 133, 296.
 ΡΟΔΟΓΟΥΝΗ. 274.
 Ροθίω τῇ εἰρεσίᾳ πλεῖν. 137.
 Μετὰ θυμοῦ καὶ ῥοθίου ποιῆ-
 σθαι τὰς ἐμβολάς. 130.
 Ροπῆς βραχεῖας γενομένης. 71.
 Ἦν μὲν ἐπὶ ῥοπῆς ὄξυτάτης ἡ
 μάχη. 86.
 Ροπῆς συγκέχ. τῷ Τροπῆς. 325.
 Ρύμη φερομένη τριήρης. 184.
 Ρυμηθόν. 115.
 Ρυπάω. Τριβάνια ρυπάντα. 240.
 Ρυπόω. Προσωπεῖον ἐρρύπω-
 μένον. 294.
 Ρύπτω. Τὰς τρίχας ἐρρύπτετο.
 274.
 Ρύσις αἵματος. 213.
 ΡΩΜΑῖΟΙ. 272, 273. 249—
 272, 273, 276.
 * Ρώμη Τρωάς. 273.
 * Ρώμος. 249, 250.
 Ρωμύλος. 250. 249.
 * Ρώσιος λιμὴν. 131.

Σ.

- * Σαθῖνοι. 275.
 * Σάγγαλα. 123.
 * Σακεσφάρης. 224.
 * Σάκκαι. 223, 224, 274. Ζ. καὶ
 376.
 * Σαλαμῖνοι. 144.
 * Σαλαμῖς 20, 21, 101, 137,
 144— ἡ ἐν Κύπρῳ. 137,
 138, 176.

- Σαλεύειν ἐπ' ἀγκυρῶν. 51.
 Σάλου (ὀρμούσης ἐπί). 79.
 * Σαλματαῖοι. Σαλματίς. 246.
 * Σάμιοι. 245. Σάμος. 98.
 * Σαράγγης. 4.
 * Σάρδεεις. 43, 216, 218. Σάρ-
 δεων ἄγρα. 142.
 * Σαρδίαις. 146. Ζ. καὶ 352.
 Σάρισσα. 69. 111. Σαρισσοφό-
 ροι. 69.
 * Σαρμάται. 293.
 * Σαρνούσιοι. 112.
 * Σάτυρος. 174. ἕτερος Σάτυρος.
 292, 293.
 ΣΑΥΝΙΤΑΙ. 292.
 Σαύνιον. 210.
 Σβεσθήριον πυρὰς ἕξος. 195.
 ΣΕΒΑΣΤΟΣ. 271—272. 277.
 Σείω. Ἡ πόλις ἐσεΐσθη. 32.
 ΣΕΛΕΥΚΟΣ. 141—143, 242.
 ἕτερος Σέλευκος. 147. ἄλλος
 Σέλευκος. 288, 289, (1)
 296. Οἱ Σελευκισταί. 141. Οἱ
 Σελευκίζοντες. 294.
 Σελήγη (πρὸς τήν) 213.
 * Σελιούντιοι. 19.
 Σελίνων (σεφάνοις) σεφαναῦσι.
 169.
 ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ. 273.
 * Σενέας. 296.
 * Σέξτος. 252.
 ΣΕΡΤΩΡΙΟΣ. 263.
 ΣΕΥΘΗΣ. 259.
 ΣΕΥΘΗΣ. 241.
 Σῆμα συγκέχ. τῷ Σῶμα. 373.
 Σημαίνειν τὸ πολεμικόν. 67,
 106—τὸ ἀνακλητικόν. 99,
 188.
 Σημεῖον 96, 105. Ἀπὸ τῶν αὐ-
 τῶν σημείων. 181. Τὸ ση-
 μεῖον ἄραντος. 86. Ζ. καὶ
 Προσυγκείμενον.
 * Σησός. 25, 81, 231, 232.
 ΣΘΕΝΙΠΠΟΣ. 68.
 Σθενοβριθεῖς [ἰσ. Στεφνοβριθ.ῖς].
 ἵπποι. 139. Ζ. καὶ 396.
 * Σθενοκράτης. 174.
 * Σιθύρτιος. 133.
 * Σίγανος. 17.
 * Σικανοί. 152, 153.
 * Σικελία. 29, 30.
 * Σικίννος. 21. Ζ. καὶ 308.
 * Σικυών. 86, 136, 196, 294.
 * Σικυώνιοι. 136, 173, 294.
 * Σιλουῖα. 249.
 Σίλφιον. Ζ. ὀπός.
 * Σινάτος. 280.
 Σίνηπι. 124.
 * Σινόριξ. 280, 281. Ζ. καὶ 391.
 * Σιντική. Σίντοι. 292. 4 καὶ
 392, 393.
 * Σινωπεῖς. 231. Σινώπη. 232.
 * Σίρακες [ἢ Σираκοί]. 273.
 Σισύρα Γαλατική. 259.
 ΣΙΣΥΦΟΣ. 212, 2.
 Σιταρχία. 159.
 Σιτευτοὶ χῆνες. 124.
 Σιτηγὰ πλοῖα. 176.
 Σιτηρέσιον. 33.
 Σιτοδεία. 152.

(1) Ἴδὲ τήν ὑποτεθεῖσαν τοῖς τῶν Πτολεμαίων ὀνόμασι σημείωσιν.

- Σιτολογία. 268.
 Σιτομετρία. 145.
 Στου δόσις. 107. Ζ. και Με-
 τρώ.
 Στουργοί μύλοι. 98.
 Στοφύλακες. 107, 152.
 Στάφαι. Ζ. Μονόφυλοι.
 * Στέλαος 296. Ζ. και 394.
 * Στέλη του Πειραιώς. 29.
 Στευής (τά περισσά τής) κἀυ-
 σαι. 38. Τῆ τοῦ ἱππάρχου
 σκευῆ ἄλλον ὤπλισεν. 237.
 Ζ. και Σκευός.
 Στεῦος. Λαβών τὰ αὐτοῦ σκέυη
 [ἴσ. γρ. Λαβών ξυλευτοῦ
 σκευῆν, κατὰ τὸ, Σχῆμα φρυ-
 γαυεῦρος λαβών, σελ. 12].
 166. Ζ. και 359.
 Στενοπόρτα (τά). 38, 90, 104,
 126.
 Στενοποιέομαι. 209.
 Στενώω. 232.
 ΣΚΗΠΙΩΝ. 259—261. 258.
 Σκήπτομαι. 242.
 * Σκῆψις. 59.
 * Σκῆρα (ἐσορτή). 97.
 * Σκιάνη. 27, 246.
 Σκοπὸν πεποιήνται ἐλεῖν τὴν
 κῶν. 58.
 ΣΚΥΘΑΙ. 245. 223. Σκυθιῆδες
 245. Σκυθικὸν τοξικόν. 122.
 Σκυτάλη. 230, Σκυταλῆς. 12.
 * Σκύλος. 43, 44.
 Σοβαρός. 270.
 * Σογδιανοί. 123. Σόγδοι. 274.
 * Σολύγης λόφος. 27. Ζ. και
 310.
 ΣΟΛΩΝ. 13, 14.
 * Σουΐνος. 149.
 * Σούνιον. 137.
 ΣΟΥΡΗΝΑΣ. 243.
 * Σούσα. 125. Σουσιδὲς πύλαι.
 121. Σούσιοι. 121.
 Σπάθη. 68.
 * Σπαρτιάται. 138, 300. Σπαρ-
 τιῆτις. 66.
 Σπάρτον. 298.
 Σπείσασθαι συγκέχ. τῷ Στή-
 σασθαι. 573.
 Σπένδομαι. 7, 8. Σπενδόμενος
 ἐπὶ τῇ διόδῳ. Τὴν διόδον
 ἐσπείσατο. 45.
 * Σπερχεῖος. 56, 126.
 Σπεῦθε βραδείως. 272.
 Σπουδαῖον (τὸ) τῆς πορείας. Ζ.
 Ἀνίεσαι.
 Σταθμός. 166, 242.
 Σταθμεῦχος. 242.
 Σταυρώματα (ἀνέσπων τὰ).
 266. — πεπηγότα ἐχούσης.
 267. Ζ. και 387.
 Σταυρώματα συγκέχ. τῷ Στρώ-
 ματα. 387.
 Στέλλω. Ἐπ' Ἀραβίας ἐπέλετο.
 115.
 Στενόπορον χωρίον. 58, 61. Τὰ
 στενόπορα τοῦ ὄρους. 72.
 Στεροβριθεῖς. Ζ. Σθενοβριθεῖς.
 * Στήσασθαι. Ζ. Σπείσασθαι.
 * Στήσιχορος. 189.
 Στιβῆς. 44, 85.
 Στυματοφόρος. 17.
 Στύφη ἵππικῶν. 152.
 Στόμα (κατὰ). Ζ. Συμβάλων.

- Στρατεία συγκέχ. τῷ Στρατιά. 343. 375, 382.
 Στρατηγεῖον. 271.
 Στρατηγέω. Ἐσρατῆγει εἰς εὐνοϊαν ὑπάγεσθαι κ. τ. λ. 114.
 Στρατηγῶν ἐκκλῖναι τὰς φυλακάς. 131.
 Στρατηλάτης. 272.
 Στρατιά. Ζ. Στρατεία.
 Στρατιωτικὸν (τὸ). 34.
 * Στρατοκλῆς. 110. Ζ. καὶ 339.
 Στρεβλώ. 63.
 Στρεπτά. 24 — χρυσᾶ. 147.
 Στρογγύλαι νῆες. 203, 204.
 Στρογγύλον πλοῖον. 173.
 * Στρυμών. 98, 212, 213, 295.
 Ζ. καὶ 373, 393.
 Στρώματα. Ζ. Σταυρώματα.
 Συγγενῶν. Ζ. Εὐγενῶν.
 Συγκαθίζω. 251.
 Συγκείμενον πρὸς τοὺς ἐνδιδόντας αὐτῶ. 85. Μεμνησθαι τοῦ συγκειμένου καιροῦ. 94. Κατὰ συγκείμενον. 201.
 Εἰς τινα τόπον συγκείμενον. 239.
 Συγκομίζεῖν τὰ αἰτία τῆς στρατιᾶς. 43.
 Συγκροτηθέντων τῶν πληρωμάτων. 35. Πληρωμάτων συγκροτημένων. 102. Τὰς φυλακάς συγκροτοῦντας. 226.
 Συγκροτήσας τῷ χεῖρε. 224.
 Συγκρούω. 189.
 * Συκαιόοι. 378.
 ΣΥΛΛΑΒΣ. 254, 271.
 Συλλέγομαι. Πολλὰ χρήματα
- συνελέξατο. 259. Ζ. καὶ Προλεγομ. ἢ.
 Συλλογεύς. 74.
 ΣΥΛΟΣΩΝ. 209, 16.
 * Σύμβαιος. 29.
 Συμβαιῶν κατὰ εἶδος καὶ νικήσας. 258. Συνέβαλεν Εὐμένει μάχην. 152.
 * Σύμμαχος. 48.
 Συμμαχῶν. Ζ. Ναυμαχῶν.
 Συμμίξει τῷ Μακεδόνων στρατεύματι. 295.
 Συμφεύω. 42.
~~Σύν. Ζ. Ὀν.~~
 Συναίγω. Αἰ μὲν ὅσον οὐκ ἔδη συνῆγον. 166.
 Συναπτειν παιᾶνας. 189.
 Συναρτάω. Συνηρημέναι ἄμαξαι. 97.
 Σύνδυο (ἀμάξας) ζεύξας. 232.
 Συνέβαλε συγκέχ. τῷ Συνίβαλει. 383.
 Συνέθετο. Ζ. Ἔθετο.
 Συνεισέπεσον συγκέχ. τῷ Συνίπεσον. 367.
 Συνεσπασμένην συγκέχ. τῷ Συνεσπειραμένην. 339.
 Συνέσρεψεν συγκέχ. τῷ Συνέτριψεν. 308.
 Συνεφῆψαντο συγκέχ. τῷ Συνεψήψαντο. 366.
 Συνήεσαν συγκ. τῷ Συνίεσαν. 350.
 Συνηλώ. 252.
 Συνθήμενος. συγκέχ. τῷ Συνθήμενος. 359.
 Συνθιόντες συγκέχ. τῷ Σωθέντες. 318.

- Σύνθημα ἔδωκεν Ἑρμῆν φίλιον. λαγξ. 110.
 85. Ἀπὸ συνθήματος, 153. Συσσίτια. 44, 55.
 Ὑπὸ συνθήματι. 229. Ζ. καὶ * Σύφαξ. 260.
 Προκειμένον. Συφόρβιον. 149.
 Συνιέναι τοῦ γεγονότος. 13. — Σφαγή. Ζ. Καδίτηι.
 τοῦ γενομένου. 75 — ἀρχο- Σφαγιάζω. 90.
 μένων νεωτερίζειν. 139. — Σφαγίς. 90.
 τοῦ λογίου. 217. Σφάλλω. Τὴν ναῦν ἐσφαλлон.
 Συνίεσαν. Ζ. Συνήεσαν. 104.
 Σύνταξιν ἴσην λαμβάνοντας. Σφᾶς. 224. Σφέας. 219. Ζ. καὶ
 157. 375.
 Συντάσσω, ἢ Συντάττω. 203, ** Σπενδονέω. 49.
 226, 241. — εἰς ἱλας. 127. Σπῆδρον (τὸ). Ζ. Ἀνήμε, καὶ
 Δορυφόροις μὲν δὴ συντεταγ- Καλάω.
 μένον ἦν. 192. Συντάξαντες, Σφραγίς. 96.
 ἦν κ. τ. λ. 203. Σφυρήλατος χρυσός. 240.
 Συντείνω. 208. Σχάζειν τὸ πηδάλιον. 186.
 Συντελεσάω. Συντελεσσωμένης τῆς Σχέδην ἄγων τὴν φάλαγγα. 82.
 συντάξεως. 249. Ζ. καὶ 328.
 Συντεθεῖσθαι συγκέχ. τῷ Συν- Σχηματίζειν ἐπὶ τὸ δεξιόν. 172.
 τίθεσθαι. 342. Σωθέντες. Ζ. Συνθέντες.
 Συντεταγμένως. Ζ. Διωκόντων. * Σωκράτης. 229.
 Συντιθέμενος. Ζ. Συνθέμενος. Σώμα. Ζ. Σῆμα.
 Συντίθεσθαι. 281. Ζ. καὶ 396. Σώματα θεῖα. 218. Ζ. καὶ
 — ἀνοχάς, ἢ ἀνοχῆν. 43, 374.
 162, 209. — φίλιον. 172. * Σωσιγένης. 131.
 Συνθέμενος, ἐὰν κ. τ. λ. 167. ΩΝΙΣΤΡΑΤΟΣ. 184. 33.
 Ζ. καὶ Συντεθεῖσθαι.
 Συντόνος. Ζ. Δρέμω. Τ.
 ΣΥΡΑΚΗΣ. 224.
- * Συρακοῦσαι. 32, 35, 169, Τάγμα. Ζ. Ὄρθιος.
 256. Συρακούσιοι. 34, 153, Ταλασιουργία. 192.
 155, 156, 159, 162, 163, Τάξας συγκέχ. τῷ Τάξει. 517.
 165, 169, 170, 184, 256. Ταξίαρχος ἢ Ταξιάρχης. 85. Ζ.
 Σύριγγα σευὴν ὑπάρυξαν. 204. καὶ 330.
 Συρήγγυμι. 255. Τάξιν ἀπάτη [φράσις ὑποπτος].
 Συσπειράω. Συσσπειραμένη φά- 13. Ζ. καὶ 305.

- * Ταραντινοί. 166, 197. 258.—
 ἰππεῖς. 80. φρατιώτης Ταραν-
 τίνος. 258.
- * Ταραντινόν [ἔλλειπτ. τοῦ ἱμά-
 τιον]. 161.
- * Τάρας. 166, 258.
 ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ. 252.
 Ταρσοὶ τριηρῶν. 177.
 Ταρσῶν. Ναῦς τεταρσωμένας.
 90.
- * Ταῦγετα (τά). 247.
- * Ταυλάντιοι. 109.
- * Ταυρική. 293.
- ΤΑΥΡΟΙ. 246.
- * Ταυρόμενιά. 162.
 Ταῦτα. Ζ. Πάντα, καὶ τοιαῦτα.
 Ταῦτό συγκέχ. τῷ τοῦτο. 382.
 Τάχος. Ζ. Ὅτι.
 Ταχυνναυτίω. 37, 97.
- * Τέγεα. 8, 57. Τεγεάται. 61,
 68, 278.
 Τειχίρης. 178, 238.
 Τειχογραφεύς. 113.
 Τειχοφυλακτεῖω. 223.
 Τειχῶν συγκέχ. τῷ Βράχων.
 311.
- * Τελέσιλλα. 277.
 ΤΕΛΕΣΙΝΙΚΟΣ. 181.
- * Τελέσιππος. 73.
 Τελετή. Ζ. Θεοῖς.
- * Τελμισσός. 183.
 Τέλος. Τέλη περὶ 45. Οἱ ἐν τέ-
 λει. 161, 192. Ζ. καὶ Ἐπι-
 βάλλω.
 Τελώνης. 151. Τελωνικός βίος.
 152.
- * Τεμένθης. 216.
- Τεμέσθαι. Ζ. Ἐπεσθαι.
 Τέμνω : Τὴν χώραν τεμῶν. 77.
 Μίσον ἐγνώ τεμέσθαι τὸ πε-
 δῖον. 131. Ὅρνια τεμνόντων.
 240. Ζ. καὶ Ἐγκαρσίαν.
- * Τέμπη (τά). 120.
 Τεναγώδης αἰγιαλός. 96.
- * Τένεθος. 67.
- * Τέρινα. Τερινάιοι. 60.
 Τετραφαλαγγία. 139.
- * Τετραχωρίται. 126.
- * Τευταμάτης. 139, 140. Ζ. καὶ
 350.
- ~~* Τεύτος. 133.~~
- Τέχνην συγκέχ. τῷ Τύχην. 366.
 Τέως (ἐν τῷ). 28, 287.
- * Τήμενος. 7, 8, 9.
- * Τηρίβαζος. 225, 226.
- * Τήρης. Ζ. Τίρις.
- Τιαρόδεσμον (τὸ). 222.
- * Τίγρις. 118, 121.
 Τιθέντας. Ζ. Θέντας.
 Τίθεισθαι εὐ τὰ οἰκεία. 180.
 Τὸ ὄνομα ἔσθτο τῷ παιδίῳ
 κ. τ. λ. 193.
- * Τιθραύσης. 228.
 ΤΙΜΑΡΧΟΣ. 178.
 ΤΙΜΟΘΕΟΣ. 96-100.
 ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ. 281.
- * Τιμοκράτης. 354.
 ΤΙΜΟΛΕΩΝ. 169. Τιμολεόν-
 τιον. 163.
- * Τιμόξενος. 239.
 Τιμωρεῖν τῷ πάππῳ. 250.—
 τοῖς ἀνηρημένοις. 270.
 Τινάσσω. 123.
 ΤΙΡΓΑΤΑΝ. 292.

- * Τίρις [ισ. γρ. Τήρης]. 147.
 ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ. 75.
 * Τίσαρχος. 163.
 ΤΙΣΑΦΕΡΝΗΣ. 229, 38, 43,
 49, 50, 228. Ζ. και 377.
 ΤΙΤΟΣ. 262.
 * Τμῶλος. 226.
 Τὸ ἦπαρ συγκέχ. τῷ Τόπον.
 353.
 Τοιαῦτα συγκέχ. τῷ Ταῦτα.
 385.
 Τοιούτου συγκέχ. τῷ Τοῦ Στύτου.
 388.
 Τοῖχος. 22. 104.
 Τοίχων. Ζ. Τειχῶν.
 ΤΟΛΜΙΔΗΣ. 78.
 ΤΟΜΥΡΙΣ. 274, 275. Ζ. και
 389.
 Τόπον. Ζ. Τὸ ἦπαρ.
 * Τορώνη. Τορωνάιοι. 100.
 Τοῦ Στύτου. Ζ. Τοιούτου.
 Τοῦτο. Ζ. Ταυτό.
 Τράπεζα ἦπατος. 150.
 Τρέπομαι. Οὐκέτι μετὰ τῶν ἀπο-
 σάντων ἐτρέποντο. 223,
 224.
 Τρέφειν τὰς γάσσεις. 113.
 Τρημάτων. Ζ. Πρισμάτων.
 Τρικλόντορος. 185.
 * Τριβαλλοί. 245. Ζ. και 381.
 Τριβόλοι. 27, 118.
 Τριήραρχος. 95. Ζ. και 355,
 357, 365, 395.
 * Τρικόνρυπον ὄρος. 4.
 Τρίλοφον κράνος. 295.
 Τριχόω. Πηλὸς τετριχωμένος.
 195.
 * Τροιζήν. Τροιζήνιοι. 69.
 Τροπῆς. Ζ. Ροπῆς.
 Τρόπεις. 185. Ζ. και 365.
 * Τροφώνιος. 54.
 Τρύπανον. 194.
 * Τρωγίλιον. 164.
 * Τρῶες. 275.
 ΤΥΛΛΟΣ. 251.
 Τυμπανίζω. 217.
 * Τυνδαρίς. 262.
 ΤΥΝΝΙΧΟΣ. 177.
 * Τύριοι. 115, 146.
 * Τύρος. 115.
 * Τυρόνηια. 159. Τυρόνηοί. 255,
 275, 276. Τυρόνηϊζων. 254.
 ΤΥΡΡΗΝΙΑΔΕΣ. 247.
 Τύρσις. 215.
 ΤΥΡΤΑΙΟΣ. 12.
 Τύχην. Ζ. Τέχνην.
 Τύχης συγκέχ. τῷ Νίκης. 360.

Υ.

- * Υδάσπης. 116.
 Υδρείαν συγκέχ. τῷ Υδρίαν. 380.
 Υδρορρόα. 25.
 Υδωρ. Ζ. Δόρυ, και Νύκτωρ.
 Υλην. Ζ. Πύλην.
 Υλην (τήν) καταπρήθει. 221,
 298. Ζ. και Χαμαιπετεῖς.
 Υντος μελιτος [φράσις ὑποπτος].
 125. Ζ. και 345.
 Υπάγεσθαι πάντας ἀνθρώπους
 εἰς εὐνοίαν. 114.
 Υπακούω. Εἰς τὴν ἀποικίαν ὑπ-
 ήκουσαν. 18.
 Υπαρχος. 146.

Υπασπιστής.

- Ὑπασπιτής. 55, 142.
 Ὑπαυγάξω. Ζ. Ἔως.
 Ὑπείδω. Οὐδὲν ὑπιδόμενος. 18.
 Ὑπιδόμενοι δύναμιν τήλικαύ-
 την. 156. Οὐχ ὑπιδομένων.
 164. Ζ. καὶ 228.
 Ὑπείναι διὰ τῶν πλαγίων πει-
 ρώμενοι. 182. Ζ. καὶ 365.
 Ὑπεκκείμενα χρήματα. 238. Ζ.
 καὶ 379.
 Ὑπεκτίδημι. Πολλὰ χρήματα
 ὑπεκτεθειμένων. 238.
 Ὑπεκφέρω. 219.
 Ὑπεξάγων ἄλλον ἄλλου ~~ἄλλου~~
~~ἄλλου~~ ἄλλου ἄλλου ἄλλου.
 Ὑπεράρας εἰς πολὺ τὴν πρόσσodon.
 74.
 Ὑπερβατήρια θύειν. 9.
 Ὑπερβολή (χειμῶνος ὄντος) 105.
 Ζ. καὶ 395.
 Ὑπερδέξιζα (τά) χωρία καταλα-
 βόντες. 92. Ὑπερδεξίων τόπων
 λαβόμενος. 110. Εξ ὑπερδε-
 ξίων ἐπιόντας. 118.
 Ὑπερκεράων. 118, 120.
 Ὑπερογκον ἐφελκομένων πλοῦ-
 τον. 117.
 Ὑπέρινον φύσει τὸ Κελτικόν.
 272.
 Ὑπερφαλαγγέω. 61, 78. Σρατό-
 πεδον ὑπερφαλαγγούμενον.
 77.
 Ὑπερχαρίς. 150.
 Ὑπέστησε. Ζ. Ἐπέστησε.
 Ὑπέχω. Κρίσειν ὑποσχεῖν. 66.
 Ὑπέσχε τὴν χεῖρα. 149.
 Ὑψηρεσία ναυτική. 130.
 Ὑπήρετικόν [ἔλλειπε. τοῦ Πλοῖον,
 ἢ Σκάφος]. 27, 157. Ζ. καὶ
 Κέλης.
 Ὑπό. Ζ. Ἀπό.
 Ὑπό. Ὑπὸ τῆς περιεχούσης ἀκρας⁹
 τόπος ἦν ὁμαλός. 155. —
 ἀκρας τινὸς καθ' ὠρμισθῆσαν.
 203. Ὑπὸ συνδήματι τὸ σρα-
 τευμα συλλέξας. 229.
 Ὑποβαίνω. 255.
 Ὑποβρύχιος. 104.
 Ὑποδήματα σερβά. 28.
 Ὑποζύγια. 104.
~~Ἑποζύγια Ζ. Ἔως.~~
 Ὑπόνομος. 80, 263. — κρυπτός.
 202. Ἡξάντο μεταλλεύειν
 ὑπόνομον. 223.
 Ὑποπτον διαπορευέσθαι ὁδόν.
 59. Τοὺς ὑποπτευομένους
 ἐποίησεν ὑποπτοτέρους. 61.
 Ζ. καὶ 118.
 Ὑποπτον. Ζ. Ἀποπτον.
 Ὑπόπτως ἔχειν. 60.
 Ὑπορρέοντων λάθρα ἐς Ὀρχο-
 μένόν. 45.
 Ὑπορύττω. 148, 204.
 Ὑποσημαίνω. 24, 115. — τὸ
 ἀνακλητικόν. 109.
 Ὑπόσπονδος. 298.
 Ὑποχειρίον λαβεῖν. 160.
 Ὑσγινόσαφῃ περιεβέβληντο. 121.
 Ὑσσός. 270.
 Ὑσεριζόντων (ἵνα μὴ προκατα-
 λαμβάνοιτο πρὸς τῶν). 269.
 Ὑρίημι. Θυγατέρα ὑφῆξαν ἀδελ-
 φῶ. 280. Ὑφ' ἐμένός τι τῆς
 τιμῆς. 239.

Υφορμίζω. 136. Ζ. και 349.

Φ.

ΦΑΒΙΟΣ. 257. Ζ. και 584.

Φαγείν (τούς άλλους στρατιώτας)
κελεύσας. 102.

Φαιδρός. Ζ. Κυδρόω. Φαιδρῶ
[άλλ. Πολλῶ] τῷ προσώπῳ:
44. Ζ. και 316.

Φάμελος ξύλον. 219.

Φαλαγγιδόν. 245.

Φαλαγγώσαντες (τούτον ξύλου).
155.

Φαλαγγώσαντες συγγέχ. τῷ Φα-
ραγγώσαντες. 355.

ΦΑΛΑΡΙΣ. 151.

* Φαλέριοι. 252, 253.

Φαντασία. Ζ. Ἐμπεισίω, και
Παρέχειν.

Φαραγγώσαντες. Ζ. Φαλαγγώ-
σαντες.

ΦΑΡΑΚΙΔΑΣ. 62.

* Φαρκηδών. Φαρκηδόνια. 113.

Φαρμακώω. Οἶνον πεφαρμακω-
μένον, 264.

Φαρμάττω. Μελίκρατον πεφαρ-
μαγμένον. 281.

ΦΑΡΝΑΒΑΖΟΣ. 250. 37, 41,
89, 291.

* Φάρασαλος. 270, 271. Φαρσά-
λοι. 113.

* Φασιλίς. 186.

ΦΑΪΝΟΣ [ίσ. γρ. Δαῦνος]. 262.
Ζ. και 396.

Φελλός. 201.

Φενκίζω. 56.

* Φενεός. 278.

* Φεραί αί ἐν Πελοποννήσῳ. 74.

* Φεραῖοι οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ. 113.

ΦΕΡΕΤΙΜΑ. 287.

Φέρω. Θόρυβος ἐς τήν πόλιν ἐφέ-
ρετο. 250.

Φήσαντος συγγέχ. τῷ ψήσαν-
τος. 331.

* Φιδηναῖοι. 250, 251, 252.

Φιλανδρον συγγέχ. τῷ Φιλάν-
θρων. 390.

* Φιλέταρος. 147.

Φιλέω. 171.

Φιλία [ἐλλειπέ. τῷ ἄλλῳ].
102. Φίλιος. Ζ. Πυρσόν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. 109—114, 281,
295. Φιλίππειοι μισθοφόροι.
113.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δημητρίου. 148.

* Φίλιππος, πατήρ Περσέως. 174.

* Φιλοβουιώτης. 172.

* Φιλοζώνη. 10.

Φιλονον (τό). 166.

ΦΙΛΟΚΛΗΣ. 107.

ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ. 188.

* Φιλόμηλος. 171.

* Φιλόξενος. 200. ἕτερος Φιλό-
ξενος. 210.

Φιλόπαις [ἐπ' αἰσχροῦ ἔρωτος].
161.

Φιλοποιέομαι. 196.

Φιλοποιήμην. 195.

Φιλοτιμοῦτο (ὡς ἄρα) πρὸς Διο-
νύσιον. 161.

Φίλους συγγέχ. τῷ ψιλός. 327.

— τῷ ἵππων. 378.

* Φίλων. 286.

- * Φιλώτης. 122.
 * Φιλωτέρα. 290.
 ΦΙΛΩΤΙΣ. 275.
 * Φλέγρα. 246.
 * Φλιούς. 94.
 Φλόγινα περιεβέβληντο. 120.
 * Φοιδιάδης. 52. Ζ. καὶ 318.
 * Φοιδιάδης. 58, 59.
 Φοικιίδα (ἐπῆρε τὴν). 37.
 Φολίδες σιδηραῖ. 265.
 * Φόξος. 279. Ζ. 390.
 Φορεῖον. 294, 296.
 ΦΟΡΜΙΩΝ. 78.
~~Φροῦς. 108.~~
 Φορτίς [ἑλλειπτ. τοῦ Ναῦς].
 272.
 Φράγμα. 104.
 * Φρασσούρης. 121.
 Φράττειν τὴν ὁδόν. 30.
 * Φρικιόδημος. 286.
 Φριζαμένων. Ζ. Φρουξαμένων.
 Φρίσσω. 52.
 Φρούραρχος. 136.
 Φρουξαμένων συγκέχ. τῷ Φρι-
 ξαμένων. 346.
 Φρυάττομαι. 36, 129.
 Φρυγανισμός. 13, Φρυγανιστήρ.
 12, Φρύγανον. 142, 149.
 * Φρυγία. 129.
 * Φρύγιος. 278.
 Φρυκτωρός. 69.
 ΦΡΥΝΙΧΟΣ. 80.
 * Φρύων. 17.
 Φυγαγωγός. 260.
 Φυγή. Ζ. Φυλακή.
 Φυγαμαχέω. 99, 268.
 * Φύη. 15.
 Φύλακας συγκέχ. τῷ Φυλακᾶς.
 378.
 Φυλακή συγκέχ. τῷ Φυγή. 332.
 Φυλακὴν (περὶ δευτέρου). 104.
 Φυλακῶν συγκέχ. τῷ Φυλακῶν.
 374.
 Φύλλον. 125.
 Φυσῶντες συγκέχ. τῷ Φῶς ἐνέν-
 τες. 371.
 ΦΩΚΑΕΪΣ. 279.
 ΦΩΚΕΪΣ. 205. 45, 188, 297.
 ΦΩΚΪΔΕΣ. 297.
 * Φωκίς. 25, 172.
~~ΦΩΚΙΩΝ. 103. 178.~~
 Φωράω. 153.
 Φῶς ἐνέντες. Ζ. Φυσῶντες.
 Φῶς. Ἀντὶ φωτῶν Ἀλεξάνδρου
 καλεῖν. 115.

Χ.

- ΧΑΒΡΙΑΣ. 101 — 104. 41,
 66.
 * Χαϊρώνεια. 110, 158, 281.
 Χαλάω. Ἐχάλασε τὸ σφοδρὸν τῆς
 φυλακῆς. 147.
 ΧΑΛΚΗΔΟΝΙΟΙ. 209. 67,
 223.
 * Χαλκηδών. 67, 223.
 * Χαλκιδεῖς. 78, 99, 143, 163,
 164.
 * Χαλκίοικος. Ζ. Ἀθηνᾶ.
 Χαλκίοκρατον κασσίτερον ἐχά-
 ραξε. 143.
 * Χαλκός. 188. Ζ. καὶ 366.
 Χάλκωμα. 205.
 Χαμαιπετεῖς ὕλα. 267.

- Κανθόν τοῦ οἴνου ἐνεφορήθησαν. 167.
 Κάραξ. 105, 255. Ζ. καὶ 383.
 Καράττω. 143.
 ΚΑΡΗΣ. 105—106. 87, III, 114, 187.
 ΚΑΡΙΑΙΗΜΟΣ. 106.
 ΚΑΡΙΜΕΝΗΣ. 186.
 ΚΕΪΔΗΣ. 242.
 Κεϊμών. Ζ. Ὑπερβολή.
 Κεῖρ ἰσχυροτέρα. 129. — μυρία. 5. — μυριάδων τριάκοντα. 156. — οἰκετική. 33. — ὀλιγη. 109, 114. — πολλή. 7, 43, 267, Κεῖρες σιθηραί. 31. Ἡ μάχη ἐν χερσὶν ἦν. 132.
 Χειροῦσθ τὴν ὄψιν ποιεῖσθαι. 255.
 Χειροτέχνης. 150.
 Χειρωσάμενος αὐτοὺς ἐς ἀκρότατον εὐνοίας. 234. Τὸν γήμαντα εἰς εὐνοίαν ἐνεχειρωτο. 275.
 Χελώνη. 194, 231.
 * Χερρόνησται. 293, 294. Χερρόνηστος. 293.
 Χῆνες. Ζ. Σιτευτοί.
 Χθαμαλὸν καὶ εὐεπίβατον. 196.
 ΧΙΑΪ. 298.
 ΧΙΛΙΟΣ. 180.
 Χιλός. 131.
 ΧΙΛΩΝΙΣ. 277.
 * Χίος. 86, 298. Χίος. 95, 176.
 * Χίον [ἐν Αἰγύπτῳ]. 69. Ζ. καὶ 324.
 Χιλωνίς. 115.
 Χλανίς. 68.
 Χόνδρος ἐξ ὀλυρῶν. 124.
 Χορηγία τροπῶν. 216. — λαμπρά χρημάτων. 231.
 Χορτοφόρος ἄμαξα. 106.
 Κούς. Ζ. Καταβάλλειν.
 Χρεμετίζω. 221, 222.
 * Χρεμωνίδης. 175.
 Χρηματίζων ταῖς πρεσβείαις. 128.
 Χρήσασθαι συγγέχ. τῷ χρῆσθαι. 301, 383.
 ΚΡΥΣΑΜΗ. 503, 291.
 Κρυσίπαστος ἀλουργίς. 284.
 Κρυσούς Μακεδονικός. 134.
 Χρυσοχάλινος ἵππος. 243.
 Χῶμα. Ζ. Καταβάλλειν. Τὰ χῶματα ἡγειραν. 115.
 Χώματα συγγέχ. τῷ Χωρία. 341.
 Χῶρος. 212.
 Ψ.
 ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ. 216, 217. 275. Ζ. καὶ 374.
 Ψαμμώδης. 132.
 Ψέλλια. 281.
 Ψευδάγγελοι (ἴσα μὴ) γίγνυντο. 182.
 * Ψευδάνωρ. Ζ. Αἰώνυσος.
 Ψευδαυτομολία. Ψευδέφοδος.
 Ψευδοδοθήσια. Ψευδογενέθρα.
 Ψευδοπαμικόν. Ψευδοπροδοσία. 88.
 Ψηφίσαντος. Ζ. Φήσαντος.
 Ψιλός. Ζ. Φίλους.

Ω.	261. Ζ. καὶ Οψέ.
Ων. Ζ. ΟΥ΄.	Ωραία (τά). 283.
Ωραν (κατὰ τὴν). 95. Ζ. καὶ	Ωφέλειαν (ἐς) φανεράν καλεῖσθαι.
395. Ἐπὶ ὄραν ὀρισμένην.	227.
	ΩΧΟΣ. 229.

ΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

ΖΕΜΠΙΑΙΟΝ. 336.

Μαυροκδικιον. 344.

* Κιοτάι. 370.

ΟΙ ΔΙΟΡΘΩΘΕΝΤΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ.

ΑΙΝΕΙΑΣ. 367. Φροντίμος. 370.

ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

ΣΕΛΙΔΙ 18, στίχο 17, Ὑπὸ ταῖς μυρρίναις, κρύπτοντας, Γράφει (περιελών τὴν σιγμὴν), Ὑπὸ ταῖς μυρρίναις κρύπτοντας.—ΣΕΛ. 53, στ. 23, Δεύκτρα, Γρ. Δεύκτρα.—ΣΕΛ. 58, στ. 24, Φέ γειν, Γρ. Φεύγειν.—ΣΕΛ. 146, ΠΟΛΥΠΣΕΡΧΩΝ, Γρ. ΠΟΛΥΣΠΕΡΧΩΝ.—ΣΕΛ. 167, στ. 10, Ἐκ Λιβύη, Γρ. Ἐν Λιβύη. Στ. 14, Κυκλώσονται, Γρ. Κυκλώσονται.—ΣΕΛ. 186, στ. 14, ΜΕΝΩΝ, Γρ. ΜΕΜΝΩΝ.—ΣΕΛ. 208, στ. 14, Πολὴν, Γρ. Πολύν.—ΣΕΛ. 236, στ. 14, Ἀρισθμοῦ, Γρ. Ἀριθμοῦ.—ΣΕΛ. 243, στ. 1, Ἐπίσασθμον, Γρ. Ἐπίσασθμον.—ΣΕΛ. 255, στ. 18, Χαλκῆν, Γρ. Χαλκῆν.—ΣΕΛ. 255, Η, 1, 6, Γρ. Η, 1, 5.—ΣΕΛ. 277, στ. 21, Ἀμφιενόντες, Γρ. Ἀμφιενώντες.—ΣΕΛ. 279, ΚΓ, Γρ. ΑΖ.—ΣΕΛ. 286, στ. 18, Ημιόλιαι, Γρ. Ημιόλιαι.—ΣΕΛ. 572, στ. 5, Ἐς τὰς Ἐρύθρας, Γρ. Ἐς τὰς Ἐρυθράς. || Ἐς τὰς Θύβας.

